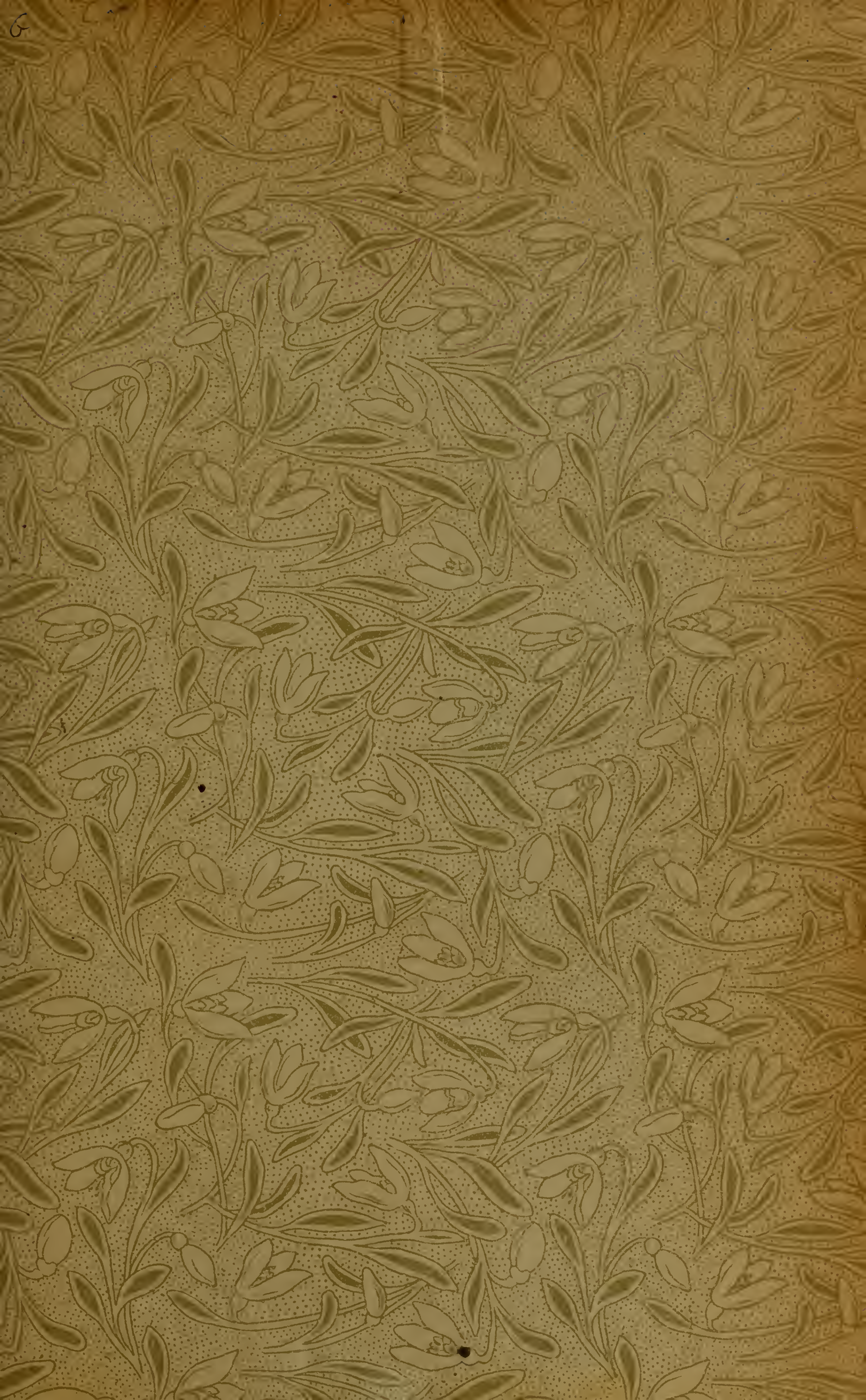

MAGYARORSZÁG CSALÁDAI

CZIMEREKKEL

ÉS

NEMZÉKRENDI TÁBLÁKKAL.

IRTA

NAGY IVÁN.

TIZENEGYEDIK KÖTET.

PEST, 1865.
KIADJA RÁTH MÓR.

Figyelmeztetés.

A mely családnevek T betűvel nem találhatók, összetett Th kezdő betű alati keresendők, például **Tolnay** *vagy* **Tholnay** *stb. és viszont.*

Pest, 1865. Nyomatott Emich Gusztáv m. akad. nyomdásznál.

T.

Taaffe család. *Lásd Tááff cs.*

Táar család. Komárom vármegye nemessége sorában emlitetik. [1])

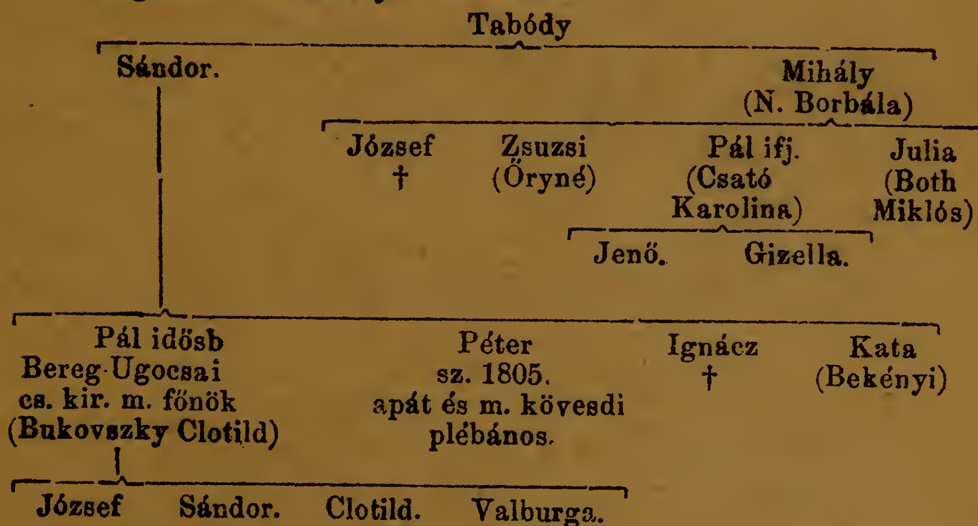
Tabódy család. (Tabódi és fekésházi) Ung vármegye birtokos nemes családa. Családi közlés szerint Tolna megyei Tabód helységből eredt, arról vette nevét is, és arról írja most is egyik előnevét. Ugyan e forrás szerint már a XVI. században 1540-ben Tabódy Györgyről Ung megyében van emlékezet. Nevök hajdán Thaboldy-nak is iratott.

Ung megyében Fekésházán és egyebütt adomány útján szerzett birtokot, úgy szintén jó házasságok által. Több tagja Ung megyében főhivatalt viselt. Mihályról iratik, hogy neje Eödönffy Zsuzsanna volt, e Mihály 1729-ben Ung megye követségét viselte. [2]) 1715-ben alispánnak iratik, hasonlóan fia Sándor is.

Az 1732. évi nemesi vizsgálat Ung megyében a családot kétségtelen nemesei sorába iktatta.

Jelenleg a családnak nyolcz tagja él és azon megyében Fekésházán és több helyen birtokos, leányágon pedig a Tibai család 9 határra terjedő közös birtokában, úgy a Helmeczy féle közös jószágban is részes.

Legutóbbi családfája következő:

[1]) Fényes Magyar orsz. mostani állapotja stat. geogr. tekintetben. Pest 1836. I. köt. 146. lap.

[2]) Lehoczky Stemmat. I. 216.

A táblán állók közül idősb **P á l** Ung megyének egykor főjegyzője 1845-ig. Utóbb 1860-ig Bereg-Ugocsa megyék cs. kir. főnöke. Legidősb fia **J ó z s e f** 1860-ban *„Munkács Multja és Jelene„* czimű művét irta és adta ki.

Táby család. (Tábi †) Nevét hajdani birtokáról a Nógrád megyében fekvő „T á b“ pusztáról vette, és a XVII. században kihalt. Nevök iratott T h á b y-nak is.

Ismeretes közűlök Thāby **M i h á l y**, ki 1600-ban választatott Nógrád megye szolgabirájává. [1]) Ez időben élt a családból Thāby **M i k l ó s** is. [2])

1629-ben Táby **M á t é** özvegye Pilinyi Nagy Margit Szécsényben april 6-án kelt záloglevelében Pilinyi részét eladja Szilassy Andrásnak.[3])

Táby család. E család Szatmár megyében él, s oda a Kunságból szakadt. Ennél fogva nem merjük ősei közé számitani azon Thaby Jánost és Miklóst sem, kik 1378-ban Szatmár megyei Vitkán kir. adományban részt kaptak. [4])

A most első Táby családból **F e r e n c z**, mint a gróf Károlyiak tisztartója, szakadt Szatmárba, és ily családfát [5]) alkotott:

Ferencz
tisztartó
(Telek Julianna)

Ferencz gr. Károlyi Lajos ispánja.	Károly sz. 1810. sept. 29. † 1849. jan. 11. gr. Károlyi ügyésze (Druzsán Teréz sz. 1815. aug. 11.)

Károly gyermekei:

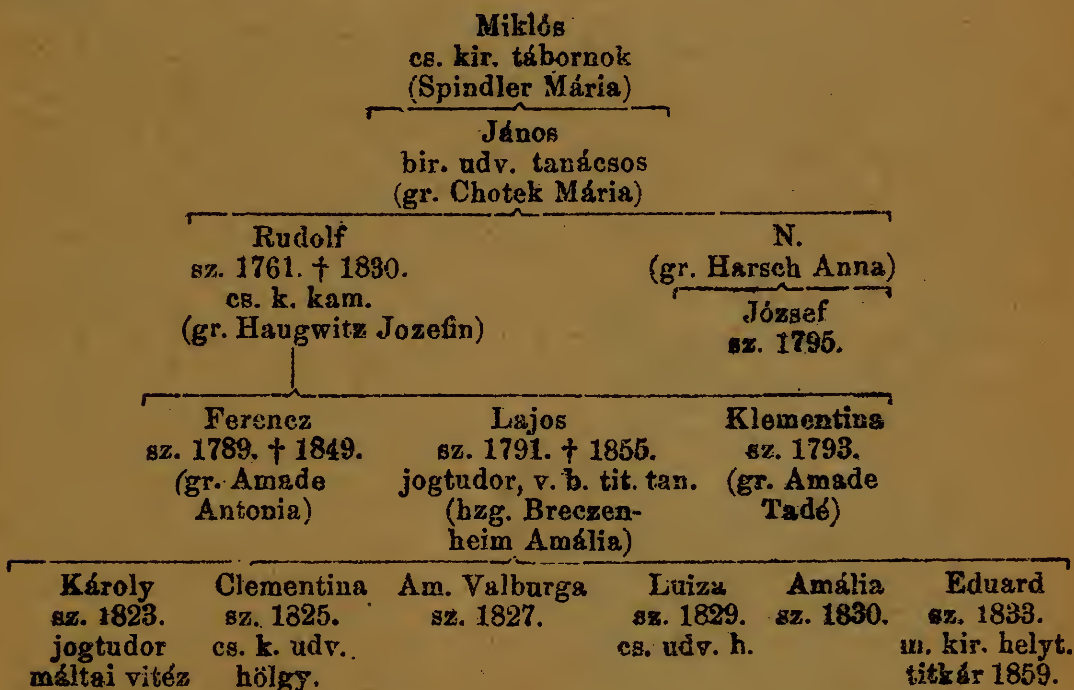
Mária szül. 1838. mart. 23. (Bocsik János ispán Dobon)	Piroska szül. és mh. 1840.	Ilona sz. 1841. † 1860. feb. 24.	Vilma sz. 1843. oct. 22.	Elek sz. 1845. aug. 21.

Tache család. Zemplin vármegye nemes családa. [6]) 1685-ben élt közűlök Tarczalon Tache **T a m á s**, ki egyike volt azoknak, kik

[1]) Protoc. C. Neograd. anni 1597—1603. pag. 62.
[2]) Ugyan azon jegyzőkönyv.
[3]) Eredeti oklevél.
[4]) Szirmay Szatmár várm. II. 96.
[5]) Luby Kár. közl.
[6]) Szirmay C. Zrmplin not. top. top. 117.

a Tököly pártosok ellen dühöngő Schulz tábornokot egy kis asszúbor ajándékkal megkérlelék. [1])

Táff család. A mai gróf Taaffe család irlandi származásúnak iratik. John Taaffe 1628-ban irlandi pairségre emeltetett és baltimorei báró és lord Viscount Taaffe of Cornen nevet viselt. Ennek Theobald fiától ága teljesen kihalt, azonban egy déd-unokája Miklós által, ki az ausztriai hadseregben 1838-ban mint tábornok szolgált, a fenmaradt ivadék egészen Ausztriába származott át. [2]) Ezen Miklós-tól a mostani nemzedék, mely Cseh és Morva országban birtokos, így [3]) eredt:

Azonban e családfán állók, mint tudtunkra nem honositottak, ide nem tartoznak, és csak a várkonyi gróf Amadé családdal kétszeresen összeházasodása által érdekli család történetünket.

Egy más család-ágnak kellett annak lennie, melyből Táff Gáspárt már 1711-ben a Trencsin megyei nemesek összeirásában a birtokosok közt találjuk, hol 1751-ben özvegye említetik. [4])

1768-ban Táff Mihály Mária-Terézia király asszonytól magyar nemességet nyert, [5]) és hogy ez a fölebbi Taaffenak irt családdal egy

[1]) Szirmay C. Zemplin not. top. 151.

[2]) Gothaisch. Hist. herald. Hbuch 1855. 983.

[3]) Ugyan ott, és az 1835. és 1859. évi góthai grófi Almanach.

[4]) Szontagh Dán. közl.

[5]) Coll. herald. nro. 116. Adami Scuta gentil. tomo XII. Siebmacher Gr. Wappenbuch Supplem.

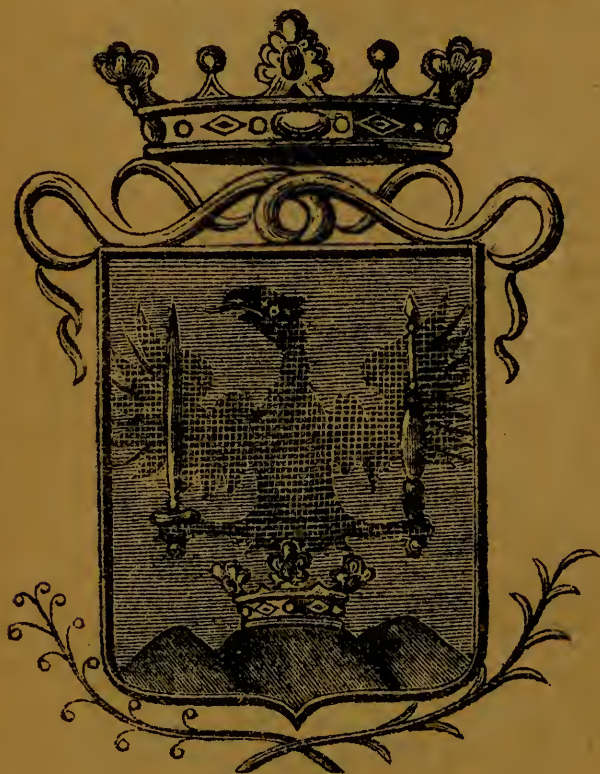
vérből eredt, azonos czímerök tanusítja. A czímer következő: a koronával diszített aranykeretű vért vörös udvarát kék rostélyzattal födött ezüst kereszt foglalja el. A vértet jobbról arany csillagokkal hintett fehér mén, balról sárkány (telamonok gyanánt) tartja. Alúl a czímer szalagon „In hoc signo spes mea“ családi jelszó olvasható.

Tahy család. (Tahvári és tarkői) Régi nemes család, mely a XVI. század első felében történelmi szerepet vitt.

Család-törzsül Tahy Jánost találjuk, ki Gorbolnokról is írta magát, és 1513-ban élt. Ennek három fia volt: II. János, I. Ferencz és I. István.

II. János auranai perjel volt. 1526-ban Jajczánál és Mohácsnál vitézkedett. 1527-től 1535 ig Szapolyay János király híve volt, [1]) ekkor I. Ferdinandhoz vissza hajlott s nem sokára magtalanúl meghalt.

II. Ferencz jeles tulajdonai által magasra emelkedett. Már 1535-ben őt I. Ferdinand Pozsega vármegye főispánjává nevezte. [2])

A hadi pályán 1544-ben tűnt fel, és azután folyvást főleg sógora Zrínyi Miklós a szigethi hős társaságában harczolt. [3]) 1554-ben fő lovász-mesterré neveztetett, I. Ferdinand királytól adományban Béla várát és egyebeket kapta. Stettenbergi báróvá neveztetett ki. 1560-ban kapta Lak várához tartozó Berény (Somogy megyei) pusztát és egyéb jószágokat. [4]) Az 1559. ország gyűlés a törvénykezési ügyek elintézésére is egyik bíróúl nevezte. Meghalt 1573. aug. 4-én, eltemettetett Dubiczán. Nejétől Zrínyi Ilonától, Zr. Miklósnak a szigethi hősnek nővérétől kilencz gyermeke maradt. A leányok egyike Éva Erdődyné, a másik Mar-

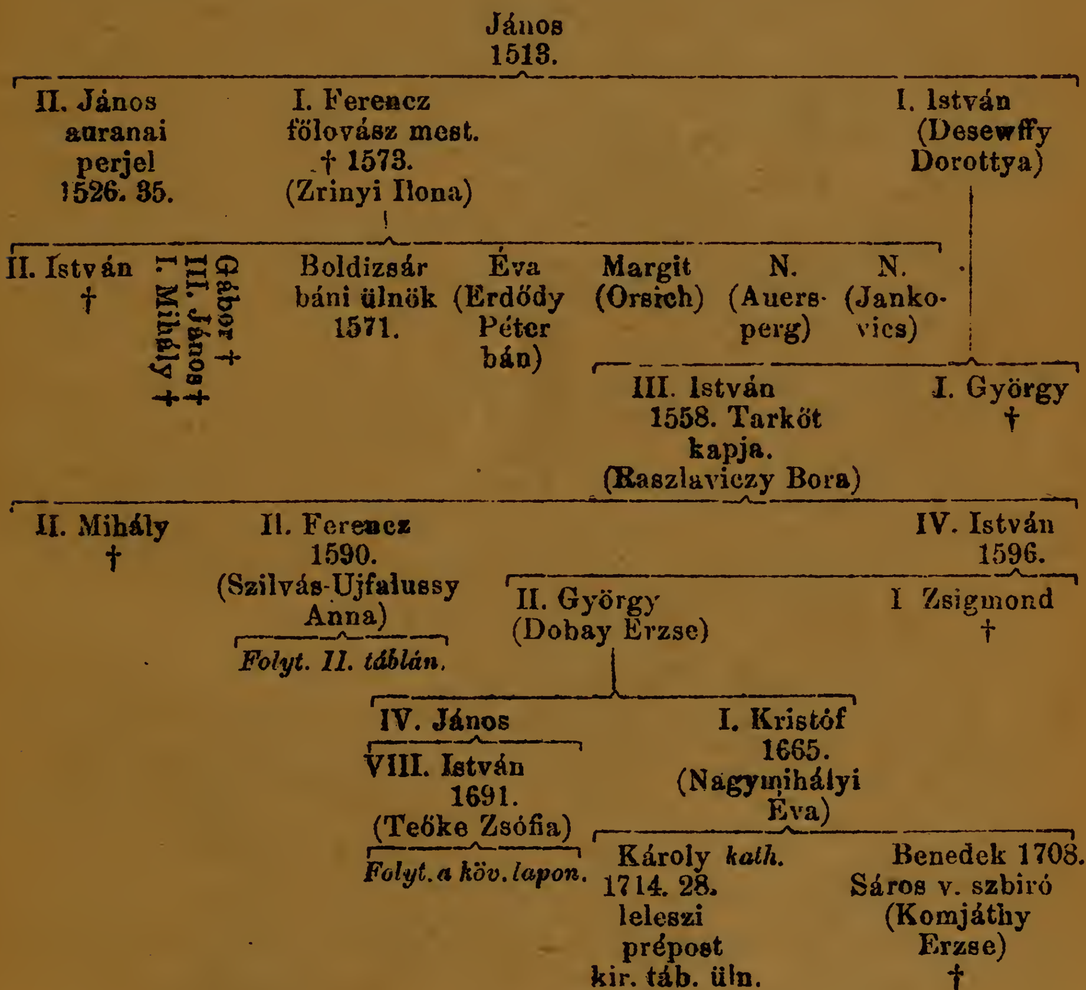
[1]) Istvánffy Hist. Libro XIII.
[2]) Kaprinay Mss. B. XXVIII. p. 94. et 138.
[3]) Istvánffy Hist. 1688. kiad. 312. 330.
[4]) Liber regius folio 192.

git Orsichné, a 3-dik Auerspergné, a 4-ik Jankovicsné volt. A fiúk következők: István, ki a törököt a Kulpánál verte meg, Mihály, János, Gábor és Boldizsár, ki 1581-ben a horvátországi báni tábla ülnöke volt. Azonban mind ezek fiágon maradék nélkül kihaltak. Szerencsésebb volt

I. István, ki Pozsega megyében Gradiskai és Dubiczai uradalmaira I. Ferdinand királytól uj adományt vitt. Neje volt cserneki Dessewffy Dorottya, és töle származik a mostanig élő összes Tahy nemzetség.

A családfa [1]) következő:

I. tábla

[1]) Wagner Mss. tom. LXX. — Továbbá családi közlésből 1814. évben szerkesztett családfa, elején némi tévedésekkel. Lehoczky Stemmat. II. p. 384. Rajcsányi Collect. geneal. Mss. II. stb.

VIII. István, *ki az előbbi lapon.*
1691.
(Teöke Zsófia)

János, *kath. lett.* — András, *luth. maradt.*

János:
Pál (Mudrányi N.) — Lőrincz katona † — Károly (Bukovich Mária) — István Lamacson plébán. Pozsony v.

András:
László — Imre. — András — Sándor. †

László: István 1804. (Sárossy Jozéfa)

István: Albert (Körtvélyessy N.) — Ferdinand. — Gusztáv.

Károly: Károly † — Mihály † — Ferencz kir. táb. hívat † 1849. (Miskey Fáni) — Imre.

Ferencz: Konstanczia † — Erzsi. — Kati (Bornemisza János) — Flórián † — Gyula. — Elek. — Tini.

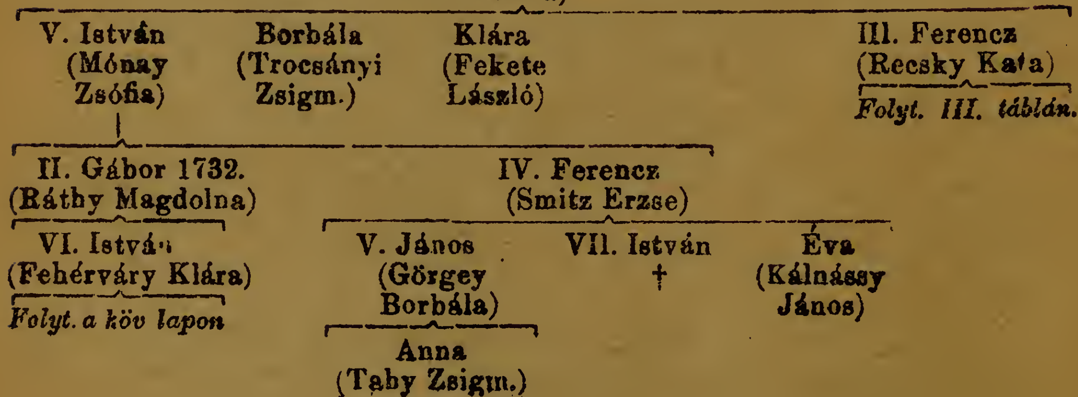
Pál: József (Szerdahelyi Klára) — Alphaeus 1785. † — Antal kir. tan. kir. táb. ülnök † 1831. (Péchy Klára) — Pál.

Antal: Boldizsár (Szinyey Ágnes) — N. (Dessewffy Ignácz) — N. (Jósa Károly) — József sz. 1806.

Boldizsár: Lajos. — Antal † — Vincze. — Ottilia. — Mária (Péchy László)

II. t á b l a.

II. Ferencz, *ki az I. táblán.*
1590.
(Szilvás-Ujfalussy Anna)

V. István (Mónay Zsófia) — Borbála (Trocsányi Zsigm.) — Klára (Fekete László) — III. Ferencz (Recsky Kata) *Folyt. III. táblán.*

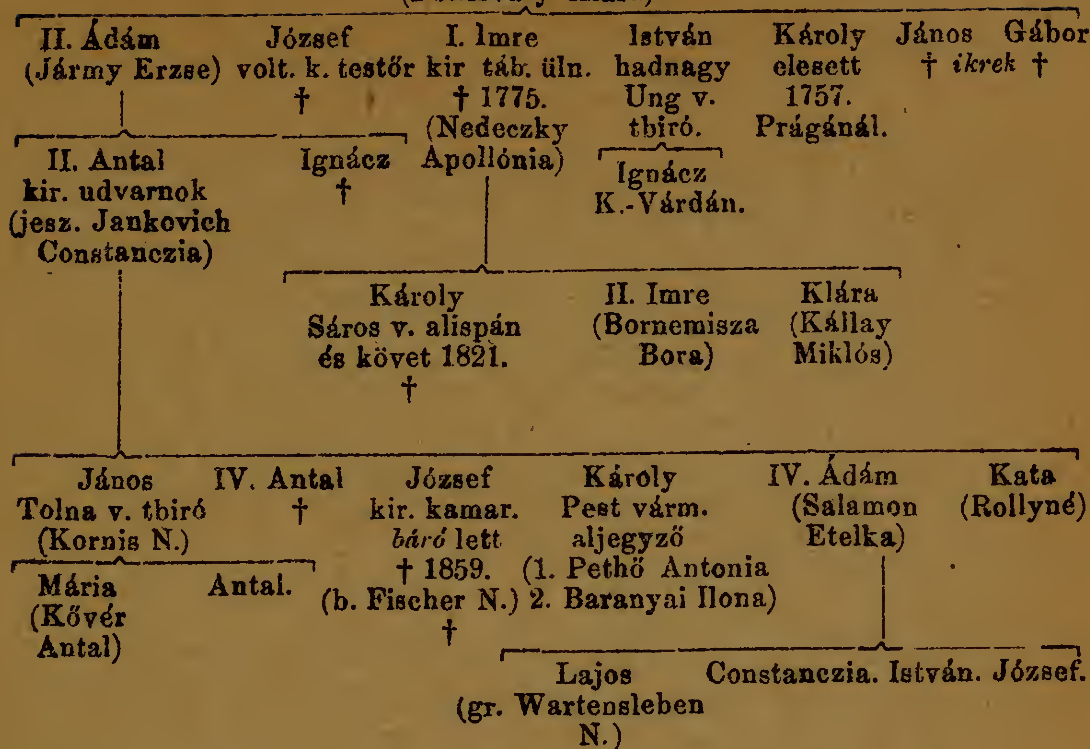
V. István: II. Gábor 1732. (Ráthy Magdolna) — IV. Ferencz (Smitz Erzse)

II. Gábor: VI. István (Fehérváry Klára) *Folyt. a köv lapon*

IV. Ferencz: V. János (Görgey Borbála) — VII. István † — Éva (Kálnássy János)

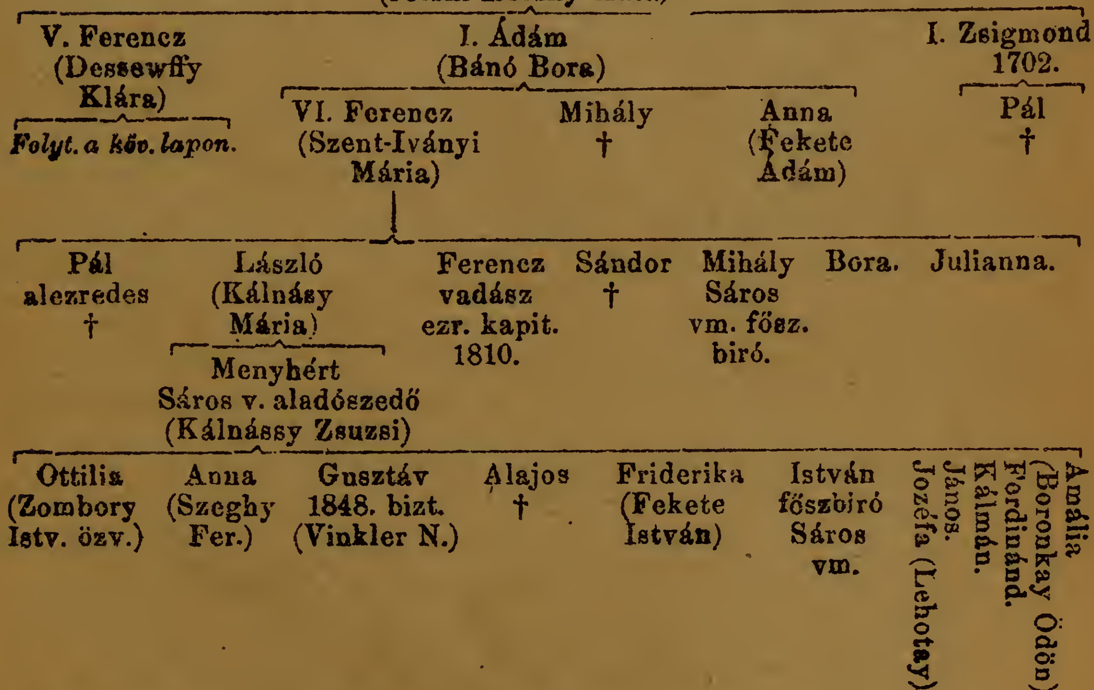
V. János: Anna (Taby Zsigm.)

VI. István, *ki az előbbi lapon.*
(Fehérváry Klára)

III. t á b l a.

III. Ferencz, *ki a II. táblán.*
(recski Recsky Kata)

V. Ferencz, *ki az előbbi lapon.*
(Dessewffy Klára)

I. András (Draveczky Róza) — Bora (Berzeviczy János) — Erzse. — Zsuzsa.

I. András gyermekei:
I. Antal — II. Zsigmond (Tahy Anna) — III. Ádám † — Sándor † — György Ung várm. szbiró 1750 — Klára. — Róza.

I. Antal gyermekei: Tamás. — III. Antal.

II. Zsigmond gyermekei:
Gáspár † 1842. — László Eperjes lak. volt kanczel hívat. — Ferencz

Ferencz fia: Rudolf (Varga Bora)
Rudolf leánya: Amália (Földváry László)

Gáspár gyermekei:
Emánuel szül 1815. mart. 5. lak. Recsken. (Fejér Eszter 1846 tól) — Lajos sz. 1817. Monostoron. — Jozéfa sz. 1812. (Vitalis Vendel)

Emánuel gyermekei: Etel. — István. — Anna. — Andor.

I. Istvánnak, kitől a családfa máig terjed, nejétől Dessewffy Dorottyától két fia volt: 1. György, ki magtalanúl halt meg, és III. István, ki anyja Dessewffy Dorottya után Sáros megyébe telepedett, és még mint árva 1558-ban részesűlt azon közös királyi adományban, mellyel I. Ferdinand király a Tarczayféle jószágokat u. m. Tarkő várát és tartozékait Dessewffy János kamarai elnöknek és Taby III. István és I. György nagybátyjának adományozta. [1]) Nejétől raszlaviczi Raszlaviczy Borbálatól három fia maradt : II. Mihály, ki magnélkűl halt meg, IV. István, ki 1594-ben Zrínyi György mellett hadakozott, [2]) és II. Ferencz. E két utóbbi által két vonalra oszlott a család.

IV. István vonalán (az 1. táblán) Kristófnak egyik fia a protest. vallásról a kath. hitre térvén, előbb pálos szerzetes, majd ettől feloldatva leleszi prépost, és kir. táblai ülnök volt 1712—1729-ben, és mint ilyen szerepelt. [3])

Ugyan e vonalon VIII. Istvánnak Theőke Zsófiától származott János és András fiai közűl az előbbik a kath. vallásra tért, és igy ága, mely Sáros és Pest megyében létez, máig ez egyház híve. Pál fiától unokája V. Antal kir. tanácsos és kir. táblai ülnök és országbirói itélőmester volt 1820. körül, mint jubilált kir. táblai ülnök halt meg Eperjesen 1831. jul. 7-én kora 75. évében. Fia Boldizsár után

[1]) Wagner Diplomat. Sáros pag. 65—89.
[2]) Pethő Gergely M. krónika 136. lap.
[3]) Szirmay C. Zemplin not. top. 319. Szirmay C. Ugocsa pag. 54.

unokái, mint a táblán látható, élnek. A katholizált Jánosnak Károly fiától egyik unokája Ferencz a kir. táblánál hívataloskodott, meghalt Pesten 1849-ben. Nejétől Miskey Francziskától a táblán látható több gyermeke közül élnek fiai: Gyula és Elek 1849-ben a m. honvéd seregben szolgáltak, utóbb mint besorozott cs. ezredbeliek. Leányai Erzsi, Kati Bornemisza János özvegye Kassán, és Krisztina.

Andrásnak, ki a protestans vallásban meg maradt, unokájától Istvántól, kinek neje Sárossy Jozéfa volt, gyermekei: Albert, Ferdinand és Gusztáv a táblán láthatók.

A másik vonalon, mely II. Ferencztől és ennek nejétől Szilvás-Ujfalussy Annától jő le, ennek két fia V. István (a II. táblán) és III. Ferencz (a III. táblán) által ismét két ágra szakadt a család.

V. István ágán említendő VI. Istvánnak fia I. Imre, előbb Egerben tanár, utóbb az eperjesi ker. táblánál, majd a kir. táblánál ülnök, Albert kir. helytartó meg hatalmazottja, meghalt 1775 ben. [1]) Két fia maradt: Károly Sáros vármegye követe, és 1821-ben másod alispánja volt, és magnélkül halt mag, és Imre.

I. Imrének egyik testvére Károly 1757-ben Prágánál esett el.

II. Ádámnak szolnoki Jármy Erzsébettől fia II. Antal kir. udvarnok volt. Ő szerzé ágának vissza a Tolna megyei paksi jószágot és Pestben Úri helységet. Ő szerzé Pesten a családi házat. Nejétől jeszeniczei és vadasi Jankovich Constancziától fiai 1. János Tolna megyében volt táblabiró. 2. Antal magnélkül elhalt. 3. József volt cs. kir. kamarás, és 1858-ban ausztriai báró lett. Házasságából gyermeke nem maradváu, 1859-ben magnélkül elhalt. 4. Károly Pest megyében viselt hivatalt. Szintén két rendbeli hazasságából gyermeke nem maradt. 5. Ádám, 1832-ben Tolna várm. alsz. birája, lak. Bölcskén; kinek gyermekeit a táblán láthatni.

III. Ferencz ágán ennek nejétől recski Recsky Katalintól két fia V. István és I. Ádám által két külön ág sarjadzott. Amannak ága, melyből Gáspárnak fiai Emánuel Recsken, és testvére Lajos Monostoron élnek, jobbára Heves megyében székelt, míg I. Ádám ága Sáros megyében telepedett, és ott lakozik jelenleg is. Ez utóbbi ágon VI. Ferencznek utódai közül Mihály Sáros megye fő szolgabirája, Pál alezredes, Ferencz tiroli vadász ezredbeli kapitány volt. Menyhért, kinek számos gyermekeit a táblán láthatni, szintén Sáros megyénél viselt adószedői hivatalt.

[1]) Lehoczky Stemmat. II. 384.

Eddig a családfa, melyről azonban több családtag hiányzik. Első ezek között azon Tahy István, ki 1505-ben Pilis vármegye követe volt a rákosi ország gyűlésen. [1]) Ezt szintén e család tagjáúl kell tekintenünk, és tán ennek elődei vették a Pest megyében fekvő Tahi pusztától nevöket, mely a család hagyományos hite szerint az egykori régi Tahvár alapjáúl szolgált.

Tahy Bernát 1542-ben élt, midőn Majláth Istvánt török fogságába kisérte, honnan azonban ő megszabadult. [2])

Tahy Györgynek neje volt Pamhakel Honorata. Ezen György tán a III. táblán álló I. Andrásnak fia volt.

Tahy Honorata Kovács Károlyné, és Tahy Klára Vizkelethy Ignáczné, szintén nem találhatók a családfán.

II. Antalnak (a II. táblán) leánya lehetett Tahy Anna, Tajnay János neje, ki meghalt 1825. sept. 29-én kora 23. évében. Eltemettetett Úriban.

A család czímere — mint fölebb az ábrán is látható, — a paizs kék udvarában arany koronán álló, egy fejü fekete sas, szétterjesztett szárnyakkal, kinyújtott jobb lábával pallóst, bal lábával királyi pálczát tartva.

Taixelperger család. A czímeres nemes levelet Taixelperger Ádám kapta 1716-ban III. Károly királytól következő czímerrel: a paizs kék udvarában zöld téren pánczélos, sisakos férfiú áll, sisakját vörös strucztoll ékesíti, oldalán kardhüvely log, kivont kardját jobb kezével villogtatva. A paizs fölötti sisak koronájából kettős farkú oroszlán emelkedik ki, első jobb lábával kivont kardot tartva. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék. [3])

Tájay család. Doboka vármegyében Pánczél-Csehiben és másutt birtokos. [4])

Tajnay család. (Tajnai és Tiszahegyesi) Bars vármegye régi birtokos nemes családa, mely azon megyei és mindig birtokában lévő Kis-Tajna helységről vette nevét és előnevét.

Eredetét hiteles okmányok a XVI. század közepeig, I. Mátyás király koráig mutatják. 1467-ben Tajnay Orbán fiával Istvánnal és testvérével Mihálylyal, és nővérével Annával Divéki

[1]) Kovachich M. H. Supplem. ad Vestigia Bom. II. 335. Jászay P. A Magyar nemzet napjai a Moh. vész után 157.

[2]) Budai Fer. Polg. Lex. III. 370.

[3]) Collect. herald. nro 454. és Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[4]) Hodor, Doboka várm.

Mátyásnéval Csepeni Mihály és Paczolay István ellen tiltakoztak, mivel ezek Kesselcő Péternek Ablanczkürthi (Nyitra m.) részbirtokát elidegeníteni szándékoztak. [1])

1471-ben assakürthi Assa György tanúvallatást eszközöltetett ablanczkürthi Tajnay O r b á n ellen, mivel ez Tajnay Mihály megöleteseért elégtételt adni vonakodott. [2])

1483-ban a szent-benedeki apátúr itéletet nyert nagy-tajnai Tajnay Orbánnak fia P á l és T. Mihálynak fia Mihály ellen. [3])

A család leszármazása némi bézaggal, nagyobbára a szent-benedeki Convent levéltári adatai szerint következő:

I. t á b l a.

Tajnay
- Orbán 1467. 1471.
  - István 1467.
  - Pál 1483.
- Mihály 1467. megölet. 1471.
  - Mihály 1483. 94. (Bucsányi Bora)
    - István 1539. 41. (özvegye Bora 1545.)
    - László *Fodor* nevez. 1539. 41.
- Anna 1467. (Divéki Mátyás)

hézag

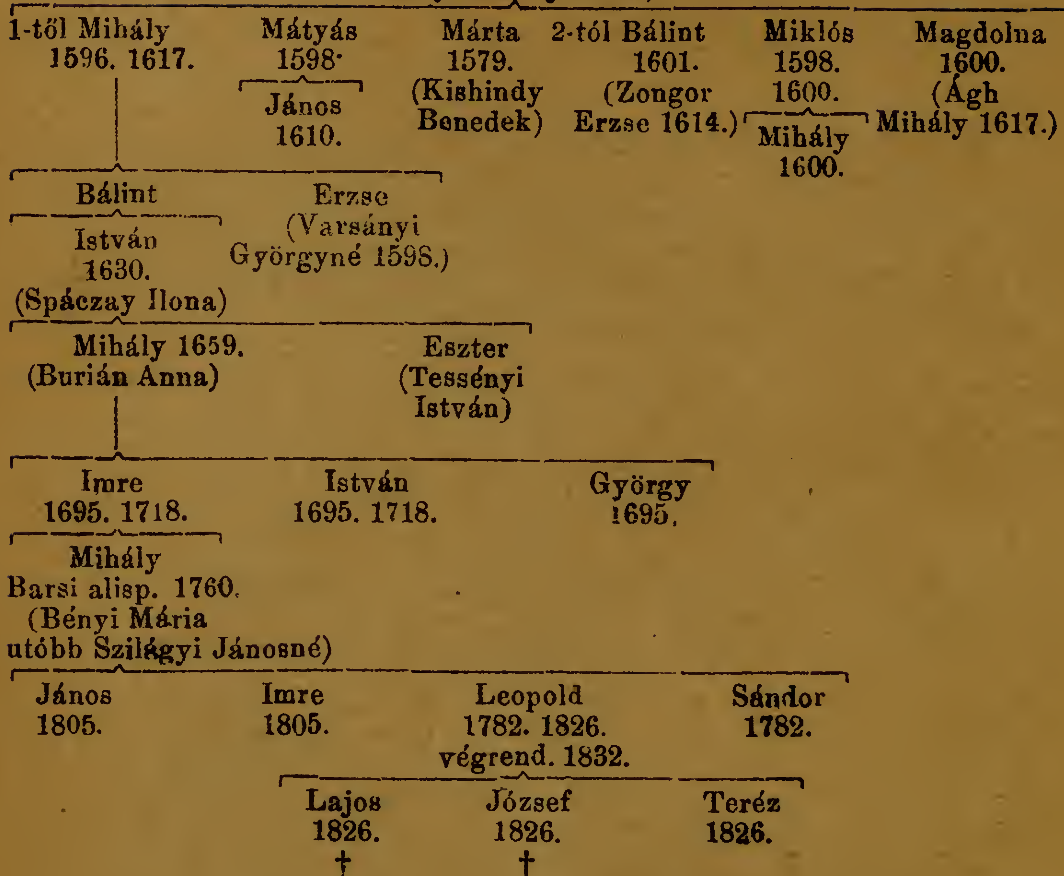
Tajnay N.?
- I. Péter 1524.
  - János 1529. 48. 75. (1. Elefánty Erzsé 1571. 2. Gyarmathy Anna)
    - *Folyt. a köv. lapon.*
  - Miklós 1529—51. (aszupatai Hencz Ágnes)
    - Menyhért 1560—75.
  - Imre 1529—48. megöletett 1551. előtt (Névery Magda 1588.)
    - Demeter 1551.
    - Lénárd 1575. (Hollósy Bora)
      - András 1570.
    - Magda 1551.
  - II. Péter 1529—75. végreng. 1585. (Boronkay Anna)
    - *Folyt. II. táblán.*
  - Ferencz 1529—48.
- László 1539.
- György 1539.
- Benedek
  - Bálint 1551. (Búza Anna) utóbb Tajnay Albertné)
    - Fruzsina 1574. (Nagy Horváth Tamásné)

---

[1]) Szentbenedeki Convent fasc. I. nro 43

[2]) Ugyan ott fasc. 100. nro 39.

[3]) Ugyan ott fasc. 20. nro 10.

János, *ki az előbbi lapon.*
1529. 48. 75.
(1. Elefánty Erzse 1571.
2. Gyarmathy Anna)

1-től Mihály 1596. 1617.
Mátyás 1598. — János 1610.
Márta 1579. (Kishindy Benedek)
2-tól Bálint 1601. (Zongor Erzse 1614.)
Miklós 1598. 1600. — Mihály 1600.
Magdolna 1600. (Ágh Mihály 1617.)

(Mihály gyermekei:)
Bálint — István 1630. (Spáczay Ilona)
Erzse (Varsányi Györgyné 1598.)

(István gyermekei:)
Mihály 1659. (Burián Anna)
Eszter (Tessényi István)

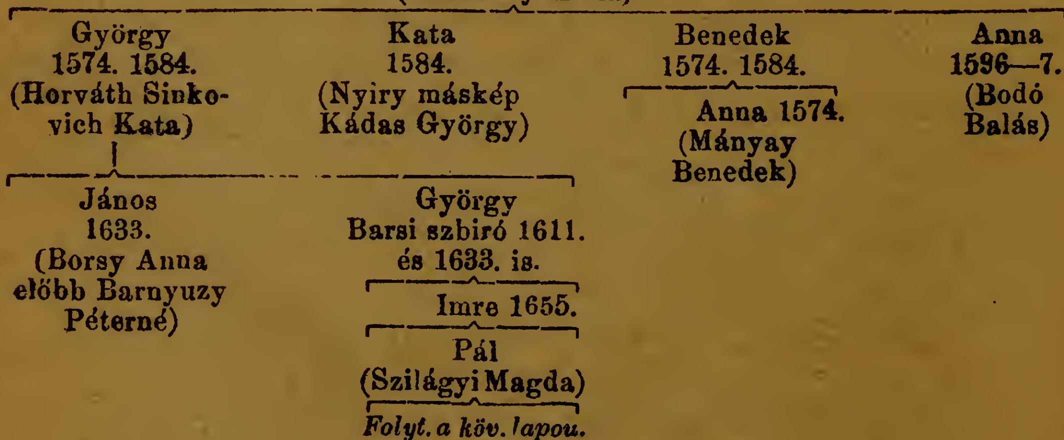
(Mihály gyermekei:)
Imre 1695. 1718.
István 1695. 1718.
György 1695.

(Imre fia:)
Mihály Barsi alisp. 1760. (Bényi Mária utóbb Szilágyi Jánosné)

(Mihály gyermekei:)
János 1805.
Imre 1805.
Leopold 1782. 1826. végrend. 1832.
Sándor 1782.

(Leopold gyermekei:)
Lajos 1826. †
József 1826. †
Teréz 1826.

II. t á b l a.

II. Péter, *ki az I. táblán.*
1529. 75.
végrend. 1585.
(Boronkay Anna)

György 1574. 1584. (Horváth Sinkovich Kata)
Kata 1584. (Nyiry máskép Kádas György)
Benedek 1574. 1584. — Anna 1574. (Mányay Benedek)
Anna 1596—7. (Bodó Balás)

(György gyermekei:)
János 1633. (Borsy Anna előbb Barnyuzy Péterné)
György Barsi szbiró 1611. és 1633. is.

(György fia:)
Imre 1655.
Pál (Szilágyi Magda)

Folyt. a köv. lapon.

Pál, *ki az előbbi lapon.*
(Szilágyi Magda)

Ádám
1732.
mhlt 1742. körül.
(Illovay Mária
1742. már Zimán
Miklósné)

Antal
Bars v. szbiró
1735.

Pál
Barsi szbiró 1720.
1732.

Károly
mhalt 1767.
(1. Konkoly
Erzse 1746. 50.
2. Bobrovniczky
Mária előbb
Kellió Miklósné)

Lajos
1724.

András
1746.
(Urbányi
A. Mária)

Mária 1790.
(Hudelis Józs.)

Petronella
(Prileszky
József
1753.)

Anna
(Mar-
sovszky
Józset
1753.)

Róza
(Sándor
Imre
özv.
1753.)

Francziska
(1. Apponyi
László 1750.
2. Huszár
György 1753.)

Ágnes
1750.

1-től János
Ó-Gyallán 1771.
(Jánoky Bora)
†

Julia
(1. Csúzy
Gáspár 1771.
2. Ernyey
István özv.?
1792.)

2-tól Károly
szül. Tajnán 1766. máj. 13.
Bars tbiró
(jesz. Jankovich
Krisztina)

János nep.
cs. k. kam.
Árvai főispán
† 1840. april 14.
(1. Taby Anna † 1825.
2. Jeszenszky Vilma)

2-tól Ilona 1858.
(b. Révay Simon)

Adataink között 1494-től 1524-ig az oklevelekben hézag van, innen a hézag a családfán is. Azt látjuk, hogy Tajnay Orbán és Mihály testvéreik és ivadékaik, kiknek életét csak 1494-ig ösmerjük, Ablanczkürtről irák előnevöket, de mindazáltal Mihályt Mihálynak fiát 1483. és 1510-ben a „nagy-tajnai" előnév használatában is találjuk. Mind e mellett a családfát szakadatlanúl csak I. Pétertől tudjuk ízről ízre lehozni. E Pétert már 1524-ben az ősi tajnai birtokon kivűl Bars megyei Egyházas-Rendve birtokosai között találjuk, a midőn Ikladi Lőrinczet azon helységbeli curiának elidegenítésétől eltiltja. [1])

1529-ben I. Péter fiai János, Miklós, Imre, II. Péter és Ferencz neveikre is a nagy kereskényi Thuróczy családtól ennek rendvei birtokrészét is megveszi. [2])

Nevezetesebb a család életéből egy 1539. évi okmány, mely sze-

---

[1]) Sz. benedeki Bonv. fasc. 23. Nro. 41.

[2]) Ugyan ott fasc. 6. Nro. 75. és Protoc. C. p. 49.

rint Tajnay I. Péter, László és György egy részről; más részről Tajnay István és László és pedig nevezett I. Péter fiaival János, Miklós, Ferencz és Imrével együtt kihalás esetére Bars megyei Tajna és Rendve, és Nyitra megyei Ablanczkürthi birtokaikra nézve kölcsönös örökösödési szerződésre lépnek. [1]) Azonban már 1541-ben ablanczkürthi máskép kiskürthi Tajnay Mihálynak meg nevezett fiai István és László az egész Ablanczkürthi pusztát elzálogítják kürthi Assa Lászlónak.

I. Péternek öt fia közül csak kettőnek I. Jánosnak és II. Péternek ivadékát ismerjük e század elejeig leszármazott sorozatában. Ez időben még főleg egy mozzanat érdekli a birtok viszonyokból a család történetét.

1552-ben Tajnay Péter és Tajnay Pál ellent mondanak az Esztergomi káptalan beiktatásának Tajna helység fele részére nézve. [2]) És tán ez időtől van, hogy a Nagy és Kis Tajná-ra oszlott helység egyikét Nagy Tajnát jelenleg is az esztergomi káptalan, Kis Tajnát pedig jelenleg is a Tajnay család birja. [3])

1560-ban a Családi, Zerdahelyi, Ghyczy, Hencz stb. család béliekkel II. Péter, neje Boronkay Anna részén Nyitra megyei Család, Gezthe, és Kernyő egész helységekre és Zsigárd pusztára új királyi adományt nyert I. Ferdinand királytól. [4])

II. Péter 1565-ben Kis Tapolcsányban is [5]) 1574-ben Kis faludon [6]) birtokot szerzett, 1585-ben pedig végrendeletet tett. [7]) Tőle a Tajnay család legkitünőbb ága származott, mely az utolsó Jánosban, Árva megye főispánjában már magasra emelkedett, de benne egyszersmind fiágon ki is halt. Ez ágon látjuk Györgyöt 1611-ben, Pált 1820-ban, I. Antalt pedig, ki 1720. esküdt volt, 1735-ben Bars megye tiszti korában fő szolgabiróságot viselni. Ez ágon

Károlynak, ki 1767-ben halt meg, második nejétől Bobrovniczky Máriától, ki előbb sóvári Kellió Miklósnak volt neje, fia Károly szül. Tajnán 1766. maj. 13 án. Ennek jeszeniczei Jankovich Krisztinától egyetlen fia volt nep. János, cs. kir. tan. és kamarás, és Árva

---

[1]) Szentbenedeki Conv. fasc. 1. nro 45. Protoc. pag. 220.
[2]) Szentbenedeki Conv. Protoc. D. p. 31.
[3]) Fényes Geogr. Szótár IV. köt. 171. lap.
[4]) A Nógrádi káptalan iktatási jelentése szerint.
[5]) Szentbenedeki convent fasc. 6. nro 80.
[6]) Ugyan ott fasc. 6. nro. 81,
[7]) Ugyan ott Prot. G. pag. 61.

vármegyének főispánja, ki korának 44. évében 1840. april. 14-én ezen ágot fiu ágon sirba vitte. Első neje Tahy Anna 1825. sept. 29. kora 23. évében elhalván, második nejétől nagy-jeszeni Jeszenszky Vilmától (ki 1864. nov. 6-án halt meg,) egyetlen leánya Ilona maradt, jelenleg báró Révay Simon neje, és a Tajnay család ezen ága Bars, Nyitra és Komárom megyei szép birtokainak örököse.

A másik ág I. Jánostól jő le és Leopold fiainál Lajosnál és Józsefnél, kik 1826-ban éltek, szakad meg.

Egyébiránt iránt a Sz. benedeki Convent levéltárában álló oklevelek szerint a családnak több oly tagjáról fordúl elő emlékezet, kiket a családfára helyezni nem tudunk, ilyenek: Albert, és ennek nejétől Dorottyától fia Demeter 1527-ben.

Gáspár 1574-ben, — Pál és fia János 1584-ben. Erzsébet Kozmály Pál özvegye 1584-ben. Gáspárnak fia Márton 1603-ban.

Ismét Albert, ki 1593-ban végrendelkezik neje Várady Kata részére, kitől leányai Kata Szoby Istvanné, és Erzsébet.

Tajnay Margit 1624. előtt Berencsényi Péterné, és Borbála Hlivényi Pálné. — Erzsébet 1601-ben Pusik Miklósné.

Ismét egy Péter, kinek fia István, kinek gyermekei Mátyás 1699-ben Szobonya Ilona férje, Mária és Erzsébet 1694-ben. Végre 1720-ban ismét egy Gáspár fordúl elő.

A család czímere ez; a paizs udvarában hármas zöld hegy középsőjén pánczélos kar könyököl, kivont kard hegyén levágott törökfejét tartva. Fölötte fél hold ragyog. A paizs fölötti sisak koronájából pánczélos, sisakos férfiú emelkedik ki, jobb felé kezeivel íjból nyilat feszítve. Foszladék jobbról aranyzöld, balról ezüstvörös.

Tajnay család. (Másképp Nyitray) A fölebbitől különböző czímer leveles nemes család. *Lásd Nyitray cs.*

Tajthy család. Gömör vármegye nemessége sorában olvassuk.[1]) Egy ág a Jászkún kerületben, és Nógrád megyében található. Nemzékrendéből ismeretes ez ág:

Tajthy N.

Antal Félegyházán.	József J.-Apáthiban	János.

Antal gyermeke:

Imre
sz. 1809. Félegyházán
lak. Balassa-Gyarmat
(Jeszenszky Jozéfa 1836.)

Imre gyermekei: N. N. N.

[1]) Bartholomaeides C. Gömör 147.

A végnemzedékből Imre Nógrád megyébe B. Gyarmatra települt mint lakatos mester, és ott nemességét a vármegye előtt igazolta.

Tán e családból volt Tajthy Ferencz váczi kanonok is, ki 1780. oct. 8. született Dorosmán, meghalt 1864-ben febr. 10-én

Takács család. (Kis-jókai) Magyarországban egy csoport Takács nevü család van Győr, Marmaros, Pozsony, Szabolcs, Vas, Zala stb. megyékben. Ezek közt legismeretesebb és kiemelkedettebb a kis-jókai Takács család Pozsony megyében.

Czímere a paizs kék udvarában magas zöld dombon arany korona, melyből két ezüst elefánt ormány között arany oroszlán emelkedik ki, első jobb lábával hármas fehér liliomvirágot tartva. A paizs fölötti sisak koronájából szintén ilyen oroszlán emelkedik ki. Foszladék jobb oldalról aranykék, balról ezüstkék. [1])

Nevezetesebb tagjai voltak a családnak Gáspár szül. Nagy Magyaron 1786. oct. 18-án, Pozsony megyének 1829-ben alispánja, és volt országgyülési követe. Meghalt 1839. sept. 19-én.

Zsigmond 1829-ben Pozsony megyének aladószedője.

Takács család. (Dukai) Vas megyei nemes család, melyből a múlt században élt János, kinek vadosfai Nagy Évától gyermekei Ferencz és Éva 1781-ben éltek.

1811-ben találjuk Ferenczet Vas megye fő szolgabíráját, Mihályt, kinek neje mesterházi Nagy Éva volt. Ennek nővére Teréz Felső Pátyon Horváth Dávidné. Továbbá Éva Zmeskal Lajos özvegye, Eszter Kapolcsi Domokos Mihályné.

Továbbá ismeretes István, kinek nejétől muzsai Vitnyédi Teréziától született Dukában 1795. aug. 8-án leányuk Judit, a Malvina néven is ösmeretes magyar költőnő. [2]) Első férje volt 1818. óta F. Pátyon Göndöcz Ferencz, 1832-től a második Patyi István. Meghalt 1836. april. 15-én.

E család ivadéka és Juditnak a költőnek atyjával növér volt Takács Zsuzsanna, Berzsenyi Dániel költőnek neje is.

Takács család. (Péteri és Téthi.) Győr vármegye nemes családa, honos Zala vármegyében is. Ismeretessé tette e nevet az író és költő téthi Takács József, ki 1767-ben Keszthelyen született 1800-ban ügyvéddé lett és a veszprémi káptalan ügyészévé, 1806-ban.

---

[1]) Adami Scuta gentil. tomo. XIII.

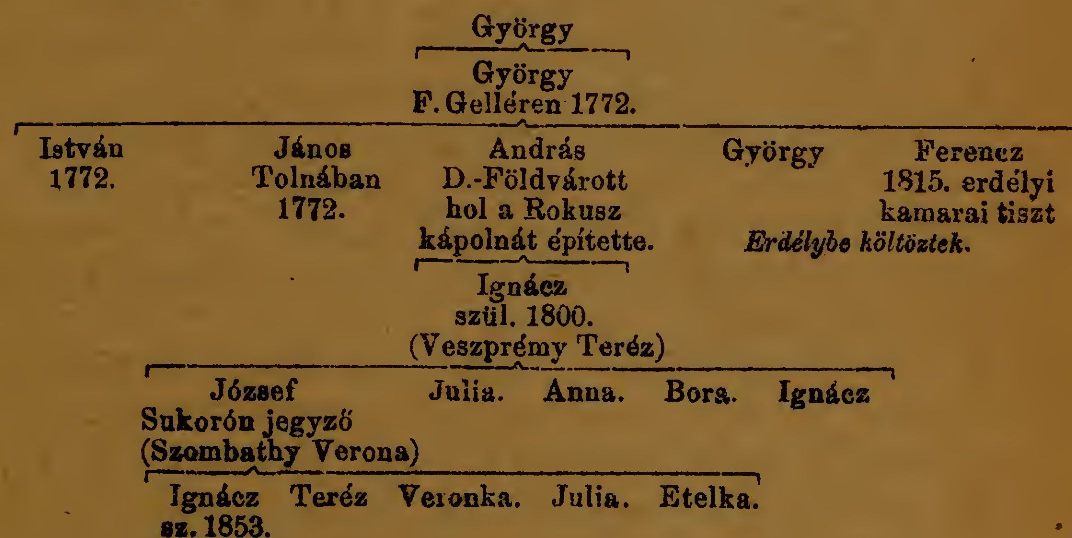
[2]) Toldy Fer. m. Irod. kézikönyv. II. 234—235.

javai és jogai kormányzójává neveztetett. Ekkor szerzé Győr megyében a téthi birtokot, melyben a m. kir. kanczellária által is megerősíttetett, és a honnan azután előbbi „péteri" előneve helyett a „téthi" predikátumot vette föl. Győr megyének táblabirája és utóbb főjegyzője volt. Meghalt Győrött 1821. maj. 4-én. Eltemettetett Mindszenti pusztáján a családi sirboltban. Költeményei 1796. Budán nyomattak, nevezetesebb munkájá „*Erkölcsi oktatások*" a magyar Muzeum II. kötetét képezik. Nejétől Bay Esztertől maradt fia Sándor. [1])

Ezen, vagy a dukai Takács családból lehetett Takács János és Ferencz, kik mint Komárom megyei Almási pusztabéli curialis birtokosok ellen a kir. ügyész 1749-ben perelt. [2])

Takács család. (Gelléri) Komárom megyei eredetű, egyik ága Tolna és Fejér megyébe is át származott. I. Leopold király Bécsben 1666. évi april. 11-én kelt oklevelével Pángy Benedeket, Molnár Andrást, Végh Jánost, Takács Pétert és Andrást és több társaikat, mint Felső és alsó Gellér, Nemes-Bogya és Vár-Bogya birtokosait birtokaikban megerősítette. Ezen oklevél alapján 1772. évi febr. 13-án Péter unokája, Takács Györgynek György fia Komárom megyei Felső Gellér helységben lakván, maga és fia István számára Komárom megyétől nemesi bizonyítványt vett ki és Tolna megyébe költözött, hol nemességét 1772. april. 6-án kihirdetteté.

Ez ág családfája [3]) ez:

[1]) Magyar Irók, Életrajz gyűjtemény II. 330—331.

[2]) Fényes, Komárom várm. 176.

[3]) Szombathy Ignácz tanár közl. szerint.

Takács család. E néven a nemesség sorában találjuk Nógrád megyében 1663-ban Takács Tamást és Gergelyt. [1])

1688-ban Trencsin megyében Bicsén is székelt Takács nevű nemes család. [2])

Takács család. (Felvinczi) Kolos megyében és Kövár vidékén székel. Zsigmond 1848. előtt Kövár vidék szolgabirája volt.

E század első felében élt Takács András kolosi reform. lelkész, ki 1828-ban halt meg. Tőle ivadéka így [3]) származott:

András
kolosi ref. lelkész
† 1828.
(Szabó Zsuzsi)

János	József	Kata	Bora
Kolozsvárott tanár 1862. (Harth Anna)	Vingárti ref. lelkész Ferenczy Róza)	(Szász Fér. bethleni pap)	(Iucze Dániel özvegye)
Lajos. Márton.	József és 3 leány.		

Takács család. (Gyöngyös-halászi) Ez előnévvel irta magát Takách Mihály, ki meghalt 1860. maj. 28-án kora 69. évében. Családja így áll.

Mihály
† 1860.

Mihály	Teréz	László.
(Portörő Eleonora)	(Veress Károly)	
Etelka. Margit.		

Takács család. (Illei) E század elején N.-Váradon élt Illei Takács Károly, ki a báró Vay László által fordított „Német hivség“ stb. czímű, és a fordító által bőséges családi és sógorsági történetekkel megtoldott könyvben a 104. lapon egy pár levelet mutat be. Azonban ő e könyvnek sem fordítója sem irója nem volt, mint azt a „*Magyar Irók“ Életrajz gyüjt.*“ czímű munka II. köt. 332. lapján igen egy oldalú figyelmetlenséggel állítja.

Takács család. A czímeres nemes levelet Takács István és György kapta III. Károly királytól 1718-ban, ily czimerrel: a vért kék udvarában zöld téren fakó mén nyargal. A vért fölötti sisak ko-

¹) Nógrád megyei levéltár Acta anni 1663.
²) Szontagh Dán. közl.
³) Török Antal közl.

ronáján vörös mezű kar könyököl kivont kardot tartva. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék. [1])

Takács család. Takács Pál 1756-ban Mária-Terézia király asszony által nemesíttetett meg, [2]) ily czimerrel: a vért függőleg két részre oszlik, a jobb oldali vörös udvarban befelé fordúlt arany oroszlán hátulsó lábain ágaskodik, első jobb lábával fehér zászlót tartva; a baloldali udvarban hármas zöld hegy középsőjén fekete holló áll, csőrében arany golyót tartva; fölötte vörös csillag ragyog. A paizs fölötti sisak koronáján két kiterjesztett fekete sas szárny között vörös csillag ragyog. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstfekete.

Takácsy család. Közülök Ignácz ügyvéd és követ volt, szül. Pozsony megyei Csütörtökhelyen 1769. mart. 4-én.

Takaró család. *Lásd Thakaró cs.*

Takó család. Veszprém vármegye nemes családa. A XVII. században Komárom és Zala megyében is találjuk.

1647-ben Takó Péternek fia, atyja által szerzett Komárom megyei gallai zálogos jószágát, melyet az Varjasy Erzsébettől, kire néhai Tátos Jánosról maradt, és Sándor Mihálytól szerzett, Fekete Mihálynak és Jakabnak zálogba adja. [3])

1676-ban Takó György Zala megyében Vargaszegen birtokos. [4])

Tákossy család. *Lásd Thákossy cs.*

Taksony család. Neve Taxony-nak írva fordúl elő. Komárom megyében 1633-ban Taxony Pál ellent mond ns. Sárközy Gáspár és Márton bábolnai részbirtokaik elidegenítésének. [5])

1663-ban Nógrád megyében Taxony György a birtokos nemesek sorában fordúl elő. [6])

Tán e család ivadéka a magyar irók sorába is beiktatott jesuita Taxonyi János, ki 1677-ben Sáros megyében Hanusfalván született, és 1746. jan. 4-én Győrött halt meg. [7]) *Lásd Taxony cs.*

Taller család. Trencsin megye nemesi összeirása szerint 1721-ben Taller Pál Beczkón lakott. [8])

---

[1]) Collect. herald. nro 537. et Ádami Scuta gentil. tomo XIII.

[2]) Ugyan ott nro 152.

[3]) Fényes, Komárom várm. 178.

[4]) Eredeti okmányból.

[5]) Fényes, Komárom várm. 160.

[6]) Nógrád megyei levéltár Acta anni 1663.

[7]) Magyar Irók, életrajz gyüjt. 1. 576.

[8]) Szontagh Dán. közl.

Tallián család. (Vizeki) Régi birtokos nemes család, kiterjedve Somogy, Sopron, Vas, Veszprém, Pest és Borsod vármegyékbe. A XVII. század folytán a háborgos időkben régi nemes levelei elveszvén, a családnak ekkor élő tagjai közül vizeki Tallián János, az oklevél szavai szerint mint ki különben is nemes ősöktől származott,[1]) és általa fiai Miklós, I. Gergely és I. György és leánya Ilona által nejének Marossy Mihálynak gyermekei, úgy atyja bátyjának gyermekei vizeki Tallián Pál, Vitus és II. János, és ezek sógorai Milosyts Mihály, Miklós és Jakab Pozsonyban 1610. jan. 1-én kelt czímeres nemes levélben II. Mátyás király által régi nemességökben a „vizeki“ előnév mellett ujólag megerősitettek.

Jánosnak, az újjított ns. levél szerzőjének három fia közül csak I. Gergely és I. György folytatták a családot. Ennek ivadéka utóbb Borsod megyébe származott és innen borsodi vonalnak neveztetik, melyről alább; I. Gergely pedig a Pest és Somogy megyei ágra oszlott vonalnak lett alaptörzsévé.

Nevezett I. Gergely kétszer nősült, és mind kétszer fényes családokba házasodott, első neje Thúry Benedeknek Hathalmy Katalintól szül. leánya Thúry Kata volt, és ettől lett fia II. Gergely, a Pest megyei ágnak alapítója. Második neje a kihalt osztopáni Perneszy családból Perneszy Julianna volt, ettől született fia I. Ádám a Somogyi-ág feje.

Mielőtt azonban vonal- és ágonként a család nevezetesebb tagjait kijelölnénk, lássuk I. Jánostól kezdve az egész családfát, mely így következik:

---

[1]) A diploma szavai ezek: „Fidelis nostri nobilis Joannis Tallián de Vizek .... *és tovább* .... eundem Joannem Tallián, qui antea quoque ex nobilibus parentibus ortus est, verum Literae hujusmodi nobilitares superioribus disturbiorum temporibus deperditae sunt etc. .... Lehoczky Stemmat. II. p. 584. a család „Vizek“ előnevét Szerviába helyezi, azonban a család hagyományos tudomása szerint az előnevét adó helység Soprony megyében létezik, és jelenleg „Vizenek“ név alatt ismeretes.

I. tábla.

Tallián N.

- N.
  - I. János 1610-ben új szerző.
    - I. Gergely 1610. közös szerző (1. Thúry Kata 2. Perneszy Julia)
      - 1-től II. Gergely 1643—1668. Pozsony sz. k. város birája és polg. mest. (Csúzy Borbála)
        - I. István itélő mester 1681. (1. Széchenyi Ilona 2. Szluha Krisztina)
          - 2-tól I. Antal (Csomortányi Julia)
            - II. István † 1824. (nebojszai Balogh Veronka)
              - I. Károly (Jankovics Jozéfa)
                - Gyula Nógrádban (Mihalovich Ilona)
                  - Alisz.
                  - Ilka.
                - Mária.
                - Fáni.
                - Ilona.
                - Janka.
                - Georgina.
                - Károly.
              - Francziska (Luka Sándor)
              - Sándor huszár kapit.
              - Bertalan lak. Pest. (gr. Wergada Georgina)
                - Jenő.
                - Ödön.
                - Dezső.
                - Mária.
            - III. József.
            - Anna (Halassy Márton)
          - I. Imre (Péchy Cecilia)
            - Teréz (jamniki Jóhny Ferencz)
        - I. Ferencz 1728. (Horváth Rozália)
          - II. Ferencz (Vörös Fer.)
            - II. Ádám (Nagygyőry Mária)
              - I. László.
              - Jozéfa (Hunyady Lajosné)
              - Teréz.
              - Mária (Halassy Ignáczné)
          - Julianna (Rába Boldizsár)
          - Borbála (Gyömrey Ferencz)
      - 2-tól I. Ádám kir. tan. veszprémi alispán (Fiáth Borbála)
        - *Folyt. II. táblán.*
    - Miklós 1610. †
    - Ilona (Marossyné)
    - I. György 1610. közös szerző.
      - *Folyt. III. táblán.*
- N.
  - I. Pál 1610.
  - Vitus 1610.
  - II. János 1610.
  - N. (Milosichné)

II. t á b l a.

I. Ádám, *ki az I. táblán.*
kir. tan.
veszprémi alisp.
(eörményesi Fiáth Bora)

I. József (Assády Anna) — *F. a köv. l.*
III. János somogyi alispán 1758. kir. táb. üln. 1774. (sz.-györgyi Horváth Kata)
Kata (Zeke János)
I. Gábor somogyi alisp. 1774. kir. tan. (Zichy Anna)
Róza (Márffy József)
I. Ignácz 1746. ezred. tábornok (zalabéri Horváth Teréz)
Márta (Szelestey Bóldizs.)
Bora (Thassy Ferencz)

I. Gábor gyermekei:
II. Imre (Simoga Matild)
II. Pál (Horváth Magdol.)
Róza (Csúzy Gásp.)

I. Ignácz gyermekei:
II. Ignácz 1787. (Terstyánszky Zsófia)
Anna (Bakó Mihály)
IV. János kassai tartom. főbiztos 1787. 1810. (Fábry Anna)

IV. János gyermekei:
Jozéfa szül. 1763. (1. Somsich Antal. 2. gróf Klenau János)
Janka (gr. Festetich Józs.)

II. Ignácz gyermekei:
II. József † 1862. kora 84. (Strobel Karolin)
Erzse (Dallos György)
Julia (Kiss Antal)
II. István (csebi Pogány Zsófia)

II. István fia:
Pál v. somogyi főszbiró (névedi Botka Hermina)

Pál gyermekei:
Ödön. Andor. Gizella. Ilona.

II. József gyermekei:
V. János sz. 1803. kir. tábl. üln. vaskorona r. v. (Nagy Karolina)
II. Gábor (Dezső Erzse)
Ignácz ezredes (Eder N.)
Lázár veszprémi kanon.
Ede.
Andor (Schulpe Vilma)
Adél (Hochreiter Antal)
Emilia (Sixty Fer.)

Ignácz leánya:
Karolina.

Andor gyermekei:
Béla. Jenő. Vilmos. Emil. Andor.

V. János gyermekei:
Janka (Zalay Istv.)
Lina.
Dienes.

III. János gyermekei:
II. Antal kir. táb. ülnök (Bésán Anna)
Teréz (Rohonczy György)

II. Antal gyermekei:
Boldizsár 1821. somogyi alisp. cs. kir. kamarás (Horváth Ida)
Zsófia (Mérey Sándor Personalis)
Jusztina (Bornemisza Gábor septemv.)
Julianna (Bajzáth József)
Anna (Dőry Pál)
III. Antal cs. k. kam. (Skublics Szidonia)

Boldizsár gyermekei:
Lajos cs. k. kam. (Simoga Matild)
Matild (Jankovich József)
Róza (Jankovich László som. főisp.)

III. Antal gyermekei:
Kálmán huszár kapit.
Szidonia (gr. Schallenberg Ágost) cs. k. ezredes
Natalia (báró Wrede cs. k. alezred.)

Lajos gyermekei:
Gyula. Gejza. Gizella.

I. József, *ki az előbbi lapon.*
(Acsády Anna)

Farkas (Czindery Julia) — Mária (Gáal László) — Julia (Zarka Károly) — Anna (Zobotin László) — Magdolna (Rosty László)

II. László (Árvay Bora) — Anna (Horváth Ignácz) — Magdolna (Svastics Antal)

III. György (Boronkay Cecilia)

Vincze cs. k. alezredes — Imre pap. — Miklós pap. — Sándor — Károly helyt. titk. — Mária. — Emanuel Somogy várm. esküdt 1843—7. (Matkovics Ilona)

Alexandra. — Béla. — Gyula.

III. tábla.

I. György, *ki az I. táblán.*
1610. közös szerző

I. Péter 1635.
(Néky Magdolna)

I. Pál 1699. (1. Kisfaludy Bora 2. sz.-györgyi Horváth M.) — II. György † — II. Péter paulinus † 1735. — I. Sándor 1698. (Sándor Mária)

Rozália (Somogyi Ádám)

Dávid sz. 1689. † 1759. (réthei Nagy Judit) — Rozália (Ternyey János) — Rebeka (1. Medveczky 2. Nyáry János) — Bora (Hertelendy Gábor) — Krisztina (1. Komjáthy József. 2. Bárdossy Mihály) — Mária. — Antal † — József †

II. Pál-András szül. 1728. Borsodi alispán és követ 1764. (1. Spech Teréz 2. Fischer Bora) — Éva (Handlein Ábráh. tábornok 1752.)

III. Gergely Borsodi t. ügyész 1828—35. (Megyery Franczizka) — Bora (Sturmann Ferencz) — Teréz (Dudinszky János) — Rebeka. — Ignácz (Szontagh Mária) — Eszter (Bárány Mihály) — Mária (Bohácsek András) — Veronka (Potoczky Imre)

Jozéfa (báró Szepessy Lajos özv. 1882.)

Imre (Kendelényi Stephania) — István (Paulikovics Mária)

István. András. Mária. — Mária. Gizella.

Pest megyei ág.

Ezen ág I. Gergelynek vonalán annak fiától II. Gergelytől származik. Nevezett II. Gergely 1643—1645. 1649—50. 1653—55. években Pozsony szab. kir. város főbirája, majd 1658—59-ben polgármestere, ismét 1664—65-ben főbirája volt. Meghalt 1668-ban. [1]) Nejétől Csúzi és p. szent mihályi Csúzy Borbalától két fia maradt: I. István, és I. Ferencz, kik 1728-ban osztoztak meg.

I. Ferencznek ivadékát kis unokájáig I. Lászlóig a táblán láthatni.

I. István, ki mint a hazai törvényekben jártas férfiu 1681-ben kir. itélőmester volt[2]); kétszer nősült; egyik neje a gróffá lett első Széchenyi Györgynek nővére Széchenyi Ilona, a másik Szluha Krisztina volt. Emettől két fia maradt: I. Imre, ki péch-ujfalusi Péchy Ceciliától nemzett leányában Teréziában jamniki Jóhny Ferencznében kihalt,— és I. Antal, ki nejével Csomortányi Juliával nemzé Annát dévaványai Halassy Mártonnét, II. Józsefet és III. Istvánt. Ezek közül.

III. Istvánnak, ki 1824-ben halt meg, nejétől nebojszai Balogh Veronkától gyermekei maradtak: I. Károly, Franczíska lukanényei Luka Sándor Hont megyei volt főispáni helytartó neje, Sándor huszár kapitány, és Bertalan (lak. Pesten) kinek gr. Wergada Georginától gyermekei a táblán láthatók.

I. Károlynak Jankovich Jozefától a táblán látható hét gyermeke közül Gyula Nógrád megyében Csalárba telepedett; gyermekei a táblán láthatók.

Somogyi ág.

Ezen ág I. Gergely vonalán annak második nejétől osztopáni Perneszy Juliától született fiától I. Ádámtól ered. I. Ádám Veszprém megye alispánja és k. tanácsos volt. Nejétől eörményesi Fiáth Borbálától nyolcz gyermeke maradt, ugymint: I. József, Anna nyéki Zeke Jánosné, III. János, I. Gábor, I. Ignácz, Rozália Márffy Józsefné, Márta Szelestey Boldizsárné, és Borbála Thassy Ferenczné. A négy fiú ágát egymás után elésoroljuk.

a) I. József Acsády Annával lépvén házasságra, ettől a táblán látható négy leányán kivül maradt fia Farkas, ki Czindery Juliannát vette nőül, és evvel nemze két leányt és fiát II. Lászlót,

---

[1]) Bel, Math. Notitia nova Hung. tomo I. pag. 668.
[2]) Az 1681. évi XI. törv. czikk. Lásd Katona Hist. critica tomo XXXIV. p. 654.

kinek Árvay Borbálától fia III. György, nejével Boronkay Czeczíllel nemzé a táblán látható hét gyermekét, kik közül Vincze alezredes, Imre és Miklós az egyházi pályán állnak.

b) III. János, ki már 1770-ben Somogy vármegye alispánja, kir. tanácsos, utóbb pedig (már 1774-ben) a kir. tábla birája volt, szentgyörgyi Horváth Katalint birta nőül. Ettől született leánya Teréz Rohonczy Györgyné és fia II. Antal, 1792-ben Somogy vármegye alispanja, utóbb (1810 kör.) kir. tanácsos, arany sarkantyús vitéz, kir. udvarnok, és kir. táblai ülnök. Nejétől Bésán Annától hat gyermeke maradt: 1. Boldizsár, 2. III. Antal, 3. Zsófia Meréy Sándor kir. személynök és főispán neje, 4. Jusztina Bornemisza Gábor hétszemélyes táblai biró neje, 5. Julianna pészaki Bajzáth Józsefné, és 6. Anna jobbaházi Dőry Pálné. Ezek közül

Boldizsár Somogy vármegye első alispánja, és cs. kir kamarás volt. Nejétől Horváth Idától, gyermekei 1. Lajos cs. kir. kamarás, három gyermek atyja, 2. Matild Jankovics Józsefné, 3. Róza Jankovich László Somogy várm. főispán neje.

III. Antal szintén cs. kir. kamarás. Nejétől Skublics Szidoniától fia Kálmán huszár százados, leányai Szidonia gr. Schallenberg Auguszt cs. kir. ezredesné, és Natalia báró Wrede cs. kir. alezredes neje.

c) I. Gábor 1771—4-ben Somogy vármegye alispánja, majd kir. tanácsos volt. Nejétől ns. zichi Zichy Annától a táblán látható három gyermeke maradt, kikben ága kihalt.

d) I. Ignácz a hadi pályán szerzett érdemeket, már 1746-ban a Dessewffy nevü huszár ezred ezredese volt, midőn dec. 10-én Pozsonyban kelt nádori adomány levélben Alsó-Dörögd helység, és Felső Dörögd, Imár és Dent pusztabeli birtokaira adományt vitt. Utóbb tábornok. Nejétől Zalabéri Horváth Teréztől egy leánya és két fia II. Ignácz és IV. János maradtak.

II. Ignácz ifjabb korában (1787-ben) a kir. curiánál volt alkalmazásban. Nejétől Tersztyánszky Zsófiától két leánya Erzsébet Dallos Györgyné és Julia Kiss Antalné, és két fia II. József és II. István maradtak. Ez utóbbinak csebi Pogány Zsófiától fia Pál Somogy megyének 1840—47-ben főszolgabirája, ennek névedi Botka Herminától gyermekei Ödön, Andor, Gizella, Ilona.

II. Józsefnek (mh. 1862. kora 84. évében) nejétől Strobel Karolinától nyolcz gyermeke maradt, úgymint: V. János, II. Gábor Somogy megyei volt adószedő 1833-ban, Ignácz cs. kir. ezredes,

kinek nejétől Eder tábornok leányától leánya Karolina; Lázár veszprémi kanonok, Ede, Andor, kinek öt gyermeke a táblán látható, Emília Sixty Ferenczné, és Adél Hochreiter Antalné. Ezek közül

V. János (szül. 1803.) Somogy vármegyének 1828. (jun. 30-tól) szolgabírája, 1836. nov. 30-tól 1849-ig jeles tiszti főügyésze, közben az 1843. évi országgyűlésre követe; jelenleg a királyi tábla itélő birája, és a Vas korona rend vitéze. Nejétől Nagy Karolinától, néhai politicofundat. Director Nagy István leányától gyermekei: Janka Zalay Istvánné, Lina és Dienes.

IV. János előbb a pécsi, utóbb a kassai kerületben főtartományi biztos (az 1770—1810. év körben.) Nejétől Fábry tábornok leányától Fábry Annától csak két leánya maradt, u. m. Józefa előbb Sárdi Somsich Antalné, utóbb 1800-tól gróf Klenau János cs. kir. titk. tan. lovassági tábornok és brüni hadi parancsnok neje, és Janka gr. Festetich Józsefné.

Borsodi vonal.

I. Jánosnak fiától I. Györgytől ered. Ennek fia I. Péter élt 1635-ben, 1681-ben Soprony vármegye követe volt, és négy gyermeket nemzett, ezek közül I. Sándor (1698.) nejétől Sándor Máriától nemzett leányában Rozaliában Somogyi Adámnéban kihalt. II. Péter Paulinus szerzetes volt és 1735-ben halt meg.

I. Pál (I. Péternek fia) kétszer nősült, első neje Kisfaludy Borbála, a második szentgyörgyi Horváth M. volt. Ezektől nyolcz gyermeke maradt, azonban közülök Dávid (szül. 1689-ben † 1759.) terjeszté ágazatát. Ez nőül vévén réthei Nagy Juditot, azzal két gyermeket hagyott maga után, Évát Handlein Ábraham tábornok nejét, és III. Pál-Andrást, ki Borsod vármegyébe telepedett, és azon megyénél 1760-ban főjegyző, majd alispány volt még 1770-ben is. Az 1764. évi országgyűlésen pedig Borsod vármegyének követe. Két rendbeli házasságából nyolcz gyermeke, ezek közt két fia III. Gergely 1828. körül Borsod megye t. ügyésze, és Ignácz maradtak. Ez utóbbinak a sasos Szontagh családból vett nejétől Szontagh Máriától született leányát Jozéfát negyesi báró Szepessy Lajos birta nőül.

III. Gergelynek nejétől Megyery Francziskától két fia Imre és István gyermekeikkel együtt a táblán láthatók.

A család czímere — mint fölebb a metszvény is ábrázolja — a paizs kék udvarában zöld téren vörös magyar ruhába, mellvérttel és

sisakkal ellátott férfiú áll, oldalán kard lóg, jobb kezével fehér zászlót tart, melynek közepén vörös kereszt látszik. A paizs fölötti sisak koronáján szintén fehér zászló leng vörös kereszttel. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék. A család hagyományos véleménye szerint a fehér zászló a rajta lévő vörös kereszttel az ősök egyikének a szent földön táborozott hadseregekbeni részvétét jelöli.

Tállyay család. (Vagy Tállay). Ez utóbbi néven neveztetik Tállay György 1605-ben Vázsony várkapitánja. [1])

Ugyan csak a XVII. századból ismeretes Tállyay Márton, ki 1634-ben Csanádi Pál unitár pap ellen irt egy munkát. [2]) Tállyay Pál, ki magyarra fordítá Istvánffy históriáját, mely kéziratban maradt.

Erdélyben 1848. körül Tállyay Sámuel lukafalvi ref. lelkész volt.

Tamás család. Gömör vármegye nemes családai sorában áll. [3])

Tamás család. (Madéfalvi) Csik széki székely család, melyből András nyugdijas őrnagy, 1849-ben mint székely csapatvezér elfogatván, a forradalombani részvéteért hadi törvényszékileg Kolozsvárott 1849. oct. 18-án felakasztatott. Maradékai, úgy Mátyás madéfalvi birtokosok. [4])

Tamás néven Csik székben Márton özvegye Török Anna, és János mint sz. domokosi birtokosok fordulnak elő, kik az ottani rézbánya körében eső birtokaikat kisajatítás utján a bányászatnak átengedték. Albert borsovai, András csomortáni, Ignácz mindszenti birtokos, valószinüleg mind azon egy család ivadéka. Ignácz Kászon-ujfalvi birtokos.

Tamás család. (Szászfalvi) Közülök István 1837. körül kir. táblai ügyvéd Maros-Vasárhelyt.

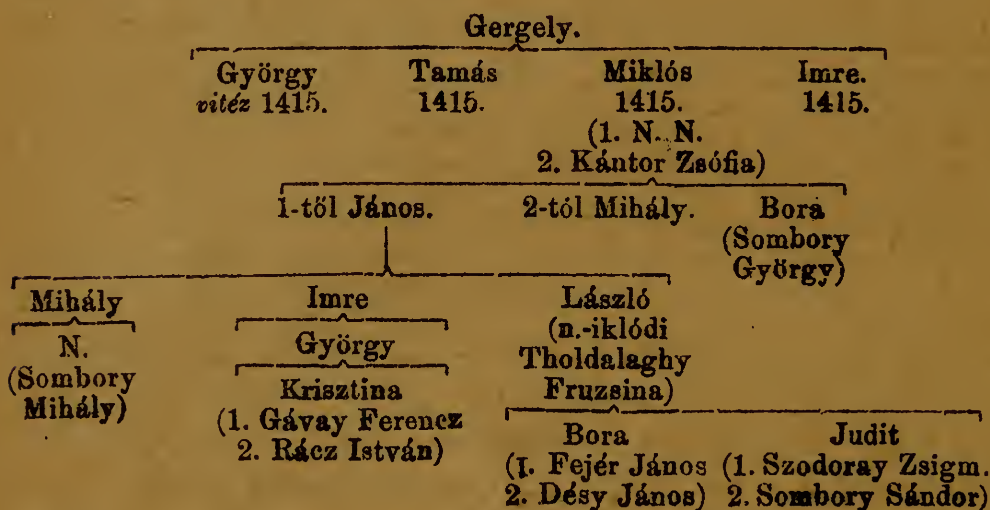
Tamásfalvy család. (Tamásfalvi) Régi erdélyi nemes család, melyből Thamásfalvi *(így írva)* Gergelynek fia György Boszniában a törökök ellen viselt háborúkban kimutatott vitézségeért Zsigmond királytól 1415. Pünkösd napján Kostniczban úgy a maga, mint testvérei Miklós, Tamás és Imre részére czimeres levelet [5]) és abban következő czimert kap: a megdőlt vért kék udvará-

[1]) Pethő Gergely, M. krónika. 164. lap.
[2]) Benkő Transylvania gen. II. 412.
[3]) Bartholomaeides C. Gömör p. 147.
[4]) Török Ant. közl.
[5]) Az eredeti levél családi levéltárában.

ban futó szarvas látszik, szarvai közt megrongyolt arany hálót hurczolván, a paizs fölötti sisak koronájából hasonló szarvas emelkedik ki. Foszladék minkét oldalról kék.

A czímeres levélben György strenuus milesnek neveztetik, és mint az oklevélre egy hajdani családtag följegyzé, ettől a család Vitéz nevet kapott, és tőle a magyar bikali Vitéz család származott.

Az összes család nemzékrendéből ismeretes a következő ivadék [1]) származata.

Tán e család ivadéka kolos-tamásfalvi Tamásfalvi János is, Marosszéki főkirálybiró, kit 1603-ban Apáczánál Basta elfogatván, megöletett.

Tamási család. (Csik somlyói) Közülök József gyulafejérvári nagy prépost volt, meghalt 1847-ben.

Tamási család. (Abodi) Ebből Mózses Marosszéki biztos 1815. körül.

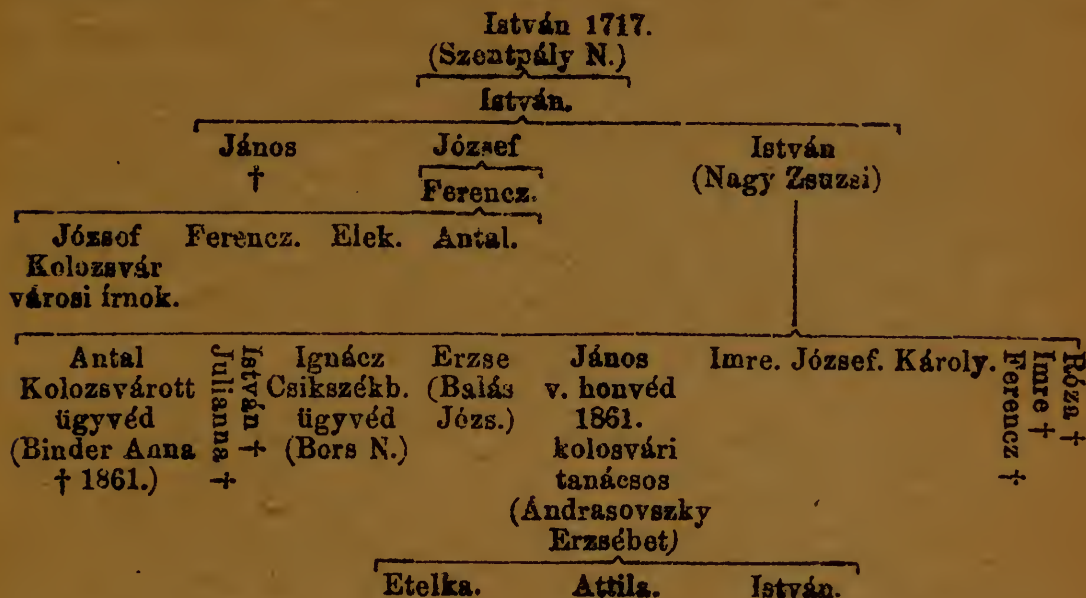
Tamási család. (Csik-szent királyi) Közülök Antal Csik székben dulló 1815-ben. József Felső Fejér megyében törvényszéki ülnök 1837. körül, özvegye Skoda Erzsébet, fiai István, és Lajos.

Tamási család. (Csik-mindszenti) Ős székely család, mely hajdán Dúdór névvel neveztetett, mely név a régi székely nemek közt a Megyes nem egy ágát jelölte. [2]) A székely nemesi lustrákon ős székely nemesi állapota többször igazoltatott.

[1]) Décsey Mikl. közl. szerint.

[2]) Lásd gr. Mikó Imre Erdélyi tört. adatok I. 261.

A múlt század elején éltek a családból 1717-ben János és István hivatalnokok, ez utóbbi az erdélyi udvari kanczelláriánál szolgált, neje Szentpály leány volt, kitől fia lett ismét István, kitől ily családfa [1]) támadt:

Tamasics család. Tamasics Mihály 1718-ban III. Károly királytól kapott czímeres nemes levelet. [2]) Czímere a vért kék udvarában zöld téren arany korona, melyen vörös mezü kar könyököl, íjjat tartva. A vért fölötti sisak koronáján szintén hasonló kar könyököl, hegyével fölfelé nyilat tartva. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

Tamáskovics család. Tamáskovics Márton 1719-ben III. Károly királytól kapott czímeres nemes levelet. [3]) Czímere koronával fedett vért, melyet két oldalról borostyán ág vesz körül, alúl keresztbe helyezve, a vért udvara szép tájképet ábrázol, alúl kékes tóban hattyú úszik jobbfelé, fölötte a zöld pázsiton magas, terebélyes zöldfa alatt szarvas pihen. [4])

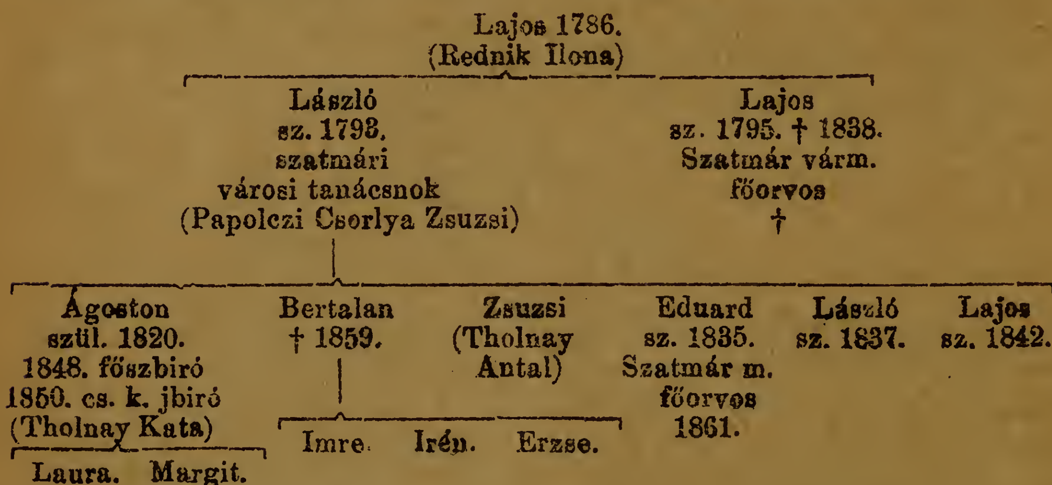
1722-ben Tamaskovics Ágoston Nyitra megyei rasziczi nemesnek iratik.

Nógrád megyében Bágyon helységben nemesi ususban él Tamaskovics nevű család.

[1]) Török Ant. közl.
[2]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.
[3]) Collect. herald. nro 403.
[4]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

Tamásovics család. Trencsin megyei czímerleveles nemes család. Tamasovics János 1685-ben I. Leopold királytól meg ujjító czímeres nemeslevelet nyert, és azt azon évben a megnevezett megyében kihirdetteté. Ennek fia lehetett azon János, ki a Trencsin megyei nemesi lajstrom szerint 1748-ban Zarjécsen lakott, valamint 1755-ben is. Ez utóbbi év majus 8-án Trencsin vármegye nemesi bizonyságlevelet adott ki a család részére. Jelenleg azon megyében e család nem létezik. [1])

Tamássy család. (Szentmihályfalvai és hodgyai) székely család Udvarhelyszékből, hol jelenleg is birja Hodgyát és Böszöd-Ujfalut. Közülök Lajos 1786-ban Szatmár vármegyébe házasodott, nőül vévén gyulafalvi Rednik Ilonát, kivel ily családfát, [2]) alakitott:

Tamássy család. Trencsin megyei czímerleveles család. A nemességet 1681-ben Tamássy Miklós nyerte, és azt Trencsin megyében közzé tétette. 1689-ben Sámuel Zolnán lakott. 1748-ban ugyan ott János. Utóbb Trencsin megyében nyoma nincs. Az eredeti czímereslevél Trencsin vármegye levéltárában őriztetik.[3])

Tamposch család. A Tamposch család, [4]) vagy mint másutt olvasom, Tombos Xav. Ferencz [5]) 1756-ban Mária Terézia királyasszonytól nyert czímeres nemeslevelet.

Czímere négy felé osztott paizs, az 1. és 4. kék udvarban hármas zöld halom középsőjén arany koronából kiemelkedő ezüst egyszarvú,

[1]) Szontagh Dán. közl.
[2]) Luby Kár. közl.
[3]) Szontagh Dán. közl.
[4]) Adami Scuta gentil. tomo XIII
[5]) Collect. herald. a tartalomjegyzékben.

a 2 és 3-ik ezüst udvarban jobbról balra húzott vörös szelemenen egymás fölött három arany lóher fülevél látszik. A paizs fölött két koronás sisak áll, a jobb oldaliból két kiterjesztett fekete saszszárny között balra néző ezüst egyszarvú emelkedik ki, a bal oldaliból vadember emelkedik ki, két elefántormány között, melyeket két karával átölel, és melyek közül a jobb oldali félig arany, félig kék, a másik félig ezüst, félig vörös. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Tanch család. (Máté-Szalkai) Előneve után következtetve Szatmár megyéből eredt. Máté-Szalkai Tanch Menyhért és György 1593-ban kaptak czímeres nemeslevelet. Czímerök a vért kék udvarában zöld téren fekvő vörös turbános levágott törökfej, jobb szemén lándzsával úgy át ütve, hogy a lándzsa bal halantékán ment át. Ugyan ilyen törökfej látható a vért fölötti sisak koronáján is. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [1])

Tancsal család. (Tancsi †) Erdély birtokos nemes kihalt családa. [2])

Táncsos család. *Lásd Tánczos cs.*

Tánczos család. E néven Tánczos Ambrús már 1554-ben I. Ferdinand királytól nyert nemességet. [3])
1719. mart. 19-én Tánczos István nyert III. Károly királytól nemes levelet, [4]) ily czímerrel: a vért kék udvarában zöld téren kettős farkú oroszlán ágaskodik, első jobb lábával három nyilat tartva hegyeikkel fölfelé; a paizs fölötti sisak koronáján vörös mezű kar könyököl, kivont kardot tartva. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

Tánczos nevű család Zemplin vármegye nemesei közé van írva.[5])

Neve irásánál fogva ettől külömbözőnek látszik lenni a Táncsos család, melyből Péter 1654-ben Komárom megyei Szemere helységben Nadányi Miklós részét zálogba vette. És Táncsos [6]) nevű családot Gömör megye nemessége sorában is találunk. [7])

Tanka család. (Hom. szent-páli) Erdélyi család, melyből Sámuel ügyvéd Aranyos székben 1848. előtt. Tán ide tartozik Mózses is, 1840. körül adóiró biztos Koloza megyében.

---

[1]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.
[2]) Kővári L. Erdély nev. cs. 271.
[3]) Budai Fer. Hist. lex. III. 381.
[4]) Collect. herald. nro. 377.
[5]) Szirmay, C. Zemplin not. top. 117.
[6]) Fényes Komárom várm. 180.
[7]) Bartholomaeides C. Gömör pag. 146.

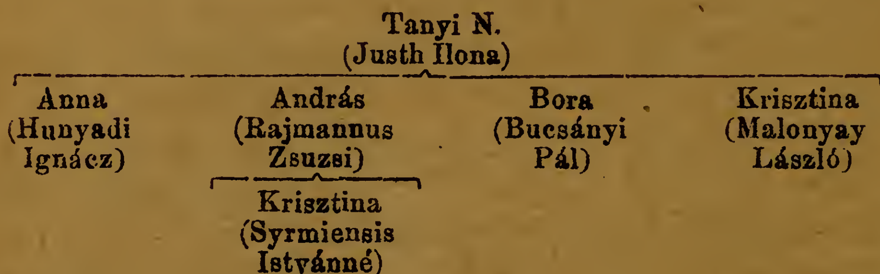
Tankó család. (Csik szent-imrei) székely nemzetség, melyből Albert kath. lelkész Cs. szent-györgyön, esperes és czímzetes kanonok 1848. körül, utánna öcscse Imre volt ugyan ott lelkész. Ferencz Csik szék aljegyzője 1848. előtt.

Tankó család. (Zágoni) melyből András szolgabiró Felső Fejér megyében 1840. körül.

Tankovics család. Gömör vármegye nemessége sorában áll. [1])

Tanyi család. Somogy vármegye nemessége sorában áll. 1746-ban Ferencz és Imre birtak Komárom megyében nemes-Olcsán, de részüket eladták. [2])

A XVII. században élt egy Tanyi, (keresztnevét nem tudjuk) kinek nejétől Justh Ilonától ivadéka igy áll:

Tapjay család. Nyitra megyében Néveden birt 1736. körül Tapjay Péter. [3])

Tapolcsányi család. (Kis-Tapolcsányi) Hajdan Bars megyében Kis-Tapolcsányt és ennek várkastélyát birta. Hasonlóan birhatott Nyitra megyei N. Tapolcsányban is.

A XVI. század elején 1505-ben Tapolcsányi Benedek a rákosi országgyülésre Nyitra vármegye követe volt. [4]) 1526-ban Gergely II. Lajos udvarában kir. apród volt, és mint futár müködött. [5]) Tamás követségben járt, és képét I. Ferdinand lefesteté. [6]) Mihály 1567-ben Bars megyében alispánságot viselt. [7]) János erőszakos hatalmaskodásokat tévén, ellene 1597-ben az ország gyülés vizsgáló

[1]) Bartholomaeides C. Gömör p. 146.
[2]) Fényes Komárom vármegye 107.
[3]) Bel M. Notit. nova Hung. IV. p. 282.
[4]) Kovachich Supplem. ad Vestigia Comitiorum II. 335.
[5]) Engel Monumenta Ungrica. 226.
[6]) Budai Fer. Hist. lex. III. 381.
[7]) Lehoczky Stemmat. I. 188

biztost küldött ki.[1]) Tán e János volt az, kinek nejétől Viszocsányi Katalintól gyermekei: Péter, Éva és Imre voltak.

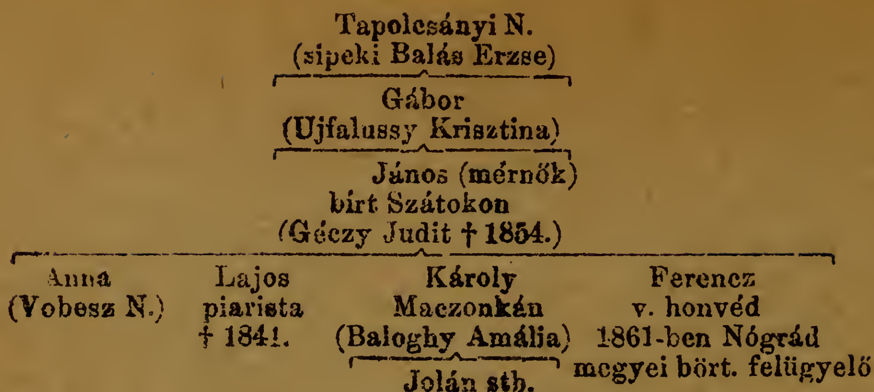
Ime ezeket ismerjük a család tagjai közül a XVI. századból. Már az 1559. évi országgyűlés a tapolcsáni váracsot lerontani rendeli.[2]) Hogy a család Kis-Tapolcsányt birta, arról irta vezeték és előnevét, az országgyűlési végzeményből láthatni. Hogy utóbb Tapolcsány más birtokosok kezébe került, oklevelek és a történelem bizonyitják. Már száz év előtt egyik neves történetirónk [3]) nem tudhatott többet mondani a Kis Tapolcsányt birtokolt családról, mint hogy az „vagy kihalt, vagy elszéledt." És bárha Tapolcsányi nevű nemes család jelenleg is él, én sem tudom és merem adatok hiányában az eddig emlitettekkel egyenes összeköttetését vitatni.

A XVII. század közepén 1652. Nógrád megyében Szécsényben találjuk Tapolcsányi Mátyást, mint harminczadost.[4]) Ugyan ez időtájban egy származási tábla szerint, (ha nem tévedés) Baloghy Sebestyén leánya Judit neje volt egy Tapolcsányinak, tehát Duló Miklós előtt vagy után lett volna. Tapolcsányi Annát szintén egy családfán Tihányi János nejéül olvasom.

A múlt század első felében élt Tapolcsányi Miklós, kinek nejétől Fitoss Erzsébettől gyermekei: 1. Miklós ügyvéd, ki a Nógrád megyei 1755. évi nemesi összeirásban is benn foglaltatik, és 2. Erzsébet Lipthay Sándorné 1753-ban. Tán ez utóbbi Miklósnak fia Pál, ki a József császári Systema alatt Nógrád megye törvényszékénél ügyvéd volt 1788-ban. Azt sem lehet meg mondanom, ez vagy más Tapolcsányi nevű (keresztneve előttem ismeretlen) az, ki Nógrád megyei Sipek helységből Balás Erzsét vette nőül, és azzal alapitá a következő családot, mely e folyó év tizedig Nógrád megyei Szátok helységben birtokos volt, és családfája igy áll:

---

[1]) 1597 évi 42. törv. cz.
[2]) 1559. évi 29. törv. cz.
[3]) Bel M. Notitia nova Hung. IV. 268.
[4]) Protoc. C. Nógrád anni 1652.

Tar család. Máramaros és Ugocsa megyei nemes család, e század elején Ugocsa megyében birtokos Tisza-Keresztúrban, és Gödényházán Ferencz, Zsigmond és István. [1])

Máramaros vármegyében Tar Gáspár azon megyének hosszú ideig (1837 - 1849.) számvevője volt.

Soprony megyében szintén találunk Tar nevü családot, melyből Mihály az iró szül. Tót Keresztúrott 1775. nov. 11-én. János 1845-ben Soprony vármegye főjegyzője volt.

Győr megyében Tar Márton mint győri nemes említetik, az 1655—1666. évi idő közben. [2])

Tarany család. Zemplin vármegye nemessége sorában foglaltatik. [3])

Tarcsányi család. (Tarcsányi és szemerédi) Hont vármegye egyik legrégiebb családa. A család kezénél fenmaradt és általam átvizsgált eredeti, de kevés számú oklevelek nyomán, melyek a Hont megyei Sztarchan (most Tarcsány puszta) és Szemeréd birtokviszonyairól szólnak, azt lehet következtetni, hogy a család a régi zsemberi Sembery családdal közös vérségből, úgy látszik, az előbb Szemerédi nevet viselt családból eredt, és csak később kiválva, vette fel a Tarcsányi nevet. Az említett okmányok következőket tartalmaznak:

1316-ban (feria 2-da prox. post festum Pentecostes) a sághi convent előtt nemes Semberi Ambrusnak fia Egyed ispán (Comes) Hont megyei Sztarchan puszta felét bevallja örökösen vejének Zemeredi Mihály fiának Jánosnak, ki Egyednek leányát Erzsébetet tartá nőül.

1358-ban gróf Széchi Miklós országbiró parancsa folytán az esztergami káptalan Horváthi Pál fiának Péter mesternek részére

[1]) Szirmay, C. Ugocsa, 74. és 151.
[2]) Salgó, Bold. sz. Mária congreg.
[3]) Szirmay C. Zemplin not. top. 117.

Ztarchán birtokára nézve határjárást és iktatást eszközölvén, ezt birtokjoga biztositása végett a szomszéd Szászd (Zazd) helység miatt Saratanus (másutt gyakrabban Sarachenus) a királyi kamarák grófja is maga részére megtétette.

1359-ben (feria 2-da prox. post fest. 6. Lucae Evang.) Konth Miklós nádor elnöksége alatt a Gyarmati puszta mellett Nógrád és Hont megyének tartott közgyülésén Darásdi Vulcus Györgynek neje Erzsébet asszony kimutatván, hogy Ztárchán pusztán birtokrészt bir, melyet Laczknak fiai Miklós mester és Pál elfoglalva tartanak, noha Laczk fiai állíták, hogy az adomány utján Zemeredhez tartozó és övék legyen, de azt meg nem mutatván, abba nevezett Erzsébet a sághi Convent által beiktattatott.

1391-ben (feria 2-da prox. post fest. b. Mathiae apostoli) a váradi káptalán előtt Sztarcháni Péternek fia Egyed Hont megyei Starachan helységnek felét bevallja rokonának (sororinus) Gergelynek, Merei Pál fiának, és testvérének Miklós deáknak, és nevezett Pál nejének Katának, a ki Palásthy Bogania [1]) fiának Györgynek leánya volt, és ezen bevallásra 1391. feria 2-da prox. post Dominicam Letare Zsigmond király beleegyező adományt ád.

1402. (feria 6. post fest. b. Francisci conf.) Pozsonyban kelt Zsigmond király iktató parancsa folytán a sághi Convent Podhorcháni János fiainak Péternek és Dometernek, és unokaöcscseinek Podhorcháni Simonnak és Lászlónak, úgy Kővári Mátyás fiának Pálnak Lebotka és Thoplicha helységekért, és a crempniczai folyó (tán patak) vizén álló malom feleért cserében adományozott Felső-Zemere birtokába nevezetteket beiktatja.

1406. (Sabbatho prox. ante Dnicam Letare) Budán kelt iktató parancsa gróf Zécháni Frank mester, országbirónak, melynek folytán a Saaghi Convent Kővári Pál mestert, és Podhorcháni János fiát Pétert az őket törvényesen illető Hont megyei Starchan puszta birtokába beiktatta.

1407-ben Budán (feria tertia prox. post Dominicam Oculi) Széchéni Konye bánnak fia gróf Frank országbiró előtt Semberi Dénesnek fiai András és Miklós, úgy Semberi Balásnak fia György utódaik neveikben is Hont megyei Starchan földje vagy pusztájához való azon jogaikat, melyekkel netalán ott birnak, és melyeket Kővári Pálnak és Podhorcháni János fiának Péternek Egyházas-zemerédi alattvalói

---

[1]) Tán ettől kapta nevét Hont megyei Bagonya helységet.

használnak, és melyeket Zaz-merci Pálnak fia Miklós deák most nevezett Kóvári Pálnak és Podhorcháni Péternek eladott, azoknak örökösen a nevezett Semberi-ek is bevalják.

1575-ben a sz. benedeki convent előtt a Tarcsányi család és Kóváriak között történt Tarcsány és Szemeréd iránt egy bevallás, melyből már a Tarcsányi családbol akkor élt Tarcsányi ifj. Mátyásnak (vagy Máténak) származása negyed izen ős atyjától Tarcsányi Györgytől fogva kitűnik.

1583-ban (feria 4-ta post festum Visit. B. M. V.) Hont várm. Selmeczen tartott törvényszékén nemes és vitézlő Piliny János és Domaniky Dániel tiltakozást és óvást tesznek az ellen, hogy nemes Tarchányi Mátyás Hont megyei Darás helységbeli részét, melyhez ök jogot tartanak, elidegeníteni akarja.

1616-ban Tarcsányi János Szúdon és Daráson négy telket vallott be Pestvármegyei György özvegyének Lipthay Erzsébetnek. [1])

Továbbra okleveles adataink nem terjednek. Megjegyezhetjük még, hogy 1684-ben már a Tarcsányi család két tagját Tarcsándy néven be írva a Nógrádi nemesek sorában találjuk. E megyében beházasodás utján Ebeczkre telepedett főleg a család, hol most is egyik családfő tagjában E z e c h i e l h. ügyvéd és közbirtokos személyében és ennek családjában székel.

A Nógrád megyei 1722. évi nemesi vizsgálatkor a Tarcsányi család, mint kétségtelen nemes iratott a megyei lajstromba, és mint ilyen kapott akkor Heves megyei Csépára telepedett egyik tagja Tarcsányi János az ifjabb, nevezett megyétöl nemesi bizonyítványt, melynek alapján Csépán lakozó ivadéka (mind azok, kiknek neveik alatt az 1828. év áll) nemességöket 1828-ban Nógrád megye előtt ujolag is kihirdettették.

A családfa következő:

I. t á b l a.

György

I. Imre

id. Mátyás

ifj. Mátyás
1575. 1600.
(Gyalay Kata)

Folyt. a köv. lapon.

[1]) Sz. benedeki Convent Protoc. J. pag. 725.

ifj. Mátyas, *ki az előbbi lapon.*
1575. 1600.
(Gyalay Kata)

II. Imre
1584. 1614.
(Kéry Erzse)

I. Tamás.

I. János
(Tihanyi Judit)

I. Péter

Erzse
(Gedey György)

I. István
1684.
(Dacsó Julianna)

II. Tamás

ifj. János
1722.
(Ebeczkről Csépára költöz.

Folyt. II. táblán.

Erzse.

Erzse
(Palojtay Lőrincz)

idősb János
1684. 1722.
(Jakobey Erzse)

Klára
(Czalik N.)

Judit
(Bory Dávid)

Ferencz
1722. 55.

II. István
1722. osztozik.
1755. is él
(Sárközy Judit)

László
(Mikulay Anna)

Kata
(Szedlenics Imre)

Anna
(Gyura Pál)

III. István
(Kalmár Janka)

Károly.

György

Lajos
(Vida N.)

Ábrahám
1859.

Anna
(Eger Pál)

Mária.

Zsófia
(Nagy Zsigm.)

Teréz
(Plachy Gábor)

Erzse
(1. Plachy János
2. Kovács György)

III. Imre
(1. Plachy Erzse György leánya.
2. Plachy Erzse János leánya)

Ferencz
(Siraky Mária)

Ezechiel sz. 1798. h. ügyvéd Ebeczken
(Plachy Julianna)

Attila-Gyula.

Ilona
(Tihanyi N. Pesten)

Janka.

Sándor
(Siraky Mária)

Jakab.

Mihály.

Janka.

Judit.

Erzse.

Mária.

1-től Pál
(Frecska N.)

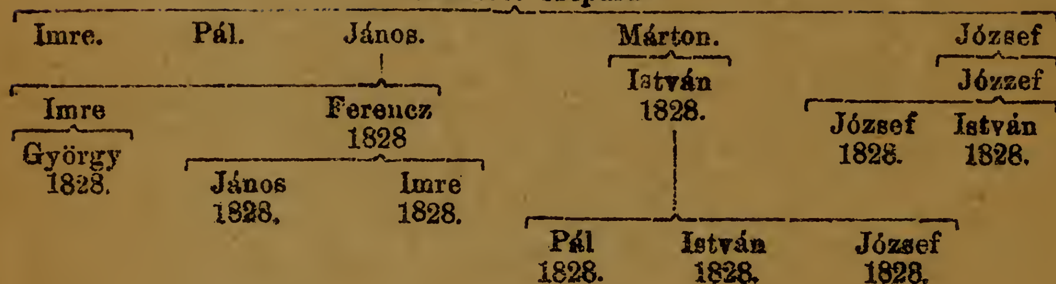
Imre
(Siraky Verona)

N.

N.

II. tábla.

ifj. **János,** *ki az I. táblán.*
1722.
Ebeczkről Csépára.

Hont megyében Tarcsányi Sándor 1749-ben halt meg, eltemettetett A. szemeréden. [1]) Ez nem áll a táblázaton.

A család ágost. ev. vallású. Közülök T. Mária 1776-ban Visken katholizált. [2])

A család czímere a vért kék udvarában zöld téren hátulsó lábain ágaskodó oroszlán, első jobb lábával kivont kardot tartva. A paizs fölötti sisak koronáján kar könyököl, kivont kardot villogtatva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Tarcsay család. Néhol a „Tarczay" nevet Tarcsai-nak is találjuk írva, azonban az e néven eléfordultak is a Tárczay család ivadékai. *Lásd Tarczay cs.*

Tárczay család. (Tarkeői stb. †) Sáros vármegyének ősrégi kihalt családa, mely a Berzeviczy családdal (mint e munka II. köt. 39. lapján kijelölve van) egy közös törzstől Rutkertól származott.

Rutkernak egyik fia Comes Rikolf de Scepes öt fiút és két leányt nemzett. Ezek közül János a Berzeviczy család törzse lett, a többinek ága részint bennök, részint fiaikban kihalt, kivévén II. Rikolf mestert, ki miután testvéreivel 1306-ban megosztozott, a neki jutott Tarkő-ről neveztetett. [3]) Ezen II. Rikolf lett tehát közvetlen törzse a Tarkői és Tárczay családnak.

---

[1]) [2]) Magyar Sion. 1864. 513. A viski és alsó szemerédi egyház történetében.

[3]) Tarkő 1266-ban csere utján a Kecchi családtól jutott a Rutker ivadék kezébe, nevezet szerint I. Rikolf fiai Kakas és János Abauj megyei Gibártót adták érte.

Nevezett II. Rikolf a hadi pályán mint I. Károly híve Csák Máté ellen nevezetes érdemeket szerzett, melyekről 1312-ben Tarkő és Vörösalma birtokokra szóló királyi adomány nyilván tanúskodik. [1] Ugyan ő maradékai számára is 1325-ben pallós jogot és más kiváltságokat nyert. [2] Tizenkét fia maradt; ugymint: I. István, III. Rikolf, II. János, I. Péter orodi prépost, I. Miklós, Kelemen, Gergely, Lőrincz, Jakab, Domonkos, Henrik és László. Ezekből csak Kelemen, Henrik és II. János, (másoknál e helyett III. Rikolf) ágán terjedt hosszabb nemzedéksor, mint a táblázaton [3] láthatjuk:

I. tábla.

Rutker

Hermán stb.	I. Rikolph Comes 1246. 1282. de Szepes.

I. Rikolph Comes gyermekei:

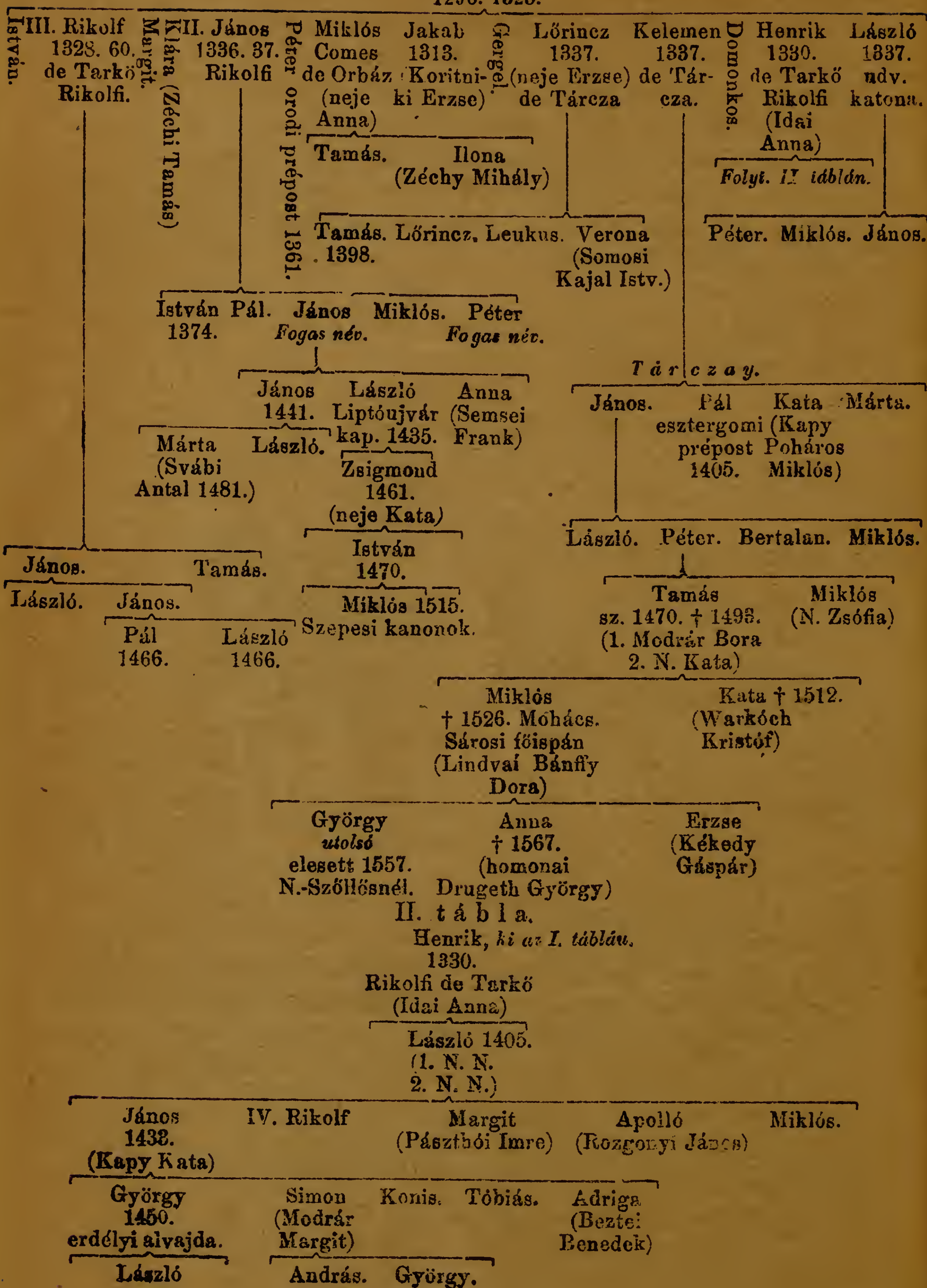
Kakas	János	Henrik	Markolf	II. Rikolf	Margit	Erzse
1296. 1315. (Alajth filia Helbrandi Comit. de Leucha)	1296. a Berzeviczy cs. őse		Moko. (neje Chala)	mester de Tarkő 1296. 1325.	(Tornallyay Felícian)	(Zkárosi Tóbiás)
	F. II. köt. 39. lapján.	Anna 1321. (Semsei Tamás)	Kata. Tamás Miklós.	*Folyt. a köv. lapon.*		

---

[1]) Wagner, Dipl. Sáros 318.

[2]) Wagner Analecta Scepus II. 122.

[3]) L. Wagner Tabulae geneal. tab. LVII., mely legrészletesebb lévén, Wagner tekintélye folytán itt leginkább elfogadhatónak látszott, különbözik tőle a Geneal. auth. I. kötetében álló, mennyiben ez a Fogas-oknak nevezett tárkői Rikolfiakat III. Rikolf utódainak teszi, ellenben Wagnernél ezek II. Jánostól erednek. Átalában — úgy látszik — a XV. századbeli okmányok hiánya okozza e századi összeköttetésekben a kétes habozást, és e részben Berzeviczy Edmundnak a Tarkőiekről írt derék és bő tanulmányozása (Vasárnapi Ujság 1864. 22. 23. sz.) sem nyújthatott elegendő adatokat.

II. Rikolt mester, ki az előbbi lapon
de Tarkő
1296. 1325.
István.
III. Rikolf 1328. 60. de Tarkö Rikolfi.
Margit.
Klára (Zéchi Tamás)
II. János 1336. 37. Rikolfi
Péter orodi prépost 1361.
Miklós Comes de Orbáz (neje Anna)
Jakab 1313. Koritni-ki Erzse)
Gergel.
Lőrincz 1337. (neje Erzse) de Tárcza
Kelemen 1337. de Tárcza.
Domonkos.
Henrik 1330. de Tarkő Rikolfi (Idai Anna)
László 1337. udv. katona.
Tamás.
Ilona (Zéchy Mihály)
Folyt. II táblán.
Tamás. 1398.
Lőrincz.
Leukus.
Verona (Somosi Kajal Istv.)
Péter. Miklós. János.
István Pál. 1374.
János Fogas név.
Miklós.
Péter Fogas név.
Tárczay.
János 1441.
László Liptóujvár kap. 1435.
Anna (Semsei Frank)
János.
Pál esztergomi prépost 1405.
Kata (Kapy Poháros Miklós)
Márta.
Márta (Svábi Antal 1481.)
László.
Zsigmond 1461. (neje Kata)
László. Péter. Bertalan. Miklós.
István 1470.
János.
Tamás.
Tamás sz. 1470. † 1493. (1. Modrár Bora 2. N. Kata)
Miklós (N. Zsófia)
László.
János.
Miklós 1515. Szepesi kanonok.
Pál 1466.
László 1466.
Miklós † 1526. Mohács. Sárosi főispán (Lindvai Bánffy Dora)
Kata † 1512. (Warkóch Kristóf)
György utolsó elesett 1557. N.-Szőllősnél.
Anna † 1567. (homonai Drugeth György)
Erzse (Kékedy Gáspár)
II. tábla.
Henrik, ki az I. táblán.
1330.
Rikolfi de Tarkő
(Idai Anna)
László 1405.
(1. N. N.
2. N. N.)
János 1438. (Kapy Kata)
IV. Rikolf
Margit (Pásztbói Imre)
Apolló (Rozgonyi János)
Miklós.
György 1450. erdélyi alvajda.
Simon (Modrár Margit)
Konis.
Tóbiás.
Adriga (Beztei Benedek)
László
András.
György.

II. Rikolfnak tizenkét fia közül II. János és Henrik ivadéka Tarkői, Kelemen ága pedig Tarczay nevet viselt.

1337-ben II. Rikolf mesternek fia kir. udvari katona Károly királytól a Mussina patakfeu melletti erdőséget kapta adományba. [1]) Közte és a Mychk bán fia Loránd között Jakabfalva és Ujfalu közt fekvő föld iránti viszályt Miklós nádor kiegyenlíté.

1339-ben II. Rikolf és fiai László és Kelemen kir. udvarnokok (aulae familiares) és a többi meg nem nevezettek Heves megyei Kemlen helységet nyerték kir. adományban. 1345-ben ugyan csak II. Rikolf fiai Kelemen és Lőrincz jobbágyaikra nézve kiváltságokat nyertek. [2])

1361-ben Péter orodi (aradi) prépost, és Kelemen az egri káptalan előtt óvást tettek, hogy testvérök Lőrincz kevéssel közös atyjok halála után Tarkő várát minden okiratokkal együtt, sőt magtalanúl elhalt László testvérök birtokrészeit is erőszakkal elfoglalta.

1398-ban Tarkői Lőrincz fia Tamás Henning pusztát kapta adományban Zsigmond királytól. [3])

II. János ágán, mely tarkői Rikolfi nevet viselt, és a hol nevezett II. Jánosnak fia János és Péter „*Fogas*“ melléknévvel neveztettek, ez utóbbi Jánosnak fia László 1435-ben Borbála királyné kegyéből Liptó-ujvár parancsnoka lett, és 1440-ben I. Ulászló királytól Liptó megyében a nagyvári várat 16 faluval és Árva megyében két helységgel együtt adományban kapta. 1441-ben pedig már mint Liptó megye főispánja, midőn az országgyülésen is jelen volt, testvérével szintén Fogas-nak nevezett Jánossal Liptó megyében Ujvárt nyolcz helységgel és Árva megyében két faluval adományban kapta.

A hatalomra kapás féktelenségekre ragadta a Tarkői-eket, 1439-ben már hütlenségi bélyeggel kelle őket sujtani, hogy lecsendesedjenek. 1447-ben mindkét testvér Tarkői Rikolfi János és László amnestiát nyertek ugyan az akkori kormányzótól Hunyaditól, és Liptó megyei Ujvár és Nagyvár is kezöknél maradt, de László csak úgy részesülhetett a fölmentésben, ha ama várakat leromboltatja és oda hagyja.

---

[1]) Wagner Dipl. Sáros p. 337.
[2]) Fejér, Cod. dipl. tomo IX. vol. 1. p. 529.
[3]) Wagner Dipl. Sáros p. 351.

Nevezett Lászlónak fia Zsigmond 1464-ben ama várak és jószágokra uj kir. adományt nyert; de nem soká birhatá, mert 1470. táján Komoróczi Péter foglalta el, és ennek megtörése után Mátyás király hatalmába esvén, másoknak adományoztattak, hiába tiltakozván az iránt Zsigmond és fia István, kinek fia Miklós azután (1515-ben) mint Szepesi kanonok élvén, a Tarkői Rikolfiak ezen ágát bezárta.

Míg a Tarkői-ek ezen ága eképen virágzott, addig a hasonló nevü rokon ág, mely Henrik-ről eredt, (*lásd II. táblán*) Jánosnak Kapy Katalintól született fiában Györgyben szintén magasra emelkedett. E György 1450-ben erdélyi alvajda volt.

Ez időben Tarkő várát, a hozzá tartozó Sáros megyei 26, Szepességi 6 helységgel, úgy Hevesben Kömlő helységet a Tarkői nemzedék öt ágbeli tagjai birták, azokra V. László királytól adományt nyertek és 1456-ban a közös birtoklásra Palóczy László országbiró közbejöttével egyezségre léptek. Azonban nem sokára már csak azon ágak sarjadékait látjuk fényleni, melyek Tarczay neven voltak ismeretesek.

Itt Kelemen ága lépett történeti szerepre. Péternek fia Tamás fiatal korában Mátyás udvarában kir. udvarnok, már 1468-ban Tarkő várát és tartozékai harmadrészét adomány mellett, utóbb 1477-ben a meg fogyott Tarköiek javainak legnagyobb részét megszerezte, és Mátyás kir. alatt fényes hadi érdemeket gyüjtött az 1479. és 1480. évi karantáni és stajer hadjáratokban. Meghalt 1493-ban. [1]) Két neje egyikétől fia Miklós már az ország bárói közé emelkedett. 1510-ben kir. kamarás, 1519-ben főkamarás, és Sáros vármegye főispánja volt. Elesett Mohácsnál 1526-ban. Nejétől lindvai Bánffy Dorottyától két leánya és egy fia György maradt. Ezt atyja halála után mostoha atyja a lengyel Loboczky Mátyás Tarkő várától a Szapolyay párt segélyével megfosztá, azonban 1535-ben a Bánffyak közbejárásából és I. Ferdinand kegyéből vissza kapta. Erre György János király özvegye Izabella részére állott, és midőn ennek csillaga hanyatlott, vele Lengyelországba vonúlt uj hadak gyüjtése végett. Az alatt várait nővére Anna homonnai Drugeth Györgyné védelmére hagyva, ki azokat, főleg Tarkőt hősiesen is véde, mig 1556. a túlnyomó erőnek fel kellett adnia. A hősnő 1567-ben halt meg [2]) valószinüleg szenvedett fogság után.

---

[1]) A héthársi templomban fennálló vörös márvány síremlékét közli Berzeviczy Edmund az id. Vasárnapi ujság 1864. 23. számában.

[2]) Kovachich Scriptores minores I. 127.

György pedig továbbá is buzgón fáradozott királyasazonya ügyében, 1557-ben Bebek Ferenczczel követségben járt a török portánál, onnan vissza térve elesett Nagy Szőllős ostromában, és a Tarczay-ak ágát sirba vitte. Már 1558-ban a Tarköi uradalmat Dessewffy János kamarai elnök és érdektársai nyerték adományban. [1])

Györgyben a Tárczay-ak családa kihalt. Azonban még megkell említenünk némelyeket, kiket a családfán kijelölni nem tudunk, és kik szintén szerepet vittek.

Ilyen volt Tarczay Márton 1487-ben az erdélyi só kamarák ispánja [2])

Ilyen volt János, ki Tóth-Selymes-ről irta előnevét. A XV. század végén Zemplini főispán, Mátyás királynak brukki parancsnoka, mely várat azonban vigyázatlansága mellett elvesztett. 1505-ben a Székelyek grófja (Ispánja) volt, a midőn II. Ulászló királytól Hunyad megyébe Al-Gyógyot kapta adományban [3]) nejével Sárával (Bethlen Domokos leányával) és gyermekeivel György, Leustak, Ferencz, Kata, Bora, Zsófia és Lúcziával. Utóbb az al-gyógyi uradalomra Ujlaky Lőrincz szerezvén adományt, beiktatásánál ellene mondott Tarczay György 1508-ban. [4]) E Tarczay Jánosnak, kinek nevét többször Tarcsai-nak is találjuk irva, családja így áll.

János
Székely ispán
1505.
(Bethlen Sára)

György.	Leustak.	Ferencz.	Kata (Podmaniczky Mihály)	Bora.	Zsófia	Lúczia (Hagymásy Miklós)

Tán az e táblán álló György volt az, ki Szalay Ferencznek Ördög Katától való leányát Szalay Katát vévén nőül, ezzel Doboka megyében is birt. [5]) Azonban ha a Dobokában birt Tarczay György csak

[1]) Wagner Dipl. Sáros. 85—89.

[2]) Teleki, Hunyadiak kora XII. köt. 381. lap.

[3]) Wagner Dipl. Sáros p. 397. Az oklevélben Al-Diód áll, és Berzeviczy is így irta id. h., de Hunyad megyében most csak Al-Gyógyot találunk, és Al-Gyógy áll Kállay-nál is Székely nemz. 215. lap. Al-gyógy-nak tartá Katona is. Hist. critica XVIII. 412—413.

[4]) Gyulafejérvári kápt. C. Hunyad 1. fasc. I. nro. 50. — Pray Mss. XIV. p. 55. — Szirmay, C. Zemplin not. top. 44. Catalog. Mss. Biblioth. Széchényiano-regnicolaris. I. 409.

[5]) Hodor, Doboka várm.

ugyan 1628-ban élt, úgy ez egy még későbbi Tarczay családbeli nemzedék lehetett.

A család czímere — mint Tarczay Tamásnak 1493. évi sirkövén láthatni, a paizs udvarában két magas fenyő fa közt hátulsó lábain ágaskodó és első lábaival a fákat megragadó medve. Ugyan ez alak ismétlődik a vért fölötti sisak koronáján is.

Tarczaly család. Zempin vármegye czímerleveles nemes családa, [1]) melyből F e r e n c z 1675-ben azon megyénél jegyző és főispáni titkár volt. [2])

Tán ennek rokona Tarczaly P á l 1644-ben s. pataki tanár, utóbb gönczi lelkész. [3])

Szatmár megyében Tarczaly J á n o s 1592-ben több érdek társsal Borzova helységre kir. adományt nyert. [4])

Közép-Szolnok megyében Tarczaly K á r o l y 1843-ban aljegyző, utóbb törvényszéki ülnök és birtokos.

Tarczy család. Komárom és Győr megyében birtokolt. Az előbbiben Tarczy J á n o s és Némay Mihály 1666-ban az apáthi pusztára kir. adományt nyert. [5]) Ezen Tarczy ekkor Győr vármegye alispánja volt. [6]) Másik Tarczy J á n o s t 1689-ben Győr vármegye szolgabirájáúl olvassuk.

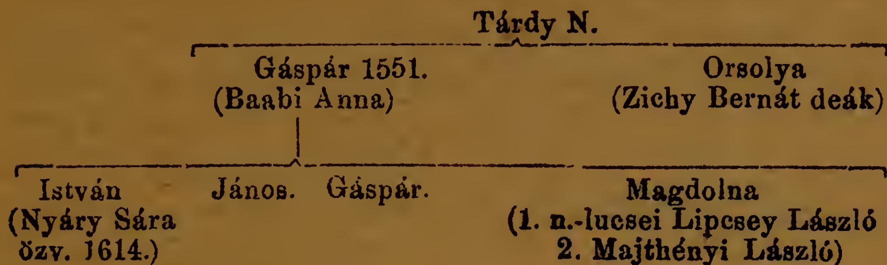
1694-ben Tarczay *(így)* J ó z s e f és neje Némay Katalin örökösei Komárom megyei Vas-dinnye iránt perelnek. [7]) Hogy ez utóbbi helyen a családnév T a r c z a y alakban fordúl elé, az nem csoda, egyébiránt a fölebbi adatok összevetése kétségtelenné teszi a család ugyan azonságát. [8]) A család kihalt. [9])

Tárdy család. (Tárdi) Régi nemes család, mely a XVI. században virágzott, és neves családokba volt beházasodva. A legrégibb, kiről emlékezet van, Tárdy P é t e r 1526-ban kanonok volt János király pártján. [10])

---

[1]) Szirmay C. Zemplin not. top. 117.
[2]) Ugyan az, not. hist. 221.
[3]) Ugyan az, not. top. 215.
[4]) Szirmay, Szatmár várm. II. 244.
[5]) Liber regius 351.
[6]) Saigo, Győri sz. Mária congregatio.
[7]) Fényes, Komárom várm. 166.
[8]) A XVII. században előtte és utánna is gyakran a cs hangot is irták cz jegygyel, ez is nem kevés zavart okoz némelyeknél.
[9]) Fényes, Komárom várm. 166.
[10]) Szerémi György emlékirata. Magyar Történelmi Emlékek I. 228.

Tárdy Gáspár anyjárúl testvére a nagyra emelkedett Nyáry Ferencznek, ez után hagyomány szerint kapta Berencs vár és uradalom hatod részét, Cziffernek pedig harmadrészét. Ezen Gáspárnak ága [1]) következö:

1549-ben Tárdy Máté deák, kinek neje Csáholyi Anna, már 1552-ben Sulyok Ferenczné volt. Ennek lehettek gyermekei Tardy István, és Dorottya, kik érdektársaikkal 1569-ben Szatmár megyei Csáholy egy részét fiusitás utján adományúl kapták. [2])

Tardy nevü család Bihar megye nemessége sorában említetik. [3])

Tariány család. Tariány Ignácz kir. kincstári ügyész Torontál megyétől 1815. april. 18-án kiadott nemesi bizonyítványát Krassó megyében azon évi octob. 16-án hirdetteté ki. Egyik fia Vilmos állam-ügyész az aradi cs. k. megyei törvényszéknél 1858-ban.

Tarjányi család. Nógrád megyében van Salgó-Tarjány helység, e Tarjányt már 1246-ban Tarjáni Illésnek fia Péter birta. [4])

1450-ben találjuk Tarjányi Miklóst. [5]) 1562-ben élt és jeles százados volt Tarjányi Sebestyén, ki ezen évben a török elleni harczon igen összevagdalva az elesettek közt maradt, de onnan éjjel elvánszorgott. [6])

Tarjányi Ferencz és Kristóf 1552-ben Eger várát védték és ott vesztek el. [7])

1627-ben Szatmár megyében találjuk Tarjányi Margitot, ki ekkor férjével daróczi Debreczenyi Tamással Nyirvasvári és Pálfalva helységben részbirtokára kir. adományt nyert. [8])

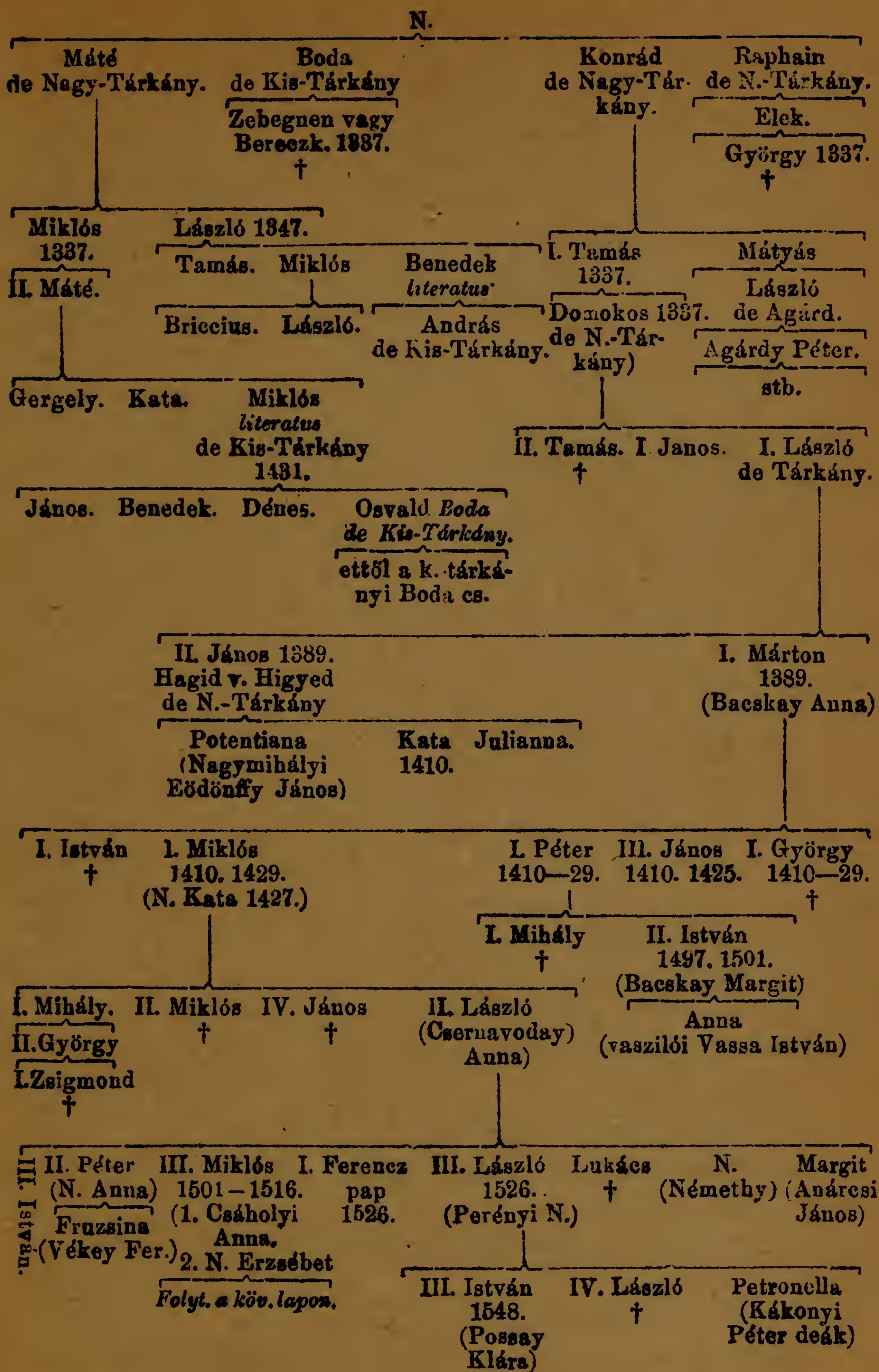
[1]) Lehoczky Stemmat. II. 385. Rajcsány geneal. I. 109. 112.
[2]) Szirmay Szatmár várm. II. 111—112. 126.
[3]) Fényes E. Magyarorsz. állapotja stat. geogr. tekint. IV. 61.
[4]) Fejér, Cod. dipl. tomo IV. vol. I. p. 408.
[5]) Teleki, Hunyadiak kora X. 261.
[6]) Istvánffy Hist. 1695. kiad. 273.
[7]) Ugyan ott, és Budai Fer. Polg. Lexikon III. 389.
[8]) Szirmay, Szatmár várm. II. 64. és 195.

Tárkányi család. (Nagy-Tarkányi †) Zemplin vármegye ős, régi, kihalt, birtokos nemes családa. Nevezett megyében a Tisza-Bodrogközön fekszik Nagy-Tárkány helysége, a család ős fészke, honnan nevét vette, és melyet kihalásáig birt. A család törzsének életkora benyúlik a XIII. századba. Azonban már ezen század végén a nemzetség több családágra oszlásnak indúlt, és azon kor szokása szerint az osztályba jutott birtokokról megkülönböztető neveket sajátított el. Ezt tanusítja az egri káptalannak 1337. évi (ker. sz. János napját megelőző szombaton kelt) oklevele, mely szerint Miklós, Tárkányi Mátyus fia, Tamás Konrád fiának Domokosnak ugyan azon Tamás fiának és Zebegnennek Boda fiának mint legközelebbi rokonainak (proximorum suorum) nevökben is, Györgyöt az Elek, Raphain fiának fiát családjabeli embernek elismervén, minden jószágaiba, nevezetesen Tárkány és Maráza helységeiben Zemplin megyében velök hasonló közös osztályban részesnek elismeri. A családi szerkezetü nemzéktáblázaton ezen okbúl a nevezett Mátyust vagy Mátét, Konrádot, Bodá-t, és Raphain-t vagy Ráfaelt testvéreknek találjuk, mely szerint Bodá-tól a kistarkányi Boda családnév tünt fel, azonban ez ág hamar kihalván, a kis-tárkányi Boda családnevet utóbb Nagy-tarkányinak nevezett Máté ága vette föl. Raphain ága sem soká élt. Konrád ága két fia Tamás és Mátyús által két ágra oszlott, amaz a nagy-tárkányi *Tárkányi*, vagy mint magokat neveztek Hagit (néhol Higyed), — Mátyás ága az Agárdy családnak lett törzsévé, mit mind ezt a táblázaton kijelölve láthatjuk.

A nemzékrend [1]) következő:

[1]) Gr. Mailáth Józs. közl.

Folyt. a köv. lapon.

III. Miklós, *ki az előbbi lapon.*
1501—1526.
(1. Csáholyi Anna
2. N. Erzsébet)

1-től Gáspár 1548. (endrédi (Szepessy Petronella) — 2-tól Menyhért † — III. Mihály † — IV. Miklós 1548. 58. (Matusnay Anna) — Farkas 1548. 59. — Anna (Fejér György) — Zsófia (1. Ormós Farkas 2. Bácsmegyei Péter) — Magdolna (Litterati Sebestyén)

IV. Miklós gyermekei: Fruzsina (Makray István) — V. Miklós † — Zsófia (eőri (Dacsó László) — Anna (Bogdányi Farkas Vid)

Gáspár gyermekei: Gergely † — V. János 1568. 69. (Paczóth Bora özv. 1594.) — II. Ferencz † — Erzse (1. Proxith János 2. raszina-keresztúri Bocskay Miklós 1568.) — Kata †

V. János gyermekei: IV. István 1581. Zemplini alisp. s köv. 1622. 1624. (rozsályi Kún Anna) — III. Ferencz 1594. 1606. 1609. 1614. Zemplini alispán és követ.

IV. István fia: V. István † 1667. (1. Szegedy Zsófia 2. Semsey Kata)

V. István leánya: Borbála (villei Pribék Ádám)

N. Tárkányi M á t é n a k fia László 1347-ben Lázári Sebestyén ügyvéde volt. [1])

Konrád ágán Tárkányi I. Lászlónak két fia II. J á n o s, ki H i g y e d n e k és I. M á r t o n, ki Nagynak neveztetett, 1389-ben tanuvallatást eszközöltettek. [2]) Nevezett Tárkányi Higyed Jánosnak leánya K a t a Tárkán és Sárkán helység egy részét letartván, ezért őt 1410-ben nagy-tárkányi Tárkányi Mártonnak fiai I. M i k l ó s, I. P é t e r, III. J á n o s és I. G y ö r g y megidéztetik. [3]) 1413-ban pedig ezen négy testvér ellen perrel lépett föl nagy-mihályi Eödönffy János, [4]) szintén Jánosnak egyik veje, mint a tábláról látjuk.

---

[1]) Fejér Cod. diplom. tomo IX. vol. 1. pag. 603.

[2]) A leleszi Convent hiteles levéltári kivonatábúl: Inquisitorio Rescriptionales pro Joanne Higyed ac Martino Magno (seu Nagy) filiis Ladislai de Tárkány. Actor. nro 6. Anni 1389. nro 7.

[3]) Ugyan onnan: Citatoriae pro Nicolao, Petro, Joanne et Georgio filiis Martini Magni (Nagy) de Nagy-Tárkány contra Catharinam filiam Joannis Higyed de eadem Tárkány, partem possessionum Tárkán et Sárkán remittere detrectantem. Actor. nro 22. Anno 1410. nro 82.

[4]) Ugyan onnan: Evocatoriae pro Joanne filio Euden de Nagy-Mihály contra Georgium, Joannem, Nicolaum et Petrum filios Martini Magni (Nagy) de N.-Tárkány. Actor. 58. Anno 1413. nro 68.

Nevezetesebb ezeknél a család történetére nézve Zsigmond királynak 1417. szent Szaniszló vértanú napján kelt adomány levele, mely a családfa kimutatása szerint több ágra oszlott nemzetség vér és jogközösségéről hiteles tanúságot tesz, és mely szerint nevezett király tekintetbe vévén fölovász mesterének Perényi Miklósnak, Pérényi Pál fiának hasznos szolgálatit, nemes Tárkányi Péternek, Márton fiának, valamint János, György és Miklós Nagy-Tárkányi testvéreknek, nem különben Agárdy István fiainak Györgynek és Péternek, azon kivül Agárdy Antal fiainak Lászlónak, Mihálynak és Tamásnak, a következő u. m. Nagy Tárkány, Agár, Sárkány, Lányvár, Karád egész helységeket, Szent-István palástja nevü halastóval, azon felül Bel, Dobra, Dámocz, Lácza, Perbenyik, Chéke, Kis-Falud, és Esztráb helységeket Zemplin megyében, azután Gyulaj, Sz. Ábrány, Gyulavölgye, Nádastelek, Tiburcz utcza, és Pazamér Szabolcs megyében, azonkívűl Benediki, Sukov, Kalnik, Ujfalu, Orlena, Pezethe, Pacsika, Poroszló és Remethe helységet, Bereg megyében, melyekben őseik és ők is békességesen birtokában voltak, adományozta.[1])

1425-ben csebi Orosz Mihálynak fia László Zemplin megyei Zabrag helységbeli birtokát zálogba adja Nagy-Tárkányi Márton fiainak Miklósnak, Péternek, Jánosnak és Györgynek.[2])

1427-ben Nagy-Tárkányi Márton fiának Miklósnak neje Katalin volt, mint a leleszi convent kiadványából kitünik.[3])

1429-ben Nagy-Tárkányi Márton fiai Miklós, Péter és György (itt már János nem említetik) Zéchi Péter ellen vizsgálatot tétetnek.[4])

1497-ben Szent-Gergely napja utáni harmadnapon Báthorban magán pecsét alatt kelt okmánynál fogva Báthori András Szatmár és Zaránd megyék főispánja Tárkányi Istvánnak kezéhez vissza bocsátja azon Karádi egész részjószágot, melyet Tárkányi István osztályos rokonai Agárdy Lajos és Kristóf néha napján ngos Palóczy Istvánnak a Leleszi Convent előtt elzálogosítottak, és melyet Tárkányi István az emlitett Palóczy István fiától Palóczy Antaltól visszaváltván, ő neki (Báthori Andrásnak) ismét a Leleszi Convent előtt elzálogosított volt, most a zálogos öszveg letétele mellett kibocsájtott.

[1]) A beiktatás a Leleszi Conveut által történt 1417. in festo nativ. B. M. Virg.

[2]) Leleszi Conv. Actorum nro. 22. Anni 1425. nro. 41.

[3]) Ugyan ott Act. nro 3. A. 1427. nro. 128.

[4]) Ugyan ott Act. nro 22. A. 1429. nro 124.

I. Mártonnak nejétől Bacskay Annától származott fia közül [1]) csak I. Miklós és I. Péter hagyott maradékot; amannak ága fen maradt a XVII. század második feléig. I. Péteré harmad ízen kifogyott.

I. Péternek fia II. István volt az, ki ellen 1501-ben a táblán látható III. Miklós testvérei III. István, II. Péter és III. László neveikben is a Leleszi Convent előtt tiltakozott a végett, hogy II. István fia maradék nélkül lévén, leányát Annát, nemes Vassa Istvánnak jegyesét a Tárkányi javakban fiúsítani akarná, az ellentmondók sérelmével, miért a netaláni ily királyi adomány ellen is tiltakozik.

I. Miklós, (Mártonnak fia) Kata nevű feleségétől többi közt nemzé II. Lászlót, ez nejétől surányi Csarnavoday Annától nyolcz gyermeket hagyott, kik közűl III. Lászlónak Perényi leánytól voltak ugyan gyermekei, de kihaltak. III. Miklósról, ki családját tovább terjeszté, alább emlékezünk; ezen kivül volt még gyermeke II. Péternek is, nevezetszerint Fruzsina, kit Vékey Ferencz vett feleségül. E nő által a Tárkányi javak egy tetemes része idegen kezekre ment által. Tárkányi Fruzsinának unokája t. i. Palugyay Erzsébet férjhez menven beöki Paczoth Ferenczhez, Zemplin megye alispánjához, és mag nélkűl elhalván, Paczóth Ferencz neje jószágainak meg maradt birtokában, és ezekre királyi adományt szerezvén, 1581-ben beigtattatott, de az iktatásnak Tárkányi István és János ellent mondtak. Később Paczóth Ferencz leánya Paczóth Judit férhez menvén báró Sennyey Sándorhoz, ez nejével együtt ennek atyja által birt minden névvel nevezendő ősi javaira és szerzeményeire kir. adományt nyert, és azokba a Leleszi Convent által 1630-ban beiktatott. Az iktatásnak ellent mondók közt eléfordúl már Tárkányi Istvánnak Kún Annától született fia István is.

Vissza térve II. Lászlónak fiához, a családfentartóvá lett III. Miklóshoz; ez — mint említők — 1501-ben tiltakozott II. Istvánnak leánya fiúsítása ellen. 1516-ban Szatmár megyei Lazári helységben maga részére, Puszta Darócz és Homok helységben pedig testvéreivel I. Ferenczczel, ki pappá lett, és III. Lászlóval együtt királyi adományt nyert. [2]) Kétszer nősült, első neje Csáholyi Annától egy fia maradt I. Gáspár, második nejétől Erzsébettől a táblán lát-

---

[1]) Az eddigi okiratok Mártonnak mindég csak négy fiáról szólnak, és így tán a családfán álló ötödik fiú, tudniillik I. István ott hibásan áll.

[2]) Szirmay, Szatmár várm. II. 196. és 199. 284.

ható hét gyermeke maradt, kik közül csak IV. Miklósnak voltak gyermekei, de azok is elhaltak.

I. Gáspár, ki 1548. nov. 20-án I. Ferdinánd királytól testvérei IV. Miklós és Farkas, úgy unokatestvére III. István részére az ősi és általok is birtokolt javakra, u. m. N. Tárkány, Lányvár, Perbenyik, Lácza, Karád, Cséke és Kisfaludi puszta — Zemplin, Gyalány és Sz. Ábrány és a Tuzséri rév — Szabolcs, ezen kivül Benediki, Balás vágása, Kálnik, Sukov, Bisztra, Csapoczka, Ujfalu, és Gajdos puszta — Beregh megyékben fekvő birtokokra új királyi adományt nyert, feleségül endrédi Szepessy Petronellát vette, kivel a Szepessy örökségből szép javakat kapott. Ettől öt gyermeket hagya. A magnélkül elhaltakon felül V. Jánost, és Erzsébetet, előbb Proxith János, azután raszina-keresztúri Bocskay Miklós nejét.

1559-ben (Sz. Ferencz napja utáni nyolczadnapon) Nagy-Tárkányi Miklós és Farkas, idősb Tárkányi Miklósnak a Tárkányi László fiának fiai, a Leleszi Convent által perbe idéztetik a kir. kuriára raszinya-keresztúri Bocskay Miklóst és nejét Tárkányi Erzsébetet, néhai Tárkányi Gáspár leányát, előbb Proxith János nejét azon oknál fogva, hogy azon részjószágot, mely Karád helységben Tárkányi Annának Vassa István nejének, egy másik Tárkányi István, az említett Tárkányi László fivére leányának leány-negyedbe adatott, és mely ennek mag nélkül elhalta után örökség utján reájok szállandó vala, Tárkányi Erzsébet az első férjével elfoglalta, és mostani férjével letartóztatja.

1568-ban Sz. János születése előtti 5-ik napon az egri káptalan előtt Tárkányi János; T. Gáspár fia és raszina-keresztúri Bocskay Miklós alkapitány és az egri lovassereg vezére, neje Tárkányi Erzsébet az említett Tárkányi János nővére nevében egyezségre léptek, a fiágat illető Tárkányi javakból, u. m. Tárkány, Lyánvár, Sárkány, Lácza, Perbenyik — Zemplin, Kálnyik, Bisztra, Medvefalva, Balasócz, Sukor, Balásvágása és Csapoczka helységekből — Beregh megyében a kiadandó leány-negyed iránt. Ezen egyezségre azután 1569. octob. 1-én Miksa király királyi beleegyezést adott.

A javak Tárkányi Erzse unokái magtalan halálokkal örökösödés utján ismét visszaestek a Tárkányi fő-ágra, Tárkányi Erzse leánya Proxith Sárától való unokája Ibrányi Pál halálával, a ki ugyan az általa birt javakat felesége Bessenyey Dorottya atyjának Bessenyey Mátyásnak hagyta végrendeletnél fogva; de 1594. évben septemb. 16-án kárászi Soós András és Budaházy Bernáld Szabolcs vármegye

alispánjai és több választott birák előtt Paczoth Borbála özvegy Tárkányi Jánosné, úgymint férjétől származott István és Ferencz fiai gyámanyjok és Bessenyey Mátyás, mint a magnélkült elhalt Ibrányi Pálnak ipja között egyezség történt, melynél fogva a felek abba egyeztek meg, hogy 1-szőr az Ibrányi Pál halála után maradt irományok a fennevezett alispányok egyike előtt Kárász helységébe adattassanak át: 2-szor a jászoi Convent előtt kelt Ibrányi Pál végrendeletéből támasztott követelések enyésszenek el. 3-or Mellőzve az Ibrányi Pál által ipja részére tett lekötéseket, a jószágok u. m. Endréden (Szatmár) Vasadon, Ér-Adonyban, és Apáthiban (Bihar megyében) a Tárkányi családra, mint elvitázhatlan örökösre térjenek vissza. 4-er Hasonló történjek a többi javakkal is, ugymint: Bottyánban, N. Tárkányban, Pányban, Kárászban, és minden más helyeken; Bessenyei Mátyás a neki lekötelezett marhákkal és függő jövedelmekkel be elégedni kötelesztetvén.

1581-ben Tárkányi V. János, Szepessy Petronellának fia elzálogositja Debreczen városának az Ebesi, Szováthi, Szepesi, Boldogfalvai, Páczi és Bodóházai részjószágait részint Szabolcs, részint Bihar vármegyében. Ezután János nem sokára meghalt, már 1594-ben neje beöki Paczóth Borbála, mint özvegy említetik. Két fia maradt: IV. István és III. Ferencz.

Említett III. Ferencz (Nagy-Tárkányi, máskép Nagytárkányi Hagit Ferencz) magára vállalván idősb fivére IV. István és többek terheit, 1609. febr. 25-én elzálogositja Debreczen városának részjószágait, ugymint: Külső Boldogfalva helységben 13 telket, azon kivül Ebes, Szepes, Szováth, Pacz, és Bodóháza pusztabeli részjószágokat. Ugyan ezen évben ö Zemplin vármegye alispánja lett, 1613-ban országgyülési követ, 1614-ben pedig a megyei nemessereg vezére. [1]) Meghalt magnélkül. Testvére

IV. István 1620-ban Zemplin megye táblabirája, megyéje által a Beszterczei Bethlenféle consultatiora küldve, majd ugyan e tárgyba Bécsbe. Majd helyettes alispán lett. Az 1622. évi soproni országgyülésre követül választatott. Ugyan ez időben a megyén át utazó Bethlen elé küldöttségi tagul neveztetett, mint ilyen vett részt Bethlen Gábor lakodalmán is. 1634-ben alispán és ismét orsz. gyülési követ volt. [2]) Nőül vette rosályi Kún Annát, Barkóczy László özvegyét, a

[1]) Szirmay C. Zemplin not. hist. 136. 141. 142.
[2]) Ugyan ott 147. 150. 152. 153. 158. 167.

ki hozományával a Tárkányi vagyont ismét szaporítá. Ettől maradt egyetlen fia V. István. Meghalt Kún Anna, mint már másodszor is özvegy 1646-ban, és eltemettetett Bottyánba következő síremlék alá:

Hoc Epitaphium

Erectum est in honorem, memoriamque perpetuam Generosae quondam Dnae Annae Kún de Nagy-Rosály relictae viduae, primo Generosi quondam Dni Ladislai Barkóczy de Szala, de quo habebat filios 8, et filias 3, secundo Generosi quondam Dni Stephani Tárkányí de Nagy-Tárkány, de quo habebat filium unum nupernum Generosum Dnum Stephanum Tárkányi. Deus una nobiscun concedat laetam resurrectionem, et vitam aeternam. Amen. †

Quae

Obiit Aetatis suae 61. Anno 1646. die 5. Juny, sepulta die 8. July."

Kún Annának fia Tárkányi V. István a család utólsó férfi ivadéka említetik a Törvénykönyvben is a Kún leány ivadékok közt, kik közt a rosályi Kún vagyon volt felosztandó. [1]) Ezen V. István először nőül vette Szegedy Zsófiát; és ennek halálával pazdicsi Semsey Katalint, Pribék Ferencz és Becsky György özvegyét. Első nejétől Szegedy Zsófiától leányát Tárkányi Borbálát nőül vette villei Pribék Ádám, csak ugyan említett Pribék Ferencznek és Semsey Katalinnak fia. Ezzel leány ágra ment a Tárkányi jószág. — V. István 1654. nov. 14-én III. Ferdinánd királytól minden ősi és szerzett javaira, és pedig a fi-ág kihaltaval a leány maradékra is kir. uj adományt [2]) vitt és ezekbe 1655. évi sz Lukács napjáról kelt jelentésnél fogva a Leleszi Convent által a legnagyobb részbe ellent mondás nélkül beiktattatott. Az adománylevélbe jegyzett javak ezek: a Bottyányi kastély és Bottyán helységének fele az ottani vámmal és három kerekű malommal a Latorcza vizén, Nagy-Tárkány helységnek fele, a Tiszán szedetni szokott sóvámmal együtt, Nagy és Kis-Agárd, Lyánvári részjószágok a tiszai vámmal. Azon kivül Lácza, Perbenyik, Bély, Dobra, Karád és Szentes helységekbeli, nem különben Kisfalud, és Sárkány pusztabeli részjószágok, valamint több rendbeli szőlők Szentesen, Király-Helmeczen, Tokajban; — Kaponyán egy nemesi udvarház Zemplin vármegyében, — Szabolcs megyében Kárász helységben lóvő

[1]) 1659. évi 117. törv. cz.

[2]) Liber regius folio 199.

egy nemesi kúria, és ezen helység $^{3}/_{4}$ része, Gyulaj és Gyulaháza helységben, valamint az Ábrányi pusztabeli rész. — Beregh megyében Balasócz, Benediki, Csapóczka, Sukó, Medvedócz, Kuczva, Kuzmina, Patkanócz, és Bisztra helységekben, és Szerednye mvárosban levő szőllők és Zsellérhely, valamint Lehócz és Pruksa helységekben is Ung megyében; Végre Abaúj megyében Pány felvégnek nevezett fele Pány helységének, ottani nemesi kúriával és malommal, Szőllős helységének fele az egész malommal

Ezután Tárkányi V. István, az utolsó férfi ivadék, 1667-ben sírba szállt. Birtokait egyetlen leánya Tárkányi Borbála Pribék Ádám neje örökölte, míg azok ismét ennek leányával Pribék Évával ennek első férjére Keczer Miklósra, és ennek magnélkül történt halálával második férjére báró Sennyey Istvánra szállottak.

A család czímere — mint fölebb a metszvény mutatja — és mint az utolsó Tárkányi István után maradt „1652." évszámot viselő ezüst edényről [1]) rajzoltatott, következő: a vért udvarában pánczélos kar könyököl, hosszú pallóst tartva egyenesen, melyet a férfi karon egyik lábával álló oroszlán, három lábával ragad meg. Ugyan e képlet látható a vért fölötti sisak koronáján is. A vértet foszladék veszi körül. A czímer színeit nem ismerjük.

E család ivadéka lehetett, noha a táblán nem találjuk, azon Tárkányi Albert is, kit 1527-ben családjával együtt Némethi tulajdon házában tüzzel agyon perzselt. [2])

E család kihalván, más Tárkányi család lehetett az, mely Doboka megyében Szent-Andráson birtokos, 1702-ben a só jövedelemben részes volt. És más eredetü Tárkányi család lehet az is, mely Szabolcs megye nemessége sorában említetik. [3])

Tarkó család. Közülök Tarkó Adalbert (szül. 1735.) előbb Köbölkúton, majd több helyen plébános. 1793. pozsonyi, 1802-től esztergomi kanonok. Meghalt 1817-ben. [5]) Czímere a vért kék udvarában hármas zöld halmon fekvő kardon daru áll, csőrében három liliomot tartva. Ugyan ez van a vért fölötti sisak koronáján is.

Tarnik család, más néven Fábry. Nógrád megyében a kétségtelen nemesek sorában találjuk. 1705-ben Tarnik Mátyás özvegye

---

[1]) Gróf Mailáth József ur birtokában.
[2]) Szirmay C. Zemplin not. hist. pag. 55.
[3]) Hodor Kár. Doboka várm. 284.
[4]) Fényes, Magyarország állapotja stat. geogr. tekint. IV. köt. 219
[5]) Memoria Basilicae Strigoniensis p. 179.

járült a nemesi fölkeléshez. 1754-ben élt Tarnik másképp Fábri Sámuel, és fia István szintén Nógrád megyében.

A Tarnik (vagy Tarnyik) család, (mert így is iratott neve,) Zemplin megyében is honos. [1])

Tarnóczy család. (Alsó-Lelóczi és Jezerniczei) A család legrégiebb törzs-őseit Orosz-lengyelországból eredezteti. Ezen származtatás szerint a családnak magyarországi ismert őse a honfoglaló Árpád hadával beköltözött és Moson megyében Oroszvárott (Karlburg) telepedett rutheneknek fönöke (Wladikja) volt. E férfiú IV. Béla király korában élt és több jeles érdemei közt a tatárok elől futó IV. Béla királynak, midőn ennek Fridrik herczeg vendégsértő letartoztatásából mindenéből kifosztva menekülnie sikerült, 30 marka aranyat kölcsönzött; ezen érdemek jutalmául IV. Béla király — mint az oklevél mondja [2]) — nevezett Ruthen Wladiknak Túrócz megyei Tarnouch földjét adományozta, és azt 1266-ban ujra megerősíté; 1381-ben pedig Széchi Miklós országbiró itélőlevelében ezen adományozott birtokot mindkét ágra szólónak nyilványítá.

Ezen adományleveleket a nevezett törzsnek utódai, kik magokat előbb Tarnovszkynak, utóbb Tarnóczy-nak nevezék, névszerint pedig Tarnóczy Jánosnak és Istvánnak (Joan. et Steph. de Tarnouch) leányai Anna, Erzse és Kata 1391-ben Bebek Imre országbiró birtokjog vizsgáló törvényszéke előtt is felmutatták, és birtok jogaikat igazolták. [3]) Idővel azonban e birtok nő ágra szállt. Ugyan e megyében fekszik Jezernicze helység is, és tőszomszédja Markovicza, [4]) hajdán amannak is neve, honnan a család mint régi birtokáról előnevét írta. Már a XVI. század hajnalán Túrócz megye virágzó családai sorában találjuk a Tarnovszky

---

[1]) Szirmay C. Zemplin not. top. 117.

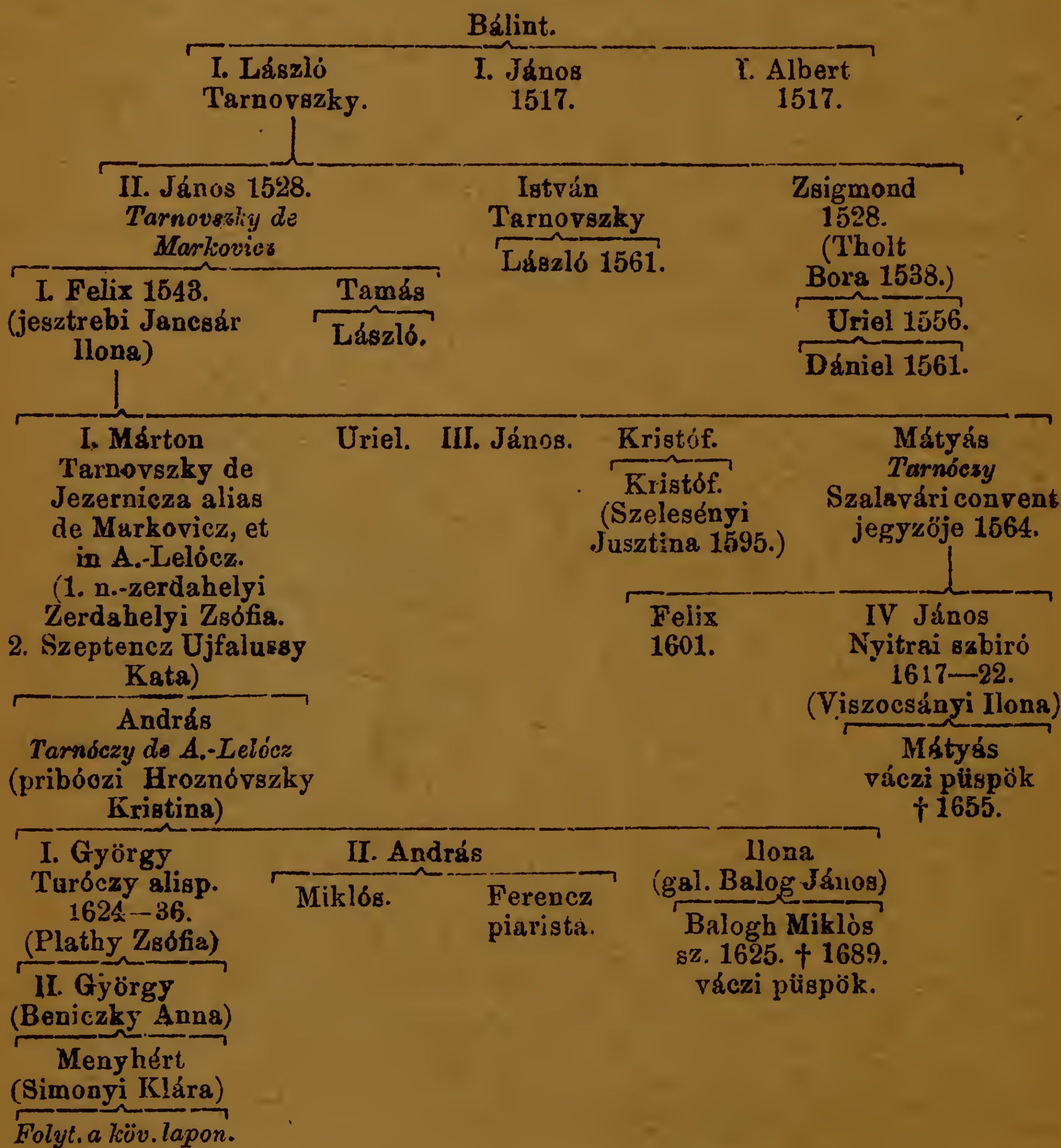
[2]) Az országos levéltárban.

[3]) Regestrum de Thuroch, Engelnél Monumenta Ungrica p. 99. valamint Bel M. Notitia nova Hung. II. pag. 330. hol azonban Wladik helyett Mladik Ruthenus olvasható.

[4]) Bel M. id. m. 344.

vagy Tarnóczy nevet, midőn abból Tarnóczy Kristóf mint azon megyének követe 1505-ben a rákosi híres országgyűlésen vett részt. [1])

Még régebben élt Tarnóvszky Bálint, kinek életkora a családfai viszonyok öszszevetése folytán a XV. századba esik. Ennek három fia I. János, Albert és László családi értesítés szerint II. Lajos királytól 1517-ben adományt nyertek. Ezek közűl I. János II. Lajos kir. kamarása, 1526-ban Mohácsnál esett el, I. Lászlótól egy ágon a családnak leszármazása napjainkig [2]) következő:

[1]) Kovachich M. Suplementum ad Vestigia Comitiorum II. 335. Jászay Pál, A magyar nemzet napjai a moh. vész ntán. 157.

[2]) Családi közlés. Ezenfölül Rajcsányi Deduct. geneal. II 181. lap. — mint látszik — igen hiteles családfa stb.

Menyhért, *ki az előbbi lapon.*
(Simonyi Klára)

I. Imre
Nyitra megyei
főadószedő
végr. 1754.
(Apponyi Teréz)

Pál 1729.
nyitrai kanonok
† 1753.

II. Imre
(Brogyány Magdolna)

Károly szül. 1765.
cs. k. kam. 1810.
(Detrich Rozália)

Anna-Krisztina 1762.
(Bacskády
Jánosné)

Flóris
1803. 37.
(Viszocsányban)

Antónia
cs. k. hölgy
(1. gr. Batthyány Ernő
2. gr. Batthyány József)

Kázmér
sz. 1804.
Bars v. főispán
(Majthényi Amália)
lak. Laszkáron Nyitra)

Gusztáv
Nyitra m.
főjegyző 1861.

Béla
Bars v.
főj. 1861.
(Vojnich
Riza)

Kázmér szül. 1864.

Kázmér.

Malvina
(gr. Niczky
István)

Antónia.

Etelka
(gr. Batthány
Béla)

Amália.

Ilona.

A családfán álló I. Felixnek egyik fia M á t y á s 1564-ben a Szalavári conventnek jegyzője volt. Ennek egyik fia J á n o s, 1617 – 22-ben Nyitra vármegye szolgabirája volt; [1]) ennek nejétől Viszocsányi Ilonától született fia II. M á t y á s, a papi pályára lépvén, előbb novi czímzetes, utóbb 1648-tól csanádi és 1651-től váczi megyés püspök és szepesi prépost volt. Meghalt 1655-ben. [2])

A családfa szerint I. M á r t o n már birt Alsó-Lelóczon Nyitra vármegyeben, hová a család ez ága azután áttelepedett, és mely helység jelenleg is a család birtoka. I. Mártonnak második neje özvegy Boronkayné született Szeptencz-Ujfalussy Kata volt, ki magtalanúl halt meg. Előbbi nejétől maradt fia A n d r á s, kinek Hroznóvszky Krisztinától egyik leánya I l o n a galanthai Balogh Jánosné, lett anyja galanthai Balogh Miklósnak, a váczi püspöknek, ki 1689-ben halt meg. [3]) Andrásnak fiú gyermekei közül I. G y ö r g y, Turócz vármegyének 1634—36-ban alispánja volt. [4]) Ez nejétől nagy-palugyai és turócz-divéki Plathy Zsófiától nemzé II. G y ö r g y ö t.

[1]) 1618. 49. és 1622. évi 36. törv. cz. és Acta Diaetae Anni 1622. Kézirat.

[2]) Pray, Specimen Hierarchiae I. 355. 359. II. 303. Wagner Analecta Scepus II. 107.

[3]) Wagner Analecta Scepusii II. 122.

[4]) Bel M. Notitia nova Hung. II. 312.

II. Györgynek nejétől beniczei Beniczky Annától fia volt Menyhért, ennek simonyi Simonyi Klárától 1. Imre és Pál, ki 1729-től nyitrai kanonok volt. Meghalt 1753.

I. Imre Nyitra megyének erélyes főadószedője volt, kinek megyei életéből a főispánnal gr. Eszterházy püspökkel történt összetűzése érdekes jelenetet képez. Nejétől nagy-apponyi Apponyi Teréztől három gyermeke maradt; ezek közűl

II. Imre nőül vévén brogyányi Brogyányi Magdolnát, ezzel nemzé fiát Károlyt, ki Viszocsányban született 1765. nov. 8-án. Nyitra vármegye táblabirája és 1810-től fogva cs. kir. kamarás. Alsó-Lelócz és Jezerniczei birtokára 1805-ben új királyi adományt vitt, egyuttal Szent-Mihály úr, Besze, Vecse és Mártonfalva ura volt. Nejétől Benedekfalvi Detrich Rozáliától két gyermeke maradt: 1. Antonia csillag ker. hölgy, előbb gróf Batthyány Ernőnek, utóbb gróf Batthyány Józsefnek özvegye és 2. Tarnóczy Kázmér.

Kázmér szül. Alsó-Lelóczon 1804. mart. 2-án. Közpályára lépvén, ezt 1823-ban mint Pozsony megye tiszteletbeli aljegyzője kezdte meg. 1824 ben már Bars megyének első al-, 1828-ban főjegyzője, és Szepes megyébe kiküldött országos összeirója. Az 1832/6. évi országgyülésen mint Bars megye követe a szabadelvű ellenzék sorában tünt föl, hol egyik beszédében a felső tábla jogi túlterjeszkedéseit elemezvén, ezért ellene roszaló kir. leirat érkezett, mely azonban a rendek táblája által nem pártoltatván, az országgyülés végeig a két tábla közti vita tárgyává vált. Azalatt gr. Keglevich János Bars megye föispánja megyéjében tisztujjitást tartva, a rendek ellenzése daczára, helyébe mást nevezett főjegyzőül, mely tüntetés ellenében viszont az országgyülési rendek táblája által kerületi jegyzővé választatott. Az országgyülés végével buzgó küzdelmeiért megyéje ezüst diszkarddal sietett elismerését tanusitani, a kardra vésett ily felirattal; „*Haza és haladás ügyében mutatott férfias hüség elismerése jeleül Tarnóczy Kázmér 1832/6. országyülési követjöknek Bars megye rendei.*“ Ez időtől 1844-ig több megyében mint a szabadelvü párt tevékeny tagja működött, midőn a Nyitra megyei administratio ellen föllépett megyei nemesség és ennek élén álló számos főrendek által az első alispáni hivatal elvállalására szólíttatott, minek elfogadása által egy oly mérvű választási harcz keletkezett, melynek pártoskodási tevékenység, erély, az elköltött összegek nagysága tekintetében az általános korteskedés idejében sem találtatott mássa, s mely hosszú küzdés után megválasztatásával végződvén, a megye egész közigazgatása más alakot vőn, és megyéje ál-

tal oly nagyra becsültetett, hogy 1847-ben betegség okozta távollétében is újra egyakarattal alispánná és nem sokára orosz. gyűlési követté választatott, mely országyűlésen gróf Széchenyi István mellé állván, az akkori viszonyok közt mérséklete és utasításához való hüsége által tünt ki. Ő inditványozta az urbéri kármentesitést, és azt keresztül vitte. Az 1848. évi pesti nemzetgyűlésre ismét Nyitra vármegyéből a nyitrai választó kerület képviselőjévé választatott, a m. kir. kormány által pedig Pozsony és Nyitra megyékbe és ezek területén fekvő sz. kir. városokban az itt-ott történt izgatások és lázongások megfékezésére teljhatalmú kormánybiztosnak neveztett ki, mely küldetésében úgy a közcsend és rend fentartása körül erélyesen, valamint a felizgatott kedélyek lecsendesitésében mérséklettel és eszélyesen működött. A pesti nemzetgyűlésen az 5. osztály elnökévé választatott. Beállván a harczok, magány életbe vonúlt. 1859-ben a nyitrai gazdasági egylet alakító közgyűlése ideiglenes elnökévé választá, mig az 1860. év mint Bars megye főispánját ismét a közpályára hívá, mely tisztében a megye átalános szeretetét viván ki, ennek elismeréseül arczképe a megye teremében felállitatni határoztatott. Mint főispán az 1861. évi országgyülésen a felső házban vévén részt, a két ház összhangzó egyetértésére nézve nem csekély tényezőül szolgált. Az országgyülés feloszlatása után ismét Laszkári magányába vonúlt. Nejétől kesseleőkeői Majthényi Amáliától három fia és négy leánya élnek, a két idősb fiak Gusztáv és Béla az 1861. évben Nyitra és Bars megyében tiszt. főjegyzőséget viseltek, utóbbi 1864-ben nőül vette bajsai Vojnich Rizát; a leányok közül Malvina gr. Niczky István özvegye költőisége által az irodalmi téren is ismeretes. Etelka 1864. nov. 26-án lőn neje gróf Batthyány Bélának.

A családfát teljesnek nem mondhatjuk. Arról nem csak a régiebb időkből, de a mostaniból is többen hiányzanak. A család egyik mellékágából Bars megyében Nyitraszegi birtokos Gábor, fiai Ernő és Andor.

A régiebb időkből, azok közül, kiket a táblán nem tálálunk, elésorolhatjuk: Tarnóczy Andrást, ki 1549-ben Gyöngyösön több társával a törökökkel bizonyos dolgok eligazitására volt kiküldve, 1551. táján két török hajót fogott el a Dunán, utóbb kassai Praefectus volt. Meghalt 1565-ben. [1]) Özvegyének körmendi háza miatt gr. Erdődy Péterné elleni panasza az országgyülés elé került. [2]) Leánya

[1]) Budai Fer. Hist polg. lexikon. III. 388. Lehoczky Stemmat. 385.
[2]) 1578. évi 23. törv. cz.

Katalin Dersffy István neje lett, kinek leányát Borbálát osgyáni Bakos János birta feleségül. [1])

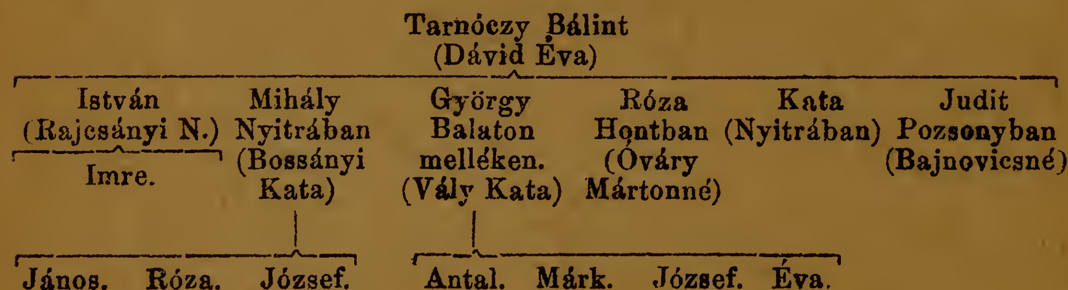
Tarnóczy Farkas a hadi pályán tünt fel, pápai, majd kanisai alkapitány, 1593-ban Veszprémnél török fogságba esett. [2])

Tarnóczy (vagy mint írva van: Tarnovszky) Miklós 1618-ban Turócz vármegye alispánja Meghalt azon évi december 16-án .[3])

Tarnóczy István tudós jezsuíta (sz. 1626.), 1678-ban kiadott „*Titkos értelmü Rósa*“ czímü, Fodor Jánosnak ajánlott, 1679-ben pedig Nagy-Szombatban: „*Nagy mesterség a jóllét*“ Bercsényi Miklósnak ajánlott müveiről stb. ismeretes. Meghalt 1690-ben.

Gábor 1734-ben szintén a jezsuiták közt állott, és bölcsészeti tudor volt. [4])

Továbbá e család egyik ágából való lehetett a következő töredék nemzékrend is. [5])

Végre e családból eredt azon Tarnóczy András is, kinek nejétől Szádeczky Zsuzsától leánya Anna Dubniczky Istvánné volt. És Anna 1760. Baloghy Miklósné.

A család czímere — mint fölebb a metszvény is ábrázolja — vízirányosan két felé osztott paizs, a felső kék udvarban menő grif, előtte csillag, háta mögött félhold ragyog, az alsó vörös udvarban nyillal átlőtt futó nyúl látszik. A paizs fölötti sisak koronájából első lábával liliomót tartó grif emelkedik ki. Foszladék a vért körül aranykék és aranyvörös.

E czímerben a hold és csillag jelvényeket a család, mely a Lengyel Leliva gróf Tarnovszkyakat egyik rokon ágának tartja, ezen összeköttetésre mutató ősi czímereül igényli. A futó s nyillal sebzett

[1]) Lehoczky id. h. és Rajcsány Geneal. II. 63.
[2]) Pethő Gergely, M. krónika 135.
[3]) Bel M. Notitia nova. Hung. II. 312.
[4]) „Dissertatio de Nobilitate romana.“ könyvben említve.
[5]) Rajcsányi Deduct. geneal. II.

nyúl pedig a Fridrik herczeg által IV. Béla király személyében megsértett vendégjogra vonatkozó emléknek tartatik.

Tarnóczy család. Trencsin megyében a XVII. századtól kezdve szintén élt egy czímerleveles nemes Tarnóczy nevű család, mely-az előbbitől egészen kütömböző származású. Ennek czímeréslevelét Tarnóczy János nyerte II. Ferdinand királytól, és azt azon évben Trencsin megye közgyülésén ki is hirdetteté. 1646-ban Beczkón lakott Tarnóczy András, és innen újjítatá meg nemes levelét III. Ferdinánd király által 1647-ben, és azt ismét Trencsin megyében kihirdetteté. [1]) Ezen Andrásnak nejétől Felicis Katától fia volt Márton, ki 1644-ben Wittebergben tanúlt, és előbb Trencsinben volt rector, utóbb 1651-ben Vágujhelyen evang. lelkészszé avattatott. [2])

1690-ben a család egyes tagjai Ovcsárszkón laktak, 1736-ban András és fiai András és Antal Bicsiczen székeltek.

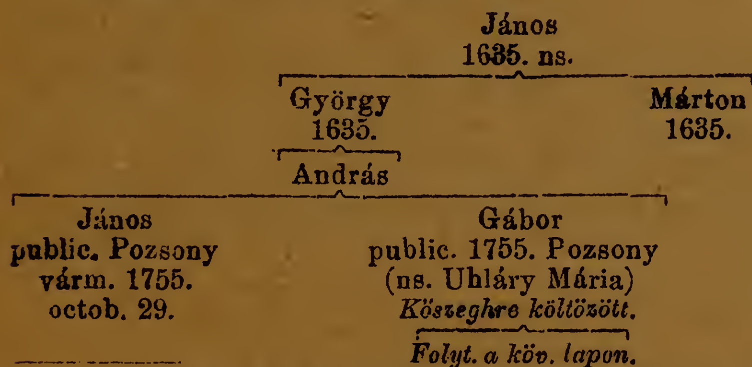
A Trencsin megyei nemesi összeirások szerint 1748-ban Driethomán lakott János és Miklós, Trencsin sz. k. városban pedig János és Pál.

1768-ban Driethomán József, Trencsin sz. k. városban Pál és fiai Pál és János.

1803-ban Trencsin városában János és fiai Ferencz és János. 1837-ben szintén Trencsinben János.

Tarnóczy család. Szintén czímerleveles nemes család, melynek a fönnebbiekkel viszonyát nem ismerjük. A czímereslevelet Tarnóczy János kapta maga és fiai György és Márton részére 1635. april 23-kán II. Ferdinand királytól. A család Pozsony vármegyéből át szakadt Vas vármegyébe is, és innen az ausztriai örökös tartományokba is.

Nemzékrende következő:

Folyt. a köv. lapon.

[1]) Trencsin-várm. jegyzőkönyvei 1632. évi 254. lap. — 1637. évi 807. lap. és Regestrum anni 1646.

[2]) Bartholomaeides, Memoria Ungarorum 137. és Klein Prediger II. 495

Gábor, *ki az előbbi lapon.*
public. 1755. Pozsony
(ns. Uhláry Mária)
Kőszeghre költözött.

- Ferencz Xav.
  szül. Kőszeghen 1756. april. 16.
  1780. m. gárdista.
  (ns. Sprizenberg Kata)
  - Vilmos
    Kuffsteini
    lelkész
    pápai kamarás.
  - Miksa
    Salzburgi
    érsek.
    ném. orsz.
    primás.
  - Károly
    (ns. Heufler Teréz)
    - Károly.
    - Miksa.
    - *és 5 leány.*
- János
  Erzse fhzg asszony
  fő lovászmest. 1780.
  Insbruckban.

A család czímere e paizs kék udvarában magas szikla ellenében ágaskodó, első ballábával a sziklát fogó, első jobb lábával kivont kardot tartó oroszlán; a paizs fölötti sisak koronájából szintén oroszlán emelkedik ki, első lába körmei közt repülni akaró galambot tartva, mely galamb csőrében zöld galyat tart. A vértet szokásos foszladék veszi körül.

Tarnóczy család. (Tarnóczi) Nográd megyében is van Tarnócz nevü helység, melyet hajdán hason nevü nemes család birt, de már a XVII. században is a kihaltak közé tartozott. Ebből élt 1568-ban Tarnóczy János, kinek nejétől Szügyi Orbonás Erzsébettől, ki utóbb Ragyolczy Vinczéhez ment nőül, születtek gyermekei: Tarnóczy András és Tarnóczy Borbála Adorján Tamásné.

Erdélyben székely primornak iratik Tarnóczi Sebestyén 1630—41. Orbaiszékben Szent lélek ura, kinek leányát Sárát Mikes János elrablá. [1])

Tárnok család. *Lásd Thárnok.*

Tarnovszky család. (Tarnovi) Lengyel eredetü család, mely nevét a Galliciában fekvő Tarnov-tól vette. Tarnovi Tarnovszky gróf Mihály-Szaniszló, (ki Amornak is neveztetett) magyar családba házasodott, nőül vévén Czobor Imrének leányát Czobor Annát, Thurzó Imre özvegyét, kitől született leánya Zsófia, kinek második férje gróf Illésházy Gábor volt, és két fia Tarnovszky Péter-Károly és János-Szaniszló, kik az 1655. évi országgyülésen a 119 törv. czikk szerint magyar honfiusítást nyertek. Péter kihalt; János családát tovább terjeszté.

Az ismert nemzékrend [2]) következő:

[1]) Kállay Székely nemz. 284. és Szalárdy Krón. 98.
[2]) Rajcsány Geneal. ded. I. 115. Wagner Mss. LXX. p. 43.

```
                              Mihály-Szaniszló
                               (Czobor Anna)
 ┌──────────────────────────────────┴──────────────────────────────┐
Péter-Károly            Zsófia                         János-Szaniszló
 1655.               (1. Girvay M.                          1655.
  †                  lublini castellan.             (Dombrovicza Bora)
                    2. gr. Illésházy Gábor                 │
                   3. Praznovszky Szaniszló                │
                     ploci palatin. 1666.)                 │
┌──────────────────────────────────────────────────────────┴──────────┐
Gr. Sándor                                                        Mihály
(Dziedusiczka N.                                              (Prscrevska
a podoli Palat. leánya)                                        Alexandra)
┌─────┴──────────────────────────────────────┐              ┌────┴────┐
Ferencz    Zsófia        Bora    gr. Kajetán                 József-Márton
 †    (Romanovszky  1756.  (Bogusowna                  (Karviczka Róza)
          Sándor)              Anasztazia)        ┌─────────────┴───────────┐
                   ┌──────────────┴──────┐   János Jáczint  Joachim.  Ráfael.
          János Fortunat          Antal.        1756.
               1760.
```

Tarnóczy család. (Királyfalvi) Székely kihalt család.[1]) 1630—1634. élt közülök S e b e s t y é n, primor, ki a Kézdi székben a szentléleki várkastélyt birta,[2]) honnan Mikes Mihály az özvegy Tarnóczyné leányát szerelemből elrablá.

Tarnóvszky család. *Lásd Trenovszky cs.*

Tarpai család. (Tarpai és Szilágyi) Eredetileg Beregh megyei család, mely megyének T a r p a helységéről vette nevét. Innen szakadhatott a Szilágyságba. A XVII. században Szilágyi előnévvel Tarpai A n d r á s a n. váradi ref. collegium igazgatója, egy magyar könyvet irt a keresztyén házasságról.[3])

Közép-Szolnok vármegyében Tarpai S á m u e l Zilah városi tanácsnok és azon megyei ülnök. S á n d o r azon megyei szolgabiró, utóbb törvszéki ülnök, s több helyen birtokos. Neje Tunyoghy Anna.

Tarráni csalad. Tarráni F e r e n c z 1716-ban III. Károly királytól kapta czímeres nemeslevelét[4])

Czímere a vért kek udvarában zöld téren arany koronán álló egy fejű fekete sas szétterjesztett szárnyakkal, fölötte jobbról arany nap ragyog. A paizs fölötti sisak koronájából két kiterjesztett fekete sasszárny között ezüst egyszarvú emelkedik ki. Foszladék jobbról ezüst-vörös, balról aranykék.

---

[1]) Kállay. Székely nemz. 114. Kőváry L. Erdély nev. cs. 271.

[2]) Ugyan ott 284. lapon. Sajtó hibából T a r n ó t h y áll Tarnóczy helyett.

[3]) Magyar Irók. Életrajz gyűjt. II. köt. 336.

[4]) Collect. herald. nro 465.

Tarródy család. (Tarródi és Német-Szecsődi) Vas megyei eredetü régi család; azon megyében fekszik Tarródfa (Tarródfalva) és Tarródháza helység. Az előbbiről, mely hajdán Lapsá-nak neveztetett [1]) vette a család nevét. Ezen Lapsa pusztára Vas vármegyében Tarródfalvi Imre, László és Péter, kiknek eleik e pusztát már békességgel birták, de akkor bizonyos Hollósi nemesek elfoglalva tartották, 1456-ban V. László királytól uj adományt nyertek. [2])

A XVI. században a család egyik tagját Hont megyében találjuk, hol Mihály Kis-Túrról Thúry Zsófiát, Horváth János özvegyét vette nőül. Ennek fia Tamás 1544. körül Dalmady Zsófiát vévén feleségül, ottani birtokáról Dalmadról irta előnevét, és 1551-ben azon megye alispánja volt. [3]) 1564-ben pedig Bolondosi házát elcserélte Borsi Barnabással ennek Gány helységbeli három elpusztult nemesi kúriáért felfizetés mellett. [4]) Ezen ág így sarjadzott:

Mihály
1530. körül.
(Thúry Zsófia)

- Tamás, 1551. honti alispán. (Dalmady Zsófia)
  - Mihály 1587.
  - Ferencz (Pongrácz Zsófia)
    - Tamás 1615.
    - György 1615.
  - Mátyás.
  - Bora (Borsy Barnabás)
  - Dora (Desző Menyhért)

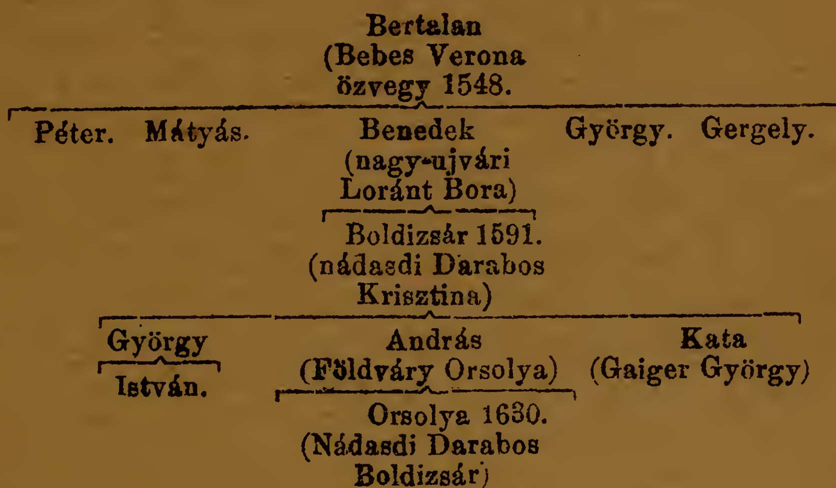
1597-ben Tarródy Kata Kutasi Simon özvegye volt. Ugyan ez évben Tarródy István tábori élelmezési igazgató. [5])

1623-ban Bethlen Gábor alatt Tarródy Mátyás mint csapatvezér Lákompak (Lakenbach Sopron vm.) ostromában esett el, és ott a várkeritésén kivül ily síremlék [6]) alá temettetett;

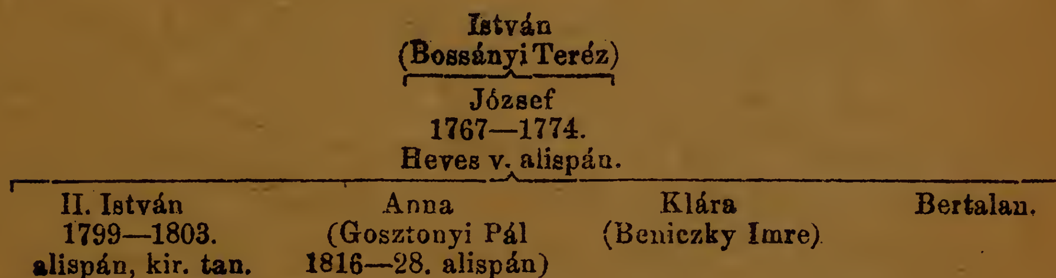
„Hic jacet dux bellicus sepultus, in pugna ad Lákompak occisus, Principis Bethlehem Primarius Nomine Mathias Tarrodius, Dum Nicolaus Esterazius ab obsidione libertatus Fit victor, a Dampero adjutus. Anno MDCXXIII."

[1]) Lehoczky Stemmat II. 385.
[2]) Teleki, Hunyadiak kora X. köt. 504.
[3]) Eredeti okirat kelt feria 4-ta prox. post conversionem Sancti Pauli 1554-ben. Stummer Arnold egri kanon. birtokában.
[4]) Kisfaludi Lipthay levéltár G. XIV. 507.
[5]) 1597. évi 25. törv. cz.
[6]) Fényes Geogr. Szótár II. 10.

A XVI. század első felében élt német-szecsődi Tarródy B e r t a l a n, kinek 1548-ban már csak özvegye Bebes Verona élt. Volt pedig ez a Bebes Verona leánya Bebes Péternek és nejének Ormándy Mártának, Ormándy Mihály leányának. Ezen Bertalan ivadékát négy ízen következőleg ismerjük :

A család egy ága Heves megyébe származott, hol tagjai főbb megyei hivatalokat viseltek, ezen ágból ismeretes e nemzékrend :

A családfán álló J ó z s e f Heves megyének 1767-ben másod-, 1770—1774-ben első alispánja volt, fia II. I s t v á n 1788-ban a József császári rendszer alatt törv. ülnök, 1792=1799. másod alispán volt. 1810-ben már m. kir. helytartósági tanácsos, cs. k. kamarás, és arany sark. vitéz. 1812-ben ezer ftot adott a Ludoviceára. Tán ő azon I s t v á n, kinek nejétől szendrői Török Máriától csak leányai voltak: A p o l l ó n i a Ugronovics Józsefné, és K r i s z t i n a báró Vécsey Józsefné.

Tarsoly család. (Komádi) Régi család, mely Bihar megyéből ered, és e megyei K o m á d i helységről irja nevét, jelenleg székhelye főleg Torda vármegye.

Családi egyszerű közlés szerint Bihar megye levéltárában lévő adománylevél szerint Tarsoly Mihály 1353-ban I. Lajos király alatt vitézkedett. A család levelei, melyek a báró Perényiek levéltárában letétettek, elveszvén, a család emlékezetét csak a II. Lajos király alatt élt Tarsoly Gergelyben leli ismét fel, ki — úgymond — 300 embere élén Mohácsnál vívott és esett el. Ennek utóda volt azon Tarsoly Péter, ki a XVII. század derekán Erdélybe Tordára telepedett, hol Apaffy Mihály fejedelemtől 1679-ben nyolcz kerekű malmot kapott adományba, mely utóbb a varos birtoka lett. Ez kapott Apaffytól adományt Doboka vármegyében a vásártelki részjószága, mely a gr. Csákiak kezébe került. Bihar megyei javait, u. m. a komádit, Magyar-Homorog, Papi, Bölkény, úgy szintén a borsodi, bölcsi, pethlendi, kis- és nagy-nyesztai javakat és pusztákat a nagyváradi káptalannak 40,000 ftban zálogította el. E Péter nőül vette a Csegezi, Jobbágy és patolczi Horváth családdal rokon Sárközi Erzsébetet, és ezzel a Tarsoly család erdélyi ágát alapítá, mint következik:

- Péter 1679. (Sárközy Erzse)
  - II. Péter (pávai Vajna Erzse)
    - István (Okolicsányi Ágnes)
      - I. Miklós (Gerendy Julia)
        - Sándor Tordán vár. tanács.
          - Gergely Tordai főjegyző honvéd százados † 1861.
          - Eszter (Pápay Lajos)
          - N. (Boér Elek)
        - II. Miklós tizedbértárnok 1815. † 1846.
          - Lőrincz lak. Turban.
            - Gábor Ar. Rákoson. 1861.
            - Albert 1861.
            - Kálmán 1861.
  - Judit (budaki Rettegi Mihály kolosi főbiró)

I. Péter neje mint Bánk Margit és Ilona örököse birt Apahida, Tur, Puszta Egres helységben.

Istvánnak neje Okolicsányi Sámuelnek Cserey Krisztinától leánya Okolicsányi Ágnes, ki által a Bodoki és Zsúki örökségben lett részes.

I. Miklósnak egyik fia Sándor, kinek szerencsétlen fia Gergely 1848-ig Torda vármegye főjegyzője, azután honvéd százados és ennek folytán 1850-ben besorozott cs. kir. közkatona. Haza jut-

ván, ismét forradalmi részvét gyanujával elfogatva, N. Szebenbe elzáratott, hol a sanyarú szigoruság folytán elmejében megháborodva, 1861. jan. 5-én életének önkezével golyó által véget vetett.

II. Miklósnak, ki Torda megyében tizedbér-tárnok volt, és 1846-ban halt meg, fia Lőrincz lak. Turban, ennek fiai Gábor, ki Aranyos Rákoson lakik, Albert és Kálmán.

A család czimere a koronás vért udvarában egy nemzeti zászló, és egy meztelen kard, melyen átszúrt törökfej van.

Tartler család. Tagjai többnyire kamarai hivatalokat viseltek, így János 1787-ben a nyitrai kamarai administrationál actuarius volt. Erdélyben meg főleg Brassóban találjuk e családot, hol Márk, Sámuel 1794-ben a városnál jegyzők voltak, másik Márk Megyesszékben osztó. György Udvarhelyszék fő orvosa.

Közülök Tartler János (tán a ki fölebb említetett) 1791-ben II. Leopold király által nemesitetett meg. Czimere négy részre osztott paizs; az 1. és 4. kék udvarban zöld téren arany szarvas fut; a 2 és 3. arany udvarban szögletes vörös szelemen alatt zöld téren hármas fehér rózsa virít. A paizs fölötti sisak koronáján két kiterjesztett sasszárny között szintén hármas fehér rózsa virúl. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [1])

Tasnády család. Abauj, Szatmár vármegye nemes családa, melyből

Szatmár megyében birtokos a család Bot-Paládon. [2]) Tasnádyné szül. Egry Amália Vissen birtokos.

Egy ága Doboka vármegyébe szakadván, ott lett birtokos. Ezen ágból György Szék városi hivatalnok 1845. körül. Pál ugyan ott városi tanácsos 1848. előtt.

Zemplin megyében a nemesség sorában találjuk a Tasnády-Takács családot, [3]) mely Kis-Ráskón birtokos e század elején. [4]) Tán ezek elei közül való azon Tasnády István, ki 1671-ben tarczali prot. lelkész volt. [5])

Tasner család. Tasner György és Mihály testvérek a török elleni hadakban szerzett érdemeikért I. József király által 1708. febr. 11-én kelt czímeres nemeslevélben nemesitettek meg. [6])

---

[1]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.
[2]) Szirmay, Szatmár vármegye II. 267.
[3]) Szirmay C. Zemplin not. top. 117.
[4]) Ugyan ott 373.
[5]) Ugyan ott 146.
[6]) Collect. herald. nro. 751.

Czímerök — mint itt a táblán láthatni, — a vért kék udvarában zöld téren pánczélos és sisakos vitéz áll, oldalán kardhüvelye lóg, sisakját vörös strucztoll ékesíti; jobb kezével kivont kardot, bal kezével levágott törökfejet tartva. A paizs fölötti sisak koronáján pánczélos kar könyököl, kivont kardot villogtatva, a koronából kinyúló két szarvas-agancs között. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

E család egyik jeles tagja volt Tasner Antal, szül. 1808. máj. 5-én Őskün Veszprém megyében, hol akkor atyja gazdatiszt volt. T. Antal 1839-ben ügyvédi vizsgát tett, és egymás után gróf Andrássy György, gr. Széchenyi István, és végre báró Sina Simon titkára volt. A két elsőbbi, főleg pedig gr. Széchenyi mellett, kivált külföldi utazásai által kitünő tapasztalatokat szerzett, és az ez által tervelt és sikeresített országos vállalatoknál tevékeny részt vett; és kimüvelt tanultságaért, mely a folyóiratokban tett közlései által is kitünt, a m. akadémia is tagjául választá. [1]) Meghalt Pesten 1861. aug. 25-én.

Tassy család. Trencsin megye nemessége sorában áll. A czímeres nemeslevelet Tassy Lőrincz nyerte és azt 1647-ben nevezett megyében kihirdetteté. Jelenleg ott nyoma sincs. *Lásd Thassy cs.*

Tatár család. (Tatárfalvi) Szatmár vármegye régi nemes családa, mely hajdán azon megyei Tatárfalvát birta, és melynek

[1]) Életrajza olv. Ujabb Ismeretek tára VI. köt. 313.

őse lehetett azon Tatár nevü kún vezér, ki 1122-ben jött be. vagy az 1241 ben bejött Tatárok egyikétől eredt. 1323-ban élt Tatár István. 1411-ben Tatárfalvát Tatár Ambrús és János birták. [1]) Tán e családból volt Tatár Tamás 1526-ban itélőmester is. [2])

Tatár család. (máskép Boda) Tatár máskép Boda János 1686-ban I. Leopold királytól kapta czímeres nemes levelét. [3])

Czímere a vért udvarában zöldtéren, fehér lovon nyargaló vörös ruhás vitéz, alatta zöld nyereg takaró; fején prémes kalpag, jobb kezében nyillal kifeszitett ij van. A paizs fölötti sisak koronáján vörös mezü kar könyököl, kivont karddal. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüst-vörös.

Tatár család. Törzse Tatár János 1607. oct. 18-án Rákóczy Zsigmond erdélyi fejedelemtől kapott czimeres nemeslevelet, mely Máramaros vármegyében hirdettetett ki. [4])

Tatár család. Törzse Tatár János, ki 1633. jan. 14. kelt czímeres levélben II. Ferdinand király által nemesitetett meg, és nemes levelök 1635. oct. 3-án Nógrád megyében hirdettetett ki.

1734-ben a Nógrád megyei nemesi vizsgálatkor a fölebbi czímeres levél alapján Tatár Gergely és fia I. István igazolták nemességöket. Ezen Gergely ivadéka így származott:

- Gergely Nógrádban 1734.
  - I. István 1734. Nógrádban.
    - Bálint
      - II. István
        - Jusztina Losonczon 1836.
        - Mária Losoncz. 1836.
        - Ferencz Békes-Dobozi lelkész 1836.
      - II. Pál
        - György Luczinban gazdatiszt 1836.
          - Teréz B.-Gyarmaton.
          - Mária (Machala)
          - Julia.
        - József Szarvason 1836.
    - János.
    - Sándor.
    - I. Pál
      - N. N.
        - Pál 1836.
        - István 1836.
        - András 1836.

II. Istvánnak fia Ferencz gyermek korában költözve el, mint Békes megyei Dobozi prot. lelkész, II. Pálnak fia György mint Luczinban báró Podmaniczky gazdatisztje, utóbb Zagyván báró Pró-

[1]) Szirmay, Szatmár várm. II. 211.

[2]) Szerémy György emlékirata 150. lap.

[3]) Collect. herald. uro 830.

[4]) Szatmár vármegye levéltárában van az eredeti.

nay g. tisztje, továbbá I. Pálnak utódai Nógrád megyétől 1836. maj. 11. és 16-án kaptak nemességökről bizonyítványt. [1])

Tatár nevü nemes család Zemplin megyében is létez. [2])

Tatár család. Székely nemes család, melyből Gergely jelen volt az agyagfalvi gyülésen Marosszékből 1506-ban Kállay szerint.

Tatay család. (Úri sz. Mihályi †) Komárom megyéből szakadt Hont s Nógrád megyébe.

Komáromban Tatay (vagy mint másutt iratik Tathay és Tattay) Máté a naszádosok vajdája 1582-ben kap komáromi házára kir. adományt, [3]) és abba 1589-ben beiktattatik. [4])

1629-ben élt Tatay Péter, ennek nejétől Erdőhegyi Zsófiától gyermekei Miklós, Ferencz, Anna és Zsuzsa [5])

1691-ben Tatay Mihály vissza vonja Gyürky Ferenczczel a Léván fekvő házról és kertről tett bevállási szerződését. [6])

1709-ben Tatay György a nógrádi nemesek közt fordúl elé.

A XVII. század végén Tatay László a Hont megyei disznósi Horváthy családba házasodott, nőül vévén Horváthy Évát, ettől fia I. Imre már Nógrád megyei lakos, azon megyében az 1726. évi nemesi vizsgálatkor Komárom megyének 1713. mart. 20-án kelt nemesi bizonyitványával igazolta [7]) nemességét.

A családfa kihalásáig következő:

László
(Horváthy Éva)

I. Imre
1713. 1726.
(Lamos Éva özvegy 1754.)

Sámuel 1755.				II. László 1755. (Pongrácz Erzsébet) 1725. nov. 8. óta
II. Imre Szirákon † 1815. körül. (Hauer Renáta) †	Kata (Veres Ferencz)	Mária (Dömök János)	N. (Váczy Miklós)	

II. László gyermekei:

Anna (Plachy Sámuel Kóváron)	Mária (1. Plachy János Szügyben 2. Bobor Tamás Mohorán)	Judit (1. Ruthényi 2. Kende Fer.)	Zsuzsa szül. Szirákon 1743. dec. 29. (1. Horváthyné 2. Keviczky Pal)

[1]) Nógrád megyei jegyzőkönyv. — [2]) Szirmay, C. Zemplin not. top. 117 — [3]) Liber regius folio 505. — [4]) Fényes. Komárom vármegye 89. lap. — [5]) Bajcsány Geneal. I. 143. [6]) Sz. benedeki Conv. fasc. 97. nro 8. — [7]) Protocol C. Neograd. anni 1726.

II. Lászlónak fiú gyermeke nem lévén, valamint II. Imrének semmi törvényes utóda nem maradván, bennök a család kihalt, és szép jószágaikat, főleg Szirákon s több helyen a leány-ági utódok örökölték, mikért 1850. után II. Imre nejének Hauer Rhenátának leány gyermeke sikertelenül perlekedett.

Tatay család. Birtokos nemes család Szatmár megyében, de előnevét nem ismerjük, ebből Tatay I s t v á n 1593-ban Ders, Hodász és Kántor-Jánosi helységben részbirtokára kir. adományt kapott. E század elején e családból L a j o s Jármiban, I s t v á n Fülpös-Daróczon és Fejér-Gyarmaton volt birtokos [1])

Ezen Szatmár megyei Tatay családból lehetett, és pedig a fölebb említett 1593. adományt szerző I s t v á n az, kinek Ibrányi Katalin nejétől fia F e r e n c z, és ennek fia ismét F e r e n c z volt. [2])

Tatay család. Tatay I s t v á n 1649-ben a boros-jenői várban lovas katona volt, midőn érdemeiért Rákóczy György erdélyi fejedelemtől Arad megyei Kaszaperek pusztát kapta adományba, [3]) melynek azonban birtokában, vagy soha vagy csak rövid ideig lehetett.

Régebben is találunk Tatay nevű családbéliekre, nevök azonban kölönféle alakban (mint Thatoi, Thattay stb.) fordúl elé. Így Tathoi Jánosnak Benkeszed, Ozd, és Kovácsi birtokaiba már 1509-ben Bertalan napján csesztvei Barlabássi János és Lenárd iktattattak. [4])

Tatay M i k l ó s 1526-ban Szapolyay egyik udvari káplányja volt. [5])

Erdélyben Doboka megyében ns. Devecserben birtokosnak iratik Tatay László.

Zemplin megyében szintén a nemesek sorában áll a Tatay család.

1816-ban élt Tatay J á n o s tanár, ki K i s-T a t á r ó l irta előnevét.

Tatikai család. Zala vármegye kihalt családa, melyből Z e l a n d 1245-ben veszprémi püspök birta Tatika várat. [6])

Tátray család. Tátray I l l é s, előbbi „K o h l m a j e r" neve megváltoztatása mellett 1801-ben I. Ferencz király által nemességre

[1]) Szirmay, Szatmár várm. II. 83. 86. 89. 105. 227. 231.
[2]) Geneal, Auth. I. fam. Vay-Ibrányi.
[3]) Fábián G. Arad várm. 253.
[4]) Kemény, Notitia Capit. Albensis 202.
[5]) Jászay, A m. nemzet napjai a Moh. vész után 152.
[6]) Budai Fer. Polg. Lex. III. 390. és Fejér György Cod. dipl. tomo IV. vol. II. 173. vol. III. 322. 386. et 522.

emeltetett. Czímere függőlegesen kétfelé osztott vért, a jobb oldali kék udvarban magas hegyen gazdagon megrakott szőlő látszik, a baloldali kék udvar alján zöld szántóföld közepén arany búza kéve áll, a háttérben fehér sziklás hegy magaslik. A vért fölötti sisak koronájából, szétterjesztett szárnyakkal, sisakkal Merkur alakja emelkedik ki, jobb kezével a szárnyakkal ellátott és kigyókkal övedzett botot tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [1])

Tatrasi család. Belső Szolnok megye birtokos családai sorában áll, hol Rozália özvegy Szentes Dávidné, úgy Tatrasy Ferencz és Sándor több helységben birnak.

Tattenbach család. Eredetileg Bajorországi család. Tattenbach Leopold az 1647. évi országgyűlésen a 155. törv. cz. szerint nyert honfiúsítást. Történeteinkben ismeretes közülök gróf Tattenbach Erazmus, Stiriai parancsnok, ki a Zrinyi-Wesselényi-féle összeesküvésbe keveredve, 1671. Gráczban lefejeztetett.

Tauris családból Péter 1662-ben szerémi püspök volt.

Taussaint család. *Lásd Toussaint cs.*

Tausz család. Trencsin vármegyében a nemesi összeirások szerint 1646-ban Dubniczon és Biróczon, 1666-ban Klúcson, 1688-ban Rozváczon lakott. [2]) Utóbb nyoma nincs, valószinüleg kihalt.

Távész család. Zemplin vármegye nemes családai között áll. [3])

Taxis család. Báró Taxis Pál cs. kir. tábornok az 1827. évi országgyűlésen Magyarország nemesei közé iktattatott azon évi 42. törv. czikknél fogva.

Taxonyi család. Nemesség szerzőik Taxonyi János és Ferencz, kik 1690-ben I. Leopold királytól kaptak czímeres nemeslevelet, mely azon évi május 7-én Sáros vármegyében kihirdettetett. A család jelenleg is Sáros megyében él. Ide veendő, mi a családról *Taksony* név alatt itt a 21. lapon olvasható.

Tebik család. Trencsin vármegyében az 1688. évi nemesi összeirás szerint Felső-Dreskóczon volt közbirtokos. [4])

Técsi család. (Barlabássi) Közülök Dániel kir. táblai ügyvéd M.-Vásárhelyen 1840. előtt.

Técsi család. (Berei) Közülök József Maros székben dulló biztos 1848. előtt.

---

[1]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.
[2]) Szontagh Dán. közl.
[3]) Szirmay C. Zemplin not. top. 117.
[4]) Szontagh Dán. közl. szerint.

Técsi család. (Tecsői) Bihar, és Belső-Szolnok megyében honos, az utóbbiban S á m u e l szolgabiró 1848. előtt. Neje Incze Katalin.

Tédy család. Szatmár vármegyében Tagy és Gilvács helységben Tédy B á l i n t 1609-ben Báthori István hagyományából egy-egy telket kap. [1])

Tegdes máskép **Sárközy család.** *Lásd Sárközy cs.*

Téglási család. (Székely-Udvarhelyi) Közülök Á d á m ügyvéd Székely-Udvarhelyen 1848. előtt.

E néven, előnév nélkül K á r o l y sóbányai hivatalnok M. Ujváron. Á r o n kir. erdészeti hivatalnok Zalathnán, G y ö r g y póstamester Kenden 1848-ban.

Tégássy család. (Borzovai) Szatmár, Abauj, Szabolcs vármegye nemes családa. Szatmár vármegyébeu fekszik Borzova helysége, melyre több érdektársával Téglás I s t v á n 1592-ben kir. adományt nyert. [2])

Téglássy J ó z s e f 1775—1797-ig haláláig Egri kanonok volt, ki Ugocsa megyei Nevetlen faluban 1790-ben egyházat és paplakot alapított. [3])

Borzovai Téglássy J ó z s e f 1830—32-ben Abauj vármegye főügyésze volt. Lakhelye Sár-Korlát.

Téglássy család Zemplin vármegyében is honos. [4])

Tegze család. Ugocsa vármegye nemes családa. Tegze L á s z l ó, Z s i g m o n d, M i h á l y, I s t v á n e század elején birtokosok Gödényházán, ugyan akkor nevezett M i h á l y és I s t v á n o n fölül G á b o r) J á n o s, P á l és S á m u e l n a k özvegye birtak' Fertős-Almáson. [5],

Tegzes család. (Anárcsi) Anárcsi Tegzes L á s z l ó és S i m o n, és Z s ó f i a Vetéssy Márton özvegye többekkel Puszta Darócz és Homok helységre kir. adományt nyernek. [6])

Anárchi Tegzes A n t a l n a k, kit az erdélyiek megölték, [7]) nejétől szaniszlófi Báthori Zsófiától leánya volt B o r b á l a Dersy Ist-

---

[1]) Szirmay, Szatmár várm. II. 141. 144.
[2]) Ugyan ott 244
[3]) Szirmay C. Ugocsa, pag. 164
[4]) Szirmay C. Zemplin not. top. 117.
[5]) Szirmay C. Ugocsa, pag. 151. 174.
[6]) Szirmay, Szatmár várm. II. 199. 284.
[7]) 1578. évi 26. törv. cz.

vánné. [1]) Anárchy Péter 1545-ben Homokon a Derenchényiek részét felkéri, utóbb a Derencsényiekkel megalkuszik. [2]) *L. Anárchy cs.*

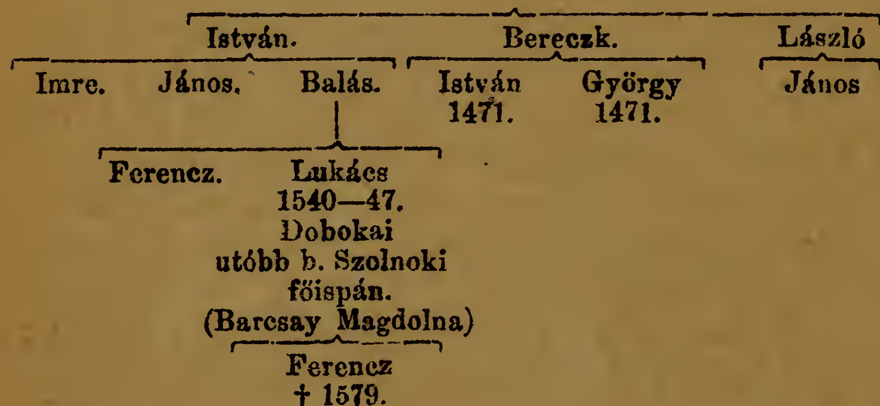
Tegző család. (Árkosi) Székely család, melyből István 1654-ben Kolosvárott unitarius tanár. [3])

Tehén család. Tehén máskép Tay Farkasnak nejétől Nagy Katától fia János 1615 ben ellent mond Gyürky Benedek statutiojának A. és F. Palojtára nézve. [4])

Teisz család. *Lásd Thaisz cs.*

Téhr család. Czímere a vért vörös udvarában zöld téren hátulsó lábain ágaskodó tigris első lábaival gyökestől kitépett száraz fát tartva. Ugyan ez ismétlődik a vért fölötti sisak koronáján is. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [5])

Teke család (M. köblösi) Doboka vármegye kihalt régi családa, melyből, Mihály 1396-ban osztályképen birta M.-Köblöst. Utóbb éltek István, Bereczk, és László, kiknek ivadékrendje [6]) következőleg ismeretes :

Ismeretesek még a családból Tamás 1610. körül Ördög Kata férje. János 1627-ben, Bora Zsidó Balásné 1620-ban birtokos F. Tööken és M. Fordorházán, Magdolna 1656-ban Fodórházy Istvánné.

Kihalt a csalad a XVII. század folytában.

Telegdy-Kovács család Lakhelye Debreczen. Ismeretes kö-

[1]) Szirmay id. h. II. 77. 84.

[2]) Ugyan ott 285.

[3]) Székely Sándor. Unitária Vallás tört. 157. lap.

[4]) Sz. benedeki Convent Protoc. LL. pag. 94. nro. 70.

[5]) Burgstaller, Collectio Insignium Nob. Fam.

[6]) Hodor, Doboka várm. 235. 403. 570. Lukács fia egy helyen 1579-ben másutt 1610-ben iratik meghaltnak

zülök László, (szül. 1816.) irói néven Csatáry Otto, neje Szontagh Aurélia.

Telegdy család. *Lásd Thelegdy cs.*

Telek család. Telek György 1717-ben III. Károly királytól kapott czímeres nemes levelet. [1])

Czímere a paizs kék udvarában zöld téren balra fordúlt, hátulsó lábain fenálló, kettős farkú oroszlán, első jobb lábával három nyilat tartva. A vért fölötti sisak koronájából két kiterjesztett fekete sasszárny között vörös ruhás, prémkalpagos magyar vitéz emelkedik ki, derekán zöld övvel, kalpagán kócsagtollal, szintén jobbra fordúlva, jobb kezével kivont kardot tartva. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

Nógrád megyében Telek Tamás 1755-ben a kétségtelen nemesek sorában áll. [2]) Tán ennek fia, bizonyosan vér rokona volt: Telek Antal, kinek Ajtich Horváth Annától gyermekei: Teréz Fejérváry Lászlóné, és Anna Háan Imréné.

Telekessy család. (Telekesi és Debréthei) Vas vármegye régi kihalt nemes családa, mely az azon megyében fekvő Telekes helységről vette nevét. A XV. század elején már virágzott, midőn Telekessy Györgynek fia István 1429-ben Vas vármegye alispánja volt. [3])

A család egyik ága magasra emelkedett és az ország bárói közé jutott Telekessy Imre által, ki I. Ferdinand király jeles tábornoka volt. Már Mohácsnál 1526-ban jelen volt ifjú korában. 23 év múlva a veszprémi kapitányságban találjuk, 1555-ben Lévai kapitány volt. Az 1557. 1558. években fekső magyarországban János király pártján sok szerencsével hadakozott, megvette Kassát, Zemplint Palóczot, Leleszt Szöllöst, Sáros-patakot stb. [4]) Legvégül Kassai országos főkapitány lett. Adományban kapta I. Ferdinandtól Ledniczvárát és Zétényt (Zemplinben) [5]) és régi nemesi czimerének megujjítását. [6]) Meghalt 1560-ban, és Kassán temettetett, hol sírján nemzetségi czímere az oroszlán és sas ékesíték síremlékét. [7]) Előnevét Debréte helységről irta. [8]) Egy leánya Borbála Kisfaludy Istvánné, és egy fia István

[1]) Collect. herald. nro. 593.
[2]) Protoc. C. Neograd. anni 1755.
[3]) Fejér, Cod. dipl. tomo vol. IX. vol. VII. p. 168.
[4]) Budai Fer. Hist. Lex. III. 403—411. Istvánffy Hist. libr. XX—XXXII' 1685. kiadás 499
[5]) Szirmay C. Zemplin not. top. 303—362 és not. hist. 75.
[6]) Kovachich M. Georg. Formulae Solennes Stili. Praef. pag. LXXIX
[7]) Lehoczky Stemmat. II. 389.
[8]) Szirmay Szatmár várm. II 89.

maradt, kinek a morva Kavka Zdenkoval határvillongását az 1578. évi országgyűlés rendelte elintéztetni. [1]) Ennek fia volt a szerencsétlen Mihály, ki Rudolf királynak Erdélyből Bécs felé utazó szekereit fegyveresen megrohantatván, és abból az egykor Báthori Zsigmondnak ajándékozott, és Báthori András halálával Rudolf királynak küldetett órát is elrabolván, ezen, a szabadmenetet sértő erőszakoskodásért Rudolf király által az 1600. évi országgyűlésnek bepanaszoltatott, [2]) mely Rudolf királyt felhatalmazá Telekessy Mihályra törvényt láttatni. Ennek folytán, mint Pető Gergely irja: „*Telekesi Mihálynak Rudolphus Császár fejét vételé Pozsonyban, egy rosz óráért; így szakaszták ebben magvát, ennek a familiának.*"

Mind e mellett azt hiszem Telekessy Mihály-ban nem egész családa, hanem csak a Ledniczet is birtokoló Debrétei Telekessy ág halt ki. Mert

A XVII. és XVIII. században még két Telekessy István főpapot látunk fényleni, kik szintén a családhoz számíttatnak. Az egyik

Telekessy István, kit 1610-ben nevezett ki veszprémi püspök Erghel János veszprémi nagy préposttá. [3]) Utóbb türi, majd leleszi prépostnak is találjuk. 1622-ben pedig kir. táblai ülnök volt, [4]) és még 1635-ben is szerepelt. [5]) A másik, az ismertebb

Telekessy István, a híres egri püspök, ki 1633. aug. 20-án Vas megyében Csömötén született, [6]) győri n. prépostból 1689-ben csanádi, 1699-ben pedig egri püspökké lett. Meghalt 1715. mart. 3-án.

Teleki család. (Széki gróf.) A széki gróf Teleki család a kihalt horogszegi Szilágyiakkal együtt a régi mecsinczei (vagy mint némelyek irják, mecseniczi) Garázda nemzetségből ered. A Garázda család, melyről a maga helyén szólottunk (IV. köt. 333. l.) egyike volt azon ős régi magyar családoknak, melyeknek fő birtokaik [7]) a kap-

---

[1]) 1578. évi 18. törv. czikk.

[2]) Istvánffi Libri 32. Pető Gergely M. krónika 149. és 1600. évi 22. törv. cz.

[3]) Kaprinai Mss. B. tomo 41. pag. 58.

[4]) 1622. évi 43. törv. cz.

[5]) 1635. évi 72. törv. cz.

[6]) Magyar Sion 1864. évi folyam 322. s köv. l.

[7]) Innen vette magát azután azon bizonyitatlan téves vélemény, mely a Garázda család-ot majd Bolgar országból, majd meg Dalmatiából eredezteti, mint ez utóbbit még Kazinczy Ferencz is utánírta. Mintha birtok jelölné mindég az eredetet, és mintha a meghódított tartományokban törzsökös magyar családok meg nem fészkelhették volna magokat, ott nyervén a hódítás alkalmával szerzett érdemeikért birtokbeli jutalmaztatásaikat.

csolt részekben terjedtek ki, és Zsigmond király korában már virágzottak. Fő birtokuk Mecsincze Bolgárországban feküdt, honnan elő nevöket irák. A XIV. század vége felé már két fő vonalra oszlott a Garázda nem, az egyik vonal megtartá a „Garázda" nevet, *mecsinczei* és ennek elvesztével utóbb *keresztúri* előnév mellett, a másik Szilágyi nevet vett föl, de azért még 1407-ben együttesen nyeré ujabban szerzett birtokaira a királyi adomány-leveleket. [1]) Sőt együtt nyerék ősi közös czímerökről (a lángokból kiemelkedő vadkecskéről) szóló czímerlevelet is Zsigmond királytól 1409-ben. [2]) (*Lásd Szilágyi cs. X. köt. 705—706. l.*)

1408-ban Istvánnak fia keresztúri Garázda Miklós Zvornik (Zrebernik) vár egyik várnagya, Imre, László, János és Pál testvéreivel, Szilágyi Lászlóval és ennek vérségével, mint a fenmaradt adománylevél mutatja, csere-adomány utján nyerték a Temes megyei Horogszeget, és a több megyei javak között a Békes megyében fekvő Telek nevű pusztát. 1414-ben felprédálván a török Boszniát, a Garázdák Magyar országba költözének által, és Bihar, Arad, Békes és Zaránd vármegyékben fogtak lakást. A már előbb nyert birtokokhoz megszerezvén itt többi közt

[1]) Fejér, Cod. dipl. tomo X. vol. 4. p. 609—612.
[2]) Ugyan ott, pag. 742—746.

még Zágorhid és Szék helységeket, ezekről, valamint a fölebb említett Telek-ről, egyike zágorhidi, másika széki, harmadik teleki Garázdá-knak nevezteték.

Már 1437-ben az aradi káptalan egy oklevele szerint Teleki Jakab, Teleki László, Piski Albert, Tanchus Agata, Tanchus György és Nadányi Márk egymás között egyezségre lépnek Tanchus Pálnak Nadányi Márk által lett megöletése iránti ügyben.

A széki Garázda ág hamar kihalt, az utolsó leányt teleki Garázda vette nőül. Egyesülvén így a Széki-ág a Teleki-ággal, ezeknek szülötteik anyjoknak előnevét vevék atyjoké mellé, és így támadt a széki Teleki család-név.

A XVII. század végén a Garázda ágnak már csak egyik férfi tagja: Garázda János élt. Ez Báthori Kristóf fejedelem leányát Griseldist kiséré Lengyelországba jegyeséhez Zamoiszky kanczellárhoz és ott maradt sok évig, Báthori mellett vitézül harczolva a litvánok és moszkák ellen. Dicsérő oklevél mellett hazatérvén Erdélybe, nőül vette Fejér Juditot, és ettől nemzé egyetlen leányát Garázda Annát, kit idővel széki Teleki Mihályhoz, ki Báthori Zsig. és Bocskai István udvarában (1605—14.) testőr kapitány vala, adván férjhez, azt, vejével együtt minden javaiban örökösévé tette, miután maga Goroszlónál a csatatéren végzé be életét. [1]) Így egyesütt ismét a Garázdák mind három ága a széki Teleki családban.

Nevezett Teleki I. Mihály a testőr kapitány nejétöl Garázda Annától nemzé Istvánt, ki kihalt, és I. Jánost, ki jenői várnagy, Zarándi főispán, és a hajdúk (gyalogság) alkapitánya volt. Ez 1630. körül nőül vette berhidai és petrilini Bornemisza László leányát Annát, a másik Bornemisza Annának [2]) Apaffy Mihály feleségének nagynénjét, kitől születtek gyermekei II. Mihály, Katalin Stépán Ferenczné, és Anna előbb czegei Vass Lászlóné, utóbb Keresztúri Jánosné.

Most említett Teleki II. Mihály lett törzsatyja minden későbbi széki Teleki-eknek. Született Nagy-Váradon 1634-ben. A Rákóczy-ak udvarában neveltetett és kapitánya lőn a II. Rákóczy György testőreinek. Ennek halála után által ment Apafiihoz, és ministere (főkanczellára) lett a fejedelemnek, és az ország generalisa; Huszt és Kővár várainak, Csik-Gyergyó-Kászon, és Sepsi, kézdi, orbai székek föka-

[1]) Bethlen Wolph. Hist. V. 26.

[2]) Ki Bornemisza László fiának Pálnak leánya volt.

pitánya, Fejér, Torda, és Máramaros vármegyék főispánja, minden kir. dézmák és harminczadok főbérlője. Mekkora szerepe volt Erdély történelmében, mily befolyással birt Erdély kormányára, stb. mind ez a történelemből ismeretes, eléadása nem e munka szük körébe való. Hogy Erdély ismét a magyar korona alá jutott, kivált az ő müve volt. Kitünő érdemeiért I. Leopold már 1685-ben saját kézirata által grófságra emelte, melyről utóbb halála után 1697. évi april. 20-án fia III Mihály, I. László, I. József, I. Pál, és I. Sándor és ezek utódai részére a római sz. birodalmi grófságról és ősi czímer megbővitéséről ünnepélyes diplomáját is kiadatá. [1]) Elesett Törcsvárnál a Tököly Imre ellen vitt zernyesti csatában 1690. aug. 21-én. Eltemettetett a Gernyeszeghi templomba. [2]) Családjának tetemes jószágokat és kincset hagyott hátra. Családja meg alapitása eleintén nehezen ment. Torma Julia elsö jegyese még az összekelés elött halt meg. Első neje pekrovinai Pekry Zsófia, mint hat hónapos neje hagyá özvegyen; ennek halálával vette nőül kőröstarcsai Wéer Juditot, kitől tizenhárom gyermeke, hat fiú, hét leány született következő renddel: 1. Anna előbb Apaffy Miklósné, utóbb Kemény Jónosné, ki közben, mint özvegy, Tököly Imre jegyese [3]) is volt, 2. II. János, 3. Zsuzsanna Vay Mihályné, 4. Krisztina előbb Kendeffy Pálné, utóbb Barcsay Ábrahámné, 5. Kata Bánffy Pálné, 6. III. Mihály, 7. I. László 8. Judit nagy-mihályi Pongrácz Jánosné, 9. I. József, 10. I, Pál, 11. Borbála Vay Lászlóné, 12. I. Sándor, és 13. Erzsébet előbb Macskássy Lászlóné, utóbb Jósika Istvánné.

A hat fiú közül csak hárman III. Mihály, I. Pál és I. Sándor terjeszték több nemzedékre le családfáikat, és I. Pálét kivévén. a másik kettőé máig virágzik, és így II. Mihálytól a család három fő vonalra oszlott, mint alább látni fogjuk. A másik három fiú pedig magában kihalt. Ugyan is:

II. János (szül. 1662-ben) már 16 éves korában kővári kapitány, 1681-ben mag nélkül halt el.

I. László tanács úr, és Fejér vármegye föispánja, és 1710-ben az Erdélyben fen álló tizenhármas deputatio tagja. Meghalt 1714-ben. [4]) Nejétől Vay Annától egyetlen leánya maradt: Zzuzsanna báró Kemény László gubernator neje.

---

[1]) Lehoczky Stemmat. II. 392–394.
[2]) Mikola, Hist. geneal. Transylv. 35.
[3]) Bethlen Miklós Önéletirása I. 519. Chronicum Fuchsio Lupino Olt. II. 217.
[4]) Apor, Synopsis Mutationum p. 156.

I. József lakott Kercsesorán. 1727-ben lett Fejér megye főispánja, [1]) egyszersmind a M.-vásárhelyi Collegium gondnoka volt. Meghalt 1732-ben. [2]) Első neje osdolai Kún Borbála volt, [3]) második neje volt gr. Bethlen Katalin. Az elsőtől lett leánya Krisztina gróf Toldalaghy Ádámné 1744-ben. Második nejétől tizenkét gyermeke volt: László, Sára, Zsuzsi, Juczi, István, Julia kiskorukban elhaltak, úgy Zsigmond 1731-ben, Gábor és Klára 1732-ben temettettek, József már a Gyulay ezredben kapitány volt, midőn Kercsesorán 1729. jan. 4. kora 28. évében meghalt. [4]) És így I. József ága is megszakadt.

Mi előtt II. Mihálynak, a nagynak, három másik fiától három fő vonalon sarjadzott ivadékáról szólanánk, lássuk a családfát:

I. tábla.

I. Mihály
1605. 1615.
testőr kapit.
(Garázda Anna)

- István 1614. †
- I. János 1614. 1662. Zarándi főispán jenői kapit. (petr. Bornemisza Anna)

I. János gyermekei:

- Anna (Stépán Ferencz)
- II. Mihály sz. 1634. † 1690. Erdély kanczellára 1685. gróf. 1. Pekry Zsófia 2. Wéer Judit ettől:)
- Kata (1. czegei Wass László 2. Keresztúri János)

II. Mihály gyermekei:

- Anna (1. Apaffy Miklós, 2. Kemény János)
- János sz. 1652. † 1681. Kővári kap.
- Zsuzsa (Vay Mih.)
- Krisztina (1. Kendeffy Pál, 2. Barcsay Ábr.)
- Kata (Bánffy Pál)
- III. Mihály 1713. kővári kapit. v (Toroczkay Kata) Folyt. III. t.
- I. László Fejér főisp. 1714. Vay) Anna) — Zsuzsa (b. Kemény László)
- Judit (nm. Pongrácz János 1690.)
- I. József Fejér v. főisp. † 1732. (1. osd. Kún Bora 2. Bethlen Kata)
- I. Pál sz. 1677. † 1731. (. Vay Kata) Folyt. II. t.
- Bora (Vay László)
- I. Sándor sz. 1679. † 1760. Tordai főisp. (1. Bethlen Julia 2. petki Nagy Zsófia) Folyt. IV. tábl.
- Erzse (1. Macskásy László 2. Jósika Istv.)

I. József gyermekei:

- 1-t. Krisztina (gr. Toldalaghy Ádám 1744)
- 2-t. László †
- Sára †
- Zsuzsi
- József kapit. † 1729. kora 28.
- Juczi.
- Zsigmond † 1731.
- Gábor † 1732.
- Klára † 1732.
- István †
- Julia †

---

[1]) Apor, Synopsis Mutationum p. 164. — [2]) Ugyan ott 178. — [3]) Nem pedig gr. Kurta Borbála, mint Kazinczy (Ered. munkái II. 381.) hibásan írta. Gróf Kurta családnak hírét sem halottam. — [4]) Halotti beszédek fölötte Szent-királyi György, Gyula-szigethi István, K. Vásárhelyi Péter, Pápai P. Imre, Ajtai Mihálytól stb.

Mint e táblán látjuk, II. Mihálynak három fia III. Mihály, I. Pál és I. Sándor által három fő vonalra oszlott a széki gróf Teleki ház. Ezek közül lássuk I. Pál vonalát, legelőbb azért, mivel ezen vonal fiágon már kihalt.

II. tábla.

I. Pál, *ki az I. táblán.*
sz. 1677. † 1731.
(Vay Kata)

I. Ádám
sz. 1703. † 1769.
tábornok
(1 b. Wesselényi Zsuzsa † 1739.
2. gr. Toroczkay Klára.
3. Petr. Horváth Zsuzsi)

Éva
(gr. Wass Miklósné
1728. óta)

1-től Kata
9 hónapos
†

Judit
3 hón.
†

Kata
másfél
éves
†

Ádám
†

Zsuzsa
1739.
(gr. Korda
György)

Pál
†

2-tól II. Ádám
sz. 1740. † 1792.
Dobokai főisp.
Cíd fordít.
(b. Wesselényi Mária)

Mária
(gr. Teleki
László)

Polexina
(gr. Kendeffy
János)

Anna
(gr. Degenfeld
Miksa)

és még 11 gyermek, kihalt.

I. Pál (II. Mihálynak fia) szül. 1677. jan. 8-án Sorostélyon. [1]) Enyeden tanúlt, később a külföldi akadémiákon, és beutazta Európát. Tudósnak nevezik, és a haza atyjának. A forradalom végén Rákóczyhoz állott. [2]) Meghalt lak- és birtokhelyén Kendi-Lónán 1731. nov. 13-án. [3]) Nejétől Vay Katától egy leánya Éva 1728. óta czegei gróf Wass Miklósné, és egy fia maradt:

I. Ádám, ki 1703. aug. 1-én született. Mint tanuló felöltözött deák tanít és prédikál. 1722-ben Hálában, majd Drezdában jár. 1737. kir. hivatalos a szebeni országgyűlésen. 1738-ban Rákóczi féle egyetértéssel vádolva Bécsbe megy, és tanácsosi czímmel tér vissza. 1745-ben 300 lovast állít, és ezredes lesz, 1751-ben tábornoknak neveztetik, de szolgálatot nem tehetett, mert kövérsége miatt nem járhatott, csak ült. Meghalt 1769. oct. 7-én. Első nejétől báró Wesselényi Zsuzsától, kivel 1728. sept. 29kén [4]) keltek össze, hat gyermeke volt, de anyjok haláláskor 1739. april 26. [5]) már csak Zsuzsi utóbb gr. Korda Györgynek

[1]) Kővári Erdély nev. cs. 234.
[2]) Cserei Mih. Hist, 336. 915.
[3]) Vöröstói Gy. halotti beszédei II. 582.
[4]) Szent-Györgyi Sám. halotti beszéd b. Wesselényi Zsuzsa fölött.
[5]) Fölötte halotti beszédek Kármán Andr. Deáki Józs. és Tsepregi F. Ferencztől stb.

neje, és Pál élt, ez utóbbi is rövid ideig. Másodszor Toroczkay Klárát vette nőül, harmadszor Petrichevich Horváth Zsuzsanát; a másodiktól lett fia

II. Ádám szül. 1740-ben, Dobokai főispán, s kormányszéki tanácsos, Kolos, Torda és Közép-Szolnok főispáni helytartója. Irt verseket neje b. Wesselényi Mária halálára 1786-ban, és fordította Corneille Cid-jét tiszta magyarsággal könyü és folyékony versekben. II. József császár alatt a kolosvári kerületben királyi biztos volt. Mikor e hivatalát letette, a rendek gyülésében szabadságot adott mindenkinek, hogy, ha ellene panasza van, adja elő, hogy hibáját jóvá tehesse, vagy a netalán okozott kárt megtéríthesse. Oly tett, mit csak tiszta öntudattal merhetni. [1]) Meghalt 1792. Tizen egy gyermeke közül csak három leánya maradt: Mária gr. Teleki Lászlóné, Polixena gr. Kendeffy Jánosné, és Anna gr. Degenfeld Miksáné, kikben I. Pál vonala megszünik.

III. Mihály vonala.

III. Mihály (II. Mihálynak fia) egy, máig virágzó vonalnak lett alapítójává. Már fiatal korában, 1689-ben mint iró lépett föl Weber Ádám J. a „*Fejedelmi Lélek*" czímű munkája fordításával, melyet az ifj. Apaffy Mihály fejedelemnek ajánlott. Már 1698-ban Kővár vára főkapitánya és kir. hivatalos volt, Rákóczy fölkelésével a várat annak feladá, maga is oda állott, és Rákóczy tábornoka lett, többek közt bevette Bethlent, Beszterczét, ostromlá Kolosvárt és Görgényt, [2]) 1707-ben Kolosvárt iktattatik a fő ispánságba, [3]) tán jobban Rákóczy részéről is a kővári főkapitánságba. Rákóczynak fejedelemmé választatását mint követ ő vivé hirül a török portára. [4]) Rákóczy alatt végre kincstartó lőn. A forradalom megszüntével 1711-ben aláírta a szatmári békét. 1713-ban Kővári kerület főkapitánya lett, de néhány év mulva meghalt. [5]) Nejétől Toroczkay Katalintól gyermekei III. János, IV Mihály és I. Sámuel, továbbá Anna előbb Szuhay Györgyné, másodszor csebi Pogány Istvánné, harmadszor Szerencsy Hajnal Gerzonné 1761-ben, és Borbála előbb Daniel Lőrinczné, utóbb váradi Horváth András özvegye 1761-ben.

---

[1]) Bajza, A Telekiek tudományos hatása. Lásd Bajza összegyüjt. munkái III. 152. 153.

[2]) Cserey Mih. Hist. 223. 329. 337. 342. 353. 415

[3]) Vizaknai Bereczk naplója.

[4]) Histoire de la revolution.

[5]) Apor, Synopsis Mutationum p. 156.

Mielőtt ezek ivadékairól szólanánk, lássuk III. Mihálytól a család leszármazását:

III. t á b l a.

III. Mihály, *ki az I. táblán.*
Kővári kapit.
1665? 1698—1713.
(Toroczkay Kata)

III János
Kővári
főkapit.
kathol.
(Vay Bora)

Anna
(1. Szuhay György
2. Pogány Istv.
3. Szerencsy Gerzon)

Borbála
(1. Dániel Lőr.
2. V. Horváth
András)

IV. Mihály
† 1745. sept. 10.
főkorm. tan.
(gr. Bethlen
Klára † 1755.)

I. Sámuel
sz. 1710. † 1783.
tábornok
(Eövös Mária)

IV. Mihály gyermekei:

V. Mihály
sz. 1731. † 1761.
gr. Kendeffy
Ráchel)

— Klára. Ráchel.

József
sz. 1733.
† 1744.

István
†

Zsigmond †

Judit †

Júlia †

Krisztina †

Kata †

I. Sámuel gyermekei:

Imre
sz. 1732. † 1802.
kir. táb. ülnök.
(1. gr. Nemes Zsuzsi
elvált 1770.
2. Krausz Mária)

Elek
†

2-től II. Imre
† 1849.
Hosszúfalván
(gr. Brunszvik Karolina)

Blanka
sz. 1806.

Emma
sz. 1811.
(De Gerando
August)

Miksa
sz. 1813.
(Cook Jaqueline
elvált 1841.)

— fiú † 1849.

III. János gyermekei:

II. Pál
† 1773.
Dobokai főisp.
(gr. Haller
Bora)

IV. János
(1. Vay Anna
2. Perényi
Bora)

Sándor
Tordai főisp.
† 1770.
(Halász Bora)
†

Mária
† 1791.
(b. Bánffy
Péter)

Sára
(gr. Bethlen
Pál)

Kata
† 1758.
(gr. Lázár
János
r. elnök)

Klára
(gr. Bethlen
Dávid
özv. 1779.)

Folyt. a köv. lapon.

IV. János gyermekei:

Bora
(1. Czóbel László
2. Vay János
Anarcson)

Ágnes
(Berzenczey
János)

József
Sármáson
† 1809.
(gr. Mikes
Mária
sz. 1760. † 1846.)

Kata
(gr. Lázár
János)

János
hadnagy
† ifjan.

József gyermekei:

János
sz. 1792. † 1860.
(gr. Mikes Erzse)

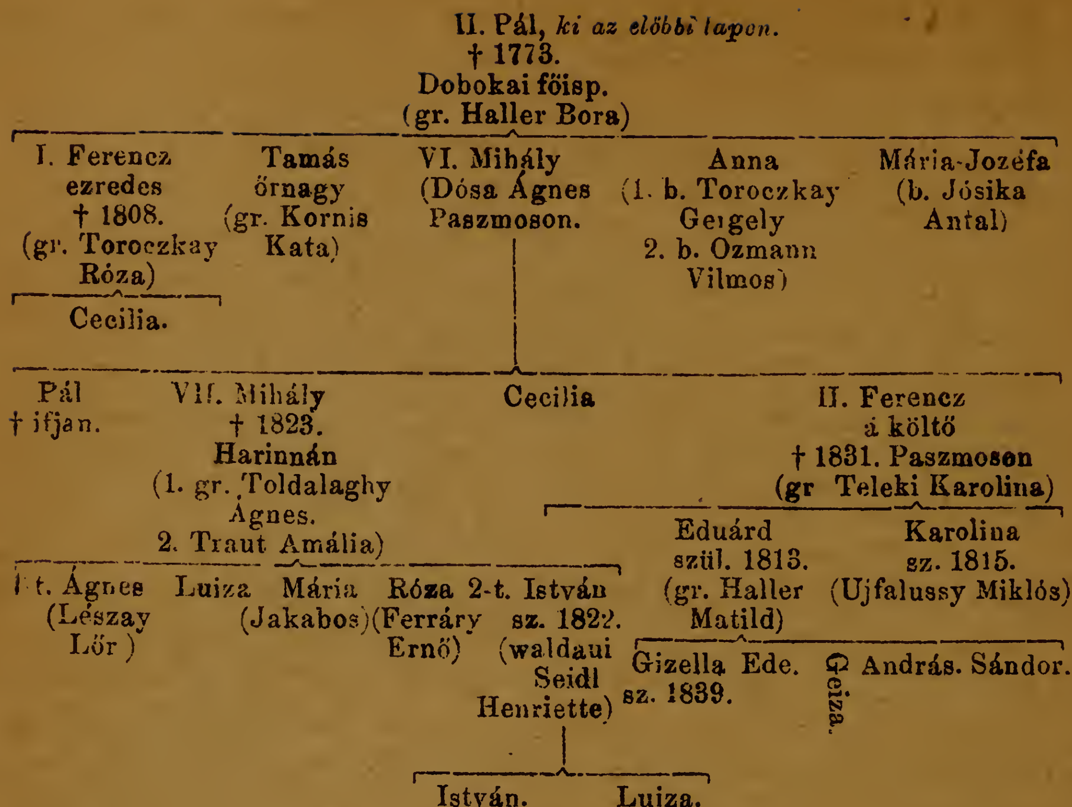
Anna
(Hollaky
Farkas)

Bora
(olasztelki
Dániel Lőr.)

János gyermekei:

Sándor
kiköltözött
(Bickerstett
Janka)

Róza
(gr. Bethlen Fark.)

III. Mihálynak három fiától úgymint III. Jánostól, IV. Mihálytól és I. Sámueltől három ág támadt. Ezek közül IV. Mihályé már kifogyott, lássuk tehát először is ennek ágát:

IV. Mihály ága.

IV. Mihály (III. Mihálynak fia) már Kolosvári tanuló korában a jótettek szükségéről hittani latin értekezést, 1731-ben Compendium Cronicae Transylv. müvet írt és adott ki. Az 1736. évi szebeni országgyülésen a tanácskozmányi terv készítésére a megyék részéről választmányi tag. 1741-ben Bécsbe küldöttségi tag, majd cs. k. kam. és főkormányszéki tanácsos, és 1742-ben az ország főszámvevőségének Elnöke. [1]) Meghalt Hévizen 1745. sept. 10-én, [2]) Nejétől gróf Bethlen Klárától (ki 1759. halt meg.) a táblán látható gyermekei voltak, kik gyermekkorukban elhalván, maradt egyedül

V. Mihály, ki 1731-ben született. Atyját és testvéreit még Kolosvári tanuló korában elvesztvén, anyja tanácsából korán nősült, 1752-

[1]) Apor Synopsis Mutationum 182. 195. 213. 215. 217. 222. 225. 226.
[2]) Ugyan ott 239.

ben vévén nőül malomvízi Kendeffy Gábornak losonczi Bánffy Zsuzsannától született leányát Kendeffy Ráchelt, kivel tíz évet sem élt, hagyván két leányt, Klárát és Ráchelt, midőn 1761. sept. 4-én alkonyatkor alsó-gyéresi palotájának tornácza fölött az ívezet egyik fala ledölvén, összezúzá úgy, hogy sept. 6-án bele halt. [1]) Benne ága elenyészett.

III. János ága.

III. János (III. Mihálynak fia) Kővári főkapitány volt 1744-ben. És katholizált. Nejétől Vay Borbálától négy leánya és három fia maradt, u. m. II. Pál, IV. János, és Sándor, ki 1768-ban Torda vármegye főispánja volt, meghalt 1770-ben. Nejétől Halász Borbálától, ki 1774-ben 1500 frot alapítványozott a kolosvári ref. egyházra, gyermeke nem maradt. A másik két fiú két ágat terjesztett.

II. Pál előbb Fogaras vidéki fő kapitány, utóbb 1756-tól Doboka vármegye főispánja. [2]) 1771-ben az erdélyi földmivelés és szép művészetek társulatában ülnök. Meghalt Kolosvárott 1773. nov. 18-án. [3]) Nejétől gróf Haller Borbálától öt gyermeke volt, két leány és három fiú. Ezek közül I. Ferencz ismeretes franczia elmésségéről. Meghalt mint ezredes 1808-ban. Nejétől gr. Toroczkay Rózától csak egy leánya maradt: Czeczilia. Tamás mint őrnagy halt meg. Lakott Nagy Bányán. Nejétől gr. Kornis Katától († 1844.) gyermeke nem maradt. Szerencsésebb volt házassága a harmadik fiúnak VI. Mihálynak, ki Paszmoson lakott, és kinek nejétől Dósa Ágnestól többi közt két fia maradt: VII. Mihály, és II. Ferencz

VII. Mihály Harinnán lakott Doboka megyében. Meghalt 1823-ban. Első nejétől gr. Toldalaghy Ágnestől négy leánya, második nejétől Traut Amáliától (ki 1844-ben gr. Nádasdy Mihályhoz ment férjhez) egy fia István szül. 1822-ben, kinek waldaui Seidl Henriettetől gyermekei: István és Luiza.

II. Ferencz a lelkes költő, a m. akadémia tiszt. tagja volt. Meghalt Paszmoson 1831. dec. 20-án. Verseit Döbrentei adta ki 1834-ben. Nejétől gróf Teleki Karolinától egy leánya Karolina Ujfalussy Miklósné, és egy fia Eduard (szül. 1813.) él, ki nejével gr. Haller Matilddal ágát tovább terjeszti, mint a táblán álló öt gyermeke mutatja.

[1]) L. fölötte mondott halotti beszédek: 1. Dési H. István. 2. Vörösvári Gy. 3. Deáki Filep Sám. 4. Incze István által, mind a négy kinyomva Kolosv. 1765.

[2]) Hodor, Doboka várm. 415.

[3]) Rettegby naplójában kissebítőleg ír róla.

IV. János (III. Jánosnak Vay Borbalától fia) kétszer nősült, első neje Vay Anna, a második Perényi Zsuzsanna (vagy Julia) volt, ezektől a táblán látható leányakon kivül fiai: János, mint hadnagy ifjan elhalt, meg maradt József, ki Sármáson lakott, és ott halt meg 1809-ben. Ennek nejétől gr. Mikes Máriától (szül. 1760. † 1846.) két leánya, és egy fia János maradt. Ez szül. 1792-ben. Több évvel előzőleg történt szélhüdés folytán meghalt 1860. sept. 13-án. Nejétől gr. Mikes Erzsébet csillag ker. hölgytől gyermekei: Sándor, ki több kalandon ment át és ifju korában a spanyol örökösödési háborúban vett részt. 1849-ben Francziaországba menekült, innen Angliába. Ott vette nőül Bickersteth Henry, baron Langdale of Langdale és Lady Harley J. leányát, Jankát a „Child Harold" magyarra forditóját. 1860-ban Olaszországban Garibaldi mellett harczolt mint ezredes. Utóbb híre volt, hogy Palermónál elesett, [1]) de más biztosabb értesítés szerint jelenleg is él. 1849-ben megnyerte az angol királynétól, hogy családa a Harley nevet s czímert viselhesse.

I. Sámuel ága.

I. Sámuel (III. Mihálynak fia) szül. 1710-ben. 1738-ban, midőn Erdélyben több reformatus elfogatott, I. Sámuel is köztök volt. [2]) Katonai pályára lépvén, tábornokságra emelkedett. Meghalt 1783-ban Hosszufalván. Nejétől Eötvös Máriától egyik fia Elek korán elhalván, másik fia Imre (szül. 1732.) utóbb kir. táblai ülnök tartá fel ágazatát Meghalt 1802-ben. Első neje volt gr. Nemes Zsuzsanna, kitől 1770-ben elvált, második neje volt Krausz Mária, kitől fia II. Imre lakott Hosszufalván Nagy Bánya mellett, az 1834. 1837. évi erdélyi országgyüléseken kir. hivatalos. Meghalt 1849-ben. Nejétől gróf Brunszvik Antal leányától Karolinától gyermekei: 1. Blanka, ki mint politikai vádlott 1853-ban 10 évre volt elitélve. 2. Emma a Magyarországról érdekesen írt franczia De Gerando Auguszt neje, és 3. Miksa (szül. 1813.) egész Kendi-Lóna birtokosa, a gazdasági társulat és szellemi művelődés (nép iskola) bőkezű pártolója. Nejétől az angol Cook Jacquelinetől, kitől 1841-ben elvált, egy fia volt, ki 1849-ben elhalt.

I. Sándor vonala.

I. Sándor (II. Mihálynak, a nagynak) fia, mint fölebb mondva volt, egy máig virágzó vonalat terjesztett, mely tőle így származott:

---

[1]) Pesti Hirnök 1860. jul. 7. szám.
[2]) Apor, Synopsis Mutationum. 202.

IV. t á b l a.

I. Sándor, *ki az I. táblán.*
sz. 1679. † 1760.
tordai főisp.
és gubern. tanács.
(1. gr. Bethlen Julia.
2. petki Nagy Zsuzsi)

1-től I. Miklós † 1746. alezredes (Gerhard Kata)
- Károly katholizált. kincstárn. 1783. (gr. Haller Julia)
  - Pál (Macskásy Klára)
  - Anna 1796. 1818. (gr. Kornis Ignácz)
- Julia 1755. (b. Kemény Ignácz)

II. László sz. 1710. † 1778. főkorm. tanács (Ráday Eszter) *Folyt. V. tábl.*

I. Lajos † 1758. (iktari gr. Bethlen Kata) *Folyt. VI. tábl.*

Judit † 1734. (Daniel Istv.)

2-t. II. Sándor (Győrffy Mária)
- III. Ádám sz. 1798. (1. gr. Toldalaghy Krisztina elvált 1835. 2. Horváth Julia † 1841. oct. 10.)
  - 1-től Sándor

II. Sámuel sz. 1739. † 1822. udv. kanczellár (ik. gr. Bethlen Zsuzsa)
- II. Domokos sz. 1773. † 1798. kir. táb. ülnök.
- Mária (gr. Rhédey Ádám)
- I. Ferencz sz. 1787. † 1861. cs. k. kam. (b. Bánffy Erzse)
  - VI. Sámuel sz. 1819. (gr. Bethlen Erzse)
    - Ágnes sz. 1843. (Zeyk Józs.)
    - VII. Sámuel sz. 1845.
    - Béla sz. 1848.
    - Erzse sz. 1853.
  - Erzse sz. 1812. (b. Vay Lajos)
  - Ágnes sz. 1814. (hzg. Waldeck Hermann)
  - Róza sz. 1818. (1. gr. Wurmbrand Ernő. 2. gr. Solmsbaruth Fridr.)

V. t á b l a.

II. László, *ki a IV. táblán.*
sz. 1710. † 1778.
főkorm. tanács
(gr. Ráday Eszter)

- Pál őrnagy † 1755.
- László †
- Dániel †
- II. József sz. 1738. † 1796. korona őr. (Róth Janka † 1813.)
  - III. László sz. 1764. † 1821. septemvir (1. gr. Teleki Mária † 1810. 2. b. Mészáros Janka) *Folyt. a köv. lapon.*
  - István 1785. †
  - Janka (b. Prónay Sándorné)
  - III. József sz. 1777. † 1817. főkorm. tanács. (gr. Teleki Zsófia)
    - István †
    - Károly †
    - Juliana sz. 1805. (Tisza Lajos)
    - Gábor †
    - III. Domokos sz. 1810. m. akad. igaz. t. (1. b. Bánffy Jozéfa 2. gr. Teleki Klementina)
      - 1-től Zsófia sz. 1836. (b. Vay Béla)
      - Jozéfa sz. 1838. (gr. Teleki Sándor)
      - 2-tól Ilona sz. 1849.
      - Geiza sz. 1850.
    - Borbála † 1841. (gr. Ráday Gedeon)
    - Zsófia (gr. Bethlen János)
    - Jozéfa (Zeyk József)
- Gedeon †
- Benjámin †
- Zsigmond †
- Krisztina †
- Eszter (gr. Toroczkay Zsigmond)
- Klára (gr Wartensleben Vilmos)

III. László, *ki az előbbi lapon.*
sz. 1764. † 1821.
septemvir.
(1. gr. Teleki Mária † 1830.
2. b. Mészáros Janka)

1-t. IV. Ádám sz. 1789. † 1851. tábornok. — IV. József sz. 1790. † 1855. erdélyi kormányzó m. akad. elnök. — V. Sámuel sz. 1792. † 1857. ref. egyh. főgondn. (b. Jeszenák Luiza) — Janka. — 2-t. Dénes. — IV. László sz. 1811. † 1861. volt párisi követ. — Auguszta sz. 1813. (1. gr. Degenfeld Otto 2. Bozó Pál)

V. Sámuel gyermekei:
Klementin sz. 1827. (gr. Teleki Domokos) — Sándor sz. 1829. (gr. Teleki Jozefina) — Gyula sz. 1833. — Julianna sz. 1835. (Földváry Elek)

VI. t á b l a.

I. Lajos, *ki a IV. táblán.*
† 1758.
(iktári gr. Bethlen Kata)

II. Lajos † 1815. rendek elnöke v. b. t. tan. (gr. Toldy Sára) — I. Domokos Tordai főisp. † 1824. (1. gr. Bethlen Julia. 2. gr. Kendeffy Zsuzsa) — III. Sámuel † 1822. százados (gr. Serényi Fáni † 1833.) — VII. Mihály † 1826. Maros széki fő kir. biró (gr. Földváry Druzsa) — Bora (Zeyk Dániel) — Kata (b. Naláczy Károly) — Eszter (Vay Ábrahám)

II. Lajos: *Folyt. a k. lap.*

VII. Mihály fia:
III. Lajos
sz. 1778. † 1810.
főkorm. fogalm.
(Kendeffy Anna)

III. Lajos gyermekei:
Miklós sz. 1804. erd. kanczel. tan. (Simén Klára) — Mihály sz. 1806. dec. 4. — Lajos sz. 1807. † 1842. (gr. Bethlen Eszter)

Miklós gyermekei:
Oszkár sz. 1830. — Gusztáv sz. 1836. (Kállay Gemma) — Alfréd †

Lajos gyermekei:
Károly sz. 1836. (gr. Mikó Mária) — Lajos sz. 1840. — Domokos sz. 1842.

Károly fia:
Imre sz. 1863.

III. Sámuel gyermekei:
Karolina sz. 1780. (gr. Teleki Fer.) — V. József elesett 1809. Aspern. — III. Ferencz sz. 1790. † 1853. *katholizált.* m. kanczell. tanács (gr. Szapáry Leopoldina) — Krisztina sz. 1785. Brünben alap. hölgy.

I. Domokos gyermekei:
1-től Anna (b. Kemény Simon) — 2-től Ráchel sz. 1795. (b. Kemény Pál) — Polexina sz. 1798. (b. Kemény Miklós) — Elek sz. 1799. (Wéer Julia) — Krisztina sz. 1803. (Zeyk János)

Elek gyermekei:
IV. Domokos sz. 1825. (b. Radák Anna) — György sz. 1826. (Kendeffy Ilka)

IV. Domokos gyermekei:
Anna sz. 1856. — Józs.-Mihály sz. 1858.

II. Lajos, *ki az előbbi lapon.*
† 1815.
rendek elnöke
v. b. tit. tan.
(gr. Toldy Sára)

IV. József sz. 1778. cs. k. kam. (Szerencsy Fáni)	Krisztina (b. Bruchenthal Mih.)	Kata (Tisza László)	Julia (gr. Toroczkay Pál)	Zsófia (gr. Teleki József)
Janka.				

I. Sándor (II. Mihálynak fia) ki ezen vonalt alapítá, 1679-ben született. 1733-ban lett fő kormányszéki tanácsos, három év múlva (1736) Bécsbe vitetett az erdélyi kanczellariához. [1]) Majd Torda vármegye főispánja lett. Meghalt 1760. körül, mint korában Nestora Erdélynek. A tudományok irányában pártolását mutatja, hogy Bod Péter neki ajánlá *„Athenás“*-át. Innen tudjuk, hogy már ifju korában, midőn 1704-ben a nagy-enyedi iskola elégett, saját levelével engedelmét kért a királytól, őt egy drága török karddal tisztelvén meg, hogy fölépitésére Angliában bitsorsosainál segedelmeket gyüjthessen, és gyüjtött is. És midőn az inséges időkben a külföldön iskolázó magyar fiúk felakadtak, saját háza ezüstjét tévé pénzzé és gyámolitá őket. Két neje volt, az első gr. Bethlen Julia, a második Petki Nagy Zsuzsanna. Az elsőtől születtek a) I. Miklós, b) II. László, c) I. Lajos, d) Judit, Dániel Istvánné mhalt. 1734-ben. [2]) A másodiktól: e) II. Sándor, és f) II. Sámuel.

a) *I. Miklós ága.*

I. Miklós a katonai pályát választván, ezen alezredességig emelkedett. Az 1744. évi szebeni orsz. gyűlésen kir. hivatalos volt. Meghalt 1746-ban. Neje királyfalvi Gerhard Kata volt, kinek hozománya 16 ezer ftra ment. Ettől gyermekei Julianna b. Kemény Zsigmondné, és Károly, ki katholicussá lőn, 1777-ben tartományi kanczellár. 1782-ben a rendek elnöke, 1783-ban Erdély kincstárnoka, Sz. István rend közép keresztese volt. Nejétől gr. Haller Juliától egy fia Pál maradt, a tudományok és hazai nyelv barátja, kinek azonban nejétől Macskásy Klárától gyermekei nem maradván, ez ág benne kifogyott.

b) *II. László ága.*

II. László (kinek ága az V. táblán van felmutatva) 1710. aug.

[1]) Apor, Synopsis Mutationum 181. 188. 194. 197. 200.
[2]) Sándor István, Magyar könyvesház 87. l.

14-én született Gernyeszegen. Menyegzőjét a nagy hírü Ráday Pál leányával, a tudós gróf Ráday első Gedeon nővérével Eszterrel Péczelen tartá 1732. jun. 24-én. 1741-ben cs. kir. kamarás, [1]) tíz év múlva fő kormányszéki, majd v. b. titkos tanácsos, Erdély fő pohárnoka, 22 évig szolgált, 1774-ben a tanácsosságból nyugalmaztatott. Meghalt 1778. mart. 16 án. Nejétől Ráday Esztertől tizenegy gyermeke volt, ezek közül: az első Pál mint őrnagy halt meg, Dániel, László, Gedeon, Benjamin, Zsigmond és Krisztina gyermekkorban haltak el, megmaradtak: Eszter gr. Toroczkay Zsigmondné, Klára gr. Wartensleben Vilmosné, és II. József.

II József szül. Huszton (Máramaros) 1738. dec. 21-én. [2]) Hazai iskolák bevégzése után a bázeli, leydeni egyetemeket látogatá, több ízben nevezetes külföldi utazásokat tett, és átalában a külföldi tudósok, udvarok és nagy emberek ismerék és megkülömbözteték őt. 1767-ben az erdélyi kir. tábla birájává, 1782. mart. Békes várm. főispáni helytartóvá, azon évi octoberben pedig Ugocsa várm. főispánjává, 1787-ben a pécsi iskolai ker. fő igazgatójává, 1792-ben val. b. titkos tanácsossá, végre 1795-ben a m. szent korona őrévé lett. Mint a tudományok barátja megvásárlá Cornides Dániel magyar történetekre vonatkozó munkákban gazdag gyüjteményét ezer aranyon, s könyvtárt gyüjtött azon felül, mely 30000 for. értékü vala. Volt szép gyüjteménye kitömött ritka állatfajok s mathematikai és physikai müszerekből. Meghalt 1796. sept. 1-én kora 58. évében, sajnálat, s míg élt mind végig köztisztelet tárgya. Tetemei Nógrádban Szirákon a családi sirboltban nyugszanak. Mily jeles, mily kimüvelt, mennyire kitüntetett férfiú volt, életrajzához tartozik. [3]) Egy franczia értekezése, kinyomott alkalmi latin és magyar beszédei, nővére halalára irt versei, kéziratban maradt dolgozatai stb. őt méltán a tudósok és írók sorába is emelé. Neje a kihalt királyfalvi Róth Tamás és Vattay Borbála leánya Róth Janka volt († 1813.) kitől, a többi elhalván, egy leánya Janka báró Prónay Sándorné, és két fia III. László és III. József maradtak.

III. László (II. Józsefnek fia) Szirákon Nógrád megyében született 1764-ben. Gondos neveltetése és iskolai pályájának bevégzése, úgy az ügyvédi vizsgának letétele után 1785-ben István testvérével és a tudós Cornides társaságában külföldre utazott, Göttingenben más

[1]) Apor, Synopsis Mutationum 215.

[2]) Bajza J. A Telekiek hat. id. m. 160. Kazinczy szerint 1740. aug. 1-jén született volna.

[3]) Olr. Bajza J. A Telekiek hat. Összegyüjt. müv. IV. 160—172.

fél évet tanulmányozásra fordított, azután bejárva német, angol, franczia, holland és sveicz országot, 1787-ben haza térvén, az erdélyi kormányszéknél mint tiszteletbeli titkár a közpályára lépett, 1791-ben kamarás, 1792-ben erdélyi kir. táblai ülnök, időközben Máramaros követe az 1790. évi nevezetes országgyűlésen, és a kolosvári reform. kollegium curatora. 1799-ben Magyarországba tévén át lakását, 1802-ben a duna-melléki kerület reform. egyház világi fő gondnokává választatott, 1803. nov. 5-én pedig a királyi tábla bárójává, 1811-ben Somogy megye főispáni helytartójává, végre 1819-ben hétszemélynökké neveztetett. A nádor is, ismervén tudományokhozi hajlamát és készületeit a Marczibányi jutalomosztó bizottság elnökségével tisztelte meg. Meghalt Pesten 1821. mart. 21-én. [1]) Sok iratai maradtak nyomva, és kéziratban, prózában és versben. Nevezetesebb nyomtatott munkái: 1. A magyar nyelv előmozdításáról buzgó Esdeklései. Pest, 1806. és 2. Egy magyar tudós társaság felállítása iránti Véleménye. Sokat fáradozott, és sokat tett, hogy ez intézet létre jöhessen, de azt már meg nem érhette, tíz évvel előbb halván meg, mintsem az ige testté lőn. Atyja könyvtárának szorgalmas gyűjtője volt, azon könyvtárnak, melyet özvegye az áldott emlékű báró Mészáros Johanna és fiai a m. akademiának ajándékoztak, és így annak könyvtárát megalapíták, annak gyarapítására és egy őr fizetésére alapitványt tevének. III Lászlónak két neje volt, az első kivel 1788-ban kelt egybe, gr. Teleki Mária, († 1830.) kitől születtek gyermekei IV. Ádám, IV. József, V. Sámuel, Janka, második neje volt szoboszlai báró Mészáros Janka csillag ker. hölgy (sz. 1784. febr. 20. † 1844). báró Mészáros János tábornok leánya, kitől gyermekei Dénes, IV. László. és Auguszta szül. 1813. aug. 7 én. elöbb gr. Degenfeld Ottoné, másodszor Bozó Pálné, A szerepet vitt négy fiúról IV. Ádám, IV. József, V. Sámuel és IV. Lászlóról egymás után szólandunk.

IV. Ádám sz. 1789. a katonai pályára lépvén, a nádor huszároknál volt ezredes, majd tábornok, és cs. k. kamarás. Meghalt nötlenül 1851. nov. 3-án Szirákon Nógrád megyében.

IV. József sz. 1790. oct. 24-én. Jeles atyja által gondosan neveltetvén, 1811-ben a külföldi egyetemekre indúlt, és Göttingenben töltött két évi tanúlmányozás és Európa nagy részének beutazása után 1815-ben ujolag a m. kir. helytartóságnál kezdé hívatalos pályáját, melyen mindig fölebb haladva, 1818-ban helytartósági titoknok, 1824-

---

[1]) L. életirását Tudományos gyűjtemény 1823. évi foly. I. 87—106.

ben a m. kir. tábla bárója, cs. k. kamarás, 1827-ben Csanád, 1830-ban Szabolcs várm. főispánja, 1832-ben udv. kanczellariai előadó tanácsos lett, 1827-ben a rendszeres munkálatokat szerkesztő országos küldöttség tagja, közben 1818-ban a pesti ref. egyház megye algondnokává, 1824-ben pedig a tisza-melléki egyházi kerület és sárospataki collégium fő gondnokává választatott. 1827-ben legtöbb részt vévén a magyar akademia szervezetében, elismert széles tudománya miatt a nádor által a szervező választmány elnökévé, majd az alapítók által az igazgató tanács tagjává, és a megalakult igazg. tanács által végre az akadémia elnökévé választatott. 1840-ben korona-őrre választá az országgyűlés, 1842-ben pedig Erdély főkormányzója lett, és az volt 1848-ig; egyszersmind val. belső titkos tanácsos, Leopold cs. rendének nagy-keresztese. Politikai s hivatalos pályáján alapos szakismeretek, vasszorgalom, tántoríthatlan becsületesség s igazságszeretet által nyerte meg úgy fejedelme kegyét, mint átalánosan polgártársai tiszteletét. Roppant hivatalos foglalatosságok mellett is szerzett időt magának a tudomány gyarapítására. Már ifju korában a Tudományos Gyűjteménybe dolgozott, a magyar nyelv és a m. Muzeum ügyében írt értekezései koszorút nyertek. Utóbb végképen a történeti tanúlmányokra adván magát, a halhatatlan irodalmi érdekű munkának a „*Hunyadiak korá*"-nak (XII köt.) szerzője lőn, melyet azonban bár teljesen bevégezve, de csak feléig nyomva élhetett meg. Ennek is tiszta jövedelmét (ezer példány ára = 25000 ft) a m. akadémiának történettudományi czélra ajándékozta. Azon fölül már előbb testvéreivel az akademia alap-tőkéjéhez 5000 ittal járult. Az atyja által gyüjtött nagy becsű, 30 ezer kötetnél többre menő könyvtárt testvéreivel szintén az akademiának ajándékozá, és ahoz a szaporítás és egy őr fizetésére alapítványt tévének. Megszerzé a Kresznerics féle könyv, kézirat és régi pénzgyűjteményt is az akademia részére. Kevés szóval: nem csak mint magas állam hivatalnok, de mint kitűnő tudós s iró, és áldozatokra kész hazafi tündöklött. Meghalt 1855. febr. 16-án nőtlenül. [1]) Eltemettetett Szirákon.

IV. Sámuel cs. k. kam. szül. 1792. nov. 7-én. Az előbbinek méltó testvére, Pest megyénél kezdé hivatalos pályáját, utóbb a térről végképen elvonúlt. A gazdasági tudományokban jártás férfiú, ifjabb korában az irodalommal szintén foglalkozott, egy értekezését 1828-

[1]) L. Ujabb Ismeretek tára VI. 325—327. Toldy Fer. Emlékbeszédét fölötte az Akadémiában. Pest, 1855. sth.

ban a Tudományos Gyüjteményben közlé. Az 1846. évi erdélyi, és 1848. évi magyarországi pesti országyülésen mint kir. hivatalos vett részt. A dunamelléki ref. egyházi kerületnek fő gondnoka volt haláláig, mely történt 1857. febr. 9-én. Nejétől báró Jeszenák Luizától (szül. 1803.) gyermekei a) Klementina szül. 1827-ben, férjhez ment 1847-ben gr. Teleki III. Domokoshoz. b) Sándor szül. 1829-ben. Nőül vette 1857. sept. 19-én gr. Teleki Jozefinát gr. Teleki Domokos leányát, gyerm. I. Gyula László sz. 1858. 2. József sz. 1859. 3. Margit sz. 1860. c) Gyula sz. 1833-ban. d) Julianna szül. 1835-ben, férjhez ment bernátfalvi Földváry Elekhez.

IV. László szül. 1811. febr. 11-én. Miut iró, „*Kegyencz*“ czímü jeles szinművével gyarapitá az irodalmat. A politikai pályára lépvén, mint szabad elvű jeles szónok, tántorithatlan jellemü hazafi tündöklött. [1]) 1848-ban a magyar forradalmi kormány a párizsi udvarhoz követül küldé, és ott maradt mind végig. 1861-ben Drezdában a szász kormány által kiadatván, Bécsből amnestiával tért haza, az azon évi országgyűlésre abonyi képviselőül választatott. Életének Pesten 1861. maj. 8-án golyóval vetett véget. Mint számüzött, röpiratokban, hirlapokban angol, franczia nyelven igyekezett Magyarország ügyeit ismertetni, és azokat európai jelentőségre emelni. Lovagi jellemére nézve egyike volt a legritkább jelenségeknek. Benne — mint a fölötte mondott emlékbeszédben olvashatni [2]) — a becsület szeplőtlensége, az adott szónak szentűltartása, merész bátorság, mely csak daczolni tud a veszélylyel, de azt csak játéknak tekinti, a nőnem iránti gyöngédség, és hódolatos udvariasság, a gyámoltalanok védelme a hatalmasok ellenében, szilárd szabad elvü democratia, önzetlen hazafiuság, és az egész emberiséget átölelő philantropia öszpontosulva voltak.

III. József (II. Józsefnek fia) született 1777-ben. Fő kormányszéki tanácsos volt. Mint jeles közhivatalnok, tudományos férfiú, és buzgó emberbarát tünteté ki magát, és kivált az 1817. éhségkor nagy áldozatkeszséget tanusitott. Meghalt 1817-ben. Nejétől gróf Teleki Zsófiától gyermekei 1. István, 2. Károly, 3. Julianna (szül. 1805. † 1863.) Tisza Lajosné, 4. Gábor, 5. III. Domokos, 6. Borbála gr. Ráday Gedeonné, meghalt 1841. máj. 29. kora 30. évében. 7. Zsófia gr. Bethlen Jánosné, és 8. Jozéfa Zeyk Jánosné születtek. Ezek közül

---

[1]) A magyar országgyülésen mint a felsö tábla tagja, Erdélyben az 1837 évi szebeni orsz. gyülésen Fogaras vidéknek, az 1848. évi kolosvári gyülésen Udvarhely városnak követe volt.

[2]) Lukács Móricz, Emlékbeszéd gr. Teleki László felett Pest. 1861.

III. Domokos szül. 1810. Maros-Vásárhelyt. Politikai pályáját 1830. után Pest megyénél mint aljegyző kezdte meg, és 1834-től Erdélyben folytatta. Ezen évben, úgy 1837-ben is az erdélyi országgyülésen mint Küküllő vármegye követe, 1841-ben mint kir. hivatalos vett részt, és mint az ellenzéki pártnak jeles tehetségű tagja és egyik vezére tünt föl. Politikai munkásságával a sérelmi térről a reformok terére lépett. Már e gyülésen az urbéri bizottmány tagjai közé neveztetet ki. 1844-ben külföldi utazásából haza térve, politikai működését a hirlapok terére is átvivé, és 1845-ben az „Erdélyi Hiradó" vezetését vette gondjai alá. Az 1846/7. évi erdélyi orsz. gyülésen vezetője volt azon pártnak, mely a szabadelvü urbér megalapitásáról gondoskodott. Az 1847/8. évi magyar országgyülésen ismét Küküllő vármegyét képviselte, ifjabb korában költeményeket is írt. 1850. után Gernyeszeghi ősi kastélyába elvonulva, a történelmi tudományoknak és gazdászatnak szentelé idejét. A m. akadémiának tiszt. tagja levén 1855-ben az igazgató-tanács tagjává választatott. Legközelebb jelent meg derék müve „*Hóra támadásá*"-nak története. Hazafiúi számtalan áldozatai közt a nevelési ügyre, többi közt a székely-udvarhelyi iskola részére 1852-ben tett hatezer forintos alapitványa is egyik maradandó emlékét képezi. Első neje b. Bánffy Jozéfától gyermekei: 1. Zsófia (szül. 1836.) báró Vay Béláné, 2. Jozéfa (szül. 1838.) gr. Teleki Sándorné; második nejétől gr. Teleki Klementinától gyermekei: 3. Ilona szül. 1849. és 4. Geiza szül. 1850.

c) *I. Lajos ága.*

I. Lajos (I. Sándornak fia) meghalt 1758-ban. Neje volt iktári Bethlen Katalin, kitől hét gyermeke született, és pedig három leány úgymint Borbála Zeyk Dánielné, Kata báró Naláczy Károlyné, Eszter Vay Ábrahámné, és négy fiú, úgymint: 1. II. Lajos, 2. I. Domokos, 3. III. Sámuel, és 4. VIII. Mihály, ki mind a négyen külön ágat terjesztettek. Szólunk rólok egyenként:

1. II. Lajos, előbb (1793-ban) a főszámvevői hivatal elnöke, cs k. kam. utóbb (már 1794-ben is) főkormányszéki tanácsos és valóságos belső titkos tanácsos, majd a Leopold cs. rend közép keresztese végre a rendek elnöke. Meghalt 1815-ben. Nejétől nagy-szalontai gr Toldy Sárától gyermekei: 1. IV. József, 2. Krisztina báró Bruckenthal Mihályné, 3. Kata borosjenői Tisza Lajosné, 4. Juliana gróf Toroczkay Pálné, és 5. Zsófia gr. Teleki Józsefné. Ezek közül IV. József cs. kir. kamarás született 1778-ban. Nőül vévén szigethi

Szerencsy Józsefnek Radvánszky Teréziától leányát, Franciskát, ettől egyetlen leánya maradt J a n k a.

2. I. D o m o k o s, előbb a katonai pályán szolgált, utóbb közhívatalos pályára lépett, és cs. k. kamarás, Torda vármegye főispánja, a gyulafejérvári ref. egyház megye gondnoka volt. Kéziratban hagyta saját életét alexandrinus rimekben jókora két kötetben megírva. Maros-vásárhelyi házára latin feliratot tett, arról szólót, hogy azon ház igaz szerzeményből épült. Meghalt 1824-ben. Mind végig magyar ruhában járt, miben fia E l e k is követé. Első neje gr. Bethlen Julia volt, ettől gyermekei: 1. A n n a báró Kemény Simonné, 2. E l e k, második nejétől gr. Kendeffy Zsuzsától gyermekei: 3. R á c h e l báró Kemény Miklósné, és 4. K r i s z t i n a. Nevezett fia E l e k szül. 1799-ben, nőül vévén Wéer Juliannát, ettől két fia: 1. IV. D o m o k o s (sz. 1825.) és 2. G y ö r g y (sz. 1826.) maradt. Amannak nejétől b. Radák Annától leánya A n n a szül. 1856. E m e z (tudniillik György) Kendeffy Ilkát tartja nőül, és 1861-ben Magyar-Láposon mint megyei biztos az irományok átvételével volt megbízva.

3. III. S á m u e l cs. k. kam. a hadseregben szolgált mint százados. Meghalt 1822. évi dec. 21-én. Nejétől gr. Serényi Franczniskától († 1833.) gyermekei voltak: 1. K a r o l i n a szül. 1780. gr. Teleki Ferencznek a paszmosi költőnek neje, 2. V. J ó z s e f, ki Aspern mellett esett el 1809-ben, mind két lábát az ágyú-golyó sodrá el; 3. K r i s z t i n a sz. 1785. Brünnben alapitványi hölgy, 4. III. F e r e n c z (paulai) szül. 1790. katholizált, elhagyván a seminariumot, elébb a m. kir. helytartótanácsnál titoknok, majd tanácsos Budán, 1825-ben kormányszéki tanácsos Erdélyben, végre cs. k. kamarás, v. b. titk. tanácsos és az erdélyi kanczellárián előadó tanácsos. Az 1834. 37. és 46. évi erdélyi országgyűlésen kir. hívatalos volt. Zrínyi német fordítója és több becses czikk irója Hormayr és Mednyánszky történeti Zsebkönyvében és a Tud. Gyűjteményben. Meghalt 1853. mart. 8-án Bécsben. Nejétől gróf Szapáry Leopoldina (szül. 1794. jul. 26.) csillag keresztes hölgytől, kit 1813. febr. 12-én vett nőül, gyermeke nem maradt.

4. VIII. M i h á l y cs. kir. kamarás, valós. belső titkos tanácsos, erdélyi kir. táblai ülnök (1794.) majd Marosszéki fő királybiró volt. Az 1790. erdélyi orsz. gyülésen kir. hívatalos, és a törvénykezési bizottság tagja. A maros-vásárhelyi Collegium főgondnoka. Meghalt 1816. jan. 28-án. Nejétől tancsi gr. Földváry Druzsiannától egyetlen fia maradt: III. L a j o s, ki 1778-ban született, a főkormányszéknél

hivataloskodott, és 1810-ben halt meg. Ennek nejétől gr. Kendeffy Annától három fia maradt: 1. I. Miklós szül. 1804-ben, 1846—49-ben Kővár-vidék főispáni helytartója, jelenleg az erdélyi kanczelláriánál tanácsos Bécsben, 1826. febr. 26-án nőül vévén Simén Klárát, ettől fiai Oszkár (sz. 1830.) és Gusztáv (szül. 1836-ban) előbb dragonyos hadnagy, majd Haller huszár főhadnagy és százados volt. Neje Kállay Gemma. 2. Mihály szül. 1806. dec. 14. Marosvásárhelyt, meghalt magnélkül. 3. Lajos szül. 1807. elesett gr. Bethlen Gergelylyel vívott párbajban 1842-ben. Nejétől gr. Bethlen Esztertől (sz. 1814.) három fia maradt: Károly (sz. 1836.) ki 1860. sept. 24-én vette nőül gr. Mikó Máriát; Lajos szül. 1840. és V. Domokos szül. 1842-ben.

d) *II. Sándor ága.*

II. Sándor (I. Sándornak Petki Nagy Zsuzsannától fia) nejétől Györffy Máriától nemzé fiát III. Ádámot, ki 1798-ban született és meghalt 1848. előtt. Az 1834. és 37. évi erdélyi országgyűlésen kir. hivatalos volt, Nagy-Enyeden lakott, és az ellenzék részén kitűnően szerepelt. [1]) Kétszer nősült. Első neje gróf Toldalaghy Krisztina volt, kitől 1835-ben elvált. Ettől maradt fia Sándor, második neje Horváth Julia, meghalt 1841. nov. 10-én.

e) *II. Sámuel ága.*

II. Sámuel (I. Sándornak Petki Nagy Zsázsunnától fia) szül. 1739. nov. 17-én. Ifjú korában unoka öcscsével II. Józseffel és II. Ádámmal a későbbi dobokai fő ispánnal külföldi utazást tett, leginkább könyvek gyűjtését tűzvén czélúl, mint maga irja. Mária Terézia alatt királyi kamarás leve, azután küküllői főispán, és erdélyi kormányszéki tanácsos; II. József alatt belső titkos tanácsos, 1784—1790-ig királyi biztos az akkor alkotott nagyváradi kerületben, Szabolcs, Arad, Békes, Csanád, Csongrád megye főispáni helytartója, a hajdu kerületben főkapitányi helyettes, Bihar megyének 1785. jul. 16-tól—1787-ig főispánja, 1792-ben magyar alkanczellár és Máramaros vármegye főispánja; II. Leopold alatt erdélyi főkanczellár (és ismét 1791. jul. 5-től Bihari főispán,) Szent-István rend nagykeresztese, a göttingi, varsói, jénai tudományos akadémiák tiszteleti tagja. Meghalt Bécsben aug. 7-én 1822-ben kora 83. évében. Ő alapítá a m.-vásárhelyi gazdag, már évek előtt negyven ezer kötetnél többre becsült

[1]) Ő birta a néhai „kopasz“ nagy Teleki Mihály nyergét, most állítólag már V. Sámuel fiánál gr. Teleki Gyulánál van.

könyvtárt, melyet 19 éves korában kezdett gyűjteni, erre és iskolákra Kazinczy F. szerint nyolczszáz ezer forintnál többet elköltött. E könyvtárt családi hitbizományképen hagyá örököseire, úgy hogy azt némi föltételek mellett a közönség is használhassa. A könyvtár lajstromát három vastag kötetben 1796. 1800. és 1811-ben kiadta, és egy derék előbeszéddel látta el. Ő szedte össze végre legteljesebben őse Janus Pannonius pécsi püspök műveit is egykorú kéziratokból és tizenhárom más kiadás után, és azokat 2 kötetben 1784-ben Utrechtben kinyomatá. Nejétől, iktári Bethlen Zsuzsannától, ki maga is könyvgyűjtő volt, és számos magyar könyv gyűjteményét utóbb közhasználatra férjeé mellé kapcsolta, három gyermeke maradt: II. Domokos, Mária gr. Rhédey Ádámné, kivel 1795-ben kelt össze [1]) és I. Ferencz kikről alább.

II. Domokos szül. 1773-ban, cs. kir. kamarás, előbb a guberniumnál titoknok, utóbb a marosvásárhelyi kir. tábla ülnöke. Nagy készületű ifju, Lipcsében a gazdasági, Jénában a természet vizsgáló társulat tagjai sorába vette, a jénai mineralogiai társulat pedig a még alig 25 éves ifjút elnökévé választá. Az erdélyi nyelvmivelő társaságnak is buzgó és munkás dolgozó társa volt, s az iránt sok vagyonos és tanult férfiakban gerjesztett részvétet. Gyenge teste nem birta el szellеme súlyát, meghalt élete legszebb szakában 1798. sept. 16-án nőtlenűl. Több munkát írt, ezekből főleg utazásai nevezetesek, melyek nyomtatásban Bécsben 1796-ban jelentek meg, és utóbb németűl is. Kéziratai a m. vásárhelyi könyvtárban vannak letéve. Testvére

I. Ferencz cs. k. kamarás, szül. 1787-ben. A cs. hadseregben mint főtiszt szolgált, 1810-ben nőül vette báró Bánffy Erzsébetet, kitől következő négy gyermeket nevelt: 1. Erzse (szül. 1812.) báró Vay Beláné, 2. Ágnes (szül. 1814.) hzg. Waldeck Hermanné, 3. Róza (szül. 1818.) előbb gr. Wurmbrand Ernőné, utóbb gr. Solmsbaruth Fridrikné, és 4. VI. Sámuel (szül. 1819.) kinek nejétől gróf Bethlen Erzsébettől négy gyermeke a következő: a) Ágnes szül. 1843. Zeyk István neje, b) VII. Sámuel sz. 1845. c) Béla sz. 1848. és d) Erzse sz. 1853.

Ime, ez a családnak két századon át terjedt nemzékrende. De a Teleki nemzetségnek — mely a polgári és hadi pályán annyi zászlós urat, ország nagyot: kanczellárokat, korona-őröket, fő ispánokat, tábornokokat, a tudományos irodalmi téren egész tábort termett, ezen

[1]) Sándor Istv. M. Könyvesház 208. lap.

felül még egy tündöklő tulajdonsága van, és az, hogy szívben, yelvben mind végig magyarok maradtak.

A család czímere — mint fölebb a metszvény is ábrázolja — egy ggőleges és kétszeres harántos metszéssel hat udvarra osztott vért, ezen felül még a közepén magában foglalván az ősi Garázda czimert, vörös udvarban az ágaskodó vad kecskét, mely első lábaival a fenyő gallyat tartja. A grófságkor nyert hat osztály ábrája következő, az 1. és 4. kék udvarban egy felfordított ezüst félholdon kettős farkú oroszlán hátulsó lábain ágaskodik, első jobb lábával arany koronát tartva, a 2. és 5. arany udvar belső oldalából kétfejű fekete sasnak fele testrésze látszik; a 3. és 6-ik ezüst udvar közepét függőlegesen álló vörös szelemen foglalja el. A vért fölött nyugvó grófi koronán két koronás sisak áll, a jobb oldaliból befelé fordulva fehér egyszarvú emelkedik, a baloldali sisak koronáján kettős farkú oroszlán hátulsó lábain ágaskodik, első jobb lábával kivont kardon arany koronát emelve. Foszladék jobbról ezüstkék, balról ezüstvörös.

Teleky család. Szatmár vármegye nemes családai közé soroztatik. [1])

Erdélyben Teleki György nemes ember Görgényben élt 1750. körül. [2])

Ugyancsak Erdélyben van székely nemes család is Teleki, melynek előneve „dálnoki." Ebből Mihály Doboka megyei irnok 1771-ben. József Alsó-Fejér megyében adó-iró biztos 1836. körül. Fia József birtokos. Tán szintén ezen család ivadéka volt Teleki László székelyezredbeli főhadnagy, ki 1828. január 23-án korának száz és egy (101.) évében halt meg.

Másik Teleki nevű erdélyi család az, mely „ványai" előnevet használ, és melyből László Kolos vármegyei kir. pénztárnok volt 1845-ig. Fiai: 1. Károly adó-iró biztos ott, jelenleg szolgabiró neje Somai Judit. 2. Mátyás és 3. Albert főkormányszéki írnokok Kolosvárott. Polixena Bartha Mózsesné.

Telki-bányi család. Ismeretes belőle István, erdélyi fi, ki Utrechtben tanúlt, és 1554-ben kiadta „Angliai Puritanismus" fordított művét. [3])

---

[1]) Fényes. Magyarország állapotja statist. geogr. tekint. IV. 172.
[2]) Apor, Synopsis Mutationum 292.
[3]) Magyar Irók, életrajz gyüjt. II. köt. 339.

Telepianovich család. Telepianovich Ferencz 1716-ban III. Károly királytól kapta czímeres nemeslevelét. [1])

Czímere a vért kék udvarában zöld téren hátulsó lábain ágaskodó farkas, a vért fölötti sisak koronáján vörös csőrü, s lábú fehér galamb áll. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

Temesközy család. (Bakai †) Pozsony megyében Csallóköz régi kihalt családa. Már a XV. században virágzott.

1453-ban Temesközy Bálint az öt örökségi jogon illető Sőprős-i, Tewli és Bodaki birtokba beiktattatott. [2])

1467-ben Temesközy Bálint és János a Csalló-közben fekvő Bakai birtokba, mely Bessenyei András fiaé Kiliáné volt, zálogjogon beiktattattak. [3])

1481-ben Mátyás király parancsa folytán Zapusko Mihály és neje Ilona, néhai Temesközy Bálint özvegye, ekkor már Zapuskó Mihály neje mind a két Baka helység fele részébe zálogjogon beiktattatnak. [4])

1509-ben Temesközy László Pozsony megyei Nádasd helységben Bazini és Szent-Györgyi gróf Lászlónak kilencz telket Gyorsokai (most Dercsika) Balás deák, Benedek és János, Erős Mihály és Albert, és Huszár Miklós, Farkas János és Orbán, és Fekete Egyed és László nemeseknek elzálogosítja. [5])

1512-ben Temesközy Lénárd Felső-Bakán féljobbágy telkét elzálogosítja gyorsókai Ereős Simonnak. [6])

1534-ben Temesközy Katalin 16 fttal megnyugtatja Nagy Györgyöt ennek felszászi birtokán okozott kárai pótlása fejében. [7])

1579 ben Temesközy Ágatha Földes Mártonné, nemkülönben Kata Ormány Jánosné, és Anna hajadon I. Miksa király uj adománya mellett mind a két Baka és Seprős helységbeli birtokba beiktattatnak. [8])

---

[1]) Collect. herald. nro 483.
[2]) Pozsonyi káptalan fasc. 8. nro 9.
[3]) Ugyan ott capsa 1. fasc. 5. nro 1.
[4]) Ugyan ott capsa 1. fasc. 5. nro 2.
[5]) Ugyan ott Prot. I. és II. folio 178. de anno 1509.
[6]) Ugyan ott Prot. I. és II. pag. 366.
[7]) Ugyan ott Prot. V. anni 1534. folio 414.
[8]) Ugyan ott capsa 1. fasc. 5. nro 6.

1609-ben Temesközy Isvá n nejével Sárközy Judíttal, és Zsófia, András, István és Miklós gyermekeivel együtt II. Mátyás király uj adománya folytán Alsó és Felső Bakán és Seprős pusztában beiktattatnak. [1])

1619-ben, különösen pedig 1652-ben Temesközy Miklós és Bálint ellent mondanak erdőskereki Aczél Gábor magvaszakadtán osztopáni Perneszy Gábornak örökösödési jogon jutott Süll, Felső és A. Bakán fekvő birtokaiba való beiktatása ellen. [2])

És úgy látszik — nem sokkal — utóbb a család kifogyott, most emlékét csak ezen és efelé okmányok tartják fen.

Temesváry család. Temesváry András 1735-ben III. Károly királytól kapta czímeres nemes levelét. [3])

Czímere a vért arany udvarában zöld-téren ágaskodó fekete ló, vörös kantárral. A vért fölötti sisak koronájából kettős farkú oroszlán emelkedik ki, első lábaival arany vágatú fekete könyvet tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Temesváry Márton a tiszántuli kerületi tábla birája volt, meghalt 1836. febr. 11-én, kora 80. évében.

Temesváry István Csongrád megyének előbb főszolgabirája, 1843-tól másod-, 1846-tól első alispánja, 1847-ben orsz. gyülési követe volt. Özvegye Palásthy Rozália él (1864.) Hód M. Vásárhelyen.

Temesváry Mihály 1843-ban Csongrád megye Csendbiztosa volt.

Temesvári család Szabolcs megye nemessége sorában is található.

Tán azonos e családdal a temesvári Temesváry család is, melyből Sámuel Közép-Szolnok megyei törvényszéki ülnök 1840. körül, Károly ugyan ott pelei birtokos.

A régiebb időkből Temesvári néven ismeretes Pelbárt a tudós meghalt 1504-ben. [4])

A XVII. században Kemény János korában élt Temesvári (Tömösvári) Boldizsár hadnagy. [5])

Tenkely család. (Ditrói) Székely család. Csikszékből Görögcz-

---

[1]) Pozsonyi káptalan. Capsa 1. fasc, 5. nro 7.
[2]) Ugyan ott capsa 5. fasc. 8. nro 28.
[3]) Coll. herald. és Adami Scuta gentil. t. XIII.
[4]) Toldy A magy. irod. tört. Pest, 1862. II. k. 47.
[5]) Kemény János Önéletirása 482.

falvából származott Gyergyóba, és ditrói Tenkely Máté 1591-ben több társával Báthori Zsigmondtól kapta primipilaris levelét. [1])

Tenky család. Közölük Tenky Kata 1601-ben Bély Mátyásné.

Teöke cs. *Lásd Töke*, **Teörök cs.** *lásd Török cs.*

Terbócs család. Nemes család Abauj megyében, hol Antal 1836-ban megyei rendsz. esküdt.

Terbócz (*így*) István 1734-ben a Nagy-Kunságban kerületi kapitány volt.

Tercsy család. (Szalma-Tercsi) Nógrád megye régi családa, mely hajdán azon megyei Szalma-Tercs helységet birta, és neve „Terchy"-nek is iratott.

1552-ben Tercsy Mihály a Bussai várnak egyik kapitánya volt, és azt a töröknek feladni kényszerült. [2])

Ez időtájban élt Tercsy Ferencz, kinek ivadékát mutatja a következő táblázat:

I. Ferencz
I. János
(Cheöy Bora)

II. Ferencz	Anna
1623.	1595. 1618. 33.
II. János 1633.	(1. Egry András 2. Ispány András 3. Ebeczky Mihály 4. Nyáry Sándor 5. Horváth Sinkovics Lukács)

Nevezetes ezen ágon I. Jánosnak leánya Tercsy Anna, ki — mint a tábla mutatja — egymás után ötször ment férjhez. Első férjétől siroki Egry Andrástól fia Egry II. András nőül vette Almássy Pomothy Zsuzsannát. Ezen Almássy Zsuzsanna már 1633-ban özvegye volt, midőn fiainak Egry István, András és Mártonnak is neveikben Nógrád megyei Szalma-Tercsi, Kövesdi, Becskei és Pest megyei Czény helységbeli jószágát elcserélte Tercsy II. Ferenczczel és fiával II. Jánossal. [3]) Ugyan ez évben nevezett Tercsy Ferencz és fia II János Szalma-tercsi, kövesdi és becskei részeit elzálogitja 100 fban Almássy Zsuzsannának Egry II. András özvegyének. [4]) E záloglevél 1659. évi átiratából kitünik a fölebbi leszármazás is.

[1]) Ns. Székely nemz. Constitutiója 100. lap.
[2]) Tinódi, Budai Ferencznél Hist. Lexic. III. 411.
[3]) Sz. benedeki Convent fasc. 13. nro 38.
[4]) Ugyan ott fasc. 8. nro 5.

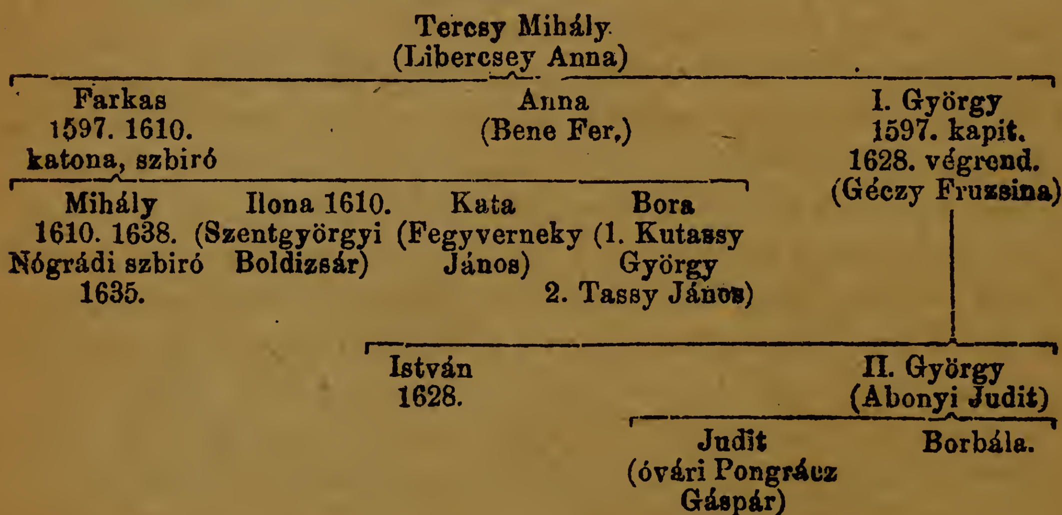
1600-ban Terchy Erzsébet Litterati Gáspárné volt.

A XVI. század végén élt Tercsy Farkas, ki 1597-ben Nógrád megye táblabirájává, 1601-ben szolgabirájává választatott. [1]) De ezen kivül e Farkas kitünő hadi szolgálatokat is tett, az Egri várban 22 évig katonáskodott egészen a vár feladásáig és török fogságot is szenvedett, mint ezt elismeri II. Mátyás királynak 1610. dec. 20. Pozsonyban részére kelt új királyi adománylevele is, melyet előbbi birtokaira ugymint az elpusztúlt egész Pálfalvára, egész Szalma-Tercsre, Csengerháza pusztai birtokára, és a Géczi pusztán egy nemesi curiájára kapott ugy a maga, mint gyermekei Mihály, Ilona Szent-györgyi Boldizsárné, Katalin Fegyverneky Jánosné és Borbála még hajadon (de utóbb 1-őr Kutassy Györgyné, 2-or Tassy Jánosné) részökre.

Farkasnak fia Mihály, kit a családfákon magvaszakadtnak jelölve találunk, 1637. febr. 4-én Voxith Horváth Istvánnal Nógrád megyei Haraszthi puszta felére, 1638-ban mart. 20. pedig Jánossy Fábiánnal Szécsény-Kovácsi helységbeli részbirtokra nádori adománylevelet szerzett. [2]) 1635-ben Nógrád megye szolgabirája volt. [3])

Tercsy Farkas és fia Mihály ellen Tercsy György 1610-ben uj itéleti parancsot nyert. [4])

Ugy látszik Farkas testvére volt Györgynek, és így fia Tercsy Mihálynak nejétől Libercsey Annától, melyszerint a család ezen ágának származási rendje ez:

[1]) Protoc. C. Neograd anni 1597. és 1601. pag. 98.

[2]) Hiteles Conventbeli átirat levéltáramban.

[3]) 1635. évi 92. törv. cz.

[4]) Szentbenedeki Convent fasc. 19. nro 46.

I. György 1597-ben Nógrád megyei kapitánynyá választatott.[1]) 1628-ban tett végrendeletet neje Géczy Fruzsina, és fiai István és II. György részére Szalma-Tercsi, Felső Pribeli, Süli, Felső és alsó Csehi, Kelecsényi, Lessenyei, Korponai, és Gyarmathi részjószágaik és más zálogjogaira nézve.[2])

A Nógrád megyei nemesi lajstromban találjuk 1684-ben Tercsy Mihály-t, 1709-ben a kékkői járásban Györgyöt az armalisták sorában, valamint 1711-ben is.

Az 1726. évi nemesi vizsgálatkor Tercsy György, és fiai Mihály, István, János és György régi nemességöket igazolták.[4])

1734-ben a kétségtelen nemesek sorába iratott Tercsy András.[5])

1755-ben Tercsy Mihály, Farkas, György és László a birtokos nemesek sorában állottak.[3]) Egy más Tercsy Mihály a beköltözött nemesek sorában állott.

Szalma-tercsi Tercsy Mihály 1815-ben Gömör megyei Zabari közbirtokos.

Terczák család. Terczák Mátyás és társai Rudolf királytól 1579. sept. 28. Prágában kelt czímeres levelet kaptak, mely most Győri megye levéltárában őríztetik.

Terdik család. Szabolcs vármegye nemessége sorában említ Fényes Geogr. munkájában.

Terebessy család. (Túr-Terebesi) Zemplin vármegyében a hrabóczi Terebessy család a kihaltak közé soroztatik.[6]) Ugyan ott az élő nemes családok sorában is találunk nemes Terebessy-eket.[7])

Ez utóbbi nemes család Túr-Terebesről vette eredetét, ez okból előneve Túr-terebesi. A czímeres nemes levelet Terebessy György 1624-ben kapta II. Ferdinánd királytól.

A nemesség szerző Györgynek egyik unokája Terebessy I. István mint labancz, báró Sennyey Ferenczczel a Nagy-Tárkányi várkastélyba szorúlván, ott a kuruczok által megöletetett[8]) 1678-

[1]) Protoc. C. Neograd. anni 1597.
[2]) Szentbenedeki Convent, fasc. 51. nro 21.
[3]) Nógrád megyei jegyzőköny.
[4]) Ugyan ott.
[5]) Ugyan ott.
[6]) Szirmay, C. Zemplin not. top. 105.
[7]) Ugyan ott 117.
[8]) Nógrád megyei jegyzőkönyv 1842. évi 1520. alatt.

ban. [1]) Nemes levele is ekkor összeszaggattatott. Ennek fia Ádám lakott Király-Helmeczen, és nemességét Zemplin megye előtt 1732-ben igazolta; fiai voltak II. István és Ferencz.

I. Istvánnak testvére György 1755. előtt Nógrád megyébe költözött, mint ezt a megyei nemesi lajstrom is mutatja, hol a jövevények sorában áll, és ott nőül vévén Bosnyák Teréziát, ennek birtokába P. Szantóra telepedett. Meghalt ugyan ott 1772. jul. 6-án kora 87. évében. [2]) Maradtak gyermekei 1. Tóbiás, 2. János, 3. György, ki nőtlenül halt el, 4. Terézia Gonvalli Józsefné, és 5. Brigitta először (1788. k.) Lehoczky Györgyné, másodszor Veresné, harmadszor Irsayné.

Tóbiás sz. P. Szántón 1757. sept. 6-án.[3]) 1815-ben Zemplin megyétől nemességéről bizonyítványt kapott. Mind végig ellenzővel ellátott prémes kalpagban járt. Meghalt nőtlenül 1837. jul. 30-án.[4]) Testvére

János szül. 1767. jun. 2-án. Zemplin megyéből 1841. oct. 2-án nyert nemesi bizonyítványát Nógrád megyében 1842. aug. 25-én kihirdetteté. Neje volt Palásthy Erzsébet. Más ágyból fia János szül. 1801. jun. 6-án. [5]) Ennek nejétől Csekle Máriától fia Albert szül. 1840. april. 24-én. [6])

Terebesi nevű nemes család Doboka megyében birtokos Felső Töök és Pujon helységben. [7])

Terenney család. (Homok-Terennei †) Nógrád megyében fekszik Homok-Terennye helység, melyre Homok-terennei máskép Atvárházy Péter, Jóbnak fia, testvéreivel István és Balással együtt 1418-ban Zsigmond királytól uj királyi adományt nyert. [8]) E család utóbb kihalt. E családból eredhetett azon Benedek is, ki 1438 táján Zudar Jakab özvegyétől Luzan és Buják helységet vette meg.

E családból volt Terennyei Györgynek Papóchy Margittól leánya T. Zsuzsa, 1601-ben runyai Soldos Ferencz özvegye.

Terenyey család. Alapítója Terenyey István, ki 1709-ben I. József királytól czímeres nemeslevelet nyert. [9])

---

[1]) Szirmay C. Zemplin not. top. 305. és not. hist' 240. A Zemplin megyei nemesi bizonyítványban nincs kitéve az év, ott csak az esemény van jelölve.
[2]) Nőtencsi egyház matricája.
[3]) Ugyan az
[4]) Rétsági egyházi anyakönyv.
[5]) Nőtencsi anyakönyv.
[6]) Rétsági anyakönyv.
[7]) Hodor, Doboka várm.
[8]) Mocsáry Antal, Nógrád várm ismertetése IV. köt. 26.
[9]) Collect. herald. nro 742.

Czímere a vért kék udvarában zöld téren nyugvó arany korona, melyen hátulsó lábain grif áll, első jobb lábával kivont kardot villogtatva. A paizs fölötti sisak koronájából vörös magyar ruhás, kalpagos vitéz emelkedik ki, jobb kezével kivont kardot tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Teresztenyey család. (Teresztenyei) Zemplin megyei kihalt család. [1]) *Lásd Ziny cs.*

Terge család. Szatmár vármegye nemessége sorában áll. [2])

Tergovcsics család. Fejér megyei nemes család, közűlök Mihály-József azon megyénél 1744-ben esküdt, József 1780-ban jegyző volt.

Tergovics család. Trencsin vármegye nemesi összeirása szerint 1690-ben Tepliczen lakott.

Terhes család. Szabolcs vármegye nemes családainak egyike, [3]) honos Zemplin megyében is. [4])

Terjék család. Zala vármegyei nemes család, melyből Terjék György 1630-ban azon megyének szolgabirája volt. [5])

Terjényi család. Szatmár-vármegyei nemes család. [6]) E század elején Mihály birtokos Körtvélyesen. [7])

Ismeretes közűlök Mihály, kinek Csúzy Margittól fia László, kinek leánya Ilona Várday Istvánné volt a XVII. században.

Termasics család. Temes megye birtokos nemes családa, azon megyei Birda helységet birja Termasics János. [8])

Ternchich család. A czímeres nemes levelet Ternchich Márk kapta 1637. évben III. Ferdinánd királytól, és ezt 1638-ban Horváth, Tót és Dalmát országok gyülésén kihirdetteté. [9])

Ternyey család. Abauj, Szatmár vármegyében tartja lakását.

Sáros megyében fekszik Thernye helysége, melyet hadi érdemeiért és sebei jutalmáúl lengyelországi jövevény Ádám kapott királyi

---

[1]) Szirmay C. Zemplin not. top. 105.

[2]) Fényes Elek, Magyar orsz. állapot. stat. geogr. tekintetben IV. köt. 274.

[3]) Ugyan ott 219.

[4]) Szirmay C. Zemplin not. top. 117.

[5]) 1630. évi 3. törv.-cz.

[6]) Fényes E. Magyar orsz. áll. stat. geogr. IV. 274.

[7]) Szirmay, Szatmár várm. II. 24.

[8]) Fényes Geogr. Szótár I. köt. 135.

[9]) Az eredeti armális Zágráb megye levéltárában van. Curr. 1812. oct. 20. nro 26,191.

adományban IV. Béla királytól 1259. évben. [1]) Ez mint lengyel idegen nem származhatott a már akkor virágzó Tekule nemzetségből, melynek tagjai 1278-ban Vörös-alma s több helységet kapták, [2]) és mely 1337-ben birtokain megosztozván, még ez osztály levélben híre sincs, hogy a Tekule nemzetség Ternye falut birta volna. [3]) Azonban 1412-ben Gara Miklós nádornak Abauj és Sáros vármegyék közgyüléséből kiadott oklevelében nyomát találjuk a Ternyei családnak, nevezetszerint Ternyey **Mátyus** fiának Pálnak, és Ternyey Pál fiának Jánosnak, továbbá Ternyey Strás Péter fiának Mihálynak és Ternyei Strás Lászlónak, midőn Ternye és egyéb birtokaik terén a Ternyepataki utat szabadnak nyilatkoztatják. [4]) 1435-ben, midőn a Tekule nemzetség Zemelnye (most Smilno) helység iránt az olnodi Zudar családdal egyezségre lépett, ez oklevélben szintén eléfordúl a Strás és Ternyei család, névszerint Ternyey Gáspárnak fia András. [5]) Sőt hetven évvel később Thernei (*így*) György 1505-ben mint Szepes megyének a rákosi országgyülésre követe jelent meg. [6]) Mind a mellett utóbb nyoma vesz a Ternyey névnek, és Sáros megye egyik ujabb leirója szerint e név nem is család névül dívott, hanem csak a Ternye helységben birtokló családok előnevét (predikatum) képezi. [7])

A XVII. században Abauj megyében tünik fel a Ternyey család, mely magát a fölebb említett Ternyei családból származtatja, és melynek akkor élt őse Ternyey Miklós maga, és neje Lyos Margit, és fiai II. Miklós és I. István, leányai Erzsébet, Kata és Anna részére I. Leopold királytól 1667. jan. 11-én családi tudositás szerint új czímeres nemes levelet nyert, mely Abauj megyében Gönczön 1668. april. 9-én kihirdettetett.

Czímere a családnak, mely az 1667. évi armálisban áll, a vért kék udvarában hármas zöld halmon hátulsó lábain ágaskodó fejér egyszarvú. A vért fölötti sisak koronáján vörös ruhás kar kivont kardot tart.

---

[1]) Wagner Diplomat. C. Sáros pag. 284.

[2]) Ugyan ott 291. Vörösalma 1312-ben a Tarkőiek birtokába került ugyan ott 318.

[3]) Ugyan ott 335. 336. Ha csak a kiadott oklevélből ki nem hagyatott.

[4]) Ugyan ott 363.

[5]) Ugyan ott 60. 61.

[6]) Kovachich M. G. Supplem. ad Vestigia Comitiorum II. pag. 335. és Jászay P. A magyar nemzet napjai a mohácsi vész után 157.

[7]) Potemkin Ödön, Sáros vármegye leirása 124. lapon a végső jegyzetben.

I. Miklósnak egyik unokája I. János (szül. 1691.) Nógrád megyei Kis és Utas Terenyére és a kalapáti pusztára 1729. máj. 30-án, 1749. maj. 9-én Alsó és F. Mérán és a balajti pusztán adományt kap, és ugyan azon évben M. Terézia király asszonytól Sáros megyei Frics helységre is adományt szerzett. Meghalt 1753-ban, — a családi közlés szerint — mint királyi tanácsos. Nejétől Tallián Rózától két fia III. Miklós és Mihály tábornokoknak iratnak, harmadik fiának Györgynek utódai leány ágon Nógrád megyében élnek, e szerint ennek egyik utóda Ternyey Eszter Repeczky Ferenczné, a negyedik fiú volt: II. István előbb (1760.) a szepesi, utóbb (1770—74.) a kassai kamarai igazgatóságnál protocollista. [1]) A leányok közűl Klára Bornemisza Antal ker. táblai ülnökné, Krisztina Martonossy Györgyné voltak.

Nevezett II. Istvánnak, ki Bereg megyében Kis-Almáson halt meg, nejétől bölcsei Buday Klárától hat gyermeke maradt: 1. III. István Szepes megyében viselt hivatalt, 2. Imre, 3. I. József előbb katona, mint főhadnagy kilépett, és Szegeden, hol meg telepedett, városi tanácsos volt, három leányt hagyván maga után. 4. Anna Nedeczky Jánosné, 5. Klára Jobszty Györgyné, és 6. Terézia.

Említett Imre 16. éves korában katona lett, és 28. éves korában mint százados lépett ki. 1809-ben az Abauj megyei nemesi felkelő seregben mint őrnagy vitézkedett. 1811-ben nőül vévén bölcsei Buday Mártát, előbb Ugocsa, utóbb Szatmár megyébe telepedett. Három fia él, úgymint

a) II. János 1848-ban Szatmár vármegye fő szolgabirája, és országgyűlési képviselője. Jelenleg nejétől Krassay Juliától született Béla, Géza és Berta gyermekei neveltetésével és gazdaságával foglalatos.

b) Tamás ügyvéd és gazda.

c) II. József előbb a cs. k. hadseregben szolgált, 1848/9-ben az 53. sz. honvéd zászló-aljban százados volt, jelenleg mezei gazdálkodása körűl szorgalmaskodik.

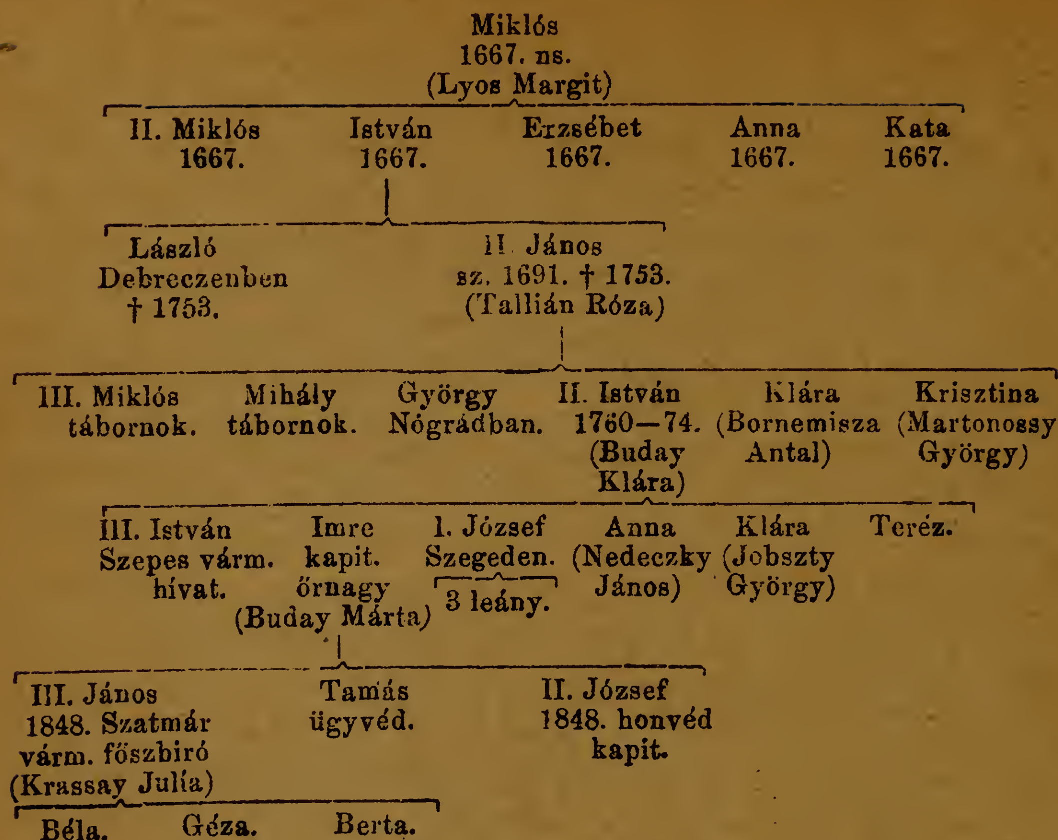
A család ezen Szatmár megyei ága kath. vallású.

A leszármazási tábla [2]) következő:

---

[1]) Ezen Istvánt kis- és utas Ternyei Ternyey néven igy olvashatni az 1760. 70. és 74. évi hiv. Schematismusokban. Későbbi években már nem fordúl elő.

[2]) Luby Károly közl. családi adatok után:

Ternyey család. (F.-Fügedi) Szintén Abauj megyei család, mely magát Ternyéről és F.-Fügedről irja, és a fölebbi családdal sem mi vér és jogközösségben nem áll, [1])

E családból ternyei és felső-fügedi Ternyey István főtörvényszéki ügyvéd és tbiró, szül. Felső-Fügeden Abauj megyében 1789. jan. 16-án.

Ternovszky család. *Lásd Trenovszky vagy Trnóvszky.*

Terpendi család. (Sárszeghi) Kihalt család. [2])

Terpulecz család. Terpulecz József és rokonai János, Boldizsár, és József-Miksa 1790-ben II. Leopold királytól kaptak czímeres nemeslevelet. [3]) Czímerök először függőlegesen kétfelé osztott vért, a jobb oldali félrész harántosan ismét két udvarra oszlik, a felső kék udvarban két magas szikla között zöld téren nyugvó arany koronán hegyével felfelé állított és borostyánnal koszorúzott meztelen kard áll, az alsó vörös udvarban zöld tér fölött fehér folyamból kiemelkedő természetes színű oroszlán, első jobb lábával kivont

---

[1]) Luby Károly közl. családi adatok után.

[2]) Lehoczky Stemmat. II. 417.

[3]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

kardot, a balban levágott török fejét tartva; a baloldali vörös udvarban jobbról lefelé balra rézsutosan két fehér szelemen között kék közben két arany csillag között arany félhold ragyog. A vért fölött két koronás sisak áll, a jobb oldalinak tetején jobbról fehér vörös zászló leng, arany félhold és csillaggal, balról kiterjesztett fekete sasszárny jobbról balra dűlő rézsutos fehér szelemennel, a baloldali sisak koronájából két elefánt ormány között (ezekből a jobb oldali félig ezüst, félig vörös, a baloldali félig arany, félig kék,) arany markolatú kard áll hegyével fölfelé és borostyánnal megkoszorúzva.

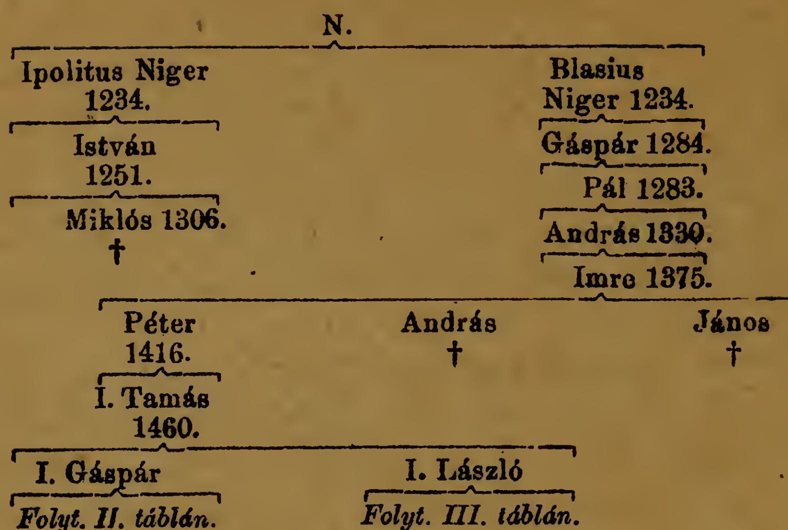
Tersaczky család. A Frangepán család egyik ágának mellékneve. *Lásd Frangepán cs.*

Tersztyánszky család. (Trsztyei vagy nádasi) Trencsin vármegye egyik legrégibb családa, mely azon megyei most is a család birtokában lévő Trsztye helységről [1]) vette nevét, mely tótos írásmóddal a falu tót nevéről Trsztyánszky-nak iratott, és iratik egy nagy részben mai napig, mig a családnak egy más része könnyebb kiejtés okáért Tersztyánszky-nak irja nevét, a *trsztyei* előnév (praedicatum) pedig latinúl *de eadem*, magyarúl pedig jobbára (már a XVII. században is) *nádasi*-nak (fordítva) iratott. Egyébiránt találhatni a családnevet Tresztyánszky stb. alakban is. [2])

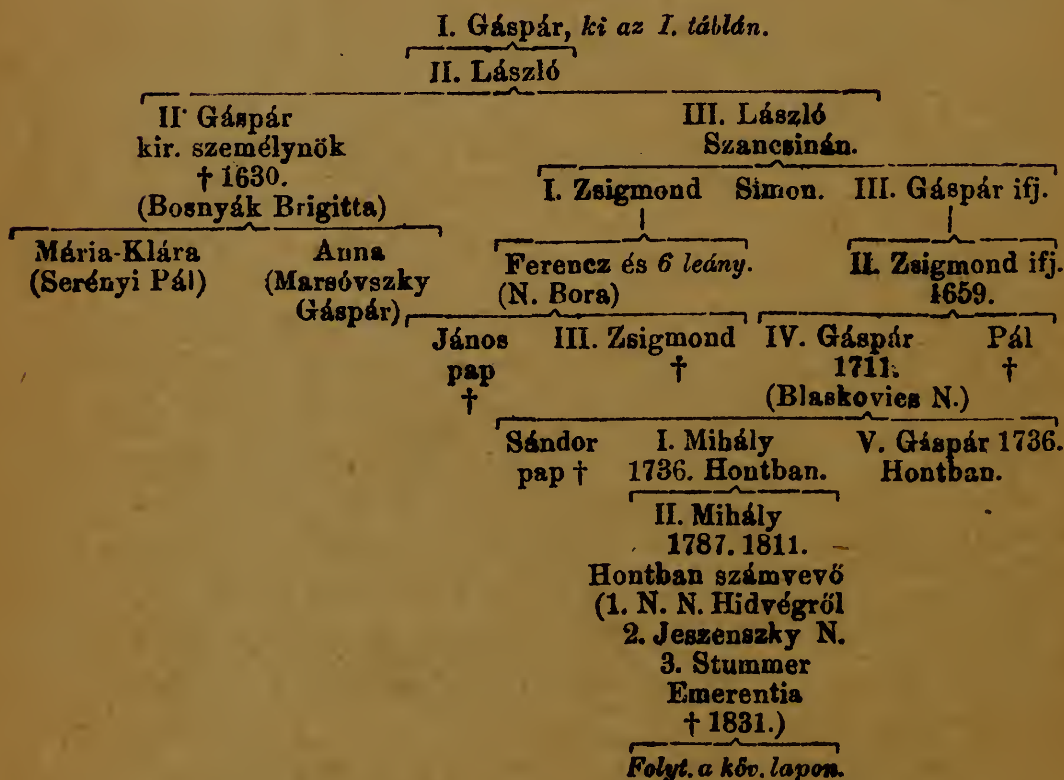
A család eredetét II. András király koráig viszik fel bizonyos Nigri vagy Niger Ipoly és Balás testvérekig, kik egy családi táblázat szerint Blasius et Ipolitus Niger de Nádas alias Trsztine néven ordulnak elé, [3]) és 1234-ben állítólag előbbi ó-budai birtokukért kapták csere-adományban a Trencsin megyei Trsztye helységet. Igazabban Balásnak unokája Nigri-András 1330-ban kapja csereadományban a Trencsin megyei Trsztye (vagy Nádasfalut) és azt 1372-ben I. Lajos király is megerősíté. [4]) Ipoly ága Miklósban a XIV. század elején kihalt, Balásé fenmaradt, és egyes ágon terjedt egészen a XV. század második feléig, a midőn (1460. körűl) élt I. Tamás, ki két fiút hagyott maga után: I. Gáspárt és I. Lászlót, kik által a család két fővonalra oszlott. I. László ismét két fiú atyja lőn, úgymint I. Miklósé és I. Menyhérté, kik e vonalt két fő ágra osztották, a mint ezen két vonalra, és ágakra oszlást a következő nemzékrend világosabban feltünteti:

[1]) Fényes, Geographiai Szótár IV. köt. 221.
[2]) Igy jő elő Lehoczkynál is.
[3]) Lehoczky Stemmatogr. II. 410.
[4]) Kaprinai Mss. B. tomo XIX. pag. 148—151.

I. t á b l a

II. t á b l a.

II. Mihály, *ki az előbbi lapon.*
1777. 1811.
Hontban számvevő
(1. N. N. Hidvégről
2. Jeszenszky N.
2. Stummer Emerentia † 1831.)

1-t. Julia (Mészáros Antal P.-Szántón) — 2-t. Fáni (Jankovich János Varsányban) — Anna † 1805. (Stummer Ignácz) — Imre czimz. püspök septemv. † 1847. — Bálint † 1811. (1. Jeszenszky Teréz 2. Kőrössy Jozéfa) — 3-t. Antal cs. k. udv. tan. † 1860. (Pereszlényi N.) — Sándor kir. tan. kir. táb. ülnök † 1860. (Kmoskó Teréz) — Bertalan Honti főügyész (Gyürky Emilia)

Bertalan: András 1840.

Bálint: 1-től Mária † 1860. (Huszár Károly) — 2-tól Luiza † 1834. — Amália (Baloghy Antal) — Zsigmond Berkiben † 1863. (Balás Izabella)

Zsigmond: Hedvig. Etelka. Dezső. István.

Antal: László. Antal. Pál (Jankovich Ilona) — Mária (Gyürky Antal) — Vilma (Nogáll N.) — Albertina (Udvardy Péter mérnök)

Sándor: Gyula † 1858. kora 26. évében. — György cs. k. kapit. † 1859. Magentánál kap. seb. — István. — Erzse (Schubert csendőr kap.)

III. t á b l a.

I. László, *ki az I. táblán.*

I. Miklós — I. Menyhért (*Folyt. IV. táblán.*)

I. Miklós: István 1561. osztoz. *a dunantúli ág törzse.* — Kristóf 1561. osztoz. — László v. *Venczisló* vagy Vaczlatov 1561. osztoz. ettől a *Spanyeck* ág ered.

István: *hézag.* — András Moson és Pozsony várm. jegyzője 1688–89. — István 1730. Veszprémi alisp. — József Veszprém m. főjegyző 1767.

Kristóf: János † — I. Pál Trencsini alispán 1626. (Majthényi Julia)

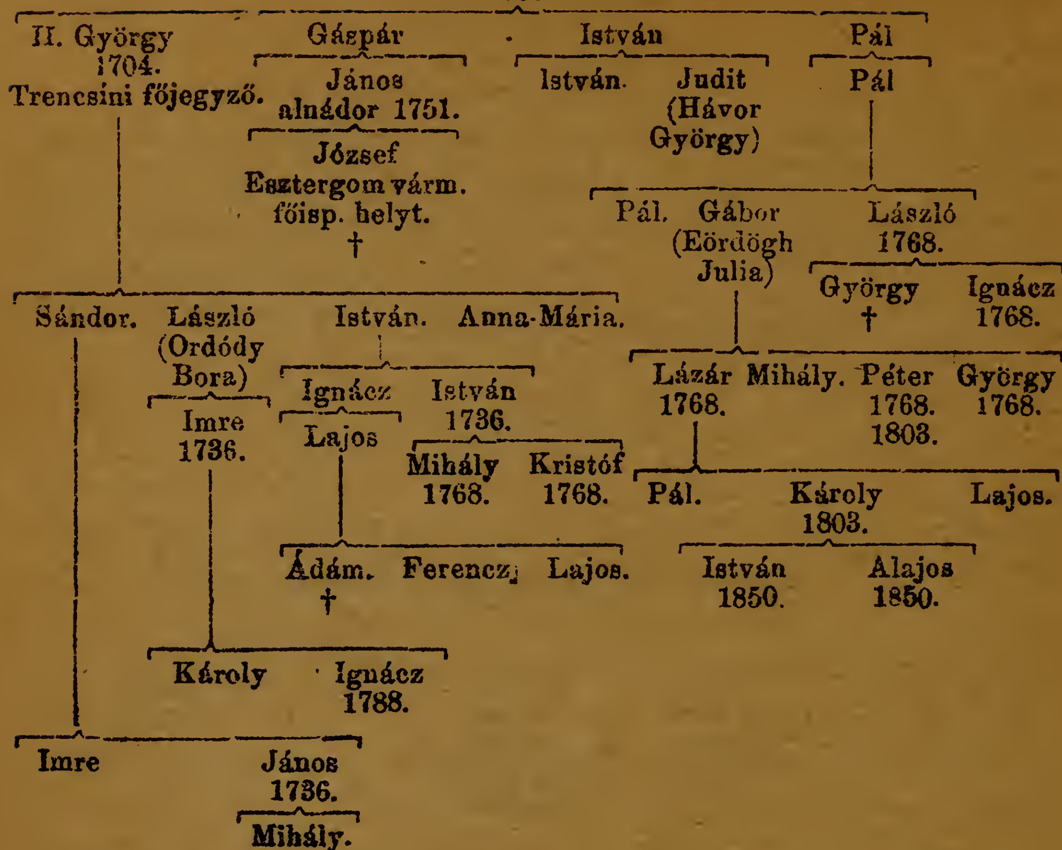
I. Pál: II. János 1659. (*Folyt. a köv. lapon.*) — I. György 1670. Trencsini alispán 1678. itélőmester (Ordódy Bora) — II. Pál

II. Pál: Anna. László Pál. — László Pál: György. Teréz.

I. György: Ferencz 1722. Trencsinben harminczados. — Mária (Gosztonyi István) — Klára (1. Berdóczy Fer. 2. Kamper Ábrahám)

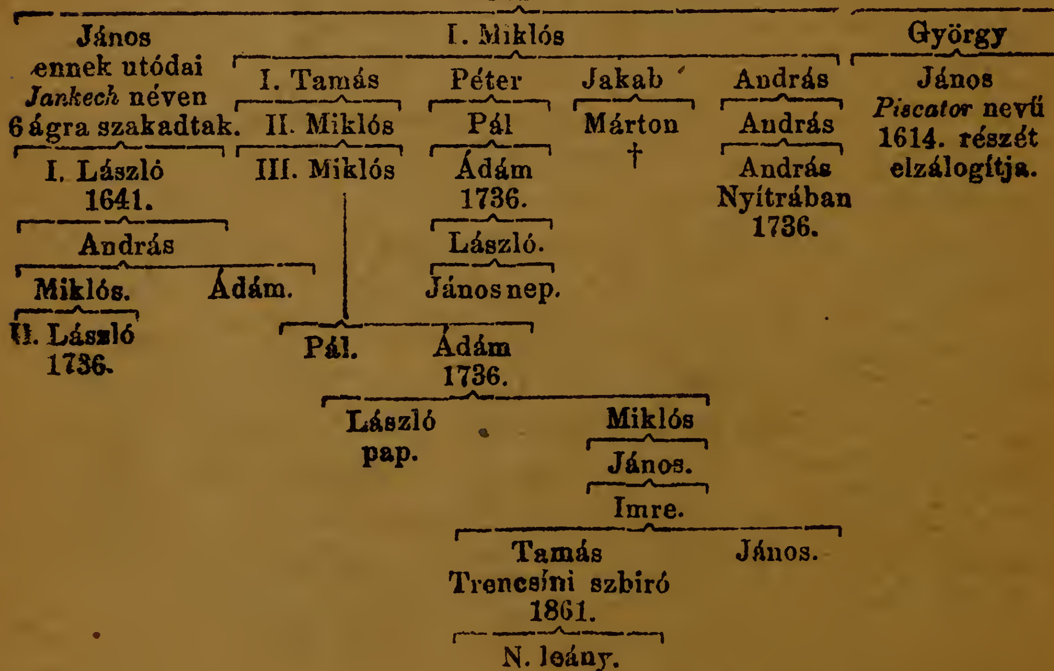
László v. Venczisló: János — Miklós — László 1736. — András 1768. — János.

II. János, *ki az előbbi lapon.*
1659.

IV. tábla.

I. Menyhért, *ki az I. táblan.*
1571

Mint fölebb mondók, a család I. Tamás két fia által két fő vonalra oszlott.

I. Gáspár vonalán (II. tábla) II. Lászlónak egyik fia volt II. Gáspár 1604—1618 ban Trencsin vármegye alispánja, a régiebb időkben a család legkitűnőbb tagja, ki 1629. octob. 27-én királyi személynök lett, [1] Meghalt 1630-ban julius 26. napja előtt. Nejétől magyarbéli Bosnyák Brigittá-tól csak két leánya maradt: Mária-Klára Serényi Pál neje, és Anna Marsóvszky Gáspárné.

II. Gáspár testvérének III. Lászlónak ágán ennek egyik utóda I. Mihály érdemel említést, mint ki Hont megyébe telepedett, fia II. Mihály Hont megyében előbb gróf és hzg. Koháryaknál tiszt, utóbb megyei számvevő, felhasználva szerencséjét, családját fiaiban fölemelte. Ez háromszor nősült, először Hidvég helységből vett nőt, e házasságból csak egy leánya Julianna Mészáros Antalné maradt P.-Szántón, másodszor a Jeszenszky családba házasodott, e házasságból lett négy gyermeke: 1. Francziska jeszeniczei Jankovics Jánosné Nógrád m. Varsányban. 2. Anna Stummer Ignácz neje, ki Ipoly-Szalkán halt meg 1805. jun. 19-én, eltemet. 21-én. 3 Imre pécsi nagy prépost, tereskei apát, phari czimzetes püspök, a hétszemélyes tábla bírája. Meghalt 1847-ben 4. Bálint ki 1811. oct. 22-én Penczen (Nógrád m.) halt meg. Ennek két neje volt, az első Jeszenszky István leánya Teréz, kitől született Tersztyánszky Mária († 1860.) baráthi Huszár Károlyné Tereskén. Második neje volt Kőrössy Jozéfa (utóbb Diószeghy Tadé neje), kitől születtek gyermekei a) Luiza † 1834. b) Amália (él) Baloghy Antalné, és c) Zsigmond P. Berkiben birtokos, 1849-ben Bocskai honvéd huszár kapitány, meghalt 1863-ban, kinek nejétől sipeki Balás Izabellától gyermekei a táblán láthatók. Végre II. Mihálynak harmadik neje volt Stummer Emerentia († 1831.) kitől három fia született u. m. Antal, Sándor és Bertalan, kik mind a hárman Hont megyénél kezdék hivatalos pályájokat.

Bertalan 1823—30-ban Hont megye főügyésze volt. Nejétől gyürki Gyürky Emíliától egy fia maradt András

Antal 1823. körül Hont vármegye főszolgabirája, utóbb cs. kir. tanácsos és a Krisztus rend vitéze. Meghalt lakó helyén Magyaradon 1860-ban. Nejétől Pereszlényi N-től gyermekei László, Antal, volt olasz legionarius, Pál lakik Vársányban, nőül vévén Jankovich

---

[1] L. említve M. Történelmi tár is VIII. köt. 56.

Ilonát, Mária gyürki Gyürky Antal elhalt első neje, Vilma Nogállné, Albertina Udvardy Péter mérnök neje.

Sándor Hont megyének előbb al-, 1824. febr. 3-tól főjegyzője, 1836-tól 1839-ig első alispánja, majd kir. táblai ülnök és kir. tanácsos. Meghalt Nagy-faluban 1860-ban. Nejétől Kmoskó Teréztől gyermekei: 1. Gyula, meghalt 1858-ban kora 29. évében. 2 György mint cs. k. kapitány Magentánál kapott sebei folytán meghalt 1859-ben. 3. István. 4. Erzse.

I. László vonalának fiától I. Miklóstól eredő ága (lásd III. táblán) ismét nevezett I. Miklósnak három fia István, Kristóf és László által három ágra oszlott.

Istvántól a Dunántúli, Veszprém megyei ág ered. Ez ágon Andrást 1688-ban Pozsony, 1689-ben Mozsony megyék főjegyzőjeül olvassuk. Ennek fia lehetett István 1730-ban Veszprém vármegye alispánja, és ennek fia József 1767-ben azon megyének főjegyzője; ennek nővére lehetett Tersztyánszky Jusztina felső-bükki Nagy István neje 1779-ben.

László, ki Venczisló vagy Vaczlatovnak is iratik, egy ágat terjesztett, mely Spanyech néven jött le.

Kristófnak fia volt I. Pál, 1626-ban Trencsin vármegye alispánja. Nejétől Majthényi Juliától három fia maradt: II. János, I. György és II, Pál. Ezek közül

I. György 1670-ben Trencsin vármegye alispánja, 1678-ban itélőmester volt. Nejétől Ordódy Borbálától két leánya és egy fia Ferencz maradt. Ezen Ferencz-Antal 1722-ben a Trencsini főharminczad igazgatója (Administratora) volt, midőn az ő költségen és neki ajánlva (czímlapján czímerével együtt) megjelent a *Sancta et salubris Memoria pro Defunctis. Graecii 1666.* czímű könyv második kiadása.

I. Jánosnak négy fia maradt: 1. II. György 1704-ben Trencsin vármegye főjegyzője volt és a megye által Rákóczyhoz Galgóczra egy kiküldést végzett. Utódait a mult század végeig a táblázat mutatja. Másik fia 2. Gáspár nemzé Jánost, ki 1730-ban Esztergom megyei Déván a Dévay család defectusán statuáltatott, de ellentmondás történt. [1]) 1743-ban már nádori itélőmester, 1751-ben alnádor volt; [2]) ennek fia József 1760-ban Esztergom megyei alispán, utóbb

[1]) Sz. benedeki Convent capsa H. fasc. 4. nro 7.

[2]) Lehoczky Stemmatogr. I. p. 178.

(1767.) azon megye főispáni helytartója volt, és magnélkül halt meg. Harmadik fia 3. István, úgy látszik hasonnevű fiában kihalt. Negyedik fia 4. Pál, kinek ismét Pál, kinek Gábor, ki nejétől Eördögh Juliától fia Lázár által máig élő ivadéka Trencsin megyében él István és Alajosban.

I. László vonalán a második főágát annak fia Menyhért alapítá, mint a IV. táblán láthatni. Ez ágon III. Miklós fiának Ádámnak egyik fia László pap, — úgy látszik — volt azon Tersztyánszky László paulinus, ki 1735-ben halt meg. Testvérétől IV. Miklóstól ered Trencsín megyében azon ág, melyből Tamás 1861-ben ott szolgabiró volt.

I. Miklósnak András fiától ered a Nyitra megyei ág, és tán épen ezen ág egyik ivadéka volt Károly, ki Nyitra megyétől 1834. mart. 8-án vévén ki nemesi bizonyítványt, azt lakta-helyén Krassómegyében, hol ügyvéd volt, 1836. april, 14-én kihirdetteté. Egy fia él Lugoson szíjgyártó mester.

Hogy a származási tábla nem teljes, az egyebeken kivül a Trencsin megyei nemesi összeirásokból [1]) is kitünik, hol több oly családtagról van hiteles említés, kik a táblázaton nem találhatók. Némi kiegészitésül ide irjuk a Trencsin megyei nemesi összeirásban foglaltakat évrendben mind, a mint következnek:

Az 1736. évi nemesi összeirásban foglaltatnak, János az itélőmester, idősb László, Gábor és Pál testvérek Pál fiai, ifj.

---

[1]) Szontagh Dán. közl. szerint.

László katona, ifj. Mihály és Gáspár testvérek Hont megyében, Zsigmond, ifj. László Sztankóczon, Imre és János testvérek Sándornak fiai, id. Ádám, ifj. Ádám, egy másik Imre, László fia Miklósnak, Pál, Ádám fia Miklósnak, András Nyitra megyében, egy Ádám Nagy-Kolacsinban, és még egy Imre a felső járásban.

1748-ban Imre Neszlusán, István, Ádám, Gábor, Sándornak és Lászlónak fiai a közép járásban. — László, ör. és ifj. Ádám és István Imrének és Mihálynak fiai Trsztye helységben; László egyedül maga az alsó járásban.

1768-ban Pruzsinán lakott János, Tresztyén Gábornak fiai u. m. Lázár, György és Péter, — Ádám fiaival Miklóssal és Lászlóval, András egy maga, István két fiával u. m. Mihálylyal és Kristóffal; József és András Ferencznek fiai, továbbá János és fia Mihály, végre Pál es András. Kis-Sztankóczon László fiával Ignáczczal.

1803-ban Trsztye helységben laktak : János Imrének fia, Pál, Károly és Lajos Lázárnak fiai, — Péter, majd Antal, József, Ferencz és János Miklósnak fiai, — András, ifjabb András és ennek fiai András és János, végre József és Kristóf. — Kis-Sztankóczon lakott Ignácz.

1837-ben Trsztye helységben összeirattak Imre és fiai Tamás és János; — Károly és két fia István és Alajos, továbbá Lajos, Antal, József, Ferencz, János és András, azután egy másik József és ennek fia Pál, egy legifjabb József. Beczkón laktak József és ennek fiai József, Jusztin és Vendel- — Kis-Sztankóczon pedig Ignácz.

Czímere a családnak [1]) — mint fölebb a metszvény is ábrázolja, — a vért kék udvarában egy törzsön álló fehér galamb, csőrében zöld galyat tartva, fölötte jobbról félhold, balról arany csillag ragyog. A paizs fölötti sisak koronáján az előbbihez egészen hasonló galamb áll. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

E család ivadékául kell tartanunk Pesten lakó Nádosy István pesti polgárt és kereskedőt is, ki Tersztyánszky családnevét előnevével a magyarosabb Nádosy névvel cserélte fel, s kinek családja így áll :

---

[1]) Mint azt a Tersztyánszky Ferencz trencsini harminczadosnak 1722-ben vésett, és N.-Szombatban nyomatott S. et salubris memoria czimű idézett munka czímlapjáról vettük.

Nádosy István
(jószási Purgly Kata
† 1861. jun. 9. kora 54. é.)

Etelka (Vetsey Sándor) — István (Karczag Hermin) — Kálmán. — György. — Elek. — Gyula. — Irma. — Endre.

Tersztyenszky család. *Lásd Trsztyenszky cs.*

Teschenberg család. Mosony vármegye nemes családa. Teschenberg János cs. kir. tanácsos 1790-ben II. Leopold király által magyar nemességre emeltetett és ily czimert nyert: a vért kék udvarán jobbról balra lefelé rézsutosan vont fehér szelemen által, melyen három vörös csillag ragyog, két felé oszlik, a jobb oldali alsó osztályban fehér sziklán vörös lábú és csőrü fehér galamb áll, csőrében zöld galyat tartva, a baloldali felső osztályban egyfejü arany sas széttcrjesztett szárnyakkal látható. A paizs fölötti sisak koronáján egymásra helyezett két kék sasszárny lebeg, rajta harántosan ezüst szelemenben vörös csillag szemlélhető. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [1])

A nemesség szerző Teschenberg János, mint külföldi az 1790/1 országgyülésen nyert honfiusitást, [2]) és 1808-ban a Ludoviceára 1000 ftot alapitott. [3])

Tésla család. A czimeres nemeslevelet többi közt Tésla Péter kapta 1685-ben I. Leopold királytól, ennek fia István Székes-Fejér megyei Czecze helységben a mult században (1751.) körül igazolta nemességét.

E családból volt azon Tésla **Mihály** m. kir. mezei hadak főkapitánya, ki 1696-ban esett el. [4]) Bátyja volt János, öcscse István.

Teslár család. (Csetneki) Erdélyben Alsó-Fejér megyében közülök István igtató s táblabiró 1848. előtt.

Tessedik család. Békes vármegye nemes családa. Mielőtt a nemesek sorába emeltetett, már a tudományos és evang. papi pályán smeretes volt. Az első, kit e néven ismerünk: Tessedik György Trencsin megyében Puchón lakott, ennek nejétől Nedeczky Esztertől fia I. Sámuel szül. Puchón 1710-ben. Tanult Jenában. [5]) Haza jövén, 1737-ben evang. pap Tót-Györkön, majd Albertiban, 1744-ben Bé-

[1]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.
[2]) 1791. évi 73. törv. cz.
[3]) 1808. évi 7. törv. cz.
[4]) *Siralmas Crónika;* bucsuztató versek Tésla Mih. halálára. Nyomt. 1696.
[5]) Haán Lud. Jena Hung. 53.

kes Csabán, hol meg is halt 1749. april. 9-én. Nejétől Lang Erzsébettől még Albertiban szül. fia II. Sámuel, ki szintén papságra neveltetett, és előbb Békes-Csabán, utóbb 1769-től Szarvason volt lelkész. Ez utóbbi helyen főleg a „gyakorlati gazdasági intézet"-nek általa lett felállítása által nagy érdemeket szerezvén, [1]) II. József császár arany éremmel és lánczczal tünteté ki. 1809. febr. 17 én pedig I. Ferencz király által magyar nemességre emeltetett, és czímerlevele 1810-ben Békes megyében kihirdettetett. [2]) Meghalt 1812-ben. Első nejétől Markovics Teréztől gyermekei: III. Sámuel, Dániel és József, kik már 1810-ben személy szerint irattak a nemesség lajstromába, második nejétől Lissovényi Karolinától gyermekei Pál, I. Károly, Ferencz és Janka († 1862.) Mikulaj István orosházi evang. lelkész neje.

A családfa következő :

György
Puchón lakott 1710.
(Nedeczky Eszter)

I. Sámuel
sz. 1710. † 1749.
B. Csabai pap.
(Lang Erzse)

II. Sámuel
† 1812.
szarvasi pap
1809. nemes lett.
(1. Markovics Teréz
2. Lissovényi Karolin)

1-t. III. Sámuel m. berényi mérnök (Simonides Janka)	Dániel.	József.	2-t. Pál.	I. Károly.	Ferencz sz. 1800. † 1844. m. akad. tag.	Janka † 1862. (Mikulay István)

III. Sámuel gyermekei:

II. Károly Békes m. sz. biró 1838-ig (Kővér Anna)	Teréz (Mezey István)	Luiza (Lápossy József)	Lajos mérnök †	Anna † 1848. (Fornschek Gusztáv)

II. Sámuelnek gyermekei közül Ferencz (szül. Szarvason 1800. febr. 2.) 1822-ben ügyvéddé lett, majd gr. Apponyi Antal titkára Párisban. Beutazá Európa nagy részét, és 1831-ben Francziaországi utazását ki is adta. Előbb a m. kir. kincstárnál, utóbb a birodalmi ka-

[1]) L. Hellebranth János, Szarvas város tört. 36. lapon.
[2]) Békes vármegye jegyzőkönyve 1810. évi 57. sz. és 62. sz.

maránál lett tiszt. titoknok. 1832-ben magyar akadémiai taggá választatott. Irt a Tudományos gyüjteménybe is értekezéseket. [1]) Meghalt Bécsben 1844. junius 17-én.

III. Sámuel Mező-Berény-ben uradalmi mérnök lett. Ennek nejétől Simonides Jankától gyermekei a) II. Károly Békes megyében előbb aljegyző, majd szolgabiró 1848-ig, b) Teréz Mezey Istvánné, c) Luiza Lápossy Józsefné, d) Lajos volt mérnök, elhalt, ki 1836-ban Békes megyétől nemesi bizonyitványt vett ki, [2]) és e) Nina erdélyi lakos Fornschek Gusztávné, kit 1848-ban az oláhok legyilkoltak.

A család czímere harántosan kétfelé osztott vért, felső része függőlegesen ismét két udvarra oszlik, az 1. vörös udvarban három búzakéve piramis alakra, kalászaival balra fordúlva látható, a 2. zöld udvarban balról lefelé rézsutosan kanyargó patak hullámzik, fölötte a jobb oldali szegletben arany nap ragyog; az alsó osztály arany udvarában harmatos halom csucsán gyümölcsfa emelkedik fel, alatta balfelé balta, jobbfelé kasza látható. A paizs fölötti sisak koronájából karó mellett szőlőtőke emelkedik ki, megrakva zöld levelekkel és érett gerezdekkel. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranyfekete. [3])

Tessényi család. 1584-ben élt Tessényi Ádam, ki ekkor Komárom megyei Jászfalu helységben Sárkány György és neje Ujfalussy Dorottya részét zálogba vette. [4])

Még előbb élt, és tán az előbbinek atyja volt Tessényi Kelemen, ki 1549-ben Léva védelmében esett el. [5])

E családból volt Tessényi István, ki ily családot alkotott:

Tesséný család. Ennek alapitója Tesséuy János, ki 1791-ben II. Leopold királytól nyert nemes levelet, és ily czímert: a vért kék udvarában arany koronán pánczélos kéz könyököl, három fehér zász-

[1]) Magyar Irók. Életrajz gyüjt. I. k. 582.
[2]) Békes megyei jegyzőkönyv 1836. évi 1152. sz.
[3]) Mogyorossy János közl. sz.
[4]) Fényes Komárom vármegye 115. lap.
[5]) Budai Fer. Hist. lexic. III. 412.

lót tartva; a vért fölötti sisak koronáján szintén olyan kéz tart három fehér zászlót. Foszladék mind a két oldalról aranykék. [1])

Tessich család. A czímeres nemeslevelet Tessich Mihály nyerte 1751-ben Mária Terézia királyasszonytól.

Czímere a vért ezüst udvarában természetes színű futó farkas, fölötte lefelé függő ászok (canterius) látszik, azon két arany nyillal, e fölött kék félhold. A vért fölötti sisak koronájából szintén természetes színű farkas emelkedik ki. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék. [2])

Tessiny család. (Szucsányi) Turócz megyében szucsáni Tessiny György (Tessiny de Zuchan) 1623-ban táblabiró, és fölebbezési törv. sz. biró volt. [3])

Teszéry család. *Lásd Theszéry cs.*

Tétényi család. A Pest megyei Tétény helységről vette nevét. 1405-ben kapták a Haraszthi családdal együtt czímerlevelöket. [4]) Azonban Tétényi András Sáros megyében Kapi helységet és várát kapván, nevet cserélt, és őse lőn a mai kapivári Kapy családnak. *Lásd e munka VI. köt. 75. lap.*

Tetétleni család. (Tetétleni †) Pest vármegye régi kihalt családa, mely nevezett megyében a Tetétleni pusztát birta. 1441-ben élt Tetétleni Kelemen. [5])

1552-ben élt Tetétleni Anna, kit Bernáth Bernát Buják vár várnagya vett nőül, ennek leányát Bernáth Zsófiát vette nőül Földváry Mihály, ki nejével a Tetétleni birtokot is kapta.

Tetey család. Doboka megyei, hol Lőrincz Kis-Devecserben birtokos.

Tetey Boldizsár 1651-ben Ugocsa megye alispánja volt. [6])

Téthy család. Győr megye nemességéhez számíttatik. *L. Théty.*

Teuffel család. Történetünkben ismeretes Teuffel Rázmán I. Ferdinánd korából, ki 1546-ban magyar nemességet kapott [7]) és 1550-ben a honfiusítási esküt is letette. [8])

---

[1]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[2]) Ugyan ott.

[3]) Hrabecii Oratio funebris sup. Petro Révai.

[4]) Wagner Dipl. Sáros 59. 354. 362. Fejér Cod. dipl. tomo X. vol. 2. p. 419. és tomo X. vol. 7. pag. 889.

[5]) Teleki. Hunyadiak kora X. köt. 120.

[6]) Szirmay, C. Ugocsa p. 53.

[7]) Kaprinai Mss. B. tomo 28. p. 211.

[8]) Ugyan ott p. 233.

Teuffel Mátyást 1552-ben a magyarok közönségesen Ördög Mátyásnak hivták. [1])

Ezek utóda Teuffel Erzsébet 1655-ben Révay Pál özvegye volt. [2])

Teuffenbach család. *Tiefenbach cs.*

Teutsch család. Vagy mint nevét irva szintén találjuk: Teics, Erdélyi szász család. Nemességéről mit sem tudunk. Ismeretes volt Teutsch András kormányszéki tanácsos, a szászok grófja, és szebeni király biró, ki 1730-ban halt meg. [3])

Teutsch György 1794-ben prasmári biró, János ugyanakkor brassói theol. tanár.

1815-ben Teutsch János brassói ev. pap, és gymnasiumi felügyelő.

Tevely család. (Adász-Teveli) Soprony, Vas megyék nemes családa, elő nevét Veszprém megyei Adász-Tevelyről irja

1640-ben Tevely György Vas megyei Asszonyfán egy részre és Zala megyei Czege pusztára kir. adományt nyert. [4])

Vas megyében Tevely Ferencz 1826. körül várnagy, Somogy megyében Tevely László rendsz. esküt 1826. körül. Károly 1863-ban a 34. sz. gyalog ezredben százados.

Teyes család. Teyes András a XVI. század elején élt, gyermekei voltak András, Anna és Kata, felesége volt Zsuzsanna, ki 1618-ban már mint Zádory Ezechielnek neje Nyitrán volt házát Eghry Mihálynak adta el. [5])

Thaisz család. Zólyom vármegyei nemes család, hol Thaisz Márton 1837-től 1849-ig azon megyének főszolgabirája volt. Meghalt 1860-ban kora 64. évében. *Különben lásd Theisz cs.*

Thaisz (vagy mint írva találjuk) Tais Gergely 1663-ban Nagy-szombatban tanúlt.[6])

Thaisz András Gömör megyében Jolsván született 1789. nov. 15-én. 1811-ben ügyvédi vizsgát tévén, Pestre telepedett, és ügyvédkedése mellett az irodalommal is foglalkozott. Szerkeszté egy tizedig a Tudományos Gyűjteményt, majd a „Sas“ czímű folyóiratot. Irt és

---

[1]) Pethő Gergely M. krónika 116.
[2]) 1655. évi 93. és 1659. évi 82. törv. cz.
[3]) Apor, Synopsis Mutationum 171.
[4]) Liber regius folio 21.
[5]) Szentbenedeki Convent protoc K. pag. 16
[6]) Sophia in Aquila stb.

fordított maga is több művet. 1831-ben magyar akademiai taggá választatott. Meghalt 1840. julius 9-én. [1]) Több gyermeke közt ismeretes Elek h. ügyvéd, és Pest városának 1861-ben volt főkapitánya.

Thakaró család. Hajdán Külső-Szolnok vármegyében lakozott nemes család. E megyében (Mező)-Túr városban lakott Thakaró Ferencz, kinek özvegye Erzsébet, és gyermekei Gergely mint rábaközi esperes, győri kanonok, Imre, és Erzsébet 1491-ben Corvin Jánostól, 1493-ban pedig Derencséni Imre bántól túri házokra minden adótóli felmentést nyertek, 1502-beu pedig ugyan csak azok, de ekkor Gergely már mint szörényi püspök és esztergami suffraganeus II. Ulászló királytól az előbbi kiváltságok megerősitését, és czimeres nemes levelet nyertek. [2])

Ekkor nyert czímerök a paizs kék udvarában arany koronán kinyílt fehér liliom, fölötte három arany csillaggal. A paizs fölött püspök süveg áll, a háttérben szárnyas angyal, két kezével a vértet két felső szögleténél fogva tartja.

Thakaró Mihály 1573-ban Kanizsán mint hadnagy szobájában a törökök által füsttel fojtatott meg.

E család utóda Thakaró Lajos 1835-ben felső-vályi prédikátor volt, kinek kezeinél volt akkor az eredeti czímer levél.

Thákossy család. (Paposi †) Szatmár vármegye kihalt régi családa. A XIV. század derekán élt Thákossy Gergely, ennek egyik fia Elek 1377-ben azon megyei Papos helység határát járatta; másik fia Miklós 1388-ban a nyíri kerületben fekvő Papos helységre új királyi adományt vitt. Már 1409-ben fiágon kihalt a család, mert Thákossy Lászlónak leányai: Lucza Papossi Ördögh Istvánné, és Ilona Chernavoday Györgyné a fiág magva szakadtán iktattattak 1409-ben Papos helységben részjószágba. [3])

Thákossy Gergelynek volt leánya Anna is, 1426-ban birtokos Parasznya helységben. [4])

Thalabér család. Dunántúli nemes család. Ismeretes tagjai:

Boldizsár szül. Veszprém megyében Pápán 1749. jan. 5-én. Papságra lépvén, Csicsón volt plébános, 1807-ben pozsonyi, majd 1811-ben esztergomi kanonok, hol apát és éneklő kanonokságig vitte. Meghalt 1828. jul. 26-án. [5])

---

[1]) Magyar Irók. I. köt. 583.
[2]) Tudományos Gyűjtemény 1835. évi IV. köt. 108—115.
[3]) Szirmay, Szatmár várm. II. 7. 103.
[4]) Ugyan ott 104.
[5]) Memoria Basilicae Strigonien. p. 182.

Ignácz Soprony vármegyének hosszú ideig, mintegy 1830—1838-ig levéltárnoka s végre tiszteletbeli főjegyzője 1839-ben. Utánna István ugyan csak Soprony megyének 1839-től 1849-ig levéltárnoka volt. Lajos 1861-ben Soprony vm. orsz. gyül. képviselője. Neje Fluck Paulina.

György szül. Zala megyei Gétyen 1811-ben. Papságra lépvén 1842. óta a veszprémi püspöki megyében Taszáron plébános, és jeles egyházi szónok, egyházi beszédek kiadója. [1]) Közelrokona, tán testvére János Zala megyében Keszthely szomszédjában birtokos, meghalt 1838-ban, ennek hasonnevü fia

János szül. Keszthelyen 1825. jan. 4-én. 1840-ben a sz. benedeki rendbe állott, innen azonban 1846-ban a Veszprém megyei papság közé lépett, hol 1850-ben Veszprémben theologiai tanár lett. Nagybátyjával adott ki egyházi beszédeket. Írt számos, főleg vallásos szellemü költeményt. [2])

János hosszú ideig (mintegy 1810-től) cs. kir. sóházi mázsáló, utóbb pénztárnok (1844-ben is) Egerben.

Lajos 1861-től kir. táblai fogalmazó Pesten.

Thalherr család. Magyar országi törzse Thalherr József-János római sz. birodalmi lovag, ki előbb Bécsben, 1783-tól Budán a m. kir. építészeti igazgatóságnál mint mérnök összesen 40 évig a kincstár érdekében takarékosan, serény és fáradhatlan szorgalommal viselt hivataloskodása által szerzett érdemei tekintetéből I. Ferencz királytól Bécsben 1804. mart. 23-án kelt oklevélben nejével Schäntzl Zsófiával és ettől született 17 gyermeke közül életben maradt: Ferencz (János) ugyan azon kormány széki osztálynál már 23 évig szolgált mérnök, Mihály-János akkor már Stipsicz huszár ezredbeli őrmester fiaival, és Teréz M. Sommerer György orvos özvegye, Anna M. Pauler Antalné, Bora M. Hatos Józsefné, Antónia M. (utóbb Gáal Mihály helyt. fogalm. neje) és végre Jozéfa M. (utóbb Schedel Ferencz k. póstai ellenőr neje) leányaival együtt magyar nemességre emeltetett, s nemeslevelök Pest megyénél azon évi aug. 29-én kihirdettetett.

A törzsszerzőnek Ferencz nevü fia mint kir. épitész. igazg. mérnök 1824-ben magnélkül meghalván, másik fia Mihály-János (szül. 1773. oct. 6.) ifju korában, 1791-ben mint cadét katonai szolgálatba lépvén, a franczia háborúk alatt 11 hadjáratban, és 18 ütközet-

[1]) Magyar Irók. Életrajz gyüjt. II. köt. 333.

[2]) Ugyan ott I. köt. 569—571.

ben vévén részt, többször sebeket kapván, és altábornagyságig emelkedvén, 50 évi hű és érdemteljes szolgálatai jutalmául 1843. évi jul. 6-án Bécsben kelt, és Pest megye előtt azon évi aug. 31. kihirdetett oklevélben V. Ferdinánd m. kir. által magyar báróságra emeltetett. Meghalt az altábornagy Salzburgban 1856. máj. 13-án. Nejétől gr. Platz Máriától, mint a táblán láthatni, három gyermeke maradt.

Érdekesnek tartom a családfán a leány-ági utódok néhány izeit kijelölni, miután ezek a tudományos és irodalmi pályán több ismert nevet tüntetnek elő vérségi viszonyaikban. A családfa ez:

Thalherr János
m. kir. épit. ig. mérnök
magy. ns. 1804. † 1807.
(Schäntzl Zsófia Bora)

Teréz sz. 1760. Dr. Sommerer György)	Ferencz m. k. épit. ig. mér. † 1824.	Anna † 1816. (Pauler Antal)	Borbála † 1846. (Hatos József)	Antonia † 1852. (Gáal Mih. helyt. fog.	Jozéfa sz. 1772. † 1856. (Schedel Ferencz) k. póstai ellenőr)	Mihály-Ján. sz. 1773. † 1856. altábornagy *1843. m. báró.* (gr. Platz Mária)
Anna (Hinka József)				György sz. 1783. † 1855. Eszterházy hg. könyvtárnoka, s iró	Toldy Fer. kir. tan. egyet. tanár stb.	
József m. akad. ügyész szül. 1815.						

Gyermekei (Mihály-Ján.):

Mihály-Jer. sz. 1835. husz. főhadn.	Jeromos-Lipót sz. 1827. vad. főhadn.	Margit-M. sz. 1842.

A család nemesi czimere négy felé osztott vért, hanem közepén ezüst pólya hullámzik, azon vörös tollú nyil fekszik. Az 1. és 4. négyszer vörös és négyszer ezüsttel pólyázott udvarban márványoszlop áll, borostyánnal övedzve. A 2. és 3. fekete udvarban két vágással arany szelemen vonúl át, fölötte három arany csillaggal, az alsó gúla-alakú arany udvarban zöld téren, fehér lovon magyar vitéz nyargal, kivont kardot villogtatva. A vért fölötti sisak koronáján kiterjesztett szárnyakkal egyfejű sas áll. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

A bárói diploma némileg módositá e czimert, a rendes vágatú vért közepére kisebb vértben, arany udvarban fekete lovon a magyar huszár látszik kivont karddal, a czimervért 1. ezüst és vörössel pólyázott udvarában a borostyán füzérrel övedzett arany oszlop áll, a 2. fekete udvarban arany pólya, alól három vágással, felette három arany csillag látható; a 3. kék udvarban ezüst pólyát mutat hegyével

jobbfelé néző nyillal; a 4. vörös udvarban arany nyaklóval övedzett ezüst agár fut. A vértet bárói korona fedi, azon három koronás sisak áll; a jobb oldali felett arany csillag ragyog, két bivalyszarv között, melyek közül a jobb oldali harántosan félig vörös, félig arany, balfelől félig arany, félig kék. A középső sisak koronáján egyfejü fekete sas látható. A balfelőli sisak koronájából három strucztoll (aranykékfekete) nyúlik fel. Foszladék jobbról ezüstkék, középről aranyfekete, balról ezüstvörös, vérttartók két grif.

Thaly család. Komárom megyében törzsökös régi család, birtokos nevezett megyében Csepen, Puszta-Sz.-Mihályon, Neszmélyen és Rév-Komáromban is, Fejér megyében Nyéken, Pettenden, Bodincson és Kajászó-Szent-Péteren, Pest megyében A.-Dabason, Nyáregyháza, Délegyháza, Ordasháza és Babád pusztákon, végre Veszprém megyében Ajkán.

A család — egyik tagjának kutatásai és állításai szerint — eredetét a Pozsony megyei Maria-Tal-ból veszi, mely hajdán csak „*Tal*"-nak neveztetett, [1]) és honnan a család elönevét is írja: „Thaly de Tal." Nemességének kelte ismeretlen, a tudósitás hagyományra hívatkozva a megnemesítést I. Lajos király korába helyezi. A vallás-újjítás korában a család tagjai mint a reformatio hívei, s tán mint János király hívei Talból az ellen királypártiak és a máriathali barátok által birtokukból kiszoríttatván, elszéledtek, csak egy tag maradván meg a kath. hitben és thali nemesi kuriája birtokában, kinek végiva-

[1]) Eszterházi tábori könyvében is igy írva.

déka a mult században Pozsonyban halt meg. [1]) Egyik meg János király ország részébe vonván magát, N.-Bányán fogyott ki; a másik rész Komáromban telepedett, hol nemeslevelök hiányában polgári állásban éltek, míg a XVI. század végén Thaly János a komáromi királyi várnak tiszttartója (Provisor arcis regiae Comaromiensis) lévén, mint *agilis* (nemes anyától született) hivatalában szerzett érdemeinél fogva az országgyülés ajánlatára Rudolf királytól Prágában 1602. mart. 29-én kelt czimeres levélben előbbi polgári állásából [2]) fiaival Jánossal, Gergelylyel, Andrással, és vejének Ujfalussy Pál és Jakab fiaival, úgy testvérével az utóbb magnélkül elhalt Mártonnal és leendő utódaikkal együtt nemességre emeltetett. És nemeslevelök Komárom megye közgyülésén 1603-ban kihirdettetett.

A Thaliak nemesi kuriája Rév-Komárom sz. királyi városa Huszár utczájában fekvő, jelenleg 1219. sz. alatti ház volt, melyet most Mindszenty Antal bir anyja Thaly Klára után. Hogy ezen kuriát a hozzá tartozó külsőségi földekkel együtt a Thalyak már 1651. előtt is birták, azt III. Ferdinánd királynak 1651. aug. 24-én kelt eredeti levele a család levéltárában is tanúsítja.

I. János a komáromi vár tiszttartója mikor halt meg, nem tudni; től e a család leszármazása [3]) következő:

I. János
Komárom vári tiszt.
1602. ns.

- II. János, 1602. közszerző, Komár. vár. tiszt. (Chorba Zsófi)
  - I. Ferencz, 1652. főpénztárn. 1667. fő sz. biró, elesett 1683. (Torkos Zsuzsi)
    - I. István, insurr. tiszt. elesett 1704. (zólyomi Szabó Kata)
      - *Folyt. a köv. lapon.*
    - IV. János
      - V. János, 1731.
- I. Gergely, 1602. közsz. 1635. sz. biró, 1645. alispán.
- I. András, 1602. 1618.
  - II. Gergely, 1613.
  - III. János, 1613.
  - Anna, 1613.

---

[1]) A táblázaton látható Thaly III. István, Komárom megyei egykori fő sz. biró még ismerte ezen vegivadékot.

[2]) A nemeslevél szavai szerint: „*e statu et conditione civili.*"

[3]) Thaly Kálmán közlése szerint

I. István, *ki az előbbi lapon.*
insurr. tiszt.
elesett 1704.
(zólyomi Szabó Kata)

II. Ferencz
1741. insurr. főhad.
(1. Mohy Éva
2. Gellért Judit
3. Vörös Éva †)

I. József
Horváth v. Varga Judit.

Lidia
(1. Darányi István
2. Tóth Mihály)

1-től Julianna (Boday Mihály v. Ist.)

II. István † 1768. (dabasi Halász Klára)

Zsuzsi (1. Szokolyi Samu 1. Székely László)

I. Sándor (Madari Lidia)

2-tól Erzse (Vargha János)

II. Sándor. II. József. IV. István. Lidia. Klára. IV. Ferencz.

III. Sándor. Móricz. Krisztina. Karolina.

Ervina. Luiza.

Jozéfa (Jezovics Mih.) Janka (Csajághy Sándor) Emilia (Végh József) Sarolta (Szalacsy József) Eszter (Hollósy)

III. István sz. 1757. † 1830. fő sz. biró (ságfalvi Sándor Eszter † 1849.

I. Zsigmond főügyész, u. alispán † 1841. (Hegyi Julia)

Klára (Mindszenty Sámuel)

Julia (Laky Mih.)

III. Ferencz (Laky Kata)

Eleonora (dab. Halász Péter) Jozéfa (Thaly Dénes)

Luiza (Tóth Józs.) Karolina. Ignácz. II. Zsigmond forr. ezredes 1849. (Faragó Julia)

III. Zsigmond. Julia. Ilona. V. Ferencz.

I. Lajos főpénztár sz. 1794. † 1850. (n.-mádi Barthaloss Kata)

Teréz (Vargha András)

Ágnes (Nagy Mih. superint.)

Károly sz. 1796. Fejér vm. levéltárn.

Zsuzsa (Nagy István) Ida (Kenessey László)

Róza (Varjú István)

Julianna (Zádor György septemvir)

Antal sz. 1805. váltó törv. sz. tanács (Vogt Henrika)

Imre †. Elek. Guidó. Emil.

Dénes sz. 1808. Kom. vm. főmérn. (Thaly Jozéfa)

Eleonora. Julia. V. István. III. József. Erzse.

Dezső (Halász Ottilia)

Ilona.

Kálmán sz. 1839. m. akad. tg. tanár, iró.

II. Lajos. Béla. Gejza. László.

I. Jánosnak három fia közül a második volt I. Gergely, ki Komárom megyénél vállalván hivatalt, 1634-ben már a tatai járásnak szolgabirája volt. Nevét és emlékét ezen hivatalánál fogva a várak ingyen munkájának felosztásánál a magyar törvénykönyv is fentartja. [1]) 1635-ben Komárom megye alispánjává választatott, és e tisztet viselte 1645-ig.[2]) Utódai nem maradtak. A második fiú

I. András volt, ki a táblán álló három gyermeke részéről is 1615 ben az esztergomi káptalan bevallása szerint a Thatay családtól Komárom városában 850 ftért kuriát szerzett. [3]) Ága kihallván, a harmadik legidősb testvér

I. János, ki az 1602. évi ns. levélben benn van, és atyja hivatalát (provisoratus arcis reg. Comarom.) öröklé, terjeszté ágazatát. Ez nejétől Chorba Zsófiatól, ki 1613-ban a győri káptalan előtt bevallást eszközölt, [4]) egy fiút hagyott I. Ferenczet, ki 1652. dec. 2-án Komárom vármegye perceptorává választatott, [5]) 1667—68-ban pedig azon megye csallóközi járásának szolgabirája. [6]) 1668-ban mint szolgabiró járt el a Komáromi reform. eklézsia ügyében. [7]) Neje Torkos Zsuzsanna volt. [8]) Ezen Thali Ferencz költő is volt, legalább minden valószinűség azt mutatja, hogy egy felmaradt régi versezetnek, [9]) melynek versfejeiből (kezdő betüiből) a Tali név jő ki, ő irta, a mint ezen dalt unokája Thaly Kálmán által kiadva a „*Régi magyar vitézi*

---

[1]) Lásd az 1635. évi 92. törv. czikket.

[2]) Fényes Komárom várm. 59. E szerint itt és a Törvénykönyvben hibásan áll György-nek írva Gergely helyett, a Gregorius és Georgius nevek könyü felcserelése folytán.

[3]) Esztergomi káptalan libro 12. folio 155. És e kúria szállhatott I. András ága kihaltán testvére II. János utódaira.

[4]) Győri káptalani levéltár.

[5]) Komárom megye jegyzőkönyve 1652. évi 555. lapon.

[6]) Mint szbiró 1667. febr. 23-án Könczöl János esküdttel országbirói parancs folytán tanuvallatást eszközöl Pap Lukácsnak csepi jószága iránt. — 1667. aug. 3-án Szőnyön Csik Balás esküdttel Szeghy János alispán commissioja folytán a tatai várőrség által tett kihágások iránt hallgat ki tanukat. — Szintén e tárgyban működik 1667. aug. 31-én. (*Az eredetiek a csepi közbirtokosság levéltárában.*) 1668. máj. 24-én Csontos Imre esküdttel szintén Szeghy János alispán commissioja mellett Komáromban tanuvallatást tesz Csajághy Gergely felső-gelléri jószága iránt. (Eredetie Csajághy Károlynál Pesten.)

[7]) A komáromi ref. egyház levéltárában 9. és 166. szám.

[8]) Ugyan ott 7. szám 1674. évről; és Komárom vármegye jegyzőkönyve 558. sz. a.

[9]) A nemzeti Muzeum kéziratai közt Mss. Hung. quart. II. 295. jegy alatt.

énekek stb. Pest 1864. II. köt. 189. lapján olvashatni. Thaly Ferencz a Komárom vármegyei felkelő nemesség élén 1683. év elején a párkányi ütközetben esett el. [1]) Két fia maradt I. István és IV. János, a ki 1731-ben unoka öcscsei József és Ferencz neveikben is ellent mondott a lőgéri pusztára nézve nádori adomány mellett a Csorba család beiktatásának. [2]) Fia maradt V. János.

I. István a család levéltára szerint a kurucz világban mint felkelő nemes esett el 1704-ben jun. 13-án a koronczói ütközetben a szent-páli puszta mellett. Neje volt zólyomi Szabó Katalin, Szabó Mátyás nyitrai vár parancsnok és kurucz alezredes testvére. Ettől fiai II. Ferencz, és I. József maradtak, ki 1731. körül keresztető parancsot eszközöltek, [3]) és kiknek neveikben 1731-ben a lőgéri pusztába a Csorba család beiktatásának nagy-bátyjok Thaly IV. János ellentmondott. I. Józsefnek csak leánya maradt, mint a táblán látható.

II. Ferencz 1741-ben a poroszok ellen mint főhadnagy hadakozott gr. Nádasdy Ferencz tábornagy alatt. Három neje volt, az elsőtől Mohy Évától négy gyermeke maradt, a másodiktól Gellért Judittól egy leánya Erzse Vargha Jánosné maradt, harmadik nejétől Vörös Évától utóda nem volt. Gyermekei közül I. Sándor maradéka, mint a táblán láthatni, csak leány ágon él; ellenben II. István ága mostanáig férfi ágon terjedt le.

II. István 1754. jan. 28-án vette nőül alsó dabasi Halász Klárát. 1760-ban a Domokos és Bóka családdal Nedeczky Ferencztől és családjától Komáromban lévő kuriára bevallást szerzett. Meghalt 1768. dec. 5 én. Két leánya és három fia maradt. Fiai közül a legifjabb III. Ferencz nemzé II. Zsigmondot, ki 1848. előtt mint Komárom vármegye táblabirája, azon megyében az ellenzéki feltűnőbb szónokok sorába tartozott. A mondott évben katonává lévén, a komáromi vár erődítési igazgatójává és ezredessé lön. Több ütközetben vett részt főleg Komárom környéken, és Mórnál sebeket kapott. A Komáromi monostori sánczokat, úgy az u. n. igmándi sánczot, és a szigetben és a Vág-Duna mellett emelt föld-erőditményeket ő tervelé és épitette. 1849-ben az igmándi kerül. országgyűl. képviselője volt. Ugyan ez évi aug. 3-án a Komáromi kirohánaskor a balszárnyat vezénylé Csorich császár. tábornok osztálya ellen. Komárom

[1]) Komárom megyei és családi levéltár.
[2]) Pannonhalmi Szentmártoni Convent levéltára
[3]) Győri káptalan levéltárában.

feladása után Törökországba, majd Párisba, onnét Londonba menekült, és egyik tagja 1851-ben a Kossuth által kinevezett három tagu bizottságnak (báró Kemény Farkas, és Gélics Richárd örnagygyal). Emlékiratait 1851-ben adta ki Londonban ily czím alatt: „*The Fortnesse of Komorn in the years 1848/49. By Colonell Sigismund Thaly late Fortifications-Director of Komorn. London 1851.*“ — Utóbb Yersey szigetén félre vonúlva élt, míg 1863. őszén hazajába visszatért, és gazdászattal foglalkozik. Gyermekei a táblán láthatók.

II. Istvánnak középső fia I. Zsigmond, tudományosan művelt ember, szül. 1759. sept. 28-án. Komárom megyének hosszú ideig főügyésze, és végre sok éven át alispánja volt. Meghalt 1841-ben. Csak két leánya maradt.

II. Istvánnak legidősb fia III. István szül. 1757. jan. 21-én. Komáromban, Pozsonyban, Nagy-Kőrösön és végre Debreczenben járt iskoláit bevégezvén, 1781-ben Pesten a kir. táblához ment, és ott 1783-ban a kir. személynök titkára volt. 1787-ben Komárom és Esztergom egyesített megyék alügyésze 1790-ig, mely évi mart. 2-án nőül vette Sághfalvi Sándor Esztert, Sándor Ferencz kurucz ezredes unokáját. 1790. mart. 18-án Komárom megye gesztesi járásában szolgabiró, 1794. april. 29-én ugyan azon járás főszolgabirája lett. 1802. octob. 5-én Fejér-, 1811. jul. 31-én Komárom várm. táblabirájává választatott. 1809-ről ezt jegyzé föl: „*16. Junii jöttek a francziák Ácsra, nekem az akkori ár szerint tettek 4000 forintoknál több kárt. 21. és 22-ik Junii közt lévő éjjel szöktünk ki az francziák közzül.*“ Főszolgabirói hivatalát késő öregségeig viselte, és mint jeles törvénytudó és kedélyes ember közelismerésben részesült. Meghalt 1830. maj. 4-én. Négy leánya, és négy fia maradt, ugymint I. Lajos, Károly, Antal és Dénes.

I. Lajos szül. 1794. jun. 25-én. Komárom megyének a gesztesi járásban alszolgabirája, majd fő hadi pénztárnoka huzamos ideig, végre a gesztesi járás fő birája. Meghalt 1850. dec. 28-án. Nejétől nagymádi Barthaloss Katalintól gyermekei: a) Dezső, kinek nejétől dabasi Halász Ottiliától leánya Ilona. b) Kálmán szül. 1839. jan. 3-án. Mint iró, illetőleg költő 1855-ben lépett föl, s valamint több kötetre menő költeményei kiadásával ismert nevet, úgy főleg „*Régi Magyar vitézi énekek és elegyes dalok*“ két kötetes gyűjteménye kiadásával közelismerést aratott; legutóbb *Bottyán János* nevű történelmi művével lépett föl. 1860—64. közepéig a „Pesti Napló“ szerkesztőségi tagja, 1864. őszétől a pesti reform. fő iskolában a m. irodalom tanára,

1864. jan. 20-án m. akad. tagúl választatott. c) II. Lajos d) Béla, e) Gejza, f) László.

Károly szül. 1796. febr. 24-én. Fejér megyének volt levéltárnoka. Gyermekei a táblán láthatók.

Antal szül. 1805. jun. 27-én, előbb a pesti orsz. törv. széknek, jelenleg a váltó feltörvényszéknek tanácsülnöke. Nejétől Vogt Henriettetől élnek gyermekei Elek, Guido, Emil.

Dénes szül. 1808. oct. 9-én. Komárom megyének főmérnöke volt. Nejétől Thaly Jozéfától gyermekei a táblán láthatók.

Nem áll a táblázaton Thaly Judit, Balassa Ferenczné, ki 1723-ban a győri káptalan előtt Tatában fekvő bizonyos kúria miatt tiltakozik, és 1734-ben ezen ellenmondást vissza húzva, bevallást tesz.[1])

A család czimere — mint fölebb a metszvény ábrázolja — a vért kék udvarában hármas ezüst bércz középsőjéből nyitott torkú, kiöltött nyelvű, kiemelkedő leopárd, fölemelt első jobb lábával kivont kardot villogtatva, a balban három szál strucztollat tartva, a két szélső ezüst, a középső, mely legnagyobb, vörös. A vért fölötti sisak koronájából az előbbihez egészen hasonló leopárd szemlélhető. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Thamásy család. (Thamási †) Ősrégi kihalt család, mely a szekcsői Herczeg családdal egy törzstől Henrik zagoriai bántól ered, (*Lásd* V. köt. 96. lap.) és a Hedervári nemzetségből származik (*lásd IX. köt. 35.*) És habár Zsigmond király korából a család egyik okmánya koholt is, [2]) azért a Henrik zagoriai bántól való leszármazás más hiteles okmányokon is alapúlván, kétséget nem szenved, és következő

Henrik
zagoriai bán.

I. Péter
kitől a *Herczeg*
család.

János
1322.

Miklós.

II. János
erdélyi vajda
1398. † 1418.
Tamásy nevű.

László
1437. Pozsegai fölsp.
(Csáky Ilona özv. 1459.)

Henrik
Székelyek grófja
1437.

---

[1]) Győri káptalani levéltár.

[2]) Történelmi tár VI. köt. 61. stb.

Nevét Tamási váráról (Tolna megyében) II János az erdélyi vajda kezdte írni. Egyik fia Henrik a székelyek grófja, [1]) másik fia László 1437-ben Pozsega főispánja volt. [3]) Ennek özvegye Csáky Ilona, Csáky Miklós vajda leánya élt még 1459-ben is. [4]) Ezekben a család kihalt.

Thamási család. (Náznánfalvi) Erdélyben Csik és Marosszékben birtak a XVI. században. Az előbbi Thamásy családhoz vérségét vitatni nem tudjuk. Ismeretes közülök Borbála, neje Zeleméri Péternek, a ki 1583. april. 23-án a Thamási javakra Báthori Zsigmondtól uj adományt nyert. [5])

Thann család. E névre már a XV. század közepén találunk Torontál megyében, hol 1450-ben apáthi Thann Péter és jakabfalvi Thann Demeter éltek. [6])

Azon nemes család, melyről itt szó van, Abauj megyei eredetű, ott érte megnemesítését, és innen terjedt Szepes megyébe, és egy ág a Marosontulra, meg ismét vissza Pest megyébe Pestre. Ismert törzse Thann I. Antal volt, a pozsonyi, beszterczei, majd Szepesi kamaránál számvevő. Ez Miksa király által iratik megnemesítettnek, de nemeslevele elveszett, utóbb fiai: II. Antal, ki 1599-től a szepesi kamaránál a latin számadások mestere, és általa testvérei Károly a felső magyarországi főkapitányi hivatal igazgatóságnál irnok, és titkár, és Mihály ki 1594-ben Esztergamnál török fogságba esvén, abból kiszabadúlt, és II. Antalnak fia Jonatán, Bécsben febr. 14. 1610-ben kelt czímeres nemes levelet kaptak II. Mátyás királytól, mely nemes levelök 1612. april. 16-án Abauj megye közgyűlésén Gönczön, 1612. nov. 24-én pedig Szepes vármegye közgyűlésén Löcsén kihirdettetett.

Családfájok [7]) következő:

---

[1]) Fejér Cod. dipl. tom. X. vol. 7. pag. 886—894. Láss róla okl. Kaprinai Mss. B. tomo L. p. 79.

[2]) Ugyan ott 907.

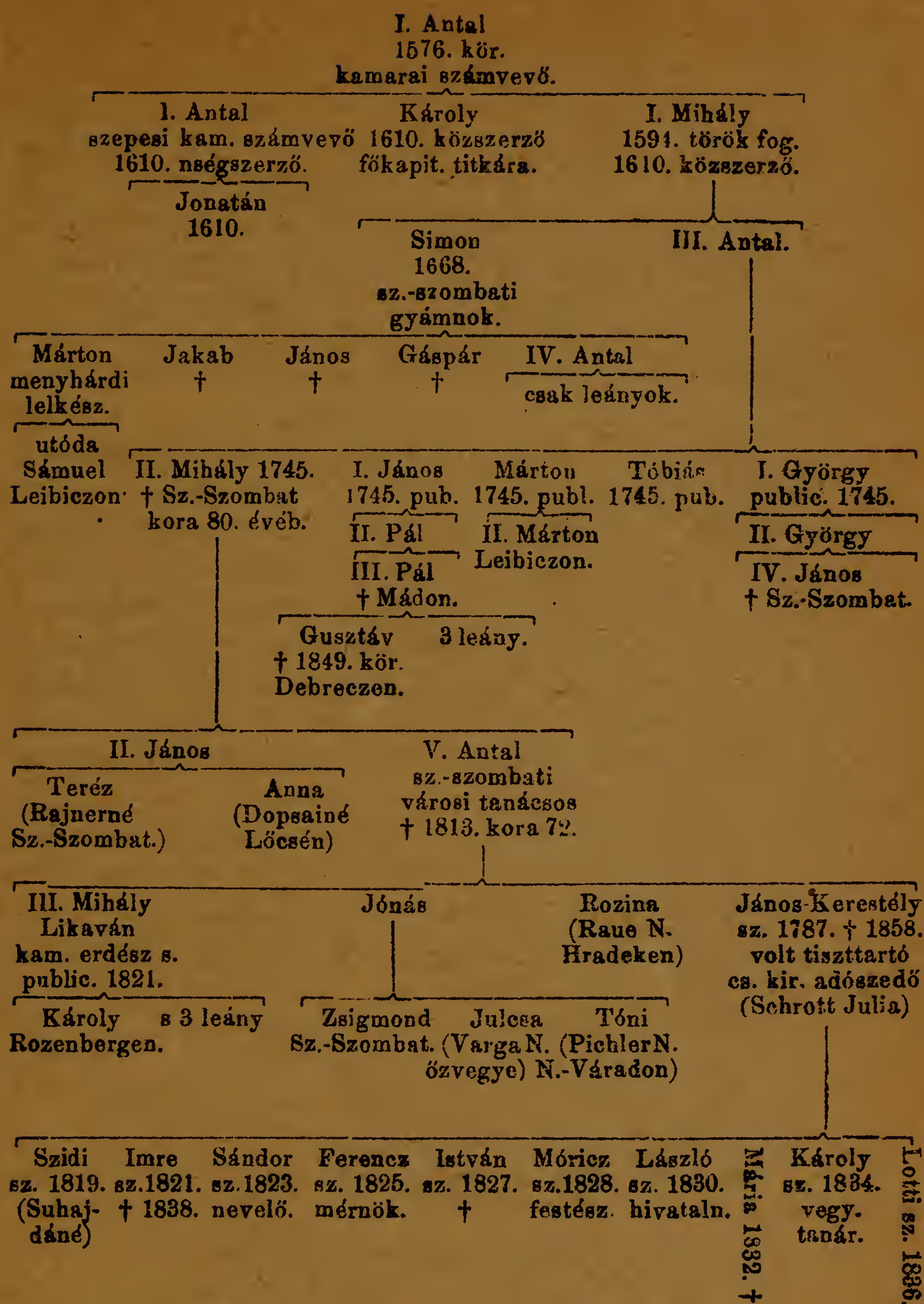
[3]) Teleki, Hunyadiak kora X. köt. 632.

[4]) Kállay, Székely nemzet.

[5]) Török A. közl.

[6]) Bárány, Torontál megye 157. lap.

[7]) Családi közlés szerint.

II. Antalnak fia Jonathán, Kassai születésű, 1623-ban járt a Wittembergi egyetembe. [1])

András Szepes megyei Szent-Györgyről való, 1657-ben járt

[1]) Bartholomaeides Memoria Ungarorum p. 129.

Wittembergben, [1]) utóbb schmagni lelkész, végre katholizált. Nincs a táblázaton.

A család I. Mihálytól jő le mostanig, ennek III. Antal fiától unokái II. Mihály és testvérei 1732 ben Szepes megye előtt igazolták nemességöket és 1745. febr. 25-én azon megyétől nemesi bizonyítványt vettek ki. A család fészke nagyobbára azon megyei Szepes-Szombat városa lőn. II. Mihálynak fia V. Antal azon város tanácsnoka volt. Meghalt 1813-ban kora 72. évében. Ennek fiai III. Mihály likavai kamarás erdész-sáfár, Jónás és János-Kerestély Szepes megyétől 1821. octob. 10-én vették ki nemesi bizonyítványaikat. Közülök

János-Kerestély (szül. 1787. mart. 20.) előbb Budán, majd a kamarai Diós Győri uradalomban mérnök és mint ilyen miskolczi lakos, innen 1826-tól Ó-Becsén (Bács várm.) tiszttartó, 1851-től Zomborban cs. kir. adószedő. Meghalt Pesten 1858. jan. 18-án. Szepes megyétől 1837. april. 19-én kiadott nemesi bizonyítványát azon évi octob. 16-án Bács, és 1838. jul. 21-én Szerém megyében hirdetteté ki. 1849-ben a forradalom alatt Ó-Becséről másodszor is menekülni kénytelenülvén, ezen alkalommal neje cseténi Schrott Ottilia Gyulán 1849. aug. 8 án halt meg, kora 52. évében. E házasságból következő tíz gyermeke született:

1. Szidónia Suhajdáné, szül. Budán 1819. dec. 12-én
2. Imre szül. Miskolczon 1821-ben; meghalt 1838-ban.
3. *Sándor nevelő, szül. Miskolczon 1823. aug. 28-án.
4. Ferencz mérnök, szül. Miskolczon 1825. junius 6-án; meghalt Budán 1861. januar 5-én.
5. István szül. Ó-Becsén 1827. — Meghalt.
6. Móricz jeles festész, szül. 1828. lak. Pesten.
7. László hivatalnok szül. Ó-Becsén 1830. aug. 21-én.
8. Mária szül. 1832. — Meghalt.
9. Károly vegytanár és m. akademiai tag. szül. Ó-Becsén 1834. dec. 20.
10. Lotti szül. Ó-Becsén 1836. mart. 24.

A család czímere függőlegesen két felé osztott vért, a jobb oldali kék udvarban hármas fehér bércz középsőjéből magas zöldellő fenyőfa emelkedik ki, a baloldali vörös udvarban jobbról balra rézsutosan dűlő három ezüst pólya látszik. A vért fölötti sisak koronájá-

[1]) Bartholomaeides Memoria Ungarorum p. 153.

ból két bivalyszarv között, melyek közül a jobb oldali félig arany, félig kék, a baloldali félig ezüst, félig vörös, barnás oroszlán emelkedik ki, első lábaival jobbról és balról a bivalyszarvakat fogván. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstkék.

Thanhoffer család. Alapítója Thanhoffer Ferencz, ki a czímeres nemeslevelet III. Károly királytól 1727. máj. 13-án kapta. [1])

Czímere a vért kék udvarában zöld téren egy lábon álló ezüstös fehér daru, felemelt jobb lábával sárga kövecset tartva, csőrében három arany búzakalász látszik. A vért fölötti sisak koronáján a leirthoz egészen hasonló daru szemlélhető. Foszladék jobbról és balról ezüstkék.

Thar család. (Kisfaludi) Gömör vármegye nemesei között áll. [2])
Kisfaludi Thar Gáspár 1610—1616-ban azon megye alispánja volt. [3])

Zemplin megye nemessége sorában szintén találunk Thar családot. [4])

Thar vagy Tar család Bihar megyében is él.

Erdélyben is ösmeretes volt a Thar név Thar Benedek által, ki 1506-ban alvajda volt.

Thary család. (Thari †) A Heves megyei Thar vagy Tar helységről vette nevét, és iratott *de Thaar* is. Igy Taari László, ki 1269-ben Paszthói Domokossal Nógrád megyei Láposdi földet elfoglalván, ezért Széchényi Konya mester és fiai ellene tiltakoztak. [5]) E családhoz tartozott Tar vagy Tary Rupert is 1433. évben.

Thari Lőrincz 1405-ben főpohárnok mester volt. [6])

Thari Györgynek özvegye Kata már 1478-ban aszupataki Hencz Pál neje volt, midőn ellene Pöstényi Miklós és Gyürky Adám özvegye pöstényi (Nógrádban) kúriájok elfoglalása miatt tiltakoznak. [7])

E család kihalt.

Tharaczközy család. Erdélyben Gyula-Fejérvárt Tharaczközy Ferencz 1629-ben élt. [8])

---

[1]) Collect. Herald. nro 331.
[2]) Bartholomaeides Not. C. Gömör 146.
[3]) Ugyan ott 757.
[4]) Szirmay C. Zemplin not. top. 117.
[5]) Fejér, Cod. dipl. tomo IX. vol. IV. pag. 206.
[6]) 1405. évi országgyűlési végzemény záradéka. Budai Hist. lex. III 382—383.
[7]) Szentbenedeki Convent fasc. 17. nro 9.
[8]) Bethlen Gábor árszabályzata stb. Szalárdy Sir. Krónika.

Tharaz család. (Jari) Baranya megyében díszlett, hol jari Tharaz Mihály 1432-ben alispán volt. [1])

Thárnok család. E néven ismeretesek 1487-ből Thárnok Péter kruppai kapitány. [2]) Ezzel valószinüleg egy volt a következő 1495—98-ban macskási Thárnok Péter szőrényi bán. [3])

Már 1549-ben Thárnok Ferencz hütlenségi bélyegén kapja Zsámbokot Tornaly János. [4])

Thassy család. (Miskei és monostori) Régi nemes család, Borsod, Heves, Somogy és Zala megyékben.

Már 1465ben élt Thassy Kálmán, ki Czobor Mihálylyal és embereivel a fejérvári székes egyház tiszai révében hatalmaskodást követvén el, 1472-ben Báthori István országbiró elé idéztetett. [5])

1482-ben Thassy Czirill Komárom megyei Gyalla helységbeli birtokra adományt kap. [6])

1599-ben Nógrád megyében birt Thassy János. [7]) Tán ennek fia volt György, kinek Farkas Margittól fia szintén Thassy György árvaságra jutván, gyámja Farkas Gergely lett. [8])

Thassy Gáspár a szepesi kamara tanácsosa, 1634-ben társával Dobrasowszky Venczellel Gömör megyei A. és F.-Hangony és több Borsod és Abauj megyei helységre nádori adományt vitt. [9]) 1638-ban az országos adóbevételi számadásoktól fölmentetett, 1647-ben a rovásolók megszámoltatására utasíttatott. [10])

1663-ban élt s birt Nógrádban Thassy Mihály, ki 1677-ben Heves megyének alispánja volt, és 1685-ben már csak özvegye [11]) élt.

1724. körül Thassy Ferencz nőül vette Bezegh Évát, Sréter János özvegyét.

Somogy megyében 1740—50. körül élt Thassy Ferencz, kinek neje vizeki Tallián Borbála volt. Tán ennek fia Thassy János 1770-ben Somogy megyei Paczán birtokos.

---

[1]) Fejér, Cod. diplom. tomo X. vol. 7. pag. 448.
[2]) Teleky, Hunyadiak kora XII. köt. 353.
[3]) Az 1495—97. évi törv. czikk.
[4]) Kaprinai Mss. B. tomo XXVIII. p. 167.
[5]) Eredeti okmány.
[6]) Fényes, Komárom várm.
[7]) Protoc. C. Neograd. anni 1599.
[8]) Nógrád megyei 1654. évi jegyző könyv.
[9]) Eredeti okmány.
[10]) 1638. évi 71. és 1647. évi 39. 70. törv. cz.
[11]) Eredeti levél.

Thassy Károly (szül. 1795. jan. 12-én Zala-Lövőn) 1828-tól Somogy vármegye al-, utóbb (1840 kör.) főszolgabirája volt.

Thassy Gábor Zala megyei aladószedő 1836—1840. körül.

Miklós 1844-ben miskolczi plébános és egri czimz. kanonok volt.

Thassy-Becz csalad. Tolna vármegye nemessége sorában áll hol Gábor 1840-ben megyei főadószedő volt.

Thebery család. Pozsony, Somogy megye nemes családa. Közülök Ferencz Pozsony megyében volt főszolgabiró, született Szereden 1784. jul. 20-án.

Thédy család. Pozsony megyei birtokos nemes család, e néven Thédy János 1535-ben Magyar-Bélen Bély Ferencztől zálogbirtokot szerez.

Thédy Ferencz 1727-ben Pozsony vármegye szolgabirája volt. Czímere pecséte szerint a vértben hátulsó lábain ágaskodó oroszlán, kivont kardot tartva.

Ettől tán különböző a Théty család Győr megyében, noha nevök hangzása nagyon hasonló, és csak egy betűvel különbözik, mi könnyen szokott történni. *Lásd Théty cs.*

Thegenyey család. Zemplin vármegye nemes családainak egyike. [1])

Thegze család. Bihar vármegye családainak sorában találjuk, azonban — úgy látszik — egy a Tegze családdal, melyről itt a 75. lapon olvashatni.

Theisz család. Czímeres nemeslevelét Theisz Márton nyerte 1792-ben I. Ferencz királytól.

Czímere négy részre osztott vért, az 1. és 4. kék udvarban hármas zöld halmon könyöklő pánczélos kar, kivont pallóst tartva; a 2. és 3. vörös udvarban jobbról balra rézsutosan hullámzó arany övön felfelé úszó pontyhal látszik. A vért fölötti sisak koronáján szintén pánczélos kar könyököl, aranykeresztet és egy zöld-ágat tartva. Foszladék jobbról ezüstkék, balról aranyvörös. [2])

Minthogy hangzására nézve a család neve a Thaisz családéval azonos, lehet: hogy itt a 123. lapon említett Thaisz Márton is ezen család tagja volt.

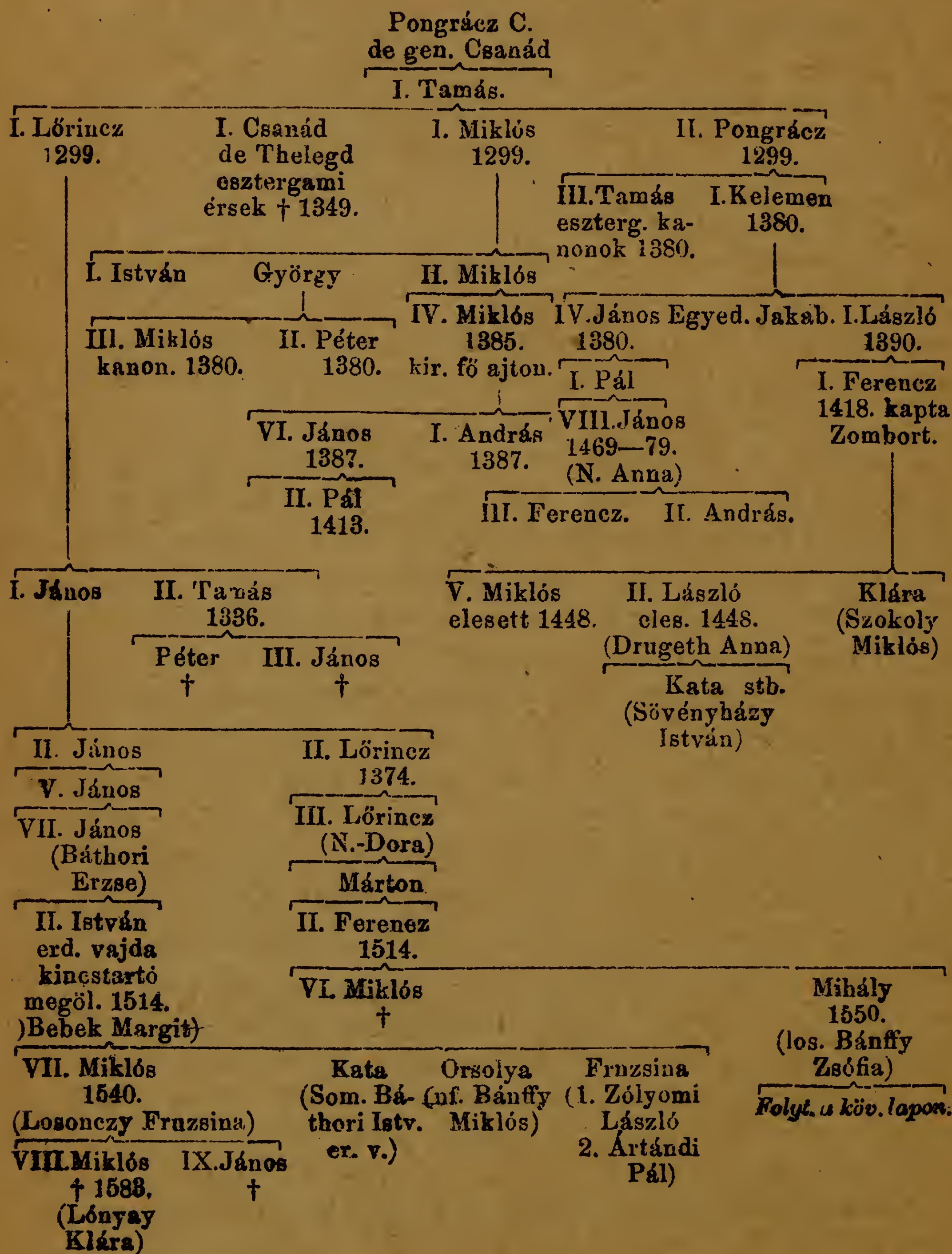
Thelegdy család. (Telegdi †) Ősrégi család, mely a Csanád

---

[1]) Szirmay C. Zemplin not. top. 117.

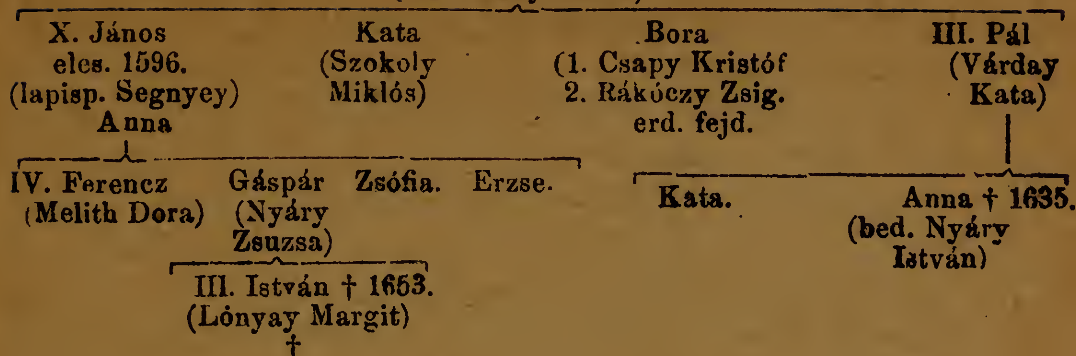
[2]) Adami, Scuta gentil. tomo. XIII.

nemből eredt. Törzse Csanád Doboka fia szent István király korában élt. [1]) Azonban izenkénti nemzékrendétcsak a IV. Béla király korában élt Comes Pongrácztól, ki *de genere Csanád* iratott, ismerjük, mint a következő táblázat [2]) mutatja :

Folyt. a köv. lapon.

[1]) Béla kir. névtelen jegyzője.
[2]) Wagner C. dec. III. 110—124. Rajcsányi Mss. I. stb.

I. Tamásnak négy fia volt: I. Lörincz, Csanád, I. Miklós és II. Pongrácz. [1])

Csanád egyházi jogtudor, váradi püspök, I. Károly király titoknoka, és jegyzője, 1322-ben egri, 1330-ban esztergami érsek és primás, meghalt 1349-ben. [2])

I. Miklós három fiat nemzett I. Istvánt, I. Györgyöt és II. Miklóst, Györgynek voltak fiai III. Miklós kanonok, és II. Péter, kik 1380-ban éltek. — II. Miklósnak fia IV. Miklós Mária királyné főajtónállója volt, és tőle eredtek VI. János és I. András, kik 1387-ben hatalmaskodás vádján idéztettek, úgy VI. Jánosnak fia II. Pál 1413-ban, kiben ez ág megszűnik.

II. Pongrácz két fiat hagyott: III. Tamást, esztergami éneklő kanonokot 1380-ban, és I. Kelement, ennek négy fia volt: IV. János, Egyed, Jakab, (e kettő magnélkül halt el) és I. László. Közülök

IV. János nemzé I. Pált, ez VIII. Jánost, ki török fogságba esvén, váltságáúl 1469-ben Themerkén pusztát adá el. Neje (nem tudni, mily családból) Anna volt, kitől fiai: III. Ferencz és II. András maradtak. [3])

I. László nemzé I. Ferenczet (v. Frankot) ki osztályban kapta, és 1418-ban Zsigmond király új adománya mellett is Zombor városát, honnan ő és ága zombori Thelegdy-eknek neveztettek. Gyermeke há-

[1]) Egy 1299. évi oklevélben Wagner szerint I. Tamásnak közel rokonaiként említetnek még: Gergely, Csanádnak fia, Domokos Barnabásnak fia, Benedek Fülöpnek fia, és János meg Pál Dénesnek fiai.

[2]) Memoria Basilicae Strigoniens. p. 69—71.

[3]) Ezekkel 1473-ban egykorúak voltak Péter decretorum doctor, esztergami kápolnás mester, és László; kérdés: kinek fiai?

rom maradt: Klára Szokoly Miklósné, V. Miklós és II. László, kik — úgy látszik — 1448-ban a rigó mezején estek el. II. Lászlónak nejétől homonnai Drugeth Annától csak leányát Katalint Sövényházi Istvánnét tudjuk megnevezni, noha bizonyos, hogy más utódai is voltak, legalább egy 1549. évi okmány töredék tanuságot tesz, hogy a Thelegdyek zombori ágából akkor Ambrúsnak nejétől Ilonától fiai László és György éltek, úgy szintén Miklósnak fia István, Tamásnak pedig leányától Annától unokái Vessenyi Mihály és Czibak György, valamint Zsigmondnak neje Fruzsina.

Legtovább élt a Thelegdy családból I. Tamásnak I. Lőrincz fiatóli maradéka.

I. Lőrincz két fiút nemzett: I. Jánost és II. Tamást. Ez 1336-ban a Rathold nembeli Kazay családdal csere-szerződést csinált, hanem — úgy látszik — Péter és III. János nevű fiaiban kihalt.

I. János nemzé: II. Lőrinczet (kiről alább) és II. Jánost, ez nemzé V. Jánost, ez pedig VII. Jánost, kinek nejétől Báthori Erzsébettől született fia, a család disze: II. István, ki 1488-ban erdélyi alvajda volt. Mint a Bakacsféle keresztes had ellenzőjét a Dósaféle lázadás 1514-ben meggyilkolta. Ö látta el még életében Telegden 1505-ben a családi sirboltot felirattal. Nejétől pelsőczi Bebek Margíttól négy gyermeke maradt: 1. Katalin somlyói Báthori István erdélyi vajda neje, 2. Orsolya nagyfalusi Bánffy Miklósné, 3. Fruzsina előbb Zólyomy Lászlóné, másodszor Ártándi Pálné, 4. VII. Miklós, előbb János király híve, majd I. Ferdinándhoz hajol, miért 1540-ben Csanádi jószágait Petrovich lefoglalja, végre ismét János királyhoz áll. Neje Losonczy Fruzsina volt, ettől két fia maradt: VIII. Miklós és IX. János, ki bátyja előtt magnélkül halt el. VIII. Miklós tudományos ember, vagy legalább a tudományok pártolója, 1575-ben Beza Tivadar tudós munkáit neki ajánlá, meghalt 1583-ban, mint emlékkőven a telegdi templomban, melyet özvegye Lónyay Klára emelt, olvashatni. Benne ez ág kihalt.

II. Lőrincz, ki 1374-ben élt, nemzé III. Lőrinczet, és N. Dora nevű nejétől Mártont, ez II. Ferenczet, ki 1514-ben Bihar megyét a Dósaféle lázadástól megoltalmazá, ennek két fia volt: IV. Miklós, ki magnélkül húnyt el, és Mihály, ki 1556-ban jelent volt János-Zsigmond vál. királylyal és erdélyi fejedelemmel Belgrádban Szolimannáli tisztelkedésen. 1575-ben — mint Békes Gáspár híve — ő is kibujdosott. Ez okon a Telegddel határos Szabolcs falut Báthori Kristóf előbb Vadlövő Benedeknek, és ennek magszakadtán 1580-ban

Rácz Péternek adományozta. Ő 1560 ban a székelyek főkapitánya volt. [1]) Nőül vette meg 1550-ben losonczi Bánffy Zsófiát, és ettől lettek gyermekei: 1. X. János, kiről alább, 2. Kata Szokolyi Miklósné, 3. Bora, előbb Csapy Kristófné, utóbb Rákóczy Zsigmond erd. fejedelemné. 4. III. Pál, ki nőül vévén Wárday Katalint, ettől két leánya született Kata és Anna, a ki 1635. oct. 17-én halt meg, mint férje bedeghi Nyáry Istvan szabolcsi főispán és kir. főajtónálló a kisvárdai templomba emelt síremlékére vésette.

X. János, mint vitéz, esett el 1596-ban a keresztesi ütközetben. [2]) Nejétől lapispataki Segnyey Annától négy gyermeke maradt: a) IV. Ferencz, kinek pribéri Melith Dora nevű nejétől utóda nem maradt, b) Zsófia, c) Erzse és d) Gáspár, ki nejétől Bedeghi Nyári Zsuzsannától nemzé az utolsó Thelegdyt, keresztnéven III. Istvánt, ki 1653-ban magtalanúl halt el. Özvegye Lónyay Margit, utóbb Csáky Istvánhoz ment férjhez.

Még éltek többen a Telegdy családból, kiket e nem teljes családfán nem lelünk, ilyenek: László 1505-ben Csanád vármegye követe a rákosi országgyűlésen. [3]) Balás, ki 1583-ban ellentmond a Báthori Zsigmond beleegyezésével Telegden két jobbágy telek birtokába Krasznai Pál beiktatásának.

Miklós (szül. 1535. Telegden) ki 1579-től pécsi püspök haláláig 1586-ig, több derék m. munka szerzője. [4]) János, ki előbb váradi, majd nyitrai püspök, végre 1624—1647-ben kalocsai érsek volt. [5])

A család czímere — mint a thelegdi egyházban a síremléken látható, a vért udvarában érczsisak fölött két ölyv (vagy keselyő), az egyik hátán fekszik, a másik ennek mellén áll, és szétterjesztett szárnyaikkal és csőreikkel vívnak. [6])

Bihar megyében 1552-ben a rovásos összeirás szerint a Thelegdyek tetemes birtokos urai voltak, névszerint: Miklós és Mihály közösen Gálos-Petri, Oroszi, Gyapju, Szabolcs, Telegd, Telki, Pósalaka, M. Kakucs, Bőelő, Berthén, Dubrics, Szakadát, Zaránd stb. több mint

---

[1]) Kállay Székely nemz.

[2]) Istvánffy Hist. 1685. kiadás, 456. lap.

[3]) Kovachich, Suppl. ad Vest. Comitiorum II. 333. — Jászay P. A M. nemz. 158.

[4]) L. Magyar Irók. Életrajz gyüjt. I. köt. 576

[5]) Pray, Hierarchia II

[6]) Wagner dec. III fig. 9.

husz faluban egyenként száznál több portát birtak. Ezenkivül János Andaházán hét, és Zsigmond özvegye Pósalakán, Telkesden egy-egy portát birt. [1])

Thelegdy család. Benjamin Aranyos székből nemes élt 1740. körül, [2])

Doboka s több megyében birtokos Thelegdy család, melynek tagjai Lázár, József, Sámuel és ennek fiai László és Imre.

Thenke család. A nemességet Thenke András kapta 1796-ban I. Ferencz királytól következő [3]) czímerrel:

A vért vörös udvarában zöld téren fekvő ezüst nyílon hátulsó lábain oroszlán ágaskodik, első jobb lábával kivont kardot, a ballal levágott törökfejet üstökénél fogva, fölötte jobbról arany nap, balról ezüst félhold ragyog. A vért fölötti sisak koronáján két fejü fekete sas szétterjesztett szárnyakkal szemlélhető. Foszladék jóbbról aranyvörös, balról ezüstvörös.

Theodor család. (Pestyerei) Alapítója Theodor Konstantin, ki a m. kir. kincstártól vett Krassó megyei Pestyere helységre 1830. aug. 6-án kir. adományt nyert, ezzel nemességét Krassó megye előtt 1831. maj. 3-án kihirdetteté. Fia Theodor (vagy Theodory) György jelenleg is birjá Pestyere helységet.

Theörseki család. *Lásd Thivador cs.*

Therjék család. (Therjékfalvi) Sáros megyei Therjékfalváról vette előnevét, egy ágának néhány ízen nemzékrende [4]) ez:

Mihály

Boldizsár
(Mogyoróssy Potentia)

János.	Zsigmond.	Erzse (Horváth Fer.)	Magdolna (Nyomárkay Lőrincz)	Zsófia (Nyomárkay Gáspár)

Tán e családdal azonos a Zala megyei Terjék család, melyről a 107. lapon van emlités.

Theszéry család. Hont vármegye kihalt egyik legrégiebb nemes családa, melynek terjedelmes leány-ági ivadéka Báthori Lőrincz által a mult században inditott és máig folyamatban lévő roppant hal-

[1]) Bielek Majores Hung. 114—155.
[2]) Apor, Synopsis Mutationum 291.
[3]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.
[4]) A leleszi Convent oklevelei után Mogyoróssy János közl.

mazzá vált perben keresi ősi igényeit. A család előbbi neve Deméndi lévén, ezen név alatt e munka III. köt. 275—276. lapjain látható nemzékrendi táblázata.

Théty család. Győr megyei család, közülök Mihály 1581-ben csák-némai pusztai birtoka bitorlásától tiltja Hagymásy Andrást, és társait. [1]) *Lásd Thédy cs.*

Szatmár megyében 1441-ben Téthy Bereczk Száraz-Berek helységben nyert részbirtokot adományban; [2]) de ez tán ismét más család ivadéka volt.

Thewrewk család. (Ponori) Hunyad megyei Ponori eredetű család, másként Petrik nevezetű; közűlök II. János (szül. Hátszegen 1760. oct. 29.) kir. dézsma beszedő [3]) és Déván a bolgárok jegyzője, nemességét a mult század végén Hunyad megye előtt per utján igazolta. Azóta utódai Török nevöket *Thewrewk* alakban írják ponori előnévvel. Családfájok, mint ponori Thewrewk József alkalmi nyomtatványaiban eléadja, következő:

Péter

I. János szül. 1722. jan. 6. Ponoron, volt galaczi ref. lelkész.

II. János sz. 1760. dézsma szedő, s dávai jegyző (Götffy Bora)

József sz. 1793. febr. 20. (Ax Mária) — István. — Miklós.

József gyermekei: Emil budai gymn. tanár. — Árpád. — Aurél. — Paulina. — Amália †

II. Jánosnak Götffy Borbálától, (ki Kraszna megyei Kémeren szül. 1770. dec. 29.) egyik fia József (szül. Déván 1793. febr. 20-án) 1823-ban kiadta anyja elbeszélése után „*Hóra pórhada*“ czimű tört. korrajzát, fiatal korában egy pár műve által az irói pályára készült,

[1]) Győr várm. jegyzőkönyve 1581. évi máj. 27-ről.

[2]) Szirmay Szatmár várm. II. 281.

[3]) Az 1794. évi erdélyi hivatalos Schematismus szerint Török János arendae decimarum perceptor in C. Hunyad.

utóbb munkássága alkalmi versüdvözletekre tért át. Katholizálván, Magyar országban Pesten, majd Pozsonyban lakott, most Pesten. Fiai közül Emil a budai gymnasium tanára, versein kivül Virgilius-t adá ki, és magyar szótári jegyzeteket stb.

Thewthews család. *Lásd Thytheös cs.*

Thibay család. *Lásd Tibay cs.*

Thiberius-Faller család. Zemplin vármegye nemesei sorában áll. [1])

Thimáry család. Régi kihalt család, melyből Thimáry (vagy mint szintén írva találjuk: Thymary) Józsa, és testvére Antal egri őrkanonok, továbbá nagybátyjoknak Thimáry Simonnak fia Antal 1458-ban Mátyás királytól Timár helységre adományt és beiktató parancsot kapnak. [2])

Thisba család. (Felső-őri) Vas megye felső-őri adományos nemes családainak egyike. *Lásd Zámbó cs.*

Thitews család. *Lásd Thytheös cs.*

Thivador család. (Törzseki) Theörseki Thivador Mihály nemes embert rokonaival együtt Pongrácz János erdélyi vajda adománya folytán Magyar Balázs erdélyi vajda Brethelén helységbeli birtokában 1474-ben megerősiti. [3])

Tholdalagi család. (Nagy-Ercsei gróf és n.-iklódi †) Erdély régi mágnás családainak egyike. Nevét a régi okmányokban, [4]) úgy 1794-től 1847-ig [5]) több országos hivatalos tiszti névtárakban „*Tholdalagi*“, néha ezekben, és másutt még egyszerűbben Toldalagi [6]) formában találjuk írva. Mikolánál *Tholdalaghi*-nak van írva.[7]) Mikép írja a család? nem tudjuk, ez okból a legrégiebb és legnyomósabb forrá-

---

[1]) Szirmay C. Zemplin not. top. 118.

[2]) Kaprinai Dipl. II. 200. et 214.

[3]) Teleki, Hunyadiak kora XI. köt. 512.

[4]) Lásd Teleki, Hunyadiak kora X. k. 397.

[5]) Az 1795. évi Schematismusban *Tholdalagi*, 1815. csak *Toldalagi*, az 1847. évben mind a két alakban fordúl elő.

[6]) Kővári, Erdély nev. cs. munkájában, hol egyébiránt a családnevek mind egyszerű helyesirási módon a hangzás után vannak közölve, eltekintve a családnak oklevélben, vagy hagyományos szokáshoz ragaszkodó formájától. Apor Péternél szintén egyszerűen fordúl elő. De a góthai grófi almanach meg épen *Toldallagi*-nak írja mi a hangzással sem egyez, és nem valószinű, hogy a család is úgy írná.

[7]) Mikola Historia geneal. Transylv. p. 43.

sokon alapúlt formát fogadtuk el. Hogy nevét a család a Torda megye „Toldalag“ helységről, mint ősi birtokról vette kétséget nem szenvedhet. Innen tévesnek hiszem azon állítást, mely a család őseit és nevét a magyar országi Tholdy- és a XVII. században kihalt Alaghy család valamely fusiójából eredezteti. [1]) Mert már a XIV. században a Toldalaghy családnév, és bizonyára sokkal előbb az e nevű helység létezett. Az iklódi sz. Iványi családnak I. Sz.-Iványon 1380-ban történt beiktatásakor már Tholdalagi Péternek fia János mint szomszéd birtokos említetik. [2])

1453-ban a Hunyadiak adománylevelében Tholdalaghi Tamás mint királyi ember (homo regius) említetik. [3])

1456-ban András királyi beleegyező adományt nyer Torda megyei Toldalag helységre V. László királytól.[4]) Ez időtájban kaphatták Toldalag szomszédságában Nagy-Ercsét is, honnan a család előnevét írja. Nem tudjuk, de valószinű, hogy ez idő után válhatott ki a családból ama fiágon kihalt Tholdalaghi-ág is, mely előnevét (a Doboka megyei) N.-Iklódról

---

[1]) Gr. Mikó Imre, Erdélyi tört. Adatok I. 222. valószinűleg családi értesítés szerint, mert e versio a góthai Taschenbuch f. gräflichen Hauser. 1857 évi foly. 822. lapján is meg van, még pedig historiai és chronologiai hibával nagyítva.

[2]) Hodor közl. sz.

[3]) Teleki. Hunyadiak kora X. köt. 397.

[4]) Gr. Mikó Imre Erd. tört. Adatok I. 221.

irta, és melyről alább. A nagy-ercsei Tholdalaghi család származási rendjét a XVI. század végénél fölebb vinni nem tudjuk. Az első, kitől szakadatlan kapcsolatban foly a családfa, Tholdalaghi máskép Gáltői (tán helyesebben: *Gáld-tői)* Balázs volt. [1]) Ennek Bessenyei Borbálatól fia I. Mihály, az emlékiró, és egykor Orbai szék al királybirája, ki Székely Mózses pártján harczolt, ezzel együtt kimenekült, 1602-ben titkon Erdélybe megy, elfogták és Básta fogságába került, [2]) kezességen szabadúlt meg, fejét és javait lekötve, hogy Székely Mózseshez többé nem szövetkezik, [3]) de 1603-ban is már ismét a Bárczán harczolt és ismét fogollyá lőn. [4]) 1614-ben Bethlen követe a portára. Ez időtől 1639-ig több rendbeli portai és más országos követségekben járt. [5]) 1620-ban Marosszék, 1636. Háromszék főkapitánya, tanács-úr, országos elnök, és fölovászmester, volt Torda megye föispánja is. [6]) Az unitaria vallást a katholikával cserélte föl. [7]) Meghalt 1642-ben mart. 24-én, eltemettetett Fejérvárott a kath. egyházban. Első neje gelenczei Mihálcz Erzsébet volt, ki után 1612-ben nagy birtokot kapott; ennek halála után vette özvegy Szentpály-nét, született Petky Erzsét, kivel lakodalmát 1640-ben tartá, jelen lévén ott Erdély fejedelme és a két Oláhországi vajda is. Töle a család leszármazása napjainkig következő:

Balás
(Bessenyei Bora)

I. Mihály
orsz. elnök † 1642.
(1. Mihálcz Erzse
2. Petki Erzse)

Bora	Judit	Kata	Erzse	Krisztina	II. Mihály	Klára	Zsuzsi	Anna
sz. 1606. (Petr. Horváth Bold.)	(1. Angyalosi Istv. 2. Bodoni György)	(Jankó Bold.)	(Kövér Mih.)	(Keresztúry István)	tanács úr † 1660 (Huszár Marg.)	(1. Sárdy Zsigm. 2. Kálnoki János)	(1. Orbán Fer. 2. Literati Mih.)	(Tóth János)

II. Mihály fiai:

I. János	III. Mihály
† 1712. (Stépán Erzse)	Fogarasi fogs. † 1738.

Folyt. a köv. lapon.

[1]) Gr. Mikó Imre Erd. tört. Adatok I. 221.
[2]) Thaly Tört. kalászok 4. lap.
[3]) Kővári szerint Protoc. Deus ad aux. 1602 p. 60.
[4]) Wolph. Bethlen Hist. tomo V. pag. 204—410.
[5]) Mikó id. h.
[6]) Kővári, L. Erdély nev. cs. 236. Kállay Székely nemz. 286.
[7]) Thaly. Tört. kalászok 9. lap.

I. János, *ki az elöbbi lapon.*
† 1712.
(Stépán Erzse)

II. János
† 1722.
(Inczédy Kata)
Zsuzsi 1758.
(b. Naláczy István)

Krisztina
(Ugron János)
1758.)

IV. Mihály
† 1746. elött.
gróf fiaival
(gr. Földváry Erzse)

I. László
gróf 1746.
kir. táb. üln.
† 1779.
(gr. Wass Kata)

Erzse
† 1758.
(1. Kendeffy
László
2. Fekete
Samu)

III. János
gróf 1746.
(Barcsay
Kata)

Kata
(gr. Wass
Ádám)

I. Ferencz
gróf 1746.
Maros sz.
fő kir. biró
(b. Bánffy
Kata)

I. Pál
gróf 1746.
1758.
(1. Bánffy
Erzse;
2. gr. Bethlen
Krisztina
3. gr. Rhédey
Klára)

Sára
†

Lajos
†

Farkas
†

Klára
(Fekete
Lajos)

Sára
(Brencsán
János)

1-től II. Pál
1797.

József
(b. Bánffy
Bora)

I. István
(b. Bánffy
Eszter)

II. László
sz. 1748. † 1806.
gr. Korda Anna)

Krisztina
(gr. Haller
Zsigm.)

Julianna
(b. Bánffy
József)

Mária
(b. Bánffy
János)

Anna
(1. gr. Teleki
Mih.
2. gr. Szedliczky
Antal)

Krisztina
(1. gr. Teleki
Ádám
2. gr. Rhédey
Fer.)

Julia
(b. Bánffy
József)

V. Mihály
(Zeyk Bora)

Zsigmond
(Vay Kata)

Kata
(Türy László)

Janka
(gr. Kornis
Samu)

II. Ferencz
cs. kir. kam.
sz. 1803. † 1864.
lak. Koronkán
(Katona Anna)

Kata
† 1860.
(Ugron
István)

Eszter.

Zsófia
(gr. Bethlen
Sándor)

Polixen
(Katona
László)

VI. Mihály
sz. 1818.
lak. Nyárad-
Sz.-Bened.
(gr. Bethlen
Janka)

Viktor
sz. 1829.
cs. k. kam.
(b. Bánffy
Anna)

Franczicka.

Adél.

Róza
(b. Schleinitz
Vilmos)

Anna-Franczicka.

Zsigmond
sz. 1846.

Tiborcz
sz. 1853.

Ágnes.

Mária.

I. Mihálynak első házasságából kilencz gyermeke volt, nyolcz leány, egy fiú. A leány legidősbike Borbára szül. 1606. dec. 3 án, Petrichevich Horváth Boldizsárné. [1]) Egyetlen fia II. Mihály, Barcsai

---

[1]) Lásd ezt s a többit elésorolva Horváth Kozma naplójában. Thaly, Kalászok 6. 7.

híve Rákóczy György ellenében, jószágában sokat szenvedett, midőn a budai basához kifutott. [1]) Ő az unitária vallást a kálvinista vallással cserélte föl. [2]) 1660-ban Segesvárnál a szászok ölték meg. [3]) Nejétől Huszár Margittól, ki korának egyik kitünö honleánya volt, két fia maradt: I. János és III. Mihály. [4]) Ezen III. Mihálynak kell annak lenni, ki Rákóczy Józseffeli levelezés gyanújaért, mint 70 éves, csak nem egészen vak és siket Fogarasba záratott; [5]) mivel pedig egykorú anú szerint ott 1738 ban meg is halt, [6]) nem lehetett egy személy a táblán álló IV. Mihálylyal.

I. János hivatalos állásával sem vagyunk tisztában. A táblázat szerint 1712-ben halt meg, és így nem ő, hanem az iklódi ágból eredt II. János az, ki 1692-ben tanácsos úr lett, és 1693-ban meghalt. [7]) I. Jánosnak, ki 1698-ban kir. hivatalos volt az országgyűlésen, nejétől Stépán Erzsébettől egy leánya Krisztina Ugron Jánosné, és két fia II. János és IV. Mihály maradtak.

II. Jánosnak nejétől Inczédy Katától csak leánya Zsuzsa b. Naláczy Istvánné maradt, kinek koronkai és szénaverősi részét és Majost hagyta; meghalt 1722-ben. Leánya élt még 1758-ban.

IV. Mihály grófságot kapott, de arról a diploma már csak halála után 1746. mart. 7 én I. László, I. Ferencz és I. Pál részére hirdettetett ki. [8]) Nejétől gr. Földváry Erzsébettől maradtak gyermekei: I. László, Erzsébet, előbb Kendeffy Lászlóné, másodszor fricsi Fekete Sámuelné, meghalt 1758-ban kora 38. évében. [9]) III. János, Kata gr. Wass Ádámné, I. Ferencz, I. Pál és Sára,

---

[1]) Ugyan ott 59. 62. és Bethlen János 2. könyv. 16. fej. 3. k. 1. fej.

[2]) P. Horváth Kozma naplója id. h. 5.

[3]) Kállay Székely nemz. 286.

[4]) Kővárinál 237. lapon ezen III. Mihálynak is négy fia van téve (László, János, Ferencz, Pál) ugyanazok, kik IV. Mihálynak is fiaiúl állnak, de ez ismétlési tévedés.

[5]) Klio, Hist. zsebkönyv III. 421—443.

[6]) Apor Synopsis Mutationum 202. pag. 292. in aresto mortuus Fogarasini. Igy tehát nem szabadúlt meg dec. 13-án, vagy öcsése IV. Mihály is fogva volt?

[7]) Ugyan ott 128. 129. Igy érthető Mikola is pag. 43. Kővári a nagy ercsei Toldalaghi I. Jánost teszi tanácsos urrá.

[8]) Apor Synopsis Mutationum 240. A góthai Almanach szerint 1741-ben kelt volna a grófi diploma.

[9]) L. Beregszászi Moyses és Deáki F. Sámuel halotti beszédeit. Kolozsvártt 1759.

ki hajadon korában halt meg. A négy fiú közül, kiknek grófsági oklevelök 1746-ban hirdettetett ki, csak I. Ferencz ága él mostanig; a többié előbb-utóbb férfi ágon kihalt.

I. Pál gróf élt még 1758-ban, háromszor házasodott, első nejétől b. Bánffy Erzsébettől maradt fia II. Pál 1797-ben még birtokos Borsán, és József, kikben ez ág kihalt.

III. János 1762-ben kapitány a Kálnoky ezredben, részt vett a porosz háborúban. Nejétől Barcsay Katalintól két fia Farkas és Lajos elhalván, csak leányai maradtak: Klára Fekete Lajosné, és Sára, ki Brencsán Jánoshoz még mint őrmesterhez ment férjhez fejedelmi engedély mellett, utóbb férje Brencsán János őrnagy lett, és alapítója Erdélyben a Brencsán nevü családnak. Ezekben III. János ága is férfi-ágon kihalt.

I. László 1746-ban kihirdetett gróf, előbb alispán, 1758-ban már valóságos kir. táblai ülnök, [1]) 1777-ben nyugalomra lép, és két év múlva meghalt. Birt Abafáján és Milványon is. Nejétől czegei gróf Wass Katalintól két leánya és két fia, u. m. I. István és II. László maradtak; ez utóbbi szül. 1748. oct. 23-án; 1786. mart. 13-án nősült borosjenöi gróf Korda Annával; meghalt 1806. mart. 5-én. Gyermekei (ha voltak is) idö előtt elhaltak. Testvére

I. István az 1791. évi országgyülésen kir. hívatalos és a tanulmányi küldöttség tagja. Nejétől b. Bánffy Esztertől csak négy férjhez ment leánya maradt, mint a táblázat mutatja, kikben ága férfiágon elenyészett.

I. Ferencz (IV. Mihálynak fia) előbb (1776.) kir. táblai számfölötti ülnök, 1789-ben Marosszék főkirálybirája, az még 1794-ben is. Nejétől b. Bánffy Katalintól gyermekei: Kata Türy Lászlóné, V. Mihály 1791-ben kir. hívatalos, 1794-ben számfölötti, 1815-ben valóságos kir. táblai ülnök, kinek nejétől Zeyk Borbálától gyermeke nem maradt, és I. Zsigmond, 1815-ben a marosszéki ref. egyház kerületi felügyelő. Nejétől Vay Katalintól a táblán látható öt leánya és két fia II. Ferencz és IV. Mihály maradtak.

II. Ferencz (szül. 1803. jan. 15.) cs. kir. kamarás és 1848-ig Marosszék főkirálybirája volt. Lakott Koronkán, hol kastélya 110 hold park közepett áll. Meghalt 1864. jun. 16-án Bécsben a fürdőben. Nejétől sárosberkeszi Katona Annától három leánya és egy fia maradt: Viktor cs. k. kam. (szül. 1829.) ki 1860-ban nöül vette b. Bánffy Annát, kitől eddig egy leánya van.

[1]) L. nővére Erzsébet fölötti halotti beszédet.

VI. Mihály (szül. 1818. mart. 17-én.) Lakik Nyáradtő-Sz.-Benedeken. 1841-ben nőül vett hitestársától gr. Bethlen Jankától a táblán látható négy gyermeke, köztök Zsigmond és Tiborcz fia van.

A családfa nem teljes, így tudtunkra hiányzik arról Tholdalaghy Ádám, kinek 1744 ben neje volt gróf Teleki Krisztina.

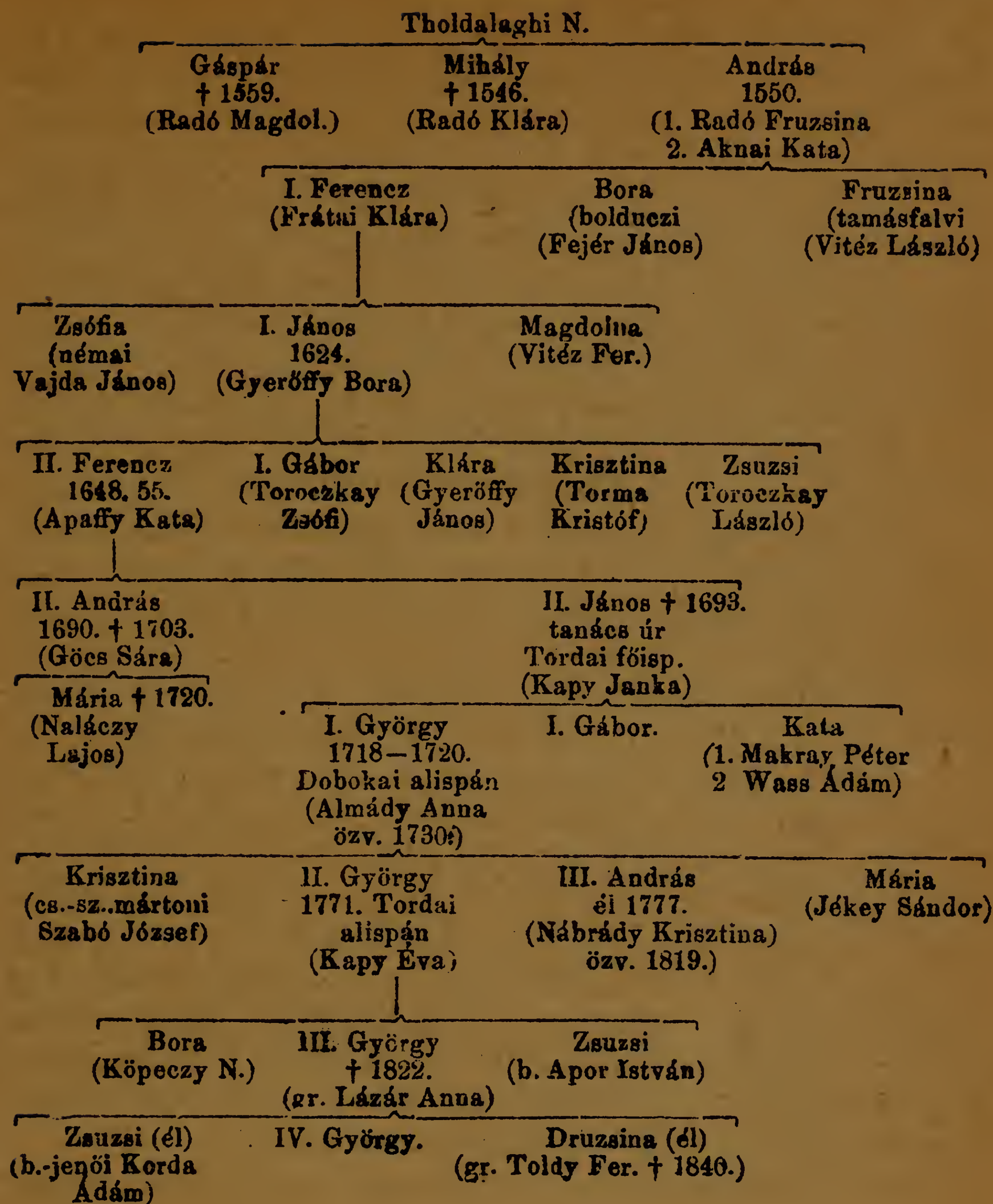
A család czímere — mint följebb a metszvény is ábrázolja — a vért kék udvarában könyökben meghajlott pánczélos kar, mely egy hatfogú kereket tart fenn. A vért fölötti grófi koronán sisak, azon ismét korona, melyen egy húsvéti bárány áll, fehér kereszttel jegyzett vörös zászlócskat tartva. Foszladék jobbról és balról ezüstkék. [1]) Néhol a vértbeli kar szintén koronából nyúlik ki. [2])

Hagyomány szerint a czímerkerékre vonatkozó történet ez, egykor (a vajdák korában) a király Erdélyben járván, egy vizen átmentében szekerének tengelyvég szege kiesett, a kiséretből egy Tholdalaghy ujjával pótolta a vasszeg hiányát, míg a szekér a szárazra kivergődött. Innen a balkézzel feltartott kerék.

A Tholdalaghiak másik ága magát a Doboka megyei Nagy-Iklód-ról praedikátumozta. Mint állott vérséges viszonyban a nagy-ercsei-vel és miként vagy mikor szakadt attól külön, arról határozott adataink nincsenek. Azon Tholdalaghy Péternek fia János, ki 1380-ban a Szent-Iványi családnak Iklód-Szent-Iványra szóló restatutiojájában királyi tanú (homo regius) gyanánt eléfordúl, ha nem egyedül annak, úgy bizonyosan ennek is egyik őse volt. Egy tudós irónk [3]) állítása szerint annyi lenne bizonyos, hogy a XVI. század derekán három Tholdalaghi testvér Gáspár, Mihály és András Radó György három leányát vévén nőül, ezek által jutottak volna Nagy-Iklód birtokába. E három testvér egyikétől I. Andrástól származott le az iklódi Tholdalaghi család napjainkig, mint a táblázat [4]) mutatja:

---

[1]) Családi régiebb pecsét nyomat, és góthai Taschenbuch d. gräflich. Häuser 1857. évf. 822. l.
[2]) Kővári id. m. 236.
[3]) Hodor Kár.
[4]) Ugyan annak közl. szerint.

I. János 1638-ban Erdély itélőmestere és kir. ügy igazgató volt, [1]) és Doboka vármegye főispánjának is iratik. [2])

II. Ferencz 1647—48 ban Doboka vármegye főbirája, 1644—55.

---

[1]) Hodor K. szerint így írta alá az 1638. dézsi zsinatot.
[2]) Mikola Hist. geneal. Transylv. 43.

a n.-iklódi unitária egyház pártfogója. Neje Apaffy Kata. [1]) Egyik fia II. András, ki 1695-ben Koncz Boldizsár „*Könyörgéses*" munkáját saját költségén kinyomatta, 1703-ban halt meg. [2]) Nejétől Göcs Sárától, ki a kolosvári unitárius papnak Göcs Pálnak édes leánya volt, egyetlen leánya maradt: Mária Naláczy Lajosné, ki után Iklódon az Eszterházyak örökösödtek. Másik fia volt II. Ferencznek II. János, ki 1692-ben lett tanács-úr, és 1693-ban meghalt. [3]) Torda megye főispánja volt. [4]) Nejétől Kapy Jankától gyermekei közül I. György 1718—1720. Doboka vármegye alispánja volt. [5]) Nejétől Almády Annától, ki 1730. mart, 20-án már özvegyen élt, többi közt fia II. György 1771. Torda vármegye alispánja volt. Ennek Kapy Évától fia III. György 1794-ben Beszterczén tizedbértárnok, meghalt 1822-ben. Nejétől gr. Lázár Annától csak egy fia IV. György maradt, ki magnélkül halván el, a fiágat sírba vitte; két leánya Zsuzsanna boros-jenei Korda Ádámné, és Druzsianna, 1840. óta Tholdy Lőrincz özvegye, él.

A Tholdalaghi-ak ez ágából volt azon István is, kinek neje Száva Krisztina, de a kit a táblán elhelyezni adatok hiánya gátol.

Tholdy család. (Nagy-Szalontai és fekete-bátori) E régi család a Bihar megyei Told helységről (jelenleg népes puszta) vette, mint ősi birtokáról, nevét. E helységet, mely Nagy- és Kis-Told-ra oszlik, birta a család, mint biztos adatok igazolják: I. Ferdinánd király korában is 1552-ben, a midőn Bidi (vagy Büdi) Mihály 1 portáján kívül az egész Tholdot Tholdy család birtokolta, névszerint nagyfalvi Tholdi Miklós 7 portát, Fekete-bátori Tholdi Tamás 3 portát, szalontai Tholdi Mihály $5\frac{1}{2}$ portát, és végre Kis-Tholdi Miklós 4 portát. [6]) Ez adatok egyszersmind a családnak már ekkor négy ágra oszlását vagy legalább négy külön előnévvel élését tanusitják.

Nógrád vármegyében szintén van (alsó és felső) Thold nevü helység, melyet hajdán hason nevű, de már kihalt család birt, mely a Bihar megyeivel semmi vérséges viszonyban nem állott, mind a kettő

[1]) Mike gyüjt. és Felnernél. Kővárinál Katá-nak nevezve. Mikola ezen II. Ferencz fiának írja Mihályt is, a koronkai (vagy utóbb ercsei ágbéli) János atyját is.

[2]) Szakál Ferencz naplója 49. lap.

[3]) Apor Synopsis mutationum 128. és 129.

[4]) Mikola id. h. 45.

[5]) Hodor, Doboka várm. 438.

[6]) Bielek L. Majores Hungaror. Analecta C. Bihar pag. 141. 142.

külön hasonnevü, a családoknál régiebb helységről vévén nevezetét. Erről, mint külön családról alább külön czikkben leszen emlékezet. Itt csak azért említettem föl, mert e két család az, mely az Ilosvai által 1574-ben megénekelt, roppant testi erejéről híres Toldi Miklóst ősének igénylé. Ilosvai — úgy látszik — a hős Toldi Miklóst a bihariak köze sorozta, mert noha születéshelyét Nagyfalut Szabolcs megyeinek mondja, de valamint Told puszta most is Bihar megye sárréti járásában fekszik, úgy 1552-ben Nagyfalu is volt Bihar megyében, és ezt egészen Tholdi Mihály birta; [1]) tehát csak ezen Nagyfalu érdekelhette a Tholdi családot, nem pedig a Szabolcs megyében annak a Tiszafelé északi részén fekvő Nagy-Falu. Azonban — mint fölebb említők — Nógrád megyében is van Told és van Nagy-Falu helység is. Továbbá

Ilosvai a hős Toldi Miklóst I. Károly és I. Lajos király korába helyezi, szerinte született az 1320-ban, atyja volt Toldi Lőrincz, testvére György. [2]) A nógrádi hagyomány szerint (az 1677-ben született Ráday Pál szerint) hős Toldi Miklós I. Mátyás király korában élt. [3]) Ez állítások közül, melyik a való, bajos eldönteni. Irodalmunk tudós történetirója a hős Toldi Miklós történetét a magyar őskorból vagy épen eleink mythosából fenmaradt töredéknek véli, és ezzel magát Toldi Miklós személyét történelmi valóságra nézve megsemmisíti. [5]) Hogy Toldi Miklós nevü férfiú I. Lajos király korában valósággal élt, és pedig 1354-ben Pozsony vármegye alispánja és a hasonnevü vár várnagya volt, azt oklevéllel lehet igazolni. [6]) Ezzel azonban a mondai hős azonságát vitatni nem lehet.

Az is bizonyos, hogy Tholdi nevü család már ennél régebben is létezett. Igy Tholdi Botond birtokos volt Zemplin megye több helységében, míg fia Péter 1324-ben Lazony, Mihályi birtokait hűtlenség bélyegén elvesztvén,, azok Monoki Istvánnak adományoztattak. [7])

[1]) Bielek L. id. h. 153.

[2]) Toldy Ferencz, A m. költészet kézikönyve I. 121.

[3]) Ugyan ott, 121. Toldy Fer. A m. költészet tört. Zrinyiig 98. Bel M. Notitia nova III. 442. és IV. 26.

[4]) Toldy Fer. A m. költészet tört. Zrinyig 98. 99.

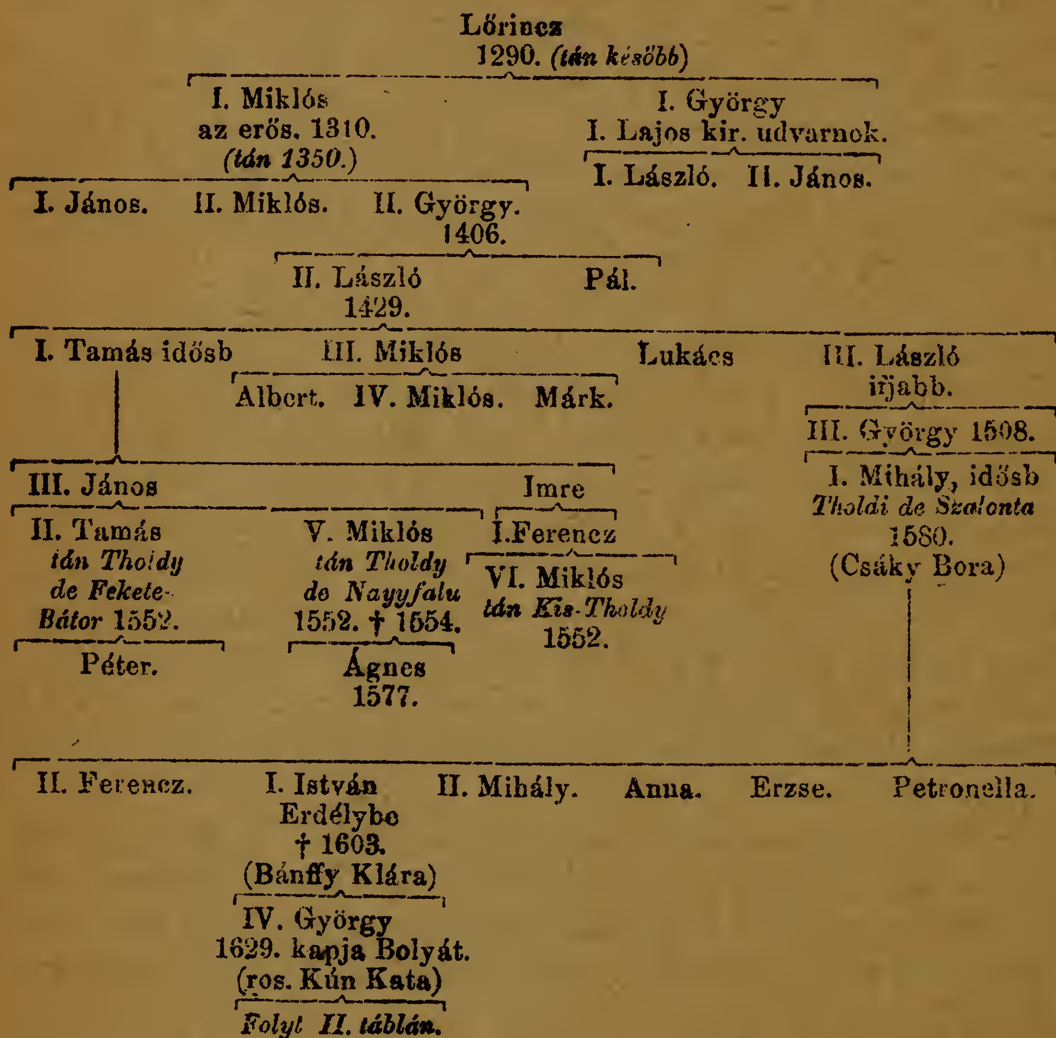
[5]) E vélemény ellen Kemény Zsigm. emelt szót az 1854. évi Divatcsarnok I. félév 49—58. lapján.

[6]) Fejér Cod. dipl. tomo IX. vol. 1. p. 359.

[7]) Szirmay C. Zemplin not. top. 268. 370. not. hist. 16. Lehoczky Stemmatogr. II. 66. és 397. Toldy Miklós a hős koráról nem rég is jelent meg egy értekezés, de hol? arra már nem emlékezem. Sikeretlenül kerestem.

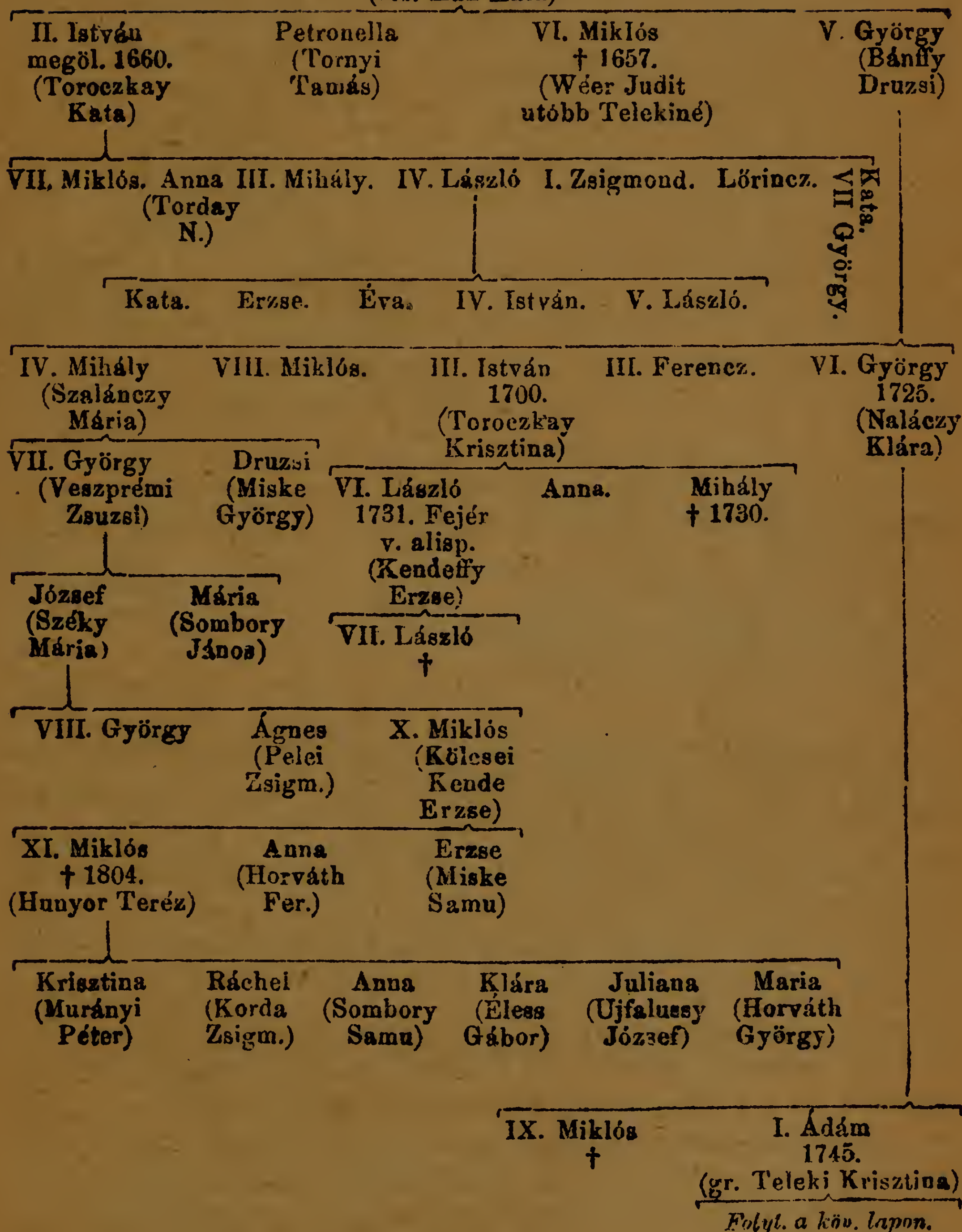
Ezen kitérés után lássuk a Bihar megyei eredetü Tholdy családot. A nagy-szalontai Tholdy család törzs öseül Tholdy Lőrinczet jelöli ki, és attól leszármazását következőleg [1]) hozza le:

I. tábla.

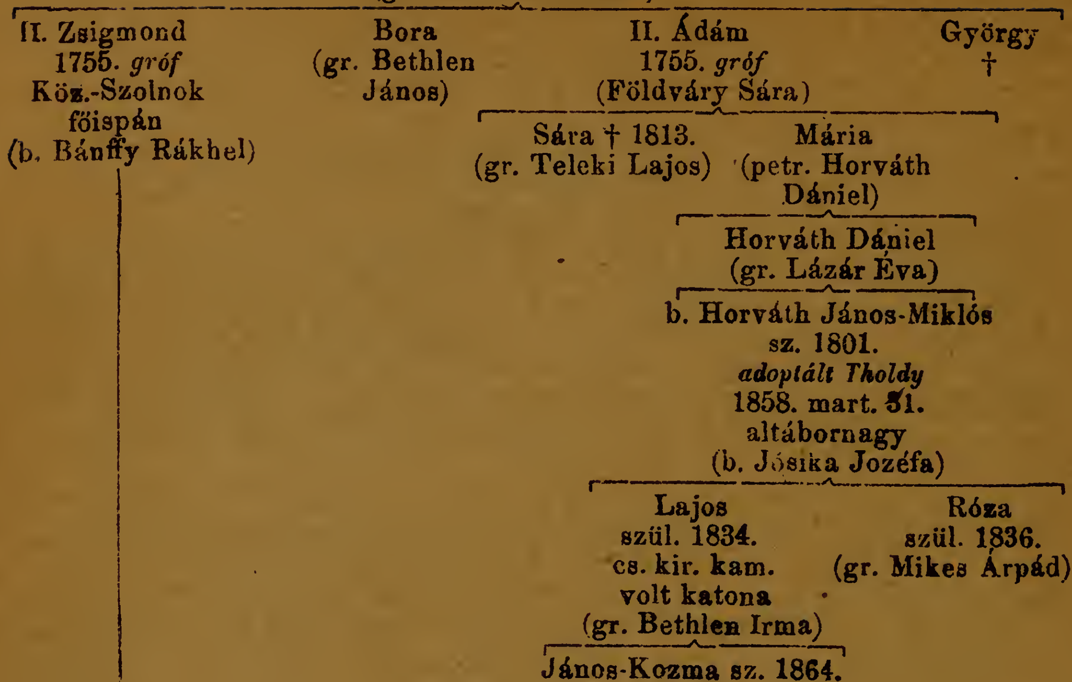
[1]) Egy 1745. évi genealogia szerint Tholdy I Ádám korából; ugyan így közli némi kihagyásokkal Kővári is Erdély nev. cs. 238 Mennyiben legyen I. Mihálytól fölfelé e családfa hiteles, okmányok nélkül meg nem határozhatni. Hogy Lőrincz és fia Miklós a hős Ilosvai szerint is állanak ott, az látszik. Hogy az 1552-ben élők neveit rajta találhatjuk, az hitelességét némileg nem csekély mértékben emeli, ez okbúl alapúl vévén e családfát, igyekeztem rajta évszámokkal az 1552-ben élő Tholdy-akat kijelölni. Hogy I. Mihálytól kezdve semmi kétség sem férhet a családfához, az bizonyos.

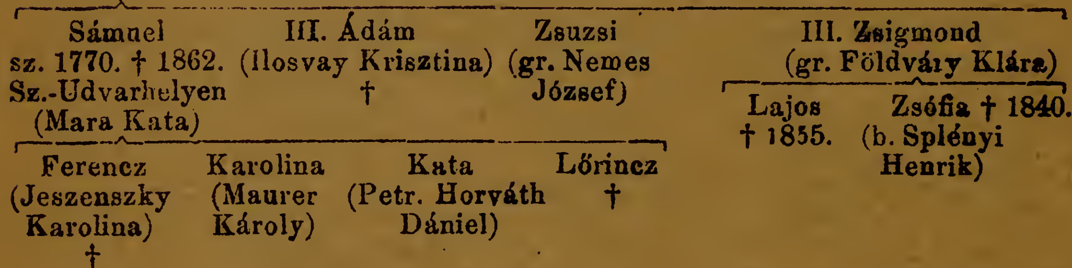
II. tábla.

Folyt. a köv. lapon.

I. Ádám, *ki az előbbi lapon.*
1745.
(gr. Teleki Krisztina)

A családfán álló nemzedékekről a XVI. század középeig nincs adatunk; ekkor négy Tholdit találunk Bihar megye leggazdagabb birtokosai között, és már e négy is külön előnévvel különböztette magát, daczára hogy Thold, Szalonta, Fekete-Bátor helységben még akkor is közösen birtak. Ide irjuk e négy Tholdit, mint azt az 1552. évi Bihar megyei portalis összeirásban találjuk előneveikkel és birtokaikkal: *Szalontai Tholdi Mihály* birt Gálos Petri, Megyer, Vadász, Nagy falu, Alsó Győrös, Görbed helységben egy egy, Pesteren, Oláh Hodoson és M. Hodoson két, Sz. Miklóson és Felső-Szakalban három, Gyontén négy, Esztáron, Tholdon öt és fél, Szalontán hét, Fekete-Bátoron nyolcz és fél, Olasziban és Homorogon tíz portát, összesen 67 $^1/_2$ portát, *Fekete-bátori Tholdi Tamás* Toldon 3, Fekete Bátoron bizonytalan számú portát, *Nagy-falvi Tholdi Miklós* birt Atyás, Papi, Szent-Miklós, Erdő-Gyarak és Szalonta helységben

egy, Mártonteleken három, Gyontén négy, F.-Szakálon öt, Olasziban kilencz, Tholdon hét, Fekete-Bátorban tizenhét és tizenhat, [1]) Nagyfaluban 18 portát, összesen 85 portánál többet; végre *Kistholdi Tholdi Miklós* birt Tholdon három, Fekete-Bátorban bizonytalan számú portákat. [2]) Az előnév adó Nagyfalut, Szalontát és Fekete-Báthort egészen, Tholdot is BüdiMihály egy portáján kivül egészen ők birták. Ezen négy Tholdi közül Miklós (ki magát Nagy-faluról írta) birta még Talpas várát is, Izabella királyné részén állván, miután őt Tahi Ferencz elfogta, Zaberdin Mátyás váradi püspök lefejeztette 1554-ben, [3]) egy leánya maradván Ágnes. A többi Tholdi is utódokban kifogyott, csak Szalontai Tholdi Mihály maradt meg család fentartóúl, ki 1570 ben János Zsigmond tanácsosáúl iratik, és kinek nejétől Csáky Borbálától több gyermekei között maradt fia I. István, ki elvesztvén m. országi jószágait, Erdélybe telepedett és Báthori Zsigmondtól jószágokat kapott. Ez alatt és mint a székelyek vezére szerepet visz mint székely Mózsés híve ennek pártján harczol, 1603 ban midőn béke pontok szerint birtokait visszakapni remélheté, a Bárczasági ütközetben sebet kap, elfogatik, magát kiváltja, de sebe miatt meghalt. [4]) Nejétől Bánffy Klárától maradt fia

IV. György, ki 1629-ben Bethlen Gábortól kapta a család legszebb birtokát, Bolyát [5]) Felső-Fejér megyében. Nejétől rosályi Kún Katalintól egyik fia VI. Miklós 1657-ben Rákóczi alatt a lengyel expeditio áldozata lett. Özvegyét Weér Juditot Teleki Mihály vette nőül. Másik fia II. István, kit a tatárok öltek meg 1660-ban. Ennek nejétől Toroczkay Katától ága unokáiban fogyott ki. A harmadik fiu

V. György nejétől Bánffy Druzsiannától öt fiat nemzett: Közülök III. István Toroczkay Krisztinától nemzé VI. Lászlót 1731-ben Fejér megye alispánját, [6]) ki fiában kihalt.

IV. Mihály nejével Szalánczy Máriaval nemzett utódaiban a szalontai Tholdyak nemesi ágának terjesztője lett. Fia VII. György, ki Veszprémy (vagy Beszprémy) Zsuzsát birta nőül, a Lápos vizébe

---

[1]) Ebből, úgy látszik, hogy e családban egyszerre épen három Miklós volt

[2]) Bielek L. Majores Hung. 120—156.

[3]) Forgách Commentarii. p. 115.

[4]) Wolph. Bethlen tomo V. 10. 55. 60. 61. 113. 136. 138. 154. 244. 261. 410. stb Kemény János önéletirása 22. 23.

[5]) Gyulafehérvári káptalan Prot. Barkai fol. 147. Kővári szerint.

[6]) Mikola Hist. geneal. pag. 43.

fúlt. [1]) Ennek fia volt József, kit a zsiványok öltek meg Remete mezőn. Ennek férfi ivadéka Szatmár megyében volt birtokos Baiota falván, Istvándiban; [2]) kihalt 1804-ben XI. Miklósban, kinek nejétől Hunyor Teréztől csak hat leánya maradt.

V. Györgynek Bánffy Druzsiannától fia volt még VI. György is, ki 1725-ben csak maga élt már Erdélyben. [3]) Ennek nejétől Naláczy Klárától egyik fia volt I. Ádám, kinek gr. Teleki Krisztinától négy gyermeke közül maradt két fiú II. Zsigmond Közép szolnok megyei főispán, és cs. k. kamarás és II. Ádám, kik 1755. aug. 26-án Mária-Terézia által grófságra emeltettek. [4])

II. Ádámnak Földváry Sárától csak két leánya maradt: Sára († 1813.) gr. Teleki Lajosné, és Mária Petrichevich Horváth Dánielné.

II. Zsigmondnak, ki még 1794-ben élt, nejétől báró Bánffy Ráheltől egy leánya és három fia maradt, ezekből III. Ádám magnélkül, III. Zsigmond Lajos fiában 1855-ben halt ki, élt még Sámuel (sz. 1776.) Sz. Udvarhelyen, kinek nejétől Mara Katától szintén voltak Ferencz és Lőrincz fiai, de atyjok előtt elhalván, Sámuel a benne kihalandó Tholdy család fentartásáról úgy intézkedett, hogy 1858. mart. 31-én fejedelmi beleegyezés mellett nagybátyjának néhai II. Ádámnak leányától gr. Tholdy Máriától származott unokáját báró Petrichevich Horváth János-Miklós cs. k. altábornagyot fiáúl fogadta, ugy hogy az a gr. Tholdy javakban örökösödve, a Tholdy czimert a Horváth czímerrel egyesítve „gr. Horváth-Tholdy“ névvel élhessen, és éljen utódaival együtt. Gr. Tholdy Sámuel 1862-ben meghalt, és jelenleg a Tholdy család nevet már csak egyesítve a gr. Horváth-Tholdy ivadék van hivatva tovább terjeszteni.

Tholdi család (Tholdi †) A Nógrád megyei régi kihalt Tholdi család azon megyei (Alsó és Felső) Thold helységről vette nevét. Már a XIV. század elején tünik föl Tholdi János, kitől nehány izen a leágazást [5]) így találjuk:

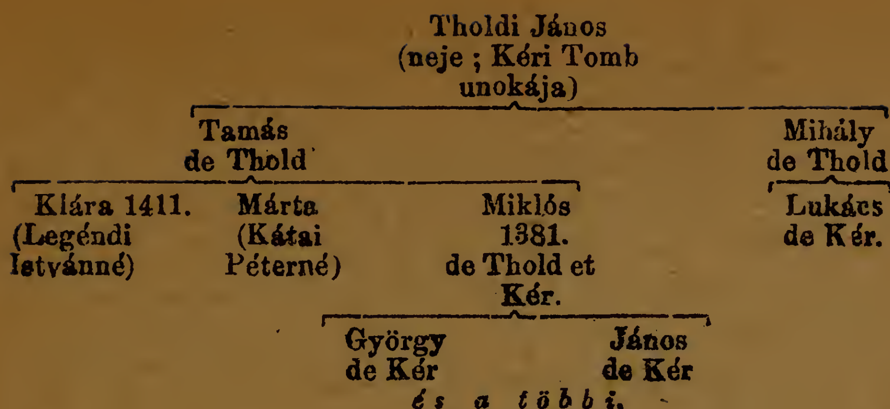
[1]) Retteghy naplója 166. lap.

[2]) Szirmay, Szatmár várm. II. 179. 240.

[3]) Apor, Synopsis mutationum p. 292.

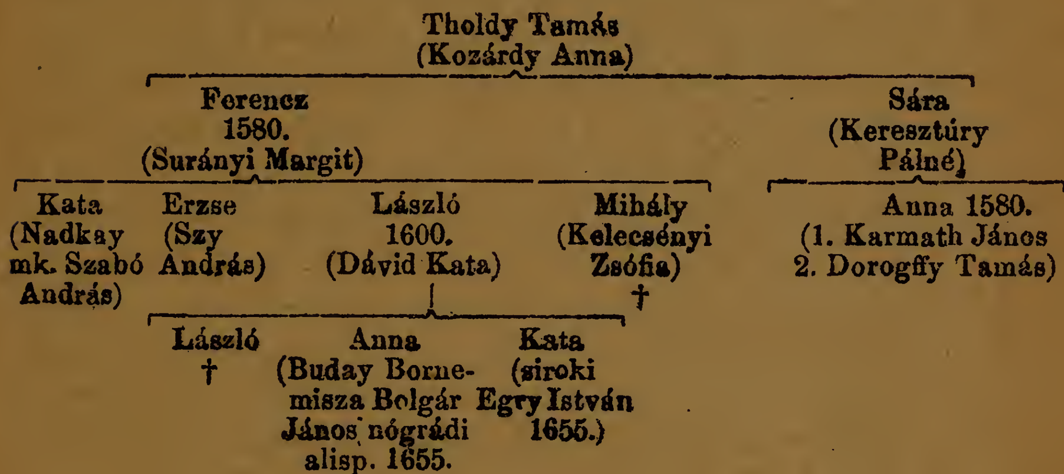
[4]) Kővári id. h. és góthai Taschenbuch d. gräfl. H. 1859. 383. lap.

[5]) Nógrádi levéltár fasc, process. LXXXII. nro 17. Radványi Istvánnak és Pálnak mint fölp. Toldy Ilona Molnár György hitvese ellen Nagy-Kéri birtok iránt 1755. indított peréből. Itt csak megjegyezvén, hogy Toldy Ilona nem e családból eredt, mint alább látandjuk.

Ez ág azonban — úgy látszik — a K é r i nevet vévén föl, a Tholdy családot terjeszteni megszünt.

Csak a XVI. századból van ismét adatunk a Nógrád megyei Thold helységet birtokolt családról, midőn Tholdy T a m á s élt, kitől a családfa kihalásáig következőleg [1]) terjedt le:

A táblán álló F e r e n c z 1580-ban nővére S á r a gyermekének Keresztúry Annának és férjének Karmath Jánosnak bizonyos föltételek alatt Nógrád megyei Told, Herencsény, Kozárd, Gede, Kis-Haláp és Kutassó helységbeli birtokait bevallotta; azonban e bevallás meg nem állhatott. Utóbb F e r e n c z fiának L á s z l ó nak nejétől Dávid Katalintól csak két leánya maradván a Tholdy családból, ezekből A n n a Buday Bornemisza máskép Bolgár Jánoshoz, K a t a pedig siroki Egry Istvánhoz menvén férjhez, [2]) ezek Told fölött 1651-ben

[1]) Hiteles perbeli családfáról a Vattayak perébe Sipos Gáb. ellen, és egyéb okmányok alapján családi levéltáramból, minthogy E g r y leány-ágon családomat is vérségileg érdekli.

[2]) Sz. benedeki Conv. fasc. II. nro. 61.

perelve osztozkodtak, és azon teljesen összevesztek, Buday kétségbe hozván Egry István nemességét, ez amazt perbe fogván in emenda linguae marasztaltatá el. [1])

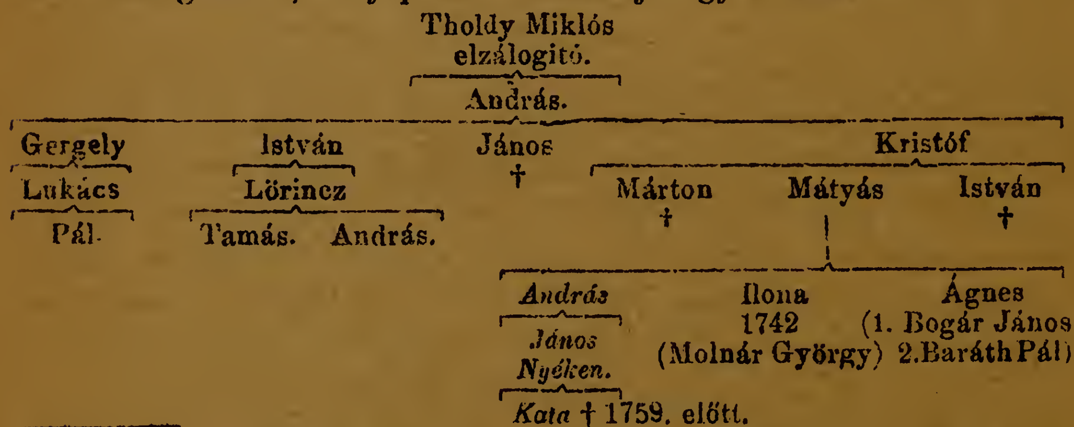
E két leányban a Nógrád megyei ősrégi tholdi Tholdy családnak fiágon vége szakadt. Mindazáltal

Már a XVII. század végén más Tholdy nevű nemes család is feltűnt Nógrád megyében, melynek azután utódai a mult században, ennek nyomán meg még ettől is különböző Tholdy családbéliek igyekeztek eme kihalthoz kötni magokat, és ennek elmaradt levelei mellett örökségeket hajhászni. De ezekről a következő czikkben.

Tholdy család. Nógrád megyében 1670-ben élt nemes Tholdy Kristóf, kinek neje Hegedűs Ilona volt. Ennek fia volt Tholdy Márton, kit 1705-ben Tholdy Mátyással együtt a megyei felkelő nemesek összeirásában találunk. Ezen Tholdy Márton Nógrád megyétől 1698-ban kapott nemességi bizonyítványt, mely elrongyolván, 1716-ban ismét megujjíttatott. Ezen nemesi bizonyítványban ősei igy soroltatnak fel, atyja volt Tholdy Kristóf, ennek atyja Gergely, ennek András, ennek Miklós, mely szerint következő leszármazás áll:

Tholdy Miklós { András { Gergely { Kristóf { Márton 1698. 1716

Mártonnak, ki magnélkül halt el, testvére volt Mátyás, kinek leánya volt Tholdy Ilona, Bőviz másképp Molnár Györgyné, ki 1742-ben Radványi Pál és Ferencz ellen zálogváltó pert inditott Told, Kis-Haláp és nagy kéri részbirtok iránt, melyet állítólag őse Tholdy Miklós zálogitott el, mely perben családfáját igy mutatta [3]) fel:

[1]) Az érdekes per egész terjedelmében olvasható a Nógrád megyei 1652. évi jegyzőkönyv 48. és köv. lapjain. — [2]) Protocoll C Neograd anni 1670 máj 28. — [3]) Nográdi levéltár fasc. II. Sub Lra K.

E származási fán azon (úgy látszik: szándékos) külömbség tünik föl, hogy a Márton nemesi bizonyítványával ellenkezőleg Kristóf nem Gergelynek, hanem egyenesen Andrásnak fiáúl állíttatik.

A táblán álló Lukácsnak fia Pál tán az, kit Nógrád megye 1726-ban nemtelennek nyilatkoztatott ki a nemesi vizsgálatkor: (pro manifesto ignobili est declaratus.)

Még érdekesebb fölfedezéseket is mutatnak némely kezembe került levelek a család titkaiból.

Ezek szerint a táblán álló Mátyásnak Ilona és Ágnes nevü leányain kivül lett volna még András nevü fia is, ennek pedig János fia, és ennek egy leánya Katalin, ki 1750. táján Tersztyánszki János alnádor előtt óvásképen eléadta, hogy az ő atyjától Tholdy Jánostól már nevezett nagy nénjének Tholdy Ilonának férje Bőviz máskép Molnár György Hont megyei Székes-fehér Nyéken az édes atyjának (Th. Jánosnak) házából a Tholdy családféle okleveleket ellopta, és azok egy részét elzálogitá, más részét pedig megtartotta. Tholdy János nyomozván okleveleit, azok egy részét Molnár Györgynél, (ki akkor már magát álorczásan szintén Tholdy Györgynek hivatta) megtalálta; de ez mint módos ember igéretekkel Th. Jánost elámítá, hogy csak hagyja őt a névvel élhetni, ő a levelek mellett a jószágokat kiperli, és az atyafiságot illendően részesíteni fogja. Th. János halála után az álorczás Tholdy (vagy is Molnár) György Nógrád megyében Nagy-Kért kiváltá (és ott is lakott már) úgy Toldot és Kis-Halápot is; a részesülni akaró rokonokat pedig az álorczás kitagadta.

Az bizonyos, mint fölebb már érintve volt, hogy 1742-ben inditott per utján Tholdy Ilona Molnár Györgyné, a Nagy-kéri birtokot kiváltotta; sőt azt is o klevél mondja, hogy 1768. aug. 3-án Molnár György még nejének nővérétől Tholdy Ágnestől is a nagy-kéri birtokjogról lemondást és részére bevallást eszközölt, noha utóbb Th. Ágnes e bevallást megmásítván, azt 1769. maj. 3-án Sz.-Iványi Ferencznek vallá be stb.

Tholdy Katalin 1759-ben már nem élt. És ez idő alatt ezen családba betolakodásra nézve egy másik, ujabb kisérlet is történt: 1759-ben egy Nógrád megyében Tereskén lakó Hegedüs János nevü nemtelen ember eszközöltetett tanuvallatást, mely szerint nagyatyját Tholdy Andrást noha Pest megyei Hévizről (és így egészen különböző czimerleveles Toldy családból származtatta,) még is azt igyekezett igazolni, hogy ezen nagyatyja Th. András Hévizről szakadt Nógrád megyébe Tolmácsra, és hogy ez, mivel hegedülni tudott és be-

gedülni járt, innen H e g e d ü s n e k neveztetett el, és fia volt Tholdy Mátyásnak a Th. Ilona atyjának; továbbá, hogy a hegedüs Tholdy András Tolmácson meghalván, özvegye Tereskére telepedett fiával Jánossal, a kinek ő Tholdy János légyen fia, állítatván azt is, hogy az ő nagyatyjának a Nyéken lakott Tholdy Kata nővére volt. Azonban mind e törekedése siker nélkül maradt.

Mind ezek oda mutatnak, hogy az 1653-ban férfi ágon már kihalt régi tholdi Tholdy családnak utódai gyanánt annak egykori jogaiért és javaiért részint eredetiben, kezökbe jutott, részint hiteles helyekről kiszerzett oklevelek nyomán más hason nevü Tholdy ivadék álarczásan is sikra szállt.

Lássuk a Pest megyei Tholdy családot.

Tholdy család. A Pest megyében Hévizen, és Heves megyében Gyöngyösön és Taron lakott és tán máig lakó Tholdy családot hiteles adatok a czímeres leveles nemesek sorába helyezik. Tholdy I s t v á n, K r i s t ó f, és A n d r á s, kik az I. Leopold királytól nyert armálisban megnevezve vannak, czímeres levelöket mint Pest megyei hévizi lakosok Pest megye előtt 1700. octob. 17-én hirdették ki. Már a másod unokák közül Tholdy P á l és G y ö r g y oda voltak kényszerülve, hogy nemesi származásukat per utján igazolják, és csak így nyertek 1778-ban Heves megyétől nemességöket elismerő bizonyítványt.

Nevezett Pálnak fiai M i h á l y és I m r e Heves megyében 1806-ban ujolag kihirdették nemességöket. Ezeknek fia ismét M i h á l y és I m r e e század elején Heves megyében Tar helységben laktak.

Családfájok [1]) ez:

N.
- István 1700. armalisban.
  - György.
  - János.
- Kristóf 1700.
- András 1700. arm. Hevesben
  - János
    - Tamás.
      - Pál 1778. Heves. public.
        - Mihály publ. 1806.
          - Mihály lak. Taron.
        - I. Imre publ. 1806.
          - II. Imre Taron 1818.
      - Mihály.
      - János.
      - András.
      - Ferencz.
      - István.
      - György 1778. Heves. public.

[1]) Heves megye levéltárában nségi pörükben.

E család is, daczára hogy nemessége csak I. Leopold király koráig terjed, igyekezett a régi Tholdy család hagyományaiban részesülni. E végre a káptalani levéltárakból kiadott okmányok szolgáltak volna. A Tar helységben lakó Tholdy Imre 1818. jan. 10-én Nógrád megyei nagy réthi Darvas Jánosnál ennek (mint ez följegyzé) mutatta néhai Tholdy Miklósnak a váczi káptalanból kelt záloglevelét a nagy-kéri birtokról, és beszélte, [1]) hogy „több rendbeli Tholdy familiát illető káptalanokban expediált levelei" vannak. Sőt ez alkalommal már a kihalt tholdi Tholdy családhoz is családfai összeköttetését (ellenkezőleg a Heves megye előtt 1778. és 1806-ban igazolt genealogiával) így szerkesztė: hogy azon Tholdy Tamás és neje Kozárdy fiának Ferencznek (ki itt a 161. lapon látható) fia lett volna Tholdy János, ennek fia András, kinek Tamás, kinek ismét Tamás, kinek Pál, kinek Mihály és Imre, amannak Mihály, Imrének pedig ő, a Taron lakó Tholdy Imre, mely származtatás azonban, hogy a valósággal ellenkezik, az eléadottak nyomán nem szükséges ismételnem.

Mind ezeket bövebben például azért véltem érdekesnek elmondani, hogy lássuk, mily körülmények gyakran azok, melyek a családtán valóságos hivatását, a valódi nemzékrendek összeállítását nehezítik.[2])

Tholdy család. Hogy a Dunántúl is volt Tholdy család, mutatja egy családfa, melyen Tholdy Mártonnak nejétől Koza Ilonától leányát Tholdy Annát Festetich Pál nejének olvassuk. [3])

Thólt család. (Nagy és Kis-Selmeczi és Ludrovai.) Liptó vármegye legrégibb tősgyökeres családainak egyike, melynek családfája a XIV. század elejeig megy vissza. Legelső ősi birtoka azon megyében Kis és Nagy Styavnicza (a régi okmányokban *Scewniche*) vagyis Kis és Nagy Selmecz helység, hol a család jelenleg is birtokos, és melyről hajdan vezetéknevét Stjauniczky-nak írta, és honnan előnevét máig is írja.

Első tudható törzse János de Scewniche volt, ennek fia István, ki Sceuniche földjére 1380-ban (in Vigilia assumpt. B. Virg.) I. Lajos királytól új királyi adományt vitt, és abba a Szepesi káptalannak 1381. (sabbatho prox. ante Dom. Judica) kelt iktatási jelentése szerint ünnepélyesen be is vezettetett. A min ezen okmányok felmu-

---

[1]) Darvas János saját kezű irása.

[2]) Azon Tholdy-féle családfát pedig, mely a Trophaeum Estorasianum nyomán Hevenesy Ms. 28. kötetében, úgy a Geneal. auth. I. kötetében is látható, az első tekintet is a valótlanságok sorába utasítja.

[3]) Mss. Musei fol. lat. nro 213. sub. 30.

tatása mellett Istvánnak fia Péter 1391-ben Bebek Imre országbiró birtokjogi vizsgálatákor birtokjogát törvényesen igazolta is. [1])

A család tagjai ezen időtöl fogva *de Nagy* vagy *Kis-Stjaunicza* neveztettek, csak a XVI. század elején találunk oklevélre, a midőn már a *Tholt* név is szokásba jött mind a mellett még a Stjauniczky név is felváltva használtatott. Oklevelek szerint a család nevezetesb történeti és birtokjogi momentumait a következőkben találjuk:

1511-ben Tholt János Túrócz megyei Bisztricska helységnek ötet illető negyed részét eladja Kis-Rakói (Lehoczky) Máténak. [2])

1512-ben Tholt Jakabnak fia Lénárd Túrócz megyei Bisztricska helységnek másik őt illető negyed részét 200 ftért örökösen eladja Kis-Rakówi Máténak. [3])

1517-ben Márta-Erzsébet nemes Nagy-Stjauniczai Lénárd atyafija ellen az atyai javakból adandó leány-negyed iránt birói itéletet nyert, melyre nézve azután 1519-ben a szepesi káptalan előtt nagy-stjauniczai Tholt Leonard a nevezett nővérrel egyezségre lépett, mely oklevelek egyszersmind a Tholt és Stjauniczky névvel nevezett család azonosságát is igazolják.

1557-ben febr. 13-án Nagy Stjavniczai Miklós és Zsigmond, másképٍ Pesthy nevezetüek, fiai néhai Pesthy Andrásnak ennek nejétől néhai nemes Benigna asszonytól, ki néhai Nagy-Stjauniczai Miklósnak leánya volt, Nádasdy Tamástól nádori adományt nyertek Nagy-Stjauniczán ket nemes kúriára, és két elpusztúlt jobbágy házhelyekre, mint néhai anyjoknak Benignának a szomszéd Madokis nevü pusztán illető birtokrészére. Azonban a beiktatásnak ellene mondott nemes Kis-Stjavniczai Menyhért. Azonban már

1538-ban (feria 5-ta post fest. Epiphaniarum Dni) Nemes Dorottya asszony, néhai nemes markoviczi Tarnovszky Zsigmond elmaradt özvegye, és néhai nemes Nagy-Stjauniczai Gergelynek leánya, a Nagy-Selmeczen, Rudolffalván és Madokis pusztán neki leány-negyedképen jutott birtokrészeket Rakovszky György Turócz megyei alispánnak elzalogitja. [4])

1534. és 1556-ban Szent-Iványi Borbála, Nagy Stjauniczai Zsigmond özvegye, és Margit néhai Nagy-Stjauniczai Miklós leánya,

---

[1]) Lásd Regestrum de Liptó Kiadva a m. Akad által M. Történelmi tár IV. köt. 35. lapon.

[2]) Turóczi Convent sz.

[3]) Ugyan ott.

[4]) Túrocz megye előtt.

Nagy-Stjauniczai Gergely nénje, részint leány-negyed, részint özvegyi jogon kapott birtokrészeit Rákói György alnádornak bevallják Liptó megye és Damián mester kisebb kanczellár előtt.

1539-ben Nagy-Stjauniczai Feliciana Nagy és Kis-Stjauniczán, Rudolffalván és Madokis pusztán való birtokrészeit szintén Rakowi Györgynek zálogitja el Damián mester kisebb kanczellár előtt.

1555-ben (Kálmán vértanú napján) nemes András, Tamásnak a thurdosini harminczadosnak nejétől Mártától, néhai Nagy-Stjauniczai Gergely leányától született fia, Nagy-Stjauniczán fekvő azon jobbágy telkeit, melyeket anyja Márta után leány-negyedképen kapott, 42 ftért zálogba adta vitézlő Rakowi György al-országbirónak Nádasdy Tamás nádor itélőmestere Damián mester előtt.

1560-ban Tholt Menyhért, Nagy és Kis-Stjauniczai Imrének fia Nagy-Stjauniczán, és a szomszéd Madokis pusztán, úgy a Zólyom megyei Dubjai (Tri Dubi) pusztabeli egész birtokrészét, mely akkor a Rakóvszky családnál zálogban volt, bevallotta néhai Pesthy András fiainak Miklósnak és Zsigmondnak. [1])

1564-ben vitézlő Menyhért, néhai Imrének fia, a ki Lőrincznek, Kis-Stjauniczai István fiának fia volt, Pozsonyban sz. Mihály Arkangyal nyolczados törv. határidején Báthori András országbirónak itélőmestere Olgyai György előtt ügyvéde vitézlő Bendei Csákó Mátyás által vitézlő Jánost néhai Rakovszky György fiát zálogváltási perbe idézi azon nagy-stjauniczai hét házhely iránt, melyeket néhai vitézlő Miklós, Nagy-Stjauniczai N.-nek fia még 1484-ben 40 arany forintért zálogba adott.

1570-ben Tholt Menyhértnek fia Stjauniczky Péter tiltakozik Nagy-Stjauniczky Miklós ellen Turócz megyei Trebosztón fekvő birtokrésznek czélba vett eladása miatt. [2])

1571-ben János, Péter, Kristóf és Gáspár Kis Stjauniczai Lénárdnak fiai, és Tholt Menyhért nagy-stjauniczai Stjauniczky Imrének fia mint nagybátyja utáni osztályos atyafiak nénjüknek (sorori) Tholt Katának, Podhoránszky Mihály hitvesének Liptó megyei Nagy-Stjauniczán egy egész kúriát, és két fél kúriát fiágra a szepesi káptalan előtt beiratképen (inscriptionaliter) bevallanak.

1577-ben nemes kis-selmeczi Stjauniczay Péter maga, úgy

---

[1]) A szepesi káptalan előtt.

[2]) Szepesi káptalan Protoc. 1570. folio 237.

kis-stjauniczai Tholt Gáspár, Péter, Lénárd és László unokatestvér atyafiai (fratrum suorum patruelium) neveikben is, Rakovszky Albertet és minden másokat Liptó megyei Nagy-Stjauniczai birtokuk megvételétől, bitorlásától stb. a fejedelmet az eladományozástól tiltja. [1])

1594-ben Nagy-Stjavniczai Péter Szepes megyei Hworan nevü pusztán 40 holdat 50 ftban Jazay Tamásnak a tiz lándzsások széke alispánjának zálogba ád. [2])

1616-ban kis-stjauniczai Stjauniczky Menyhértnek nejétől Spetinger Zsófiától fia Péter Szepes megyei Kaczvingel helységben fekvő egész jobbágytelkét 15 arany és 50 forintban elzálogítja Szent-Iványi Jánosnak.

1623-ban Nagy-Stjavniczai János Torna megyei Egerszegi egész kúriáját Kubínyi Máté, Mihály, Ferencz és Jánosnak zálogba adja.

1627-ben Kis-Stjavniczai István Mladossovich Horváth Miklósnak Szepes megyében a lándzsások kerületében fekvő Hworán helységbeli részét (mely 26 holdra terjed) felszabadítja és beirja. [3])

1629-ben nagy-stjavniczai Tholt Péter Liptó megyei Sósházi birtokrészét 300 körmöczi arany, 200 birodalmi tallér, és 300 m. forintban Vitalis Kristófnak zálogba adja. [4])

1634-ben Nagy-Stjauniczai István Szepes megyei Dunajecz kerületi Kaczwinkel helységben fekvő jobbágytelkét Stansith Horváth Boldizsárnak 167 for. 60 denárban zálogba adja.

1636-ban Nagy-Stjavniczai István Mladossovich Horváth Miklóstól és nejétől Kubínyi Katalintól még 1635-ben két izben kölcsönzött összesen 600 ftra menő összeg fejében Szepes megye felső részében a tiz-lándzsások kerületében Gánfalva helységben fekvő házát nevezett Horváth Miklósnak zálogba adta.

1643-ban Stjavniczky István az egész Stjauniczky és Tholt család nevében, miután a Rakovszky család beiktatásának ellenmondott, Rakovszky János folytonos jogháborgatásai és hatalmaskodásai ellen stjavniczai örökös birtokára nézve tiltakozik. [5])

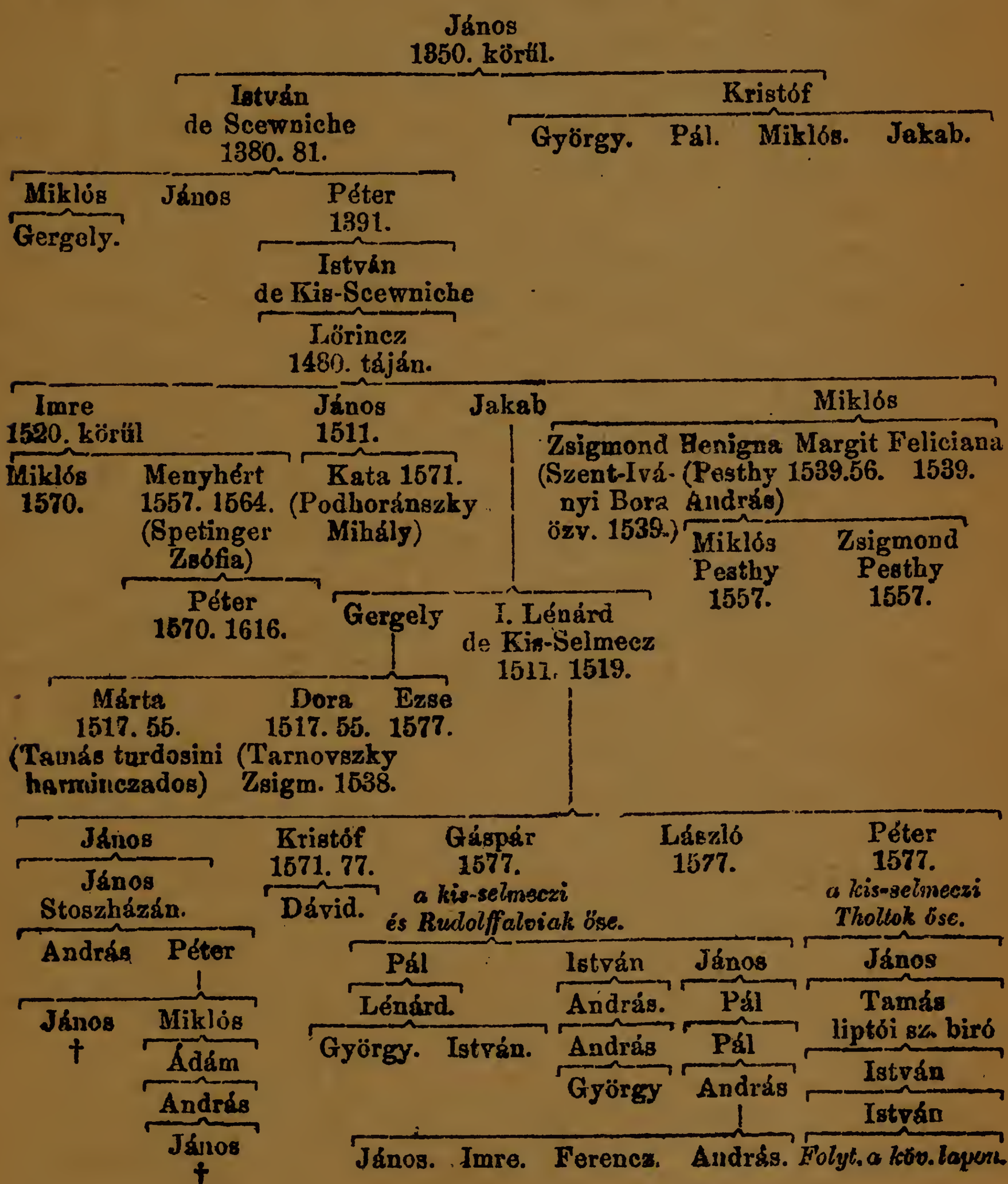
1647-ben Tamás, néhai Tholt Balásnak fia Bohuss Dániel-

[1]) Szepesi káptalan Protoc. 1530. folio 237.
[2]) A szepesi káptalan előtt.
[3]) Ugyan ott.
[4]) Ugyan ott Protoc. anni 1643. folio 126.
[5]) Ugyan ott

nek és nejének Báan Zsófiának Liptó megyei Vida-földe helységbeli birtokrészének felét és egy jobbágyát elzálogitja.

1662. május 8-án Tholt Gábor, rokonai Csúty Benedek Tholt Mihály és a többiek nevében is Pozsony megyei Barakony és Kajal, és Nyitra megyei Ürmény mváros és Kikló helységbeli anyai birtokrészeit Thuránszky Ferencz özvegyének nebojszai Balogh Ilonának zálogképen bevallja.

A család származási fája, mennyire azt az eléadottak nyomán és a család közlése folytán szerkeszteni lehetséges, következő:

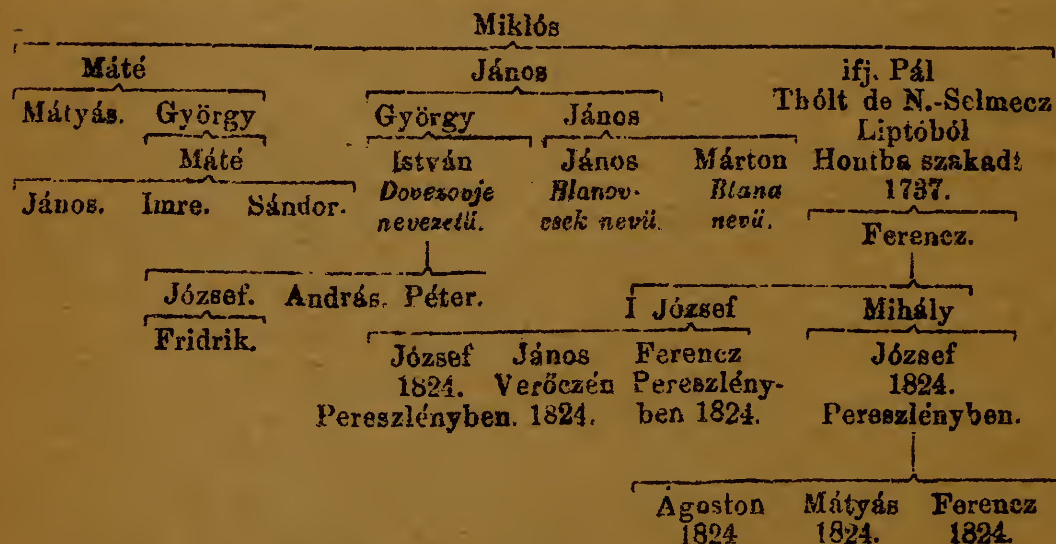

István, *ki az előbbi lapon.*
Pál
György
József-Kristóf
Liptói szbiró
József-Kristóf
Liptó v. főbiró
1862—65.

Az e családfán állók közül a végizor álló Thólt József-Kristóf Liptó vármegyének 1840—44-ben rend. esküdtje, 1848. oct. 14-től alszolgabirája 1840-ig, 1861-ben alkotmányos tiszteletbeli főszolgabirája volt, jelenleg 1862-től kinevezett főszolgabirája.

Kis-selmeczi Thólt András 1825. körül Liptó megyei rendsz. esküdt. Dénes 1825-től sok ideig rendsz. esküdt, utóbb 1834—40-ben biztos volt. Ezek a családfán ninesenek.

E családfa nem teljes, arról többen hiányzanak, igy többek közt azon Miklós ága, melyből egy ág Hont megyébe szakadt a múlt században. Nevezett Miklóstól ezen ág leszármazása következő:

E családfán álló Miklósnak fia Pál, ki ifjabbnak neveztetik, Liptó megyéből, melytől 1736-ban nemesi bizonyítványt kapott, Hont megyébe költözött és telepedett, és ott nemességét 1737. jul. 29-én kihirdetteté. Fia Ferencz 1754-ben a Hont megyei kétségtelen nemesek sorába iktattatott. Ennek két fia maradt: József és Mihály, amannak fiai József, János és Ferencz, Mihálynak pedig fia József (mindnyájan Jánoson kivül, ki mint molnár 1820-ban Nógrád megyei Verőczére telepedett) Hont megyei Pereszlényi lakosok, az utóbbi József fiaival Ágoston Mátyás és Ferenczczel együtt

Hont megyétől 1824. febr. 22-én az oklevél szavai szerint: mint a Solmeczi Thólt családból, (mely a magyarok által hibásan Toldinak is neveztetett), származottak, nemesi bizonyitványyt kaptak. I. Józsefnek fia József utóbb 1833-ban jan. 24-én honti nemesi bizonyitványát Nógrád megyében is kihirdetteté. [1])

A család fészke Liptó vármegyei Nagy-Selmecz (tótúl Stjavnicza) honnan a család egy része a Stjavniczky nevet is viselte. E helységet a család a Rakovszky családdal félerészben birja, [2]) míg ugyan ott Kis-Selmecz kis helység egészen e család bírtokát képzé. [3]) Hasonlóan régi jogon birtokos a Thólt család Ludrován is, [4]) (vagy máskép Rudolffalván) és e helységekről írja előnevét is.

A család Tholt neve több alakban fordúl elő, igy Thólt, Thuolt alakban, és ma már még inkább Thóldt alakban; de e nevet a Toldy, vagy Tholdy családnévvel soha sem szabad össze zavarni.

A család czímere a paizs udvarában arany koronán könyöklő kar, három lovas zászlót tartva; fölötte jobbról félhold, balról hat ágú csillag ragyog.

A Thólt családnak tagjai Liptó megyén kivül több megyébe is elszakadtak; igy Tholt György 1766-ban N. Várad főjegyzője, ennek utóda Tholt Magdolna Mezey Lajosné, meghalt N. Váradon 1858. oct. 27 én kora 28. évében.

Tholway család. (Menyői) Közép-Szolnok vármegye ős régi családainak egyike. Törzse Tholway Balás 1484. körül élt, kitől a családi egykorú oklevelek nyomán a nemzékrend [5]) következő:

Tholway Balás
1484.

Mihály — *Folyt. a köv. lapon.*

Máté
1513.

Kata (Fodor István) — Mihály. — Imre — Gergely. — Bálint. — István. — Antal — Benedek (Rátony N.)

Kata (Fodor István): Janos. — Ferencz.

Imre: Erzse (Oloszi Márton)

Antal: György.

Benedek: Péter. — György. — István.

Péter: Benedek — György — János — Bora (menyői Török Bálint) — Zsofia (baksai Szabó András)

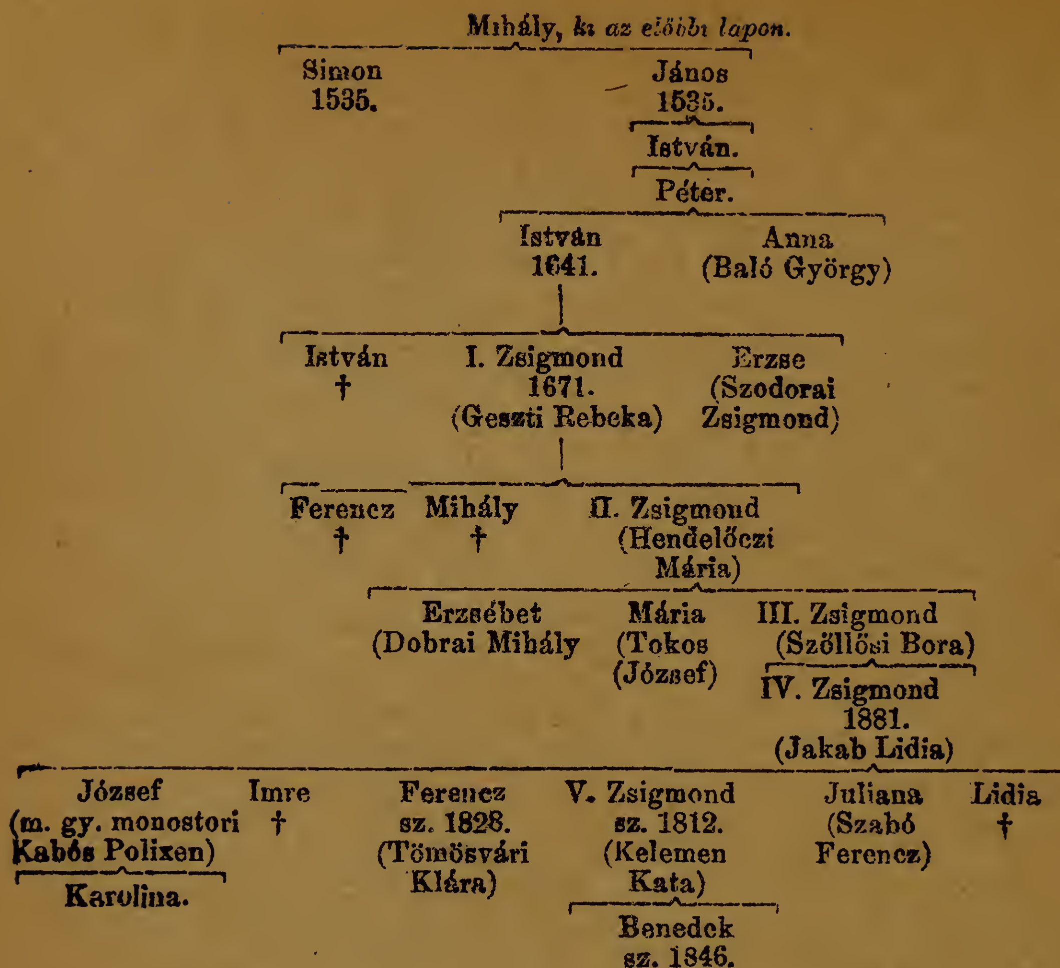
[1]) L. Nógrád megyei jegyzőkönyv. 1833. évi. 207. sz. alatt

[2]) Bel. Math. Notitia nov. Hung. Liptó várm. leirásában. tomo II 577

[3]) Ugyan ott.

[4]) Ugyan ott.

[5]) Családi közlés szerint.

A törzsnek unokái közül menyői Tholway János és Simon 1535-ben Közép-Szolnok megye előtt menyői Fodor János nejétől Dorottyától és fiától lelei Pálffy Páltól megszerzik ennek menyői birtokrészét, mely bevallás a családnak Közép-Szolnok vármegyében törzsökös birtokos voltát igazolván, miután az a család egyik tagja által velem eredetiben közöltetett, érdekesnek tartom itt történelmi szempontból egészen közölni, a mint [1]) következik:

„Nos Joannes Pap et Nicolaus Haraklyany Vice-Comites et quator Judlium Comitatus Zolnok mediocris; Damus pro memoria, quod honesta Dorothea consors nobilis Joannis Fodor de Mewnye *(így)* unacum filio Paulo Pálffy de Lele coram nobis personaliter constituti sponte ac libere fassi sunt et retulerunt in hunc modum: Quod ipsi matura in se ipsos deliberatione praehabita, duas partes unius sessionis in possessione Mewnye in de Comitatu Zolnok mediocri, simul cum cunctis suis uti-

[1]) A rövidítéseket is kiírva.

litatibus et pertinentiis quibuslibet, puta terris arabilibus cultis et incultis, prout fenetis, silvis, memoribus, rubetis, aquis, aquarumque decursibus, ac aliis universis proventibus quovis nominis vocabulo vocitatis ad eandem de jure et ab antiquo quovis titulo juris concernentibus et pertinere debentibus Nobilibus Joanni, Simoni Tholway de praefata Mewnye pro florenis quinque et denariis septvaginta hungaricalibus (ut dixit) jam pleno receptis, et levatis dedisset, vendidissot, inscripsisset, et perpetuasset, jure perpetuo et irrevocabiliter in filios filiorum, ac heredes heredum tenendas, possidendas pariter et habendas; nullum jus, nullamve juris et dominii proprietatem praedicte possessionis sibi ipsis de cetero reservando, sed totum et omne jus, omnem juris et dominii proprietatem in praefatos Joannem et Simonem Tholway contulissent, jurique ipsorum ascripsissent; imo dederunt, vendiderunt, inscripserunt, et perpetuaverunt pleno cum effectu, harum nostrarum literarum vigore et testimonio mediante. Datum in Akos feria secunda post festum visitationis Virginis Mariae, Anno Domini Millesimo Quingentesimo Tricesino Quinto.“ (L. S.) (L. S.) (L. S.) (L. S.) (L. S.) [1])

A család több helyütt birtokos. Élő tagjai közül V. Zsigmond tanúlmányait a kolosvári ev. reform. főiskolában végezvén, több évig nevelő volt, azután az okszerű földmivelést, gazdászatot buzdító példaadással, sikerrel folytatja. Lakik-Bánffy-Hunyadon. Nejétől Kelemen Katától fia Benedek jogász Kolosvárt.

Testvérei: 1. József, kinek nejétől m.-gyerő monostori Kabós

---

[1]) Az öt pecsét középsője zöld viasz, a többi természetes barna viaszra nyomva.

Polixenától leánya Karolina, lakik Székely-Földvárt Aranyosszékben. 2-ik Ferencz özvegy, lakik az ősi birtokban Menyőn.

A család czímere, mint fölebb a metszvény is ábrázolja — a vért kék udvarában hátulsó lábain ágaskodó oroszlán, első jobb lábával kivont kardot tartva. A paizs fölötti sisak koronáján pánczélos kar kivont kardot villogtat. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

E családból származott azon Menyői Tolvay Ferencz is, ki Heves megyei Gyöngyösi születésűnek iratik, [1]) valószinüleg atyja költözvén ki közép-Szolnokból, és a ki számtani munkáin kivül 1677-ben mint Losonczi ref. iskolai igazgató magyar versekben fordítá Comenius Erkölcsi szabályait, (Praecepta Morum) Enyedi Sam. deák versei után, mely 1690-ben Lőcsén nyomatott, [2]) és melynek egyetlen ismert példányát e munka irója ajándékozta a m. tud. Akademia könyvtárának.

Thomassovicz család, máskép Bachorecz. A czímeres nemeslevelet Thomassovicz máskép Bachorecz Miklós kapta 1685-ben I. Leopold királytól.

Czímere a vért kék udvarában zöld téren hátulsó lábain ágoskodó kettős farkú oroszlán, első jobb lábával kivont kardot, a másikkal zöld koszorút tartva. A vért fölötti sisak koronájából szintén ilyen oroszlán ágaskodik ki. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [3])

Thomka család. (Thomkaházi és folkusfalvi) Turócz vármegye régiebb családainak egyike. Eredetét oklevelek és egyéb hiteles adatok hiányában nem ismerjük, azt sem tudjuk, nem e család ősei közül volt e azon paxi Thomka László, kinek magvaszakadtán javai 1527-ben eladományoztattak. [4])

A Thomka család emléke hiteles oklevél nyomán eddig csak a XVI. század második feléig vihető fel. Ugyan is a család Turócz megyében Folkusfalván és Bisztricskán ősi örökség utján — úgy látszik — az I. Ferdinand királytól ezekre adományt vitt néhai Folkusfalvi Miklós után birtokolt. Történt azonban, hogy a Folkusfalvi határhoz tartozó Mocsilapataki földekre és írtványokra (jobban cserjés helyekre) Beniczky Benedek és Ferencz Folkusfalvi Miklós magszakadtán Nádasdy Tamástól nádori adományt szerezvén, abban beiktat-

[1]) Horányi Memoria Hung. I.

[2]) Új magyar Museum 1853. évi II. k. 214—216.

[3]) Collect. herald. uro 790.

[4]) Kaprinai Mss. B. tom. XXVIII. p. 53.

tatni igyekeztek, azonban e beiktatásnak Thomkafalvi Thomka T a m á s és I s t v á n ellen mondtak. ennek folytán a peres felek egymás közt nabojszai Gergely itélőmester előtt 1571-ben abban egyeztek meg, hogy a mocsilapataki földek és cserjék fele részét a rokon Beniczkyek Thomka Tamásnak és Istvánnak átengedték, viszont azonban ezek is Folkusfalván és Bisztricskán a néhai Folkusfalvi Miklós utáni birtok fele részét a Beniczkyek tulajdonának elismerték. [1])

Időjártával a Thomka család ősi fészkében F o l k a s f u l v á n, hol egy nemesi kuriát, a helység egy negyed részét birta, [2]) és B i s z t r i c s k á n [3]) elszaporodván, egyes ágai Borsod, Gömör, Nyitra, Torna majd Zólyom, Nógrád, Békes s több megyébe terjedtek szét, és adataink szük volta miatt csak is ezen egyes ágak nemzékrendjét ismerjük kisebb, nagyobb terjedelemben. Ezen kiköltözések nagyobbára a mult század elsö felében történtek, azonban a kiköltözött ágak nemességökről Turócz megyétől bizonyítványt kapván, azokban származások nagyobbára a XVII. század derekáig felterjed.

Ilyen a család egyik ága, melynek ivadéka jelenleg nagyobbára Zólyom vármegyében él. Ezek törzs-atyja Thomka M á t é a XVII. szazadban (1660. körül) élt Folkusfalván és nejével a Ruttkay család Miklan ágából vett I l o n á v a l a következő ágat [4]) alapítá:

Máté
Folkusfalván
(Miklan Ilona)

I. János
(Jeszenszky Zsuzsi)

II. János (Zathureczky Mária)			József Zemplin megyében.
III. János (1. Ruttkay Teréz. 2. Raksanyi Zsuzsi)	I. Ferencz gróf Ziehyek levéltárnoka	Anna (Dávid Istvánné)	Anna

Folyt. a. köv. lapon.

[1]) Oklevél szerint.
[2]) Bel. M. Notitia nova Hung. II. 340.
[3]) Ugyan ott II. 331.
[4]) Családi közl. szerint.

III. János, *ki az előbbi lapon.*
(1. Ruttkay Teréz
2/ Raksányi Zsuzsi)

1-től György | Anna (Keviczky György) | 2-től I. Pál sz. 1774. † 1841. lak. Zólyom. (1. Winterlich Teréz. 2. Gotthard Anna) | László Folkusfalván †

1-től György:
II. Ferencz Folkusfalván (Ruttkay Luiza) | I. Lajos Folkusfalván.

II. Ferencz:
Antonia (Keviczky Simon) | Amália (Folkusházy-né) | III. Ferencz lak. Taron (Battik Guszta)

III. Ferencz:
Gusztáv sz. 1853.

2-től I. Pál:
II. Lajos szül. 1817. lak. Zólyom. (Banik Zsuzsi) | Rudolf sz. 1819. † 1852. N.-Szalatnyán volt honvéd kap. | Paulina sz. 1828. (Sebőkné Turioskán) | II. Pál sz. 1829. cs. kir. hadnagy. | Adolf sz. 1831. Bécsben. | Simon sz. 1832. mexikói katona.

II. Lajos:
Gyula sz. 1845. | Elek sz. 1848. † 1849. | Ödön sz. 1849.

Ez ágon, — mint látjuk — I. Jánosnak fia József Zemplin megyébe telepedett.

III. Jánosnak György fiától unokája III. Ferencz Heves megyei Tar helységben lakik.

III. Jánosnak fia I. Pál Zólyomba telepedett, ott két rendbeli házasságából tizenkét gyermeke lőn, maradt azonban csak a táblán látható hat gyermek. Ezek közül Rudolf (vagy Rezső) 1848-ban volt Zólyom megyei esküdt, majd vörös sapkás honvéd kapitány, meghalt N. Szalatnyán 1852-ben, II. Pál előbb honvéd, utóbb cs. kir. hadnagy, Simon mexikói katona; a legidősb testvér II. Lajos (szül. 1817.) Zólyom városában gyógyszerész, és 1846—49-ben a város kapitánya. Két élő fia a táblán látható.

A másik ág, mely Békes megyébe szakadt, a Folkusfalván birtokos Thomka Istvántól ered, és így [1]) sarjadzott le:

---

[1]) Békes megyei jegyzőkönyv 1791. évi 679. sz. a.

István
1690. táján.

Mátyás.

János
Turóczban 1755.

I. György 1774. — I. Sámuel 1774. — I. Mihály Békes megyébe költöz 1774. körül. — I. Pál 1774.

II. Mihály. — II. Sámuel — I. Lajos ügyvéd Békesben. — II. Pál sz. 1783. † 1834. Kétegyházán Békesi alszbiró (Urbányi Kata)

II. Sámuel: II. Lajos cs. k. huszár kap. Pesten. — N. N.

I. Lajos: Sándor v. honv. kapit. Lak. Losoncz.

II. Pál: Alajos szül 1815. ügyvéd B.-Csabán (Omazta Amália) — József sz. 1817. † — Alberta *ikrek* Teréz sz. 1820. † sz. 1820. † — László sz. 1822. lak. Inokán (Frecska Erzse)

Alajos: Emil sz. 1844. — Ida sz. 1846. — Gyula sz. 1848. — Pál sz. 1850. — Etel sz. 1851. † 1853. — Elek sz. 1854. — Ilona sz. 1858.

László: Erzse. — Ilona.

E családfán állók közül Jánosnak fia I. Mihály Folkusfalváról Békes megyébe költözvén, egyik rokona Dániel közbenjárása, ugy Folkásfalván maradt I. György, I. Sámuel, I. Pál és egy más Thomka György beismerése és tanúsága folytán Folkusfalvi birtokrészét testvéreinek bérletben hagyva, és származását igazolva, 1774. jun. 6-án mint már Tót-Komlóson megtelepedett evang. tanító Turócz megyétől nemesi bizonyitványt vett ki, melyet 1791. jul. 14-én Békes megyében kihirdettetett. [1]) Ennek fia II. Pál nejétől Urbányi Katalintól nemzett fiaival együtt 1824. april. 30-án hirdetteté ki Békes megyében nemességét. [2])

Nevezett II. Pál (szül. 1783. † 1834.) lakott Kétegyházán, hol gyermekei is születtek, Békes megyének rendszerinti esküdtje, tiszteletbeli alszolgabirói ranggal köz megelegedésre haláláig szolgálta a megyét. Egyik fia Alajos, [3]) h. ügyvéd Békes Csabán, másik fia László Heves megyei Inokán lakik.

A harmadik ág, mely Nógrád megyébe szakadt, Thomka Györgytől ered, ki Folkusfalván élt 1660. év körül. Ennek ivadéka egy ágon igy származott le:

[1]) Békes megyei jegyzőkönyv 1791. évi 679. sz. a.
[2]) Ugyan ott 1824. évi 551. szám.
[3]) Nejeül másutt Omazta helyett Fejér Amália olvasható.

György
Folkusfalván
1660. körül.

I. Mátyás
Folkusfalván.

II. Mátyás Folkusfalván.		Elek.

János Turóczból Nógrádba Kürtösre költöz 1755. előtt.	Dániel Folkusfalván. 1755.

András
szül. 1746. N.-Kürtösön
lakott Szügyben.

István
szül. Szügyben
1781. aug. 20.
Nógrádb. publ. 1813.

Ez ágon II. Mátyásnak fia János a mult században Folkusfalváról Nógrád megyébe N. Kürtösre telepedett, már az 1755-ki nemesi vizsgálatkor a jövevény nemesek közé iratott. Turócz megyétől fia András részére is 1781. sept. 20-án vett ki nemesi bizonyítványt, mely Nógrád megyében azon évben kihirdettetett, unokája István ez utóbbi megyében 1813. maj. 12-én hirdetteté ki nemességét, [1]) mely két rendbeli nemesi bizonyítványból e családfa tünik ki.

Tán ezen ághoz tartozott azon Thomka N. is, ki gróf Zichyeknek zsélyi urodalmában számvevő volt, kinek ivadéka Nógrád megyében él és következő:

Thomka N.
számvevő Zsélyben.

Károly tiszttartó Zsélyben † 1862. (Baron Vilma)	Lajos (él) huszár v. főhadn. (Kalmár Ida)	Sándor ügyvéd B.-Gyarmat † 1862. febr. 11. kora 52.	Antonia (Schlott N.)
	N. N.		

(Károly gyermekei:)

Vilmos cs. k. főhadn 1863.	Ida (Gonda Ferencz)	Laura (Beke Albert)	Hermin (Gazdik Lajos)	Malvin.	Irén.	Gizella

Tán szintén ez ágból volt Thomka Zsigmond 1802-ben ügyvéd

[1]) Nógrád megyei jegyzőkönyv 1813. évi 743. sz. a.

Gömör megyében találjuk Thomka Ferenczet, kinek nejétől Makay Magdolnától 1828-ban élő gyermekei: Janka, Ferencz és János.

Nyitra megyében élt Thomka János, ki azon megyének 1761-ben szolgabirája volt.

Ugyan ott élt András, kinek nejétől Bucsányi Jankától fia János 1836. körül.

Albert lakott Szeniczén, 1825—28. körül Nyitra vármegye alszolgabirája volt. Péter ugyan ott megyei rendsz. esküdt 1844-től.

Pesten Thomka László ügyvéd volt, meghalt 1819. jan. 17-én, kora 64. évében.

Abauj megyében Kassa városa főjegyzője Thomka Móricz, ki 1864-ben vette nőül lánczi Lánczy József leányát Ilonát.

A család czímere a vért udvarában zöld téren álló magyar vitéz (vörös ruhában) bal kezét csipőjére helyezve, jobb kezében pedig kivont kardhegyén levágott törökfejét tartva. A paizs fölötti sisak koronáján pánczélos kar kivont kard hegyén szintén törökfejet tart. A paizst foszladék veszi körül.

Ugyan e családból származott és ilyen czímert [1]) használt Tomka-Szászky János is, a tudós geographus, kinek munkái 1740—69. körül jelentek meg. A Szászky név onnan ragadt rá, mert nagyatyja Turóczból Folkusfalváról Zólyom megyei Szászka helységbe telepedett, és már már nemessége is kétségbe borúl, ha unokája, nevezett János nem igazolta volna, ki azután a Tomka nevet ismét használatba vette. [2])

Más Tomka család lehet tehát az, vagy csak ennek egyik ága, melynek czímere a paizs kék udvarában zöld téren hét arany buzakalász, egy széles ezüst szalaggal övezve. A paizs fölötti sisak koronáján pánczélos kar kivont kardot villogtat. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [3])

Thomory család. *Lásd Tomory cs.*

Thonauer család. Thonauer Máté 1755-ben Mária Terézia királyasszony által emeltetett nemességre.

Czímere a vért felső részéből lefelé rézsutosan kétfelé húzott vonal által három szegű három udvarra van osztva, a felső jobb oldali

[1]) Azon különbséggel, mint egy vésett czímeren látom, hogy a paizs udvarbeli vitéznek kardján nincs törökfej.

[2]) Horányi Memoria Hungaror. I. 316.

[3]) Burgstaller Collectio Insignium. in 8-vo.

vörös udvar arany sasszárnyat, a baloldali vörös udvar aranyszegélyü ércz mellvasat mutat, az alsó kék udvarban hármas zöld halom mindegyikén egy arany fogas karó áll, fölötte arany csillag ragyog. A paizs fölötti sisak koronájából két kiterjesztett sasszárny között, melyek közül a jobb oldali félig arany, félig kék, a másik félig vörös, félig ezüst, feketébe vont emberi alak, fehér ing galiérral nyúlik ki, fejét vörösfejér egybefont szalag övedzi. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [1])

E család Szabolcs megyében honos.

Thonad család. Zemplin vármegye czímerleveles családa.

Thopos család. (Thoposházi) Thoposházi Thopos **Bálint** 1605. dec. 10-én Rudolf királytól kapott rokonaival Thopos **Mihály** és **Györgygyel** együtt czímeres nemeslevelet. [2])

A család a Zala megyei **Toposházá**ról vette előnevét. Úgy látszik — a nemesség szerzők atyja volt Topos **Ferencz**, a Pálffy lovas ezredben hadnagy, ki 1594-ben esett el Győr táján a törökök elleni ütközetben. [3])

A család nemzékrende [4]) néhány ízen következő:

```
                                   Thopos N.
                                     1541.
 ┌──────────────────────────────────────┼──────────────────────────────────┐
 Mihály                                 N.                             Ferencz
 1573—1611.                             │                               1591.
 (1. Viszocsányi Erzse                  │                          (Zolthay Erzse)
 2. Kajdácsy Anna)                      │                                 │
 ┌────────────────────┐    ┌────────────┼──────────────┐                György
 Farkas.         István.   Bálint     János.        Ilona                1612.
 │                         1604—26.                  1612.
 ┌──────────┬──────────┐   (Pongrácz Sára)           (Sándor
 Zsuzsa   Anna 1675.  Kata       │                    Dávid)
 (Sándor (Marsovszky (Divéky   Miklós
 Zsigm.)  Gáspár)     N.)      1641—50.
                               (Baranyay Kata)
                               ┌──────────┐
                               Zsuzsi.  Gáspár.
                                          │
                                        hézag.
                                          │
                                        Ádám.
                                ┌─────────┴─────────┐
                               János            Kata 1760.
                            1731. Breznicz       (Bachó
                            elzálogítója.        István)
```

1660. táján élt a Dunántúl Topos **Ádám**, Bethlen Miklósnál

---

[1]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[2]) Kassa sz. kir. város levéltárában van az eredeti armalis.

[3]) Pethő Gergely M. krónika 137. lap. Istvánffy Hist. 1685. évi kiadás 415.

[4]) Szontagh Dán. közl.

apród. [1]) Jelenleg Topos nevü család Somogy vármegye nemessége sorában áll.

Thor család. Thor Pál és Miklós 1602. april 20 án a páni Hamar családdal együtt nemesítetett meg Rudolf király által. Czímerök is ugyan az. *Lásd Hamar cs. e munka V. köt. 41. lapján.*

Thorányi család. Zemplin vármegye nemes családainak egyike. [2])

Thorda család. Thorda Zsigmond I. Ferdinand király korában kam. tanácsos volt és ettől 1556-ban Viczmándy Mátyással engedélyt nyert, hogy a Zemplin megyei Csernakó helységet és Mocsart, melyek az előtt a sárospataki apáczáké és pálosoké voltak, bizonyos föltétel mellett elfoglalhassa. [3]) Ez a Torda Zsigmond lehetett az, kitől a hosszú Sz. Iván éneke van. [4])

És tán ennek fia volt Thordai Máté, ki 1596. táján Jakobini János kolosvári jegyző Historiájára verset írt. [5])

Ez a Thorda (vagy Thordai vagy Tordai) család Bihar megyei Torda helységről vette nevét, ott volt több helyütt birtokos, és Torda helységet 1552-ben egészben Tordai Zsigmond (14 portát) és Péter (17 portát) birták. [6]) Atyjok tán azon Tordai Miklós volt, ki 1505-ben a rákosi országgyülésen mint Bihar megye követe vett részt. [7])

Erdélyben a somogyomi stb. Thorday család virágzott. *Lásd Tordai cs.*

Thornos család. (Thornosházi) Kihalt család, melyből thornosházi Thornos Márk 1451-ben élt. [8])

Thóth család. Zemplin vármegye nemessége sorában áll. [9])

Thótok család. Szintén Zemplin vármegye nemessége közé soroztatik. [10])

---

[1]) Bethlen Miklós Önéletirása I. 342.
[2]) Szirmay C. Zemplin not. top. 118
[3]) Kaprinai Mss. B. tomo XXIII. pag. 28. Szirmay C. Zemplin not. top. 210. Engel, Gesch. III. 96—310.
[4]) Schwandtner Scriptores Rerum Hung. 2-rét tomo I. 566.
[5]) Ugyan ott I. 744.
[6]) Bielek, Maiores Hung. 113. 115. 123. stb.
[7]) Jászay Pál, A M. nemzet napjai a moh. vész után 157.
[8]) Tudománytár 1837. évi foly. XV. köt. 167. lap.
[9]) Szirmay C. Zemplin not. top. 118.
[10]) Ugyan ott.

Thótt család. A nemességet Thótt János szerezte, ki 1712-ben III. Károly királytól kapott czímeres nemeslevelet. [1])

Czímere következő, a vért kék udvarába a jobb és baloldalból egy egy vörös mezű kar nyúlik be, az udvar alján zöld téren álló arany búzakévét fogva, fölötte jobbról arany félhold, balról arany nap, közben három arany csillag ragyog. A vért fölötti sisak koronáján három szál arany búza kalász ragyog. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Thót család. (Nyárad-karácsonfalvi) Marosszéki székely család, mely már Mátyás korában nemes volt. [2]) Egyik elöde Thót Miklós 1506-ban az agyagfalvi gyülésen mint Marosszék követe vett részt. György II. Rákóczy György hadával Lengyelországban esett el. Orbán Tököly alatt harczolt és Zernyestnél veszett el 1690-ben. Pál II. József császár korában Marosszék főjegyzője, táblai ülnökké lőn. Tudományos ember volt, tekintélyes férfiakkal állt erdekes levelezésben, mely levelek a forradalomban vesztek el. Az utóbbi időkből a család nemzékrende ez:

Pál
(Bartha Teréz)

Pál
(Rettegi Erzse)

Klára (Beregszászi Imre)	Sámuel 1848. Kolozsváron szbiró.	Bora (Simon József)

Más oldal-ágból valók Dániel és egy másik Pál.

A család czímere harántosan kétfelé osztott vért, a felső vörös, és alsó kék udvarban egy ezüst liliom látszik. A vért fölötti sisak koronájából arany grif emelkedik ki, kinyujtott jobb lábával szintén liliomot tart. A vértet foszladék veszi körül.

A család nevét „Thót"-nak irja.

Thuba család. Zemplin vármegye nemessége sorában áll. [3]) Azonos-e a Tuba családdal, mely Veszprém megyében él, s melyről alább Tuba név alatt leszen szó; — nem tudjnk.

Thugut család. Thugut Ferencz, egy linczi ácsnak fia, [4]) udvari tanácsos, és ausztriai cs. nuntius a török portánál, 1774-ben

[1]) Collect. herald. nro 716.

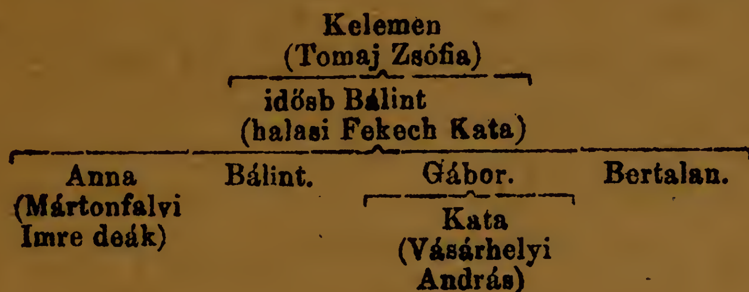
[2]) Török Antal egyszerű közlése.

[3]) Szirmay C. Zemplin not. top. 118.

[4]) Vehse Gesch. d. öst. Hoff. szerint.

birodalmi báróságra emeltetett, [1]) utóbb mint cs. kir. államminister 1802-ben magyar honfiusitást nyert. [2]) Benne családja kihalt.

Thuly család. Dunántúli kihalt család, ismert családfeje Thuly Kelemen deák (literatus), ki nőül vévén leszensze-tomaji Tomaj László leányát Zsófiát, ezzel következő nemzékrendet [3]) alapitott:

Thulmon család. Somogy megyei birtokos nemes család. A család ismert tagjai ezek: Thulmon János élt 1676-ban, feleségül birván Kégli Gáspárnak leányát Kégli Anna-Margitot, ki 1676-ban tett végrendeletet.

Thulmon Mihálynak taplanfalvai Nagy Máriától fia Thulmon József élt 1735-ben. [4])

Thulmon Kata előbb Mesterházy Andrásné, utóbb 1743.ban Benkő Ádámné. Másik Kata 1741-ben Börsönyi Benedekné.

E század elején Krisztina Gömbös Ádámné, Julianna Kronekker Jánosné 1811-ben, Zsófia Gömbös Tamásné.

János tbiró Somogyban 1811-ben.

Rozália Bersenyi Lajosné 1776-ban, anyja Bersenyi Dánielnak a költőnek.

Thulmon Pál 1823—25. körül Somogy vármegye főadószedője volt.

Thumerei család. A czímeres nemeslevelet Thumerei János és Miklós kapták 1719-ben III. Károly királytól. [5]) Czímerök a paizs kék udvarában zöld téren emelkedő négy kinyilt tulipán, egymástól elrekesztve négy függőleges kékebb vonal által. A paizs fölötti sisak koronájából fehér ruhás hosszúhajú szőke hölgy emelkedik ki,

[1]) Megerle, Oest. Adelslex. Erg. Bnd. 30.
[2]) 1802. évi 31. törv. cz.
[3]) Rajcsányi, Ded. gen. II.
[4]) Mss. Musei nationalis folio lat. nro 2340.
[5]) Collect. herald. nro 380.

kinyújtott kezeiben zöld ágat tartva mindkét felől. A foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. A vértet telamonok gyanánt két oldalról szintén két fehér ruhás hölgy tartja, egyik kézben zöld galyat tartva.

Thuránszky család. (Thuriki) Liptó vármegye törzsökös legrégiebb családainak egyike, elszármazva Abauj, Árva, Borsod, Hont, Ung, Trencsin és Zemplin megyébe is.

Ősi birtoka Liptó megyében **T u r i k** helysége, melyről nevét és előnevét is vette, és mely hajdán Tura-patakának neveztetett. [1]) Első tudható törzsei a családnak S y b o r (=Zigur) és M a r c z e l testvérek, kik Liptó megyei Teplán voltak birtokosok; amannak fiai D é n e s és A l b e r t, ennek fiai T a m á s és S i m o n 1278-ban IV. László királytól Liptó megyei teplai földjükért csereadományban kapták T u r a-p a t a k a t, mely előbb Likava várához tartozott.

Simonnak fia F e r e n c z Donch főispántól azon szolgálatáért, hogy a hadban nekie lovát adta, a komjatnai birtokot kapta, melyre I. Károly király 1340 ben szintén beleegyező adományt adott.

1381-ben Péternek fia I s t v á n, Tamásnak fia B á l i n t, és A n t a l n a k fia I s t v á n Bebek Imre országbiró birtokjog vizsgálószéke előtt produkálták ama birtokjogaikat kimutató okleveleiket. [2])

Az eddig említettek nemzékrendi összeköttetése igy áll:

N.			
Sybor (Zigur)		Márczellus	
Dénes 1278.	Albert 1278.	Tamás 1278.	Simon 1278.
Péter.	Antal.	Bálint.	Ferencz 1340. Komjátnát. kapta
István 1391.	István 1391.	Tamás 1391.	

További adatok hiányában e családfát nem folytathatjuk, és csak egyes tagokat, és töredékes nemzékrendeket közölhetünk.

1638-ban élt a családból Thuránszky **M i k l ó s** pozsonyi kamarai jegyző. [3])

1659-ben P é t e r elfoglalt kuriája és jószága miatt Naprágyi Erzsébet ellen pereit, mely ügy az országgyülés elé került. [4])

A mult században élt Á d á m, kinek nejétől Szent-Iványi Évától családja igy áll:

[1]) Bel, Notitia nova Hung. II. p. 579.

[2]) Liptói Regestrum l. Történelmi tár IV. köt. 21. 22. Rajcsányi Deduct. geneal. II. 139.

[3]) Vezteniczy Joan. Ig. Janual novi Anni.

[4]) 1649. évi 59. törv cz.

Ádám
(Szent-Iványi Éva)

Károly. Gáspár. Jónás ifj. Klára (Thuránszky János ifj.) Zsuzsi (Kóczián László) Anna (Gálos Károly)

Ugyan ez idötájban élt János, kinek nejétől Justh Annától leánya Magdolna Báan Ádámné.

A XVII. század második felében élt Liptó megyében Thuránszky Benedek, kinek nejétől Jakabházy Fruzsinától ivadéka néhány nemzedéken át [1]) következő:

Benedek
(Jakabházy Fruzsina)

Benedek.

Ferencz — Bora (Sigray Mátyás)

Gábor — János — Gábor. — Ezechiel.; Ilona (Ráday Mátyás); Zsófia (sz.-miklósi Pongrácz Miklósné)

András.

Ismeretesek még a XVII. és XVIII. századból Thuránszky Sándor, kinek neje Bohus Bora, László, kinek neje Pongrácz Mária, és Thuránszky Éva, 1680. körül Plathy Györgyné.

Liptó megyében az ujabbi időben legnevezetesebb tagja volt a családnak Péter, 1829-ben rendsz. esküdt, 1832 ben alszolgabiró, 1837-ben főszolgabiró, 1842—1845. főjegyző, az 1839. és 1843. évi országgyülésen követ.

Márton 1840-ben esküdt, 1843-ban aladószedő. István jelenleg lakik Turikon.

Az Árva megyében települt ág feje János, 1828-ban Árva urodalmi pénztárnok volt, kinek nejétől Ambrózy leánytól ily családfa [2]) támadt:

János
Árvai urad. pénzt.
1828.
(Ambrózy N.)

Lajos 1842. árva urad. pénzt. (Párniczky N.) — István Árvai esküdt 1861.; Apolló (Zmeskal Elek); Zsófi. Luiza. Petronella.

Julia (Gallasz Józs. keresk. Szlaniczán)

Mária (Tomcsik János a. kubíni biró)

Janka (Országh Sándor)

Elek.

Fruzsina (Chalupka Sámuel lelkész)

Vendel ügyvéd A.-Kubinban (Gyurcsák Clementina) — Mária 1864.

[1]) Rajcsányi Ded. I. 64. 140.

[2]) Szontagh Dán. közl.

A Trencsin megyébe származott ágból Beczkón lakott 1646-ban Péter, Dvoreczen Pál 1658-ban, és ennek utódai ugyan ott még 1689-ben is, midőn ivadéka mint a Thuránszky család valóságos származéka a nemesi lajstromba iktattatott.

1837-ben Halácson laktak Sándor és fiai Amand és Gottfried.

Borsod megyében Nekésen, Zólyom megyében Szliácson laknak. Zemplin megyében e század elején birtokos volt a Thuránszky család Hoportyon. [1]) Ung megyében Thuránszky Ferencz 1859-ben vette nőül Kossuth Idát.

Hont megyében Rudolf 1839-től megyei rendsz. esküdt, 1845-től—49-ig alszbiró, Károly ugyan ott 1842-től rendsz. esküdt, 1845-től—49-ig alszbiró. Tán a Hont megyei ágat képezi a következő nemzékrendi töredék is:

György
(Gedey Eva)

Péter.	Teréz (Gyura Gábor	Éva (Eger András)	Janka (Czesznak János)

Thurn és Taxis család. Olasz eredetűnek tartják. A XVI. században emelkedett fel, midőn Lamoral nevű őse a római német birodalmi postaságot nyerte, ezt 1615-ben Mátyás császár fő, és örökös pósta mesterré tette. 1695-ben birodalmi herczegségre emeltetett a család. Vallására nézve római kath. és székhelye Frankfurt, még inkább Regensburg. [2])

Czímere a családnak négy felé osztott vért, egy közép vérttel, melynek kék udvarában ezüst borz (Dachsl) látható. Az 1. és 4-ik udvarban koronás, kettős farkú oroszlán látható, a 2. és 3-ik ezüst udvarban vörös vártorony, mögötte arany liliomos királyi pálcza szemlélhető. A czímert hzgi korona fedi.

Minket a családnak csak két tagja érdekel, nevezetesen herczeg Thurn és Taxis Fridrik (szül. 1799.) cs. kir. lovas tábornagy, ki nőül vévén gróf Batthyány Mária-Antoniát (sz. 1808.) gróf Batthyány Vincze leányát, az 1840. évi országgyülésen herczeg Thurn-Taxis Vilmos Károlylyal együttt országgyülési szék és szavazat nélkül honfiusitatott. [3])

---

[1]) Szirmay C. Zemplin. not. top. 118. 229.
[2]) Hasznos mulatságok 1824. évi foly. 361—362. lap.
[3]) 1840. évi 51. törv. cz.

A család különben is sógorosodva van magyar családokkal, így hzg. Thurn és Taxis Sándor-Károlynak (szül. 1770. † 1827.) leányát Terésia herczegnőt (szül. 1794.) Eszterházy Pál vette nőül.

Thuróczy család. (Turócz szent-Mihályi) Turócz megyei ős régi kihalt család. Már 1269-ben találjuk Turócz megyében a Turóczi családnevet, a midőn Imrének fiai Tamás, Benedek és Márton IV. Béla királytol Bene nevű birtokjokra új kir. adományt nyertek. [1]) Ezen Bene földet utóbb Benefalva, most Benicznek nevezik, és ezen testvérek a Beniczky család ősei lettek. [2])

E családból lehettek: Turóczi András 1412-ben Zsigmond király titkára.

Turóczi Benedek 1464-ben királyi főajtonálló mester. [3])

Turóczy György 1488—1492-ben fő pohárnok mester. [4])

A turócz-szent mihályi Thuróczy családnak nemzékrendje [5]) következő:

- István de Thurócz.
  - I. János de Thurócz 1366.
    - Péter literatus de Thurócz 1414.
      - II. János 1468. de Thurócz-sz.-Mihály 1470. tur. conv. jegyző 1488. itélőmester.
        - II. Miklós nagyságos Erdélyi alvajda 1513. itélőmest. 1525. Túróczi főispán. (Zabláth Margit)
          - Márta 1526. (Nyáry Lőrincz-né 1545.)
        - Bora (pinczi Juhos Péter)
        - Peregrin.
          - Zsófia (1. Péli András 1526. 2. Tót-thúri András deák)
          - Anna (Fyüri Gáspár 1526.
          - Kata (Swab v. Divéky György)
  - I. Miklós 1366.

I. János testvéreivel együtt kapta Turócz megyei Alfalu máskép Zorkócz negyedrészét.

[1]) Túróczi Regestrum. Engel, Monumenta. 77.

[2]) Bel M. Notitia nova Hung. II. p. 330. és Budai Fer. Hist. Lexic. III. 470.

[3]) Corpus Juris 1464. évi törvény. Budai Fer. III. 470.

[4]) Corpus Juris az 1488. és 92. évi végzemények záradéka.

[5]) Rajcsányi Geneal. II. 91.

II. János kezdé magát Turócz-szent Mihályról írni, 1468-ban Matyás király ügyében ügyvédképen működött. 1470-ben a turóczi premontrei convent jegyzője volt, 1488-ban itélőmester lett. Egyik fia II. Miklós 1513-ban erdélyi alvajda volt; ő szerzé meg Turócz vármegyében Tót-Prónát a Serafin és Szucsán birtokrészeken kivül egészen. 1524-ben itélőmester, 1525-ben királyi személynök. 1527-ben lett Turócz vármegye főispánja és udvarmester. Neje volt Zabláthi Lőrincznek leánya Margit. Már 1544-ben nem élt.[1] Nála szolgált Nyáry Miklós, atyja bedeghi Nyáry Lőrincznek a család törzsének, ki Thuróczy Miklósnak egyetlen leányát Mártát nőül vette.

Thuróczy család. (Ludbregi) Horvát országban virágzott. Törzse Bernát Turócz megyéből eredvén, innen vette nevét, szerencsés katona lévén 1502—1510. körül Horvát országi albánná és Körös vármegye alispánja lett. Fia János szintén albánná lett, és nőül vévén Somogy vármegyéből Gyulai Jánosnak Battyán Zsófiától leányát Annát, ettől lettek fiai István, Bernát és Gábor, ki már nagyságosnak czímeztetett, és nejétől Vidar-teleki Sibrik Magdolnától nemzé Benedeket, Jánost a magvaszakadtat, és Sárát Dvornichich Györgynét.

Nevezett Benedek, Ludbreg, Belecz és Vinicza birtokos ura, kir. tanácsos, 1606-ban aláírta a bécsi békekötést, 1615-ben Dalm., Horvát és Tót ország bánjává neveztetett és beiktattatott.[2] Már 1635-ben csak özvegye élt nagy-tábori Ratkay Zsuzsanna, kitől két gyermeke maradt; Miklós, kikben a ludbregi Thuróczy család kihalt, és Borbála 1636-ban gróf Erdődy Farkas neje.

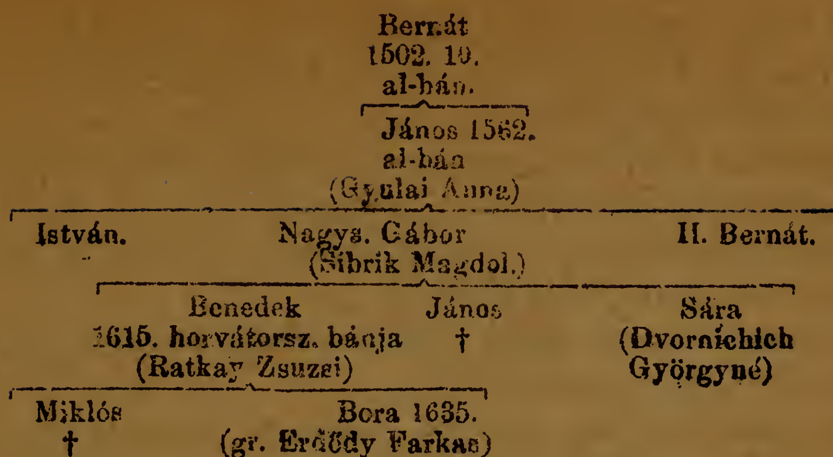
A család leszármazása[3] következő:

---

[1]) Budai Fer. Hist. lex. III. 471.

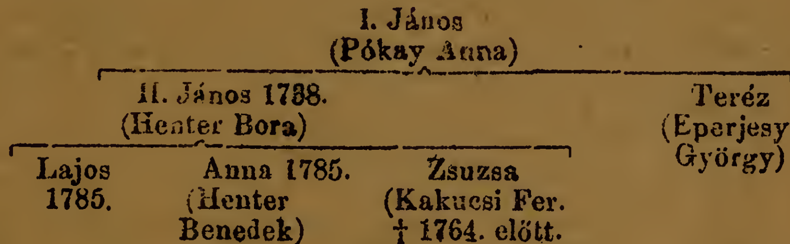
[2]) Honori ac Fortunae Illustrissimi, Spectabilis ac Magnifici Domini D. Benedicti Thuróczy, Domini in Ludbreg, Belecz, et Vinicza, etc. Regnorum Dalmatiae, Croatiae et Slavoniae Bani et Proregis, nec non S. Caes. Regiaeque Mattis Consiliarii Cum hanc proregis dignitatem fausto adiret omine Applausum est a Generoso et Nobili Adolescente Stephano Berislavich de Kis-Mlaka, sacrae Poetices in Archiducali Academia Graecii Studioso etc. observantiae ergo. Graecii MDCXV. 4. r.

[3]) Rajcsány Ádám, Geneal. II. 126.

Thuróczy család. (Raksáni) Nem külön család, hanem csak a Raksányi családnak egy ága, mely Erdélybe szakadván, ott eredeti helyéről Turócz megyéről Thuróczy nevet viselt, és visel mai napig, mint Pál, ki Küküllő megyében 1848. előtt szolgabiró volt, birtokos Buzás-Bessenyőn s több helyütt, valamint rokonai György, Sámuel, Karolina s a többi is.

Erdélybe a Raksányi család ez ága a XVII. században költözhetett, egy töredék nemzékrendje [1]) az erdélyi ágnak ez:

II. János 1738-ban élt s birt Csapón Küküllő megyében valószinüleg anyja Pókay jogán. Ekkor egy közbirtokos társa feladása folytán, mint lázadással vádolt letartóztatott, de vegyes törvényszék felmenté. [2])

György szintén Küküllő megyében élt az idő tájban 1738. körül, [3]) de a táblán nem áll.

Nincsenek a táblán Sámuel sem, 1771-ben Küküllő várm. számf. tör. sz. ülnöke.

Továbbá Anna Cserey Józsefné, Klára b. Kemény Zsigmondné.

[1]) Hodor Károly közl.
[2]) Szilágyi Fer. Klio III. 427—435.
[3]) Apor, Synopsis Mutationum 293.

György, 1827-ben Küküllő várm. törvényszéki tiszt. ülnöke.

Károly e század elején B.-Szolnok vármegyében lakott, érdekes gúnyversek szerzője. [1])

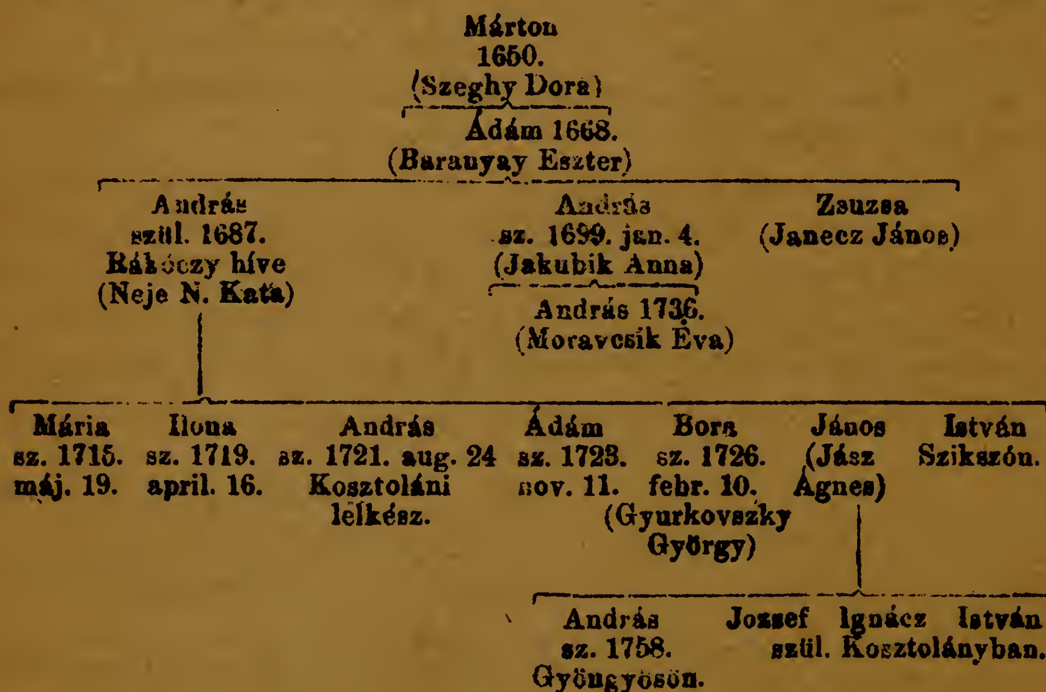
Thuróczy család. Ily nevű nemes család Gömör, Szabolcs és Temes megye nemessége sorában is említetik.

Ezekből lehettek János, ki 1812-ben, és József, ki 1836-ban a Ludoviceára ezer, ezer ftot adtak. [2])

Thuróczy József tbiró, és ügyvéd Pesten halt meg 1835. mart. 25-én kora 68. évében.

Thurszky család. Trencsin vármegye czímerleveles nemes családa. Régi székhelyei Ovcsárszka, Teplicze és Tridvori. Ezen utóbbi birtokot Márton szerzé neje Szeghy Dorottya jogán 1650. körül.

Nemzékrende, mint az Trencsin megye levéltárában nemessége igazolási folyamodványához mellékelve található, [3]) így következik:

András, ki a családfán áll, mint Rákóczy híve, a hütlenségi bélyeg alól Ebergényi László kir. biztos által oldatott fel.

E családhoz tartoznak még a következők, kiknek emlékezetét a solnai és ovcsárszkói egyház anyakönyvekben találhatni:

---

[1]) Közhasznú Esmeretek tára I. 218–219.

[2]) 1812. évi 2. és 1836. évi 39. törv. cz.

[3]) Szontagh Dán. közl.

1. György, kinek Dorottya nevű nejétől születtek gyermekei Borbála 1695-ben, Miklós 1705-ben.

2. János, kinek Anna nejétől született Anna 1705-ben, György 1709-ben, János 1713-ban, Zsuzsa 1716-ben.

3. Ifj. György, kinek Kata nejétől szül. János 1735-ben, Anna 1738-ban, Kata 1741-ben, Zsuzsanna 1745-ben.

4. Ifj. Jánosnak nejétől Zsuzsannától szül. Zsuzsi 1737 Anna 1740-ben, János 1747-ben.

5. Legifj. János Fuzik Kata nejétől nemzé Miklóst, ki 1745-ben született.

Thurszky család. A fölebbitől különböző család, melynek czímeres nemeslevelét Thurszky András szerezte 1795-ben.

Czímere függőleg két felé osztott vért, a jobb oldali kék udvarban zöld téren arany oroszlán hátulsó lábain ágaskodik, első jobb lábával ezüst nyilat tart; a baloldali ezüst udvar jobb oldalából két fejű fekete sasnak fele testrésze nyúlik ki. A vért fölötti sisak koronájából két fekete strucztoll között arany oroszlán ágaskodik ki, első jobb lábával ezüst nyilat tartva, hegyével lefelé. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstfekete. [1])

Thúry család. (Közép-Thúri) Hont vármegye régi kihalt családa, mely azon megyében fekvő Felső, Alsó, (vagy nagy és kis) középső-Thúr helységek közül ez utóbbiról írta előnevét. Már 1464-ben Thúri János a Dalmadyak adomány levelében királyi emberül van megnevezve. Ennek lehetett fia Közép-thúri Thúry István, ki 1483-ban élt, és kitől a családfa így jő [2]) le.

István
1483.

- Gábor 1530. (Elephánti Magdolna)
  - Farkas 1589.
    - György 1618. Pápán 1626.
  - Ilona (Konkoly György)
  - Bora 1552 (Palásthy Gáspár)
- János 1530.
- Pál 1530. (Varbóky Anna)
  - Márton 1558. 75. Komáromi alkapitány (1. Felpéczi Anna 2. Babindali Erzse)
    - Ferencz 1587. 1613. É.-ujvári alkap. 1606. (Zichy Kata)
    - István † 1631. előtt.
    - Erzse (Ormándy Péter)
    - Kata (nebojszai Balogh Ferencz)
  - Bora (Palásthy János)
  - Fruzsina 1580. (sterbiczi Horváth Gáspár)
- Kata (gyulai Nagy Ferencz)

---

[1]) Adami Scuta gentil. tomo XIII. — [2]) Wagner Mss. tomo LXX. p. 206 Rajcsányi Ádámnak 1753. évben szerkesztett táblája szerint.

A családfán álló Márton 1587-ben Komárom vára alkapitánya, előbb vagy utóbb Palotavár kapitánya volt; birt Győr megyében is. Fiai közül Ferencz, ki a leányággal nevezetesen Thúry Borbálának fia Palásthy Györgygyel 1599-ben szerződésre lépett; úgy 1613-ban nejének Zichy Katának (Zichy András és Májthényi Magdolna leányának) részéről egyezkedik. [1]) Ugyan ez évben Komárom megyei Ekel helységbeli részét Kulcsár Orsolyának 16 évre zálogba adja. [2]) Már 1634-ben nem élt, midőn özvegye ekeli három telkét tóthi Lengyel Jánosnak engedte át. [3])

István 1602 ben Ferenczczel együtt ellentmond Hont megyei N.-Túron Jelsich Miklós s mások beiktatásának. [4]) Birt Komárom megyei Thúri-Szakálloson is, de 1631-ben már nem élt, mert e helységet az ő magva szakadtán 1631-ben Püspöky Jakab nádori adományban kapta. [5])

E családból volt a vitéz Thúry György is, ki 1544 ben Hont megyei sági kapitány volt, 1552-ben a palásti mezőn harczolt, 1558-ban Lévai kapitány, majd Palotai kapitány 1566-ig, a midön Palota várát Arszlán török basa ellen vitézül vedte, ekkor öcscse Farkas is (kiről alább) jelen volt. Részt vett Veszprém, Tata visszafoglalásában, s más derék ütközetekben, vitézségeért arany lánczot kapott. 1571-ben már Kanizsai kapitány volt, midőn túlnyomó török csapat által megrohanva életét veszté. [6]) Helyette 1566. körül Palota vár kapitányjává atyafia Thúry Márton lett. Györgynek csak három leánya [7]) maradt: Zsófia elöbb Sallér Andrásné, másodszor Keresztúri Györgyné, Anna Keczer Sándorné, és Katalin Marczaltőy Györgyné, kiknek férfi utód hiányában 1574-ben Miksa kir. adományt adott a különben kir. fiscusra szállandott Győr megyei gyömöröi, nagy és kis-peczi birtokokra.

Említett Thúry Farkas Gábornak fia pedig, ki 1566-ban Palota várának segélyért járt Bécsbe, 1589-ben tett végrendeletet, fia György részére, ki 1618-ban a Pápai várőrségnél szolgált, és 1626-

---

1) Sz.-benedeki Convent 1613. Protoc. J. pag. 548.
2) Fényes, Komárom várm. 100.
3) Ugyan ott 100.
4) Sz.-benedeki Convent Capsa J. fasc. 2. nro 25.
5) Fényes, Komárom várm. 108. 109.
6) Istvánffy Hist. Forgách Comment. p. 461. Budai Fer. Hist. lex. III. 462.
7) Wagnernál Mss. tom. LXX. p. 306. Rajcsányi szerint, és Tudományos gyüjt. 1829. II. köt. 67. lap.

ban Győr megyei Szerecsen birtokot követelt, továbbá nővérei, úgy rokonai Thúry Márton és György részökre is. [1])

Talán nevezett Thúry Györgynek a Farkas fiának fia volt azon Thúry Benedek, ki Hathalmy Katát birta nőül, a kivel ily családot [2]) alapitott:

Benedek
1670. körül.
(Hathalmy Kata)

Kata (Tallián Gergely) — György. — István. — Benedek. — Farkas pápai kapit.

Farkas gyermekei: Julia (Kázmér György) — Kata (1. Szakony János 2. Puy Mihály)

A Thúry nemzetségnek azonban még régiebb emlékezetére is találunk. 1422-ben élt két testvér: Mihály és Imre Hont megyében, kik magokat Kis-Thúrról, máskép Kis-Ságról írták; táblázatuk ez:

N.

Mihály 1422. Literar. de Kis-Thúr (Dalmady Ilona)
— Miklós de Kis-Thúr et Dalmad † 1465. (N. Anna)
— — Margit 1476. 1508. (1. Horhi Péter 2. Pomány László)
— — Anna hajad. 1469
— — Zsófia (1. Horváth János 2. Darási András 1469. 2. Tarródy Mihály)

Imre 1422. de Kis-Thúr alias de Kis-Ságh.
— 1469. ifj. Imre de Kis-Thúr literatus.
— — Miklós de Kis-Thúr.

A táblán álló Mihály beházasodott a Dalmady családba, nőül vévén Ilonát, Dalmady Mihály leányát, Dalmady ifj. Gergely nővérét. 1422-ben Kis-Thúrról máskép Kis-Sághról, mely Ipoly-Ságh mellett feküdt, irta magát. Fia Miklós már Dalmadról is írta előnevét a Kis-Thúri név mellett. Ez 1465-ben Mátyás király adománya folytán ellentmondás mellett beiktattatott Hont megyei Dalmadi helység birtokába, a táblán látható három leányával együtt. [3]) Meghalt 1469 ben.

Ismeretes még e családból Thúry György, kinek 1519-ben csak özvegye Ilona, és leánya Anna éltek.

Más Thúry nemes családból származhatott azon Thúry Pál, ki e

[1]) Wagnernál Mss. tom. LXX. p. 206.
[2]) Rajcsány Geneal. I. 52.
[3]) Ugyan ott II. 97.

század első negyedében Nógrád megyében Berczelen gazdatiszt, nejétől Koncz Katától leányai: Mária Gyürky Pálné, és Bora Gyürky Feliciánné, fia szintén Pál, Rónyán gazdatiszt, († 1826. magtalan) első neje Mocsáry Bora, a második Ivánka Krisztina volt.

Czímere ezen Thúry Pálnak a vértben hátulsó lábain ágaskodó oroszlán, a vért sisakján könyöklő kar kivont kardot tartva.

Thúry család. (Máskép Kún.) Ung megye nemes családa, honnan más megyékbe is elszármazott, s jelenleg Szabolcs és Borsod s több megyében él. Ismert törzse Thúry máskép Kún Gáspár, ki mint már előbb is nemesi rangban álló, de leveleitől az idők akkori viszontagságai által megfosztatott, III. Ferdinánd király által Bécsben 1654. jun. 26-kán kelt czímeres nemes levélben nejével Brényi Katalinnal, és András, János, Gáspár, Bora, Erzse és Zsuzsanna leányaival együtt elöbbi nemességében megerősitetett, és ezen czímeres nemes levelet Nagy-Kaposon Ung vármegye gyülésen 1654. nov. 20-án kihirdetteté. [1])

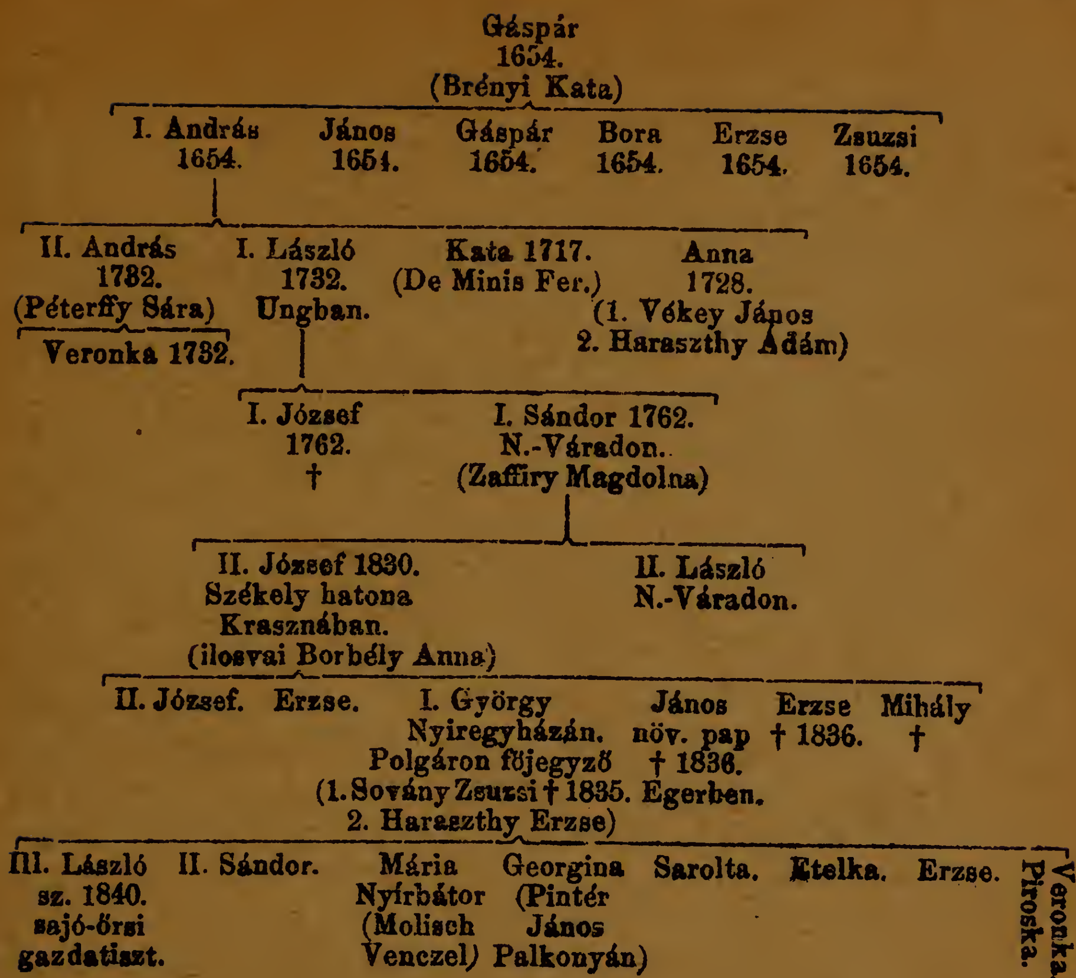
A család czímere, — mint a nemeslevélben leírva van, és itt a metszvény is ábrázolja — a vért kék udvarában zöld téren nyugvó arany koronából kiemelkedő vörös ruhás magyar vitéz, bal kezét csípőire helyezve, jobb kezével pedig kivont kardot tartva. A paizs fölötti sisak koronájából két kiterjesztett sasszárny között fehér egyszarvú emelkedik ki. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Az említett I. Gáspártól a családfa következőleg [2]) sarjadzott le:

---

[1]) Az eredeti armalis Ung megye levéltárában van.

[2]) Családi közlés szerint.

A törzsnek I. Gáspárnak fiától I. Andrástól unokái II. András és I. László 1732. máj. 14 én Ung megyében a nemesi vizsgálatkor mint kétségtelen nemesek produkálták nemességöket. I. Lászlónak fia

I. Sándor Bihar megyében telepedvén, ott N. Váradon 1762-ben igazolta nemességet, és azután igen fiatal korában meghalt; özvegye machalfalvi Zaffiry Magdolna előbb Turcsányi Imréhez, és ennek is halálával Pászthory Ferenczhez ment nőül. Két fia közül II. József atyja halála után székely katonává lett, és miután anyja akkor már Pászthory Ferenczné is elhalt, a katonaságtól bucsút vévén, Kraszna megyében ilosvai Borbély Annát vette nőül, kivel Szilágy-Somlyóra telepedett. Utóbb azonban Halmiba (Ugocsa megyébe) Zaffiry Antal nagy-bátyjához költözött, később azonban ismét innen is elköltözve, halt el nejével együtt. Gyermekei közül megmaradt:

György ifjabb korában Szabolcsban Sz. Mihályon gróf Dessewffy József gazdatisztje, utóbb Nyiregyházára telepedett. 1842-ben Abauj vármegye táblábirája lett. Jelenleg Polgár m. város főjegyzője

és Szabolcs várm. tiszt. esküdtje. Kétszer nősült, első neje tót-turgonyi Sovány Zsuzsanna 1835-ben elhalván, másodszor nőül vette mokcsai Harászthy Györgynek Incsich Horváth Krisztinától született leányát, ez által a régi Harászthy, és ezzel sógorosodott nevezetes és tekintélyes családokkal jött családfai összeköttetésbe, és e nejétől nemzett gyermekei nevezetes ősi zálogjogokba léptek, melyek érvényesítése, és illetőleg a zálogbirtokok kiváltása iránt neje részéről pereit, nevezetesen Búzafalva fele része úgy Szilvásújfalva iránt buzgóan, és kecsegtető reménynyel folytatta mind addig, míg az ősiségi törvények a család reményeit meg nem semmisíték. Kilencz gyermeke közül két fia van: III. László, Borsod megyében Sajó-Őrsön gazdatiszt és II. Sándor.

Thúry család. (Tamásfalvi) Erdélyi Székelységi család, mely magát Magyarországból származtatja. A czímeres nemes levelet Thúri Ferencz kapta 1571. jun. 13. Miksa királytól. E Ferencz vagy fia Ferencz volt az, ki Báthori István lengyel király alatt a lengyel expeditióban részt vett, és sebeket kapott, 1602-ben Székely Mózses Basta ellenében Gyulafejérvár védelmét bizta reá. [1]) 1605-ben Bocskai alatt harczolt, midőn Medgyesen a bástyáról leereszkedve menekült meg. [2]) E Ferencznek fia vagy testvére lehetett azon Thúry Márton, [3]) ki 1610. körül Tamásfalvi Katát vévén nőül, ezzel Háromszéken a tamásfalvi birtokot kapta, és családját, mely innen tamásfalvi előnevet visel, megalapítá. E Márton 1627-ben orbai szék alkirály birájának iratik. Fia István [4]) szintén azon hivatalt viselé és Rétyi István portai követnek nejétől Apor Ilonától leányát Annát vette nőül, ettől két fia maradt Ferencz és János, ki Lázár leányt vett nőül, de maradéka nemzékrendileg tudva nincs; valószinüleg testvére még ezeknek idősb György is, és Sámuel is, kik 1730—1740. körül éltek, [5]) egy ifj. tamásfalvi Thúry Györgygyel.

---

[1]) Wolph. Bethlen Hitt. tomo V. pag. 140.

[2]) Ugyan ott tomo VI 234.

[3]) Egyik közlő Török Ant. szerint ennek atyja is Márton, anyja Tomori Erzsébet volt.

[4]) Apor, Synopsis Mutationum 59. Ezen Istvánt, (a ki tudniillik Réthy leányt vett nőül) a hozzám jött közlések Györgynek nevezik; miután azonban eme közlésekben egyéb tévedéseket is lelek, biztosabbnak hittem az egykorú és rokon Apor Péter tanúságát elfogadni, mely szerint Thúri Istvánnak neje is Réthy Anna és nem Ilona volt, ki másodszor nőül ment Mihály Mihályhoz.

[5]) Ugyan ott pag. 293.

Nevezett Istvántól eredhettek: azon István, ki 1764-ben Gyergyó alszék alkirálybirája volt, másik István, ki 1791—92. 1794-ben kir. hivatalos, 1794—1814. évi időközben kormányszéki titkár volt. József 1815—1826. körül a főkormányszéki levéltárnál hivatalnok, legutóbb levéltári igazgató. Zsigmond egykor (1815.) a kir. ügyigazgatóságnál szolgált, Hunyadban birtokos, nejétől Bája Ilonától gyermekei Pál, József, Katalin Inczedi Lászlóné. — Végre Lázár Csikszékben birtokos.

Györgynek Ferencz fiától ered a háromszéki ág. Ezen Ferencz Orbai szék jegyzője, utóbb alkirálybirája volt [1]) 1682—93-ban. Nejétől Kálnoki Annától fia László atyja után szintén ott alkirálybiró. [2]) Ennek Imecs Annától fiai I. Sándor, Ferencz, ki magnélkül halt el, és II. László, kik által két ág támadt.

Lássuk előbb II. László ágát. Ez 1760-ban alkirálybirónak iratik. [3]) Meghalt 1780-ban. Nejétől Ahaffy Annától fia III. László 1790-ben kir. hivatalos az országgyülésre. Ennek Tatai Krisztinától egy leánya, két fia maradt: Ignácz Háromszéken (1814.) törv. széki ülnök, utóbb 1824. alkirálybiró volt, meghalt magnélkül 1853-ban. Testvére Ferencz, 1828 ban tartományi biztos, es szintén volt kir. hivatalos, meghalt 1847-ben. Nejétől Csoma Annától a táblán látható több leány gyermekei között egyetlen fia Gergely (lak. Tamásfalván) 1863-ban megválasztott képviselő. Neje kadicsfalvi Török Teréz.

A másik ág I. Sándornál, ki ellen 1778-ban a Kálnoki-ak a bölöni részbirtok miatt perlenek, [4]) válik el. Ennek Endes Annától következő öt fia maradt:

a) Antal 1794-ben Miklósvárszék kir. főpénztárnoka. Meghalt 1830-ban. Gyárfás Teréztől csak leánya Antónia Földváry Ferenczne maradt.

b) József 1794-ben kir. táblai számfölötti ülnök, 1814-ben már kir. ügyigazgató, kincstári tanácsos, és Leopold rend lovagja. Meghalt 1828-ban. Nejetől Geréb Erzsébettől két leánya és egy fia József maradt, ki Csapón lakott, és az országgyülésre regalista volt. Meghalt 1861-ben, maradt leánya Albertina báró Rottenthal Henrikné.

c) Sándor, kir. hivatalos, 1794-ben Miklósvárszéki alkirály-

---

[1]) Apor, Synopsis Mutationum 293. és 308

[2]) Ugyan ott, és 307. lap.

[3]) Tán előbb; lásd erre nézve Apor, Synopsis pag. 308.

[4]) Nemes székely nemzet Constitutióji 161—179. stb.

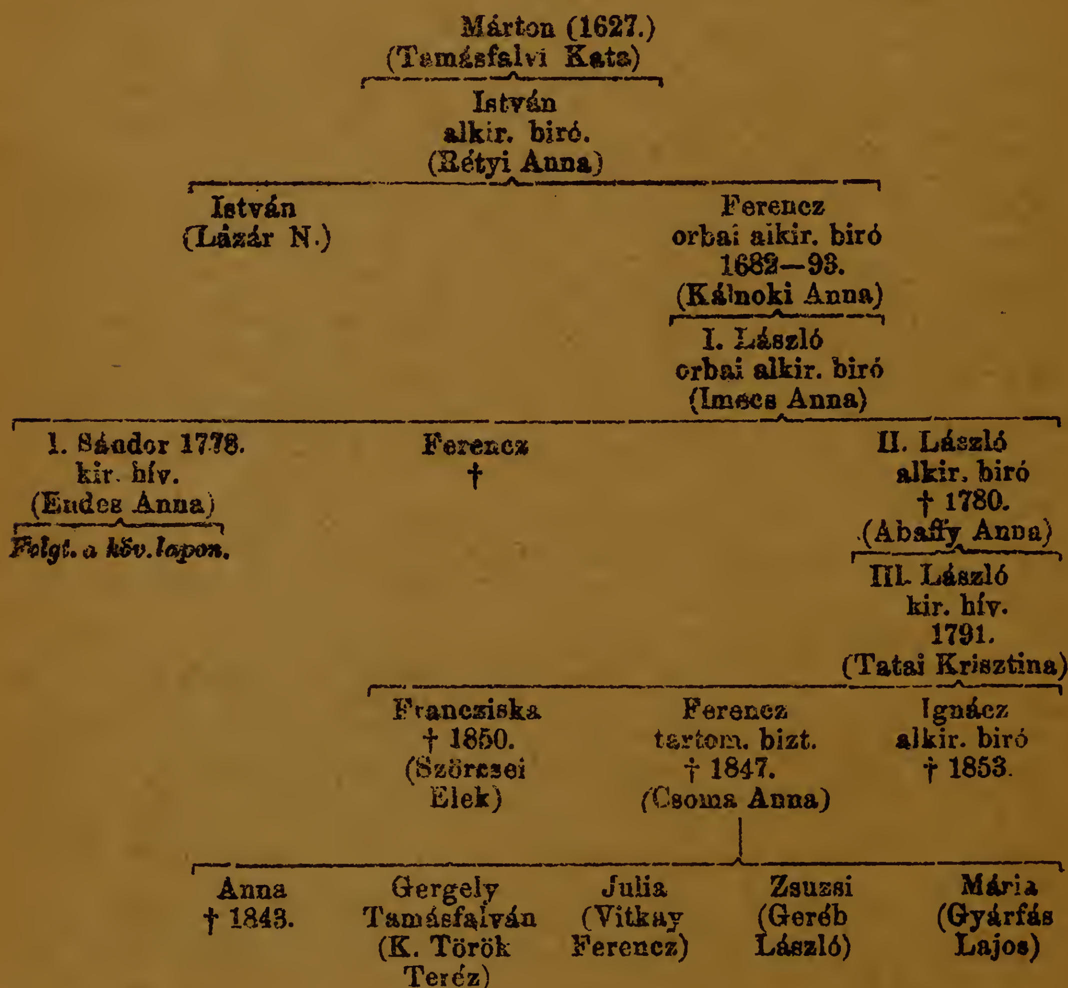
biró volt, meghalt 1820-ban. Egyetlen leánya maradt: Terézia Hollaky Józsefné.

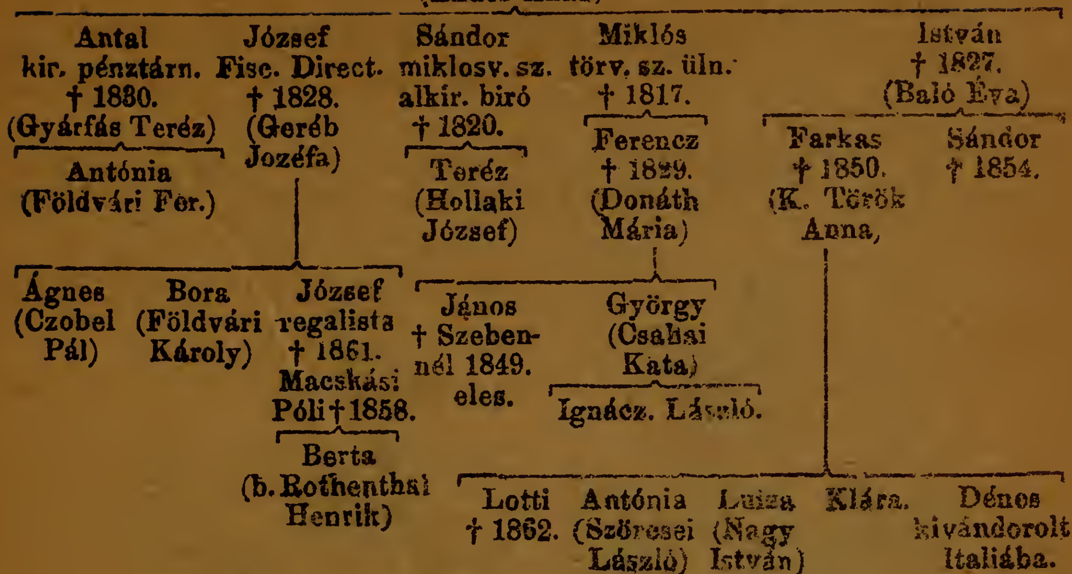
d) Miklós 1794-ben Miklósvárszéki törv. széki ülnök. Meghalt 1817-ben. Fia Ferencz, ki 1829-ben halt meg; gyermekei és utódai a táblán láthatók.

e) István, ki 1827-ben halt meg, nejétől Baló Évától utódai a táblán láthatók.

Nincs a táblán Ádám, ki 1814-ben Háromszéki törv. széki biró, és az orbai egyházmegye gondnoka volt.

A családfa azon Mártontól kezdve, ki Tamásfalvi leányt vett nőül, igy következik:

A család czimere — a mennyire a zavart leirásból kivehettem — a vért kék udvarában zöld tér fölött lovas vitéz, fején sisakkal, czombja dárdával átütve, lova lábainál levágott török fej hever. A vért fölött a sisak koronáján gémtollak lengenek. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

Thúri család. Somogy vármegyében is van Túr nevü helység, melyről hajdán szintén hasonnevü család, mint ősi birtokáról írta nevét, és melynek a többi más Túr helységekről nevezett Thúry-akkal semmi vérsége nem volt. E családból eredt azon Thúri Kozma, ki az 1447. évi budai országgyülésre Somogy vármegye egyik követe volt. [1]) Ennek ivadéka lehet a Somogy megyében most is élő Thúry nevü nemes család. [2])

Thurzó család. (Bethlenfalvi) Történelmileg igen ösmeretes kihalt család. Volt, ki e családot azon, regényesség után kapkodó szokás szerint tatár országból eredezteté. [3]) Mások sokkal több valószinüséggel Ausztriai eredetünek tartják. E véleményt osztja Wagner is, ki a családról tüzetesen értekezett. [4]) Az bizonyos, hogy Ausztriában már a XII. században élt Thurzó család több előnévvel, mint *de Lichtenfels*, *de Rauhenek*, ismét más *de Tursenreit*, más *de Tirnstein*, más

---

1) Kovachich, Vestigia Comitiorum 266.
2) Csorba, Somogy várm. ismertetése 19. lap.
3) Spener. Herald. p. spec. libr. I. cap. 94. Wagner idézete szerint.
4) Wagner' Analecta Scepusii IV. p. 46—154.

de Aspern, más *de Sonnberg*. Nevök is Turse és Turso alakban is fordúl elő. Mind ez azonban minket nem igen érdekel.

A Thurzó család azon ága, melynek ivadéka magyarrá vált, és történelmi szerepet vitt, a XIV. században Zsigmond király alatt mutatta fel törzs-őseit.

1430-ban Bertalannak fia I. Márton ujvári várnagy, és rokona Bethlenfalvi Jánosnak fia Turzó I. György, kik Nikápolynál

harczoltak; és ott két rokonuk el is esett, továbbá nevezett Marton, ki a kir. udvarból elillantott Lajkót, Mércse oláh vajda fiát elfogá, és Ulászló lengyel királyhoz követségben is járt, ezen érdemeikért Zsigmond királytól adomanyt kaptak. [1]) Márton utódait nem ismerjük, valószinű, hogy ngyermekei nem voltak.

I. György Lőcse városában lakott, ott városi hivatalt viselt, és mint előkelő ember az országgyülésre követül is küldetett, söt 1452-ben a Fridrik császárral posthumus László iránt kötött szerződést is Lőcse városa részéről aláirta. 1457-ben pedig nádori parancs mellett,

[1]) Az oklevél Pray. Mss. tomo LIV. p. 91. honnan Fejér Cod. dipl. tomo X. vol. 7. p. 217. és ott ismételve 240. lapon, és Wagner. Anal. Scepus IV. 61.

mint már bethlenfalvi Thurzó névvel élő, fiaival együtt Szepes megyei Pongrácz helységbeli zálogjogi birtokába beiktattatott. [1]) Egyébiránt ő, valamint utánna igen soká hason szellemü utódai, kereskedést is üzött, és már mint lőcsei lakosnak, vagy előbb Krakóban és Sziléziában kereskedési telepei voltak. [2]) 1460-ban már nem élt. Kata nevü nejétől három fia maradt: II. Márton, II. János és Theofil. Mielőtt ezekről s utódaikról szólanánk, lássuk I. Györgytől kezdve, miként sarjadzott le a Thurzók családa.

I. tábla.

I. János de Bethlenfalva. . . . . Bertalan

I. János gyermeke: I. György 1446. *Thurzó* nevezt. 1430. kereskedő (N. Kata.)

Bertalan gyermeke: Márton 1430. Abaujvári várnagy.

I. György gyermekei: II. Márton 1460. — Márta. — Bora. — Dora. — II. János krakói polg. mest. körmöczi kamarás 1490. † 1508. (2. Beck Magd.) — Teofil 1500. adom. (1. N. Bora 1489. 2. N. Anna 1495.)

Teofil gyermekei: *Folyt. II. táblán.*

II. Márton gyermekei: II. György apát. — III. János. — Zsigmond váradi püsp. † 1512. — Péter Abauji követ † 1513. — III. Márton — Gáspár szepesi kanon.

II. János gyermekei: 1 t. IV. János boroszlói püspök † 1520. aug. 21. — Szaniszló olmüczi püsp. † 1540. april. 17. — 2-t. III. György körmöczi kam. gróf. † 1521. (Fugger Anna) — I. Elek körmöczi kam. gróf. országbiró † 1543. (1. Zathmári Anna 2. orm. Zékely Magd.) — V. János szepesi főisp. † 1558. — Kata † 1535. (Fugger Rajmund) — Magda (Popst Cziriák) — Margit (Perényi Péter)

I. Elek gyermekei: 2-tól Anna (Báthori András orsz. biró) — Erzsébet (1. Pernstein Jeroszlav. 2. Ungnad Ádám. 3. gr. Salmis Gyula)

III. György gyermekei: I. Bernát graffeneckí gróf † 1551. (Neydeck Kata) — Miklós † — Veronka (warthauseni Schaad Ján.) — Mária (Gebhard János) — I. Kristóf (1. Erdődy Zsuzsi 2. horgaui Ebelinger Magdolna)

I. Kristóf gyermekei: *Folyt. a köv. lapon.*

I. Bernát gyermekei: VII. János † 1553. — II. Kristóf. — VIII. János. — II. Bernát 1578. (Saurau Ilona) — Bora (Fünfkircher János) — Mária (Tiriachich Hortenz) — Felicitas (Dóczy Gábor) — Erzse (Jörger Kristóf)

II. Bernát gyermeke: Benigna (1. Lembach János 2. Stahremberg Márton)

---

[1]) Wagner id. h.

[2]) Rajcsányi Geneal. deduct. Mss. I. 14. irja róla: „*Cracoviae et in Silesia mercator fuit.*“

I. Kristóf, *ki az előbbi lapon.*
(1. Erdődy Zsuzsi
2. horgaui Rhelinger Magdolna)

II. Szaniszló szepesi főisp. † 1586. (devecseri Choron Kata) — Jeromos végr. 1564. † 1576. — II. Elek szepesi főispán kam. igazg. † 1594. (Zrinyi Bora) — Anna (1. Velz Kristóf 2. Khevenhüller György) — Magdolna (De Gera Rázmán) — II. Kristóf †

III. Szaniszló nádor † 1625. (3. Liszti Anna-Róza) — II. Miklós † 1609. dec. 27. (Zeran A. Mária) — III. Kristóf szepesi főispán † 1614. (Erdődy Zsuzsa) — III. Elek sárosi † 1597. — Magdolna (Dersfty Ferencz) — Mária (1. Dóczy Gábor 2. Rottal Jakab) — Zsuzsa (Forgách Zsigmond nádor)

IV. Szaniszló szepesi főisp. † 1627. (Czobor Anna) — Ádám szepesi főisp. † 1635. (Széchy Bora) — Mihály szepesi főisp. † 1636. (veglai Horváth Ilona) — Éva † 1627. (Pogrányi István)

II. t á b l a.

Teofil, *ki az I. táblán.*
(1. N. Bora 1489.
2. N. Anna 1493.)

VI. János 1528. *a sánta.* (N. Anna) — Kata (Berthóty Ferencz)

Kata (1. bessei Farkas Ferencz. 2. Majthényi Uriel) — Anna (1. lévai Cheh Gábor † 1542. 2. Balassa Menyhért) — IV. György. — Zsófia (Nagy Balásné 1543.) — Ferencz előbb nyitrai püsp. majd kam. elnök Árvai főisp. (1. Kosztka Bora 2. Zríny Kata)

1-től Ágnes (Serényi Fer. — Imre. — 2-tól V. György árvai főisp. *nádor* † 1616. (1. Forgách Zsóza 2. Czobor Erzse) — II. Ferencz † — Anna (Perényi György) — Kata (Révai Gábor) — Orsolya (1. Gyulaffy István. 2. Ghyczy Fer.)

Zsuzsi (1. Perényi István 2. Czobor Mihály 3. Amade Istv. 4. Vojsko Fridr.) — Judit (Jakussich András) — Bora (1. Erdődy Kristóf. 2. Draskovich János) — Ilona (Illésházy Gáspár) — Imre árvai főisp. † 1621. (Nyáry Krisztina) — Mária (Vizkelethy Mihály) † — Kata (Tököly István) — Anna (Szunyogh János)

Erzse † 1642. (gr. Eszterházy István) — Krisztina sz. 1622. † 1632.

I. Györgynek fia II. Márton Szepesvár parancsnoka volt és azt a hussiták ellen minden cselszövések ellen is megvédé, mely hűségét I. Mátyás király 1465-ben Sáros megyei Vörös-vágás helység adományzásával jutalmazá. Hat fia maradt: 1. II. György 1543-ban apátúr volt; 2. III. János még 1503. előtt elhalt magnélkül; 3. Zsigmond papságra lépvén, 1501-ben szerémi választott püspök, majd fejérvári prépost és kir. titkár, 1504-ben már nyitrai, 1505-ben erdélyi, 1506-ban már váradi püspöknek olvassuk. 4. Péter, 1496-ban a kalocsai érsektől Rómába küldetett követségbe, 1505-ben Abaujvármegye követe volt, meghalt 1513. körül, özvegyen s gyermektelenül hagyva nejét Rákóczy Dorottyát. 5. III. Márton 1503-ban élt, midőn testvéreivel és rokonaival bethlenfalvi egy kúria kiváltásáról gondoskodott. 6. Gáspár szepesi kanonok volt. Ezekben II. Márton ága kihalt.

II. János és testvére Teofil két ágat alapítottak, mely mindkettő a XVII. század közepeig virágzott, lássuk előbb II. János ágát, s azután Teofil ágát a II. táblázaton.

II. János azon kereskedelmi szelleménél fogva, melylyel családja birt, megveté alapját családja gazdagságának és jövőjének. Mint krakkói polgármester fiával III. Györgygyel együtt 1490-ben oct. 9-én örökáron megszerzé Corvin Jánostól, ennek a bányavárosokban birt bányait és majorságait. [1]) „E birtok lőn a Thurzó nemzetség későbbi gazdagságának és hatalmának alapja. Az ügyes Thurzó János — irja Horváth Mih. — és még ügyesebb fia a bánya-mívelésben [2]) nem kevésbbé, mint a haszonbérbe vett beszterczebányai rézbányák és kereskedésben rövid idő alatt roppant előmenetelt tőn, kivált miután Ulászlótól 1496-ban engedelmet nyert olvasztókat állítani, mik eddig az országban nem léteztek. Ő ekként György fiával oly nagy kincseket gyűjtött össze, hogy II. Ulászló királyt és nejét Anna királynét jobbára ő segítette ki gyakran előfordúlt pénzzavaraikból."

„Anna királyné és általa vezetett férje, a király, e szolgálatokért kegyelmeikkel halmozták el a két Thurzót. De minden kegyelmek közt leghasznosabb volt ezekre nézve az, hogy a királyné őket a bányavárosokban kamara grófjaivá nevezte; és még inkább az, hogy az egyre szaporodott kölcsönök fejében, a bányavárosokat és Zólyomvárát nekik és örököseiknek, a kölcsönzött összegek visszafizetéseig

[1]) Hatvani Mih. Rajzok a Magyar Történelemből 69.
[2]) Az érczolvasztást Velenczében tanulmányozta.

1505-ben zálogba adta." Mennyi sikerrel működtek a Thurzók a bányászat körül a Fugger családdal együtt, és mily haszonleső, és mennyi csalást követtek el a külföldön űzött réz-kereskedéssel, nem ide tartozik elmondani.[1] Az kétségen kivül áll, hogy roppant haszon dőlt évenként erszényeikbe. II. János meghalt 1508-ban. Két neje volt, az elsőtől, kinek neve nincs tudva, lett IV. János és Szaniszló, amaz boroszlói, emez olmüczi püspök, ki meghalt 1540. april. 7-én. Második nejétől Beck Magdolnától születtek: III. György, I. Elek, V. János, Kata († 1535.) Fugger Rajmundné, Magdolna Popst Czirjékné, és Margit Perényi Péterné. Ezek közül

III. György már atyja idejében a bányászat mívelésében kitanulva, és meg annak életében Fugger Annát nőül vévén, a hasonló jellemű és szellemű családba sógorosodva, atyja halála után bánya kamara gróf lett, és családi javait hasonlóan szaporítá. Azonban korán elbetegedve, Augsburgba vonúlt és ott halt meg 1521-ben mart. 19-kén.[2] Nejétől Fugger Annától öt gyermeke volt: I. Bernát, Miklós (ki magnélkül elhalt) Veronka warthauseni Schaad Jánosné, Mária Gebhard Jánosné, és Kristóf, az elsőről és utolsóról alább emlékezünk.

I. Elek elődjei nyomán a bányamivelésnek szintén barátja lőn, 1521-ben már körmöczi kamara gróf és kir. főkomornok mester volt, majd kir. kincstárnok lett, 1525-ben már tárnokmester, végre pedig országbiró. Noha utóbb a bányák csáktornyai Ernusth János kezébe kerültek adomány és zálogjogon, mindazáltal a Thurzó család a Fuggerokkal együtt azokat haszonbérbe tartották a régi gazdálkodási rendszerben.[3] mig végre ezen önző, haszonleső egyedárusságnak egy kissé mélyebb belátás és erély végett nem vetett. Thurzó I. Elek 1523-ban kapta Mária királynétól Vöröskő várát Pozony megyében, melyet azonban a Fuggereknek eladott. A Mohácsi vész után János királyt mellőzve, I. Ferdinándhoz állott határozottan, és ettől 1527-ben kapta a Szapolyayak birtokaiból Szepesvárát több másokkal. Meghalt 1543. jan. 25-én. Eltemettetett Lőcsén. Első nejétől Zathmári Annától semmi, második nejétől ormosdi Székely Magdolnától csak két leánya maradt: Anna Báthori András országbiró neje, és Erzsébet elő-

---

[1]) Hatvani id. m.

[2]) Tudott latinúl, lengyelül és magyarúl.

[3]) Hatvani id. m. és Thurnschwamb Wagnernél Analecta Scepus. IV 81—84.

ször Pernstein Jaraszló, 2. Ungnad Ádám, 3-szor gr. Salmis Gyula hitvese.

V. János (II. Jánosnak fia) nagyobbára Sziléziában lakott, míg testvére I. Elek visszahítta, ki végrendeletileg őt Szepes és Bajmócz várára nézve örökösévé tette, azonban a leány örökösökkel hosszas perbe keveredett, míg végre hat év után 1549-ben uj adomány mellett is magát a birtokban megerősítheté, mely után Bajmóczot bizonyos feltételek mellett Thurzó Ferencz nyitrai püspöknek és testvérének IV. Györgynek engedvén; maga Szepes várában élt. Szepes megye főispánja volt. Meghalt nőtlenül 1558. évi mart. 29-én kora 66. évében.

I. Bernát (III. Györgynek fia) többnyire külföldön Augsburgban, vagy Ausztriában lakott. A gróf Hardegg családtól megvévén a Grawenecki uradalmat, erről is írta előnevét. Ugyan ott meg is halt 1551. dec. 4-én. Nejétől Neydeck Katától a táblán látható gyermekei maradtak, kik közül csak egy leány Felicitas ment férjhez magyar emberhez, Dóczy Gáborhoz, a többi künn maradt. Egy fia II. Bernát elhalt testvérei után a künn lévő birtokokat kapta kezébe, mind a mellett perelt a magyarországiakért is, és 1588-ban rokonát II. Szániszlót megidézvén, Bajmóczban is részesült. Élt még 1594-ben is. Nejétől Saurau Ilonától egy leánya marad: Benigna, előbb Lembach Jánosné, utóbb Stahremberg Jánosné, kiben I. Bernát ága kihalt.

I. Kristóf (III. Györgynek fia) többnyire Augsburgban lakott, hol díszes házán kivül, melyet még atyja szerzett, egyéb tetemes jószága volt; különben mint beteges ember, rövid életet élt. Első nejének Erdődy Zsuzsát olvasom. [1]) Másik neje horgaui Rhelinger Magdolna volt, ettől hat gyermeke maradt: 1. II. Szaniszló, kiről alább. 2. Jeromos, ki Schavnikot birta, bojniczi bárónak iratott. 1564-ben tett végrendeletet [2]), és 1576-ban meghalt. 3. II. Elek, kiről alább. 4. Anna előbb Welz Kristófné, utóbb Khevenhüller Györgyné. 5. Magdolna De Gera Rázmán neje, és 6. II. Kristóf, ki magnélkül halt meg ifjú korában. Ezek közül

II. Szaniszló Szepes vármegye főispánja volt 1559—1583-ig. A Szepességen Luther tanainak ápolója. Utóbb Augsburgba ment, ott halt meg 1586. jul. 6-án kora 55. évében. Első neje — ha Wagner nem téved — a Széchyek rimaszécsi ágából volt. A másik — és ez

[1]) Rajcsányinál. De ez III. Kristóf neje volt Wagner szerint.
[2]) Wagner Analecta Scepus. I. p. 184.

bizonyos — deveceseri Choron János, kaboldi báró, leánya Kata volt, kivel 1563-ban Bécsben tartá menyegzőjét. De gyermekei nem maradtak. Testvére

II. Elek bátyja után 1584-től Szepes vármegye főispánja, és 1488-ban már a szepesi kamara igazgatója volt. Ő már Szepes vármegye, és Szepes föld örökös főispánjának és Szepesi bárónak iratott. Meghalt 1594. mart. 5-én, eltemettetett Löcsén. 1569 ben vette nőül a szigetvári hős Zrínyi Miklósnak leányát Borbálát, kitől tizenegy gyermeke közül négy ifjú korban elhalt, a többiek ezek: 1. III. Szaniszló, kiről alább. 2. II. Miklós, kiről alább. 3. III. Kristóf, kiről alább. 3. III. Elek, ki 1597-ben kora 13. évében halt meg, és Galgóczon temettetett. 5. Magdolna szerdahelyi Dersffy Ferencz sárosi főispán neje. 6. Mária előbb Dóczy Gáborné, ennek kora halálával Rottal Jánosné. 7. Zsuzsanna 1598-tól Forgách Zsigmond utóbb nádor neje. [1]) A fiúk közűl csak III. Szaniszló terjeszté továb családját, lássuk tehát előbb magba szakadt testvéreit, s azután őt.

II. Miklós külföldön iskoláztatott. Haza jövén osztályrészűl a bajmóczi és galgóczi urodalmat kapta, és ezekben élt haláláig. 1608-ban II. Mátyás koronázásán Kún ország zászlóját vitte. Meghalt 1609. dec. 27-én Galgóczon, hol a következő évi febr. 2-án eltemettetett. Neje Zerau, vagy Saurau Anna-Mária volt, kitől gyermeke nem maradt, és ki utóbb Kolonich Stegfriedhez ment nőül.

III. Kristóf Szepes föld örökös ura, báró, arany sark. vitéz, és kir. kamarás, 1603-ban Szepes és Sáros vármegye főispánja volt. Bocskaynak híve. A Luther tanától a kath. egyházba tért, de végre ismét az ágostai evang. egyház híve lőn, és a Szepes-várallyai zsinatot tartatá. Meghalt 1614. april. 7-én, kora 31. évében. Eltemették Löcsén. [2]) Neje Erdődy Zsuzsanna, a kath. vallás buzgó híve és pártolója, 11 évig gyászolta mint özvegy férjét, kitől gyermeke nem maradt, meghalt 1633-ban.

III. Szaniszló szül. Bajmóczon 1576. julius 24-én. Tanúlt külföldön, tudott — mint majd minden Thurzó — magyarúl, latinúl, németűl és csehűl. Ifjabb korában a hadi pályán is részt vett. Testvére III. Kristóf halála után 1614-ben Szepes vármegye főispánja, majd főpohárnok mester lett. Bethlen ellenében a nikolsburgi béke kötésnél is szerepelt. 1622-ben a soproni országgyűlésen nádorrá választa-

---

[1]) Tehát Wagner szerint Forgách Zsigmond második neje nem Thuróczy, hanem Thurzó Zsuzsanna volt. *Analecta Scepus.* IV. 138.

[2]) Wagner Analect. Scepus. II. 351. III. 228. IV. 128.

tott. Meghalt 1625. máj. 1-én, kora 49. évében, és Lőcsén temettetett. [1]) Némelyek szerint háromszor nősült, de bizonyos csak az, hogy neje köpcséni báró Liszti Anna volt, ki, mint özvegy másodszor Pogrányi Györgyhöz a Thurzók egykori tisztartójához ment férjhez, és kitől gyermekei: Thurzó Pál, Erzse és István korán elhalván, csak IV. Szaniszló, Ádám, Mihály és Éva (mh. 1627.) Pográny Istvánné maradtak.

IV. Szaniszló atyja halála után 1625-től Szepes vármegye főispánja. Meghalt Bajmóczon 1627. dec. 14-én. Nejétől Czobor Annától egy fia maradt: V. Szaniszló, ki atyja előtt sirba szállt.

Ádám 1628-tól szintén Szepes vármegye főispánja volt. Mint Eszterházy nádor udvarába járatos, testvérével Mihálylyal együtt a kath. hitre tért, és annak buzgó híve lett. Meghalt utódok nélkül 1635. nov. 16-án. 1627-ben jun. 21-én jegyzé nőül Széchy György leányát Borbálát, kivel 1629. jan. 17-én tartá lakadalmát, és kitől gyermeke nem maradván, az özvegy Széchy Bora utóbb gr. Forgách Ádámhoz ment férjhez.

Mihály a Thurzók ez ágának utolsó sarjadéka, 1635-től Szepes megye főispánja volt. Beteges ember lévén, és utódokat nem remélvén, javait kezdé elzálogítani és másoknak beirni, azonban 1636. év elején meghalt, ágát sírba vivén. Özvegye veglai Horváth Ilona 1660-ig hordá özvegyi ruháját, a midön meghalt, és Nagyszombatban temettetett.

A Thurzók másik ágat, mely árvai ágnak neveztetik (mint a II. láblán látható) I. Györgynek fia Teofil alapítá.

Teofil részesült 1479-ben azon kir. adományban, melyben Mátyás király a családnak Sáros megyei némely javait megerősíté. Neje kettő volt, az első Borbála 1489-ben, a másik Anna nevezetü 1493. előtt lett nejévé. Ezek egyike kassai Magyar Balás erdélyi vajda leánya volt. Ez utóbbitól lett leánya Kata Berthóti Ferenczné. Volt egy fia is

VI. János, ki sántának neveztetett, és ki 1534. előtt meghalt, mert ekkor Anna nevü nejét már özvegynek olvassuk. Ettől öt gyermeke maradt: 1. Kata előbb bessei Farkas Ferencznek, utóbb nováki Majthényi Urielnek neje. 2. Anna előbb lévai Cheh Gáborné († 1542.) utóbb Balassa Menyhértné († 1567.) 3. IV. György, ki

[1]) Életrajza olv. Kölcsey Vincze és Melczer, Nemzeti Plutarkus III. köt. 45. lap. És a halotti beszéd, mely fölötte mondatott. Lásd Hrabecius és Hrochot nevek alatt az Egyetemi könyvtárban.

1549-ben Szepes megyei Richnóra adományt vitt és maguélkül meghalt. 4. Zsófia Nagy Balásné. [1]) 5. végre Ferencz.

Most nevezett Ferencz előbb az egyházi pályára lépett, és Olaszországban végezvén tanúlmányait, 1534-ben nyitrai püspök, és e mellett a pozsonyi kamara elnöke lett. Azonban ágazata kihalásnak indulván, mások szerint [2]) pedig, hogy püspöki 12 évi jövedelmeit és a kamarai igazgatóságból gyüjtött kincsét élvezhesse, 1557-ben a püspökséget oda hagyá, és nőül vette Kosztka Miklós leányát Borbálát, ki azonban magtalanúl halt el, másodszor ismét megnősült, feleségül vévén a hős Zrinyi Miklós leányát Katalint. Első nejével még a Lietavai és Árvai várak és uradalmak birtokába helyezé magát, és utóbb királyi fő udvarmester lett. Meghalt 1576-ban, némelyek szerint kigyó marta sebek következtében. Özvegye utóbb Forgách Imréhez ment férjhez. Thurzó Ferencznek második házasságából született hat gyermek, u. m. 1. Ágnes Kis-Serényi Ferenczné, 2. V. György, kiről alább, 3. II. Ferencz, ki 1574-ben atyjával Trencsin megyei Hrussó, Richo és Bicsei vár és uradalmak adományzásában reszt vett, és ifjan elhalt. 4. Anna Perényi Györgyné. 5. Kata Révay Gáborné. 6. Orsolya elöbb ráthoti Gyulaffy Istvánnak, utóbb ablanczkürthi Ghyczy Ferencznek hitvese.

V. György született Lietaván 1567. sept. 2-án. Ifjabb korában a hadi pályán szerzett érdemeket, ezek tekintetéből 1598-ban már kir. tanácsos, majd fő pohárnok; utóbb fő asztalnok mester volt. 1606 ban családjára megkapta Árva vármegye örökös föispánságát. [3]) 1607-ben kapta nemzetségi czímerének megbővitését, úgy, mint fölebb a metszvényben látható. 1609. dec. 7-én nádorrá választatott. [4]) Meghalt 1616. dec. 24-én kora 49. évében. [5]) Első neje volt ghymesi Forgách Zsófia, ki

---

[1]) L. Jászói Convent de Ao. 1543. Protoc. C. Protoc. fasc. 98. nro 201. Wagner e Zsófiát nem említi.

[2]) Szörényi Wagnernél IV. 103.

[3]) Az oklevél Analect. Scepus IV. 117.

[4]) L. életét Kölesy Vincze és Melczer Nemzeti Plutarkus II. 68. Hormayr Mednyánszky Taschenbuch 1824. évfoly. 168. lap. Felső-Magyarországi Minerva 1829. II. k. 233. és 1847. évf. 168. lap.

[5]) Érdekesnek vélem ide írni czímet azon gyászbeszédnek, melyet fölötte a bajmóczi ev. lelkész Hrochot Abrahamides Izsák tartott, és mely Imre fiának ajánlva kinyomatott ily czím alatt: „*Oratio Exequialis Illustrissimo p. m. Comiti ac Domino D Georgio Thurzoni de Bethlenfalva, Comiti de Arva, ejusdemq. Cottus Arwen. perpetuo Comiti, Regni Hungariae Palatino, Judici Cumanorum, Sac. Caes. Regiaeq. Mattis intimo Consiliario et per Hung. Locumtenenti etc. In*

szülésben halt el 1590-ben; ettől lettek leányai: a) Zsuzsanna előbb Perényi Istvánné, 2-szor Czobor Mihályné, 3-szor Amade Istvánné 4-szer Veysko Fridrikné, b) Judit 1607-től Jakussich Andrásné, és c) Ferencz, ki korán elhalt; második neje volt Czobor Erzsébet kit 1592-ben vett nőül, kitől lettek gyermekei: d) János, korán elhalt, e) Borbála előbb Erdődy Kristófné, utóbb Draskovich Jánosné. f) Ilona (†1648) gróf Illésházy Gáspérné. g) Imre, kiről alább, h) Mária 1618-tól Szeptencz ujfalussi Vizkelethy Mihályné. i) Kata 1620-tól Tököly Istvánné. k) Anna 1622-től báró Szunyogh János második neje, l) Erzse és m) Zsófia pártában haltak el.

Imre szül. 1589. sept. 11-én. Tanúlt Wittebergben, 1617-ben át vette az Árva megyei főispánságot, 1618-ban nőül vette bedeghi Nyáry Krisztinát, kivel nov. 15-én K.-Helmeczen tartá menyegzőjét. [1]) 1621-ben mint Bethlen biztosa vett részt a nikolsburgi békekötésben. Ugyan ott halt meg 1621. oct. 19-én, kora 24. évében. [2]) Eltemettetett Árva várában a kápolnában. Benne, mert fia nem maradt, a Thurzók árvai ága is kihalt, és igy az Árva-lietavai uradalmak osztatlan a tőle, és nővéreitől származó leány ivadék által biratik máiglan. Nejétől bedeghi Nyáry Krisztinától, (ki utóbb 1624-ben Eszterházy Miklóshoz az utóbb hires nádorhoz ment térjhez) két leánya maradt; a fiatalabb Krisztina (posthuma) szül. 1622-ben april 25-én, meghalt 1632. mart. 22-én, az idősb Erzsébet szül. 1621. febr. 20-án, férjhez ment 1638. sept. 26-án. gr. Eszterházy Istvánhoz, ki 1641-ben hagyta őt özvegyen, maga Erzsébet meghalt 1642. jul. 4-én.

A család czimerét fennebb a metszvény ábrázolja, ez négy felé osztott vért, melynek közepét kisebb vért foglalja el, és arany udvarban két fejü koronás fekete sast mutat; a vért 1. és 4. vörös udvarában koronás oroszlán emelkedik fel, a 2. és 3. kék udvarban hátulsó lábain fehér egyszarvú ágaskodik. A vért fölött két koronás sisak lát-

---

publico luctu, cum mortales suae Cels. exuviae funeratione solenni, undecimo Calend. Martii h. e. 19.Febr. Anno 1617. Monumento Majorum in Templo Bytschensi conderentur, dicta et recitata ab Isaaco Abrahamide Hrochotio Ecclae Baymocen. Pastore et Praeposito et earum, quae per Cottum Posonien. Nitrien. Barsien. Augustanam confessionem amplectuntur, Superattendente. Leutschoviae excudebat Daniel Schultz, Anno Dni 1617." 4 r.

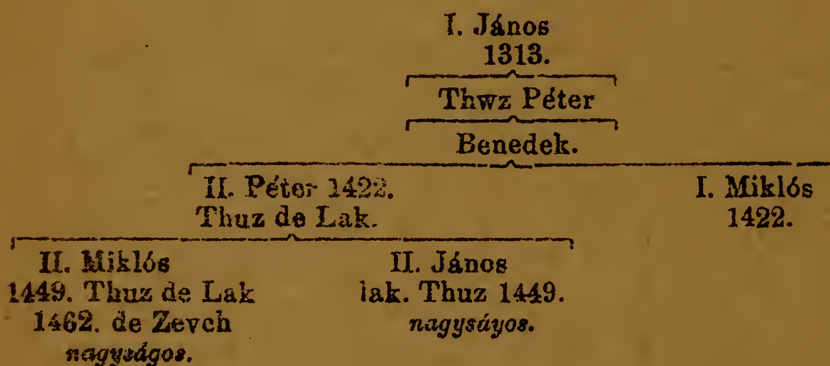
[1]) Bocatius János a menyegzőre irt latin versei kinyomattak: „*Anser nuptialis*" czím alatt. Megvan az egyet. könyvtárban, ebben a család azon czímere is látható, melyet itt a metszvény ábrázol.

[2]) Életét közli Kovacsóczy Arpádia I. köt. — 1618. évi naplóját. Hormayr, Taschenbuch 1848. évi foly. 128. lap.

szik, a jobb oldaliból koronás oroszlán, a baloldaliból fehér egyszarvú emelkedik ki. Foszladék jobbról aranyvörös, balról ezüstkék. [1])

Thurzó család. (Nosziczi)-*Lásd Turzó cs.*

Thúz család. (Laki †) Ős régi kihalt család, mely a B ő (Bw) genusból eredt a Misser, Kürtössy stb. családdal együtt és a XIII. század végén élt Comes T r e p k fiaiban ágazott szét. Ezen Trepknek egyik fia J á n o s, ki 1313-ban élt, alapítá a Thúz családot. Jánosnak fia P é t e r már T h w z-nak iratott, tőle néhány ízen a családfa [2]) így sarjadzott:

I. Mátyás király korából két Thúz tünt fel; O s v a l d, ki előbb veszprémi pap, majd zágrábi püspök lett 1465-ben. Meghalt Csazmán 1498-ban, temettetett Zágrábban. [3]) Ez Osvald S z. L á s z l ó r ó l irta előnevét. Lehet, hogy a táblán álló I. Miklóstól származott.

A másik T h ú z keresztneve szerint J á n o s volt, kit nem merünk II. Péter fiával II. Jánossal azonosnak tartani. Lehet, hogy annak fia volt. Ezen János 1477-ben már Horvát ország egyik bánja volt. [4]) Ő azon Laki Thúz J á n o s, kinek várkastélyát az 1464. évi orsz. gyű-

[1]) E czímer meg van ércz-lemezen a nzti muzeumban ily fölirással: *„Illustrissima Dna. Dna. Helena Thurzó de Bethlenfalva, Comitissa perp. d. Arva 1641."* Latható Boccatius J. *„Anser Nuptialis"* czímű versei mellett is. Leírja Bel M. in Adparatu ad Historiam pag. 364. Wagner Anal. IV. 60. említi ugyan az P. III. p. 153. Bel M. három rózsát is említ az oroszlánok alatt, de ezt másutt nem találjuk; ezt a Trophaeum Estoras. tábláiról az Eszterházy czímer után vélhette.

[2]) Történelmi tár VI. köt. 41. s köv. Ezen adatok megczáfolják azon véleményt is, mintha Thúz J á n o s keresztelt zsidó lett volna.

[3]) Budai Fer. Polg. Lexikon III. 413—415.

[4]) Teleki, Hunyadiak kora X. köt. 34.

lés 10. törvényczikkelye a lerontandók közül kivette. 1470-ben rokonától az említett Osvald püspöktől Blagussa várát kapta, melyre Mátyás király consensust adott. Ezen kivül szerzett többet is. Bonfin szerint 1480-ban Mátyás király a zágrábi törvényszék elé idéztetvén, meg nem jelent, hanem összeszedvén hatvan ezer aranyat, gyermekeivel együtt Velenczébe költözött, és ott a patriciusok közé vétetett. [1])

Utánna nyomát nem találjuk a laki Thúz családnak.

Más Túz nevü nevü nemes család lehetett az, melyből Túz István 1684-ben a nógrádi nemesek közt olvasható.

Thynau család. (Biki) Kihalt. Közülök Biky Thynan fia Tamás 1387-ben Zsigmond királytól Vas megyei Konota helységre kapott adományt, és abba őt a vasvári káptalan beiktatta.

Thythews család. (Báth monostori). Nevét sokféleképen találjuk az okmányokban. Az első, kit közülök ismerünk, Thewthews nemes vitéz, kinek 1346-ban a budai kórházi rend a szent-endrei malom felét adja. [2]) Ő ugyan az, kit 1350-ben már az ország zászlósai közt találunk: Theutus név alatt, mint fő ajtónállót. [3]) 1351-ben pedig a törvénykönyben Thewthews név alatt. Innen, úgy látszik a család neve hangzásilag Tötös volt.

A XV. század végén élt báth-monostori Thőtös László, kinek Orsolya nevü nejétől a családja [4]) igy áll:

I. László
(N. Orsolya)

II. László †	Orsolya 1530. körül (Kis-Várdai Jánosné)

Orsolyával, Lászlónak leányával Várdai János e család tetemes jószágait örökké Bars, Hont, Fejér, Bodrog, Tolna megyében. [5])

Orsolyával egykorúnak iratik Thötös Zsófia Zerdahelyi Dersffy Dersné. [6])

Lászlónak fiáúl László helyett Imrét nevezi Lehoczky. [7])

[1]) Budai F. Hist. Lexikon III. k. 416.

[2]) Fejér Cod. diplom. tomo IX. vol. 1. pag. 435.

[3]) Ugyan ott p. 761.

[4]) Geneal. auth. tomo II.

[5]) Ugyan ott.

[6]) Wagner Coll. geneal. dec. II. 73.

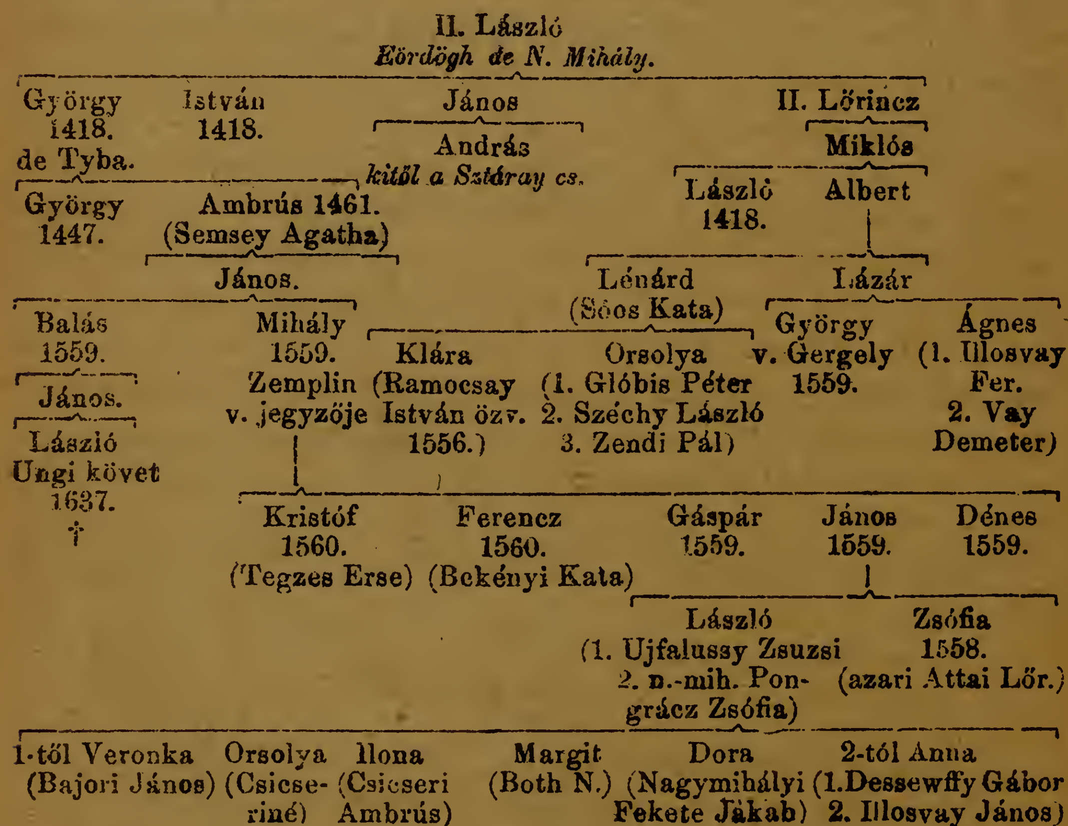
[7]) Lehoczky Stemmat. II. 417.

Tibád család. (Kadicsfalvi) Erdélyi székely család. Közülök Ferencz 1794-ben Udvarhely székben törvényszéki ülnök, Ferencz 1815-ben ugyan ott főjegyző; János ott a kir. kincstárnál hivatalnok 1848. előtt; Róza Török Dánielné Kadicsfalván.

Tibáld család. (Kőrös-pataki) Szintén székely eredetü. István Háromszékben 1794-ben dulló, 1815-ben törvényszéki ülnök, és a sepsi és miklósvári unitária egyház megye főügyelő gondnoka. Antal ott adóiró biztos 1837. körül. Mihály a sepsi és Miklósvári unitaria egyház megye gondnoka.

Tibay család. (Tibai †) Ős régi kihalt család, mely elő és vezetéknevét az Ung megyei Tiba helységről vette; és e szerint megkülömböztetendő azon Tibay családtól, mely Gömör megyei Tiba helységből eredt, s mai napság nagyobbára Tolna megyében él, mint alább látandjuk.

Az ős Tibay család eredetét, mely a Sztáray-akéval közös, már e munka X. köt. 857. s köv. lapjain említettük, ugyan ott a 859. lapon törzseit nagy-mihályi Eördögh II. László két fiában Györgyben es II. Lőrinczben kijelöltük, kiktől most itt a családfát következőleg [1]) közölhetjük:

[1]) Wagner Tab. gen. tab. XLVI. stb.

Azon fölül, mit e családról a X. köt. 865. és köv. lapjain olvashatni, keveset mondhatunk.

Ambrúsnak unokája Mihály deák (litteratus) 1559-ben Zemplin vármegye jegyzője volt. [1]) Ennek egyik fia Kristóf többekkel 1560-ban Sáros megyei Buzló pusztára adományt kap. [2]) Testvérének Ferencznek nejét Beökényi Katát 1560-ban Zirmay Lajos idézteti. [3])

Lázárnak fia Gergely (másutt György) volt, ennek leány testvérei utáni utódai 1602-ben osztoztak meg a Tibay család jószágán. [4])

Balásnak fia János élt 1607-ben is, ennek fia László 1637-ben Ung megye országgyülési követe volt. [5])

1607-ben éltek a Tibay családból Gáspár és Márton, (mint a X. köt. 865. lapján említetnek) de itt a családfán nem találhatók.

Utolsó férfi tagja a családnak — úgy látszik — Mihálynak unokája László volt, ki a XVII. században halt ki, két rendbeli házasságából csak hat leánya maradván.

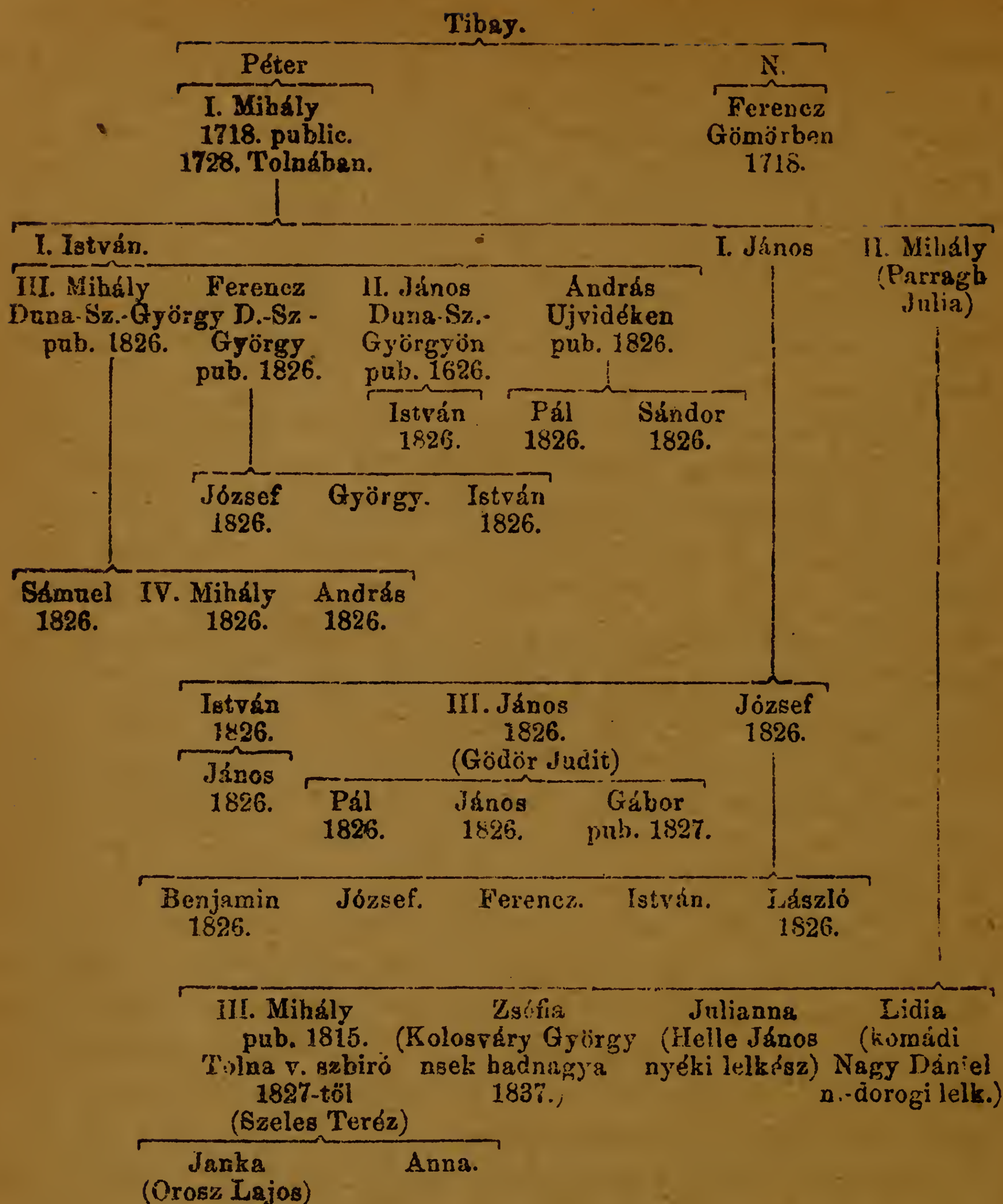
Pótlólag azon Tibayakra nézve, kik e nevet viselve a X. köt. 859. lapján láthatók, megjegyezhetjük még, hogy az ott látható Jósának fia volt Pelbárt, ki az atyjával együtt 1428. évi okmányban, mint élők, emlitetnek.

Tibay család. (Tibai) Gömör megyei nemes család, mely azon megyei Tiba helységből ered, s ottan birtokos volt. A mult században 1718-ban ott élt Tibay Péter, kinek fia Mihály előbb Esztergom megyei Nagy Sápra költözött, majd haza szándékozván telepedni, Gömör megyétől 1718. maj. 17-én nemesi bizonyítványt kapott, elismervén őt abban rokonának unoka testvére Tibay Ferencz is. Ezen nemesi bizonyitványnyal nevezett Mihály Tolna megyébe telepedett, és azt ott 1728. sept. 16-án kihirdetteté.

A családfa [6]) következő:

---

[1]) Szirmay C. Zemplin not. hist. 328.
[2]) Liber regius fol. 200.
[3]) Szirmay C. Ugocsa pag. 18.
[4]) Regestrum Lrarum Gyulaffyanorum a nzti Muzeumban kézirat fol. lat. nro 2340. sz.
[5]) Lehoczky Stemmat. I. 215.
[6]) Tolna megyének 1826. nro 23. és 1827. aug. 29-én kelt nemesi bizonyitványai szerint.

A családfán álló I. Mihály fiának II. Mihálynak ága Tolna megyében 1815. nov. 21-én 2502. szám alatt hirdetteté ki nemességét. Ez ágból III. Mihály Tolna megyének elöbb rendsz. esküdtje, 1827. oct. 22-től alszolgabirája volt. Nővérei a táblán láthatók.

I. Mihálynak másik két fiától I. Istvántól és I. Jánostól származott unokái, és pedig István ága Andráson kívül, ki Ujvidékre telepedett, nagyobbára Duna sz. Györgyön lakozó, fiaikkal együtt Tolna megyétől 1826. nov. 23-án, és pótlolag III. Jánosnak Gödör Judittól született Gábor fiára nézve 1827. aug. 29-én kapták ki a nemességöket elismerő bizonyítványt.

Tibold család. (Tibold-Daróczi †) Borsod vármegye ős régi családa, mely az Urswr nemzetségből (genus) eredt, és melyből T i b o l d mesternek fia T i b o l d, és ennek gyermekei L á s z l ó, J á n o s és M i h á l y többi vérrokonaikkal együtt al-Kaacs máskép Darócz és egyébb javaikon az egri káptalan előtt 1347-ben osztoztak meg. [1])

A család a XVII. század végén kihalt, legalább most ily nevü nemes Tibold-Daróczon nem bir, és Fényes szerint 1714. előtt T i b o l d Z s i g m o n d kihalása czímén más családok nyertek a daróczi birtokra adományt. [2])

Iratott nevök T h y b o l t h, T h i b o l t stb. alakban is.

Tibold család. Tibold Á d á m és G y ö r g y 1790-ben II. Leopold királytól kaptak czímeres nemeslevelet.

Czimerök a paizs kék udvarában zöld téren hátulsó lábain ágaskodó arany oroszlán, elsö jobb lábával kivont kardot tartva, — ugyan ily alak emelkedik ki a vért fölötti sisak koronájából is. Foszladék mindkét oldalról aranykék. [3])

Tiboldy család. (Tiboldi) Erdélyben honos, közülök S á m u e l 1815—46. Fogaras vidéki ügyvéd.

Tiboldy család. (M.-Andrásfalvi) közülök D á n i e l Kővárvidéki aljegyző 1848. előtt.

Tibolth család. Tibolth M i h á l y és F e r e n c z 1799-ben I. Ferencz királytól kaptak czímeres nemeslevelet.

Czimerök [4]) a vért kék udvarában zöld téren hátulsó lábain ágaskodó oroszlán, első jobb lábával kivont kardot, ballábával kettős ezüst keresztet tartva. A vért fölötti sisak koronáján fehér galamb áll szétterjesztett szárnyakkal piros csőrében zöld koszorút tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstkék.

Kocsobai Tibolth L á s z l ó jelenleg m. kir. ud. kanczellariai titkár, és sz. István rendjének birnöke.

Tichy család. Trencsin megyei nemes család. A czímeres nemeslevelet Tichy G y ö r g y kapta I. Leopold királytól 1660-ban, és azt azon évben Trencsin megyében kihirdetteté; 1666-ban pedig az eredeti armálist a megye levéltárába beadta.

---

[1]), Cod. dipl. tomo IX. vol. v. 529.

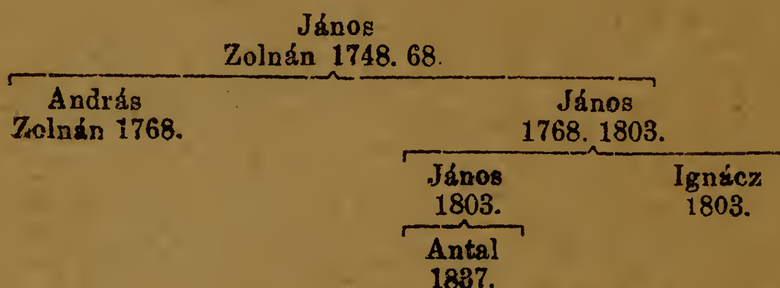
[2]) Fényes, Geographiai Szótár I. 243. hol T i b o l d helyett sajtó-hibából T a b o l d név áll.

[3]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[4]) Ugyan ott.

A család nagyobbára Zolna városában lakozik jelenleg is. A nemesi összeirások szerint 1748-ban ott élt János, 1768 ban ismét még János, s fiai András és János, 1803-ban János és fiai János és Ignácz, 1837-ben Jánosnak fia Antal. [1])

Ezek szerint a családfa így áll:

Tán e családnak ivadékai a következők is: Tichy Menyhért-József 1760-ban Késmárkon harminczados.

Tichy János a nagyváradi püspökség bihari számtartója, meghalt 1858. oct. 8. kora 38. évében. Nejétől Moenich Annától maradtak gyermekei Ilka és Irene.

Tichy Alajos N. Váradon nyomdász.

Ticsénszky család. Lásd *Tuchinszky cs.*

Tieffenbach család, vagy mint gyakran írják: Teufenbach. A XVI. században szerepelt hazánkban. Első, kit említhetünk, Kristóf, ki mint hadvezér Felső-Magyarország kapitányának is megtétetett, mint ilyen ellen emelt panaszt 1596-ban az ország, és a 33. törvényczikk elrendelé, hogy Lónyay Albert elfoglalt javait adja vissza. Neje Dóczy Fruzsina volt, kinek mint már özvegynek hatalmaskodásai ellen szintén az 1600. évi országgyülés 23. törv. czikke intézkedett.

Tieffenbach Rudolf 1622-ben nyerte meg a magyar honfiusítást. [2]) Tán ennek fia György, kinek lindvai Bánffy Katalintól fia András, kinek leánya Anna Koniczky Mihályné volt.

A család német eredetű, és úgy látszik, kihalt.

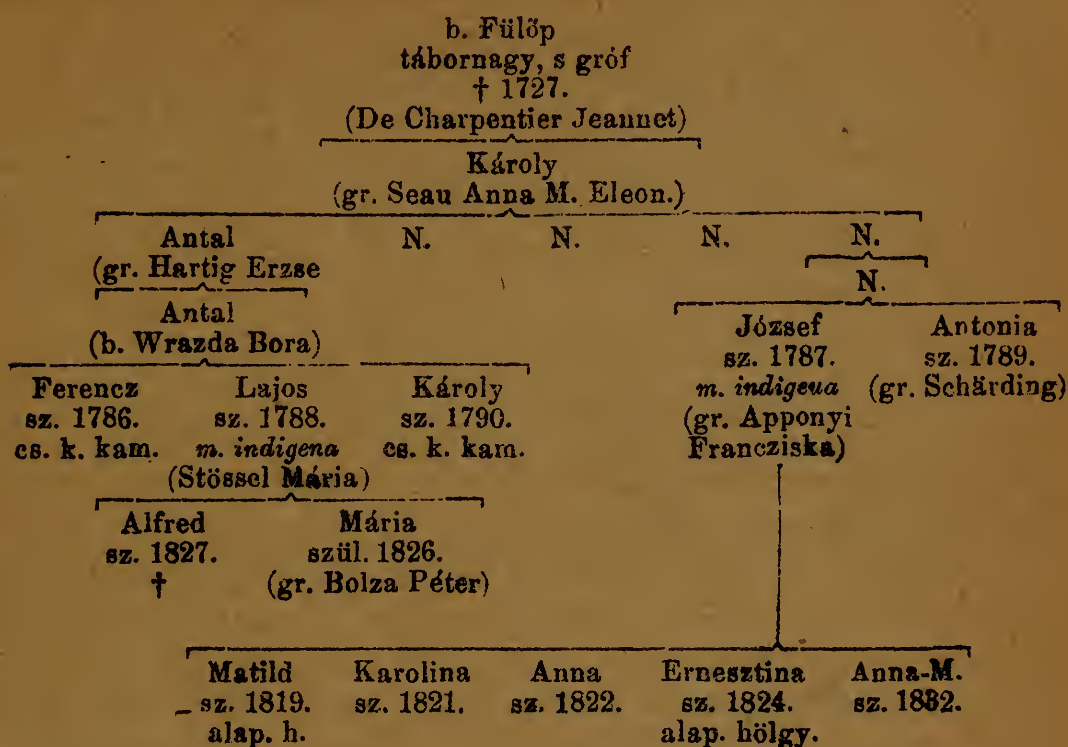
Tige család. Osztrák család, mely magát Lothringenből származtatja. Törzse Tige Gobert, ennek fia Fülöp báró lépett mint katona, osztrák szolgálatba, a Rákóczy forradalom ellen szolgált, mint tábornok. 1726. oct. 6-án grófságra emeltetett. Meghalt. 1727-ben. Fia Károly, kinek öt fia közül kettő maradt, két ágra terjesztvén csa-

---

[1]) Szontagh Dán. közl.

[2]) 1622: 79. törv. cz.

ládjokat, mindkettő Lajos és József 1827-ben magyar indigenatust kaptak. [1]) A családfa ez:

A család nagyobbára katonai pályán szolgált.

Czímerök vörös udvarban rojtos arany kereszt, és a jobb oldali felső szegletben kisebb arany kereszt.

Tihanyi család. (Ebeczki) Hont, Nógrád várm egyei régi nemes család, elszármazva, illetőleg birtokolva több megyében. Már a XVI. század közepén találjuk Tihanyi István t, ki 1558-ban Wittebergában járta iskoláit. [2])

A családot azonban Tihanyi Farkas alapítá meg Hont vármegyében, ki — úgy látszik — nemességet Rudolf királytól kapott. Ezen Tihányi Farkas Hont megyébe házasodott, nőül vévén Palojtay Farkas leányának Annának Nagy Lászlótól született leányát Palojthay máskép Nagy Katalint. Farkas 1611—1628. évi időközben élt, és nejével a nemsokára kihalt Palojthay család után szép nemesi birtokokban részesült. Nejétől hár)m fia maradt: I. János,[3]) Gergely és I. Miklós, ez utóbbi 1636. előtt a Viszocsányi Syprak családba

[1]) 1827: 42. és 44 törv. cz.
[2]) Bartholomaeides Memoria Ungarorum pag. 35.
[3]) Kit egy családfán hibásan Jóbnak írva találok.

házasodott, nőül vévén Viszocsányi Juditot, Viszocsányi László leányát, ezzel Trencsin megyében Viszocsányban, így Bars megyében több helyen (Szelezsényben, Kis-Endréden) birtokot kapott. [1]) Élt még 1663-ban is. [2]) De gyermekei András, István, Anna, kik 1637-ben említetnek, magnélkül haltak el, leánya Erzsébet élt 1699-ben, 1700-ban pedig már mint Siraky Andrásnak özvegye fordúl elő. [3])

Nevezett I. János és Gergely 1628-ban ellentmondanak anyjok Palojthay Nagy Kata azon bevallásának, mely szerint az Felső vagy is Farkas-Palojthán 3 jobbágy telket és egy zsellért Gyürky Benedekre átruházott. [4])

Gergely nőül vette disznósi Horváthy Annát, ettől két leánya és egy fia II. János maradt, ki 1650-ben családi birtokát elzálogítá. Neje volt Voxith Horváth Erzsébet, kitől származó utódai végső nemzedéke közt a Palojtán lakott Jánosnak egyik fia Antal 1830-ban Hont megye aljegyzője volt.

I. János kétszer nősült, első neje ebeczki Ebeczky Zsófia volt, és ettől lett négy gyermeke: I. György, I. István, Judit Tarcsányi Jánosné, és Zsuzsa Veres Gáspárné utóbb Disznósy Gáspárné. E nejével öröklé Nógrád megyében az ebeczki birtokot, mely utóbb a család ez ágának adomány utján előnevet adott. Második neje volt Hont megyéből ináncsi Ebeczky Erzsébet, ettől született fia Imre, ki 1681-ben Hont vármegyében szolgabiró volt, [5]) és kiről egy krónikás azt irja, hogy Palojta helységbeli házánál a kemencze oldalából vérforrás fakadt. [6]) Leányában Zsuzsannában Gedey István nejében kihalt.

I. Jánosnak másik két fia u. m. I. György és I. István, két ágat alapított. Lássuk előbb I. György ágát.

I. György nejével Siraky Máriával nemzé Máriát Vadász Andrásnét és III. Jánost, az idősbet, ki 1709—1727-ben élt, ennek fia II. Imre, ennek fiai V. János és Károly. Nevezett V. János

---

[1]) Sz.-benedeki Convent 1636. fasc. 45. nro 3. — 1637. fasc. 148. nro 24. — és Protoc. M. pag. 12. — Nyitrai kápt. 1638. Prot. 66. és 639. nro 28. és 284. item nro 30.

[2]) Sz.-benedeki Convent Prot. P. pag. 221.

[3]) Ugyan ott Prot. U. p. 217.

[4]) Sz.-benedeki Convent fasc. 21. nro 8.

[5]) 1681. évi 7. törv. czikk.

[6]) Babocsai Izsák, Fata Tarczaliensia — kiadta Rumi Gy. Monumenta Hungarica I. köt. 141. lapon.

híres kir. táblai ügyvéd volt, lakott Hont megyei Terbegecz helységben meghalt 1826. dec. 20-kán kora 70. évében, maradtak gyermekei: egy leány Vajda Istvánné, és fiai Imre, ki elhalt, és Ignácz, ki Hont megyében Királyfián él, és családja van.

A másik ág, mely I. Istvántól ered, Nógrád megyébe telepedett át, hol már I. István 1660—1684-ben található. Nejétől Dubraviczky Fruzsinától három fia maradt: I. Pál, II. István és Zsigmond, ki 1755-ben még gyámság alatt állt, és magnélkül halt ki.

I. Pál 1705—1734-ben a nógrádi nemesi lajstromokban említetik. Első nejétől Pongrácz Máriától egy fia III. István emberkort élt, nőül vette Géczy Klárát, de ága kihalt. I. Pálnak második nejétől Vajda Máriától fia II. Pál, ennek négy gyermeke között fia Gábor, kinek gyermekei közül János fia elhalván, él még Sámuel Nógrád megyében Ebeczken. Ennek két fia van: Béla Pesten biztosító intézeti hivatalnok, 1864-ben nőül vévén Tarcsányi Ilonát, és Ferencz tanúló.

I. Istvánnak másik fia II. István 1715—1755-ben élt, és ágát magasabbra emelte. Ő szerzett Nógrád megyei Ebeczk helységbeli birtokára adományt és innen ága az ebeczki előnevet viseli. Nejétől Nátkay Máriától (ki 1779-ben halt meg) hat gyermeke maradt, kik azonban családjokat csak leány ágra terjeszték, kivévén a legidősbét I. Dánielt.

I. Dániel 1715. jan. 17-én született, és az azon korban nagyon jövedelmes ügyvédi pályára lépett, e pályát futotta szorgalommal, jó hirrel és haszonnal 49 évig, ő lévén a gróf Koháry család ügyvéde is, egyszersmind keresménye és házasságai által birtokokat szerzett, és Pest, Hont és Nógrád megye táblabírája lett. Meghalt 1783. sept. 8-án [1]) Pesten. Nejétől ócsai Balogh Borbálától, ki előbb 1783. jul. 23-án halt meg, két gyermeke maradt: Tamás és Anna-Mária Ottlik Mátyásné.

Tamás Pest megyénél kezdte hivatalos palyáját, és magasra emelkedett. 1784. febr. 9-én Pest megye másod alispánja lett; innen nehány év múlva a kir. tábla ülnöke, majd a hétszemélyes tábla birája, kir. udvari tanácsos, és végre Tolna vármegye főispánja. Meghalt Pesten 1834. aug. 26-án kora 84. évében. Eltemettetett Hont megyében Kis-Csalomián a családi sirboltba. Nejétől Draveczky Ilonától

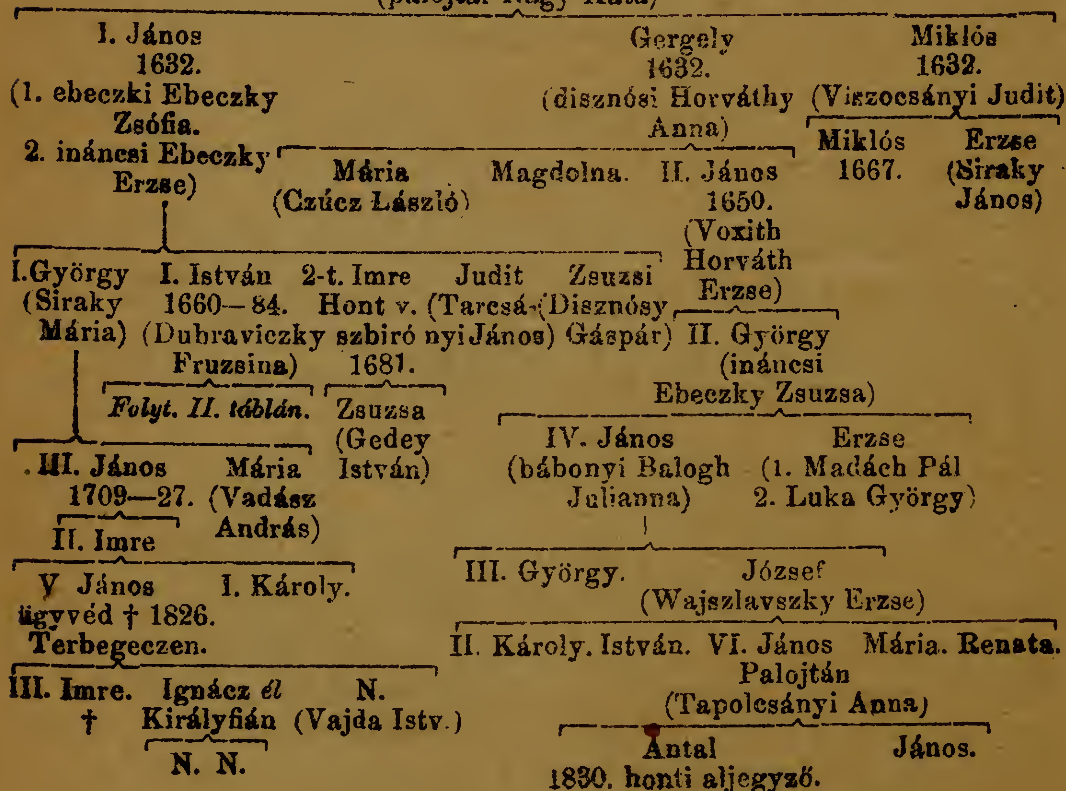
[1]) Fölötte „Halotti Tanítás" Szőke Ferencztől. Nyom. Pozsonyban 1783.

(Draveczky Gáspár kir. tanácsos leányától) két fia Ferencz és Dániel és a táblán látható több leánya maradt. Dánielnek nejétől Beniczky Teréztől csak leányai maradtak: Zsuzsanna († 1850.) Balczár Mihályné, és Ilona (szül. 1822.) Szandai Sréter Horácz özvegye.

Ferencz Nógrád megyénél kezdé hivatalos pályáját, hol 1818-ban főszolgabiró, 1828-ban másod, 1832-ben első alispán lett. Erélyes megyei igazgatása alatt 1834-ben épült Nógrád megyének háza. 1836-ig viselt alispánsága után a kir. táblához, majd a hétszemélyes táblához biróúl neveztetett, végre val. b. titkos tanácsos, Temesi gróf és Temes megyei főispán lett, mely magas hivatalát 1848-ig viselte. Valamint atyja, úgy ő is buzgó protestáns, az 1850. év után az ágost. evang. ügyének a fejedelmi trón előtt buzgó szószóllója volt. Meghalt Pesten 1859. sept. 16 án. Eltemettett a kis-csalomjai családi sírboltba. Első neje Hodossy Mária volt, ki 1832. mart. 9-én házassága 13 évében elhalván, másodszor nőül vette kis-rhédei Rhédey Borbalát, kitől gyermekei Ferencz, Gyula katona, István és Borbála.

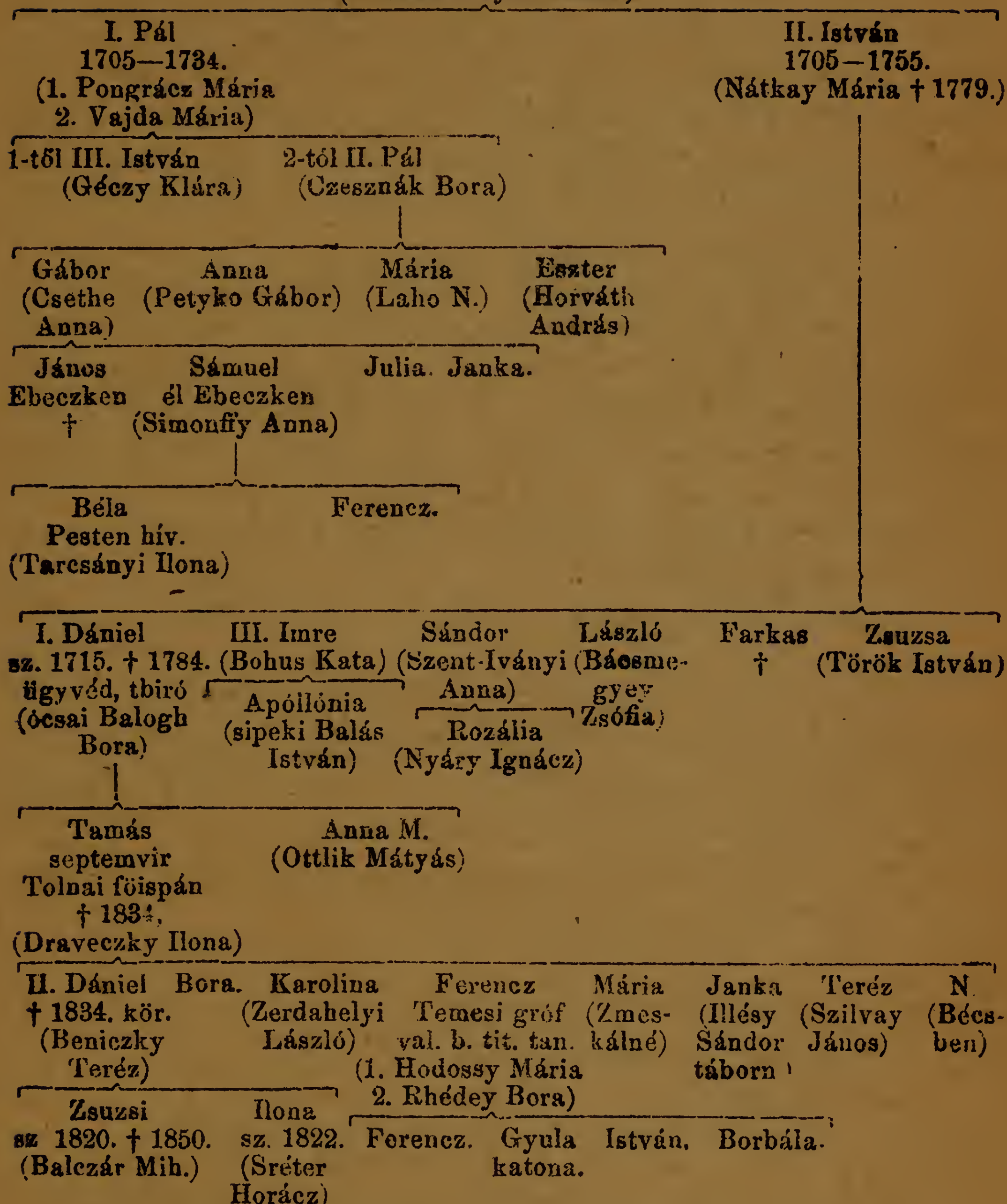
A családfa következő:

I. tábla.

II. t á b l a.

I. István, *ki az I. táblán.*
1660—84.
(Dubraviczky Fruzsina)

A család czímere a vért kék udvarában zöld téren álló vörös ruhás, sárga csizmás magyar vitéz, jobb kezében kivont kardot tartva, fölötte jobbról arany csillag, balról arany nap ragyog. A vért fölötti sisak koronájából kettős farkú koronás oroszlán emelkedik ki, első lábaival valamely eszközt tart. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüst-vörös.

Tikos család. Tikos János 1714-ben III. Károly királytól kapta czímeres nemes levelét. [1])

Czímere a vért kék udvarában zöld téren hátulsó lábain ágaskodó, kettős farkú oroszlán, első jobb lábával kivont kardot villogtatva. Ugyan ilyen oroszlán látható a vért fölötti sisak koronáján is. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Tikos Gábor e század elején (1816. körül) Borsod megyei táblabiró, T. István 1848. előtt Debreczen város tiszti alügyésze.

Tima család. Csikszéki székely család, melyből Ádám K. Ujfaluban, József K. Impérfalván birtokosok.

Timár család. Erdélyben Vizaknán honos, József 1810-ben orsz. gyül. követ, másik József 1848. körül senator, tán fia Károly Vizaknai alkirálybiró 1863-ban.

Timár család. (Máskép Deesi) Közülök János 1848. körül gazdatiszt Mérán, öcscse József főszámvevőségi tiszt Kolosvárt, Mihály 1848-ban főkorm. széki futár 1848. előtt.

Timbus család, (rusori) Kővár vidéken lakik, Kelemen ott adóiró biztos 1843. körül.

Timler család, (máskép Borbély) Lásd Borbély cs. e munka II. köt. 164. lapján.

Timon család. (Schmerhoffi) Trencsin vármegyei, hová külföldről származhatott. Czímeres nemes levelét nevezett megyében 1659-ben hirdetteté ki. 1728-ban már ott a birtokosok sorában találjuk, 1748-ban Szedlicsnán birt István, utóbb ott nyoma nincs.

1760-ban a m. kir. helytartóságnál tanácsos volt Schmerhoffi Timon József, kinek ivadéka [2]) következő:

József 1760.
kir. h. tanácsos
(csellei Korner Kata)

Klára-Jozéfa (Klobusiczky János)	Anna (Fabrinyi János)

E két leány utódai örökösödtek a nagy-kalászi, nagy-hindi, babindali, zsitva-ujfalvi és gesztői részbirtokokban, és azokban 1798-ban osztoskodtak.

E család dísze volt a tudós jezsuita Timon Sámuel is, ki

[1]) Coll. herald. nro 641. és Adami Scut. gen. XIII.
[2]) Szontagh D. közl.

1675-ben született Trencsinben, meghalt 1736. april. 7-én N.-Szombatban. Történeti munkáiról eléggé ismeretes. [1])

Tinesz család. Gömör megye nemessége sorában áll.

Tinódi család. Ismeretessé tette e család nevet Tinódi Sebestyén deák, a XVI. század magyar hegedős költője, kit életirói Fejér megyei Tinód helységből [2]) származottnak állítanak. [3]) Van ugyan Fejér megyében Tinód (vagy Tinord) nevű puszta, de én a Fejér megyei nemesség mult századi névsorában sem találok Tinódi nevet. [4]) Bizonyos az, hogy özvegyét 1559-ben már Posghay György birta nőül. [5])

Tinód helység van Bihar megyében is, és a XVII. században még élt a Tinódi nevű család, melyből 1660-ban Tinódi Péter a Nagy-Váradi várban hadnagy volt. [6])

Tinti család. Báró Tinti Bertalan 1714. oct. 30-án magyar indigenatust nyert, mely 1715-ben az országgyülés által is a 135. törv. czikkben elfogadtatott.

A család Olaszországból Bergamóból származtatik. 1507. aug. 7-én ott de Tinctis név alatt czímert és nemességet, 1600-ban velenczei patriciatust, 1707-ben máj. 1. az ausztriai tartományokban lovagi rendet, ugyan ott 1725. jul. 3-án báróságot nyert. 1731. jan. 12-én az alsó-ausztriai rendek sorába emeltetett. [7])

Bertalantól, ki magyar indigenatust nyert, és ki a schallenburgi, lichtenbergi és plankensteini osztrák javakat birta, a családfa következő:

---

[1]) Magyar Irók, Életrajz gyüjt. I. köt. 584.

[2]) Tinód falu van Bihar megyében is.

[3]) Toldy Fer. A M. költészet tört. I. 161. Vass József, Vasárnapi Ujság 1859. l. szám. Toldy szerint az utolsó Tinódi István ott szegénységben 1854-ben halt meg.

[4]) Ponori Thewrewk József Magyarok névnapjai czimű füzetében kiadott koholmánya szerint Tinódi Szikszón Abaujban 1505. oct. 2-án született volna.

[5]) M. tud. Akadémia Évkönyvei III. köt. 103 lap.

[6]) Szalárdy, Siralmas krónika 539.

[7]) Góthai bárói Almanach 1848. és 1859. évekről.

Bertalan
m. indigena 1715.
(De Rotla Luiza)

Károly
báró 1707.
(De Finazzi Grata M.)

II. Bertalan
sz. 1736. † 1792.
(gr. Solar Micheja)

János nep.
sz. 1775. cs. k. kap.
(1. Schrötler M. Teréz
2. gr. Heussenstamm M. Beatr.)

János Peregr.
sz. 1802. † 1831.
(b. Schloisnigg
Albertin)

M. Anna
sz. 1832.
(b. Locella
Károly)

Albertina.

Mária
sz. 1812.
(gr. Monte-
cuccoli
Ferencz)

Antal
sz. 1737. † 1800.
(b. waldaui Ruma
Erzse)

János nep.
sz. 1772. † 1824.
cs. kir. hív.
(Mertens Henrika)

Károly
sz. 1801.
† 1852.
hivatalnok
(Keesz Anna)

Károly
sz. 1829.
pápai kam.
(b. Lederer
Trattnern
Matild)

Henrik
sz. 1830
†

Gusztáv
sz. 1833.
főhadn.

Fani
sz. 1837.

Viktor
sz. 1839.
katona.

Teréz
sz. 1803.
(Mitis
Péter)

Antal
sz. 1804.

József
sz. 1809. † 1853.
brucki ker. kapit.
(Mendelstein
Hedvig)

Miklós
sz. 1813.
soproni
financz tan.
(b. Simunich
Fáni)

Fáni
sz. 1779.
(Höfner Péter)

Czímere négy részre osztott vért, az 1. és 4. ezüst udvarban koronás egyfejü fekete sas karddal, a 2. és 3. rézsutosan arany és ezüsttel négyszer koczkázott udvarban kék oldalban arany liliom. A közép vértben arany mezöben virúló rózsa. A vért fölött bárói korona, azon két koronás sisak, a jobb oldaliból fekete sas nől ki, a balból fekete oroszlán emelkedik ki, ezüstvörös szárny közt arany liliomot tartva. Foszladék jobbról ezüstfekete, balról aranyvörös.

Tisza család. (Boros-jenöi) Bihar vármegye egyik elökelő, tekintélyes régi birtokos nemes családa azon családcsoportból, melyek mint Boros-Jenőn birtokosak, erről vették előneveiket.

A boros-jenöi Tisza család szerepét a XVII. közepétől ismerik krónikáink, főleg azon időtől, midőn 1658-ban Jenö várát a török elfoglalván, ősi fészkét a család elhagyni kénytelenült. Ez idétt Tisza György a jenei várnak kimélése iránt egyik követül [1]) járult a török vezér elé, ki azonban aug. 29-én körülkeritvén Jenőt, azt sept. 2-án elfoglalta.

[1]) Szalárdy Siralmas M. krónika 380—382.

Nevezetesebb szerepet vitt Györgynek rokona (tán testvére) Tisza **István**, ki már 1651-ben Bihar megye részéről az erdélyi fejedelemhez követségbe küldetett.[1]) Ügyessége, a közügyekben tapasztalt jártassága Rákóczy II. György előtt is feltűnvén, már 1656-ban ennek több ideig a török udvarnál képviselője (kapikihája) volt, a midőn elég jókor tudositá fejedelmét, hogy a lengyel expeditiót hagyja abba.[2]) Már 1660-ban, mielőtt a török Váradot megszállta, Tisza **István** is Váradon székelt, és Várad meghagyása iránt Ali passához követségbe küldetett, [3]) utóbb pedig a védelmi

késztülődések alkalmával az aranyas bástya védelmével, majd ismét alkudozásokkal bizatott meg. [4]) Várad eleste után Debreczenben egy ideig a harminczadra ügyelt, majd még azon évben Erdélyben Kővár kapitányává tétetett. [5]) Igy szakadt be vele Erdélybe is a család. Két rendbeli házasságából két gyermeke maradt; egy leánya **Sára** Alvinczy Andrásné és fia II. **István**, [6]) kinek Bakó Katalintól Klára leányán kivül fia **György** Torda megye alispánja volt. Ennek Bihari Zsuzsannától négy gyermeke közt fia

I. **László**, ki miután ősi terjedelmes birtokait, melyet már idegen kezekben és nagyrészben a modenai herczeg birtokaban voltak,

[1]) Fábián G. Arad várm. 86. és utánna Mogyoróssy J. Gyula leirása 237.
[2]) Szalárdy id. m. 296. 301. Kemény János, Önéletirása 501. 502.
[3]) Szalárdy id. m. 482. 515. 529—530.
[4]) Ugyan ott 539. 571. 580.
[5]) Ugyan ott 598. És Kemény Jos. Notitia Capituli Albensis II. 263.
[6]) Apor Péter, Synopsis Mutationum 292.

akkori híres ügyvéd Lehoczky Dániel ügyes védelme folytán nyerte; [1]) ismét gazdaggá lőn. 1761-ben vette nőül a régi bályogi Hégen nemzetségből Szénásy Rebekát, kitől három fia maradt, u. m. III. István, (szül. 1761. † 1800. körül) II. László és József, (szül. 1768. meghalt magnélkül). Ezek közül

II. László 1765-ben Bihar megyénél kezdé hivatalos pályáját, melynek főjegyzője és országgyűlési követe volt. Utóbb cs. kir. kamarás lett. Meghalt 1831-ben. Nejétől széki gr. Teleki Katalintól [2]), kit 1796-ban vett nőül, kilencz gyermeket nemzett, mint a táblazat mutatja. Ezek közül

I. Lajos szül. Nagy-Váradon 1798. aug. 5-én. Iskolái bevégeztével, a szokott törvényes gyakorlat után 1825 ben mint Bihar megye aljegyzője kezdé meg közpályáját, 1829-ben azon megye főjegyzőjévé, 1831-ben a nagy szalontai ref. egyházvidék segéd gondnokává, vallása és egyháza őrjévé s kormányzójává, 1832-ben Bihar vármegye első alispánjává és orsz. gyül. követévé, 1837-ben ismét alispánná választatott. 1841-ben Bihar megye főispáni helytartója lett és az volt 1848-ig. Egyszersmind cs. k. kamarás volt. Meghalt 1856. évi aug. 23-án, eltemettetett Geszten a családi sirboltba. [3]) Nejétől széki gr. Teleki Juliától, kit 1825. mart. 7-én vett nőül, és ki 1863. febr. 20-án kora 56 évében halt meg, hét gyermeket nemzett, kik közül az első szülött László kisded korban, a másod szülött Lajos, továbbá Béla szintén, Domokos, pedig a nagy reményű költö 1856 ban elhalván, [4]) csak László, Kálmán, és Lajos maradtak, mind hárman az 1861. évi gyűlésen jeles képviselők, és közülök Kálmán országgyűlési első alelnök és az egyik pártnak vezére. Ennek és testvérének Lászlónak gyermekei a táblán láthatók.

A családfa következő:

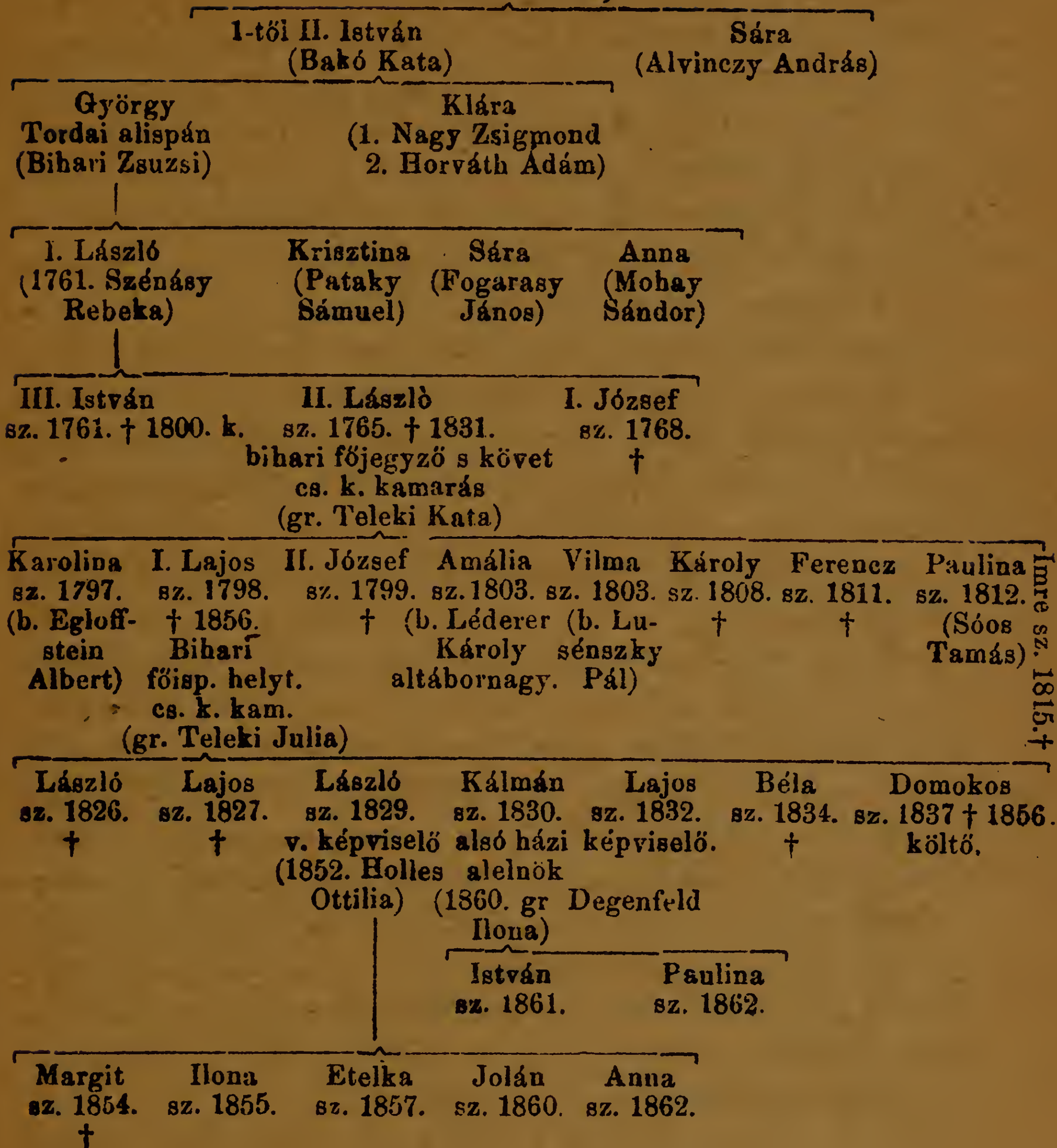
[1]) Kölesy Vincze és Melczer, Nemzeti Plutarkus III. köt. 111—112. lap.

[2]) Gr. Teleki Kata sz. N.-Szebenben 1777. oct. 24. Meghalt 1820. Fölötte halotti beszédet mondott „A vallás diadalma" czím alati Zilahi József, és Szoboszlai Pap István. Nyom. N.-Várad 1820.

[3]) Révész Bálint, Gyász ünnepély czímű fölötte mondott halotti beszéd; és Emlék beszéd Osváth Imrétől. Nyomt. Debreczen 1857.

[4]) Magyar Irók, Életrajz gyűjt. II. 421

István
Kővári kapit. 1660.
(1. Doczó Zsuzsi
2. Móré Zsófia)

A család czímere — mint a metszvény fölebb ábrázolja — a vért kék udvarában zöld téren álló pánczél inges és sisakos magyar vitéz, jobb kezében kivont kardja hegyén törökfejet, balkezében három szál búzakalászt tartva. A vért fölötti koronás sisak takarója jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Tisza család. (Vásárhelyi.) Ismeretes e néven Dániel, ki 1671-ben Franekérában („A lelki ismeretről“ stb.) egy magyar munkáját nyomtá ki. [1])

[1]) Magyar Irók II. 340.

Tiszta család. (Lipstini — Sejebi) Abauj és Zemplin vármegye nemes családa, [1] és úgy hiszem — a két előnév azonegy, tán csak két ágra szakadt család tulajdona.

A lipstini Tiszta családból Pál 1738-ban már Abauj megye alispánjáúl, 1751-ben ugyan annak és országgyűlési követnek iratik. [2])

Pál 1760—1774-ben Abauj megye alispánja és 1770-ben már egyszersmind kir. tanácsos.

János 1760-ban a szepesi kamara protocollistája, 1770-ben titoknoka, 1774-ben ugyan az a kassai kamaránál.

Pál 1774-ben a kassai kamaránál tanácsos.

János 1793-ban Zemplin vármegye jegyzője.

Ferencz 1798-ban Abauj várm. főjegyzője.

A Sejebi előnévvel élő Tisztá-k közűl János e század elején élt, özvegye 1813-ban sóvári Sóos Klára, ettől leányuk Ágnes Végessy Pálné.

A XVII. században 1686. táján élt Tiszta Ferencz, kinek neje Sipeky Ilona volt.

Erdélyben Doboka megyében Kide helységben is birtokosúl iratik a Tiszta család. [3])

Tisztapataky család. Előbb Lauterbach. A czímeres nemeslevelet e névre 1686. oct. 29-én Bécsben I. Leopold királytól kapta. [4]) Közülök Ferencz 1787-ben cs. kir. tanácsos, és a horvát, tót, dalm. országi báni tábla ülnöke volt. A család valószinüleg kihalt

Tisza-Ujhelyi család. Közülök Károly 1797-ben Ugocsa vármegye felkelő nemeségénél főhadnagy. [5])

Titius család. Gömör vármegye nemessége sorában áll. [6])

Titkos család. Doboka megyében [7]) Ördög-Kúton, Csömörlőn, F.-Kékesen és Nyárlón birtokos.

1794-ben Titkos Mátyás Kolozsvárott városi pénztárnok, ugyan ott Ferencz 1848. előtt városi adóiró biztos.

Tivadar család. Sáros vármegye nemessége sorába számíttatik.

---

[1]) Szirmay C. Zemplin not. top. 109. 286. 295.
[2]) Lehoczky, Stemmat. I. 185.
[3]) Hodor Doboka várm.
[4]) Az eredeti czímeres ns. levél Győr vármegye levéltárában őriztetik.
[5]) Szirmay C. Ugocsa pag. 67.
[6]) Bartholomaeides C. Gömör pag. 146.
[7]) Hodor Károly szerint.

Tivadarfalvi család. Hajdán Ugocsa megyében Tivadarfalvát birta; 1410-ben Imrének fia Mátyás annak felét László és Jakab rokonainak engedte. 1447-ben élt Imre, királyi ember. [1] Utóbb kihaltak.

Tkalecz család. Tkalecz István 1795-ben I. Ferencz királytól kapott czimeres nemeslevelet.

Czimere négy részre osztott vért, az 1. és 4. kék udvarban hullámos vizen fehér zászlós, három kifeszitett vitorlával gálya látható; a 2. és 3. vörös udvarban aranyszarvú fehér ökörfej van. A vért fölötti sisak koronájából oroszlán emelkedik ki, első jobb lábával kivont kardot tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [2]

Tlusk család. A Draveczky-ek előbbi ősi neve, *lásd Draveczky cs. e munka III. köt. 395. lapján.*

Tóásó család, (bögözi) Udvarhelyszéki család, közülök Mózses Hunyadban al gyógyi lakos, 1848-ban az oláhok által meggyilkoltatott. Fia István megyei volt táblabiró, 1861-ben szolgabirói segéd; neje Rákosi Julianna.

Tobiás család. (Kézdi sz. léleki) Háromszéki székely család, melyből Antal kir. táblai és ügyigazgatósági ügyész 1794-ben. József Csikszékben hadi ügyész 1815-ben. Ferencz kapitány a fegyvertárnál 1815-ben. József ügyvéd Háromszékben 1837. körül ismét József kir. ügyigazgatosági irnok 1848-ig, tán ennek neje Kászoni Teréz faragói birtokos Kolos megyében. A család egy ága kiszakadván Magyarországba, abból e század elején Dóbiás Mátyás Nógrád megyei Divényi plébános, rozsnyói kanonok 1825-ben, rokona vagy testvére János azon megyében Vámosfalván póstamester.

Tóbiási család. Lehet, hogy a fennebbi család őseinek egyike volt azon Tóbiási György, ki 1458-ig Erdélyben Sink szék gerébje volt. [3] Györgynek fia volt László, ki atyjával együtt 1472-ben Mátyás király parancsa folytán a Morgondayak birtokait, melyeket a királytól kaptak, u. m. Morgonda, Voldorf, Rukor és Kövesd erdélyi Fejér megyei jószágokat Morgondayaknak vissza adni tartoztak. [4]

Tán más Tóbiásy család volt az, mely ecseli előnévvel élt,

---

[1] Szirmay B. Ugocsa p. 125.

[2] Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[3] Teleki Hunyadiak kora X. 602. 603.

[4] Ugyan ott XI. 471—474.

és melyből ecseli Tóbiásy János Deésfalvi Jánossal és Haranglábi Györgygyel 1539-ben idéztettek. [1])

Tobolyay család. Ugocsa megye kihalt családa, közülök János 1462-ben alispán volt. [2])

Tokay család. Zemplén, Szabolcs megye nemes családa. [3]) Tán ebből eredt Tokay Ferencz, Tököly egyik párthive és kapitánja 1697-ben. [4])

Tokody család. (Sz. andrási) Úgylátszik, Trencsin megyéből származott egy ág Bihar megyébe.

A Bihar megyei ágnak őse Tokody Balás gyalog ezredbeli kapitány, 1624-ben Thurzó nádortól kapott haza meneteli szabadság levelet családi ügyei rendbeszedése miatt. [5]) Tokody György 1708-ban Rákóczytól I. József császár és király hűségére térvén, Morells alezredestől kapott ótalom-levelet, tán ennek fia Tokody György, ki a Bihar megyei Tokody családot alápitá. Ez előbb a kir. kamaránál Ungvárott, Tokajban, utóbb Nagyváradon számtartó volt, végre Élésden gróf Batthyány József főinspectora lett. Ettől családja így származott:

György 1752.
kamarai számtartó

II. György sz. 1752.
1791—1803.
bihari alisp. kir. tan.
(Vay Magdolna)

József	László	János	Ignácz	Imre
Bihari tbiró 1816. (Ferdényi Anna)	†	tartom. biztos (Beöthy Róza)	†	Bihar v. főszbiró 1838—1841.

József gyermeke:
István
Bihari alszbiró
1848-ig.

János gyermekei:
Natalia † 1835.
Izabella (Beöthy Sándor udv. kam. tan.)

A táblán álló II. György szül. Nagyváradon 1752. april 23-án, ügyvédi vizsgát tévén 1766-ban, Bihar megyénél lett aljegyző. 1778-ban már első aljegyző, 1780-ban tbiró, 1783-ban főjegyző, II. József császár rendszere alatt 1786-ban másod alispán és a n.-váradi iskolai kerület kormányzója; 1787—1790 a Judicium subalternum el

[1] Kemény Józs. Notitia Cap. Albensis II. 89.
[2]) Szirmay, C. Ugocsa p. 51.
[3]) Szirmay C. Zemplin not. top. 118.
[4]) Ugyan ott 152. 198. 234. 235.
[5]) B. Vay László, Német hivség.

nöke, 1791-ben első alispán, 1793-ban a tanulmányi kerület főigazgatója, 1795-ben kir. tanácsos lett, 1796. 1801. 1805-ben országgyűlési követ volt. Az alispánságot 1803-ig viselte. Nejétől Vay Magdolnától, ki 1807. mart. 23. kora 46 évében halt meg, következő öt fia volt:

1. József 1807-ben már Bihar megyei aljegyző, 1816-ban táblabiró, ennek nejétől Ferdényi Annától fia István 1833-tól r. esküdt, 1837—1841-ig, és 1845—49. Bihar megye alszolgabirája.

2. László gyermek korában halt el.

3. János ifjú korában (1806.) a báró Auffenberg gyalog ezredben zászlós, utóbb 1835-ben már tartományi biztos. Nejétől Beöthy Rozáliától leányai: a) Natália mint hajadon 1835. dec. 28-án halt meg; b) Izabella Beöthy Sándor udv. kam. tanácsos neje.

4. Ignácz gyermek korában halt meg.

5. Imre 1806-ban még kir. táblai gyakorló jegyző, utóbb Bihar megyénél kezde hivataloskodni, 1828-ban lett alszolgabiró, 1837. körül főszolgabiró s az volt 1841-ig.

Ezek egyikének fia Győző 1845—49-ben Bihar megyei rendszerinti esküdt.

Lajos 1861. óta Bihar megyei kinevezett főjegyző.

Tán II. Györgynek testvére volt azon István, ki mint nagyváradi kanonok és kir. tanácsos 1826. oct. 31-én kora 68. évében halt meg.

Trencsin megyében a Tokody (vagy mint néha írva van: Togody) család már 1658-ban Kis-Chlivényben lakott, és akkor azon megye előtt nemes levelét produkálta. 1690-ben anyai birtokban Rongyos-Sztriczen lakott, ugyan ott 1736-ban éltek Tokody Ferencz, János és György, (bizonyára a bihari ág alapítója) a midőn a nemesi vizsgálatnál igazolásaikat azzal pótolták, hogy nemesi gyakorlatuk bizonyitására Mártonnak a János fiának 1643—1691. években maga és atyja részéről fizetett nemesi taxákról szóló eredeti nyugtákat elémutatták, minek folytán János 1746. jan. 15-én Trencsin megyétől nemesi bizonyítványt kapott.

Trencsin megye összeirásában [1]) 1748-ban találjuk Rongyos-Sztriczén Jánost és Ferenczet.

1768-ban ugyan ott Jánost és Istvánt, és az utóbbinak fiát Mátyást.

1803-ban Halácson lakott József, 1837-ben már Halácson e József mint kimúlt, jegyeztetett föl.

[1]) Szontágh Dán. közl.

1817. nov. 26-án Fülöpnek utóda János nep. mint Lévára telepedett, kapott Trencsin megyétől nemesi bizonyitványt.

Tokody család. Tokody Mihály és András 1794-ben I. Ferencz királytól kaptak czímeres ns. levelet.

Czímerök a vért kék udvarának alján zöld dombon arany korona, abból egymáson keresztbe borúlva olajfa és borostyángaly nyúlik föl, a korona fölött a vért közepén víz irányban széles ezüst pólya vonúl át, melybe két oldalról prémes szegélyü vörös ruhás kar nyúlik be, kezet szoritva. A paizs fölötti sisak koronájából vörös ruhás, prém kalpagos, arany öves, mentés magyar vitéz emelkedik ki, jobb kezében ezüst horgonyt, a balban olajfa galyat tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [1])

Tokus család. (Lövétei.) Közülök István 1794-ben Kolos megyének mérnöke. Ez vagy másik István 1815-ben a fő kormányszéki épitészeti igazgatóságnál számvevő. János 1843-ban a tartományi fő számvevőségnél hivatalnok Kolosvárt.

Tolcsvay család. (Tolcsvai) Zemplén vármegye kihalt családa. Ősei már 1254-ben birták Turonya földét, a midőn közülök Tolcsvai Kádárnak fia István élt. 1336-ban éltek Tolcsvai Jánosnak fia László, továbbá Péter, 1366-ban Jánosnak fia László birta Abaj-Homokot is. [2])

Tolheim család. Tolheim József az 1715. évi országgyülésen nyert magyar honfiusítást. [3])

Tollas család. (Torda-Vilmai.) Közülök Károly ügyvéd Maros-Vásárhelyen 1837. körül, utóbb az erdélyi ref. fő tanács titkára Kolosvárt.

Tolmácsy család. (Vagy Tolmásy) Nógrád megye armalista nemesei sorában találjuk a mult században. 1705-ben élt János iskola mester a Füleki járásban.

1726-ban a nemesi vizsgálatkor Tolmásy Gábor produkálta nemeségét atyja által I. Leopold királytól 1692. jul. 2-án nyert czímeres levéllel. 1734-ben ismét igy igazoltatott. [4])

1755-ben a kétségtelen nemesek sorában találjuk Tolmácsy Gábort, továbbá Istvánt, Ferenczet és Mihályt.

Tolnay család. Dunán túli nemes család, a XVII. században

---

[1]) Adami, Scuta gentil. tomo XIII.

[2]) Szirmay C. Zemplin not top. 105. 154. 222. 265. 298. not. hist. 8.

[3]) 1715. évi 135. törv. cz.

[4]) Protoc. C. Neograd. anni 1726. 34. 55.

Soprony, Vas, most Zala megyében, és talán ez elszármazva Abauj, Szabolcs és Szatmár megyében is.

Soprony megyében (T h o l n a y, mert igy is iratott, vagy) Tolnay D á n i e l 1694—1708. közt megyei jegyző, ez utóbbi évben egyszersmind országgyűlési követ volt.

Vas megyében már 1733-ban a kétségtelen nemesek sorában található a család. Tolnay Á d á m Kőszegen lakott, és 1764 ben Vas megyétől nemesi bizonyítványt kapott; ennek ivadéka igy származott:

Ádám
Kőszegen 1764.

I. János
Szombathelyen
nem. ujvári ur. ügyvéd.

II. János
hzg. Coburg directora
1835.
(Szontagh Erzsébet özv.)

Valéria † 1863. (Domján Pál)	Lajos.	János.	Sámuel.	Erzse (Szigyártó Pál)	Mihály.	Gedeon.

I. Jánosnak, ki a német-ujvári urodalom ügyésze volt, fia II. J á n o s Sz. Coburg góthai hzg. Ferdinánd jogai igazgatója, 1835. nov. 9-én Vas megyétől kapván nemesi bizonyítványt, azt 1836. jun. 23-án Fejér, azon évi nov. 28-án Hont, 1837. aug. 26-án Nógrád megyében kihirdettetć. Nejétől Szontagh Erzsébettől gyermekei a táblán láthatók.

Zala vármegyében Tolnay G á b o r 1826-ban főjegyző, lakott Görbön. Tolnay K á r o l y az 1847. évi országgyűlésre követ.

I m r e aladószedő 1816-ban.

Komárom megyében R.-Komáromban szül. 1778. jul. 26-án Tolnay F e r e n c z, azon város tanácsnoka és az 1843. évi országgyűlésen követe.

Abauj megyében Tolnay J á n o s biztos 1836—40. körül lak. Szalán.

Szatmár megyében szintén ismeretes Tolnay nevű nemes család, melyből Tholnay J á n o s 1701. 1705—1709-ig. Szatmár megye jegyzője, S á m u e l 1727-ben azon megye alszolgabirája volt. [2])

Tholnay P á l ugyan csak Szatmár megyének 1734—1746-ban

---

[1]) Nógrád megyei jegyzőkönyv 1837. évi 2077. szám alatt.
[2]) Szirmay, Szatmár várm. I. 134. 136.

al- és főjegyzője, 1754-ben első alispánja lett. [1]) Ennek leányát É v á t nőül vette Zaffiry György Ugocsa megyei táblabiró.[2]) E század elején Szatmár megyében a Tolnay családból élt F e r e n c z lakott Vámos Orosziban, birtokos ott, és Császló, Fülpös és Tisza-Kórod helységben.

Tolnay F e r e n c z Hont, Bars megyében említetik 1679-ben. [3])

Tolnay család. (Selyei) Székely család. Lehet, hogy őseinek egyike azon Tolnay **M i k l ó s**, ki 1591-ben a kolos-monostori conventben requisitornak neveztetett. [4])

Azonban a selyei Tolnai családnak alapítója Literati Tolnai I m r e, ki 1609-ben kapott czímeres nemes levelet. Czímere a vértben hátulsó lábain álló oroszlán, három tollat tartva. A vért fölötti sisak koronájából szintén oroszlán emelkedik, első jobb lábával kardot villogtatva.

Imrének fia J á n o s, ennek fia I s t v á n, ki a külföldi akadémiakról 1660-ban haza jő, [6]) tanár lesz, mit 1680-ban elhagy, és a család fészkébe Fojfalvára vonúl.

A családfa Imrétől kezdve így hozatik le:

Literati Tolnai Imre
1609.

János

István
1660—1680.
(Ilyefalvi Judit)

Pál
† 1690.
(Miklósy Bora)

Ferencz.

János
mh. 1770.
(som. Tordsy Klára)

Antal
testőr (?)

Zsuzsi
(Rókász János)

György
(Kőkösi Krisztina)

N.
(Pécsyné)

János
mh, 1846.
(Szent-Iványi Zsuzsi)

Klára
(dál. Gál László)

Gábor
(Fronius Mária)

Sándor
†

[1]) Ugyan ott 130. 136. továbbá II. 212. 225. 249. és 258.
[2]) B. Vay Német hívség 435.
[3]) Sz. benedeki Conv.
[4]) 1591. nov. 19. art. 55. Kővári szerint.
[5]) Kővári, Erdély nev. cs. 239.
[6]) E szerint ez I s t v á n egy személy volna azon selyei Tolnai I s t v á n nal, ki T o l n á n M. országban születettnek íratik, (Magyar Irók II. 344.) és kinek atyja Tolna városban bírónak iratik. De szerint a család magyarországi származás, s nem székely eredetű volna.

A családfán álló Pál a zernyesti csatában esik el 1690-ben. Fia János, árva a jesuitáknál nevekedik és katholizál, 1765-ben fiscalis director és kincstári tanácsos lesz, úgy halt meg 1770. mart. 16-án. Unokája János 1834-ben orsz. gyül. követ, utóbb megyei hivatalnok, meghalt 1846. nov. 10-én. A most élő Gábor a forradalomban tevékeny részt vett.

A család szép birtokait — írja Kővári — önmagának köszönheti.

Küküllő megyében szintén találunk selyei Tolnay nevü családot, tán a fennebbinek egyik ágát, melyből ifj. János 1836. körül Küküllő várm. szolgabirája volt. Elek előbb aljegyző, utóbb ott szolgabiró. Győrfy Rozália özvegy Tolnainé birtokos Küküllő megyei N.-Csergeden s több helyen.

Magyar országban a prot. papi pályán több Tolnait találunk, így T. István a veszprémi egyház seniora, fia szintén István sáros-pataki igazgató tanár, tudós és iró. Magát *Steph. Pastorius Tholnensis* irá. Meghalt 1642 ben. [1])

Tolnai Sándor nemes ,pesti egyetemi állatorvos tanár s több munka szerzője 1787—1804-ben. [2])

Tolnai Dali János szintén külföldön tanúlt, előbb Rákóczy tábori papja, majd sáros-pataki tanár 1659-ig. Több vallásos munkát írt. [3])

Tolvay család. (Köpösdi, gróf †) Rövid ideig virágzott gróf család. Ismert alapitója Tolvay Gábor, előbb ügyvéd, 1683-ban nemesi felkelési hadnagy; azután 13 évig nádori itélőmester, buzgó labancz, ez okon négy évig a kuruczok foglya, különben a kanczelláriánál is szolgált, ott volt 1706-ban. 1697-ben a Károlyiakkal Szatmár megyei Mező-Terem helységre kir. adományt kapott. 1709-ben báróságot nyert. [4]) Ha Lehoczkynak hitelt adhatunk, atyja Tolvay Péter, anyja Pucheim leány, nagyatyja Ferencz, nagyanyja Garai Kata lett volna. [5]) Meghalt 1718. nov. 22-én. [6]) Nejétől Jászy Annától, kitől

---

[1]) Magyar Irók, II. 340.

[2]) Ugyan ott 344.

[3]) Ugyan ott 341.

[4]) Lehoczky Stemmat. I. 170. II. 397. — 1694-ben már személynöki itélőmester.

[5]) Ugyan ott. Tolvay Ferencz 1649-ben szombathelyi prépost. Lásd Kazy Hist. II. 130. Gáborról Horváth Mih. Tört. IV. 304.

[6]) Történelmi tár VI. köt. 97. Szirmay, Szatmár várm. II. 35.

egyik fia már mint báró eleset Landaunál 1710-ben. [1] Másik fia János 1754-ben grófságra emeltetett, egyszersmind aranysarkantyús vitéz és septemvir volt már 1760-ban, és még 1774-ben is. Ennek nejétől gr. Kéry Juliannától fia

Ferencz 1770—74-ben cs. kir. kamarás, és dunáninneni kerületi tábla elnöke, élt még 1808-ban is. Nejétől somoskeői báró Péterffy Annától (ki 1804-ben halt meg) leányai: Jozéfa gr. Berényi Ferenczné és Aloyzia gr. Stahremberg Antalné, kiben a család kihalt, és ki után a Nógrád megyei somoskeői, somos-ujfalusi és baglyasallyi jószág, úgy a köpösdi (Nyitra megyei) birtok gr. Stahrembergre szállt. [2]

Birt a család Trencsin megyében is 1690-ben Beczkón, és 1751-ben mint curialista fordúl elő. [3]

A családfa következő:

Gábor
báró 1709. † 1718.
(Jászy Anna)

N. † Landaunál.	János gróf 1754. septemvir 1774. (gr. Kéry Julianna)

Ferencz
1770—74.
ker. táb. elnök.
(b. Péterffy Anna)

Jozéfa (gr. Berényi Fer.)	Aloyzia özvegy 1808. (gr. Stahremberg Antal)

A család ősi nemesi czímere — mint azt Gábornak egykorú pecsétnyomatain láttam — a vért udvarában három szál liliom, a vért fölötti sisak koronáján csőrében zöld galyat tartó galamb. Foszladék mindkét oldalról.

A grófi czímer először négy felé osztott vért, közép kisebb vérttel, melynek vörös udvarában hármas zöld halomból fehér sasszárny között koronás oroszlán emelkedik ki, első jobb lábaval koronát, a ballal három szál fehér liliomot tartva. A vért 1. és 4. kék udvarában egy levágott, vörösbélű fatörzsön, melyre ezüst kigyó tekerődzik, só-

---

[1]) Pethő Gerg. M. krónika II. 88.

[2]) Mócsáry A. Nógrád várm. leirása I. 222. III. 237. IV. 220.

[3]) Szontagh Dán. közl.

lyem áll, nyakán nyillal átütve, a 2. és 3-ik udvar vízirányban ismét két részre oszlik, a felső ezüst udvarrészben egyfejű fekete sas nől ki, az alsó fekete udvarban fehér galamb látható. A paizs fölött kilencz gombos grófi korona, azon három koronás sisak, melyek körül a jobb oldalin a leirt fatörzsön ismét a sólyom ismétlődik két elefánt ormány között, melyekből a jobb oldali vízirányosan jobbról ezüstkék, balról kékezüst; — a középső sisak koronáján a leírt koronás oroszlán látható az vértbelihez egészen hasonlón, úgy a baloldali sisak koronájából szintén a vértbeli fekete egyfejü sas szétterjesztett szárnyakkal szemlélhető. Foszladék jobbról ezüstkék, középről aranyvörös, balról ezüstfekete. [1])

Tolvay család. (Désházi) Ebből ismeretes Ferencz, ki a fölebbi báró Tolvay Gáborral atyafiságos levelezésben állt, azonban czímere pecsétnyomata szerint attól különböző, tudniillik a paizs udvarában könyöklő kar, három nyilat tartva E Ferencz Nógrád megyei birtokos, és 1704-ben a megye által állított parasztbad kapitánya volt. Ez idétti tábori érdekes levelei nálam kiadásra várnak. Meghalt öreg korában magnélkül 1710. körül. [2])

Tolvay család. Erdélyi nemes család, melyből Tolvay István és Balás 1615 ben Bethlen Gábortól kapták czímeres nemes levelet, mely szerint czímerök a vért kék udvarában zöld téren a jobb oldalon vörös ruhás fedetlen fejü magyar ember, előtte egy fehér bölény (v. bika) áll, mely neki rohan, azonban két kezével annak szarvait megrohanva tartja. A vért fölötti koronátlan sisak foszladéka jobbról arauykék, balról ezüstvörös.

Kik az utódai? — nem ismerjük. Erdélyben találunk Szilágyi előnevü Tolvay családot, melyből Imre gyógyszerész Kolosvárt 1858-ban halt meg. [3])

Küküllö megyében birtokosnak iratik Tolvay Sámuel M.-Csergeden és Mikefalván.

Tolvay István 1730. körül híres ötvös mester volt Kolosvárott.

Tán szintén a Tolvay családokhoz sorozandó az is, mely magát Tolvaly-nak írja, s melyből Zsigmond s többen élnek.

---

[1]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[2]) E Tolvay Ferencz tán az, kiről 1688. évben a Pesti Napló 1863. évi mart. 24. számának *Különféle* czímü rovatában is van említés.

[3]) Ugyancsak Erdélyben Sándorházi Tolvay Márton 1497—99-ben gyulafejérvári főesperes volt.

Zemplin megyében szintén a nemesség sorában találjuk a Tolvay családot és e század elején Agárd helységben birtokosnak iratott.[1])

Toman vagy Tomanek család. Trencsin megyében 1690-ben Dezseren, 1721-ben János Alsó-Drskóczon iratott a nemesek közé. Utóbb nyoma sincs.[2])

Tomassich család. Horvátországi és Zala megyei nemes család, melyből báró Tomasich Ferencz cs. kir. hadszertárnok (Feldz. m.) meghalt Zárában 1831. aug. 12-én. Tán fia báró Tomasich Miklós, ki 1832-ben élt.

Honos a család Fiuméban is, hol Ferencz 1787-ben a kereskedelmi törvényszék ülnöke volt.

Trencsin megyében Trencsin városában 1688-ban lakott Tomasics nemes család, 1751-ben ugyan ott Tamássy név alatt tán ugyan az.

Tomcsányi család. (Tomcsínyi) Turócz vármegye régi tősgyökeres családa, és Tomcsin helységnek, melyről nevét vette[3]), most is birtokában van: névszerint itt birtokol és székel a család egyik derék tagja Tomcsányi Vilmos az 1833—1848. év közti időkben Turócz megyének fokonkénti előléptetéssel hosszu ideig szolgabirája, kinek fia Móricz 1861-ben Turócz megyének törvényszéki tanácsosa és telekkönyvi főnöke volt az általános lemondásig.

A családnak egyes ágai más megyékbe is elszakadtak, így Trencsin megyében már 1666-ban Dubniczán, 1688-ban Turnán székelt a Tomcsányi család egy ága, ebből 1748-ban Zolnán találjuk Györgyöt, 1768-ban ugyan ott Jánost és fiát Jánost, Szedlicsnán pedig Pált és fiait Józsefet és Pált, 1803-ban Nemes-Kotessón laktak Ignácz és Ágoston, Szedlicsnán József és fia Károly és unokája Lajos. Végre 1837-ben Szedlicsnán Károly és fia Lajos.

Turócz megyében a XVII. század második felében élt Tomcsányi György, ennek fia volt András, ennek fia volt Sámuel, ki Békes megyébe költözött, hol nemességét 1736-ban kihirdetteté. Fia János a Békes megyei ágnak lett terjesztője. Ezen János még atyja életében 1731-ben Békes megye esküdtje lett, a midőn e hivatalára feleskűdtetett. 1732-ben törvényszéki ülnök lett. 1735-ben a Péróféle

---

[1]) Szirmay C. Zemplin not. top. 118. és 333.

[2]) Szontagh Dán. közl.

[3]) Bel M. Notitia nova Hung. II. 335.

lázadás elnyomatásában kitünő részt vévén, ezen érdemeiről 1736-ban Békes vármegye elismerő levelet adott. [1]) Ez időben a Gyulai urodalom törvényszéki jegyzője is volt, mint egy, az urodalmi oklevelek átadásáról szóló okmány tanusítja. Úgy látszik, ez idő után Pestre vagy Pest megyébe tette át lakását, mert 1740-ben Turócz megyétől nyert nemesi bizonyítványát 1742-ben Pest megyében hirdettetvén ki, ekkor már Pest megye főpénztárnoka s táblabirája volt. 1767-től 1772-ig a Gyulai urodalomnak igazgatója volt. [2]) Meghalt 1777-ben, eltemettetett Gyulán a sz. háromságról nevezett kápolnában, hol vörös márvány emléke olvasható, melyen „*castri gyulensis rector*"-nak neveztetik. [3]) Fia maradt:

Kristóf Békes megyénél hosszú ideig 40 éven felül viselt késő aggkoráig különböző hívatalt, és főleg a békesi járásban főszolgabiróságot. Nemességét Pest megyétől 1792-ben kivett nemesi bizonyítványával Békes megyében 1793-ban hirdetteté ki, [4]) majd ismét 1815-ben már fiai Mihály, József és Károly neveikre is. [5]) Meghalt Békesen 1833. febr. 2-án kora 78. évében. Három neje volt, az elsőtől Ujváry Annától (1795.) lettek gyermekei:

1. Terézia Káló Antalné.
2. Alajos.
3. II. János, kinek fia II. Kristóf.

Második nejétől Káló Teréziától:

4. Klára szoboszlai Tóth Andorné.
5. Janka Wieland János ó-kigyósi urod. pénztárnokné.

Harmadik nejétől Szathmáry Annától;

6. Fer. Mihály szül. Békesen 1805-ben, mint cs. kir. lovas százados, utód nélkül halt el.

7. József szül. 1807. mart. 26-án Békesen, hívatalos pályáját Békes megyénél mint aljegyző kezdé, majd főszolgabiróságot, és 1848-ban másod alispánságot viselt. Az 1847. évi országgyülésen mint Békes megye követe tünteté ki magát, és 1848-ban Arad-, 1861-ben Csongrád megye főispánjává lett. Neje Novák Jozéfa.

---

[1]) Békes megye Jegyzőkönyv 1735. évi 520. sz. alatt.

[2]) A gyulai urod. levéltár szerint Mogyoróssy János közléséből, kinek az ezen egész ágról nyujtott adatokat köszönöm.

[3]) L. Mogyoróssy János, „Gyula hajdán és most," 214–215. lap.

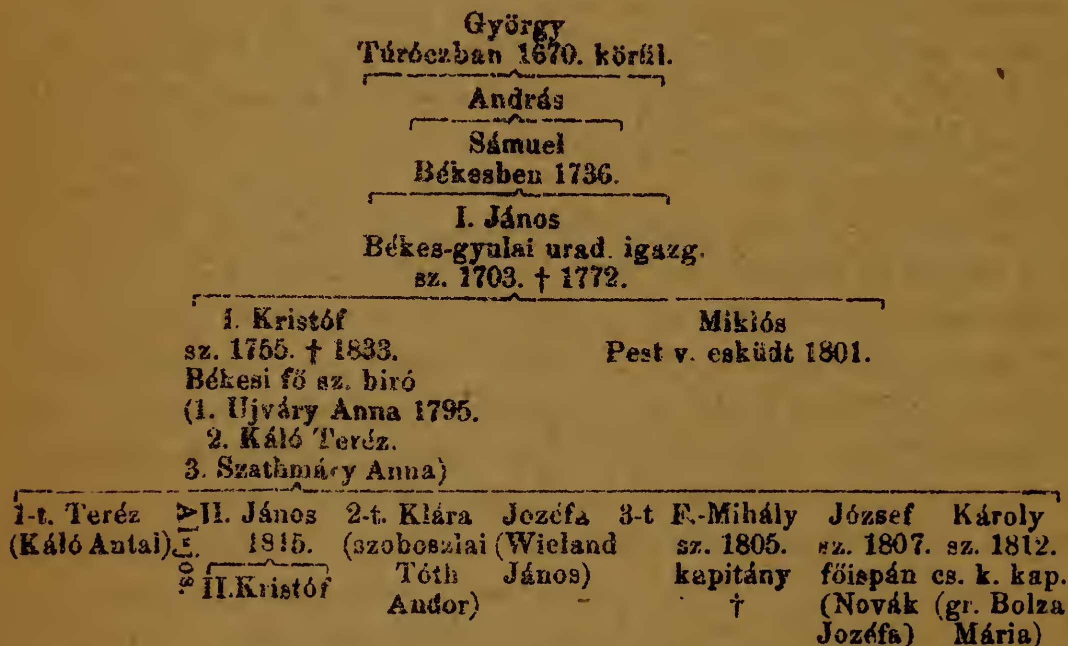
[4]) Békes várm. jegyzőkönyv 1793. évi 500. sz. a.

[5]) Ugyan ott 1815. évi 398. sz.

8. Károly szül. 1812. nov. 15-én, cs. kir. lovas kapitány, nőül vette gr. Bolza Máriát.

I. Kristófnak — úgy látszik — testvére volt Miklós, 1801-ben Pest megye esküdtje.

Ezen ág családfája következő :

A család egyik ágából, mely Nyitra megyébe szakadt, Prassiczon szül. 1755. dec. 4-én Tomcsányi Ádám. a pesti Egyetemnél volt tanár, ki 1731. jul. 24-én kora 76. évében halt meg.

Egy ág Bács megyébe szakadt, hol Tomcsányi idősb András Bács megye egyik táblabirája, és Zenta város birája, meghalt 1860. febr. 17-én.

Tomcsányi György 1787-ben a temesi kerületben főtartományi biztos volt.

A család czímere a vért kék udvarában zöld téren lovas magyar vitéz, jobb kezével kivont kardot, bal kezével a kantárt tartva; fölötte jobbról arany csillag, balról ezüst félhold ragyog. A paizs fölött szarvaival fölfelé félhold nyugszik és a fölött csillag ragyog. A vértet foszladék veszi körül.

Tomejan család. Czímere a vért kék udvarában barna sziklán fészkelő fehér pellikán, négy fiát melle vérében táplálva. A vért fölötti sisak koronája fölött két kiterjesztett sasszárny között vörös

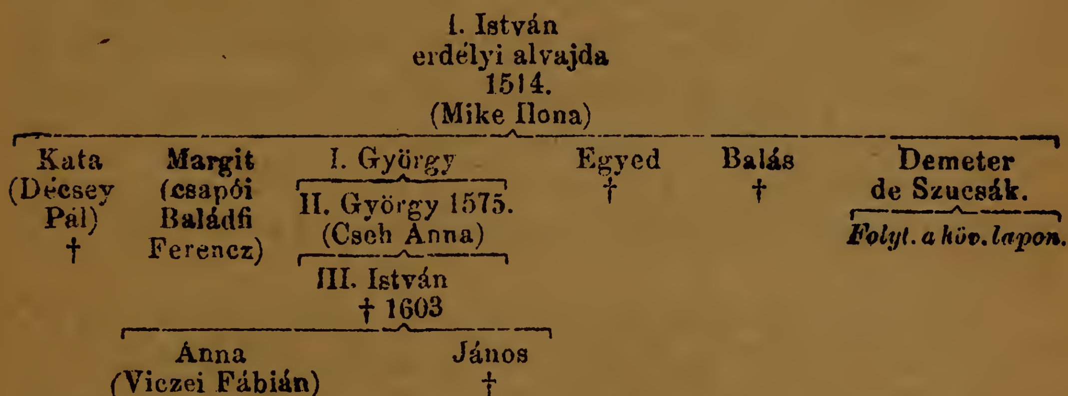
zsinóros arany trombita függ. Foszladék jobbról ezüstkék, balról ezüstvörös. [1])

Tán e család azonos ama Tomján családdal, melyből Margit mint Bibich Jakab Aradi alispán özvegye családi iskolai alapitványt tévén, az az 1827. évi 24. törv. czikkben beiktattatott.

Tomka család. *Lásd Thomka cs.*

Tomori család. (Szucsáki †) Eredetét és nevét Abauj megyei Tomor helységből vette. Első volt, ki feltünt, Tomori Pál, már Gömör megyében született. [2]) Elsö ifjuságaban katonai pályára lépett, és 1506 ban már a székelyek ellen harczolt; de miután egymás után két jegyese: egyik a Putnoky családból való leány, a másik egy gazdag özvegy asszony, elhaltak, kapisztrán baráttá lett, és innen mindvégig cseri-barátnak és cseri-bassának neveztetett, utóbb kalocsai érsekké neveztetett; mint ilyen Mohácsnál egyik fővezér volt es ott esett el 1526-ban.

Tomori Pál érsekkel egy időben élt rokona Tomori I. István, ki II. Ulászló király alatt erdélyi alvajda és a székelyek alispánja volt, és nevezett királytól Budán sz. Borbála napján kelt adománylevelében kapta Erdélyben a Csúcsi, Galaczi, Gabodi, Gesei és Kövesdi jószágokat. [3]) Ő másképp Tökös-nek és Nagy-nak is neveztetett. [4]) Ő alapitá meg Erdélyben törvényes nejétől Mike Ilonatól (mert Majláth Margit csak törvénytelen nejének tartatik) a Tomori családot, melv töle következöleg [5]) sarjadzott le:

Folyt. a köv. lapon.

[1]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[2]) Istvánffy Hist. 1685. évi kiadás 89. lap.

[3]) Apor Péter, Lusus Mundi 53. Ez Istvan Szeremi Emlékirata zerint (200—201. lap.) Boldogkön lakott vagy tartózkodott.

[4]) Leboczky szerint csakugyan Abauji család, és másképp boldogköi Tökös nevet viselt. Stemmat. II. 397.

[5]) Apor P. Lusus Mundi 53—55

Demeter, *ki az előbbi lapon.*
de Szucsák.

I. János — Miklós 1530. 1540. — Pál — II. István. — Mihály — Erzse — Anna (1. Cseh György ? Ugocsi István)

Miklós: Lőrincz (Valkai Erzse)

Lőrincz: Petronella (1. bodoki Mikó Mikl. 2. nyujtódi Imecs Istv.) — Anna (1. noszolyi Cseffey Istv. ? Hatvani Zsigm.)

I. Istvánnak hat gyermeke közül csak kettő I. György és Demeter alapítottak fiágon családot. Erről alább.

I. Györgynek fia II. György, kétségkivül az, kit 1575-ben Békés Gáspár hívei között találunk, és kit ezért alább nevezendő rokonával Tomori Andrással együtt Báthori István nótáztatott. [1]) II. Györgynek Cseh Annától fia III. István Székely Mózses mellett 1603. jul. 17-én az apáczai csatában esett el. [2]) Leánya Anna Viczei Fábián neje lett, fia János magnélkül halt el.

I. Istvánnak legifjabb fia Demeter Szucsikot birta és innen írta előnevét. Hat fia közül I. Miklós Szapolyai híve, ennek részén részt vett Buda védelmében, miért János királytól 1530-ban Fejérd helységet kapta. [3]) Azonban 1540-ben János király halála után a vajdák, mint ellenségei nótáztaták és számüzték, de nemsokára mindenét visszanyerte és Izabella pártján működött. [4]) Ő építeté a kövesdi templomot, hol neve és czímere még 1730-ban látszott. Fia volt Lőrincz, kinek nagy-eskűllői Valkai Erzsébettől csak két leánya Petronella és Anna maradtak, kik által családja leány-ágra szállt.

Miklós testvérétől Páltól leányágon a Bercsényi, gyalakuti Lázár, Ficsor és kövesdi Szarka család származtak.

A családfa élén I. Istvánnak testvéreül iratik István, mikevésbbé valószinü és Zsigmond gyulafejérvári kanonok 1525—30. évi időközben.

Valószinübb, hogy Istvánnak testvére volt azon Tomori Lajos vagy László, ki II. Lajos királynak komornoka volt 1526-ban. [5])

Nincs a táblán azon Tomori András, ki 1552-ben Losonczi

[1]) Bethlen Wolph. Hist. II. 322. 274.
[2]) Ugyan ott tomo V. p. 408.
[3]) Apor P. Lusus Mundi 54.
[4]) Budai Fer. Hist. Lex. III. 430.
[5]) Budainál Hist. lev. III. 430. lapon Lajos, Jászaynál pedig A magyar nemzet napjai a mohácsi vész után 173. lapon László áll

Istvánnal Temesvárt védte, Istvánffy szerint Pál érsek testvérének fia. — Valószinüleg ő azon Tomory András is, ki 1575-ben mint Békes Gáspár hive Tomory Györgygyel együtt nótáztatott. [1])

Továbbá Tomory Kristóf, kinek Kozárváry Zsófiától leánya Margit Baládffy Kristófné volt.

Ezen erdélyi szucsáki Tomory család kihalt. [2])

Más Tomory nevü nemes család lehet az, melyből e század elején Pál, János és András Ugocsa megyei Dabólczon birtokosok. [3])

Tompa család. (Monyorósi) Kihalt család, melyből János 1379-ben a Palóczy testvérekkel a leleszi convent ellen hatalmaskodtak. [4])

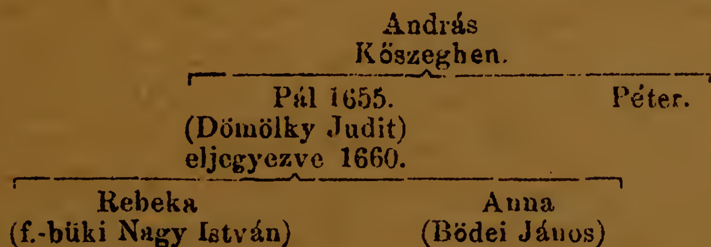
Előnév nélkül ismeretesek Tompa néven György 1550-ben pécsi püspök [5]) stb.

István Zrinyi György lovasainak zászlósa, 1556-ban a török ellen hadakozott. [6])

Miklós 1625-ben kir. ügy igazgató. [7])

Ugocsa megyében a XVI. században 1523—1550-ben Tompa nevü család birt Fertő-Almáson. [8])

A Dunántúl Vas megyében a XVII. század végéről Tompa családból ismeretes a következő nemzedékrend: [9])

Tompa család. (Tompaházi) Erdély kihalt családa. [10]) Régen-

[1]) Budai III. 431. Bethlen Wolph. II. 322. 374.
[2]) Kővári Erdély nev. cs. 271.
[3]) Szirmay C. Ugocsa p. 157.
[4]) Szirmay C. Zemplin not. top. 313. Fejér Cod. diplom. tomo X. vol. 4. pag. 273.
[5]) Budai Hist. lex. III. 432.
[6]) Ugyan ott.
[7]) 1625. évi 23. törv. cz.
[8]) Szirmay C. Ugocsa pag. 174.
[9]) A sitkei Nagy család levéltára szerint.
[10]) Kővári, Erdély nev. cs. 271.

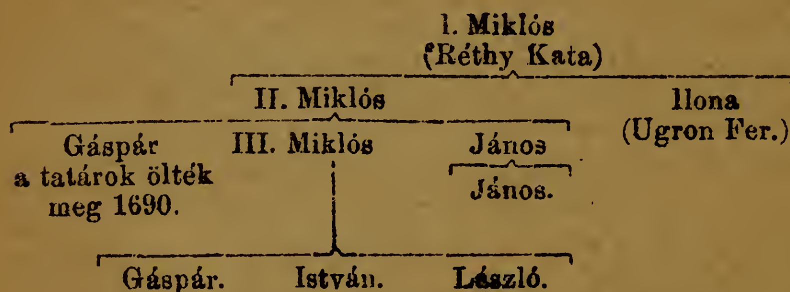
ten Alsó-Fejér megyében birták Tompaházát. Ebből lehetett István 1566-ban castrorum Praefectus, [1]) Ferencz, ki 1558-ban a Kendieket megrontá, [2]) és tán János és István, kik 1603-ban Székely Mózses mellett a Bárczán elesnek. [3])

Tompa család. (Kis-Borosnyői) Egyik ágának törzse Mihály (1624.) kinek fia István, tán az, ki mint Csikszéki tiszt Lázár Istvánnal Barcsai ellen izgatá a csíki székelyeket). Ezen Istvánnak fia János, ennek II. János, ennek III. János, ennek Szent-Iványi Krisztinától († 1827.) fia Simon (szül. 1782.) a főkormányszéknél hosszú ideig számv. hivatalnok, 1848-ban al-számvevő, fiai: Imre tartományi biztosi hivatalnok, ki több drámát fordított, és Károly ügyvéd.

II. Jánosnak (tán az, kit 1730 ra Apor is említ [4]), leánya Ilona Bernád Jánosné 1740. körül. [5])

Egyik János (ifjabb) 1815-ben Háromszék aljegyzője, tán az, ki utóbb ott alkirálybiró és 1841-ben orsz. gyülési kir. hivatalos. Ezek tán a következő más ágból valók.

E másik ág törzse I. Miklós, kinek Réthy Katától néhány izen utódai [6]) ezek:

Tán ez ágból eredtek László Háromszéki törv. széki ülnök 1840. körül. Klára Tompa Jánosné, és János, kinek neje Gyulay Teréz.

János e század elején N.-Enyeden tanár, fiai Lajos Kolosvár város számvevője és János azon város mérnöke.

Tompos család. (Csik-Sz.-Györgyi) Csikszéki család, közülök András törv. széki ülnök, József dulló biztos, Ferencz al-

[1]) Kállay, Székely nemzet 265.
[2]) Ugyan ott.
[3]) Bethlen Wolph. Hist. tomo V. 409.
[4]) Apor P. Synopsis Mutationum
[5]) Török Antal szerint.
[6]) Apor P. Lusus Mundi. p. 60.

jegyző 1848. előtt, Ignácz birtokos Csik-Sz.-Györgyön. József Zarándban birtokos, gyermekei János és Zsuzsánna.

Tomsics család. (Nemes-kéri) Zemplin megyei nemes család István 1835-ben főszolgabiró, utóbb házi főadószedő.

Zala megyében Tomsics Istvánnak nejétől jeszeniczei Jankovich Viktoriától leánya Julianna Zichy Antalné.

Tomszky család. Trencsin megye nemesi összeirása szerint 1666-ban Dubniczon lakott.

Toncz család. Toncz Márton 1627-ben aug. 27-én Lucas Györgygyel együtt kapott Bethlen Gábortól czímeres nemeslevelet, mely 1629-ben Abauj megyében hirdettetett ki. [1])

Tonházi család. Tonházi Boldizsár 1797-ben I. Ferencz király által emeltetett nemességre.

Czímere a vért kék udvarában zöldes téren magas fehér sziklák, melynek alyjában bányanyilás látható, fölötte jobbról arany nap, balról ezüst félhold ragyog. A vért fölötti sisak koronájából arany hajtokájú fekete ruhás, zöld süveges bányász emelkedik ki, kinyujtott kezeiben két oldalról bányász kalapácsokat tartva. Foszladék jobb oldalról aranykék, balról ezüstkék. [2])

Tonka család. (Kövesdi) Közülök Sámuel Aranyosszéki adórovó biztos 1815-ben. *Lásd Tunka cs.*

Tonrald család. Tonrald György-Kristóf 1659-ben nyert magyar honfiusítást [3])

Topai család. (Zilahi) Sándor 1848. előtt Közép-Szolnok seborvosa. — Krasznában Miklós, Péter, János és Károly halmosdi birtokosok.

Toperczer család. Szepes megyei eredetű régi család; 1524-ben Toperczer Jánost már Lőcse sz. kir. város polgárai közt találjuk. [4]) 1546-ban Antal popradi plébános volt. [5]) János 1562-ben eperjesi polgár, 1563-ban ott jegyző és a város részéről orsz. gyűlési követ. [6])

A reformatio terjedtével a család tagjainak egy nagy része az evang. lelkészi pályán működött

---

[1]) Szatmár várm. levéltárában van az eredeti armális.
[2]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.
[3]) 1659 évi 133. törv. cz.
[4]) Wagner, Analecta Scepusii II. 144.
[5]) Ugyan ott 255.
[6]) Kovachich Scriptores minores I. 117. 145.

A nemességet Toperczer János kapta 1686-ban I. Leopold királytól,[1] és ugyan akkor czímert kapott, mely következő: a vért kék udvarában hármas zöld hegy középsőjén arany korona van, és abból szarvas nyúlik ki, első lábaival strucztollat tartva. A vért fölötti sisak koronájából szintén három strucztoll nyúlik ki, a két szélső kék, a középső fehér. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.[2]

Jánosnak utódai közül János Löcsei fi, 1752-ben járt Jénán az akadémiában, haza jövén, honn tanár lett, s több munka szerzője.[3] Nejétől Schmid Zsófia-Erzsébettől fia Sámuel született Löcsén 1770. aug. 18-án. 1790-ben szintén Jénában tanúlt, hazatérvén atyja mellett Löcsén tanár, utóbb nagy-szalóki, végre deákfalvi lelkész. Meghalt 1815-ben.[4]

Egyik ág Zólyomba szakadt, melyből István 1767-ben járt Jénában, 1760-ban pappá lön és Alsó-Sztregován lelkész.[5]

Jakab szintén Zólyomban lakott, úgy látszik ő azon Jakab, ki 1722-ben a Cornides családdal együtt nyert armálist, és azonos czímert, kék udvarban galambot, csőrében olajfaággal. *Lásd Cornides cs.* Ennek fia Sámuel Zólyomban szül. 1758-ban. Jénában járt 1780-ban, előbb Beszterczén tanár, utóbb Ivankofalván lelkész; töle ered a Szepes, Bihar és Turócz megyébe elágazott nemes Toperczer család.[6]

A családnak egyik tagja tábornok volt, ennek testvérétöl való fia Toperczer idősb József Bihar megyébe Nagy-Váradra szakadt, hol püspöki pénztárnok volt, és 1805-ben újjító nemeslevelet nyert.[7] Nejétől Huszty Erzsébettől gyermekei: a) József előbb Bihar megyei alügyész, utóbb atyja halála után ennek a püspöki urodalomban hivatal utóda. Neje Szilvay Mária volt. b) János. c) Antal. d) Magdolna, Sántha Lászlóné Szatmárban. e) Borbála. f) Anna.

Ezek egyikének fia Ödön, előbb 1835. körül Bihar megye al-, majd 1837-től főjegyzője 1845-ig. Jelenleg kir. tanácsos és a királyi tábla ülnöke Pesten.

Ugyan csak a bihari-ág utódai Miklós 1845-től Bihar megyei Esküdt, és Sándor ugyan az 1835-től, 1861-ben pedig alszolgabiró.

---

[1]) Collect. herald. nro 831.
[2]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.
[3]) Haan L. Jena Hung. 67.
[4]) Ugyan ott 101.
[5]) Ugyan ott 74.
[6]) Ugyan ott 89.
[7]) B. Vay, L. Német hívség.

Másik ágból való Lajos szül. Miklósfalván (Moson vm.) 1794. febr. 24-én, Pozsonyban evang. tanár 1849. előtt.

Topos család (Thoposházi) Nevét „Thopos"-nak is írták. A családról már a 180. lapon van említés téve, onnan kimaradván, ide iktatjuk még a következő adatokat: a Topos család Trencsin, Nyitra, Zemplin, Tolna és Szabolcs megyékben is birtokos volt, de ezekben már kihalt. Trencsin megyében a toposi és brezniczi Topos család Rudolf királytól kapta Rudinát 1604-ben, Klobusicz, nemes Chocholna és Zlopna helységekben pedig birtokrészeket szerezvén, azokba 1626-ban az esztergomi káptalan által beiktattatott. [1]) E családnak, valamint a Roson családnak Trencsin megyében leányági oly számos utódai örökösödtek terjedelmes birtokaikban, hogy közmondás szerint nem is Trencsin megyei családnak számitatik, ki ezeknek leány-ági utódai között nem áll.

Torday család. (Kémeri) A család nevét tekintve, Tordai származás. E néven több, egymástól különböző családnevet ismerünk; egy törzsből eredtek-e? azt meg nem határozhatjuk, ennélfogva elésoroljuk egymás után külön-külön használt praedikátumaik szerint.

A kémeri Tordai család a Szilágyságban birtokolt, jószágai Kémeren kivül Récs, Dablyon és Doba Közép-Szolnok és Kraszna megyékben feküdtek. Emlékezetét a XVII. század elejétől birjuk, de csak szaggatott töredékekben, mint a következő táblázatok [2]) feltüntetik:

Ferencz
1620. 1630.

János

Zsigmond

Erzsébet
(Gerendy Lászlóné)

Másik nemzékrend igy áll:

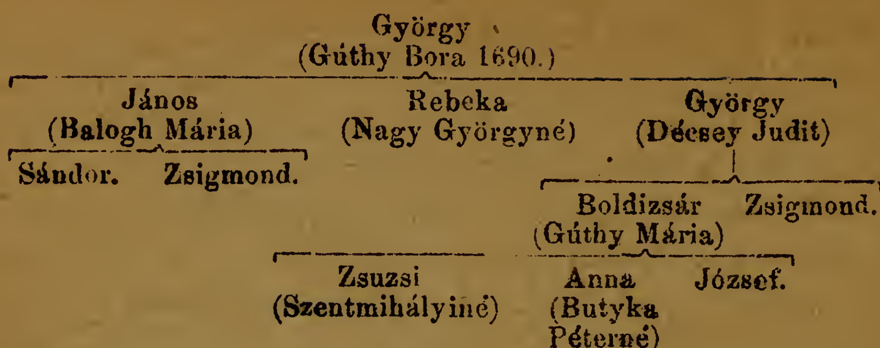
István
(Szénás N.)

István.

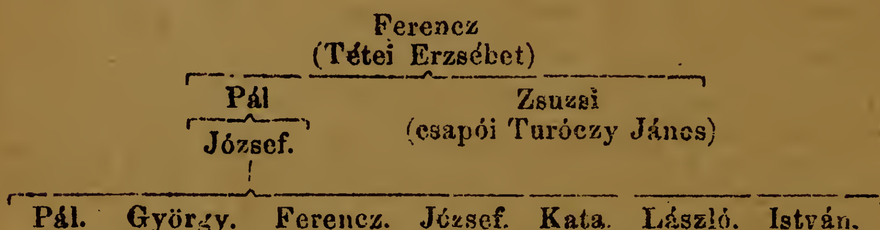
István 1705.
Krasznai alispán.

[1]) Szontagh Dán. közl.
[2]) Décsey M. közl.

Egy harmadik nemzéktábla ez:

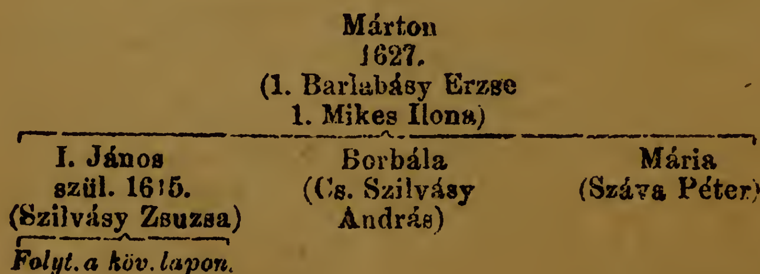
Végre még egy nemzékrend ez:

A két utóbbi nemzékrend végízei között egy-egy Józsefet látunk. Ezek egyike lehet azon kémeri Torday József, kinek Komáromy Krisztinától gyermekei: P ó l i Bele Józsefné, F e r e n c z, D o m o k o s és A n n a Győry Józsefné voltak.

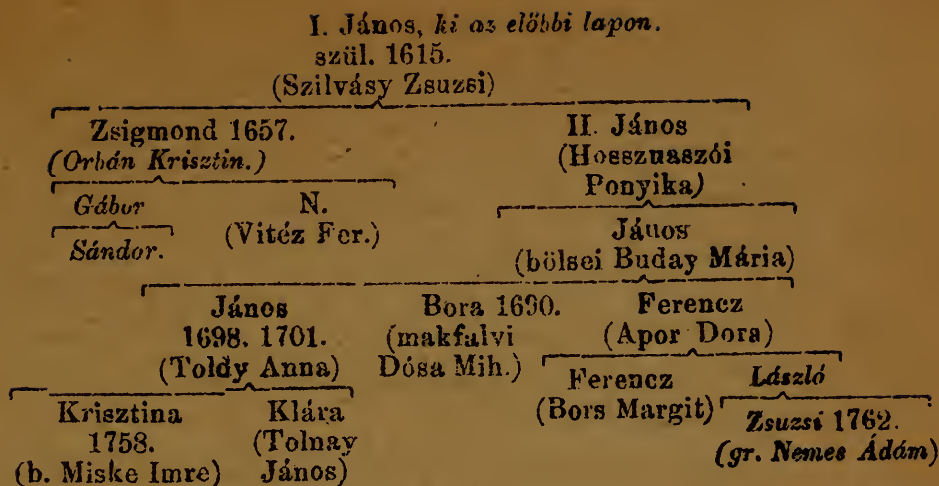
A család a kihaltak sorában áll.

Torday család. (Somogyomi) Küküllő megyében a Nagy-Küküllő vizétől nem messze fekszik Somogyom helység, honnan e család előnevét írta. Eredete iránt és történetével, valamint nemzékrendével teljesen tisztában nem állunk. Ez utóbbira nézve legteljesb családfáját gróf Kemény József úgynevezett diplomaticai gyüjteménye ¹) bírja, mely itt következik, és melyre a dőlt betükkel szedett adatokat Mike Sándor becses gyüjteményéből toldottuk:

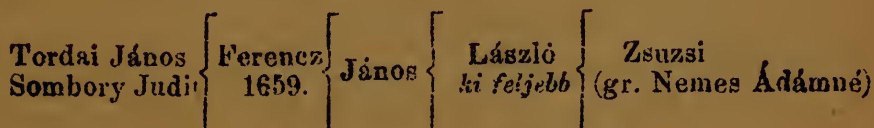

Folyt. a köv. lapon.

¹) Hodor K. közlése szerint.

Egy más ágnak nemzékrende ez:

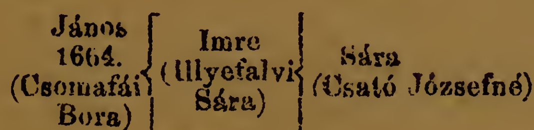

Torday Zsuzsanna gr. Nemes Ádámné eredetét, mint látjuk, különféleкép adják a geneaiogiák, gr. Kemény gyűjt. szerint úgy, mint itt utóbb áll; Mike S. gyűjteménye szerint leánya Lászlónak, unokája Ferencznek Apor Borától, kis unokája Jánosnak Szilvásy Zsófiától, míg Kemény szerint Sombori Judittól.

Mikes Ilonát Keménynél Torday Márton nejeül olvassuk, másutt azt Torday János hitvesének találjuk.

Az utóbbi táblán álló 1659. évvel jelölt Ferencz a mondott évben Törökfalvát kapta beiratban Kővár vidéken, anyjáról Zsombori előnévvel élt Hodor szerint.

Más ágazatot mutat a következő töredék:

Torday néven találjuk már a XVI. század elején Torday Szalathielt 1504—1519. dobokai esperest, Pált 1511—1530. hunyadi esperest. [1])

---

[1]) Fancsaly Memoria Praepos. C. Albensis. p. 65.

1568-ban Torday Szabina özvegy Vaday Jánosné a Rákos vizén Torda határában két kerekű malmot nyert.

1599-ben Tordai Litterati János magyar és oláh Rőd helységbe iktattatott.

1609-ben Torday Péter, Kata, István és János nemes levelet nyertek.

Doboka megyében szintén volt Torday család, és birt azon megyében és Segesvárszékben részint beirat, részint adomány mellett Berkesz, K. és F. Oláh-Péterd, Törökfalva, Alvincz, M. és O. Rööd, Torda és Holdvilág helységekben.

A dobokai Torday-akból 1627-ben éltek Imre, Zsigmond és Zakariás, ez utóbbinak neje k. szil. Szilvássy Zsuzsa, kitől leánya Zsuzsannát, Dobokáról nőül vette káli Kún Mátyás.

T. Ferencz 1645—54. Kemény János alatt Konstantinápolyi követ volt. Tán az, ki Törökfalvát kapta.

János 1661-ben és 1668—71-ben Dobokai alispán.

Egyik T. János, kinek neje Mikes Ilona, Hodor szerint 1698-ban orsz. gyülési kir. hivatalos.

Kolosvári előnévvel találjuk Torday Jánost, kit 1610-ben mint kir. ügyigazgatót Báthori Gábor lefejeztetett, ennek fia ifj. János 1629-ben halt meg.

A dobokai ágnak egyik ága Göczi előnévvel is élt, ez ághoz számitatik olykor azon ág is, mely Sombory Judittól ered, és végnemzedékén Zsuzsi gr. Nemes Ádámné áll.

Torday cs. ivadékok élnek Kolos megyében, a Segesvári kerületben élt és tizedbértárnok volt László, kinek neje kadicsfalvi Török Veronka volt a mult század végén.

1730. táján mihályfalvi Torday János az előbbkelő nemesek sorában állt. A somogyomi ágból éltek ekkor idősb Gábor, Pál, idősb János, Miklós, Ferencz és Gábor. [1])

Ugyan ekkor élt dévai Torday György harminczados. [2])

1820. jan. 23 án Torday József, István és János az erdélyi kir. tábla által itéletileg czimeres nemesekül ismertettek el.

Megjegyezzük itt, hogy átalában több előnévvel élő Torday családok származási viszonyai bővebb vizsgálatot és földeritéseket igényelnének.

---

[1]) Apor, Synopsis Mutationum 293.

[2]) Ugyan ott.

Torkos család. Dunántúli nemes család, mellyel régebben Győr, Mosony, Komárom megyében találkozunk, már a XVII. század második felében a nemesség sorában találjuk, midőn Torkos Jakab 1682-ben komárom vármegye jegyzője volt. [1]) János 1693-ban Győr megye táblabirája, István 1693-ban gr. Tököly Katalin tiszttartója voltak, ez utóbbi 1728-ban Győr megyében esküdt, pecséte szerint czímerül zöld ágat tartó oroszlánt viselt.

Mint protestans vallású család, tagjai közül legtöbben egyházi pályán szerepeltek. Jakab, ki 1721 ben Jénában tanúlt, utóbb pápai ref. lelkész és senior volt. [2])

Az eddig említett két Jakab közül egyik 1725-ben III. Károlytól előbbi nemességében megerősitetett [3]) ilyen czímerrel: a vért vörös udvarában zöld téren magas csalánbokor zöldel, két felől két arany oroszlán ágaskodik, első lábaikkal a csalánba kapaszkodva. A vért fölötti sisak koronájából száraz fa-derék emelkedik ki, mellette balról fél fekete sasszárny lebeg. Foszladék jobbról és balról arany-vörös.

Papi pályán álltak még András győri születésű, ki 1692-ben Wittebergben tanúlt. [4]) Ennek egyik fia szintén ott tanúlt 1732-ben, 1737 ben Győrben evang. tanító, másik fia Mihály 1743-ban wittebergi tanuló, azután modori pap, végre Dunántúli lelkész, meghalt 1801-ben [5])

A Dunántúli ágból származott Torkos Mihály, ki Győrött született 1793. jun. 19 én; Mosony megyénél kezdé hivatalos pályáját, hol előbb főjegyző, majd 1833. táján első alispán lett, utóbb királyi tanácsos, 1847. előtt a m. kir. udvari kanczellariánál refer. tanácsos. Többször volt Mosony megye követe. Meghalt mint septemvir 1861-ben, és eltemettetett Nógrád megyében szerzett Gárdonyi puszta birtokán. Testvére és gyermekei ezek: László, kinek neje Balassa Emilia, továbbá Torkos Ida Térey Ignáczné, Teréz és Luiza.

A családnak egyik ágából a múlt században Bihar megyében Vértesen lakótt Torkos kapitány, kinek gyermekei voltak: Károly Ferdin. főhg. gyalog ezredbeli százados, Imre 1788-ban Bihar me-

---

[1]) Eredeti okirat szerint.

[2]) Haan, Jena Hung. 45.

[3]) Collect. herald. nro. 323.

[4]) Bartholomaeides Memoria Ungarorum 193. — de az alkalmasint téve dés leszen? hogy ő 1776-ban versett adott volna ki.

[5]) Ugyan ott.

gyében a Josephinum rendszer alatt alügyész, és Zsófia m.-telegdi Csanády György második hitvese. [1])

A családnak ismét más ágából volt István, kinek gyermekei: 1. István volt lelkész, utóbb iró és a „*Füles Bagoly*“ szerkesztője, meghalt 1865. febr. 13-án, 2. Károly, 3. Imre, 4. Zsuzsi, Harsányiné.

Torma család. (Lasztóczi †) Zemplin vármegye kihalt családa, [2]) mely oklevelek szerint már a XV. században virágzott. 1487-ben élt György. — Oklevelek szerint:

1506-ban lasztóczi Thorma alias Csernek János egy curiát impetrál Lasztóczon; ellen mond Lasztóczi Bencze.

1550-ben György bevezettetik és beiktattatik Kelecsénybe.

1561-ben Ferencz, Kata, Klára bevez. és beiktattatnak a lasztóczi, csapóföldi és kolbásai birtokukba.

1570-ben Ferencz megveszi Khatus Mihály és Tamástól czékei birtokát. Nevezett Klára 1577-ben Balogh Albertné. 1572-ben él Borbála, továbbá Erzsébet Miklósnak leánya.

1581-ben György de Paska alias de Lasztócz praedium de Csapóházát birja. 1592-ben Balogh alias Torma Ferencz, Miklós, Anna Csorba Mihályné.

1606-ban Kristóf, 1611-ben Eufrosina, 1613-ban György és neje Bokri Erzse, 1637—1655-ben Andreas de Paska (Paskai Torma András) gyermekei: Ádám, Rebeka, János deák (litteratus) özvegye 1611. Judit Ujhelyi Jánosné éltek. 1678-ban említetik Rebeka özvegy Bakay Mártonné. 1687-ben János Vég Jakab Kata férje fordúl elő.

Szintén a XVII. század elején említetik Bálint, kinek neje Herczeg Krisztina Herczeg Györgynek Zerechen alias Herecsényi János leányától való leánya volt, Bálintnak fia Ferencz, ennek gyermekei Judit, György, András, Kristóf és Klára Balogh Ferenczné.

1732-ben élt Visolyi Ferencz, a magba szakadt Torma család utólsója, ki eladta birtokát (Lasztócz, Kolbása, Mihályi, N. és k. Kázmért) Kazinczy Dánielnek.

Torma család. (Forgolányi †) Ugocsa megyei kihalt család, lehet hogy a felebb említett lasztóczi Tormákkal rokon volt Már a XIV

[1]) B. Vay, német hivség.

[2]) Szirmay, C. Zemplin not top. 105.

században virágzott. [1]) 1481-ben Gergely a Sásváriak ügyében királyi ember volt. [2]) 1509-ben élt forgolányi Thorma máskép Márton Miklós.[3]) E Torma család irhatta magát Daboiczról is.[4])

Torma család. (Alsó-Takácsi) melyből Ferencz Veszprém megye alispánja volt 1604-ben.

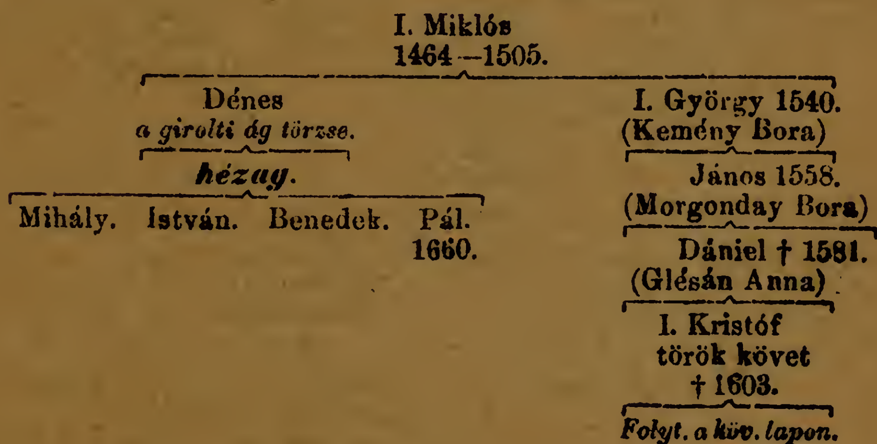
Torma család. Él Heves megyében, Zemplin megyében is a czimer leveles családok sorában; továbbá találjuk Borsod és Gömör megyékben, ez utóbbiakból Anna, Szontagh Albert 1848—50. Gömöri szolgabiró neje.

Torma család. (Csicsó-Keresztúri) Erdély előkelőbb nemes családai közül való. Családfaja a XV. századig terjed fel az 1464—1505. körül élt Torma Miklósig, kitől mindjárt két fia Dénes és I. György által két ágra terjedt a nemzetség, azonban Dénes ága, mely girolti ágnak neveztetetett, a XVII. században négy külön ágon megszakadt. I. György ága máig él.

A család Magyar országból szakadt Erdélybe, állitólag az említett I. György által 1540. körül, de ezen esetben is testvérének ivadékát is az Erdélybe beszármazottak közé kell számitanunk, mert Girolt helység, melyről ez ág neveztetik Belső v. Közép Szolnok megyében (szintén Erdélyben) fekszik.

A család leszármazása [5]) következő:

I. tábla.

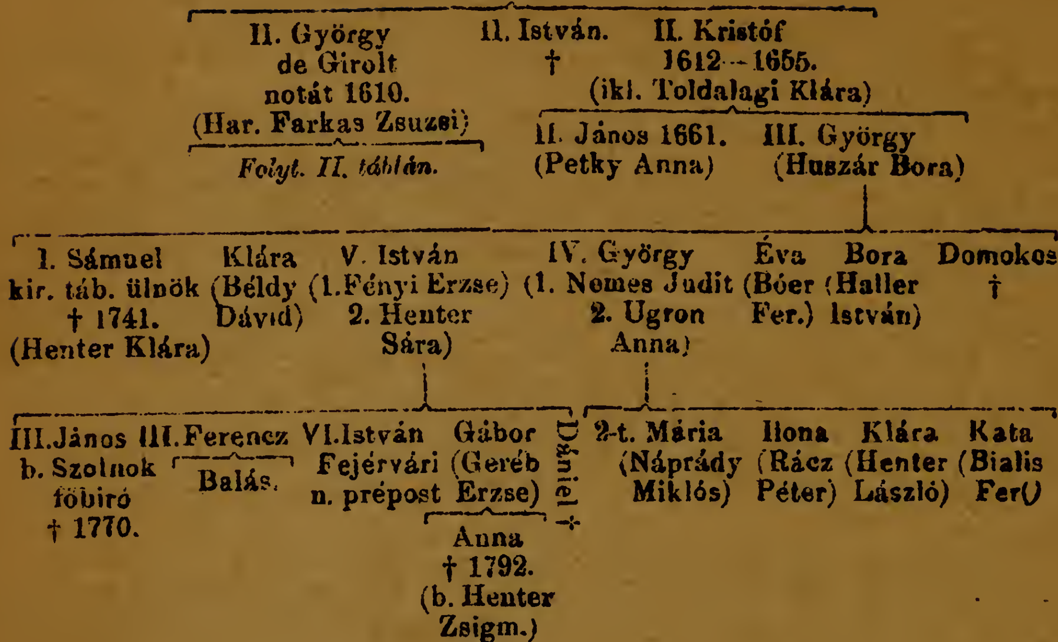
[1]) Teleki, Hunyadiak kora XII. 361.

[2]) Eredeti okirat.

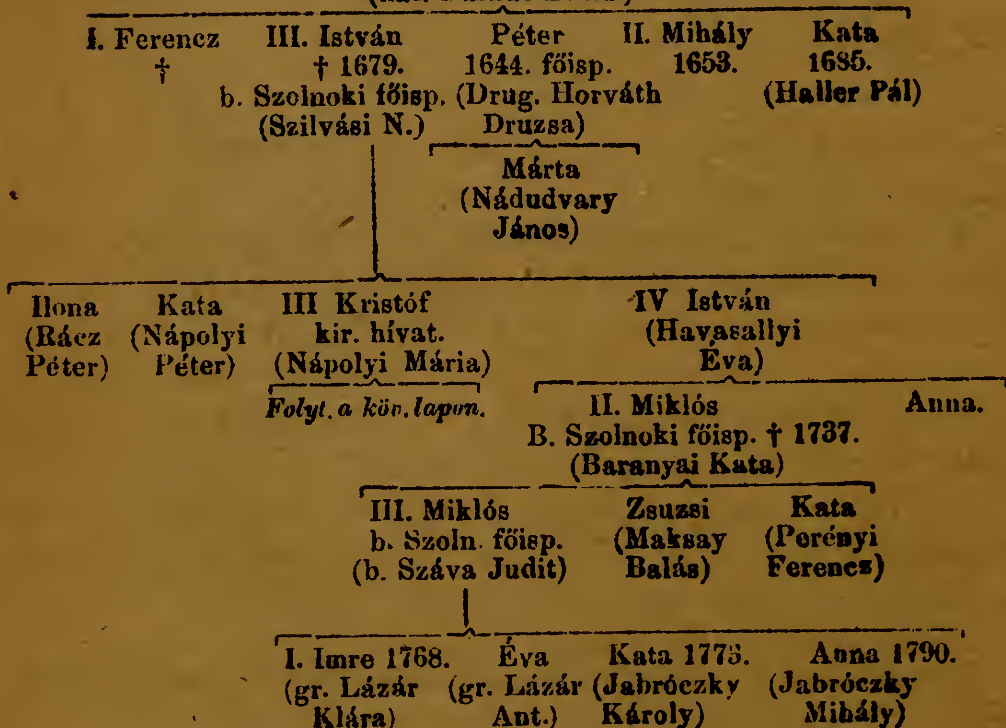
[3]) Szirmay C. Ugocsa 129.

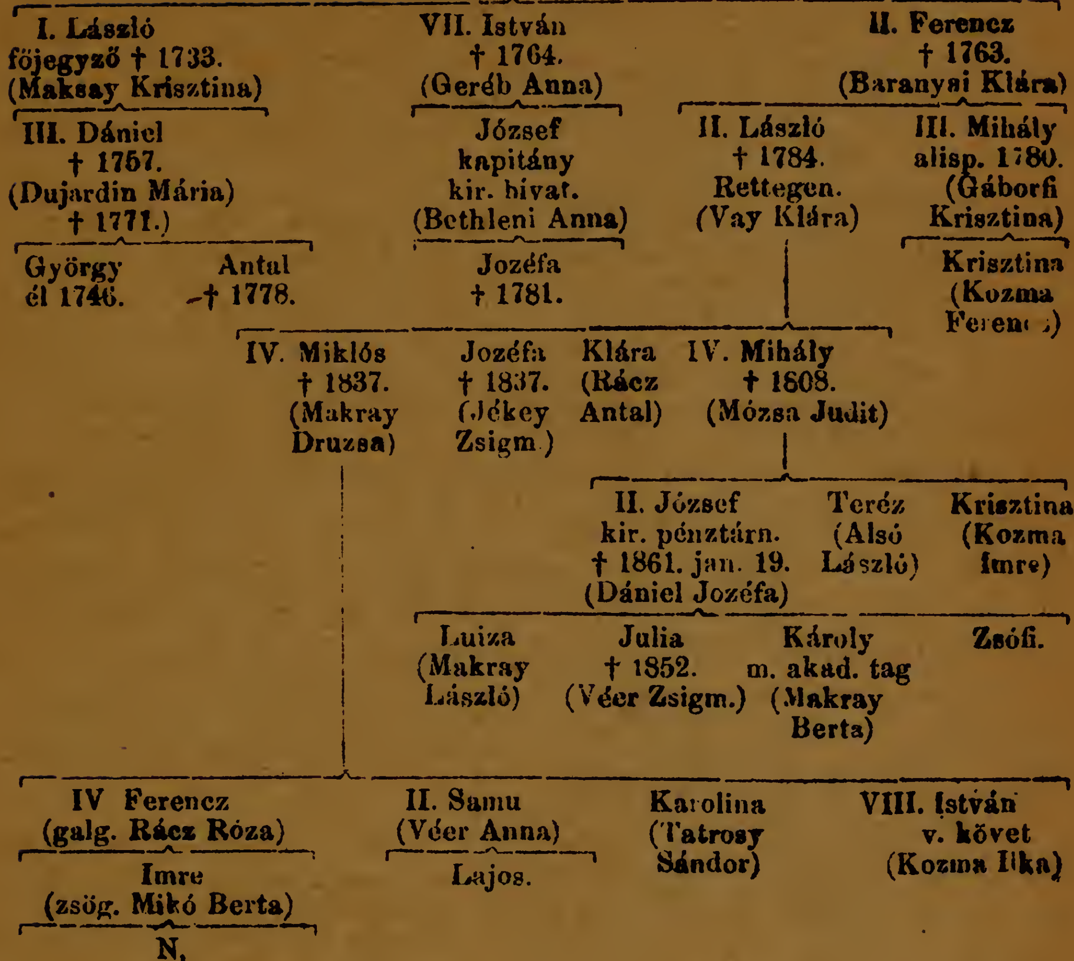
[4]) Ugyan ott 157.

[5]) Kővári, Erd. nev. cs. 242. Hodor Kár. közl. Mike S. Gyüjteményéből és egyéb töredékes források után.

I. Kristóf, ki az előbbi lapon.
török követ
† 1603.
II. György
de Girolt
notát 1610.
(Har. Farkas Zsuzsi)
Folyt. II. táblán.
II. István.
†
II. Kristóf
1612—1655.
(ikl. Toldalagi Klára)
II. János 1661.
(Petky Anna)
III. György
(Huszár Bora)
I. Sámuel
kir. táb. ülnök
† 1741.
(Henter Klára)
Klára
(Béldy
Dávid)
V. István
(1. Fényi Erzse)
2. Henter
Sára)
IV. György
(1. Nemes Judit
2. Ugron
Anna)
Éva
(Bóer
Fer.)
Bora
(Haller
István)
Domokos
†
III. János
b. Szolnok
főbiró
† 1770.
III. Ferencz
Balás.
VI. István
Fejérvári
n. prépost
Gábor
(Geréb
Erzse)
Anna
† 1792.
(b. Henter
Zsigm.)
Dániel
†
2-t. Mária
(Náprády
Miklós)
Ilona
(Rácz
Péter)
Klára
(Henter
László)
Kata
(Bialis
Fer.)

II. t a b l a.

II. György, ki az I. táblán.
de Girolt
notát 1610.
(har. Farkas Zsuzsi)
I. Ferencz
†
III. István
† 1679.
b. Szolnoki főisp.
(Szilvási N.)
Péter
1644. főisp.
(Drug. Horváth
Druzsa)
Márta
(Nádudvary
János)
II. Mihály
1653.
Kata
1685.
(Haller Pál)
Ilona
(Rácz
Péter)
Kata
(Nápolyi
Péter)
III Kristóf
kir. hívat.
(Nápolyi Mária)
Folyt. a köv. lapon.
IV István
(Havasallyi
Éva)
II. Miklós
B. Szolnoki főisp. † 1737.
(Baranyai Kata)
Anna.
III. Miklós
b. Szoln. főisp.
(b. Száva Judit)
Zsuzsi
(Maksay
Balás)
Kata
(Perényi
Ferencz)
I. Imre 1768.
(gr. Lázár
Klára)
Éva
(gr. Lázár
Ant.)
Kata 1773.
(Jabróczky
Károly)
Anna 1790.
(Jabróczky
Mihály)

A Diénestől lejövő girolti ágon *(I. tábla)* P á l 1660-ban N.-Várad védelmében szerepelt. [1])

A családnak birtoki fő fészke és székhelye Csicsó-Keresztúr, melyet a család Kővári szerint Izabella királyné alatt kapott.

I. György ágán annak egyik utóda I. K r i s t ó f több követségben vett részt. [2]) Meghalt 1603 ban. Három fia közül kettő II. G y ö r g y és II. K r i s t ó f két külön ágat alapítottak. Ez utóbbi ág az I. táblán látható.

II. K r i s t ó f o t Báthori Gábor állítólag szép neje féltéseért nótáztatja. Fia. II. J á n o s Kemény János pártján állt 1661-ben,

---

[1]) Szalárdy, Siralmas krónika 539.

[2]) Wolph. Bethlen, Hist. V. 55. Katona Hist. crit. XVIII. 40. Kővári szerint.

ezért Apaffy Mihály nótáztatá; de gyermektelenül halt el. Testvére III. György brenhidai Huszár Borát vette nőül. Ettől hét gyermekét ismerjük. Ezekből I. Sámuel 1698-ban kir. hívatalos, 1709. mint kurucz Moldvából kegyelemre tér haza, utóbb B. Szolnok várm. főbiró, végre kir. táblai ülnök, meghalt magtalanúl 1741-ben. [1])

IV. György kétszer nősült, első neje Nemes Judit, a második Ugron Anna, ettől négy leánya a táblán áll. [2])

V. István 1698-ban a fejérvári orsz. gyűlésen kir. hívatalos. Első neje Fényi Erzse, a második Henter Sára. Ezektől öt fia maradt, mint a tábla mutatja; közülök III. János B. Szolnok főbirája és kir. hívatalos volt, meghalt 1770-ben. VI. István fejérvári n. prépost. Gábor Geréb Erzsétől nemzé Annát, báró Henter Zsigmondnét, de meghalt 1792-ben. Ez ág fiágon kihalt.

A másik ág I. Kristófnak említett idősb fiától II. Györgytől, ki Giroltról irá előnevét, ered. Ez is notát kap 1610-ben, [3]) de 1614-ben Bethlen feloldozá. 1638-ban Kamuti Farkas államrabért ő is kezességet vállalt. Neje harinnai Farkas Zsuzsanna volt. Gyermekeiből II. Mihály 1675-ben kurucz-vezér, Diószeghnél csatát veszt.

I. Péter fejedelmi tanácsos 1635-ben a dézsi gyűlésen, és főispán 1641-ben. [4]) Nejétől Drugetyevith Horváth Druzsatól egyetlen leányát Mártát Nádudvary János vette el.

III. István 1662-ben mint ellenzéki szintén nótáztatott, de a köv. évben feloldatott. Meghalt 1679-ben. Neje a Szilvásy családból volt. [5]) Gyermekei mint a táblázaton állnak: Ilona, Kata, III. Kristóf és IV. István. Azonban ez adatoknál egy pontban teljes biztosságra nem támaszkodhatni. Mert némelyek szerint III. Istvánnak második neje lett volna Havasallyi Éva, más adat szerint pedig Havasallyi Éva IV. Istvánnak neje volt, csak az bizonyos hogy Istvánnak Havasallyi Évától volt fia II. Miklós, a Belső Szolnoki főispán, [6]) kit Apor Péter mint jó katholikust kidícsér. [7]) Meghalt 1737-ben. Ennek nejétől Baranyai Katától gyermekei közül III. Miklós

---

[1]) Hodor Károly közl. — Apor Pet. Synopsis mutationum 293—310.

[2]) Apor Lusus mundi 60.

[3]) Kállay, Székely nemzet. 284. Benkő Transyl. I. 259.

[4]) Kállay id. h. 284. Kemény János Önéletirása 306.

[5]) Kővári szerint Judit, más adat szerint Erzse, ismét másutt Zsusa néven.

[6]) Verestói György, Holtakkal való Barátság.

[7]) Apor Péter, Synopsis Mutationum 198.

ismét b. Szolnoki főispán volt. Ennek nejétől báró Száva Judittól (ki utóbb Béldi Józsefhez ment férjhez) három leánya és egy fia I. Imre maradt, ki magnélkül halt meg.

III. Kristóf (III. Istvánnak Szilvásy leánytól fia) 1698-ban a fejérvári országgyűlésen kir. hivatalos, nejétől Nápolyi Máriától három fiát I. Lászlót, VII. Istvánt és II. Ferenczet nemzé. Ezekből csak a legutóbbinak ága maradt fenn. Ennek Baranyay Klárától egyik fia II. László († 1784.) négy gyermeket hagyott maga után. Ezekből IV. Miklós és IV. Mihály ismét két ágat alapitának. Ez utóbbinak fia a derék József, 1848-ig. B. Szolnok vármegye király pénztárnoka, többször követ az ellenszéki pártból, István unoka test vérével együtt, 1848-ban a pesti nemzetgyülésen is képviselő. Meghalt 1861. januar 19-én. Belső Szolnok megye történetén dolgozott, és értekezései a Tudományos gyüjteményben is jelentek meg. Gyermekei közül egyetlen fia Károly magyar akadémiai tag, a római történelem és régiségtanban legjelesb fiatal tudósunk.

A család czímere a vért kék udvarában arany koronából kinőlt három leveles torma, melyre kigyó tekerődzik.

Megjegyzendő még, hogy Bethlen és Rákóczy Györgykori armilustrumok telvék a némai Torma család neveivel.

Nem helyezhetők a táblázatra: azon Torma Gergely, kit 1627-ből főnemes székelynek ír Kállay. [1]) Továbbá

Torma Éva szász-czegői Balogh Györgyné, Girolton volt birtokos, tán a kihalt girolti ágból, és egy másik Éva Alsó Mihálynak volt hitvese.

Tormássy család. Vas megyei eredetű nemes család, mennyiben ott érte a családot a megnemesedés a XVII. század első felében, mely időtől a család leágazása némileg ismeretes. A czímeres nemes levelet Tormássy Gergely és általa testvérei István és Benedek nyerték Bécsben 1633. april. 20-án II. Ferdinand királytól, és azt 1634. junius 1. napján Vas megyében Szombathelyen tartott közgyülésen kihirdetteték.

A család Vas megyéből Baranya, innen Krassó és Temes, továbbá Heves és Nógrád megyékbe, söt Pest megyébe is elszármazott.

Baranya megyéből Tormássy Mihály 1891. máj. 4-én vett ki nemesi bizonyítványt, mint akkor már Krassó vármegye szolgabirája

---

[1]) Kállay, Székely nemzet. 285.

és azt ott azon évi nov. 28-án hirdettette. Utódai Temes megyében Mély-Nádason birnak.

Nógrád megyében beházasodás utján Dömök Terézíát vévén nőül a katassói pusztán birt Tormássy Gábor, kinek egyetlen fia nőtlenül elhalván, most csak leányai élnek.

Tolna megyében — úgylátszik — a közszerző Istvánnak utódai élnek. Pest megyében Benedek utódai, tán ezek utódaiból való István, ki 1801-ben Pest megyei alszolgabiró volt.

Benedeknek egyik fia György állítólag Pest megyei Kecskemétre telepedett, és ott mint zenész „Hegedüs"-nek neveztetvén el, ivadéka e néven lett ismeretes annyira, hogy még I. Mihálynak fiai is az egyházi keresztelési könyvekben [1]) e néven vannak beiktatva. Azonban nevezett I. Mihály felkeresvén a folyvást nemesi gyakorlatban élő Tormássyakat Tolna megyében, miután ott az eredeti czimeres nemeslevél felmutatása mellett György ősének Vas megyéből Kecskemétre telepedését, és ott keresetmódja által a Hegedüs névnek reá és ivadékára lett tapadását tanúk vallomásaival törvényesen igazolta, Tolna megyétől 1745. jun. 1-jén nemesnek elismertetett, és erről nyert bizonyítványát Pest megyében nov. 22-én kihirdetteté.

I. Mihálynak egyik fia III. János (szül. 1744.) halasi ref. lelkész, a dunamelléki egyházkerület tanácsbirája, főjegyzője, utóbb Superintendense volt. Nejétől Varjas János debreczeni nagyhirü tanár leányától Varjas Máriától két leánya és egy fia Lajos maradt.

Most nevezett Lajos szül. Halason 1784. dec. 16-án. Orvosi pályára lépvén, Bécsben 1812. máj. 2-án doctorrá avattatott, és még azon évben Békes megye főorvosává neveztetett. E téren 1862-ig, midőn agg kora miatt leköszönt, sokszoros érdemeket szerzett, és 1855-ben arany érdemkereszttel is kitüntetett. [2]) Pest megyétől 1821. aug. 29-én kivett nemesi bizonyítványát, Békes megyében [3]) dec. 28-án gyermekei neveikre is kihirdetteté. Nejétől Báthory Juliannától (B. Gábor superintendens leányától) a táblán látható két leánya és két fia maradt nagy korig életben, de ezekből is János, az idősb (szül. 1815.) egykor Békes megye főjegyzője, 1848-ban ministeri, utóbb n.-

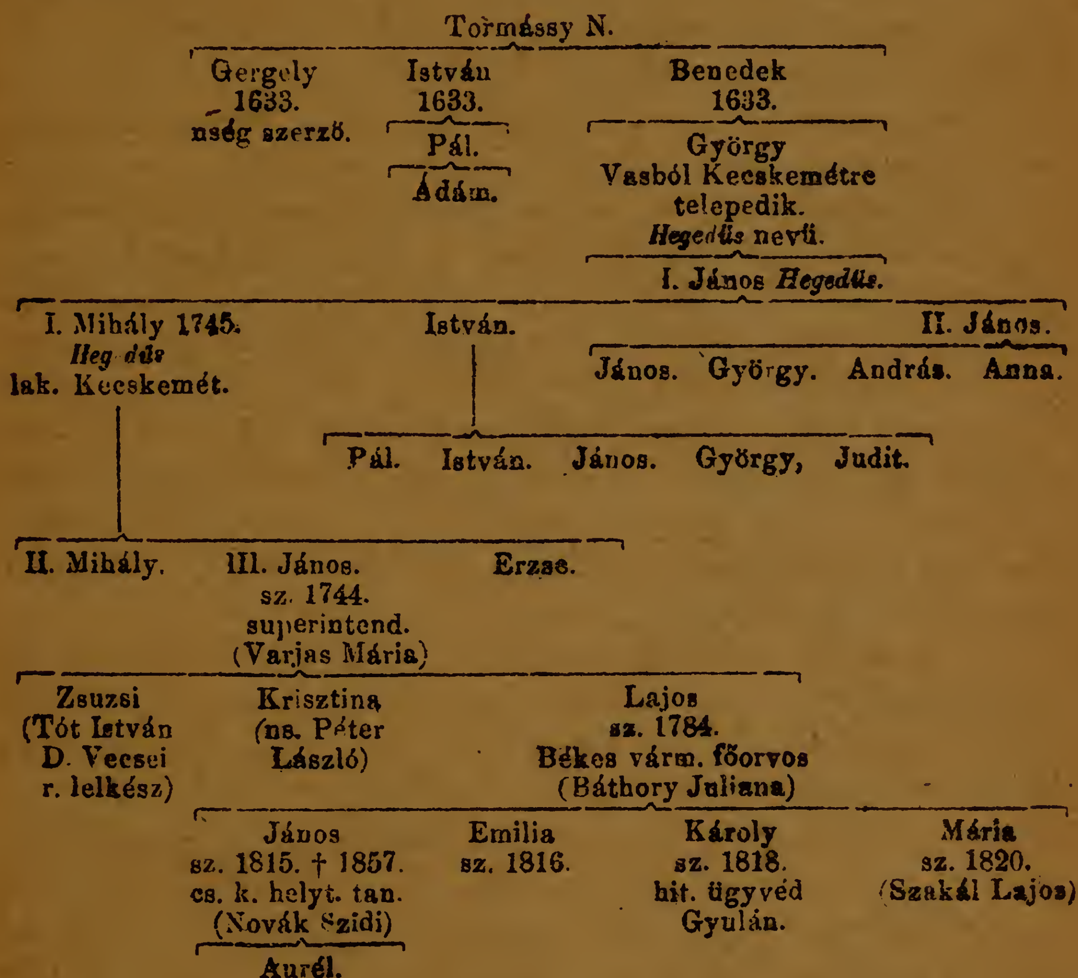
[1]) Lásd Vasárnapi Ujság 1862. évi 9. számban Dr. Tormássy Lajos életrajzában.

[2]) L. arczképét és életét a Vasárnapi Ujság felebb id. számában.

[3]) Békes várm. Jegyzőkönyv 1697. szám alatt.

váradi cs. kir. helytartósági tanácsos 1857-ben meghalt, egy fiút Aurélt, és nejét Novák Szidoniát [1]) özvegyen hagyván. Testvére Károly (szül. Gyulán 1818.) hites ügyvéd és Gyula városi közgyám.

A leszármazás az idézett nemesi bizonyítványokból tudhatólag következő:

A család czímere a vért kék udvarában hármas kőszirt középsőjén fészkében ülő s fiait melle vérével tápláló pellikán, a kőszirtre kigyó tekerődzik, mely a pellikán fiait megölé. A vért fölötti sisak koronáján szintén fiait tápláló pellikán van. Foszladék jobbról aranyfekete, balról ezüstvörös.

Tán szintén e Tormássy családból eredt azon Tormássy Mi-

[1]) Novák Antal volt Békesi alispán és arany sark. vitéz, és Placsintár Magdolna leánya.

hály is, ki 1786-ban Bereg és Ugocsa megyéknek a József-rendszer alatt judicii subalterni actuariusa volt. [1])

Tornay család. 1444-ben Tornay Szevesztrén Torna vármegye főispánja volt. [2]) Tornay Jakab 1526-ban János király részén állott. [3])

Ámbár a felebbieknek az idézett helyeken Tornay alakban fordúl elő családnevök, mégis nevezett Jakabról bizonyos, hogy másutt Tornallyay-nak neveztetett, [4]) de átalában áll az, hogy a Tornallyay család Tornay „de Tornallyá"-nak neveztetvén, valósággal ezen régi Tornay és Tornallyay nevek alatt ugyan egy család tagjai értettek. *Lásd Tornallyay cs.*

Tornallyay család. (Tornallyai) Gömör vármegye egyik legrégibb családa, mely Torna váráról vette nevét. Törzse a XIII. század közepén élt Gömör megyei Gál (Gallus) volt, kitől a XVI. század végeig, hol ez ág kihalt, következő ivadék vette [5]) származását.

Gallus
de Cottu Gömör.

Murány 1274. — Felicián 1274. — I. Pál 1274. — Péter 1274.

Felicián 1274.: I. János 1330.
I. Pál 1274.: II. János Peten. — Miklós.
Péter 1274.: III. János. — Miklós.

I. János 1330.: László 1364. — I. Benedek 1364.

I. Benedek 1364.: Demeter 1425. — György. — IV. János. — Domokos. — Gál. — Tamás. — Sandrin de Tornallya. — Simon Magnus dictus de Tornallya

Demeter 1425.: György 1425. — Adrian de Tornallya.
Sandrin de Tornallya: Miklós 1474. — István
István: II. Sandrin 1474.
Simon Magnus dictus de Tornallya: Tamás 1474.

II. Sandrin 1474.: László Tornallyay. — V. János de Alsó Tornallya † 1526. Mohácsnál — Péter Pethő de Tornallya. — Jakab de F. Tornallya kincstárnok Gömöri főisp. 1528. — Bernát de Torn. — István de Tornallya.

László Tornallyay.: Bálint.
V. János: Albert 1479. — Miklós 1479.
Jakab: VI. János 1549.
VI. János 1549.: Anna 1581. (Serényi Mih.)
Bernát: Ferencz 1550.
István de Tornallya.: Ferencz. — András.

---

[1]) Szirmay, C. Ugocsa p. 68.
[2]) Teleki, Hunyadiak kora I. 4.9. X. 168.
[3]) Szerémi Emlékirata 175. 208.
[4]) Jászay Pálnál, A magyar nemzet napjai a moh. vész után 81. és 241. lapon Tornallyay-nak írva.
[5]) Wagner Mss. tab. XL. Ide veendő Mss. Musaei folio lat. nro 446. pag. 20.

Eddig e családfa. I Pálnak lehetett fia azon Tornai Pál, ki 1349-ben élt. [1])

I. Benedeknek nyolcz fia volt, ezek közül a hat első Facziánnak neveztetvén, Gömör megyei Kövi helységet foglalták el.

I. Sandrin-tól származik tovább a Tornallyai család. Ennek egyik fia V. János de Alsó Tornallya, valószinüleg az, ki 1498-ban Gömör alispánja volt, [2]) Wagner szerint Mohácsnál esett el 1526-ban, fia, Albert és Miklós már 1479-ben nagykorúak voltak. [3])

Nagyobb szerepet vitt II. Sandrinnak fia Jakab, ki 1526-ban mint János király híve, annak kincstárnoka, és 1528 ban Gömör vármegye alispánja volt. [4]) Ennek fia VI. János megkapta nagybátyja V. János javait. És bírta Murány várát is, mellyet gyámja a murányi várkapitány Basó Mátyás igyekezett töle elrablani. [5]) Török rabságba esvén, 1558-ban A. és F. Tornallyai, lapsai, keleméri pozbai, f.-rási Gömörben, Kis-sz.-mihályi és Jakori Sáros megyei javait a Dóczy-aknak elzálogítá váltság miatt. Ezen oklevélben tornai Tornallyay-nak neveztetik. [5]) Csak egyetlen leánya maradt: Anna, Serényi Mihályné, ki 1581-ben élt, kinek azonban vagyonát más ágbeli rokonai Tornallyay Zsigmond, István és György elfoglalták.

Itt táblázatunk megszakad, de a család nem halt ki, már a nevezettek közül Tornallyay Zsigmondot 1595-ben Gömör vármegye alispánai sorában találjuk. [7]) Utánna

T. György 1603. 1609 ben volt Gömör megye alispánja, [8]) ki 1615-ben adott számot hivataláról.

1643 ban T. Márton, 1663—1677-ben T. Zsigmond voltak Gömör megye alispánjai. [9])

T. Ferencz 1680-ban hütlenségi bélyegen javait veszté, de talán ő az, ki 1702-ben Gömör várm. másod alispánja volt. [10])

---

[1]) Fejér Cod. dipl. tomo IX. vol. 1. p. 695.

[2]) Magyar tud. társ. Évkönyvei III. köt. 96. Bartholomaeidesnél nincs meg.

[3]) Teleki, Hunyadiak kora XII. 102. 103.

[4]) Jászay Pál, A magy. nemz. napjai a moh. vész után 81. 241. 149. Lásd Kaprinai Mss. B. tomo XXVII. p. 248. Bartholomaeidesnél hiányzik a főispánok névsorából.

[5]) Budai Fer. Hist. lex. III. 433.

[5]) Sz benedeki Convent fasc. 23. 1.

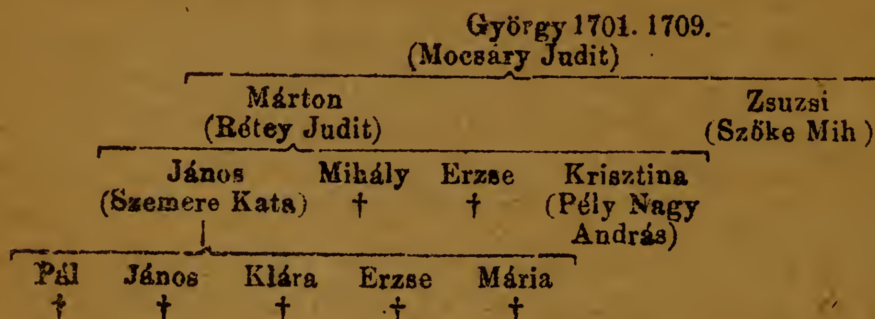
[7]) Bartholomaeides C. Gömör pag. 757.

[8]) Ugyan ott.

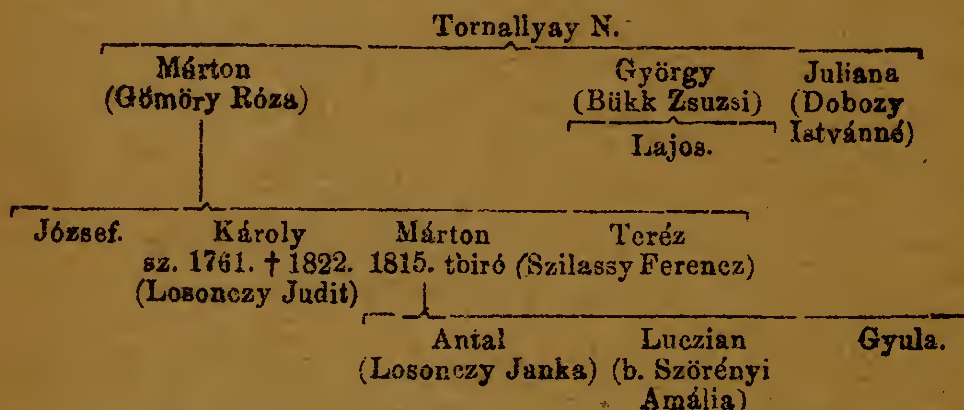
[9]) Ugyan ott 758.

[10]) Ugyan ott 253. és 759.

1701-ben élt György, ki b. Khargen-nak a Salgó vári urodalomba történt beiktatása ellen tiltakozott. [1]) Birt Nógrádban is 1708-ben. Ennek nejétől Mocsáry Judittól ága következő, de kihalt:

Közelebbi korig lenyúlik a következő táblázat:

Az e táblan álló Károly szül. 1761. mart. 31-én, nőül vette 1788. jun. 16-án Sajó-sz.-Péteren Losonczy Károlynak Ragályi Judittól leányát Juditot. — Meghalt 1822. april. 15 én.

E családból volt Tornallyai Demény is, ki 1493-ban Krakkóban járt iskolába. [2])

A család ma is él, sajnos, hogy teljes családfáját nem ismerjük.

Tornya család. (Toronyfalvi) Erdélyi család, egykor a gazdagabbak és jelentősebbek egyike. Hazájok Hunyad megye, itt volt táblabiró Tornya Péter, ki 1694-ben halt meg, [3]) maradt fia Péter.

1760 ban élt István, kinek neje gr. Bethlen Mária volt. Utánna T. Klára gr. Kún Zsigmondné.

---

[1]) Sz. benedeki Convent Capsa G. fasc. 4. nro 5.

[2]) Bursa Cracoviensis pag. 20.

[3]) Baranyai Halotti beszédei.

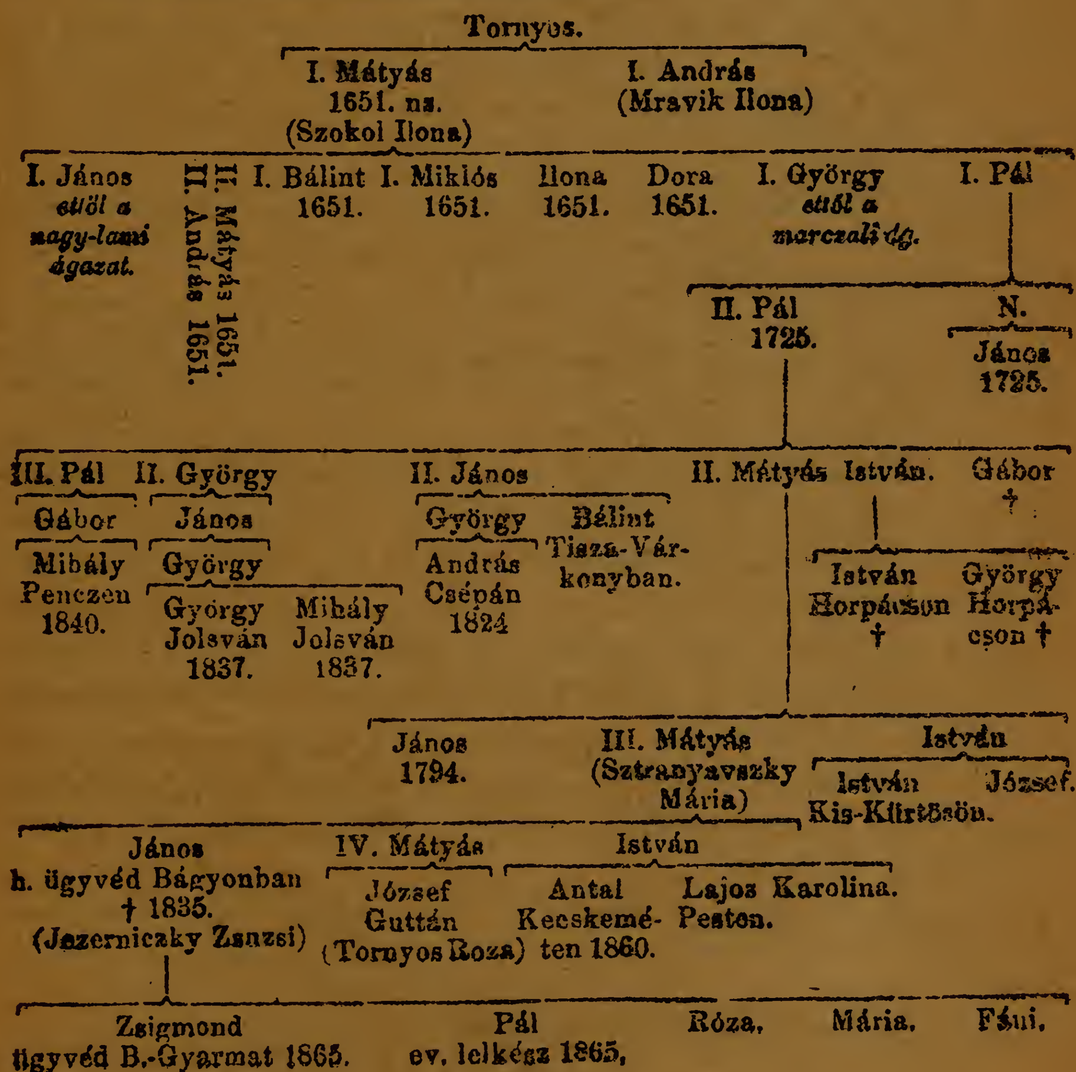
Sámuel 1791—92-ben az erdélyi országgyülésen regalista, neje volt b. Szentkereszti Sára.

A család most is él Hunyad megyében, hol birtokos is. László 1848-ban ott árvaszéki biró volt.

Egyik tagja a családnak T. Ádám Krassó megyébe költözött, hol Szászkai jegyző volt. Hunyad megyétől 1832. nov. 2-án kelt nemesi bizonyitványát Krassóban 1833. april. 29 én hirdetteté ki, fia 1858. körül a Lugosi cs. kir. járásbiróságnál hivatalnok volt.

Tornyos család. Nógrád megyei nemes család. Törzse Tornyos Mátyás, ki 1651-ben III. Ferdinánd királytól kapott czímeres nemeslevelet, mely nevezett megyében azon évben kihirdettetett és melyben gyermekei közül az akkor már élők u. m. I. János, II. András, II. Mátyás, I. Bálint, I. Miklós, Ilona és Dorottya, nemkülönben testvére I. András és neje Mravik Ilona is megneveztetnek.

A család leszármazása következő:

A családnak egyik ága, mely I. Jánostól ered Nógrád megyei Nagy-Lamon igen elterjedt, úgy hogy annak nemzékrendét összeállítani már most is nehezen lehetne.

A Nógrád megyei 1684—1755. évig terjedő nemesi összeirásokban az egész Tornyos nemes családból időnként a következőket találjuk:

Az 1684. évi nemesi felkelésben részt vettek András, Mátyás.

1705-ben Bálint és Tamás személyesen, csak fizetéssel járultak a fölkeléshez András és János.

1709. és 1711-ben éltek a nemesek lajstroma szerint idősb és ifjabb Tamás, Simon, Mátyás, János, András, György és másik János 1709-ben.

Az 1722. évi nemesi vizsgálatkor kétségtelen nemeseknek ismertettek János és György.

1726-ban a család ismét produkált és elismertetett.

1755-ben a birtokosok közt találjuk Istvánt Marczalban, és Tamást Nagy-Lamon; — az armalisták közt Jánost, továbbá ifjabb Jánost és Andrást, Nagy-Lamon pedig Mártont, Pált, Sámuelt és Lőrinczet.

A táblázaton legismeretesb II. Pálnak (ki 1725-ben Nógrád megyétől nemesi bizonyitványt vett ki) ágazata. Ez ágon III. Pál unokája Mihály táblabiró Penczen lakott.

II. Györgynek utódai György és Mihály Gömör megyei Jolsván laktak és 1837. april. 17-én Nógrád megyétől nemesi bizonyitványt kaptak.

II. Mátyásnak, kinek fiai János, III. Mátyás és István 1794-ben Nógrád megyébe hirdették ki nemességöket, egyik fiától utódai Kis-Kürtösön székeltek. Másik fiának III. Mátyásnak nejétől Sztranyavszky Máriától egyik fia

János hites ügyvéd, lakott birtokában Bágyonban, meghalt 1835-ben. Nejétől Jezerniczky Zsuzsitól gyermekei közül Zsigmond ügyvéd B.-Gyarmaton, Pál ev. lelkész.

Nem tudjuk a családfára helyezni többi közt a következőket: Tornyos Ferenczet, kinek nejétől Bene Máriától fia Gábor nőül birta Sarnóczay Annát.

Továbbá T. Józsefet, kinek neje Veres Mária 1821-ben özvegynek iratik. Végre István, kinek neje Gáspár Magdolna 1830. körül.

A család marczali ágából, mely a nség szerző Györgytől ered,

volt József 1848. elött Nógrád megye nemesi pénztárnoka, birtokos Marczalban. Fia Vidor.

Toroczkay család. (Toroczkó-szent-Györgyi nemes, báró és gróf.) Erdély legrégiebb törzsökös családainak egyike, mely nevét ős birtokáról Toroczkó-várától vette. Első tudható törzsének I. Venczel tartatik, kit 1241 ben a tatárok a toróczkói várba szorították, honnan a székelyek szabadíták meg, és ezért kapták volna töle Aranyos széket. [1]) Fia II. Venczel 1282—90-ben alvajdá-nak iratik. Ennek fia I. István, és talán I. Mihály 1321—1337. kolosi esperes. [2]) Amannak fia I. Miklós (1373.) Ennek fia I.

László, (kinek azonban az életkorát jelelő 1465. év igen messze esik atyja 1373. évétől.) Testvére lehetett korát illetőleg I. Illés, ki 1467-ben I. Mátyás király elleni összeesküvésben vesz részt. I. Lászlónak nejétől Sombory Zsófitól fia II. László 1496-ban élt; ennek fia Ferencz, és tán leánya Anna Nagy Máténé. [3]) És tán még több

[1]) Mikola 33. Kővárinál Erdély nev. cs. 242. De Kővári már Erdély tört. I. köt. 143. lap, ez esetet 1282. évről I. Venczel fiára a II. Venczelre alkalmazza.

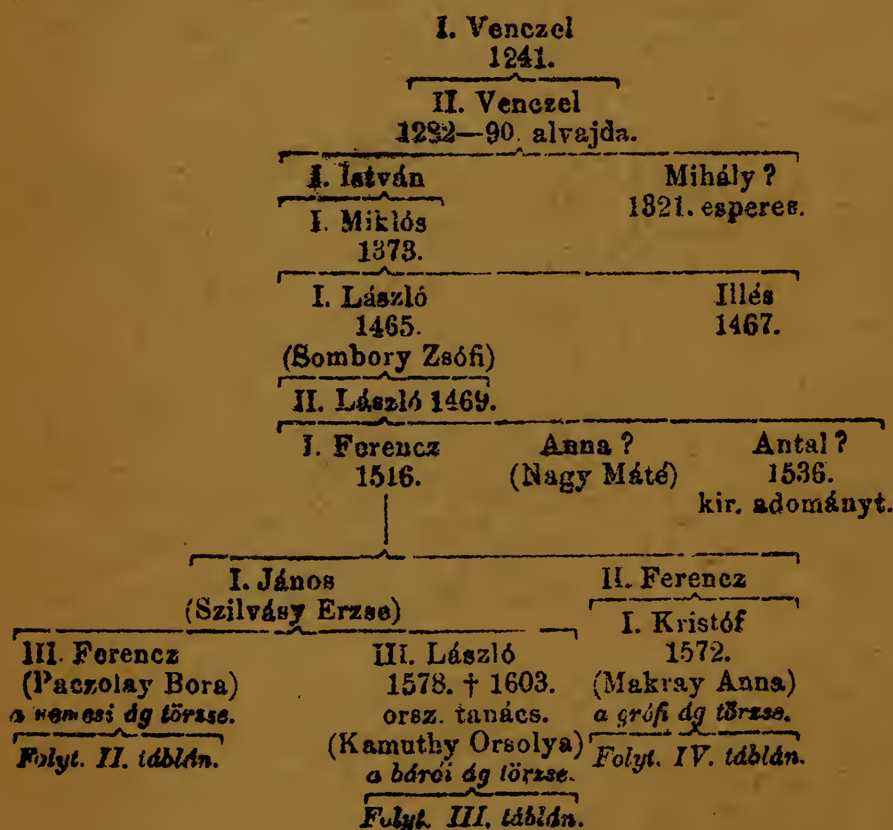
[2]) Fancsali után, Hodor szerint ide tehető.

[3]) Szeredai Ant. Collectio Monumentorum Albae Carolinensium. p. 18. sir-emléken fordúl elő.

valószinűséggel ide sorozhatnók Toroczkai A n t a l t, ki 1536-ban kir. adományt nyert. [1])

Nevezett I. Ferencznél kezdődik a család biztosabb származási fája, két fia I. J á n o s és II. F e r e n c z által két családvonal támad, amannak vonala a nemesi és bárói ágon, II. F e r e n c z vonalán grófi renden időnkig lesarjadzott a család. I. János vonala annak két fia által már ismét két ágra oszlott, úgy hogy idősb fia III. F e r e n c z ága megmaradt nemes renden, másik fiának III. Lászlónak ága báróságra emelkedett, mint mindezen ágak kiválása a táblázaton [2]) feltüntetve szemlélhető:

I. t á b l a.

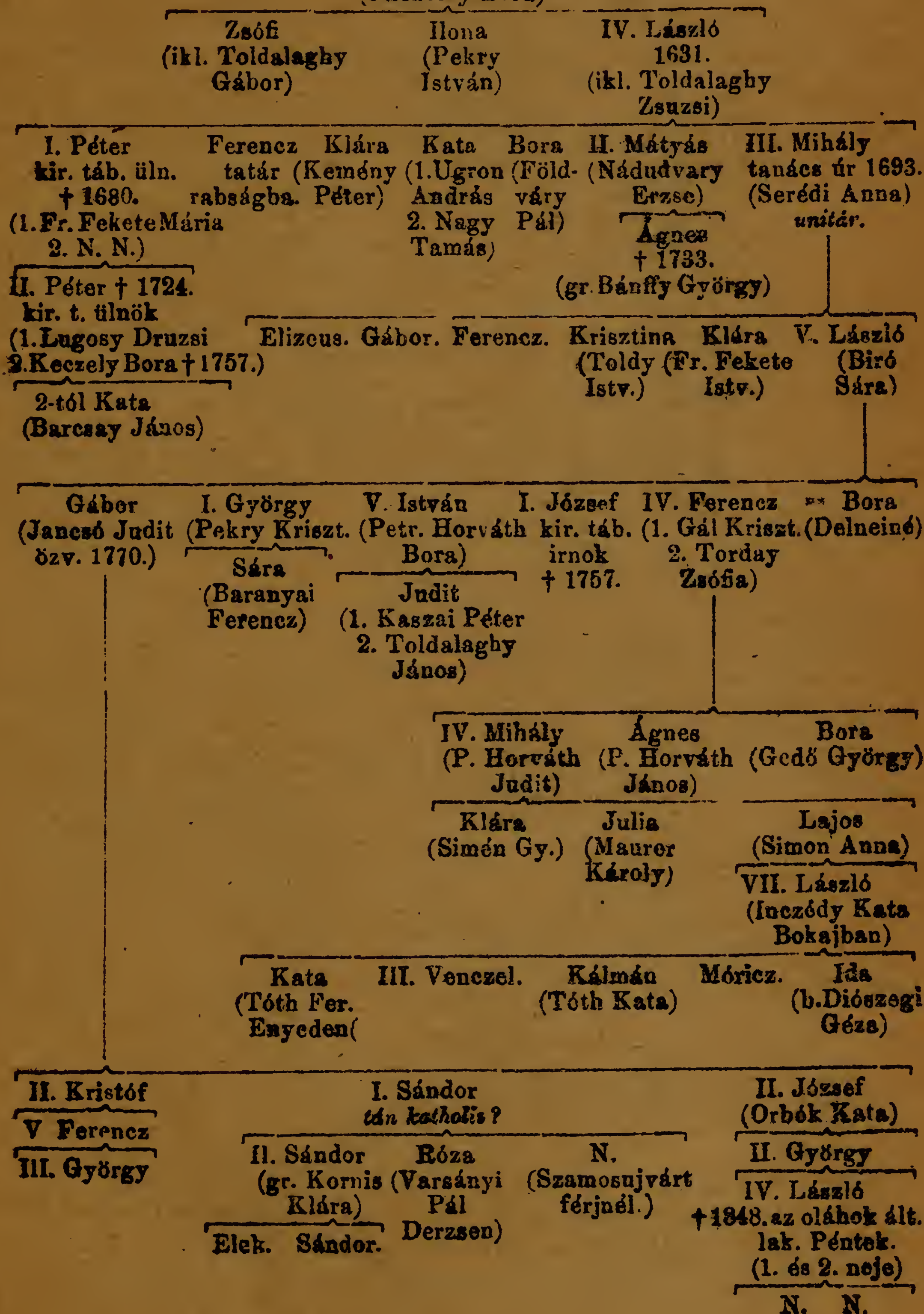

[1]) Kaprinai Mss. B. tomo 28. pag. 82.

[2]) Kővári, Erd. nev. cs. 143. Hodor közlése és más halotti beszédekből és egyéb hiteles forrásokból szedett adatok szerint.

II. tábla.

A nemesi-ág.

III. t á b l a.

A bárói ág.

III. László, *ki az I. táblán.*
1578. † 1603.
tanács úr
(Kamuthy Orsolya)

II. Mihály 1622. (Szalánczy Anna) | Zsuzsi (Ebeni Istv.) | Kata (Dobokay Miklós)

II. János 1652. unitár. (Torma Bora)

III. István † 1712. Aranyos széki fő kir. biró tábornok (Kapy Bora) | Mária 1692. (Bethlen Gergely)

III. János Fogarasi vár s vid. főkap. báró 1734. † 1745. (Petky Sára) | György † | Mária (sz. 1687. † 1738. (Rhédei László) | IV. István 1738. (gr. Gyulay Kata) | Sámuel 1738. † | Kata (Teleki Mihály) | Klára (Toroczkai Zsigm.)

IV. István 1738. (gr. Gyulay Kata):
Anna (Bóér Istv.)

III. János (Petky Sára):
Boldizsár (1. Serédy Julia † 1755. 2. Bóér Zsófia) | Krisztina (Béldy János) | Ignácz 1732. †

Boldizsár:
IV. János (1. Perényi Róza 2. gr. Lázár Kriszt. 1749) | V. István (gr. Baller Cecil) | Lőrincz tanuló. † 1788. | IV. György † | Ágnes (Vay Ádám Szatmárban)

V. István (gr. Baller Cecil):
II. József † 1815. (b. Henter Kata) | Anna (gr. Kornis Antal) | Róza (gr. Teleki Fer.)

IV. János:
1-től Gáspár 1792. (gr. Béldy Kata) | 2-től Mária | Róza.

Gáspár:
V János (gr. Mikes Mária) Novajban Gyulatelken. | Klára. | III. József N. Nyulason Sz. Mihálytelkén (1. N. N. 2. N. N.)

V János:
Róza (Kilyéni Székely Dávid) | Albert † 1862. (b. Baldacci Bora)

III. József:
N. (fiú) Ölyvesen. | Eulália (Désy Sándor)

IV. tábla.

A grófi ág.

I. Kristóf, *ki az I. táblán.*
1572.
(Makray Anna)

II. István
1606.
(Kálnay Bora)

I. Mátyás
elesett 1603.

András
1603.
Karánsebesre
menekült.

I. Zsigmond
unitárius.
orsz. tanácsos 1643.
(Bánffy Anna)

III. Péter ifj.
(1. Kendeffy Judit
2. Dániel Klára)

Erzsébet
1664.
(Rhédey Fer.)

Mátyás.

II. Zsigmond
(Toroczkay Klára)

V. Ferencz.

Erzse
(Kölesséry Sám.)

III. Zsigmond
gróf 1745.
(gr. Teleki
Eszter)

Bora
(b. Naláczy
József)

Kata
(b. Radák
István)

Klára
(gr. Teleki
Ádám)

Sára
(gr. Székely
László)

I. Pál † 1826
cs. kir. kam.
Tordai főisp.
(gr. Teleki Julia
† 1837.

Teréz
sz. 1765. † 1816.
(Naláczy Józs.)

I. Miklós
sz. 1805.
tordai főisp.
(gr. Bethlen
Janka)

Eszter
sz. 1798.
(gr. Bethlen
József)

Julianna
sz. 1810.
(Zeyk Józs.
özv.)

Eszter
sz. 1828.
(gr. Csáky
György)

Pál
sz. 1830.
kat. tiszt.
(b. Bruckenthal
Ilona)

Miklós
sz. 1835.
v. főhadn.
(b Bruckenthal
Arpadina)

Josefina.
sz. 1846.

Miklós
sz. 1859.

Eszter
sz. 1860.

Julia
sz. 1862.

Az I. táblán álló nemesi ágból IV. Lászlónak egyik fia F e r e n c z tatár rabságban szenvedett.[1]) Másik fia I. P é t e r kir. táblai

---

[1]) Petritvevity Horváth Kozma önéletirása 15. lap. a Tört. Kalászokban.

ülnök volt. [1]) Meghalt 1680-ban. [2]) Ennek első nejétől fricsi Fekete Máriától fia II. Péter 1698-ban kir. hivatalos az országgyűlésen, utóbb kir. táblai ülnök. Meghalt 1724-ben. Első nejétől Lugosi Druzsiannától gyermekeit nem ismerjük, második nejétől Keczely Borbálától, ki 1757-ben halt meg, [3]) csak egyetlen leánya maradt: Kata Barcsay Jánosné. Ebben II. Péter ága kihalt.

IV. Lászlónak fia Mátyás nemzé Nádudvary Erzsébettől leányát, Ágnest gr. Bánffy Györgynét, ki 1733-ban halt meg. [4])

IV. Lászlónak fia még III. Mihály is, ki 1693-ban lett fejedelmi tanácsos, [5]) vallására unitárius volt. Nejétől Serédy Annától a táblán látható gyermekei közül csak egyik fia V. László nejétől homoród-sz.-mártoni Biró Sárától (másutt Zsófia) hagyott számos utódot, ezekből két fia Gábor (Pénteken B.-Szolnokon volt birtokos) és IV. Ferencz máig terjedő ágaknak lőnek terjesztői.

I. György, ki leányában kihalt, Toroczkó Sz. Györgyön a falu feletti hegyen nejével zárdát építetett, melybe 1750 ben ferenczes barátok helyeztettek, három pater tartására 7160 ftot alapítványozván. Ekkor építették az egyházat is.

II. József az 1790/1. évi országgyűlésen regalista, és a kamarai és bányászati országos bizottság tagja. Ennek unokáját IV. Lászlót 1848 ban az oláhok ölték meg. Kétszeri házassága után gyermekei maradtak.

A II. táblán a bárói ág látható. A törzs III. László fejedelmi tanácsos és pánczél-csehi birtokos volt. Elesett 1603-ban Brassónál Székely Mózses mellett Toroczkay Mátyással együtt. [6]) Kamuthi Orsolyától gyermekei közül II. Mihály nejével Szalánczy Annával nemzé II. Jánost, az unitárius vallásút, nejétől Torma Borbálától [7]) leányán kivül fia maradt:

III. István Aranyos szék főkirálybirája, 1685-ben az országos bizottság tagja, 1686-ban a székelyek egyik vezére, midőn Szebennél

[1]) Hodor K. szerint.

[2]) Kővári szerint.

[3]) Fölötte Csernátoni V. János, és Dési Lázár György által stb. m. halotti beszédek, ez utóbbinál tévedésből Barcsay Jánosné neve Borának írva, Kata helyett.

[4]) Verestói Gy. Fölötte m. halotti beszéd.

[5]) Apor, Synopsis Mutationum 129.

[6]) Bethlen Wolph. Hist. V. 408.

[7]) Más Toroczkai János volt az, ki Cserey szerint (238. lap.) 1694-ben vette nőül Kornis Gáspár kisebb leányát.

csatát veszt.[1]) Utóbb Rákóczy ellen harczol, 1703 ban Válaszútnál megveretik.[2]) 1704-ben mint tábornok Kolosvárt ostromolja.[3]) Nejétől Kapy Borbálától a táblán látható gyermekei maradtak. Ezek közül Mária sz. 1687-ben, férjhez ment 1710ben Rhédei Lászlóhoz, meghalt 1738. febr. 8 án. [4]) III. Istvánnak többi közt fia

III. János 1715-ben a katholikusok közül kir. táblai ülnök lett, 1728-ban az országgyülés által a törvény megvizsgálására kiküldetett. [5]) 1730-ban Aranyos szék királybirája, [6]) 1733-ban Fogaras vár és vidék főkapitánya lett. [7]) 1734-ben dec. 3 án bárósági diplomája kihirdettetett, [8]) gyakrabban (1736. 1742.) a tanácsba megválasztatik. 1742. máj. 21. választatott kincstárnokká, majd tart. kanczellárrá, és azon évi sept. 16 án e két utóbbi méltóságba be is iktattatott. Meghalt Szebenben 1745. jan. 25-én. [9]) Eltemettetett Kolosvárt a ferenczes barátok egyháza alá. Nejétől Petky Sarától gyermekei közül családalapító lett

Boldizsár (1735,), kinek két rendbeli házasságából származott gyermekei által jö le a mai bárói ág. Ezek utódai közül V. János az 1837. 1846. és 1848. évi országgyüléseken kir. hivatalos volt Egyetlen nös fia Albert 1862-ben halt meg.

V. János testvérének III. Józsefnek szintén van családja.

A III. táblán a grófi ág tőrzse I. Kristóf, kinek több gyermekei közül András 1603-ban Básta elöl Karansebesre menekült.[10]) Másik fia II. István nejéről Kálnai Borától nemzé I. Zsigmondot, szintén unitárius vallásút, ki 1643 ban országtanácsos volt. Ennek Bánffy Annától egyik fia Mátyás 1698-ban kir. hivatalos. Másik fia

III. Péter 1698-ban szintén kir. hivatalos, két rendbeli házasságából többi közt atyja lett II. Zsigmondnak, kinek Toroczkay Klárától négy leánya közt fia

III. Zsigmond 1738-ban Rákóczy Józseffeli levelezés gyanú-

[1]) Apor P. Synopsis Mutationum 123.
[2]) Ugyan ott 135.
[3]) Ugyan ott 137.
[4]) Verestói Gy. Holtakkal való barátság I. d. 408. lap.
[5]) Apor P. Synopsis Mutationum 164.
[6]) Ugyan ott 179.
[7]) Ugyan ott 183.
[8]) Ugyan ott 188.
[9]) Ugyan ott 196. 222. 225. 226. 237.
[10]) Wolph. Bethlen Hist. V. 461.

jából a kolosvári fellegvárba kerül [1]) de még azon évi dec. 23-án szabadon bocsáttatik. Utóbb grófságot kapott, a család szerint 1745-ben, más adat szerint 1757-ben [2]) Nejétől gr. Teleki Esztertől két gyermeke maradt: I. Pál és Teréz, ki 1765. évi jan. 21-én született és kinek keresztanyja Mária Terézia királyasszony volt, ki helyett a keresztelésnél Erzsébet fhzg asszony szerepelt. Férjhez ment 1784. jan. 25-én Naláczy Józsefhez; meghalt 1816. mart. 17-én. [3])

I. Pál cs. kir. kamarás és 1815. óta Torda vármegye főispánja volt. Meghalt 1826-ban. Nejétől gr. Teleki Juliától († 1837.) két leánya és egy fia I. Miklós (sz. 1805.) maradt, ki szintén Torda vármegye főispánja volt, és kinek Pál és Miklós fiaiban és ez utóbbi által unokáiban is él a grófi ágazat, mely a mult század óta Nógrád megyei Mátra Novákon is birtokos lett.

A család ősi nemesi czímere, a vért arany udvarában szántóvas, (melynek alsó részén hold és nap látszik) előlapja mellett két oldalra két csoroszlya nyúlik fel, és azok hegyén egy-egy galamb áll, a csoroszlyák közt két szál búzakalász nyulik fel, melyekből a búza szemeket a galambok csöreikkel szedik. A paizsot koronás sisak fedi, és két oldalról foszladék veszi körül. [4])

A grófi czímer — mint felebb a metszvény mutatja — vízirányosan két felé, és felső felében ismét függőleg két felé osztott vért: az 1. kék udvarban arany nap ragyog, a 2-ik vörös mezőben ezüst félhold szarvaival jobbra fordúlva látható, az alsó kék udvarban a már leírt ősi czímer: az ezüst szántóvas, két csoroszlyával, azokon galambokkal és két szál búzakalászszal láthatók. A vért fölött két koronás sisak áll, a jobb oldaliból szétterjesztett fekete sasszárnyon ezüst félhold, a baloldaliból szintén fekete sasszárnyon arany nap ragyog. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [5])

Nem e családból származott, és nevét is tán csak Toroczkó helységről mint származási helyéről írta azon Toroczkai Máté, ki

---

[1]) Apor Synopsis Mutationum 202.

[2]) A góthai 1857. és 1865. grófi almanach szerint, ellenben Adami Scuta gentil. tom. szerint 1757-ben lett gróffá, — mi azért valószinübb, mivel Apor Péter, ki 1749-ig ír, többször idézett müvében Zsigmond grófságáról még nem tesz említést, holott a korabeli eféle történetét bőven elésorolja

[3]) Sipos Pál által felette mondott halotti beszéd.

[4]) Stephani Gyula Szigeti Oratio Exequialis super funere ill. ac Spect. Dni Petri Toroczkai. etc. Claudiopoli 1756. nyomatott halotti beszéd czímlapján látható metszvény szerint, és Kővárinál is úgy.

[5]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

1601-ben unitárius püspök volt, és kitől 1619-ben forditásban megjelent Enyedi György ó és új Testamentoma. Meghalt 1616-ban. Fia a rosz hirű János, egyik leánya Erzsébet Veres Pálné, és tán még fia István is 1630-ban ügyvéd. [1]

Toronlyay család. Toronlyay Ferenczet 1761-ben Mária Terézia királyasszony emelte nemességre ily czimerrel: a vért függőleg két részre oszlik, a jobb oldali arany udvarban balról vörös csőrű és lábú és vörös koronás két fejü fekete sasnak fele testrésze nyúlik be, karamai közt zöld koszorút tartva, a baloldali kék udvarban magas sziklacsúcson vártorony áll, felette két arany csillag. A vért fölötti sisak koronájából két kiterjesztett fekete sasszárny közt sisakos, és vasba öltözött vitéz emelkedik fel, jobb kezével kivont pallosát feje fölött tartva, balkezével aczél paizsát emelve. Foszladék jobbról arany-fekete, balról ezüstkék. [2]

Toroska család. (Horpácsi) Nógrád megyei kihalt család, melyből Jánosnak fia Péter 1424-ben élt, [3] és Horpácson birt. Neve Toroska helyett helyesebben tán Tereské-nek (?) olvasandó.

Torpai család. A Tarpai családnak, melyről itt a 65. lapon szó volt, neve néhol Torpai alakban is előfordúl. *Lásd Tarpai cs.*

Egyébiránt más Torpai nevü család lehet az, melyből n.-ivánfalvai Torpai Márton 1794-ben Erdélyben felső Fejér megyében ajtónálló volt.

Tóth család. (Szomszédvári †) E néven egy csoport nemes családot találunk, melyeket eredetökre és családfáikra nézve teljes terjedelmökben kikutatni és összeállítani lehetetlen. Közöljük itt csak az ismertebbeket.

A szomszédvári Tóth családból László 1440-ben élt és birta Zágráb vármegyében Kosztanicza várát.

Tóth család. Bars és Pest megyében honos. Ősei közé számítja azon Tóth Mihályt, ki előbb Szeged város főbirája volt, utóbb Szegednek a török általi elfoglalása után Debreczenbe telepedett. Mint nagy ellensége a töröknek, 1551-ben Lippa ostromában vett részt, 1552-ben pedig Debreczen környékén toborzott ötezer hajdú élén Nagy Ambrússal Szegedre tör, a várost elfoglalja, de fegyelmetlen serege miatt a megérkezett török segély folytán vesztéssel menekülni

---

[1] Székely Sánd. Unitaria vallás 129. lap.

[2] Collect. herald. nro 107. és Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[3] A szentbenedeki convent egy 1658. évi átirata szerint nálam.

kénytelenül. [1]) Mint bátor vitéz 1552-ben I. Ferdinánd királytól nemességet nyert. [2])

Mihálylyal egy időben szerepelt Tóth Sebestyén, szintén jó vitéz, de utóbb török vallásra állt, miért elfogatván a magyarok által. 1556-ban megégettetett. [3])

Lehet, de nem tudjuk, hogy Mihálynak utóda volt volna azon Tóth Tamás, ki a pesti harcz alkalmával tábormester volt, ennek fia Tóth Benedek 1594-ben harczolt Pálffy alatt a török ellen.[4])

Biztosabb adataink vannak a Tóth családnak, mely Tóth-Megyer, Besse, Pél, Töre stb. helyeken birtokolt, s jelenleg egy részben Bars megyében Léván, Törén, Mező-Kis-Sallóban és Alsó-Váradon székel, leszármazásáról azon korból, midőn a családnak ujabb megalapítója Tóth Andrásnak fia Tóth István maga és testvérei részére 1756, jan. 19-én Mária Terézia királyasszonytól armálislevelet nyert, mely azon évi sept. 22-én Bars megyében kihirdettetett. Ekkor nyert czímere a családnak következő: a vért előbb vízirányosan két részre oszlik, a felső osztály függőlegesen ismét két részre oszlik, a jobb oldali kék udvarban zöld halmon repülni készülő, piros csőrü galamb áll, felemelt vörös jobb lábával zöld pálmaágat tartva; a baloldali vörös udvart jobbról balra vont rézsutos arany pólya (baltheus) osztja kétfelé; az alsó ezüst udvarban hátulsó lábain fekete medve mintegy jobb felé megy, fejét dühösen a baloldal felé hátra forditva. A vért fölötti sisak koronáján a vértbelihez egészen hasonló pálmaágat tartó fehér galamb áll. Foszladék jobbról ezüstkék, balról aranyvörös. [5])

A családfa [6]) következő:

András.

István	János	András	Dávid	Máté	Erzse.	Klára.
1756 impetr.	1756.	1756.	1756.	1756.		
(1. Szabados Zsófia 2. fügedi Kovács Judit)	utódaik Bars megyéb.			utódai Kecskeméten.		
Folyt. a köv. lapon.						

[1]) Istvánffy Historia 1685. évi kiadás 204. libro XVII. — Budai Fer. Historiai lex. III. 455—459.

[2]) Hevenessy Mss. tomo LXX. p. 219.

[3]) Istvánffy Hist. 1685. kiad. 241. lap. libro XIX

[4]) Ugyan ott 415. lap.

[5]) Collect. herald. nro. 154. Adami Scuta gentil tomo XIII. — Különben az eredeti czímerlevél Tóth Dán. urnál D.-Vecsén.

[6]) Családi hiteles adatok szerint.

István, *ki az előbbi lapon.*
1756. impetr.
(1. Szabados Zsófia
2. fügedi Kovács Judit)

2-tól János 1792.
band. zászlós.
(1. Litassy Erzse.
2. Ganch Julianna)

1-től Mária (Gachal Mihály)
2-tól László sz. 1792. † 1819.
Jónás sz. 1794. (Végh Fáni)
— István (Földváry Zsófia)
Jonatán (1. Kovács Zsuzsi 2. Jókay Julia †)
— Zsigmond v. honvéd hadn.
— Ottilia.
Dániel Bars m. szbiró most D.-Vecsén lak. (1. draskóczi Milecz Róza) 2. Földváry Cecil)

1-től Hermina (Dienes Imre)
Dezső v. honvéd (Kiss Teréz)
Izabella (Dömötör Dávid)
Móricz ügyvéd Pesten.
Ferencz.
Vilmos.
Zoltán.

Istvánnak első nejétől Zsófiától csak leányok születtek, u. m. Csontos Istvánné, Szent-Iványi Károlyné és Bajkay Mihályné. Második nejétől fügedi Kovács Judittól (ki előbb Dömény özvegye volt) született fia 1753. körül János, ki 1792-ben I. Leopold koronázásakor a Barsi bandérium zászlósa volt. Ennek első nejétől litasi és dereszlényi Litassy Erzsébettől szül. leánya Mária Gachal Mihályné, kitől a Gachal, és leányágon Konkolyi Thege Györgynek és Juhász Benedeknek utódai származtak. Második neje volt a csallóközből gancsházi Ganch Julianna, ettől születtek fiai: 1. László. 2. Jónás. 3. Jonatán és 4. Dániel. Jonathánnak fia Zsigmond honvéd hadnagy volt.

Dániel 1828. évi január 28 tól 1849-ig Bars megyénél hívataloskodott, mint esküdt, szolgabiró, végre fő szbirói ranggal. 1849-ben volt honvéd százados és komáromi capitulans. Végre az oszt. Földváry nztségnek urod. felügyelője D.-Vecsén, hol most birtokán lakik. Első neje Draskóczi Milecz Rozália, a második bernátfalvi Földváry Cecilia. Az elsőtől gyermekei a táblázaton állanak. Ezek közül Dezső volt honvéd Péterváradon, utóbb besorozott. Móricz szintén volt honvéd őrmester 14 éves korában, most ügyvéd Pesten.

A táblán álló István testvéreinek János, András és Dávidnak utódai Bars megyében, Máténak utódai Kecskeméten élnek.

Tóth család. (Csáfordi) Soprony vármegyében honos. Czímere a vért kék udvarában hátulsó lábain ágaskodó oroszlán, elsö jobb lábával kivont kardot tartva. A vért fölötti sisak koronájából szintén oroszlán emelkedik ki, elsö jobb lábával kivont kardot villogtatva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Tán e családból való Tóth Bálint, ki 1848-ban Soprony vármegye első alispánja volt, és

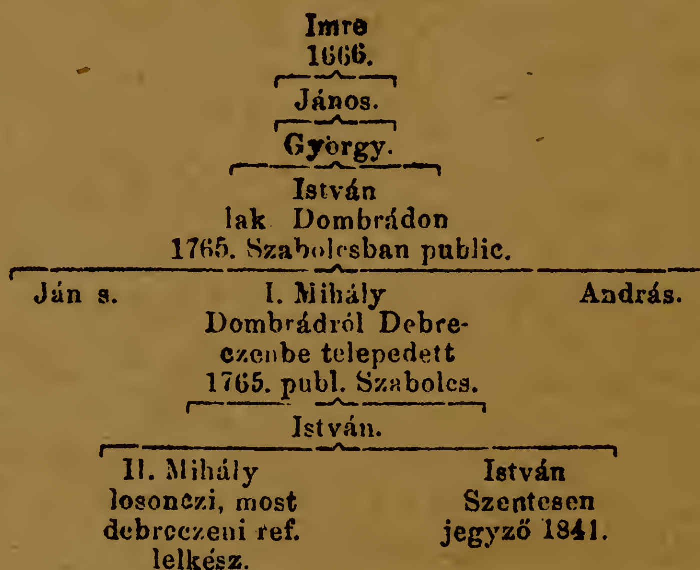
Tóth József, (ki Győrben szül. 1817. jan. 12-én) és Mosony vármegye főjegyzője és orsz. gyűl. követe volt.

Tóth család. (Felső-Őri) Vas megye adományos családainak egyike. *Lásd Zámbó cs.*

Tóth család. Ennek alapító törzse Tóth Balás, ki 1686-ban I. Leopold királytól kapta czímeres nemeslevelét. Czimere a vért kék udvarában zöld téren jobbról fekvő oroszlán hátra kondorított kettős farkkal, és hátra (balfelé) fordított fejjel, előtte balról sárga csizmás, vörös ruhás, prémkalpagos vitéz áll kardosan, jobbjával kivont kardját az oroszlán felé emelve. A vért fölötti sisak koronáján vörös mezű kar könyököl, kivont kardot tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [1])

Tóth család. Szabolcs vármegyei eredetű. A czímeres nemes levelet Tóth Imre, János, András, Mihály és István kapták I. Leopold királytól 1666. dec. 1-én, és azt 1668. jan. 8-án Szabolcs megyében kihirdetteték.

Nevezett Imrének ága következő:

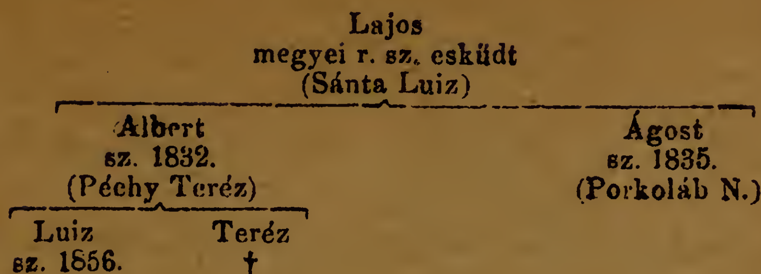
II. Mihály előbb Nógrád megyei Losonczi ref. lelkész, azon megyében 1841. jan. 26-án igazolta nemességét. [2]) Jelenleg Debreczenben lelkész.

---

[1]) Collect. herald. nro. 832.

[2]) Nógrád megyei Jegyzőkönyv 1841. évi 519. sz.

Tóth család. Szatmár megyében honos. Családfája [1]) következő:

Szatmár megyében Tóth nevű család birtokos e század elején Atya helységben. [2])

Tóth család. (Fejér-gyarmati) Jelenleg Kún-sz.-Mártonban honos. Eredetét állítólag Fejér-Gyarmatról vevé, és e szerint őse lett volna azon Tóth János, ki 1610 ben Szatmár megyei Fejér-Gyarmaton egy nemes ülésre adományt kapott. [3])

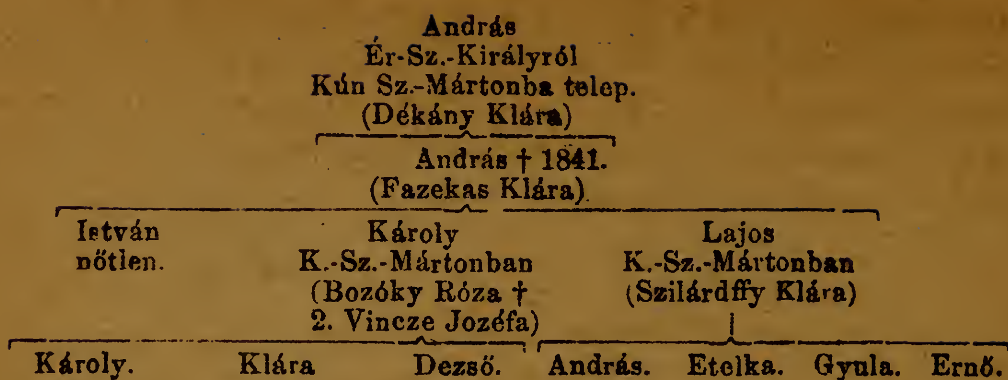
Azon ág, mely Kún-szent-Mártonban székel, Belső-Szolnok megyei Ér-Szentkirályról származott oda, és közűlök Andrásnak fiai: István, Károly és Lajos Belső-Szolnok megyétől 1844. sept. 11 én nemesi bizonyítványt kaptak, mely 1845. jul. 16-án Csongrád megyében, 1847. sept. 24-én Heves megyében is kihirdetett.

A család czímere — mint itt látható — a vért kék udvarában pánczélos kar, kivont kardot villogtatva. A vért fölötti koronás sisak foszladéka jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A családfa imez:

---

[1]) Luby Kár. közl. szerint.
[2]) Szirmay Szatmár várm. I. 274.
[3]) Ugyan ott I. 232.

Tóth család. Közép-Szolnok megyében Szilágyfő Keresztú helységében s környékén elterjedt nemes család. Nemzékrendjök [1]) ez:

György
László
Márton
(nagy-móni
Antos Bora)

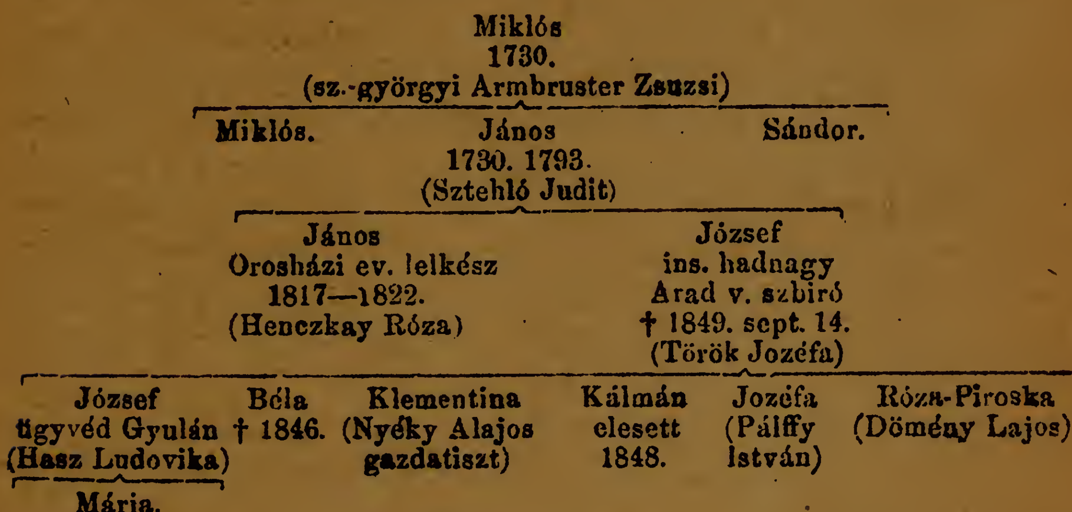
Mihály
- Márton 1791. (Járay Zsuzsi)
- Erzse (Zaj János)
- Mihály.
  - Mihály.
  - András.
  - János.

András
- Sára (Ady Márton)
- András (Luka Erzse)
  - Ferencz (Ady Sára)
    - István.
    - József.
    - András 1805.
  - Anna (Ady András)
  - Márton (Báu Bora)
    - Dániel 1805.
    - Judit 1805.
  - Ferencz (Ady Erzse)
    - Zsuzsa 1805.
- Erzse (Tóth András)
- István (Luka Judit)
  - Judit (Sipos János)
  - Mária (Dül János)
  - János (Dobray Erzse)
    - János.
    - László.
    - Mária. 1805.
  - Bora (Luka Mihály)
  - Pál (Jankó Anna)
    - János.
    - Sára.
    - Erzse.
    - Zsuzsa.
    - Julianna.
    - Bora. 1805.

Tóth máskép **Szigethy család.** Vas megyéből ered, hol Nagy-Kajd helységben székeltek. Ősük **Miklós 1611. febr. 12-én II. Má-**

[1]) Décsey Mik. közl.

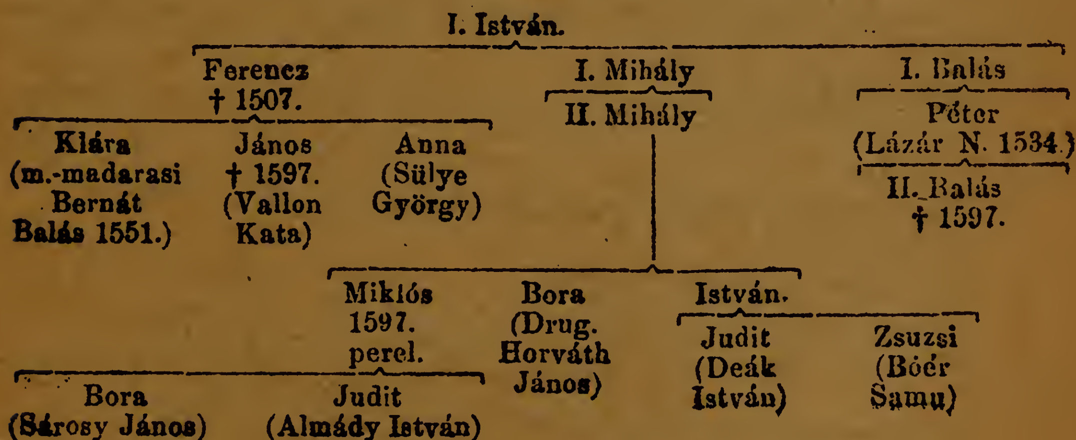
tyás királytól adományt nyert, a mint ezt utódai, névszerint Miklós, János és Sándor testvératyafiak 1726-ban Vas megye elött igazolták. Nevezett Miklós 1730. nov. 10-én Vas megyétől nyert nemesi bizonyítvány mellett, melybe János fia is beiktattatott, Pest megyébe telepedett, töle ez ág származása ez:

Miklósnak fia János 1793. aprili 22-én publicáltatta nemességét Pest megyében, insurgens hadnagy volt, utóbb községi jegyző, végre Arad várm. szbiró, meghalt 1849-ben. Fiai közül Kálmán 1848-ban Sz. Tamás ostromában mint önkénytes esett el. Testvére József ügyvéd Békes-Gyulán.

A család „Szigethy"-nek írja nevét.

Tóth család. (Szent-Annai) Erdélyi család, mely Maros-sz.-Annáról eredt. Ismert családfája [1]) ez:

---

[1]) Hodor K. közl. és Mike S. gyüjt.

Ferenczről olvassuk, hogy elei Maros-sz.-Annán laktak. [1]) Ő lakott M.-Madarasson. [2])

Judit aligha Miklós leánya, vagy atyja előbb élt, mert Judit 1536-ban íratik Almády István nejének. [3])

Nincs a táblán azon Tóth János, kinek neje héjasfalvi Vallon Kata volt. [4])

Tóth család. Tóth Sebestyén és általa fiai Péter, István és András nem különben testvére Tóth György és annak fiai: János, Mihály és András 1635. april. 15-én II. Ferdinánd királytól kaptak czímeres nemeslevelet. [5])

Tóth család. Tóth Ferencz 1609-ben Török Miklóssal együtt kapott czímeres nemeslevelet. Czímerök a vért vörös udvarában hármas zöld halomból kiemelkedő tigris, első jobb lábával kinyilt fehér liliomot tartva. Ugyan az ismétlődik a vért fölötti sisak koronáján is. Foszladék jobbról aranyvörös, balról ezüstkék. [6])

Tóth család. Tóth Pál 1587-ben kapott czímeres nemeslevelet ily czímerrel: a vért balról jobbra vont rézsutos fehér öv által kék és vörös udvarra oszlik, az előtérben hármas zöld téren hátulsó lábain tigris ágaskodik, első jobb lábával kinyilt fehér liliomot tartva; ugyan ollyan emelkedik ki a vért fölötti sisak koronájából is. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [7]) E czímer a fölebbihez lényegesen hasonlít.

Tóth család. Tóth István és Ferencz 1760-ban Mária Terézia királyasszony által nemesítetett meg. Czímere a vért kék udvarában zöld téren álló, arany lábú és csőrü daru, felemelt jobb lábával golyót tartva, fölötte jobbról ezüst félhold, balról arany csillag ragyog. A vért fölötti sisak koronájából három strucztoll emelkedik fel, a két szélső kék, a középső fehér. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstkék. [8])

Tóth család. Tóth György, Albert és István 1714-ben

---

[1]) Gr. Mikó Imre, Erdélyi tört. Adatok. III 257.

[2]) Ugyan ott.

[3]) Gr. Lázár család tört. 112. lap.

[4]) Mike S. gyüjt. Hodor szerint.

[5]) Az eredeti Bazin sz. kir. város levéltárában van. Current. 1792. nro 3686.

[6]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[7]) Ugyan ott.

[8]) Collect. herald. nro. 108. és Adami Scuta gentil. tomo XIII.

III. Károly királytól kaptak czímeres nemeslevelet. [1]) Czímerök a vért kék udvarában hármas zöld domb középsőjén könyöklő vörös mezű kar, három arany kalászt tartva. A vért fölötti sisak koronáján szintén vörös mezű kar kivont kardot villogtat. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [2])

Tóth család. Tóth Márton 1719-ben III. Károly királytól kapott nemeslevelet [3]) ily czímerrel: a vért udvarában zöld téren fekete lovas magyar vitéz vágtat, ruhája vörös, csizmája sárga, fején prémes veres kalpag van veres lefityegővel, nyeregtakarója zöld, jobb kezével kivont kardját, a balban a kantárt tartja. A vért fölötti sisak koronáján piros mezű kar könyököl, kivont kardot tartva. Foszladék jobbról ezüstveres, balról aranykék.

Tóth család. Tóth máskép Borbély Albert 1606. mart. 18-án Kassán kelt czímeres nemes levélben Bocskai István erdélyi fejedelemtől kapott czímeres nemeslevelet. [4])

Tóth család. (Szopori) Ismeretes tagja Tóth István, ki egykor az egész Szoport birtoklott Iklódy Mártonnak özvegyét Drágby Potentiánát vette nőül, és nevezett Iklódy Mártonnak hütlenségi bélyegén Szoport 1466-ban adományban kapta. [5])

Tóth család. (Simaházi) Ebből Ferencz a simontornyai és tornyai urodalmak ügyviselője vott. Meghalt 1863. dec. 2-án. kora 64. házassága 31. évében. Nejétől Orosz Zsófiától gyermekei: Ödön, Kálmán, Vilma, Mór, Etelka, Berta.

Tóth család (Szalontai) Ebből Mihály bajai urodalmi ügyész 1816-ban.

Tóth család. (Barátosi) Székely család, mely pixidariusi levelét 1584-ben kapta. [6]) Hajdán Háromszékben Barátoson lakott, onnan Kézdi-Vásárhelyre telepedett. Őse I. Miklós a XVII. században Apaffy iródeákja nemeslevelet nyert, de utódai annak daczára fegyver alá fogattak. Czímerök a vért zöld mezejében lovas vitéz zászlóval, a vért fölötti sisak koronáján könyöklő kar szintén lobogóval. [7])

Miklós egyik utóda Dániel, ennek tizenkét gyermeke maradt,

---

[1]) Coll. herald. nro 642.
[2]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.
[3]) Collect. herald. nro. 400.
[4]) Az eredeti Győr várm. levéltárában van.
[5]) Hodor Kár. közl.
[6]) Kállay, Székely nemzet. 146. lap.
[7]) Mint Török Ant. közl.

u. m. Dániel, Samu, András, István, Ábrahám, János, József, Mária, Ilona stb. Ezekből András, Ábrahám, János és József a vármegyékbe telepedtek.

András neje Pongrácz Zsuzsi jogán Alsó-Fejér megyében, és több helyen birtokos, szorgalmas gazda, 1848-ban az oláhok által meggyilkoltatott. Gyermekei: Julianna előbb Naláczi János, utóbb Biró Pál neje, Ferencz 1848. udv. kanczell. fogalmazó, 1861 ben törvényszéki ülnök. Nejétől Toroczkay Katalintól gyermekei: Endre, Anna, Gyula, Ilona, Béla, Jolán, Sarolta, Kálmán.

Ábráhám és János magnélkül haltak el. Józsefnek, ki az enyedi Collegium számvevője volt, nejétől Tamási Katalintól gyermekei: 1. Zsigmond (ennek neje Nagy Zsuzsi). 2. Krisztina Szász Pálné, 3. Katalin Toroczkai Kálmánné, és 4. Miklós.

Sámuelnek, ki a Székely földön maradt, fia: Samu Kézdi-Vásárhelyen él, ennek tizennégy gyermeke közül fia Samu volt honvéd, mint menekült az olasz légióban esett el.

Istvánnak is több gyermeke volt, ezekből Sára, István és József.

Tóth család. (Nyárad-Karácsonfalvi) Ehez számítatik azon Tóth Miklós, ki 1506-ban Márosszék részéről az agyagfalvi gyűlésen részt vett. [1])

Tóth család. (Nyárad-szent-Lászlói vagy eredetileg sófalvi) Ebből György ügyvéd Abrudbányán, kit 1848-ban az oláhok öltek meg. István ügyvéd Maros-Vásárhelyen, meghalt 1846. körül. Károly 1861-ben Torda vármegye főügyésze.

Tóth család. (Csomafái) Doboka megyében volt birtokos a XVI. században. [2])

Tóth család. (Árkosi) Közülök Dániel Torda várm. szolgabirája 1848. előtt, Antal ugyan ott törv. széki ülnök 1837. körül.

Tóth család. (Szoboszlay). *Lásd Szoboszlai cs.*

Ezeken kivül még egy nagy csoport Tóth nevü nemes család él mind Magyar, mind Erdély országban, melyeknek származási történetök előttünk ismeretlen.

Magyar országban Trencsin megyében Bicsén a nemesi összeirás szerint 1803-ban élt Lajos és fiai János és Pál. Utóbb ott kifogytak; de tán ezek utóda János 1864-ben Vágh-Ujhelyen ügyvéd.

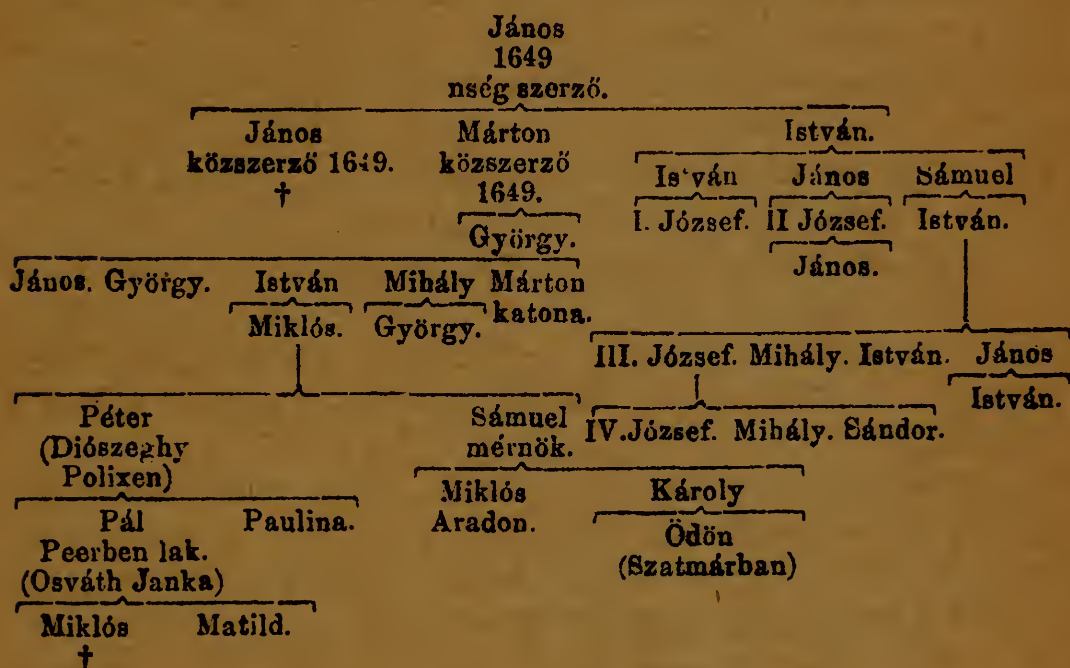
[1]) Kállay, Székely nemzet 286.

[2]) Hodor, Doboka várm.

Nyitra megyében Érsekujvárott említetik István ügyvéd 1864. Nógrád megyében Tóth Mátyás 1709-ben Becskén lakott stb.

Tótfalusy család. Szatmár és Bihar vármegye családja. Törzse Tóthfalussy János, ki 1649-ben III. Ferdinánd királytól maga és fiai János és Márton neveikre kapott nemesi czímeres levelet. Czímerök a vért kék udvarában kút, melynek fehér kövekből rakott gárgyáján vizet okádó oroszlán guggol. A vért tetején a koronás sisakon két sasszárny között repülésre készülő gólya áll. Foszladék jobbról veres, balról sárga.

A családfa [1]) következő:

Márton utódai közül Péter fia Pál birtokos Péerben Közép-Szolnokban.

István utódai közül III. Józsefnek fiai József és Mihály birtokosok Petyerityén Belső-Szolnok megyében.

Tőke család. (Csépánfalvi) Sáros vármegyei régi nemes család, elszármazva Szepes Ung és Szabolcs megyékbe is, hol megyei hivatalokat is viseltek.

A XV. század végén 1462. körül Ferencz Várdai érsek tisztje volt. [2])

Közülök Mihály a múlt század végén az 1790. és 1802. évi

[1]) Décsey Mikl. közl.

[2]) Lehoczky Stemmat. II. 395.

országgyülésen Szepes megye követe és kir. tanácsos, és az ország határigazitási küldöttség tagja. [1])

Czímerök: kigyó.

Tőke család. (Marosvásárhelyi) István ref. tanár Udvarhelyen egy magyar könyvet írt. Meghalt 1711-ben. Fia István nagyenyedi tanár 1722—1745-ig [2])

Marosszékben „*magyarosi*" előnévvel találjuk Lászlót Kolosvár ker. tartományi biztosi segédet, ki az 1792. és 94. évi erdélyi országgyül. kir. hívatalos volt. Neje Apor Ágnes, kinek jogán birt Kenden. Elek Marosszékben állomási biztos 1846. Sámuel havasi gondnok. László éléstári biztos mint dulló. Antal börtönőr 1848-ig.

Csikszékben él Tőkés család, melyből Antal Zsögödben birtokos.

Tököly család. (Késmárki) A család eredetét némi homály borítja. Az bizonyos, hogy XVI. századbeli törzse Tököly Sebestyén 1572-ben Miksa királytól kapott nemességet és czímert. [3]) Ő lókereskedés által gazdagodott fel, [4]) söt állítólag egy, keresztyénségre állott török basa lefőzése által nagy kincs urává lett, és ugyan ez elbeszéllés szerint Sebestyén úr Lengyel országból eredt s nevet változtatott volna. [5])

Mások Tököly Sebestyént régi magyar nemes családból származtatják. Őseül Tököly Jánost írják, ki 1446-ban királyi zászlótartó volt, ennek nejétöl Tardi Évától fia Leopold, ennek Udvardi Máriától fia Ferencz, ennek Balogh Krisztinától lett volna fia [6]) a nevezett Sebestyén.

Lehet, hogy ez való, de még inkább valószinü az, hogy midőn már Tököly Sebestyén felgazdagodott és nemességre, báróságra emelkedett, annyi más számtalan példa mellett ő is rövid családfáját kivánta meghosszabbítani és így keletkezett a fölebbi származtatás.

Az bizonyos, hogy a Tököly név már elöbb sem volt ismeretlen Magyar ország nemzetségei könyvében. Már a XIV. században virágzott ily nevü család: Tököly Andrásnak fia László 1360.

---

[1]) 1790/1. évi 68. és 1802: 26. törv. cz.

[2]) Tudományos Gyüjt. 1825. XI. 38. Benkő Transylv. gen

[3]) Wagner Analecta Scepusii IV. 159.

[4]) Dacianus Simplicissimus ugyan ott II. 312.

[5]) Thuróczi Lud. Ungaria cum suis regibus. Edit. Tyrnav. I. 159.

[6]) Wagner Analecta Scepusii IV. 157.

táján élhetett, ennek leánya Erzsébet Bánóczy János özvegye 1386-ban Mária királynétól adományt vitt jószágaira. [1])

Mátyás király alatt két Tököly: Miklós és András mint vitéz hadfiak tüntek fel, és a török ellen vívott csatákban halálos sebeik mellett dicsőséget arattak. [2]) Azonban — mint mondók — mind ezekkel Tököly Sebestyénnek vérségi viszonya eddig igazolva nincs.

Annyiszor nevezett Tököly Sebestyén 1572-ben megnemesítetvén, [3]) — mint Wagner írja — prédikátumát Tekelházáról kezdte írni. Mivel azonban e helység tán nem is tulajdona, különben is ösmeretlen és igénytelennek látszott, igyekezett családi előnévül szolgálandó valamely várbirtokot szerezni. A sors Késmárkra esett. 1579-ben már a Laskiak kesmárki és savniki urodalmai birtokában voltak. Így lett neve „Késmárki Tököly.“ Felfelé a második lépés egy jó házasság volt: nőül vette a gazdag nagy-luchei Dóczy Zsuzsannát,

és az által a bedeghi Nyáriakkal, Thurzókkal, Homonnayakkal, Révayakkal, Batthyányiakkal, Nádasdyakkal, Forgáchokkal stb. sógorságba jött. 1598-ban Győr visszavétele alkalmával magát kitüntetvén, bárói czímmel az úri rendbe soroztatott, és Bocskai korában már kitünő helyet foglalt el Felső-Magyarország evangelikus rendei közt. Meghalt 1607-ben. Nevezett nejétől Dóczy Zsuzsannától († 1596. jun. 9-én [4])

---

[1]) Fejér Cod. dipl. tomo X. vol. 1. pag. 288.

[2]) Bel M. Notitia nova Hung. III. 532. és köv. Epistolae Mathiae 224.

[3]) Rajcsányi szerint (Mss.) az armális fia György és testvére Bálint neveikre is szól, és Pozsony megyében hirdettetett ki.

[4]) Eltemettetett Késmárkon a templomban.

a táblán látható tizenkét gyermeke született, kikből azonban csak I. István maradt család fentartónak.

I. István (szül. 1581. dec. 12.) 1595—1600-ig beutazta Nyugoteurópát, [1]) visszajövet kir. apród, majd kir. táblai ülnök lett. Első neje 1609-től Hoffman Zsófia 1618. april. 15-én meghalván, beházasodott (1620.) a Thurzók közé, elvévén Thurzó György nádor leányát Katalint, kivel az Árvai vár és urodalom családjára szálla, és II. Ferdinánd iránti hűségében inkább oda hagyta veszni hetvenezer m. forinton vásárolt bodrog-keresztúri urodalmát, mintsem hogy Bethlenhez álljon. Meghalt 1651. nov. 8-án. Eltemették 1652. febr. 11-én Késmárkon. Első nejétől négy, a másodiktól nyolcz gyermeke volt. Az előbbitől fia Zsigmond, a masodiktól II. István terjeszté családját. Leányai közül Mária (szül. 1624. april 13.) férjhez ment Károlyi Ádámhoz 1643. januar 11-én, Erzsébet (szül. 1629-ben) férjhez ment Petróczy Istvánhoz 1650. jan. 16-án.

Zsigmond (szül. 1618.) osztályba Savnik várat és urodalmat kapta, a várkastélyt kiujította és felékesitette, kápolnát épitetett. [2]) III. Ferdinánd tanácsosa, kir. táblai báró volt, sőt a nádori kijelöltek közt is állott. Utóbb a pártütőkkeli egyetértéssel vádoltatván, savniki jószágát 1674-ben a savniki apátság részére a kir. ügyésznek átbocsátotta, maga pedig a kath. hitre tért. Meghalt 1678-ban. Első nejétől Monoki Zsuzsannától egy fia II. Miklós, második nejétől Pogrányi Salomeától egy leánya Zsófia maradt, ki iránt, hogy bedeghi Nyáry Ferencznek nőül adassék, 1670. dec. 6-án Szelepcsényi Érsek és Kanczellár is megkereste levelével a vonakodó anyát Pogrányi Salomeát. [3])

II. Miklós anyja után Sárosban a somosi, Zemplinben a monoki, Gömörben a csetneki urodalom részése lett, azonban közbe jött akadályok roppant gazdagodását meggátolák. Meghalt 1679. előtt. Nejétől orbovai Jakussich Zsuzsannától [4]), Balassa Bálint özvegyétől két leánya maradt: Éva előbb Sirchich Istvánné, utóbb Stejdell Lőrinczné, és Erzsébet slavniczai b. Sándor Gáspárné.

II. István (I. Istvánnak fia) született 1623. febr. 5-én. 1654-ben [5]) grófi czimet, majd Árva vármegye örökös főispánságát nyerte.

---

[1]) L. Serpilius, Sertum Semper virens etc. Nyom. Lőcsén.

[2]) Klescki Dan. Solennitas inaugurationis templi sive sacelli, quod Ill. Spec. et magn. DD. Sigism. Tökölyi L. B. de Késmárk exstruxit. Bartfae 1670.

[3]) Thewrewk József: Magyar nyelv kincsek.

[4]) Jakussich Jánosnak Szúnyogh Katától leánya.

[5]) Lehoczky Stemmat. I. 170.

Az árvai, likavai, késmárki és rosembergi urodalmak után százezer tallérra becsült jövedelemmel birt, s ráthóti Gyulaffy Máriával († 1659.) [1] (iktari Bethlen Mária leányával) 1651. nov. 14-én lépvén házasságra, Erdélyben is nagyértékű jószágokra tett szert. [2] Mint Wesselényi és Nádasdy meghitt barátja, kiknek terveit tetemes pénzöszlettel ügyekezett elősegíteni, 1670-ben árvai erősségébe zárkozott, egyetlen életben maradt fiát a tizenhárom éves Imrét Liptóba a likavai várba küldötte. Midőn 1670. végén Leopold tábornoka Árvát ostromlá, István már halálos ágyban nyavalgott, és midőn a várat megvették, már halott volt. Meghalt Wagner szerint [3]) 1670. dec. 4-én. Két fia Ádám és III. István korán elhalván, leányai közül: Kata (szül. 1655. april. 18. † 1670. nov. 15.) elöbb gr. Eszterházy Ferencznek († 1683. oct. 16.) másodszor gr. Jörger Maxnak († 1698.) végre Löwenberg János Jakabnak lett neje. Mária (szül. 1656. jun. 2-án) előbb gersei Pethő László, azután gr. Nádasdy István, s végre gr. tarnowi Tarnowszky János felesége. Éva (szül. 1659. febr. 1. † 1716. aug. 22.) férjhez ment 1682. aug. 9 én herczeg Eszterházy Pál nádorhoz. E három leány örökösei Erdélyben az ilyei urodalmat, úgy a v.-hunyadi, küküllővári, szigeti és huszti jószágokat Kászoni János utóbb báróvá lett Bornemiszának adták el, ki az utóbbiakat utóbb elcserélte 1723-ban Apaffy II. Mihálynéval Bethlen Katával más jószágokért.

Imre szül. 1657. sept. 25-én. Atyja halálának hirére Likaváról Erdélybe anyai jószágaira vette magát. Gazdagsága s korán nyilatkozott elmebeli tehetségei rendkivüli fejleménynek indúltak, és már első ifjuságában tekintélyt szereztek neki a bujdosók előtt, kik a Wesselényi összeesküvés következményei elől Erdélybe menekültek. E tekintélyt megnövelte azon körülmény, hogy Erdélybe érkezése után röviddel anyai nagybátyja, a magzatok nélkül elhalt Rhédei Ferencz máramarosi urodalmai is reá szállottak. Atyja multja, saját helyzete, neveltetése, szabadságra törekvő szelleme a felkelők fejévé tette őt. Mennyi erély, mennyi eszély, csel és szerencse, fény és bukás kisérte őt fölkelő vezéri pályáján, a történelem lapjaira tartozik. Erdélynek választott fejedelme lett, Magyar ország részeinek ura, sőt a török királynak is kikiáltatá. Sok hányodás, jó és bal szerencse után, mint beljebbezett Török országban Nikomediában a bithiniai öbölben halt meg 1705.

[1]) L. fölötte 1661. febr. febr. 1. mondott halotti beszédet e czím alatt: *Acerbissimum Funus.* Nyom. Löcsén. és *Pia Suspiria* Andrea Jánostól.

[2]) Libri regii XIII.

[3]) Eszterházy Pál jegyzete ellenében Wagner Anal. Scepus IV. 197.

sept. 13-án, hol az örmények templomában eltemettetett. Neje Rákóczy I. Ferencznek özvegye, a hősies Zrinyi Ilona volt, ki előbb 1703. febr. 18-án halt meg. Ettől több leánya [1]) született, ezek közt Erzsébet (szül. 1683. mart. 26. † april. 3.) de érett kort egy sem ért. Így benne a Tököly család elenyészett.

A családfa [2]) következő:

Sebestyén
1572. ns.
1598. *báró* † 1607.
(Dóczy Zsuzsa)

1. István sz. 1581. † 1651. kir. táb. ülnök (1. Hoffmann Zsófia. 2. Thurzó Kata)
Ilona sz. 1583. mart. 19. † 1584. máj. 18.
Gábor sz. 1584. nov. 8. † 1585. apr. 9.
Ferencz sz. 1585. nov. 11. † 1587. febr. 13.
Erzse sz. 1586. nov. 19. † 1623.
I. Miklós sz. 1587. † 1617. apr. 22.
Mihály sz. 1589. jan. 13. † 1595.
Pál sz. 1590. † 1591.
Ferencz sz. 1591. † 1592.
Anna sz. 1592. nov. 9. (Osztrosith István)
Krisztina.
György.
Márton † 1641. jun. 8. Galgóczon; eltem. Tót-Prónán.

(1. István gyermekei:)

1-t. Krisztina sz. 1610. sept. 22. † 1611.
Zsófia sz. 1613. mart. 9. † 1619.
Gábor sz. 1615. dec. 13. † 1618.
Zsigmond sz. 1618. † 1678. (1. Monoki Zsuzsi. 2. Pogrányi Salomea)
2-t Imre sz. 1621. †
II. István sz. 1623. febr. 5. † 1670. *gróf lett* Árvai főisp. (Gyulaffy Mária)
Mária sz. 1624. apr. 13. (Károlyi Ádám 1643. jan. 11.)
Bora sz. 1625 † 1629.
Krisztina sz. 1627. † 1629.
Erzsébet sz. 1629. † 1650. jan. 6. (Petróczy István)
János sz. 1630. † 1638.
Éva sz. 1632. † 1633.

(Zsigmond gyermekei:)
II. Miklós (Jakussich Zsuzsi)
Zsófia 1670. (bedeghi Nyáry Ferencz)

(II. Miklós gyermekei:)
Éva (1. Sirchich Istv. 2. Szejdell Lőr.)
Erzse (slavniczai báró Sándor Gáspár)

Folyt. a köv. lapon.

---

[1]) Lásd Tököly Imre Naplóját. Kiadta a M. Akadémia. Pest, 1862.

[2]) A Tököly családról tüzetesen értekezett Wagner Analecta Scepus IV. 155—208. hol a családfa is látható. Ezenkívül Kaprinai Mss. A. XLI. 188. XLVI. 106. stb

II. István, *ki az elöbbi lapon.*
sz. 1623. feb. 5. † 1670.
gróf lett
Arvai föisp.
(Gyulaffy Mária)

Ádám	III. István	Kata	Mária	Imre	Éva
sz. 1652. sept. 30. 1652. oct. 28.	sz. 1654. máj. 2. † 1655 dec. 24.	sz. 1655. april. 18. † 1670. nov. 15. (1. gr. Eszter-házy Ferencz 2. gr. Jörger Max. 3. Löwenburg János Jak.)	sz. 1656. jun. 6. (1. Pethő László 2. gr. Nádasdy István 3. gr. Tar-nowski János)	sz. 1657. † 1705. erdélyi v. fej. (gr. Zrínyi Ilona)	sz. 1659. febr. 1. † 1716. aug. 23. (hzg. Eszterházy Pál nádor)

Imre gyermekei:

Erzsébet	stb.
sz. 1683. nov. 26. † 1683. apr. 3.	

A család czimere — mint fölebb a metszvény is ábrázolja — négy felé osztott vért, egy közép kisebb vérttel, melynek arany udvarában kétfejü fekete sas látszik. Az 1. és 4-ik ezüst udvarban, valamint a 2. és 3-ik kék udvarban is arany oroszlán hátulsó lábain áll, kivont kardot tartva. A vért fölötti sisak koronájából szintén koronás oroszlán emelkedik ki, kivont kardot tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [1]) Néhol két udvarba tigrisek iratnak. [2])

Tököly család. (Kevermesi és Vizesi.) A késmárki Tököly család kihaltával egy más Tököly nevü, rácz (vagy most már szerb) eredetü magyar nemes család tünt fel. Ennek alapitója Popovich másképp Tököli János, ki 1706-ban I. József király által magyar nemességre emeltetett, [3]) és ily czimert kapott: a vért zöld udvarában bal felé hátulsó lábain arany oroszlán fut, első lábaival vörös zászlót lengetve, utánna fehér lovon vörös magyar ruhás, prém kalpagos, kolcsagtollas vitéz, jobb kezével kivont kardot villogtatva száguld. A vért fölötti sisak koronáján hét fehér gémtoll leng. Foszladék jobbról aranyfekete, balról ezüstvörös. [4])

Ezen János, ki utóbb csupán Tököli nevet viselt és a ráczok élén Rákóczy ellen harczolván, 1708-ban elfogatott, de megszabadult [5]) Csanád vármegyében a Kevermesi és Vizesi pusztákat már 1715-ben birta

[1]) Siebmacher, Grosses Wappenbuch VIII. nro. 29. és Troph. Estorasianum, mely hitelesen ismerhette.

[2]) Lehoczky Stemmat. II. 396 egy szarvúról, zergéről, liliomról beszél, Bel, Podromus pag. 84. tigrist is emlit. Wagner is Analect. Scepus. II. p. 844. — Gelehrte Anzeigen V. 390. Leh. szerint.

[3]) Collect. herald nro. 760.

[4]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[5]) Vahot Imre, Orsz. gyülési Almanach I. Pest 1843. 114—115.

és azokba 1724-ben kir. adomány mellett is beiktattatott. [1]) Jánosnak fia volt Jovan (János) ki Nenadovich görög metropolita leányát vette nőül, ettől született Aradon 1761 aug. 17-én Szabbas kir. tanácsos, a felvilágosúlt derék hazafi, ki hitsorsosainak és átalában a szerb nemzetiségnek javára és előmozdítására nagyszerű alapitványt és Pesten a Tököly-intézetet és szerb „*Maticát*" alapítá. [2]) Meghalt 1842. sept. 21-én. Nejétől Bezzegh Amáliától egyetlen fia

Péter előbb Csanád vármegye első alispánja, kir. tanácsos, arany sark. vitéz, 1833. körül Csanád vármegye Administratora, 1837-ben főispánja és udvari tanácsos. Meghalt 1844-ben. Benne a család kihalt.

Tölczeky család. Gömör megye nemesei sorában áll.

Töltésy család. Gömör megye nemessége sorában találjuk.

Tömpe család. Szatmár megyében lakik.

Törék család. Gömör megyében találjuk.

Töreky család. Zala vármegyei nemes család, hol Ferencz 1826-ban megyei alügyész, János 1837-ben aladószedő volt.

Törjék család. (Kutasi) Kihalt család, melyből István 1429-ben anarchi Pető Miklóssal osztályos egyezségre lépett. [3])

Törköncsy család. Komárom megyében volt birtokos, 1662-ben Pál neje Lengyel Éva, mint a Kolos család ivadéka osztozott Ácson. [4])

Török család. (Enyingi †) A több Török nevű család között legfényesebb hírre jutott a történelmi nevezetességű enyingi Török család. Azonban eredetét ennek is homály fedi. [5]) Családfáját csak is a XV. század derekáig vihetni föl azon Török Ambrusig, ki I. Mátyás király korában Soprony vármegye főispánja volt, és utóbb azon király-

[1]) A család kihaltával ezekbe 1849-ben b. Ambróczy Lajos statualtatott.

[2]) Lásd életét: Subbotich Jovan, Zsivot Szave Tekelye. Buda 1861.

[3]) Fejér, Cod. dipl. tomo X. vol. 7. pag. 190.

[4]) Fényes, Komárom várm. 142.

[5]) Némelyek e család ősei közé számítják azon Török Jósát is, ki 1428-ban a Szerecseny családdal (lásd IX. köt. 684.) Sclavoniában birtokokat kapott Zsigmond királytól, (lásd Katona Hist. critic. XII. 503—507.) Lehoczky szerint pedig Stemmat. II. 398. Ambrusnak atyja György lett volna, a ki Veszprém megyei Pata és Hodosról írta előnevét, ennek atyja pedig Péter Enyingről és Kelemenfalváról írta előnevét. De a pathi Török egészen különböző család, mint erről alább lesz említés. Ambrúsnak neje devecseri Choron Kata volt, mi valószinűbb, mint egy genealogus azon véleménye, hogy Nyáry Julia lett volna. A családról érdekes oklevél van 1511-ben Pray Mss. XXII. köt melyet azonban e pillanatban fel nem használhattam.

től Somogy vármegyében Szigetvárt kapta kir. adományban, honnan ő még Szigethi-Török-nek neveztetett. 1479-ben még a szörényi bánságot viselte. Testvére, vagy közel rokona volt azon Török István, kinek egyetlen leányát Orsolyát Nádasdy Tamás (később nádor) vette nőül. Ambrúsnak egyik fia volt András, kitől a táblán látható hét leányon kivűl egy fia maradt II. István, [1]) kinek Margit nevű leánya Pápán született 1540-ben, férjhez ment bedeghi Nyáry Lőrinczhez, és Király-Helmeczen halt meg 1570-ben.

Ambrusnak második fia volt Imre, ki már birta Enying helységet, [2]) és előnevét arról írta. Corvin Jánosnak kedves híve volt, attól kapta Szerém vármegyében Cherent, Zágráb vármegyében Krupa várát, Bács megyében Futakot. 1505-ben jelen volt a híres rákosi gyülésen, [3]) mint belgrádi bán Belgrád várát hősiesen védelmezé elestéig, mely történt 1521-ben. Nejétől Pakosi Krisztinától két fia maradt: Miklós, ki 1511-ben élt, és I. Bálint.

I. Bálint atyjának a belgrádi bánságban utóda lett, azonban a várat valószinűleg ifjúi könnyelműségből elhagyván, javaitól megfosztatott és számüzetett. Azonban nőül vévén a királyné udvarából Pemflinger Márk leányát, ismét kegyelmet nyert. 1526ban a mohácsi vész ütközetben a király testőrei közt volt. A mohácsi nap után 1527-ben I. Ferdinándtól adományt nyert a borogi és sopronczai várra [4]) de azután egyik királyhoz sem állván, a hazát pusztítá, [5]) míg János királytól 1536-ban Hunyad várát és Debreczen városát kapta 16 ezer forintba beírva, és ez időtől János királynak mindvégig híve és annak egyik hadvezére volt, és főleg 1541-ben Buda védelmében kitünteté magát. Azonban utóbb Szoliman fogságába kerülvén, Konstantinápolyban a héttoronyban végezte sanyarú életét. Két fia maradt: I. János és I. Ferencz, kik az atyai dús birtokon megosztozván, annak az erdélyi, Ferencznek pedig a magyarországi birtokok jutottak, égyuttal Szigethvárát, mivel a török ellen megtartani nehéz volt, Ferdinándnak adák át.

Lássuk előbb I. János ágát.

I. Jánost 1535-ben I. Ferdinánd király auranai Perjelnek tevé. Jeles katona volt, de kegyetlen indulatú, nejét Balassa Borát

---

[1]) Kinek nejeül Baládfi Katát vélik.

[2]) Enyéng, egy uradalom feje, Veszprém megye alsó részében Fejér megye felé fekszik, de nem Fejér megyében, mint Wagner tévedésből írá.

[3]) Jászay P. Magyar nemzet napjai a mohácsi vész után. 156.

[4]) Kaprinai Mss. B. tomo XXVIII p. 14.

[5]) Istvánffy libro XIV.

házasságtörés gyanúján 1550-ben lefejezteté. Debreczen város birtokában magát 1557-ban Izabella királynénak fizetett négyezer forint mellett megerősíteté. Meghalt 1562. jun. 7-én. Két fia maradt: II. János és II. Bálint.

II. János viszonyairól Wagner mit sem ír. Az bizonyosnak látszik, hogy neje azon Iffju Anna volt, ki Báthori Gáborral tiltott viszonyban élt. [1]) Leányáúl írják Török Katát, ki előbb Bogáthy Miklósné, utóbb n. mihályi Csáky Istvánné volt, sőt egy genealog szerint [2]) még két férje is lett volna. Nevezett Kata atyjának II. Jánosnak 1607. körül történt halála után, a midőn e szerint már az enyingi Török család erdélyi egész ága kihalt, az enyingi Török család erdélyi javait is kezébe vette, hanem bemenvén Magyarországról IV. István, ezen foglalásnak ellene mondott, és Kata Hunyad megyében a bretyei más 13 helységbeli, Fejér megyében a vingárdi stb. Kolos megyében a zsúki és aszszonyfalvi birtokrészekkel kielégítetett, [3]) sőt nevezett bátyja eszközlésére 1612-ben Vingárdon még a Cseszeliczki Szilvássy Boldizsár nótáján elkobzott részeket is adomány mellett megkapta. [4])

Egy buzgó genealogus állítása szerint II. Jánosnak halála után nevezett Iffju Anna, özvegy Csolnokosi Imréné, [5]) házasságon kivül egy fiút szült volna Gáspárt, ki utóbb — ugymond — fejedelmi jóváhagyással törvényesítetett, [6]) de csak anyai jogon nyert a székely földön némely Balássi [7]) részjószágokat. Ez állítást azért tartom itt szükségesnek felemlíteni, mert egy másik Török leánytól született

[1]) Bőjthy Gáspár Engelnél Monumenta Ungrica 266. és 318. hol Török Katá-nak is neveztetik.

[2]) Török Antal legujabban szerkesztett családfán 3-ik férje Dengeleghy Mihály, 4-ik férje Vadász Mihály. De Wagner ezen két férfiút II. Bálint hason nevü leányának Katának hitvestársaiúl írja, mint itt a táblázatunkon áll.

[3]) Kolosmonostori convent Török Ant. közlése szerint.

[4]) Gyulafejérvári káptal. Centur. Q. nro 39. Török A. szerint.

[5]) Tehát Iffju Anna e. Török II. János halála után Csolnokosi Imréhez ment volna férjhez, s már ennek is özvegye lett volna.

[6]) Én ezen állítmányra sem eml ékiratokból sem oklevelekből felhozható adatokat nem ismerek.

[7]) Ezen állítmány pedig azért látszik már magában nagy tévedésnek, mivel ha Iffju Annától született volna ezen Gáspár, úgy nem lehetett anyja Balássi leány, és nem is kaphatott ily nevü anyja után birtokokat. Ezen állítmány inkább azon másik Gáspárra illenék tehát, ki II. Bálint leányának Annának (ki állítólag Balássi Gáborhoz ment férjhez) fiaúl íratik, mert ennek e szerint anyja Balássi leány lett volna.

Gáspárral ezen törvényesítendett fiú nyujtaná a lehető kapcsot, melynek egy más Török családot az enyingi-ek vérével összeköttetésbe hozni kellene.

II. Jánosnak testvére II. Bálint volt, Hunyad megyének — ha jól hisszük — főispánja. Ennek két neje volt; az első Cherepowith Kata [1]) ki azonban 1572-ben meghalván, Déván temettetett. Második neje II. Bálintnak [2]) Orbai Margit volt. Úgy látszik ez utóbbitól szütettek gyermekei III. János, kiről Wagner után mitsem tudunk, és Kata előbb Dengeleghy Mihályné, utóbb Vadász Mihályné.

Előbb nevezett más forrásunk [3]) szerint ezen II. Bálintnak is lett volna még egy Anna nevű leánya, szerinte is csak állítólag Balássi Jánosné, a kitől egy fia született Gáspár, ki, miután 1577-ben [4]) anyja fiusítatott, a Török nevet vette fel, és katonáskodott és székely földön telepedett volna fel, mely fiusítás ilyen következményeiről azonban eddig semmi hiteles adatok nem szólanak; az pedig eddig meg nem czáfoltatott, hogy II. János és II. Bálint gyermekeiben az enyingi Török család erdélyi fiága elenyészett.

A magyarországi ágat I. Jánosnak testvére I. Ferencz alapítá. Ez jeles katona volt. Szél Pétert a kaposvári vár gyáva kapitányát halállal bünteté; 1566-ban pedig Veszprém bevételének főtényezője volt. Egyszersmind a reformatio buzgó híve. Meghalt 1570. előtt. Neje gúthi Országh Borbála volt, ki utóbb gr. Salm Elekhez, ennek 1571-ben történt halálával Geszthi Ferenczhez ment férjhez; ettől születtek e Török Ferencznek gyermekei: 1. IV. István, 2. Zsuzsi bedeghi Nyáry Pálné, 3. Fruzsina homonnai Drugeth Istvánné és 4. Ilona, ki 1570-ben hajadon volt, de nemsokára pártájában meghalt. A három fenmaradt testvér 1571. után, midőn már anyjok Országh Borbála is meghalt, ennek drágaságait, ékszereit és Diós-Győr várát mostoha atyjoknak Geszthy Ferencznek átadták. [5])

IV. István kir. tanácsos és Pápai várkapitány volt. Vásonkő várát, melyet Bocskai pártja 1605-ben csellel elfoglalt, hasonló módon

---

[1]) Cherepowith (vagy mint a sírkövén áll Czerepuit) Katának anyja Olczarevit Margit volt.

[2]) II. Bálintnak kortársai voltak enyingi Török Tamásnak két fia János és Barnabás 1589-ben, kiknek a családfán elhelyezését elegendő adatok hiánya gátolja.

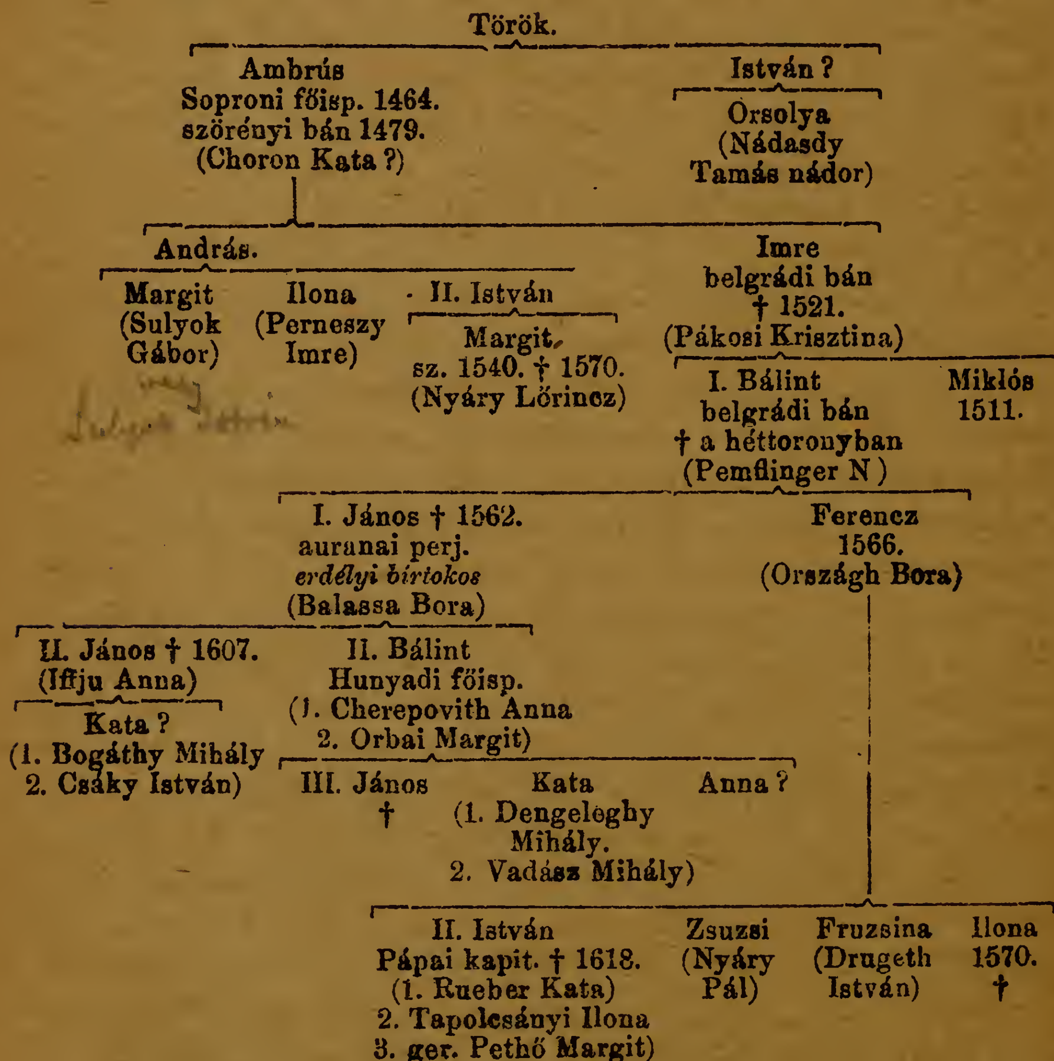
[3]) Kadicsfalvi Török Antal egyszerű közlése csupán családi jegyzetekre hivatkozva.

[4]) A gyul.-fejérvári káptal. Cent. Q. Nro 36 Török A. közl. szerint

[5]) Leleszi Convent Fasc. 2. nro 10

visszavette. Erdélyi rokonai kihalván, az ottani birtokokat is kezéhez vette 1607-ben Török Katával kötött osztályos szerződés szerint, és a vajda-hunyadi várat a hozzá tartozó 135 helységbeli birtokokkal Bethlen Gábornak 12 ezer m. forintban elzálogitá. Meghalt 1618-ban jun. 3-án kora 54. évében [1], s benne, miután három rendbeli házasságából sem maradt gyermeke, az enyingi Török család kihalt. Nejei rendben ezek voltak, első pixendorfi Rueber Kata (R. János leánya) ki 1568-ban született, a második Tapolcsányi Ilona, a harmadik gersei Pethö Margit, ki férjét több évvel túlélte.

A családfa [2] ez:

[1]) Závodszky naplója.

[2]) Wagner Collect. Geneal. dec. III. 125—133. ki az egész családról tüzetesen értekezik. Budai Hist. lex. III. köt. és Czeh János. Tudományos gyüjt. 1829. évi XII. 63—66. stb.

A család czímere szárnyas sárkány által köritett vért, melynek udvarában egyfejű sas kiterjesztett szárnyakkal látható, kinyujtott jobb lábával kardot tartva. A vért fölött, illetőleg a sárkány feje fölött a sisak koronájából koronás oroszlán emelkedik ki, első jobb lábaival kivont kardot tartva. A vértet két oldalról foszladék veszi körül, mint mind ez a Simontornyai vár egy kővén bevésre volt látható. [1])

Török család. (Bakonaki, másképp Pathi) Dunántuli Somogy megyei kihalt család. Törzse a Zala megyei Bakonakról előnevezett Horváth Pál volt. Ennek fia László Töröknek neveztetett, és Bakonaki, Ládi és Pathi (Somogy megyei falukról) viselte predikátumát. 1432-ben eljegyzette magának nőül Csapy Tamásnak [2]) Istvándi Garázda Margittól [3]) való leányát Lucziát, és ipjával nevezett Csapy Tamással Zala megyében sok birtokot kapott adományban, és 1437-ben királyi al-ajtónalló mester, 1451-ben pedig Kanizsa vár várnagya volt. Négy gyermeke maradt, u. m. II. László, Zsuzsanna 1497-ben Szerdahelyi Mártonné, Luczia és Zsófia 1497-ben inkei Loránth Mártonné.

II. László (pathi Török) eléfordul 1487—1506-ban. Ez ama híres rabló (latro) rasina-kereszturi Bocskay Istvánnal, sógorával czimborálván, miután e miatt jószág- és fejvesztésre itéltetvén, a halálos büntetés rajta Budán már-már végre hajtatnék, részére Bornemisza János mester és alkincstárnok Mátyás királytól kegyelmet nyert, melynél fogva hála fejében a király bele egyeztével összes javai felét Bornemisza Jánosnak engedte, oly feltétellel, hogy kihalás esetében egyik a másiknak örököse legyen. Azon megosztott javak ezek voltak: Path, Benek, Gardus, Varaszló, Nagy-Savol, Fenyed, közép Csíkos, Egek és Mindszent helységek, Matisfalva és Sarad Somogy megyében, Felső Bakonak, Bacsonak, Egyházas-Bakonak fele, és az illésteleki és cserkői puszták Zala megyében. Gyermekei maradtak Ferencz, Mihály, János 1534-ben kir. ember, Margit és Ágata. Ezek közül

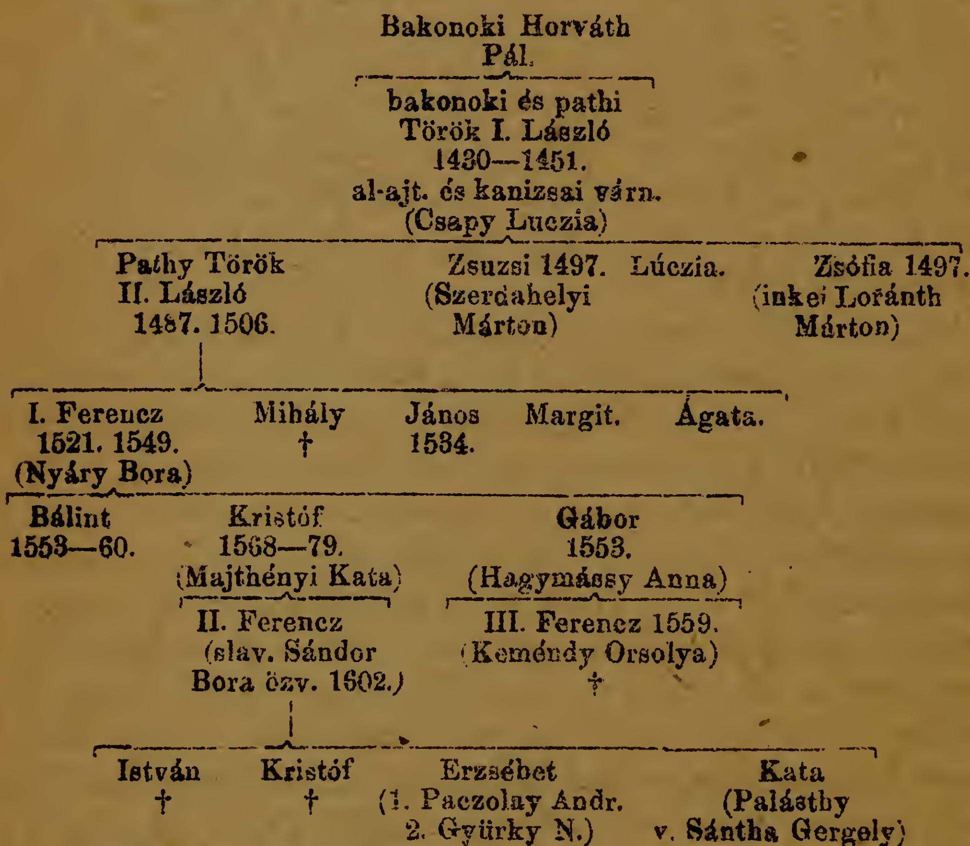
I. Ferencz (1521—1549.) szintén pathi Töröknek iratott, nőül vévén bedeghi Nyári Jánosnak nővérét, ezzel Nyitra megyei Kropón kapott birtokot. Három fia maradt: Bálint 1553—1560-ban élő, ki magtalan halt el; Kristóf 1568—1579-ben, és Gábor, aki berekszói Hagymásy Annával nemzé III. Ferenczet, kinek 1559-ben neje volt Keméndy Lajosnak korompai Nehéz Potentianától való

[1]) Wagner C. közli e czímert Coll. geneal. dec. III. tab. III. fig. 10.
[2]) Csapy Tamás fia volt Péternek, a ki fia volt Csapy Andrásnak.
[3]) Ez istvándi Garázda Miklós leánya volt.

leánya Keméndy Orsolya, kitől azonban gyermeke nem maradt. Nevezett Kristóf nőül vévén Majthény Istvánnak Korlátköy Krisztinától nemzett leányát Katalint, ettől született fia II. Ferencz.

II. Ferencznek 1602-ben már csak özvegye Sándor Borbála (Slavniczai Sándor István leánya) élt, ettől négy gyermeke maradt: 1. István, ki a pathi Török családot, mint utolsó fiútagja sirba vitte. 2. Kristóf, ki Trencsin megyében Alsó-Ozort birta, és szintén mag-nélkül halt el. 3. Erzsébet Paczolay Andrásné, utóbb Gyürkyné, és 4. Katalin Palásty máskép Sánta Gergelyné.

A családfa [1]) következő

Török család, (Telekesi †) Ismét egy kihalt család, mely Vas megyei Telekes helységről vette nevét, ott és Soprony megyében virágzott. Ennek statora Török János 1622. élt, II. Ferdinand királytól nyert adományokat, nőül pedig az utolsó enyingi Török István özvegyét gersei Pethő Margitot vette, és ez által családja némi összeköttetésbe jött az enyingi Török családdal. Birta a Dunántúl Somlyót, Jánosházát és Szécsényt. Töle magvaszakadtig a család származása [2]) ez:

[1]) Rajcsányi Ad. Mss. Ded. Geneal. I. 109. 127.

[2]) Torkos András. Halotti beszéd. T. Török Istv. fölött. Lipsiae. 4-r. és Mss. Mus. fol. lat. nro 213. tab. 32. — Szegedy Rubricae II. 41. 238.

János
1623.
(gersei Pethő Margit)

Mária (Chernel István) — Zsuzsa (b. Viczay Ádám) — Anna (Rátky Menyhért) — Imre (Kisfaludy Bora) — I. Isván † 1668. kör. (Orehóczy Kata)

Imre gyermekei: Margit (Nádasdyné) — Krisztina (Eszterházy Péter) — Magdolna (Vitál András) — Kata (Szegedy Pál alisp.) — Bora † 16. éves.

I. István gyermekei: II. István sz. 1666. † 1722. (Komáromy Kata) — János 1669. — Pál † — Ádám (Gosztonyi Anna) — Zsigmond † — Zsuzsa (Vragovich György) — Juliana (Hevenessy János)

Ádám leánya: Kata (1. Fodoróczy Istv. 2. Horváth János 1723.)

Zsuzsa fia: báró Kristóf.

II. István gyermekei: Bálint † 16. évében — Antal † — Lajos † 7 éves.

Mint látjuk, a család a legelőkelőbb Dunántúli családokkal sógorosodott. Legtöbbet tudunk

II. Istvánról, ez 1666-ban született. Szülőit két hó alatt elvesztvén, másfél éves korában bátyja Pál és Ádám gyámsága alatt nevekedett; 18 éves korában katona lett, 1684-ben Buda alatt Draskovich Miklós seregében harczolt. Majd Eszterházy Pál nádornál másfél, azután gróf Erdődy Sándor soproni főispánnál három évig apródoskodott. 1690-ben megnősült, elvévén Komáromy István Győr megyei táblabiró leányát Katalint, és Soprony és Vas megyék táblabirája lett, a vallási ügyekben delegált biztos, a Rábaközi környékben Egyed, Szent-András és Sobor helységek örökös ura. Házasságából ugyan három fia Bálint, Antal és Lajos születtek, de gyermekkorban atyjok előtt elhalván, II. Istvánban 1722. dec. 26-án a telekesi Török család kihalt. Ettemettetett Soprony megyében Vadosfán az egyház sírboltjában. Vallására a család ágost. evang. volt. Siremlékére e versek készültek:

Siste Viator iter, Stephanus jacet inclytus isthic
Török de Telekes ultimus iste fuit,
Relligionis amans, virtutum sancta corona,
Ornamen Patriae, Pieridumque Pater.
Ossa tenet crypta haec; animam Deus ipse recepit,
Nomen in orbe viget, carpe viator iter.
Post qVinqVagInta SeX annos fata DeCeMber
Fert Stephano Török grata, beata SaCer.

A család czímere a vértnek koronás fejű kigyó által keritett veres udvarában aranykoronából kiemelkedő és balra forduló medve, mely szájában kardot tart; fölötte a vért szegleteiben jobbról ezüst félhold, balról arany csillag ragyog. A vért fölötti sisak koronájából a leirthoz egészen hasonló, kiemelkedő medve látható. [1])

Ámbár a család II. Istvábban egykorú hiteles adatok szerint fiágon teljesen kihalt, még is Bács megye tisztikárában 1837-ben találjuk *telekesi* Török Sándor alszolgabirót, de itt a telekesi előnév bizonyosan nem ezen Török családdali rokonságra vonatkozik.

Török család. (Szendrői, nemes és grófi ágon.) A család eredetét homály fedi. A mohácsi vész után — mint a család származási táblája megjegyzi, — ősi helyükből a Sárvíze mellől elüzetvén, minden leveleik elvesztek. Családi vélemények és hagyományok szerint az enyingi Török családdali összeköttetése valószinű gyanítással bír, minthogy a család eldődeinek első három íznyi nemzékrendén az enyingi Török családban is szokásos Bálint keresztnév előfordúl; i de számítják azon körülményt is, hogy az enyingi Török Ferencz által a kihalt gúthi Or-

[1]) Lásd Telekesi Török István fölött mondott és kinyomatott halotti beszédet Tóth János téthi lelkésztől, mely előtt a czímer köriratttal metszvényben s leirásban látható, úgy leirva Torkos András győri predikátor „*Cedrusfának siralmas esete*“ czímű, továbbá Hajnóczy Dániel „*Oratio funebris*“ czímű szintén T. Török István fölött mondott és Lipcsében nyomott halotti beszédeikben is, végre Miskey Ádám „*Virtus koronája*“ czímű gyász versei szerint.

szág javaira kelt adománylevél eredetiben a szendrői Török család levéltárában található. [1])

A család ismert első törzse Török I. Bálint volt, ki a Sárvize mellől Eger és Szendrő vidékére vetődött. Ez Eger várában, majd Szendrő várában vajda [2]) volt, és török fogságban halt meg. [3]) Nejétől Sárközi Annától fia maradt:

II. Bálint szül. 1554-ben Sárközön, előbb Szendrő, majd Cserép, végre Eger várában kapitány. Meghalt Szendrő várában 1630. febr. 4-én, kora 76. évében. Háromszor nősült, először 1598-ban nőül vette Boza Benedeknek Beje Katától leányát Boza Katalint, ettől született a táblán látható hat gyermeke; ezen nejének 1616-ban történt halála után nőül vette fokorai Csikó Potentianát, kitől Judit nevű leánya született, végre harmadszor nősült Kormoss Sárával Dévai Pál özvegyével, kitől gyermeke nem maradt. Fiai közül Ferencz és István mint nőtlen halt meg, I. András, ki 1639. mart. 19-én halt meg, Csuda Bálintnak leányától Csuda Borbalától csak egy leányt nemzett Katát szandai Horváth Jánosnét; s igy ága ennek sem maradt. A harmadik fiú testvér volt

III. Bálint, ez Szendrői kapitánynak és Torna megyei alispánnak iratik, és a családfa jegyzete szerint 1631. dec. 8-án Nagy-Szombatban oda hagyván a reform. vallást, a kath. hitre tért. Én őtet hiteles okiratban [4]) 1647-ben mint Nagy-Szombati harminczadost és Nógrád és Heves megyék táblabiráját találom említve. Meghalt Rosnyón 1677. april. 9-én. Házasságra lépett 1640. jul. 17-én Semsey Sárával, ki 1670. nov. 4-én halt meg, s kitől három leánya és egy fia I. Ferencz maradt.

I. Ferencz szül. 1641. oct. 4-én, Torna vármegyének alispánja volt. Ő lett tulajdonképen a család második megalapítója. Első

---

[1]) Sőt némelyek meg azon körülményt is ide sorolják, hogy Enying Szendrő-től nem messze fekszik. De ez tévedés, mert az enyingi Török család előnevét a Veszprém megyei Enyingről vette, ez pedig igen távol esik a Borsod megyei Szendrő várától.

[2]) Vajda = gyalogsági hadnagy.

[3]) Némelyek e Bálintról állitják, hogy 1526-ban Mohácsnál II. Lajos testőrői között lett volna. De ez tévedés, miután ezt Istvánffy Hist. 1686. évi kiadás 85. lapján világosan enyingi Török Bálintról írja: Deliguntur tres ordinum ductores, Gasparus Raikaius, Valentinus Enningius, qui et Turcus vocabatur etc., qui nihil aliud muneris haberent, quam corporis regii corporis intenti etc.

[4]) Protocoll. Civit. Tyrnaviens.

neje Ferenczy Éva volt, kit Ung megyében Matyuczon 1665. jun. 23-án vett nőül, és ki 1668. jul. 27-én halt meg, ettől egy fia született II. András, kitől a mostani nemesi ág ered. Második neje szinyei Merse Anna, kivel 1676. máj. 30-án kelt egybe, s kitől leánya Borbála Csemiczky Sándorné, és fia II. Ferencz született, a ki a grófi ágnak lett törzsévé. Így szakadt a család két vonalra, mielőtt tehát a család tagjairól tovább szólnánk, lássuk a családfát: [1])

I. tábla.

1. Bálint
egri, szendrői vajda
1533—1554.
(Sárközi Anna)

II. Bálint
sz. 1554. † 1630.
Egerben kapitány
(1. Boza Kata † 1616.
2. fokori Csikó Potentia
3. Kormoss Sára)

1-től Erzse † ifjan. | Kata (Recsky György) | Ferencz nőtlen † | I. András † 1639. (Csuda Bora) | III. Bálint Tornai alisp. † 1677. (Semsey Sára) | István nőtlen † | 2-tól Judit.

I. András gyermeke:
Kata
(Horváth János)

III. Bálint gyermekei:
Ilona (Jánossy János) | Kata (Úz György) | Erzse (Kerekes György) | I. Ferencz sz. 1641. Tornai alispán (1. Ferenczy Éva 2. Szinyei Merse Anna)

I. Ferencz gyermekei:
1-től II. András nógrádi alispán (1. regőczi Huszár Juli 2. Baranyai Zsófia) *a nemesi ág törzse.* *Folyt. II. táblán.*
2-től II. Ferencz sz. 1687. Tornai alisp. (b. Vécsey Zsuzsi) *a grófi ág törzse.* *Folyt. IV. táblán.*
Bora (Csemiczky Sándor)

[1]) Családi közlés s egyéb források után. Az előttem fekvő családfát 1819-ben a nagy iró, Kazinczy Ferencz szerkeszté.

II. t á b l a.

II. András, *ki az I. táblán.*
1702. † 1723.
nógrádi alispán
(1. regőczi Huszár Julia
2. Baranyay Zsófia)

Mária (Tarródy István Heves alisp.) — Zsigmond kapitány orosz testőr † — Imre Kis-Honti alispán † 1751. (Géczy Julia) — Lajos † — III. András 1741. Gömöri alisp. (b. Vécsey Janka) *Folyt. III. táblán.* — Klára † — László † — Éva †

Imre gyermekei: IV. András † 1772. tbiró Podrecsányban (gal. Balogh Krisztina) — Klára (gal. Balogh János) — Zsófia (bellusi Baross József)

IV. András gyermekei: Anna-Mária † — Imre 1819. † — Julianna † — V. András † — VI. András táblabiró (moosi Lanzer Karolina) — Krisztina †

VI. András gyermekei: Franczisku † — Karolina Nidda gfnő (Hessendarmstadti György fejed.) — Teréz (gr. Unwerth Ignácz) — Anna (szakolczai Batternay Imre) — II. János Nógrádi táblabiró lak. Podrecsány. (ocsovai Holecz Sarolta)

II. János gyermekei: III. Sándor 1861. nógrádi alisp. (Batternay Hermina) — Béla lak. Podrecsányban.

III. Sándor gyermekei: Olga. Janka. Zoltán. Sándor.

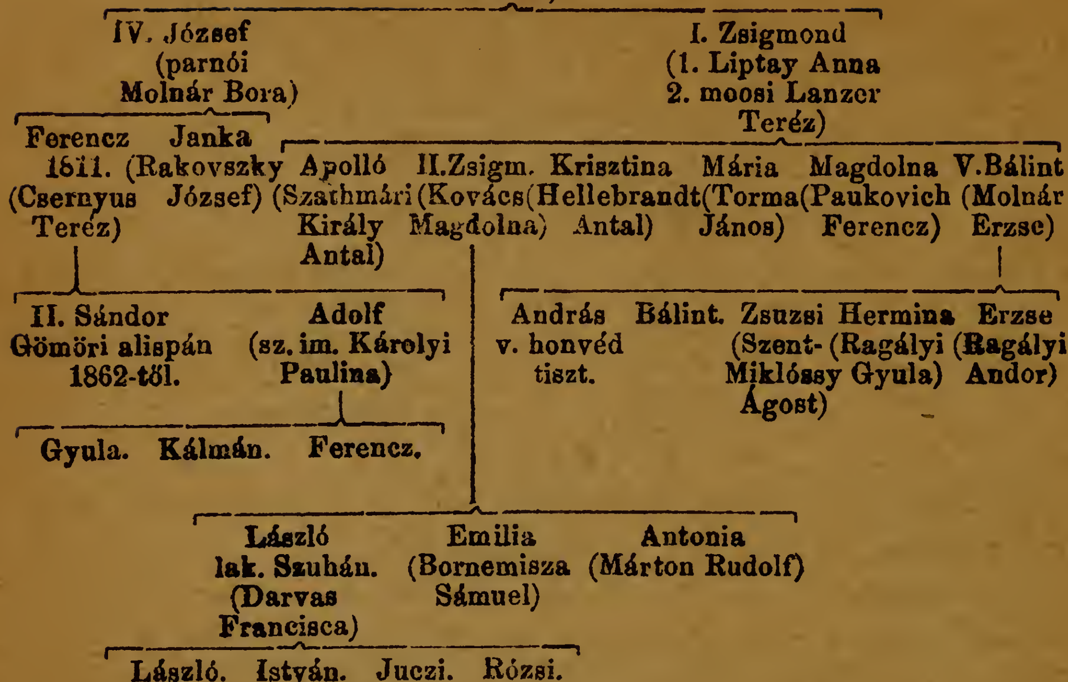
III. t á b l a.

III. András, *ki a II. táblán.*
1741.
Gömöri alispán
(b. Vécsey Janka)

III. Ferencz (bellusi Baross Erzse) — Janka (Simonyi Ferencz)

Folyt. a köv. lapon.

III. Ferencz, *ki az előbbi lapon.*
(bellusi Baross
Erzse)

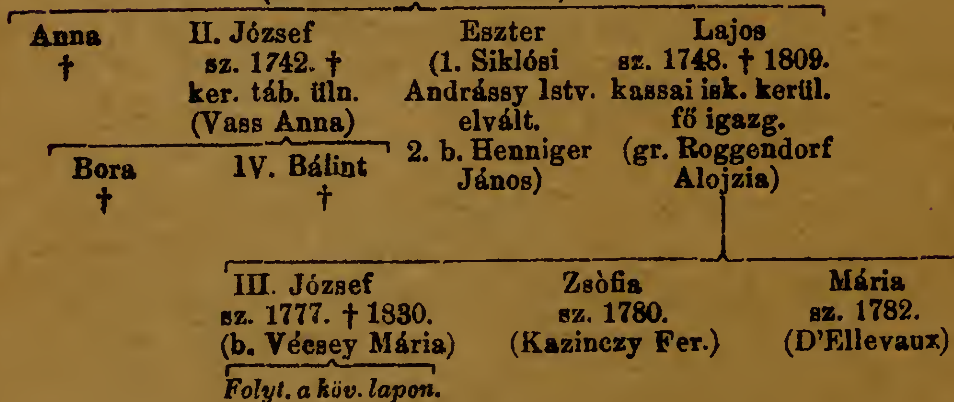

IV. tábla.

Gróf ág.

II. Ferencz, *ki az I. táblán.*
sz. 1687.
Tornai alispán
(b. Vécsey Zsuzsa)

I. József
sz. 1714. † 1776.
kancz. ref. kam. elnök.
gróf lett 1774.
(b. Pfeffershoven Kata)

Folyt. a köv. lapon.

III. József, *ki az előbbi lapon.*
sz. 1777. † 1830.
(b. Vécsey Mária)

VI. Bálint sz. 1806. hétsz. táb. üln. (b. Révay J. — Zsófi)
Sándor sz. 1809. cs. k. kam. nyug. altábornagy.
János sz. 1810. (gr. Sztáray Paulina)
Miklós sz. 1812. cs. k. k. ezredes. (gr. Harnancourt Unverzagt Matild † 1844.)
Albert sz. 1813. †
Napoleon †
Teréz sz. 1815.

Bálint gyermekei:
Jozefina sz. 1834.
Anna sz. 1836. † 1865. (gr. Berchtold László)
László sz. 1838.

Miklós gyermekei:
Zsófia sz. 1840.
Claudia sz. 1844.

János gyermekei:
Ottilia sz. 1830.
Mária sz. 1835. (gr. Sztáray Viktor)
Hermina.
József sz. 1848.

A szendrői Török nemzetség nemesi vonala I. Ferencznek fiánál II. András nál válik el a másik vonaltól.

Nevezett II. András Kis-Hont és Gömör megyéből 1702-ben Nógrád megyei alispánságra választatott, és az volt 1706-ig, a midőn Rákóczy mellé jutott. A szatmári békekötés után 1713. aug. 14-től ismét Nógrád megye első alispánja volt, és az volt 1716. aug. 20-ig.[1]) 1723-ban mint követ az országgyűlésről Pozsonyból haza jövén, meghalt birtok lakhelyén Podrecsányban, hol nagy ünnepélylyel[2]) eltemettetett. Első neje regőczi Huszár Imre itélőmesternek gr. Nyáry Máriától leánya Juliánna volt, a második Baranyay Zsófia, Géczy Gábor ezredes özvegye. Az elsőtől a táblán látható nyolcz gyermeke, ezek közül Zsigmond Rákóczy Fer. kamarása, a lengyel király és moszkvai czár testőre, majd franczia kapitány volt, meghalt magnélkül, másik fia volt Imre, kitől a nógrádi nemesi ág, és a harmadik fiú III. András, kitől a gömöri nemesi ág származik.

Nógrádi ág.

Imre Hont, (illetőleg Kis-Hont megye) vármegye alispánja volt. Testvéreivel 1746. jun. 14-én osztozott meg. Nejétől garamszeghi Géczy Juliannától két leánya és egy fia maradt, ugymint:

IV. András, ki Nógrád megye táblabirája volt, és lakhelyén Podrecsányban 1772. halt meg. Ennek feleségétől galanthai Balogh Krisztinától hat gyermeke közül egyik leánya Carolina (v. Sarolta † 1862. Rómában) Nidda grófnő czím alatt férjhez ment az utóbb fe-

[1]) Protoc. C. Neograd. anni 1702—1716.
[2]) Mocsáry Nógrád várm. leirása I. 122—127.

jedelemmé lett Hessendarmstadti György herczeghez; VI. Andrásnak egyetlen fia

I. János mint Nógrád megye előkelő táblabirája csendes életet élt Podrecsányban. Nejétől ocsovai Holecz Saroltától két fia közül III. Sándor 1861 ben Nógrád megye választott másod alispánja volt. Gyermekei a táblán láthatók.

Gömöri-ág.

II. Andrásnak másik fia III. András 1741-ben Gömör megye másod alispánja [1], a gömöri nemesi ág terjesztője lett. Nejétől báró Vécsey Jankától csak egy fia maradt:

III. Ferencz, ki nejétől Baross Erzsébettől két fiút nemzett, u. m. Józsefet és I. Zsigmondot, kik által ismét két ág támadt, mint a III. táblán láthatni. IV. Józsefnek ágán fiatól Ferencztől egyik unokája II. Sándor jelenleg Gömör megyének első alispánja.

I. Zsigmond ágán V. Bálintnak fia András honvéd tiszt volt.

Grófi-ág.

A grófi ág I. Ferencznek fiától II. Ferencztől ered. Ez Rima-Szombatban született 1687. mart. 10-n; felnevelkedvén és hívatalos közpályára lépvén, Torna vármegyének alispánja volt. Nejétől báró Vécsey Zsuzsannától egy fia maradt:

I. József, ki 1714. febr. 14-én született, 9 évig Borsod megye alispánja volt, 1754-ben februárban a m. kir. helytartóság tanácsosa, 1758-ban pedig a m. kir. udvari kanczellária előadó tanácsosa, 1772. máj. 29-én a szepesi kamarai igazgatóság administratora, majd kamarai elnök lett. 1774. dec. 28-án utódaival együtt grófságra emeltetett. Nejétől báró Pfeffershoven Katalintól gyermekei: 1. Anna, kihalt, 2. II. József, 3. Eszter előbb siklósi Andrássy István máramarosi administrator neje, ettől elválván, férjhez ment ebergi báró Henniger Jánoshoz. A fiúk közül

II. József szül. 1742. aug. 1-én, a debreczeni ker. tábla ülnöke volt, és 1787-ben a reform. vallásra tért át. Nejétől Vassdinnyei Vass Miklósnak és Nedeczky Juliának leányától Vass Annától csak Borbála és IV. Bálint gyermekei maradtak, de ezek is mag nélkül kihaltak.

Lajos szül. 1748. oct. 7-én. II. József császár rendszere alatt 1785—1795-ig a kassai tanúlmányi kerület igazgatója volt. 1776. aug.

---

[1] Bartholomaeides, Notitia C. Gömör 761.

25-én vette nőül gróf Roggendorff Alojziát, (ki 1754. febr. 14. született) és kitől születtek gyermekei: 1. III. József, 2. Zsófia szül. Onódon 1780. febr. 19-én, férjhez ment 1804. nov. 11-én Kazinczy Ferenczhez, az íróhoz, 3. Mária szül. 1802. mart. 27-én D'Ellevaux neje Temes megyében.

III. József szül. 1777. jul. 31-én, 1805. máj. 2-án vette nőül báró Vécsey Miklós szatmári főispán és valós. b. tit. tanácsos leányát Máriát, kitől a táblán látható több gyermeke született. Ezek közül VI. Bálint, szül. 1806. april. 18-án, előbb cs. kir. kamarás, helytartósági tanácsos, kamarai alelnök, jelenleg v. belső titk. tanácsos, a hétszemélyes tábla ülnöke és országbirói helyettes. Nejétől báró Révay Zsófiától a táblán látható három gyermeke van.

Sándor (szül. 1809-ben) cs. kir. kamarás és nyug. altábornagy.

János (szül. 1810.) Nejétől gr. Sztáray Paulinától négy gyermek atyja.

Miklós (szül. 1812.) cs. kir. kamarás, és alezredes. Csak két leánya van.

Albert és Napoleon elhaltak.

A család ősi nemesi czímere — mint fennebb a metszvény ábrázolja, — a vért kék udvarában zöld téren hátulsó lábain ágaskodó oroszlán, első jobb lábával kivont kardot, a ballal levágott törökfejet tartva. Ugyan ilyen oroszlán látható a vért fölötti sisak koronáján is. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Török család. (Emőkei.) Nyitra megyei régi család, mely azon megyei Nagy-Emőke helységről vette előnevét, és a Török név felvétele előtt valószinüleg csak *de Emőke* iratott. E szerint már őse lehetett azon Emőkei János, ki 1447-ben a budai országgyülésre Nyitra megye követe volt. [1]) Ennek utóda (tán fia) Nagy-Emőkei Miklós, kinek Apponyi Dorától fia János, már nagy-emőkei Török-nek íratott, 1520—35. évi időközben élt, és gyámja Bélay Bálint volt.

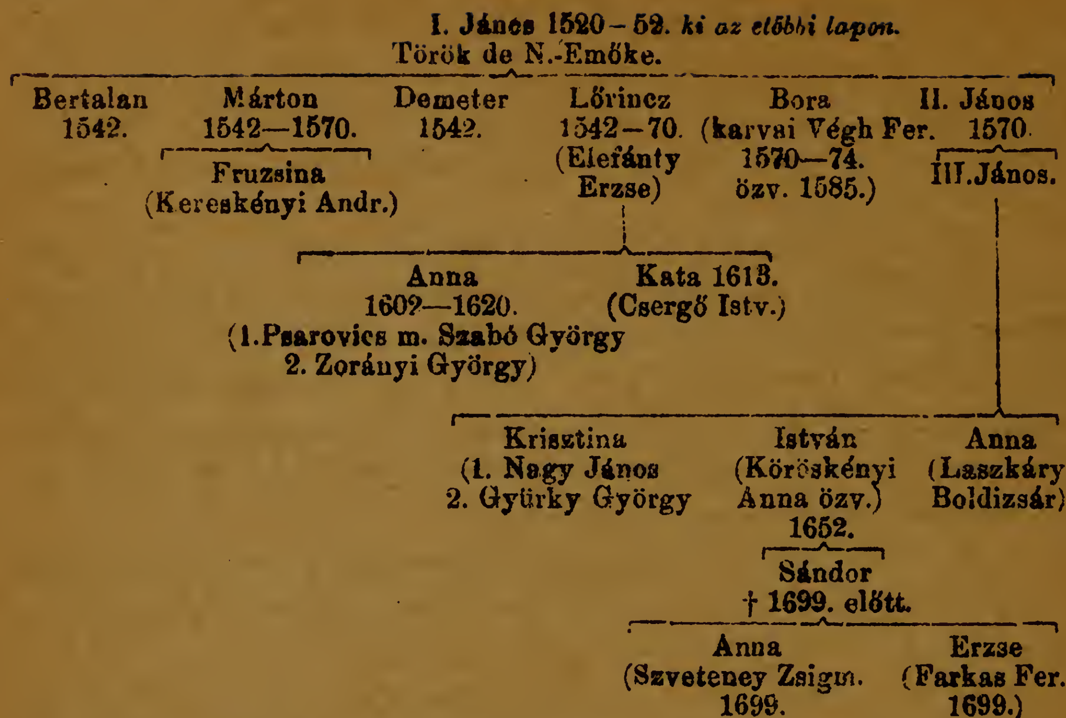
A családfa [2]) következő:

Miklós
de N.-Emőke
(Apponyi Dora)

I. János 1520—52.
Török de N.-Emőke.

Folyt. a köv. lapon.

[1]) Kovachich M. G. Vestigia Com. pag. 266.
[2]) A nyitrai káptalanból kivett családi oklevelek Elenchus szerint

I. Jánosnak gyermekei közül Márton, Lőrincz, Bora és II. János 1570-ben Miksa királytól új adományt vettek Emőke helységre.

Nyitra megyei jószágán kivül a család birtokai kiterjedtek Trencsin, Komárom és Bars megyékbe is.

E családba számithatnók Györgyöt 1661-ben. Nyitra megye alispánját, [1]) ha őt páni elönévvel nem olvasnók. [2])

Fölösleges megemlitenünk, hogy a család neve Teöreök és Therek alakban is fordúl elő az okiratokban, valamint, hogy az itt közlött családfa nem teljes.

E családból eredhetett azon Török István is, kinek nejétől Kubinyi Annától fia György Nógrád megyei Szécsényben kereszteltetett 1697. dec. 28-án.

Török család. (Árvai) Török másként Turcsek, Árva megyei család, honnan Árvay-nak is neveztetett, 1664. jun. 12-én I. Leopold királytól kapta czímeres nemes levelét, nevezetesen pedig Török János, előbb a Thurzóknak Velicsna mvárosban alattvalója, Turcsek néven, ki a Török névvel kezdett neveztetni, továbbá testvére György és nagybátyai testvére (fratruelis) István. Ezektől a családfa következőleg [3]) terjedt le:

[1]) Eredeti okiratról.

[2]) Nagy József, Nyitra várm. leirásában.

[3]) Rajcsányi Ad. Deduct. geneal. tom. I. és Szontagh Dán. is közlé

I. t á b l a.

N.
I. János 1664. szerző (Kromholcz Kata)
György 1664. közszerző. — *Folyt. II. táblán.*

II. István *Árvay* 1664—1710. (dezeri Moszticzky Anna)
Imre jesuita †
Árvay I. Gáspár Rajcsányban (Miklany Zsuzsa)

II. István gyermekei: Miklós Dezsericzen Árva urod. vajda. — János. Pál. Mária. Éva.
Miklós gyermekei: Franciska. Anna.

I. Gáspár gyermekei: András nőtlen † — János † — Róza (Géczy Zsigm.) — Judit (Majthényi Fer.)

N.
István 1664. közszerző.
János — András. (fia: András.)
András — György. (fia: György.)
György Sz. Endrén 1765.

II. t á b l a.

György, *ki az I. táblán.* 1664. közszerző.

Mihály Árva urad. tisztartó 1695—1703. †
Mátyás.

Mátyás gyermekei: Mihály. — György.

Mihály gyermekei: András. — János. — Mátyás.
György gyermekei: György — András — János.

András fia: András 1765. huszár hadn.
János gyermekei: János. Pál. András.
Mátyás fia: Mihály Liptóba költöz.
György (György fia) gyermekei: György 1754. — János 1754. — Mátyás 1754.
András (György fia) fia: András. Árvában 1754. — ennek fia: András.
János (György fia) fia: János 1754.

Mihály (Liptóba költöz.) gyermekei: Mihály † — Károly. — József. — János — András. — Gáspár.

A nemesség szerző I. J á n o s nőül vette Rajcsánban lakott Kromholcz Jónásnak Nyitra megyei esküdtnek leányát K a t á t. Ettől egyik fia I. I s t v á n nőül vette Dezsérről Moszticzky Évát, második fia I. G á s p á r Rajcsánban lakott, és nőül vette bizonyos puchói posztós özvegyét Miklany Zsuzsannát.

A családfa nincs maig lehozva.

Czímere a családnak az egyik állítás szerint: a vért udvarában első jobb lábával kardot tartó grif; más adat szerint: grif helyett leopard említetik. [1])

[1]) Rajcsányi id. kézirat 127. és 130. lap.

Török család. (Váradi) Arad megyei birtokos nemes család, melyből Albert nevezett megyének főjegyzője s 1802-ben orsz. gyűlési követe, és testvérei Antal tbiró, György szolgabiró és József főpénztárnok 1802-ben Ó- és Uj-Déznára kir. adományt vittek és abba beiktattattak.

Az utódok közül Gábor Arad vármegyének másod és első alispánja 1848. előtt, az 1844. évi országyülésen követe, 1848-ban magyar kormánybiztos.

Török család. (Felső-Őri) Vas megyei Felső-Őr helységre 1582-ben kir. adományt nyert családoknak egyike. *Lásd Zámbó cs.*

Török család. *Lásd Lányi család.*

Török család. 1609-ben Török Miklós Tóth Ferenczczel együtt kapott czímeres nemes levelet, *lásd itt a 280. lapon.*

Török család. A nemességet Török Márton kapta 1613. évi mart. 19-én Prágában kelt czímerlevelében II. Mátyás királytól. [1]

Török család. (Törökkői) A czímeres nemes levelet Törökkői Török Dániel kapta I. József királytól 1706-ban. Czímere négy részre osztott paizs, egy közép koronás kisebb vérttel, melynek kék udvarában zöld téren koronás arany oroszlán ágaskodik, első jobb lábával kivont kardot tartva. Az 1. és 4-ik osztály harántosan arany és fekete udvarra oszlik, a 2. és 3-ik osztály vörös udvarában három fehér koczka felett arany félhold ragyog. A paizs felett két koronás sisak áll, a jobb oldaliból arany grif emelkedik ki, balra fordúlva, első jobb lábával kivont kardot tartva; a másik sisak felett a három koczka fölött arany félhold ragyog, két felül pánczélos kar nyúlik fel, a jobb oldali vörös zászlót tart, melyen ezüst kereszt látszik, a baloldali fehér zászlót tart vörös kereszttel. Foszladék jobbról aranyfekete, balról ezüstvörös. [2]

Török család. (Balaton-feö-kajári) E néven találjuk Török Annát Szeredy Györgynét a múlt század elején. Czímere, (ha forrásunk: egy genealogián festett czímer hitelesen készült), a paizs vörös udvarában félholdon fiait melle vérével tápláló pellikán, a paizs fölötti sisakon pánczélos kar kivont kardot villogtat.

Török család. Soprony megyében Jobbaházán és Csáfordon birtokos, egyik ága Zala megyébe szivárgott át, melyből Antal élt, ennek fia János a sok oldalú, szép tehetségű publicista, jelenleg a

---

[1] Győr vármegye levéltárában van az eredeti armális.

[2] Collect. herald. nro. 762.

„Hirnök“ politikai lap szerkesztője, m. akadémiai tag stb. szül. 1809. évi junius 6-án. [1])

Török család. Török Mátyás 1707-ben I. József királytól kapta czimeres nemeslevelét. [2])

Czimere a paizs kék udvarában zöld dombra helyezett vörös turbános, kócsagtollas törökfej. A paizs fölötti sisak koronájából kettős farkú oroszlán emelkedik ki, első jobb lábával kivont kardot, a balban leforditott vörös kettős keresztet tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [3])

Török család. Török Miklós 1713-ban III. Károly királytól kapta a czimeres nemeslevelet. [4]) Czimere a paizs kék udvarában zöld tér fölött fekete lovon ülő vitéz, vörös dolmányban, kék nadrágban és kék övvel, sárga csizmával, fején vörös lefityegővel prémes kalpag van, alatta sárga nyeregtakaró; jobb kezével kivont kardot, a balban a kantárt tartva. A paizs fölötti sisak koronáján vörös és arany szeletből álló zászló leng, két kiterjesztett fekete sasszárny között. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

Török család. Nemességszerzője Török István, ki 1717-ben kapott III. Károly királytól czimeres nemeslevelet. Czimere a paizs kék udvarában zöld dombon arany koronán könyöklő vörösbe öltözött kar, kivont kardot tartva; a paizs fölötti sisak koronáján szintén ilyen kéz látható. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék. [5])

Török család. (Máskép Egri) Ennek czimeres nemeslevelét Török máskép Egri János kapta 1718-ban III. Károly királytól. Czimere a paizs kék udvarában zöld halmon arany koronán könyöklő pánczélos kar kivont kardot tartva. Ugyan ilyen látható a sisak koronáján is. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék. [6])

Török család. Török István 1718-ban kapta czimeres nemeslevelét III. Károly királytól, [7]) és czimere, mely az 1717-ben megnemesitett Török Miklósétól csak színeire különbözik, következő: a paizs kék udvarában zöld téren fekete lovon egészen vörös ruhás magyar vitéz ül, sárga csizmában, fején kócsagos vörös prém kalpag van, alatta

[1]) L. Életrajzát Magyar Irók II. 346.
[2]) Collect. herald. nro 751.
[3]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.
[4]) Collect. herald. nro 664. Adami Scuta gentil. XIII.
[5]) Ugyan ott nro. 564. és Adami Scuta gentil. XIII.
[6]) Coll. herald. nro. 531. Adami Scuta gent. XIII.
[7]) Collect. herald. nro. 534. és Adami Scuta gent. XIII.

zöld nyereg takaró; jobb kezével kivont kardot, a balban a ló kantárát tartva. A paizs fölötti sisak koronáján vörös ruhás kar könyököl, kivont kardot tartva. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

Török család. Ennek nemeslevelét Török János kapta 1792-ben I. Ferencz királytól. Czimere négy részre osztott paizs, az 1. és 4-ik ezüst udvarban teve áll, fején tollakkal diszítve, aranyozott biboros hevederrel átövezve; a 2. és 3-ik udvar jobbról balra rézsutosan arany és kék részre oszlik, az előtérben oroszlán ágaskodik, az osztály színeivel félig ellenkezőleg színezve, első jobb lábával üstökénél fogva törökfejet tartva. A paizs fölötti sisak koronájából oroszlán emelkedik ki, teste rézsutos vonallal két részre hasítva, felső része kék, alsó része arany, első jobb lábával törökfejet tart. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék. [1])

Török család. (Kadicsfalvi) Udvarhelyszéki székely régi család. Eredetét homály fedi. [2]) Kétségtelen ismert törzse a családnak Török Gáspár, agilis [3]) székely gyalog hadnagy [4]) volt, ki már előbb is a fiúvá fogadás (adoptio) óta Kadicsfalvi birtoka békes birtokában lévén, arra: nevezetesen Udvarhelyszéki Kadicsfalvi házára, nemesi cúriájára, szent-tamás, tiboldi malmára Bethlen Gábortól — mint az előttem fekvő okmányban áll — 1618. junius 21-én nejével Benedekffy Borbálával adományt nyert. Nevezett Gáspár említett nejével Fejér megyében Páloson, Peteken is részbirtokok örökösévé lett, és

---

[1]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[2]) A család eredetéről velem közlött adatok is meghasonlanak, az egyik állítás szerint törzsökös székely eredetű, másik állítás szerint tudható törzse Török Gáspár, az enyingi Török családdal hozatik összefüggésbe, és pedig ismét kétféle módon, az egyik szerint: Gáspár egy személy lett volna enyingi Török Jánosnak özvegy Csolnokosi Imrénétől született fiával Gáspárral, ki fejedelmi jóváhagyással iratik törvényesittetnek, a másik adat szerint enyingi Török II. Bálintnak 1575-ben fiusított leányától Annától (ki Balassa Jánosné vala) szülötett volna. Ezen két utóbbi állításnak egyikét annálinkább valószinünek véli a család némely tagja, mert a család egyik érdemes tagjának kadicsfalvi T. Elek-Emanuelnek egy „Enyingi E. T. B. 1512." föliratú lőfegyver van birtokában, melyen lovas vitéz is van bevésve, mely régiség szintén ez összeköttetést gyanitatná, egyéb családi levelek mellett, melyek szintén az enyingi Török családra vonatkoznak. Véleményünk szerint azonban mindezek döntő tanuságot nem szolgáltatnak, és más adatok — mint fölebb olvasható — a család törzsének Török Gáspárnak másféle eredetére utalnak.

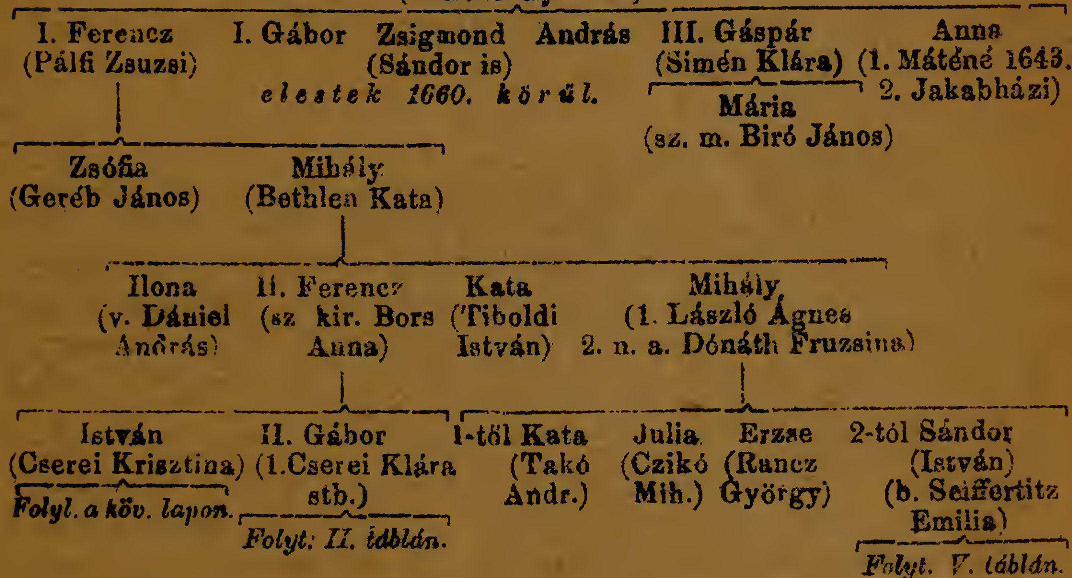
[3]) Agilis = nemes anyától szülöttet jelent magyar törv. terminologia szerint.

[4]) „Peditum siculorum ductor", mondja az oklevél.

ez okbúl gyermekei, kik közül négyen Farkaslakáról, mint valószinüleg birtok és lakhelyökről írták előnevöket, egyik pedig András Kadicsfalváról neveztetett, I. Gáspárnak halála után 1643. dec 16-án a felebb nevezett anyai birtokrészek miatt, melyeket Ugron Pál hatalmasúl elfoglalva tartott, következőleg [1]) tiltakoztak „1643. die 16. Dec. Teöröк Ferencz és Teörök Gábor, Teörök Sigmond és Gáspár de Farkasláka, Máténé Teörök Anna Szentléleken protestál és contradicál kaydicsfalvi udvarhelyszéki Teörök András Teörök Gáspár fiai ex Barbara Benedekffi consorte quondam sua suscepti, mindazoknak személyekben és maga személyében is az Pálosi, Petki portiók in Com: Alb. Ugron Pál Ábrahámfalvan lakó portióinak, mellyet hittak Benedekffi résznek, hogy se Ugron Pál, se fiai abban ne pracscribálhassanak, mert hatalmasúl arripiálta, apprehendálta ezeknek attyoktúl, annyoktúl az ő successiójok ellen, és most is úgy birja."

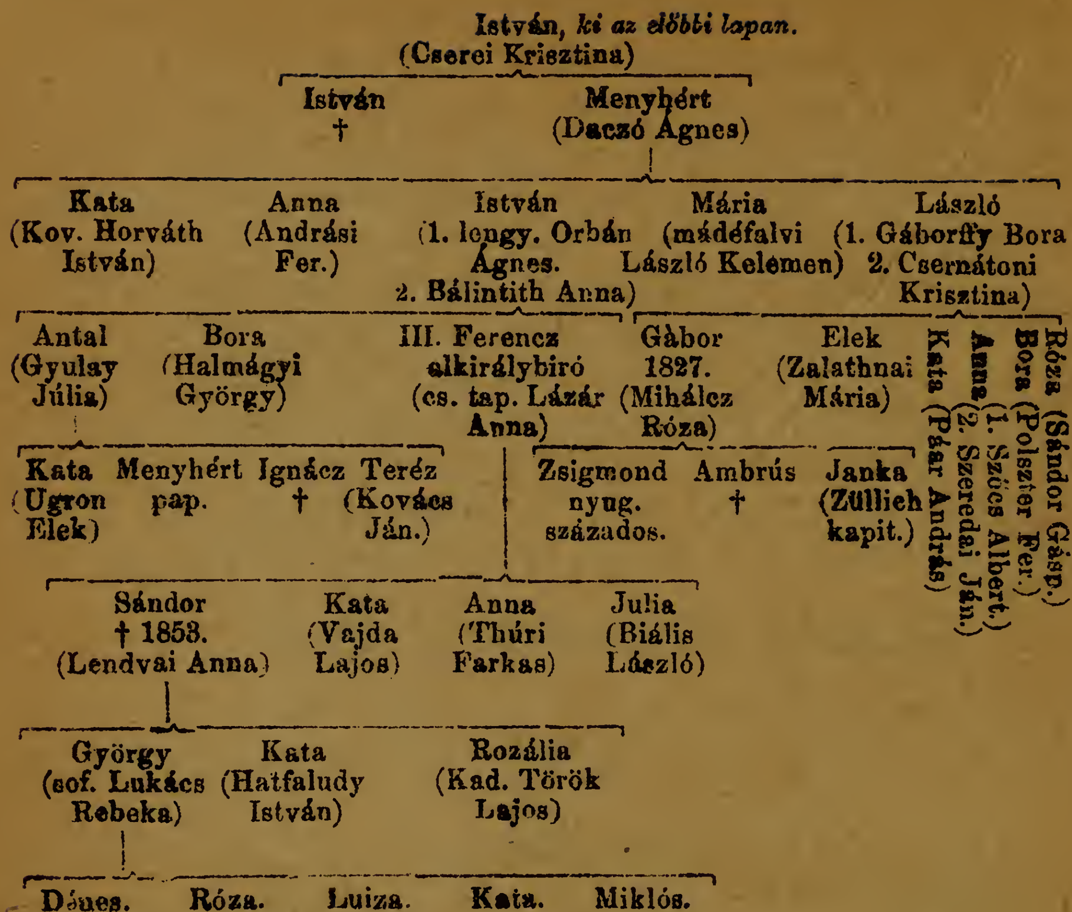
I. Gáspártól a családfa következőleg [2]) terjedt le:

I. tabla.

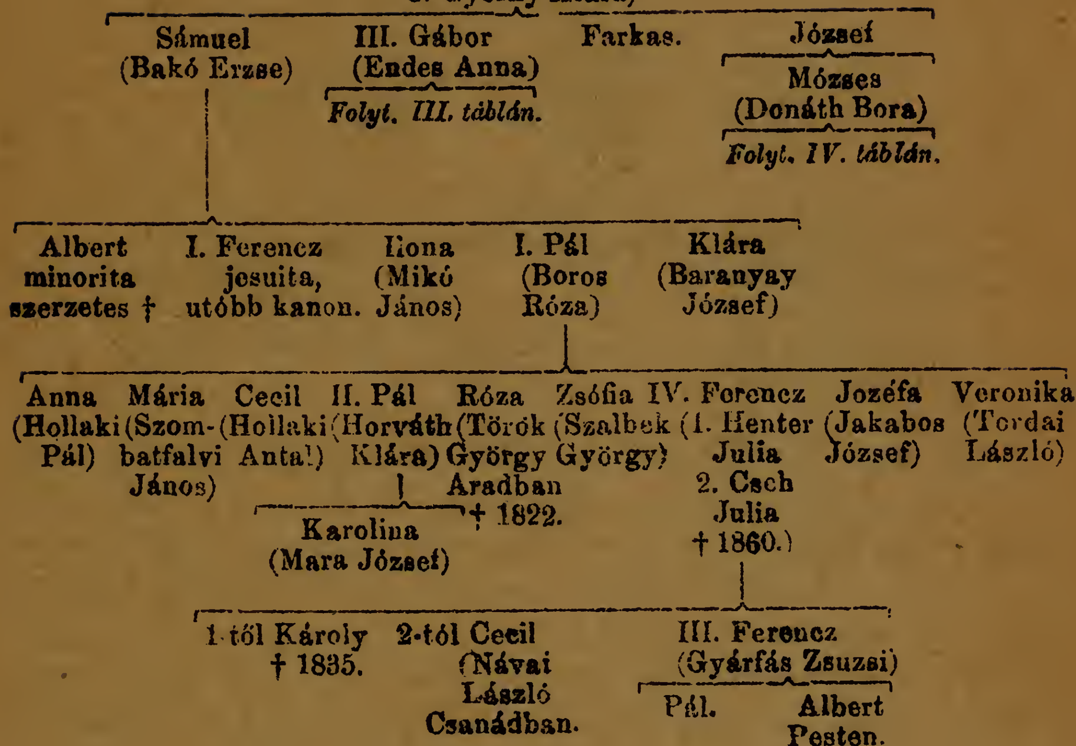
[1]) Gyulafehérvári káptalan C. 4. fr. 4. nro 60.

[2]) Fancsali Dániel gyüjteményéből 1823-ig és saját folytatásával k. Török Antal közléséből, továbbá Istvánnak Cserey Krisztinától, és Gábornak Cserey Klárától (vagy Zsófiától) ágát közlé Décsey Miklós is. Menyhertnek Daczó Ágnestől jövő ágát pávai Vajna Ferencz elleni zálogos perbül közlé Hodor Károly is.

I. Gáspárnak, kiről feljebb szó volt, fiai Ferencz, Gábor, Zsigmond és András állítólag 1660. körül estek el Szász Holdvilág táján. Az utóbbi nemzedékek Udvarhelyszékben hivataloskodtak, I. Mihály 1679-ben kir. táblai jegyző volt, utóbb székbeli hivatalnok, Menyhért és fia István alkirálybiráknak iratnak, ez utóbbinak fia III. Ferencz alkirálybiró volt, és az 1791. és 1794. évi erdélyi országgyülésen azon szék követe, — ennek fia Sándor ugyan ott kir. pénztárnok. Ennek a táblán ki nem tett testvérei József, István, László, Zsuzsa és Mária korán elhaltak, György 1848. előtt dulló biztos volt. Az oldalágból László parajdi kir. sóbánya-nagy volt. Fia Gábor főhadnagy, kinek fia Zsigmond mint nyugalm. százados él.

II. t á b l a.

Ez ág is Udvarhelyszékben lakván, és pedig Sámuel ága Tiboldban, tagjai többnyire ott hivatalt viseltek. Albert [1]) más nevén József szül. 1757. jan. 27-én Zetelakán, a minorita rendbe lépvén, e szerzetnek Damascenus néven 12 évig főnöke, iró s egyházi szónok, meghalt Kolosvárt 1824. jul. 25-én. [2]) I. Ferencz előbb jesuita, utóbb esperes és czimzetes kanonok volt, I. Pál törvényszéki ülnök, fia II. Pál 1814-ben aljegyző, végre törvényszéki ülnök, II. Ferencz szintén az, ennek fia Károly Marosszékben aljegyző † 1835. Másik fia III. Ferencz 1848. előtt dulló, 1849-ben pénztárnok. Ennek fia Albert a pesti váltó törv. széknél gyakornok, jogtudorságra készül.

---

[1]) E néven áll Décsey Mikl. által közl. családfán

[2]) Magyar Irók, Életrajz gyüjt. Kad. Török Antal idézése szerint.

III. t á b l a.

Ez ágon III. G á b o r és I. E l e k megyei hívatalokat viseltek. II. E l e k kir. tizedbéri főbiztos volt. III. G á s p á r a kir. kincstárnál 42 évi szolgálata után mint titoknok 1836-ban nyugalmaztatott kir. tanácsosi ranggal, meghalt 1849-ben. L a j o s Udvarhelyszéki dulló biztos volt, fia IV. G á s p á r ugyan az jelenleg. S á m u e l elöbb Felső-Fejér megyében szolgabiró, utóbb számvevő és árvaszéki ülnök 1848-ban, most Udvarhelyszéki alkirálybiró, gyermekei a táblán láthatók. [1])

IV. t á b l a.

Mózses, *ki az I. táblán*.
(Dónáth Bora)

Anna (Fancsali Zsigm.) — Julia (Farkas Zsigm.) — Ágnes (lengy. Orbán Ferencz) — Dániel (Tibád Róza) — András (Pap Kata) — Miklós (Biró Teréz) — János (Csató Anna)

Dániel gyermekei: János. Veronika

András gyermeke: József †

Miklós gyermeke: Teréz (Thúry Gergely)

János gyermeke: Jozéfa (Mákra Antal † 1853.)

Ez ágból M i h á l y udvarhelyszéki dulló 1809. körül, utóbb törv. széki ülnök, J á n o s devai kir. uradalmi hívatalnok volt. A n d r á s 1794-ben Hunyad megyében szolgabiró volt

A családnak eddig felhozott ágai czímerül a koronás paizs kék udvarában kardot tartó férfikart viselnek.

---

[1]) Pogány családi közl.

V. tábla.

Sándor, *ki a II. táblán.*
(István)
(báró Seyffertitz Emilia)

- István, 1719. armálist M. országban.
- Ferencz, 1719. armálist. (Zilahi Foris Klára)
  - András.
  - Ignácz, szül 1737. (Böythe Klára)
    - Antal, sz. 1768. (sz. Gáspár Margit)
      - Elek-Emánuel (sz. sim. Darvas Eszter † 1852.
        - Antal, alispán 1861. (m. bölkényi Barabás Krisztina)
          - Bálint-Géza, sz. 1849.
          - Jozefina, sz. 1850. † 1850.
          - Iván, sz. 1856. † 1857.
        - Viktor (vajd. Bóér Luiza)
          - Gizella, sz. 1846. † 1856.
          - Lajos-Mór, szül. és † 1850.
        - Rudolf † 1864. (altorjai Vízi Róza)
          - Etelka, sz. 1852.
          - Gábor, sz. 1854. † 1862.
          - Ilona-Kata, sz. 1856.
        - Kornélia (1. Csiszér Sánd. † 1861. 2. Dr. Szilágyi Mikl. † 1863. 3. gy. fejérv. Török Dániel)
        - Jenő, honvéd † 1849.
      - Károly, pap † 1828.
      - Antal, nőtlen.
- Anna †
- Teréz †

Ez ágazat élén álló Sándor — mint iratik — többi közt párviadalban egyik ellenfelét Udvarhelyen kivül az úgynevezett székhidjánál levágván, a főben járó itélet elöl menekült volna Udvarhelyszékről Kolos megyei Oláh-Buda helységbe. Neje báró Seyffertitz Emilia volt, rokona gróf Wirmond Hugo császári tábornagynak, kinél mint török követ mellett T. Sándor utóbb alkalmazva volt, de csak hamar meghalt 1716-ban. Nevezett nejétül gyermekei: István, Ferencz, Anna és Teréz, kik gr. Wirmond ajánlata mellett 1719. april. 24-én [1]) III. Károly királytól, mint már előbb nemes szülőktől származottak, új czímeres nemeslevelet nyernek, melyben feltünő körülmény az, hogy abban már előbb budai előnévvel fordúlelő az ujolag megjutalmazott Török család.

---

[1]) Collect. herald. nro 378. Adami Scuta gentil. tomo XIII. — Az eredeti armális a család ez ágánál.

Ezen czímeres levél szerint ez ág czímere — itt láthatólag — a paizs vörös udvarában zöld térből fehér farkas emelkedik ki, lábait ragadozásra kinyujtva. A paizs fölötti sisak koronájából három viruló rózsa nyúlik fel, a két szélső piros, a középső fehér. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

István Magyar országban maradt, mint katonatiszt Marmaros vagy Ugocsa megyébe telepedve, Ferencz szintén mint katonatiszt, Erdélybe ment vissza, s ott Csikszékben Foris leányt vévén nőül, nemzé Andrást és Ignáczot, ki hasonlóképen katonatiszt, részt vett a porosz háborúban, hol lövést kapván, mint főhadnagy nyugalmaztatott. Fia Antal rövid ideig katona, utóbb gazda. Ennek egyik fia Károly a kassai megyében r. kath. lelkész, meghalt 1828-ban. Elek-Emánuel Alsó-Fejér megyében telepedvén, ott birtokos Tövisen, Fel-Gyógyon és Megykeréken, 1849 ben törvényszéki rendszerinti ülnök volt, ugyan az 1861-ben is. Fiai közül

Antal 1839. évi országgyülésen Beöthy Ödön Bihari követ mellett törvénygyakornok, 1840-ben a pesti királyi táblán feleskü̈dtetett ügyvéd, 1841-ben Bihar megyei tiszt. alügyész, 1844-ben Erdélybe haza menvén, az ottani kir. táblán is ügyvédi oklevelet nyert; az 1846/7. évi erdélyi országgyülésen hátszegi követ. 1848. végén a magyar ministerium és honvédelmi bizottmány Erdélybe küldött kormánybiztos Beöthy Ödön mellett, majd utódánál Csányi Lász-

lónál titkár. Csányi ministerré lévén, tárczájához titkársággal kinálá meg, de körülményei miatt el nem fogadván, Alsó-Fejér várm. főszolgabirája lön. 1850. után Kolosvárt a polg. takarék pénztár igazgató elnökévé, 1861-ben pedig Alsó-Fejér megye alispánjává választatott. Ez időben a „Kolosvári Közlöny és Korunkban" a megyei közigazgatás átalakitásáról, az alispáni hivatalról és börtönrendszerről értekezett. [1]) A pesti orsz. gyülés után hivataláról leköszönvén, jelenleg lakhelyen Megykeréken gazdasággal és tört. tanulmányozással foglalkozik. [2]) Gyermekei a táblán láthatók.

Viktor 1845-ben tett ügyvédi vizsgát az erdélyi kir. táblán 1848. előtt több megye táblabirájának neveztetett ki. 1862-ben a főkormányszéknél hites jegyző lett, onnan Alsó-Fejér m. törvényszékéhez alkalmaztatott. Gyermekei a táblán láthatók.

Rudolf 1846-ban az erdélyi kir. táblán a törvényekből tett vizsga után haza menvén, utóbb 1848-ban Mátyás huszár volt. Végre sz.-imrei birtokán gazdálkodott, meghalt 1864. mart. 9-én.

Török család. (Al-gyógyi) Hunyad vármegyében 1407-ben Teurek Jánosnak fia Miklós és Egyedi István, György, Ilyei Dénesnek fia János beiktattatnak az al-gyógyi főbirtokba, a homoródi, csebi, bozesi, almási, madai, nyirmezői, és tekerői részekbe. 1657-ben al-gyógyi Török István Al-gyógyon Tompa Ferencz házát szerzi meg 20 ftért. Szintén Török István Hunyadban Bácsi faluban 3 jobbágy telket át ad 1668-ban Bárcsay Boldizsárnak s nejének Kornis Annának, 1674-ben pedig Keménden és Vormágán egy puszta és egy népes jobb. telket át enged keméndi ifj. Váradi Istvánnak al-gyógyi és csebi jobb. telkekért. [3])

Elő név nélkül Hunyadban találjuk T. Gáspárt és Miklóst, kik tustyai birtokukba 1514-ben, Gáspár 1526-ban Trolyai vasbányás helyiségbe is beiktatattnak. Gáspárnak Hunyad megyei adományos javai hütlenségi bélyegén 1531-ben Mártha Péternek adattak. [4])

Török család. (Szent miklósi) székely család, törzse István

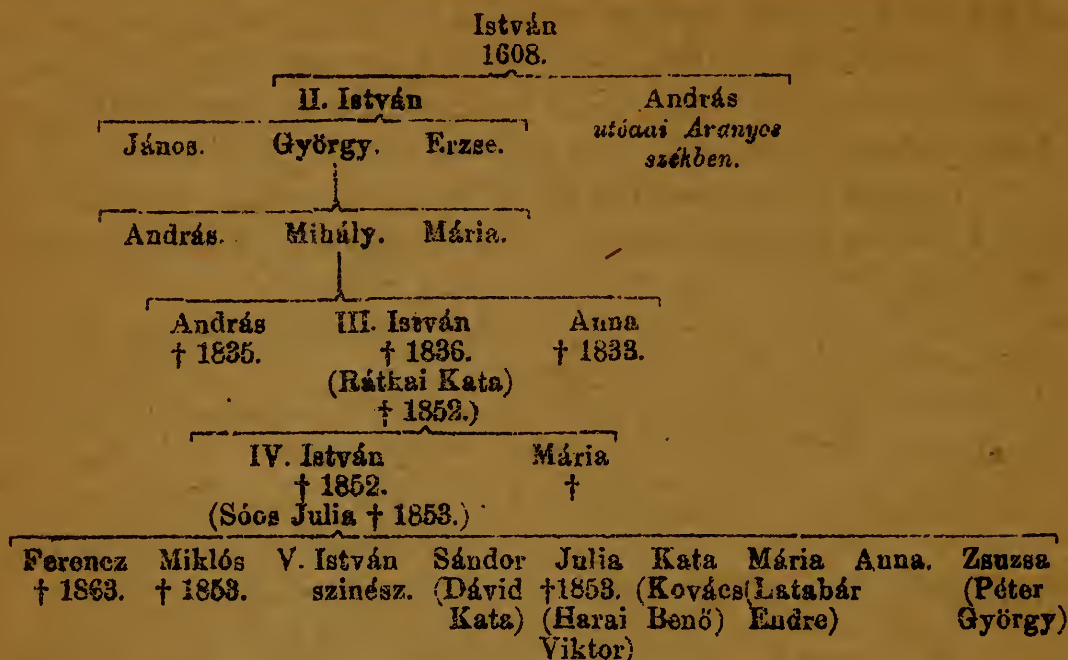
---

[1]) Ez erdélyi Muzeumi gyülésen a hon ismertetés érdekében 1864 febr. 16-án tett értekező inditványa megjelent a Kolosv. Közlöny 1864. 34. számában.

[2]) E munkához is egyes erdélyi családokról némi családfai adatokkal, és főleg a hivatalos Schematismusokból kijegyzett névsorozatokkal járult, buzgóságáért fogadja köszönetemet.

[3]) és [4]) A gyulafejérvári kápt. levéltári adatai után Török Ant. közl.

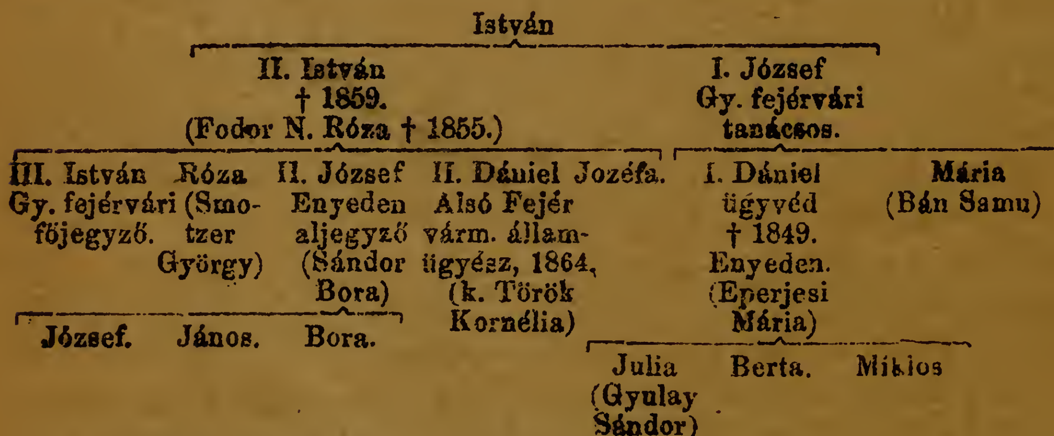
1608-ban már nemes, és fejedelmi hadak kapitánya anyai rokonaival Chaborcha János és Jónással kapott nemességet. Családfája [1]) ez.

IV. István e század elején a magyar szinészet úttörőinek egyike, utóbb Kolosvár városi irnok. Egyik fia Ferencz volt erdélyi muzeumi irnok, V. József szinész.

Török család. (Szent-Miklós torjai) 1479-ben élt ez előnévvel Therek Pál vajdai helyettes. [2]) Lehet, de adatokat reá nem ismerünk, hogy e családból szakadt ki a felebbi sz.-miklósi Török család.

Török család. (Gyulafejérvári) Erdélybe a fejedelmek korába szakadt s Gyula-Fejérvárra telepedett. Ismert családfája [3]) ez:

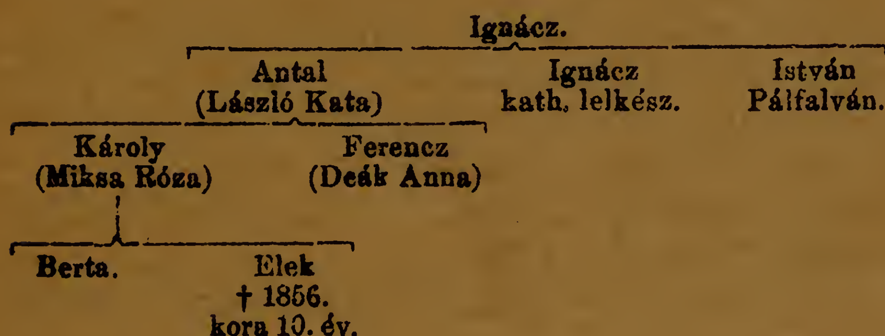

[1]) Családi adatok után Török Antal közl.
[2]) Bethl. Wolph. Hist. Török A. szerint.
[3]) Török Ant. közl.

Mint a családfa mutatja, a család tagjai nagyobbára Gyula-Fejérvárnál hivataloskodtak. Ezenkivül Enyeden is székhelyök van. Itt volt ügyvéd I. Dániel is, kit 1849. jun. 8-án az oláhok legyilkoltak.

Török család. (K.-remetei) Székely család. Eredetét a kadicsfalvi Török családból igényli, és e predikatumot használta József is, bodzai lelkész, ki 1852-ben halt meg.

Lakhelyök Csikszék, hol Elek 1848. előtt ügyvéd, Ferencz ott N.-Boldogasszonyon kath. lelkész 1830. táján. Ismert családfájok [1]) ez:

Károly Alsó-Fejér megyében Sz.-Imrén s több helyen birtokos.

Török család. (Szent-domokosi) székely eredetű család Csík székből. János szent domokosi birtokos, többekkel együtt eladá Balánban részbányászati részét a kincstárnak 1807-ben. [2]) Ferencz 1848-előtt Déván (Hunyad v.) ügyvéd. Egy ág Biharban a sár-réti járásban él, ebből István váncsodi birtokos, 1848. előtt bihari szolgabiró volt. Fiai Lajos előbb m. k. testőr, utóbb rendes sorezredi tiszt József és István 1848/9 ben mind hárman honvédek.

Török család. (Pókafalvi) Ennek is eredetét be nem igazolva az enyingi Török családban keresik, ama felebb említett Gáspárok egyikétől. — E családból János 1610-ben Becski Annával kölcsönös öröködösödési bevallást tesz megy-kereki, pókafalvi, mihálczfalvi, részjoszág, tábori szőllő és gyulafejérvári ház iránt. — 1744-ben Zsigmond az erdélyi országgyülésen Fehér megye követe. Utóbb a család nyoma eltünik. [3])

Török család. (Székes-fejérvári) Ebből József Háromszéken 1825. János az erdélyi udv. kanczellarián 1848. körül írnokok.

---

[1]) Török Antal közl.
[2]) Benkő, Csik, Gyergyó és Kászon leirasa V. r. 50
[3]) Török Antal közl.

Török család. (Márkusfalvi) J ó z s e f nek báró Egloffstein Adalbertától gyermekei: J ó z s e f, V i l m a, B é l a, I m r e és I d a.

G y ö r g y 1809. körül Szászvárosi hivatalnok.

Török család. (Törökfalvi) Kővárvidéken honos. Nemességét Apaffy Mihálytól nyerte, s valószinüleg Török D e m e t e r. [1]) Jelenlegnagyobbára Doboka megyében birtokos a család, melyből J ó z s e f ott adóiróbiztos 1784—90. J á n o s ugyanaz 1796—1800. E l e k szolgabiró, s tán ő az, ki 1800—9-ben pénztárnok, F e r e n c z törvényszéki ülnök 1833. körül, K á r o l y ugyan az, utóbb 1848-ig szolgabiró. D á n i e l adó iró biztos 1845. körül.

Demeternek fia J ó z s e f. ennek Buczi Erzsébettől E l e k fő korm. széki irnok, ennek Szarukán Máriától gyermekei: J ó z s e f, K á l m á n, A n n a Székely Mártonné, E l i z, M á r i a I l k a.

Török család. (Galaczi) Doboka megyében M i h á l y 1654—1669. közt ez előnévvel alispán volt. [2])

Török család, (bágyi) melyből J á n o s m.-vásárhelyi ref. tanár, politikai vád folytán hadi törv. széki itélet mellett 1854. mart. 10. kivégeztetett.

Török család. (Illyefalvi) Székely eredetü Illyefalvi lakosok, közülök J ó z s e f városi tanácsos 1809. Szintén J ó z s e f 1834-ben onnan orsz. gyül. követ. I s t v á n 1809. M i h á l y 1848. körül városi tanácsosok. Á d á m is ott hivatalnok 1840. táján.

Török család. (Kézdi-Vasárhelyi) Nevezett városban J ó z s e f hivatalnok, 1809. I s t v á n onnan orsz. gyül. követ 1834.ben.

Török család (harasztosi) G á b o r Aranyosszékben irnok 1831-ben.

Török család. (Csekelaki) P é t e r ügyvéd Szamos-Ujvárt.

Török család, (borsodi) L a j o s a forradalom alatt Zarándból Udvarhelyre telepedett, ott jelenleg városi hivatalnok, fia G y u l a a gy.-fejérvári gymnasiumban tanár.

Török család. (Kolosi) Ismeretes I s t v á n, kinek „*Az asszonyi nemről rithmusai*" Kolosvárt 1630 ban nyomattak. [3])

Török család. (Bethâzi) Doboka megyében G e r g e l y nek Túri Jobbágy Katától leánya E r z s é b e t aranyos-rákosi Biró Mihályné volt. [4])

---

[1]) Török Antal közl.

[2]) Hodor Doboka várm. 437.

[3]) Kolosvári Közlöny 1864. 28. szám.

[4]) Hodor K. Doboka várm.

Török család. (Kecset-szilvási) I s t v á n nak fia volt G y ö r g y, ki Ördög Annát birta nőül a XVI. században; már kihalt. [1])

Török család. (Mező-szakáli) Közülök B a z i l katonai és J á n o s pagocsai görög egy. lelkészek és esperesek 1848. előtt, J á n o s Lemény g. e. püspök derék titkára volt.

Török család. (hidegvizi) Felső Fejér megyében J á n o s börtön-őr 1794-ben.

Török család. (hodosi) Maros széki székely család.

Ezeken felül számtalan ily nevü család él Magyar és Erdély országban, melyeknek azonban előneveiket sem ismerve, sem rólok más biztos adataink nem lévén, csupán személyenként elő sorolni itten czéliránytalan lenne.

Erdélyben Báthori Gábor, Bethlen, Rákóczi fejedelmek alatt meg nemesitettek: [2])

Zogorói Török A n d r á s, makói Török P é t e r és A n d r á s, Váradi Török J á n o s és I s t v á n és váradi Török M á t é, pesti Török M i h á l y, továbbá Török B á l i n t, J á n o s, M á t y á s, és ismét Török J á n o s stb.

Török család (máskép Miskolczy) Birt Heves megyében Tisza Nánán, hol Török mk. Miskolczy J á n o s nak fia F e r e n c z magvaszakadtán 1637-ben Kubinyi László, Melegh András és Eghry Ferencz beiktatást nyertek, de az esztergomi érsek ellent mondott. [3])

Törös család. Borsod, Szabolcs, Szatmár, Ugocsa, megyében söt Erdélyben is elterjedt nemes család. Mind egy törzsből eredt e? adatok hiányában el nem határozhatjuk.

A XVII. századból ismeretes Törös J á n o s, ki 1625-ben Túrocz megyében A. és T. Zathurcsán adományt kapott. [4]) Ugyan ő 1639-ben Borsod megyében az alsó-péli pusztára és Arma Bars megyei pusztára nyert adományt. [5]) Mint nevezetes törvénytudó szerepelt ő az 1647. és 1649. években, a midőn mint a magyar kamara tanácsosa és az erdélyi fejedelemhez követ a békötéseknél is nevezetes szerepet vitt. [6]) 1651-ben III. Ferdinand tanácsosáúl nevezte ki. [7])

[1]) Hodor K. Doboka várm.

[2]) Török Ant. közl.

[3]) Sz. benedeki Conv. Capsa D. fasc. 4. nro 24.

[4]) Liber regius folio 99.

[5]) Ugyan ott folio 13.

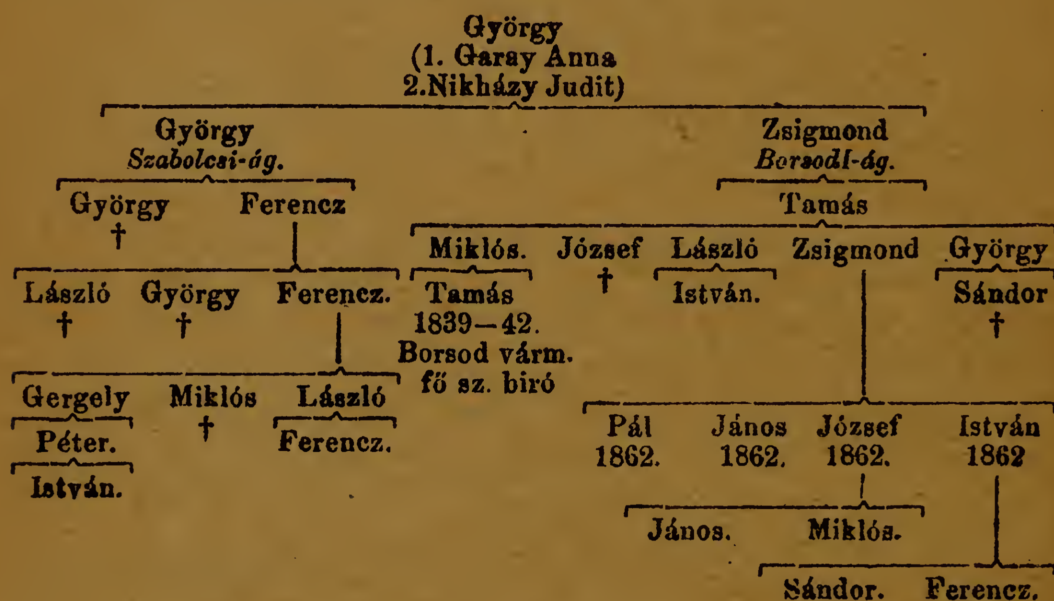
[6]) 1647. évi 5-ik, és 1649. évi 74-ik t. cz. Kemény Ján. önéletirása 463. stb.

[7]) Mss. a nemzeti Muzeumban fol. lat. nro 2340. Arczképe Orteliusnál látható.

Zemplin megyében 1697-ben Tarczalon Tőrös Györgynek özvegyét, kinek fia ekkor már fogoly volt, a német hadak meglőtték. [1])

Felebb novezett Jánostól származtatja magát a Borsod megyében elágazott oroszlánosi Tőrös család, melynek egyik családi ágnál lévő adat szerint czimerül tőr (sicca) adatott volna, különben a család czímerül a paizs kék udvarában zöld téren ágaskodó és első jobb lábával kardot tartó oroszlánt visel, a paizs fölötti sisak koronájából szintén kardot tartó oroszlán emelkedik ki.

A család szerint felebb említett Jánosunk egyik utóda volt György, kinek első nejétől Garay Annától származott ága Szabolcs megyébe, második nejétől Nikházy Judittól eredt ága Borsod megyébe telepedett. A családfa [2]) következő:

Szatmár megyében a Tőrös család birtokos e század elején Penyige helységben. [3])

Rakolubi és beczkói előnévvel találjuk Teőreös Miklós stomfai plébánost.

Erdélyben élt a XVII. század elején Tőrös András, ki Básta elől Karansebesre menekült. [4])

Tősér család. Nógrád megyében az 1663. évi nemesi lajstrom-

[1]) Babocsay J. Fata Tarczaliensia. Rumy Monumenta Ungr. I. 159. és Szirmay Comit. Zemplin. not. top. 152.

[2]) Családi közl. szerint, kár, hogy évszámok nélkül.

[3]) Szirmay, Szatmár várm. II. 232.

[4]) Bethlen Wolph. Hist.

ban találjuk Tősér Pált és János özvegyét. Utóbb azon megyében nyomaik nincsenek. Élnek Gömör megyében.

Erdélyben kénosi Tősér János 1734—1755. bágyoni unitárius lelkész, meghalt 1772-ben, kéziratban hagyván mint úttörő vallása egyházi történeteit. [1])

Tötöry család. (Tőtöri és Kalotaszeghi) Egy törzsű, két ágra szakadt család, az első előnévvel élt ág Doboka, A.-Kolos, B.-Szolnok, a Kalotaszeghi felső Kolos megyében birtokos.

Tőtöri Tőtöry Balás 1548—1578. főispán Doboka megyében, ki rokonával és tán testvérével Miklóssal a mikeházi jószágot illető osztályigazítás iránt 1570-ben Vér Györgyöt s több társát idézteti. Balásnak sírját e században a tőtöri sirkertben megtalálták. [2]) Maradéka így áll:

Balás
1548—78.
dobokai főisp.
(Kecsethy Magdolna)

Erzse (Gáspár János) | János elesett 1603. | Bora. | Kata (Barcsay Gáspárné)

Jánosban, ki Apáczánál esett el 1603. sept. 29-én, ez ág megszakadt, a fiú ágra szóló javak (B.-Szolnok, Doboka, Kolos megyében) 1609-ben Hatvani Zsigmondnak adományoztattak.

A másik ág, a kalotaszeghi is, Balásnál kezdődik, kinek Teke Annától ivadéka ez:

II. Balás
(Teke Anna)

Gáspár (Ispán Zsofia) | Borbála (Sombory Márton)

Gáspár gyermekei: Anna (Sáfár János) | Kristóf

Kristóf fia: II. István † 1711.

Ez ágból I. István, ki e töredék táblázaton nincs, 1657-ben tatárrabságba esik, melyből Keczely György (jobban Gergely) 800 talléron váltja meg, 1672—75. Doboka várm. főbirája volt. Birt Kal. Szentkirályon, top. Sz.-királyon, Magyarókerék, Valkán, Székelyón, Berenden, és ezekhez 1673-ban Cseffey László megszakadtán kapta a

[1]) Székely Sándor, Unitár. tört. 181.
[2]) Hodor, Doboka várm. leirása, s közl.

bubuczi és sólyomkői részbirtokot. Ezen Istvánnak voltak testvérei Miklós és Pál, ez utóbbinak leánya Magdolna előbb szent-miklósi Nagy Fábiánné, másodszor Nádassy Bálintné. [1])

A II. Bálint ágazata, mint a tábla mutatja, II. István ban kihalt.

Még egy ág szakadt ki a családból, mely Aranyosszékbe. A.-Rákosra telepedett, és innen a.-rákosi Tötöry-nek neveztetilt. Az elköltöző János volt, annak fia is János, annak Tamás, ennek István (1760.) ennek Ferencz, [2]) ki magát F.-Singfalváról irta, és 1815-ben Aranyosszék törv. széki birája volt.

Töttösy család. Soprony megyei család; közülök Ferencz 1677. sárvári várnagy volt. [3]) József 1826-ban Soprony vármegye. Esküdtje.

Tövisy család. (Tövisi) Hajdán Magyar országban Tövisi (vagy de Tyvis) János literatus székely eredetű kapta 1403-ban. Füzesért Zemplinben, és utódai e birtokról neveztettek. [4]) Erdélyben János 1542—45. kath. esperes volt.

Erdélyben birtokos a tövisi Tövisy család Alsó-Fejérben Béld és több helyen. Ismeretes közülök Gergely, e század elején (1815.) azon megyében alispán, utóbb főbiró, majd tartományi biztos 1837. volt egyszersmind a gy.-fejérvári ref. egyházmegyében Insp. felügyelő, családja [5]) igy áll:

Gergely
1815—37.
kir. hivatalos.

Gergely 1848. szbiró. (Váradi Luiza)	Zsuzsa † (Szilvássy Miklós)	Krisztina † 1864.

Más ágból Lőrincz 1848. előtt szolgabiró, neje Mohai Teréz, nővére Róza özvegy Koródiné. Ismét László, kinek özvegye Horváth Jozéfa Bélden birtokos.

Trajcsik család. Trajcsik Ádám a m. kir. kanczelláriánál

[1]) Hodor K. Doboka v. és m. közl.

[2]) Kővári Erdély név. cs. 263.

[3]) 1677. mart. 1. Jakab Pálnak Dömölky György részére adott zálogslevelen tanúképen aláírva.

[4]) Szirmay C. Zemplin not. top. 376.

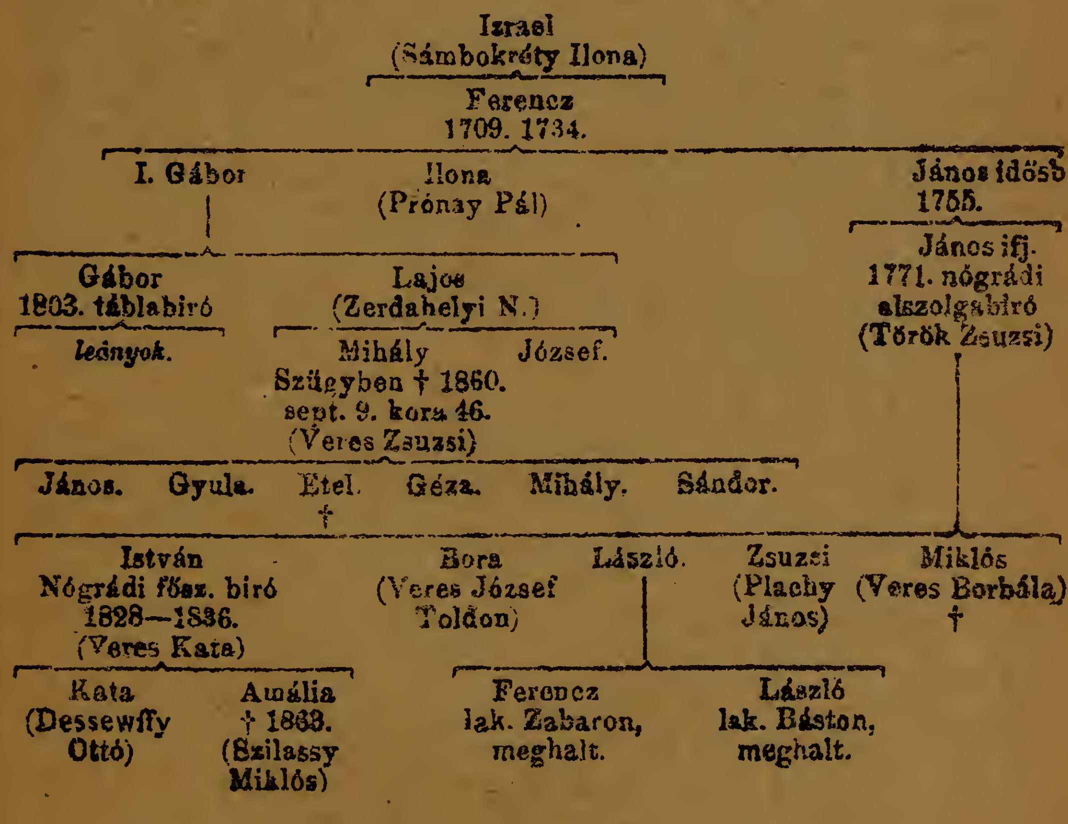
[5]) Török Ant. közl.

volt fogalmazó, 1761-ben Mária Teréz királyaszonytól kapta czimeres nemeslevelét. [1]) Czimere a vért kék udvarában zöld téren hátulsó lábain ágaskodó fehér oroszlán, első jobb lábával kivont kardot, a balban arany koszorút tartva, fölötte jobbról és balról arany csillag ragyog. A paizs fölötti sisak koronájából szintén ollyan oroszlán ágaskodik ki. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstkék.

E czimeres levelet a szerzö Tr. Ádám 1761. máj. 26-án Trencsin megyében hirdetteté ki, de utóbb azon megyében sem lévén családja található, valószinüleg kihalt.

Trajtler család. (Szügyi) Nógrád megyei birtokos család, mely oda Hont megyéből szakadt. Ismert törzse, s valószinőleg a nemességnek is szerzője Trajtler Izrael, ki Sámbokréty Ilonát vévén nőül, ez után utódai a Nógrád megyei Szügy helységben is örökösödtek. Rokonai vagy épen fia lehetett Tamás, és tán testvére János, kit 1682-ben Bozókon találunk. Ferencz 1688-ban gyámnoka volt Révay Zsigmondnak.

Izraeltől kezdve a családfát következőleg ismerjük:

[1]) Collect. herald. nro 109. és Adami Scuta gentil. tomo XIII.

Nógrád megyében a család Szügyi birtokára a Prónay családdal a mult században János személyében vitt nádori adományt, és abba 1727. jun. 16. beiktattatott, innen előneve. János az ifjabb 1771—73-ban azon megyében alszolgabiró volt. Ennek fia István szintén a megyénél szolgált, és 1828—36-ban a megyének egyik kitünő szorgalmú és erélyü főszolgabirája volt. Csak leányai maradtak, mint a táblán láthatni.

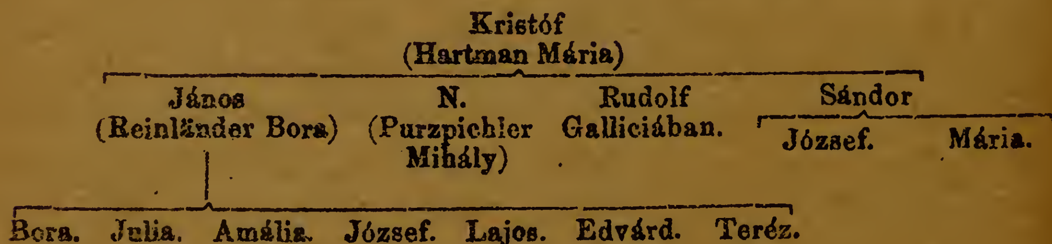
A másik ágból Lajosnak fia Mihály szintén szügyi birtokos 1860. sept. 9-én kora 46. évében halt meg, hat gyermeket hagyván maga után.

Nincs a táblázaton István és József, kikből amaz 1744—49. főszolgabiró, az utóbbi pedig esküdt volt Hont vármegyében.

A család ágost. ev. vallású. Czímere a paizs kék udvarában zöld téren ágaskodó oroszlán, első lábaival három szál búzakalászt tartva, a paizs fölötti sisak koronáján galamb áll, csőrében zöld galyat tartva. A sisakról két felől foszladék csüng a czimerpaizs körül.

Trangus család. Iratik Trangous-nak is. Szepes megyei eredetü. Elei evang. lelkészek voltak. Az volt Odor helységben Trangus Dávid is, kinek 1669-ben született fia Illés, ki 1691-ben Jénában tanúlt, haza jövén, utóbb 1703-ban Svedléri lelkész lett.[1]) Fia II. Illés 1730-ban járt Jénában, hol orvosi tudományokat tanúlt. Haza térvén, haláláig Borsod megye orvosa volt.[2])

Kapott-e, — s mikor a család nemességet? arra adatunk nincs de Trangus Kristóf a múlt század első felében Hartman máskép Erős Máriát vévén nőül, az által nemesi birtokosok sorába lépett és illyen családfát alkotott.

A család egyik tagja a forradalom alatt 1849-ben honvéd törzstiszt volt, utóbb Pesten lakva, nehány év előtt elhalt.

---

1) Haan Jena Hung. 35.
2) Ugyan ott 50

Trásy család. Trásy Imre 1753-ban Mária Terézia király-asszonytól kapta czimeres nemeslevelét. [1])

Czímere a paizs kék udvarában zöld téren álló fehér bárány, első jobb lábát lépésre emelve. A paizs fölötti sisak koronájából fekete egyszarvú emelkedik ki. Foszladék mindkét oldalról ezüstkék.

Tán annak ivadéka Trázsy Gejza Pozsonyban ügyvéd.

Trattner család. (Petrózai) Trattner János Tamás 1717-ben szül. Jahrsmansdorfban Günsnél Ausztriában szegény szülőktől, 1735-ben Bécsben nyomdászszá lett, 1748-ban ugyanott nyomdát állított, melynek utóbb kiterjesztése folytán Pesten, Zágráb, Lincz, Triest, Insbruck városokban fiok-intézeteit állítá fel, 18 könyv kereskedéssel a legelőkelőbb városokban, sőt Varsóban és Frankfurtban is, két papiros malma is volt. Hzg. Lichtensteintől megszerzé Ebergäszing urodalmát, mit utóbb eladott. Mária Terézia udvari nyomdászszá nevezte ki, I. Ferencz császár római birodalmi lovagi rendre emelte, II. Leopold királytól pedig 1791-ben magyar nemességet kapott [2]) ily czímerrel: a paizs négy felé oszlik, az 1. és 4-ik udvarban fekete oszlopon, melylyek oldalán F. I. arany betű és szám ragyog, egy fekete sas szárny kiterjesztve lebeg, a 2. és 3-ik vörös udvarban arany nyaklós ezüst grif ágaskodik; a paizs közepét koronás kisebb vért foglalja el, melyben zöld téren vörös csőrü kétfejü ezüst sas széterjesztett szárnyakkal áll. A paizs fölötti sisak koronáján két koronás sisak áll, a jobb oldaliból egyes fekete sas szárny, a balból arany nyaklós ezüst grif emelkedik ki. Foszladék jobbról aranyfekete, balról ezüst vörös. [3]) E Trattner János Tamás meghalt 1798. maj. 13-án.

Micsoda vérséges viszonyban állott ehez a következő, nem tudjuk.

Trattner Mátyás Vas megyében Felső-Eörben született. Fiatal korában Bécsbe a fölebb említett Trattner János Tamás nyomdájában tanúlt. Járt Párisban. 1779-ben Budán az Egyetemi nyomda igazgatója lett. 1780-ban pedig Pesten magának állított nyomdát, melyet 1813-ig és fia halála után ismét 1824—27-ig igazgatott. A magyar irodalomra nézve nagy érdemeket szerzett, 1819. jun. 30-án pedig I. Ferencz királytól Krassó megyei Petróza helységre maga, és fia János Tamás, és rokona Károly mérnökkari kapitány és Spalatrói

---

[1]) Collect. herald. nro 254. és Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[2]) Kölesy Vincze és Melczer Nzti Plutarkus I. köt. 266.

[3]) Adami Scuta gentil. XIII.

parancsnok részére kir. adományt nyert, [1]) mely 1822. Mart. 22-én Bécsben újra kiadatott és azon évi sept. 30-án Krassó megyében kihirdettetett. Az akkor nyert czímer következő: a négy felé osztott paizs 1. és 4 ik udvarában zöld téren a kaptárt körül rajzó méhek láthatók, a 2. és 3-ik udvarban grif ágaskodik.

Mátyásnak fia János-Tamás szintén pesti nyomdász, Szatmár és Krassó megyei táblabiró [2]) még atyja életében magtalanúl meghalt 1824. mart. 14-én kora 34. évében. [3]) Mátyás maga meghalt 1828. feb. 16. kora 84. évében. [4]) Nejétől Pauer Erzsébettől nevezett elhalt fián kivül két leánya maradt: Karolina Zimburgné, meghalt 1838. april. 21-én kora 33. évében, és Mária, ki meghalt 1837. jul. 12-én kora 37. évében, ez neje volt patyi Károlyi István ügyvédnek, ki mintegy fiusitott neje után a Trattner-Károlyi nevét viselé, és az öröklött nyomdát haláláig igazgatá.

Az említett Károly mérnöki kapitány utóbb altábornagy és osztály főnök a hadsereg főparancsnokságnál, 1859-ben a vas korona rendet nyerte.

Petróza helység utóbb a Gyika család tulajdonává vált.

Traun család. Indigenált család. Traun Ernest 1647-ben magyar országi honfiusítást nyert. [5]) Ez hadi tanácsos, ezredes volt III. Ferdinand alatt, és 1653-ban aug. 15-én róm.-német bir. grófságot nyert „von Abensperg" előnévvel, [6]) melyet a gróf Traun család most is használ. A család két vonalra ágazván, utóbb a másik ágból is 1751-ben gróf Traun Károly és Ferencz honfiusíttatott. [7]) A család magyar házakkal is sógorosodott, mint a báró Révay-akkal stb. és közűlök Antal (az utóbbiak egyikének fia) ki 1820-ban halt meg, a Ludoviceára két ezer ft. alapitványt tett. [8])

Trauttmansdorf család. Szintén indigenáink közé tartozik, most egyik ága herczegi rangon áll. Eredetét Stájer országból származtatják. Két ágra szakadt a család János-Fridrik, és János-Hartman († 1596.) két egytestvérek által. Az előbbinek fia Miksa

---

[1]) Tudományos gyűjt. 1819. X. 116—117.

[2]) Ugyan ott 1822. évi VIII. köt. 124. és X. 118.

[3]) Ugyan az 1824. III. 111. lap.

[4]) Ugyan ott 1828. II. 117. lap.

[5]) 1647. évi 155. törv. cz.

[6]) Schönfeld Adelslex. I. 194. és Góthai Alm. 1835. Hist. Herald. Handbuch 1. lap. stb.

[7]) 1751. évi 40. törv. cz.

[8]) 1808: 7. törv. cz.

ki 1623. dec. 1-én III. Ferdinándtól grófságot nyert, 1625-ben magyar indigenatust kapott. [1]) Ennek neje báró Pálffy Zsófia volt, fiok Ádám Mátyás, kinek gróf Sternberg Évától fia Rudolf-Vilmos sz. 1646., meghalt 1689. febr. 1-én, volt cseh tartományi örökös Marsall. Nejétől hzg. Liechtenstein Anna-Máriától igy terjeszté családfáját: [2])

Rudolf-Vilmos
sz. 1646. † 1689.
(hzg. Lichtenstein A. Mária)

Mar.-Ernő. sz. 1669. † 1694. (gr. Särntbein Zsig.)	Szidonia sz. 1671. † 1711. (gr. Heinrichsberg Vilmos)	Kata sz. 1674. † 1718. (Brissigel János)	János-Józs. sz. 1675. † 1718. bir. udv. tan. (gr. Paar M. Teréz.)

János-Józs. gyermekei:

Ferencz Norb. sz. 1705. † 1786. arany gyapjas. (1. gr. Gavre Flor. 2. gr. Herberstein A. Mária)	Renata sz. 1707. † 77. (gr. Morzin.)	Ferencz sz. 1709 † 1786. altábornagy.	János sz. 1711. † 1769. (gr. Brenner Antónia) — Teréz † 1765.	Mária Valp. sz. 1718. † 1770. (gr. Lerchenfeld)

Ferencz Norb. gyermekei:

M. Teréz. sz. 1729. † 1755. (gr. Lamberg)	M. Anna sz. 1738. †	József Vencz. sz. 1739. † 1769. (gr. Czernin Mária) — Miksa † 1771.	M. Anna † 1784.	M. Amália sz. 1741. † 1818. (gr. Kinsky Fer.)	M. Anna sz. 1817. †	*hzg.* Ferdinand sz. 1749. minister (hzg. Colloredo Karolina)

Ferdinand gyermekei:

M. Anna sz. 1774.	M. Gabriella sz. 1776. (gr. Desfours)	János sz. 1780. † 1834. tit. tan. (hzg. Fürstenberg Erzse Filippina)	Teréz sz. 1784.	József sz. 1788. udv. követ (gr. Károlyi Erzse)	Károly † 1800

János gyermekei:

Ferdinánd Fridr. sz. 1803. (hzg. Lichtenstein M. Anna)	M. Anna sz. 1806. (gr. Oettingen Fridr.)	Karolina sz. 1808. (gr. Grünne Károly)

József gyermekei:

Carolina sz. 1823.	Ferdinánd sz. 1825. követségi tanácsos.	Jozefina sz. 1835.

Ferdinánd Fridr. gyermekei:

M. Anna sz. 1843.	Fáni sz. 1844.	Károly sz. 1845.	Mária sz. 1847.	Teréz sz. 1852.	Ferdinánd sz. 1855.

A másik ágból Zsigmond Lajos 1715-ben [3]) honfiusitatott

[1]) 1625: 66. törv. cz.

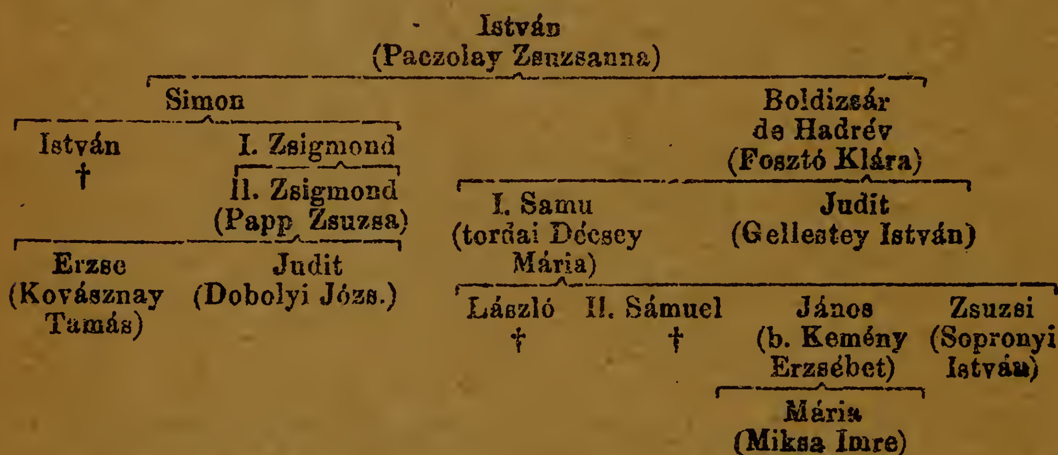
[2]) Schönfeld Adels-Lex. I. 38—41.

[3]) 1715. évi 133. törv. cz.

hazánkban. Ez ág a Nádasdy és ikladi Szluha családdal sógorosodott. Utódai Stajer, Cseh és Morva országban birnak.

Trautson család. Sprechensteini báró Trautson P á l X i s t u s, ki 1595-ben az erdélyi tractatust aláirta, J á n o s F e r e n c z fiával együtt 1609-ben magyar honfiusitást nyert. [1])

Trauzner család. (Hadrévi) Erdélyi család. Ismert törzse Trauzner L u k á c s Kolosvárról való. Báthori Zsigmond és Székely Mózses alatt esze által szerepet visz, és követségeket végez. [2]) Már 1588-ban birt Hadré helységben, midőn ott nemesi kuriájába történt beiktatásáról jul. 17-én levele átiratott. [3]) Polgári érdemeiért 1590. január 4-én Báthori Zsigmondtól armálist kap. [4]) Egyik utóda Trauzner I s t v á n valószinüleg neje Paczolay Zsuzsa jogán h a d r é v i birtokát szaporitá, honnan a család előnevét irja, ettől kezdve a családfa [5]) következő:

Trencsánszky család. Trencsánszky I s t v á n 1755-ben Trencsén megyei esküdt táblabiró volt.

Trencsényi család. A hrussói és zábláthi Kolosváry családnak egyik használt vezeték neve volt a T r e n c s é n y i is. *Lásd Kolosváry cs.* E nevet használá 1491-ben Zsófia Sárkány Ambrúsné, és A n n a Kosztka Miklósné.

Bihar megyében találjuk a Trencsényi családot F e r e n c z ben, ki a mult században élt, és nejétől Divényi Ferencz leányától leánya

[1]) 1609. évi 76. törv. cz.
[2]) Bethlen Wolph. Hist. V. 318. VI. 32. 395.
[3]) Kemény Not. Cap. Albensis 225.
[4]) Ugyan ott 227.
[5]) Hodor Kár. közl.

Mária előbb Kasui Sughó Istvánné, utóbb Laczkovich László Bihari alispánné volt. [1])

Ugyan ez ágból eredt azon Ferencz, kinek Kende Fruzsinától fia volt Gábor, kinek Pogány Katától fia Gábor, ki ámbár neje volt Roga Teréz, de magtalan halt el.

Trenovszky cs. *lásd Trnovszky cs.*

Trentel család. (Némai) kihalt család, melyből János 1385. Trencsinvár ura, Miklós 1405-ben tárnokmester és Pozsega vármegye főispánja volt.

Tribinácz család. Tribinácz Miklóst 1686-ban I. Leopold király ily czímerrel nemesítette meg: a paizs függőleg két részre oszlik, a jobb oldali ezüst udvarban vörös téren kettős farkú koronás arany oroszlán mintegy ülve ágaskodik fel, befelé fordulva, első lábaival érczbuzogányt tartva, fölötte arany nap ragyog, a baloldali kék udvarban zöld halmon meztelen gyermek áll vörös övvel, jobb kezében fehér liliomot, a balban zöld ágat tart, fölötte félhold világit. A paizs fölötti sisak koronáján három szál fehér liliom virit, két felől két sasszárny között, mellyek közül a jobb oldali félig vörös, félig ezüst, a másik oldali arany és kék. Foszladék is jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [2])

Trifuesz család. Trifuesz Márton és neje Gafrin Áfra 1625. octob. 23-án Sopronyban kelt czímeres levélben nemesítettek meg II. Ferdinánd által, és armálisuk azon megyében 1626. (feria 2-da prox. post fest. Purificationis) kihirdettetett. [3]) Valószinüleg kihaltak.

Trimel család. Közölök Mátyás 1730-ban a Köszegi ker. tábla ülnöke volt.

Trinka család. Tulajdonkép Trnka, ratibozseni előnévvel, melyből János 1481-ben Györmegyében Bezy Lőrincz jószágait ennek magvaszakadtán adományban kapta [4])

Trnavi család. Trnavi Lukács, György és János 1686-ban I. Leopold király által nemesítettek meg. [5]) Czímerök a paizs kék udvarában zöld téren álló magyar vitéz, vörös ruhában, sárga csizmában, derekán zöld öv, fején prémes kalpag, oldalán fekete kardhüvely lóg, jobb kezével kivont kardot villogtat. A paizs fölötti sisak koro-

---

[1]) B. Vay László Nem. hivség

[2]) Collect. herald. nro. 833.

[3]) Az eredeti armális Soprony sz. kir. város levéltárában őriztetik.

[4]) Teleki Hunyadiak kora VI. 49 lap.

[5]) Collect. herald. nro 834.

náján két kiterjesztett sasszárny között, melyekből a jobb oldali felül fekete, alúl arany, a baloldali felül arany, alúl fekete, — arany csillag ragyog. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék. [1])

Trnkóczy család. Trencsin megyéből szakadt át Árva vármegyébe, hol Zászkal helység a családnak fő székhelye. Hajdan Trnkóczius-nak is iratott.

Alapítója Trnkóczy János, ki 1629-ben II. Ferdinand királytól kapott czímeres nemes levelet, mely azon évben Trencsén megyében hirdettetett ki. [2]) E János 1646. táján Árva megyébe költözött át, és utánna Trencsén megyében a család nyomai megszüntek. János kezdetben Árva megyében Nagyfaluban lakott fiával Mártonnal, utóbb Márton Zászkal helységben szerezvén birtokot, ott alapítá meg családjának állandó székhelyét.

Nevezett Mártont Árva megye 1680-ban a vári járásban adószedőnek, 1685-ben esküdtnek, később számvevőnek, 1686-ban pedig rendszerinti esküdtnek, végre 1689. jun. 28-án törvényszéki táblabírónak választotta. [3]) Nejétől Petroviczius Zsuzsannától Ádám, II. János, II. Márton, és I. György fiai maradtak, kik közül a három utóbbi benn az ősi birtok mivelésénél maradván, Ádám teljesebb és tudományos kiképzést nyert, és mint ilyen 1679. nov. 11-én atyját önkészítette s kinyomatott névnapi versekkel tisztelte meg. 1684. mar. 25-én pedig Árva megyének Nagy-Bisztereczen tartott közgyülésen mint az Árvai uradalom képviselője Zábreszky György részére kiadott nemes levél kihirdetése és érvénye ellen tiltakozott, mint az illető uradalomnak nem manumittalt alattvalója ellen. 1689-ben Nagy-Bányán harminczados volt, a midőn egyszersmind Árva megyétől nemesi bizonyítványt vett ki.

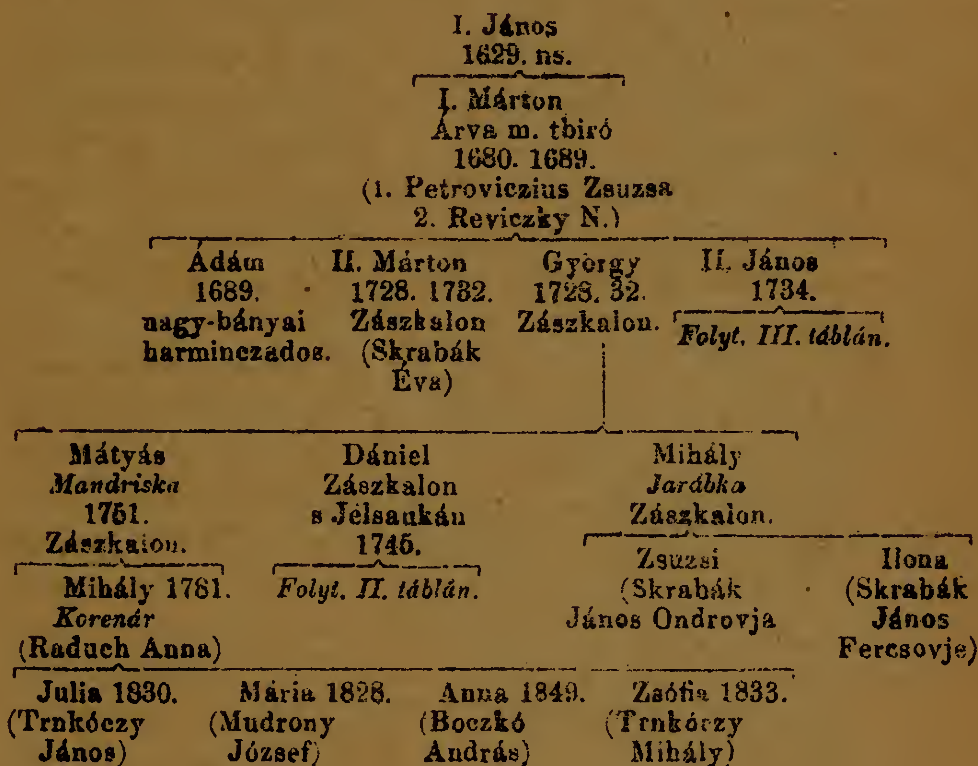
1699. jun. 18-án és 1716. jul. 16-án Petroviczius Zsuzsanna I. Trnkóczy Márton özvegye a férje birtokában létezett Zászkal helységbeli pekarovszka-féle nemes teleknek 338 f. 96 kr. és részletének 36 f. 40. kr. összegig kiváltására nézve a törzsbirtokosoknak Skrahák András, János, és Mihálynak az úgy nevezett Michalovje ágbelieknek biztositó levelet adott, és ezen utóbbi levélben a család név Trnkoczius nak iratott.

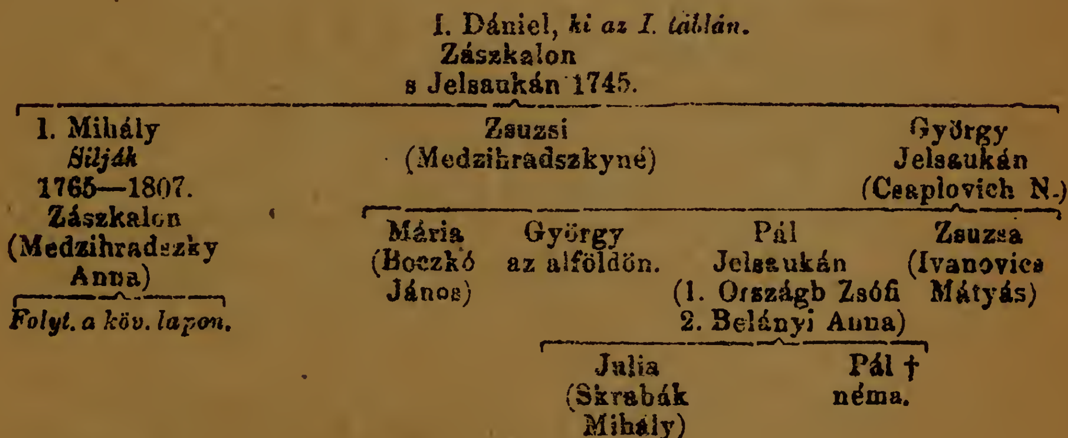
[1]) Adami Scuta gentil. t. XIII.
[2]) Trencsin várm. 1629. évi jegyzőkönyv III. köt. T. batü alatti 279. lap.
[3]) Árva megye 1685—1689. jegyzőkönyvei.

Mint származott le a család a felebb nevezett törzstől, a következő táblázatok [1]) mutatják:

I. t á b l a.

II. t á b l a.

[1]) Szontagh Dan. közl.

I. Mihály, *ki az előbbi lapon.*
Siljdk
1765—1807.
Zászkalon
(Medzihradszky Anna)

II. Mihály Zászkalon mészáros 1820. (Skrabák Ilona) | II. Dániel 1818. 22. Krassó várm. urad. tiszt. | Zsuzsa (Medzihradszky Mátyás) | András festő (Páltik Zsófia) | János (Herkl Mária) | Mátyás szűcs (Ivanovicz Zsófia) | Mária (Skrabák János) | István sz. 1805. gyógyszerész Strasznicz Morvaorsz. (Aszfalg Jozéfa)

III. Mihály
Beko
(Trnkóczy Zsuzsi)

IV. Mihály
1838.
(Brunczko Zsuzsa

József)
1863.

József Szocsányi hely. jegyző † 1849. | János stb. festő.

Zsófia (Országh Mátyás)

János festő. | III. Dániel *maredék* (Mesko Dániel) | Mária (Skrabák Ilona) | Zsuzsa (Matuska Ján.) | Zsófia (Maczák Andr.)

IV. Dániel. | Julia.

Pál Zászkalon director 1863. | Zsuzsa. | Mária (Medveczky Dániel) | Zsófia.

Viktor gyógyszerész Kőszegen 1863. | Krisztina. | Ottó sz. 1844. | Mária. | Angelika. | Vendel kereskedő. | Zsófia. | Gyula. | Ubald. | Anna sz. 1859.

III. t á b l a.

II. János, *ki az I. táblán.*
1732.
Zászkalon.

I. József
1754—1775.
Jaszenován
(Csaplovics Mária)

II. József 1790. | III. János.

III. József 1815. (Medzihradszky N.) | IV. János *Kusnyér* (Medzihradszky N.)

Simon 1843. A.-Kubinb. (Medzihradszky Teréz) | Gáspár Medzihradnán (Medzihradszky N. | IV. József Boczko | Mihály.

N. N. (Gáspár)

N. N. (IV. József)

Miklós. | József. | Pál. | Mihály.

V. János Mandreska (Trnkóczy Julia) | Mátyás könyvkötő (Boczko Ilona) | Mihály (Trnkóczy Zsófia él 1864.

Mátyás.

Julia (Skrabák Mátyás) | Zsuzsi (Boczkó Mihály) | VI. János Surányban. | Dániel (Skrabák Ilona) | Mihály (Meskó Teréz) | Pál.

1683-ban a Bécs védelméből visszatért Szobieszky lengyel litván hadai Árva megyén keresztül húzódván, annak 23 helységét tűzzel, vassal pusztiták, és a megye levéltárát is elhamvaszták. E vad dulás alkalmával a lakosság az erdőkre menekülvén, ezek között hasonló sorsban részesült Trnkóczy I. Márton is, ki nemes leveleit az erdőbeli sziklák hasadékaiba úgy elrejté, hogy azokat többé maga sem lelhette meg. Igy történt, hogy az 1725. és 1728. évi nemesi vizsgálatok alkalmával a család tanúbizonyságokkal igazolván eredeti nemes levele eképen történt elvesztét, arról Árva megyétől hiteles bizonyságlevelet nyert. 1732-ben azonban e részben a m. kir. helytartó tanács bővebb igazolást kivánván, ekkor a család valamint az eredeti II. Ferdinand királytól 1629-ben kiadott nemes levél elvesztének felebbi körülményeit igazolta, úgy egyszersmind bebizonyítván, idősb Mártonnak már egy félszázad előtt a megyénél viselt hivataloskodásait, és Ádám részére 1689-ben e megyétől nemesi bizonyítvány kiadását, I. Mártonnak többi fiai is, úgy mint II. Márton, II. János, és I. György a kétségtelen nemesek közé ujra beirattak.

1742-ben gr. Erdődy Antal Árva megyei felkelő nemesség kapitánya alatt az insurgensek közt álltak: János [1]) és György.

[1]) Ezzel egy időben élt a Dezsericzi helységbeli Trnkóczy János is, ki 1731-ben Wittebergben tanúlt, és hazatérvén, 1734-ben bágyoni evang. lelkész volt. L. Bartholomaeides Memoria Ungar. 231.

1756-ban a nemesi összeirás szerint Zászkalon aktak: János, György, Mátyás és Dániel.[1]

1758-ban a nemesi lajstromban olvashatók ismét: György, Mátyás, Dániel és János.

1763-ban Mátyás, Dániel és Mihály Györgynek fiai, továbbá Jánosnak fia József mint köztudomás szerint nemesek, erről Árva megyétől nemesi bizonyítványt kaptak.

1773-ban József nejével Csaplovics Máriával jeszenovai birtoka elfoglalása miatt Dobák Antal hatalmaskodása ellen tiltakozik.

1811-ben a nemesi összeirásban találjuk, id. ifj. és középső Mihályt, id. és ifj. Jánost, továbbá Dánielt, ki utóbb Krassó megyébe költözött, és ki 1818. jun. 10-én Árva megyétől nyert nemesi bizonyítványát Krassó megyében 1822-ben dec. 3-án hirdetteté ki, ennek egyik fia József Szolcsányi jegyző volt, a forradalom alatt 1849-ben agyon ütteteit, (más versio szerint Kökényesy név alatt a ráczok ellen harczolván, elesett) Krassó megyében a család már nem létez. Ugyan csak az 1811. évi árvai nemesi összeirásban találjuk: Andrást, Györgyöt, Pált és Mátyást. Ezekből két János, és Pál a nemesi felkelésben vettek részt. József ez időben Medzihradnén lakott.

1832-ben a nemesi összeirás szerint Zászkalon laktak: id. György jurovje, János maudreskovja, János, Mihály és Mátyás silják, ör. János és fiai Mihály kusnyérové, Mátyás knyihár, Nagyfaluban András, Medzihradnén pedig József és Simon.

1836. dec. 20-án István akkor Bécsben működő gyógyszerész vett ki Árva megyétől nemesi bizonyitványt, mely szerint fia volt ör. Mihály zászkali birtokosnak, ez pedig fia Dánielnek, ez Györgynek, ez Mártonnak, ez pedig végre Jánosnak volt fia.

1842-ben Zászkalon laktak: Pál, négy János, két Dániel, három Mihály, és két Mátyás, e két utóbbi közül Mátyás, kit a nép Silják-nak nevezett, korában egyik tisztválasztási főkortes volt. — Nagyfaluban lakott András, Medzihradnén Simon, Gáspár és Pál testvérek.

Jelenleg a családból Zászkalon 13, Medzihradnén 8, Nagy-Faluban 1. Árva megyén kivül Morvaországban Strazniczon István gyógyszerész számos gyermekeivel, ezek közül Viktor Kőszegen, Su-

[1] Árva várm. Protocol. 1756. p. 161.

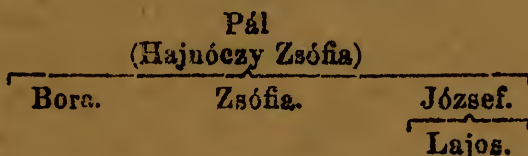
rányban János, Temes megyében a Krassói Dánielnak János fia élnek.

A család átalában evang. vallású.

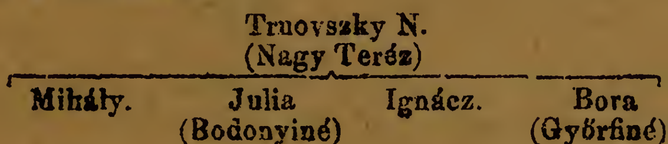
Czímerök — mint fölebb a metszvény ábrázolja — a paizs kék udvarában hármas zöld domb középsőjén kökénybokor zölddel, a paizs fölötti sisak koronájából vörös ruhás magyar vitéz emelkedik ki, kinyujtott jobb kezében kökénybokrot, a balban kivont kardot tartva. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról ezüstkék.

Troylus család. Troylus Péter 1765-ben (47. törv. cz.) nyert m. honfiusitást.

Trnovszky család. (Kelemenfalvi) Túrócz és Trencsin megyében honos, ez utóbbi megyében 1646. és 1666-ban Borcsiczen székelt e család. Nevét tán Trnava helységtől vette, vagy Trnovo, máskép Tarnó helységtől és iratott nevök Trenovszky, Ternovszky, söt Tarnovszky alakban is. Nógrád megyébe egyik ága a múlt században letelepedvén, ott az 1755. évi nemesi összeirásban kelemenfalvi Tarnovszky néven találjuk Jánost, úgy Pált, Mártont és Mihályt, a három utóbbit Romhány helységben; különben kiejtés szerint Trenovszkyaknak neveztetnek. Pálnak utódait mutatja e családfa:

Egyik ág a Berki pusztán lakozik, ez ágat illeti a következő nemzékrendi kimutatás is:

Trocsányi család. Sáros vármegye ős régi családa, melynek ősi öröksége iránt határjárással együtt 1338-ban Pál országbiró intézkedett.[1]) 1402-ben éltek a családból Tamásnak fia András, továbbá András és Miklós fiai Tivadarnak, ismét János Lászlónak fia, és végre Márton Jánosnak fia.[2])

Trochányi László 1560-ban Sáros várm. Kohanban részbirtokot kapott kir. adományban.[3])

---

[1]) Fejér, Cod. dipl. tomo VIII. vol. 4. p. 356—366.

[2]) Ugyan ott tomo X. vol. 8. p. 455.

[3]) Liber reg. fol. 199.

E század elején a Trocsányi család Zemplin megye nemessége sorába számíttatott, [1]) úgy látszik azonban, hogy kihalt.

Valószinüleg e családból eredt azon Trocsányi F e r e n c z is, ki Gömör megyei Zabar helységre női jogon többekkel 1756-ban nádori adományt vitt. *Lásd e munka X. köt. 384. lapon a jegyzetben.*

Troll család. Troll M i h á l y 1791-ben II. Leopold királytól kapott czímeres nemeslevelet. Czímere a pais kék udvarában zöld tér fölött négyszegü kövekből épült magas várfal, melyhez rézsút létra van támasztva, a fal mögül félig emelkedik ki egy pánczélos vitéz, sisakján tollakkal, jobb kezében kivont kardot tartva. A paizs fölötti sisak koronájából szintén ollyan vitéz emelkedik ki. Foszladék jobbról aranyfekete, balról ezüstfehér. [2])

Trombitás család. (Máskép P r i e t z o l) *Lásd Prietzol cs.* e munka IX. köt. 532. lapján; Trencsin megyében pedig a N o v o s z e d l y c s a l á d is eléfordúl Trombitás néven.

Trombitás család. Trombitás P á l 1599-ik évben Nógrád megye jegyzökönyvében mint Forgách Zsigmond ügyvéde említetik Ennek leánya F r u z s i n a Battik Gergelyné volt 1626. előtt. [3])

Trombitás Z s i g m o n d élt 1626-ban. [4])

A Dunántúl Trombitás M á t y á s 1652-ben Zalabéri várkapitány volt. Vas megyében élt Trombitás M i h á l y, kinek ivadéka igy áll:

Mihály
(Kán Kata)

István 1690.	András
	János 1693.

A táblán álló I s t v á n és J á n o s 1690-ben mesteriben fekvő jószágukat eladták s be vallották Eőry Mihálynak.

Trozár család. Trozár J á n o s 1720-ban octob. 8-án III. Károly királytól kapta czímeres nemes levelét. [5])

Czímere a paizs kék udvarában zöld téren ágaskodó, kettős farkú oroszlán, első lábaival fehérvörös zászlót tartva. Ugyan ilyen oroszlán emelkedik ki a paizs fölötti sisak koronájából is. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék.

---

[1]) Szirmay C. Zemplin not. top. 118.

[2]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[3]) Szentbenedeki Convent fasc. 5. nro 48.

[4]) Pray Mss. tomo IV. p. 171.

[5]) Collect. herald. nro. 448. Adami Scuta gentil. tomo XIII.

Trsztyánszky család. (Nádasi) Lásd Tersztyánszky.

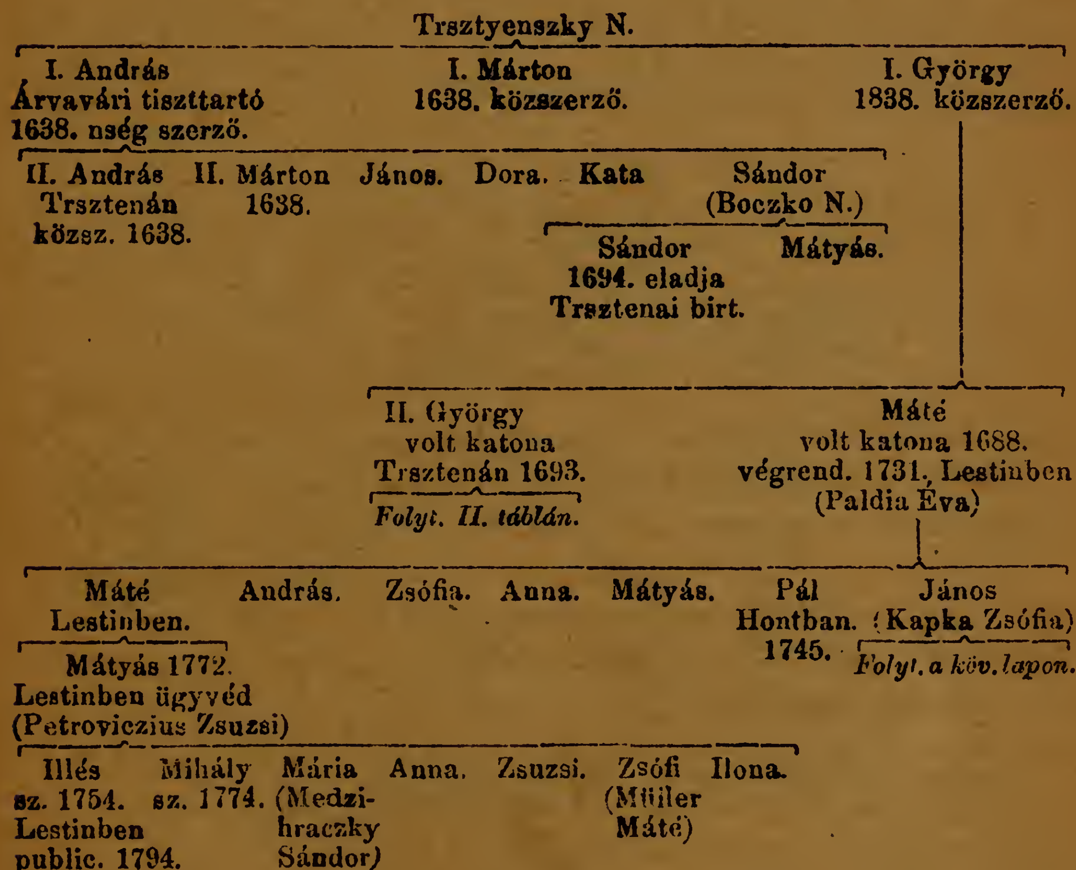
Trsztyenszky család. Árva vármegyei nemes család, mely nevét (s tán eredetét is) Árva megyei Trsztena helységről vette, és neve Tersztyenszky, Tresztyenszky (sőt néha zavart okozólag még Tersztyánszkynak is) iratik.

A czímeres nemes levelet Trsztyenszky András Árva vára volt tisztartója, maga és fiai II. András és II. Márton és testvére I. Márton és I. György részére gróf Illésházy István árvai főispán, Osztrosith István és Hosszútóthy László ajánlatára III. Ferdinaud királytól 1638. január 15. Pozsonyban kelt levélben nyerte.

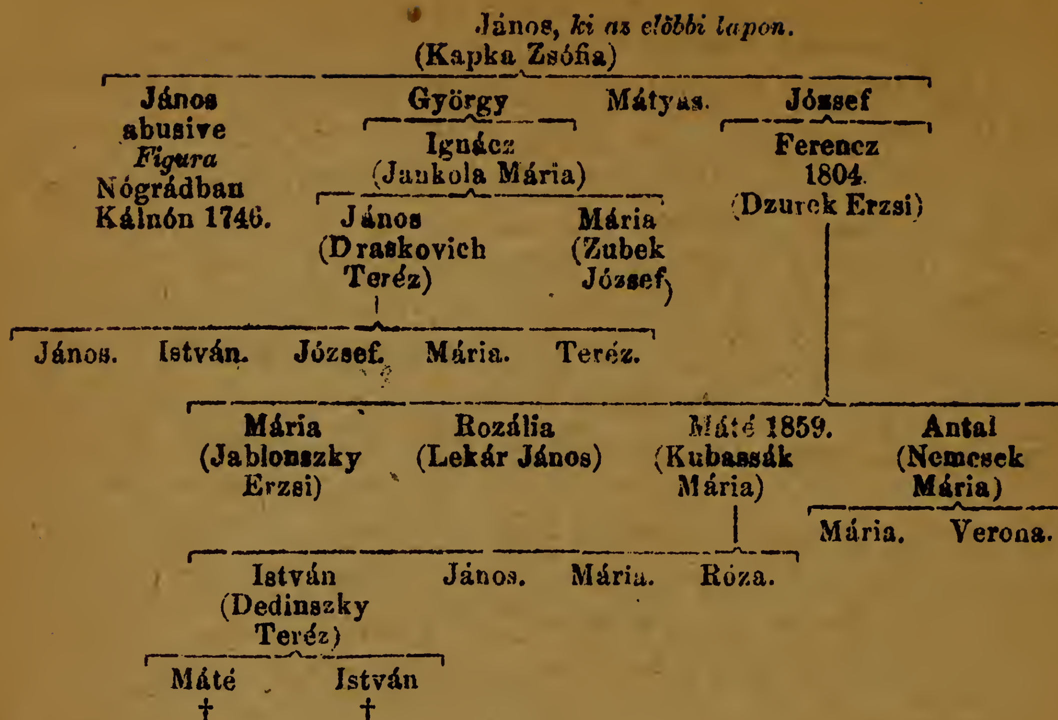
Czímere a családnak a paizs kék udvarában zöld téren ágaskodó grif, első jobb lábával három nyilat tartva. A paizs feletti sisak koronáján fekete sasszárny lebeg, melyen arany csillag ragyog. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A családfa [1]) következő:

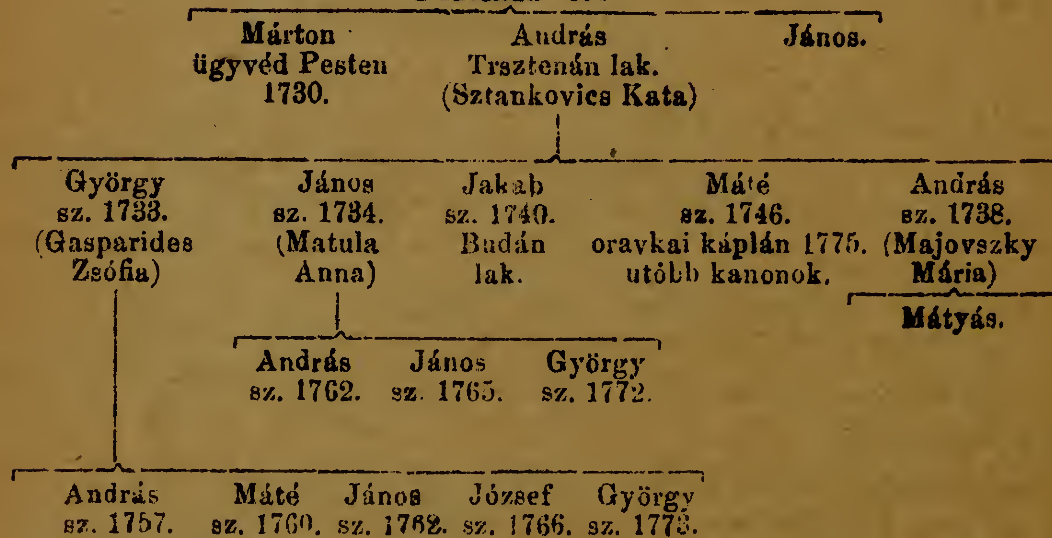
I. tábla.

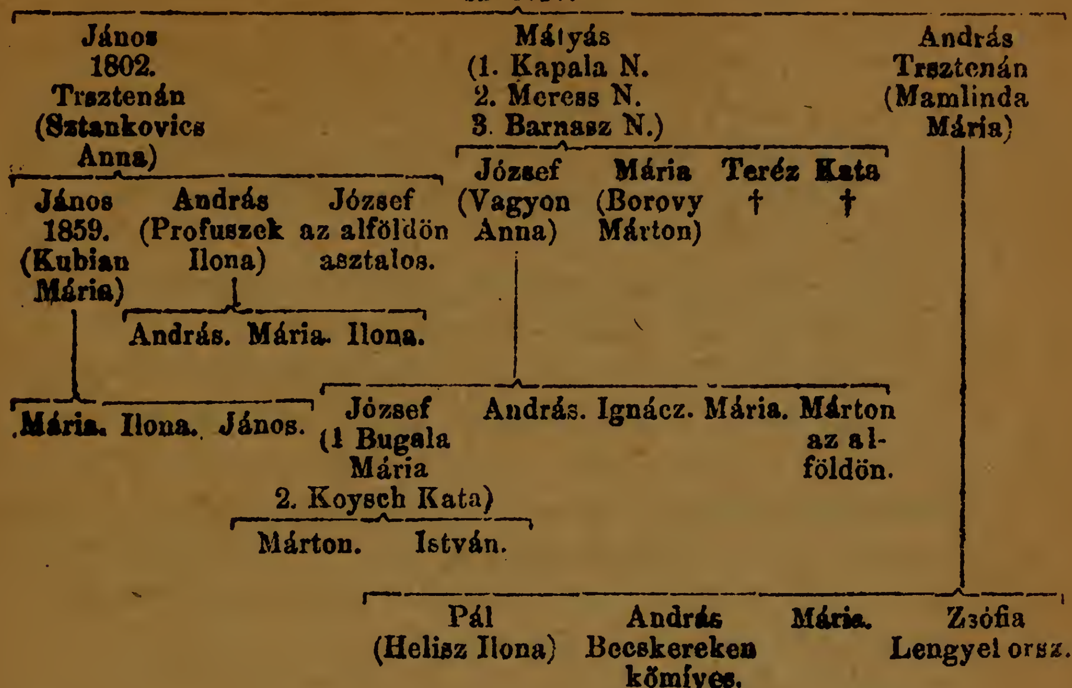
[1]) Szontagh Dán. közl.

II. tábla.

Folyt. a köv. lapon.

A család táblázata szerint, — melyet teljesnek nem mondhatni — II. György ágán M á r t o n 1730-ban Pesten ügyvéd volt. M á t é 1742—72. Árva várm. tábla-birája, másik M á t é 1775-ben oravkai kath.-segéd lelkész utóbb kanonok.

Árva megye jegyzökönyvei szerint:

1720-ban M á r t o n, 1741-ben a Pestre telepedett J á n o s kaptak nemesi bizonyságlevelet.

1745-ben ismét P á l, ki Hont megyei Árnyék-Boriban lakott,

1746-ban a Nógrád várm. Kálnó helységben lakó J á n o s vette ki nemesi bizonyítványát.

1761-ben J á n o s, fia Jánosnak, unokája Máténak, és testvérei G y ö r g y és M á t é kaptak nemesi bizonyítványt.

1766-ban M á t y á s fia Máténak, hirdetteté ki Árvában nemességét, valamint végre.

1794-ben I l l é s hirdetteté ki nemességét.

Nógrád vármegyében ez említett J á n o s nál már előbb (1708.) találjuk P á l t „Figura" néven Nagy-Lam helységben evang. lelkészi pályán, utóbb 1711-ben őt már Figura máskép Trsztyenszky néven Sz. Péterre tették evang. papnak. [1])

[1]) Hornyánszky, Beiträge zur Geschichte d. evang. Gem. 119. 120.

1735-ben Figura máskép Trsztyenszky János (tán a kálnói) volt azon megyében evang. pap. [1])

Az 1755. évi Nógrád vármegyei kétségtelen nemesek sorában találjuk: Tresztyánszky *(igy)* abusive Figura Jánost, és Györgyöt, ki Udornya helységben lakott. A Nógrád megyei ágból Figura néven élt József 1840. körül, vármegyei huszár, kinek fia József s több leánya maradt.

A család egyik ága Szabolcs megyébe is elszakadt, hol idősb Sámuel 1846-ban azon vármegye esküdtje volt.

A családnak Lestinben lakó ága evang. vallású, a Trsztenén lakók vegyesen kath. és evang. voltak, jelenleg a trsztenai ág csupán kath.

Trumauer család. Soprony vármegyei Ruszt sz. kir. városból ered, és 1639-ben III. Ferdinánd király által az Ochs nevü családdal egyetemben nemesitetett meg. Czímerök tulipánt tartó oroszlán. [2]) Ez utóbbi család utóbb nevét „Jármay"-ra változtatá.

Trumer család. Czímere a paizs kék udvarában zöld téren ágaskodó oroszlán, első jobb lábával kivont kardot, a balban fehér rózsát (vagy más virágot) tartva. A paizs fölötti sisak koronáján zöld halom felett kiterjesztett szárnyakkal fehér galamb áll, piros csőrében olajfa galyat tartva. Foszladék jobbról aranykék s vörös, balról ezüstkék s vörös. [3])

Trummer Zsigmond 1812. a Ludoviceara 100 ftot adott.

Tuba család. Veszprém vármegyei nemes család, melynek ősei közül volt Tuba Mihály, kit a tatai várkapitány elfogatva tartott, miért Komárom megye kivánta öt szabadon bocsáttatni 1644-ben.[4])

Tuboly család. (Tubolyszeghi). Zala vármegyei birtokos nemes család, bir Sz.-Lászlón, Lengyelben stb.

Czímere a paizs kék udvarában ágaskodó oroszlán, első jobb lábával kivont kardot tartva; a paizs fölötti sisak koronájából szintén olyan oroszlán emelkedik ki.

Tagjai közül többen viseltek megyei hivatalt.

Mihály 1755—64. alszolgabiró, 1770-ben főszolgabiró volt.

László táblabiró, meghalt Lengyelben 1828. maj. 21-én kora 73. évében. Több gyermeke közül:

---

[1]) Hornyánszky, Beiträge zur Geschichte d. evang. Gem. 119. 120.
[2]) Lehoczky Stemmat. II. 411.
[3]) Burgstaller Collectio Insignium.
[4]) Fényes, Komárom várm. 64. lap.

Mihály 1833-ban al, 1837-ben főjegyző 1849-ig.

Lajos 1825-ben tiszt. alügyész.

Alajos 1849-ben alszolgabiró volt.

Viktor 1861-ben másod aljegyzővé választatott, 1864-ben szolgabiróvá neveztetett ki.

Tuchinszky család. (Tuchinai) Trencsin megye curiális nemes családa. Már a XVII. században 1659-ben Tuchinszky Bora Huszár Györgyné ellen a komáromi kereskedők inditottak pert. [1])

1691-ben Tussinczky Polixena férjével Golszky Ferenczczel I. Leopold királytól Trencsin vármegyei Melcsicza helységben birtok részre kir. adományt nyert. [2])

A Trencsin megyei nemesi összeirásokban találjuk 1736-ban Zsigmondot s fiát Mihályt, Ferenczet és ennek fiát Jánost, továbbá Pált a katonát, és fiát Györgyöt.

1748-ban a középjárásban lakott, János, Zsigmondnak fia, és Tuchinán Pál.

1768-ban Tuchinán lakott Zsigmond, ki 1760-ban m. kir. testőr volt, és fia Antal, azután Pál és János, végre Ferencz és három fia György, János, Pál. — Trencsin sz. kir. városban lakott János.

1803-ban Tuchinàn élt Mihálynak fia József egyedül.

1837-ben ugyan ott József örököse János lakott.

A családnak egyes ágai máshová is elszármaztak, s nevök is (mint itt látjuk) némi kiejtési változást szenvedett. Nógrád megyébe származva él Ticsinszky Béla, és több gyermeke.

Lengyelországban Ticsinszky Juventius pálos szerzetes meghalt 1731-ben.

Tucsics család. Tucsics Péter 1791-ben II. Leopold király által nemesitetett meg, ily czimerrel: a paizs arany udvarában zöld téren magas vártorony áll, mely fölött fekete sas repülve, annak jobb lábából két villamsugár üt a torony tetejébe, és azt levegőbe röpiti, a sas bal lábával félholdat tart. A paizs fölötti sisak koronáján fekete sasszárny lebeg. Foszladék jobbról aranyfekete, balról aranyvörös. [3])

Tulok család. Vas és Zala vármegye nemes családa. Egy pár nemzedéken át származási fája [4]) ez:

---

[1]) Pray Mss. tomo IV.

[2]) Liber regius folio 251.

[3]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[4]) Geneal. auth. II.

Tulok Péter
(Akács Klára)

Judit (Fényesné)	Róza (Bődy Boldizs.)	Pál.	Mária (Tóth N.)	István †	János (Megyesi N.)
					Antal.

Teljesebb nemzékrendjét nem ismerjük. Az ujabbi időkben Tulok Zsigmond 1849-ben Vas vármegye Esküdtje volt.

Tumler család. 1791-ben nemesitetett meg. A nemes levelet azon évben Tumler Henrik kapta következő czímerrel: a paizs négy felé oszlik, 1. és 4-ik osztály harántosan ezüstvörös udvarra oszlik, az előtérben egy fejü sas kiterjesztett szárnyakkal az udvarok szineivel ellenkezőleg színezve, a 2. és 3-ik kék udvarban magas sziklás hegyen két vörös toronynyal ellátott várkastély magaslik, melyre a sziklán út vezet, fölötte jobbról arany nap, balról ezüst félhold ragyog; a paizs közepén harántosan fehér folyam hullámzik át. A paizs fölötti sisak koronáján kék mezű kar könyököl kivont kardot tartva, két felől két kiterjesztett sasszárny között, melyek közül a jobb oldali félig ezüst félig vörös, a másik félig kék, félig arany, Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék. [1])

Tunyogi család. (Tunyogi) Szatmár vármegye régi családa, mely azon megyei Tunyogh helységről mint birtokáról vette nevét.

Már 1335-ben Tunyoghy Gergelynek fia Mihály Tunyog helység fele részét Csáholy János mester közel rokonának bevallotta. [2])

1517. körül élt Imre, kinek neje Csáholyi Kata volt és 1590-ben másik Imre, ki a szaniszlófi Báthori családból Báthori Magdolnát birta feleségül. [3])

1725-ben Géressy János és felesége Tunyoghy Erzsébet egész Tunyog helységre nádori adományt vittek, valószinüleg ebben az Erzsébetben kihalt a család. [4])

Tán e családból eredt azon Tunyogi Sámuel cs. ezredes is, ki 1689-ben a váradi ostromban sebet kapván, annak következtében julius 3-án meghalt. [5]) Jegyese Meráról Toldy Erzse volt.

---

[1]) Adami Scuta gentil. tomn XIII.

[2]) Szirmay Szatmár vármegye leir. II. 119.

[3]) Ugyan ott 77. és 112. lap.

[4]) Ugyan ott 120.

[5]) Lásd „Szép Ének“ czimü Lőcsén 1689. nyomt. búcsúztatóját versekben.

Tunyogi család. (Csapói) Közép-Szolnok megyei család, tán öseinek egyike azon Tunyogi Gergely, ki a XVII. század elsö felében Mihály vajdát levágta. [1]

E század elején (1815.) csapói Tunyogi György Közép-Szolnok főszolgabirája, László adórovó biztosa volt.

E családból volt Tunyogi Csapó József kolosvári ref. tanár, 1832. óta m. akadémiai tag. Meghalt 1852-ben. [2]

Tán szintén e család ivadékai, ha bár zilahi előnévvel élnek is, Sámuel 1843-ban Közép-Szolnok várm. árvaszéki ülnöke. Sándor Krasznában récsei birtokos, kinek neje Tarpai Polixena Közép-Szolnok megyében macsolyai és ököritői birtokos. László, kinek neje Jakab Zsuzsa Krasznában paliczkai birtokos.

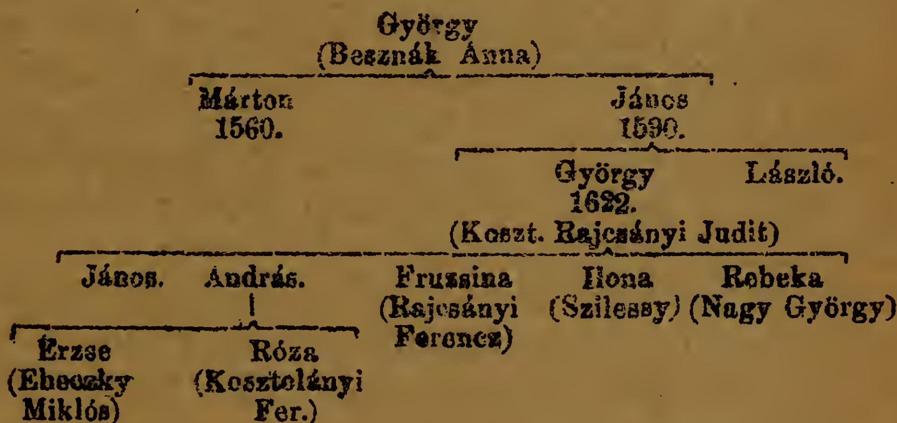
Turányi család. Szabolcs megye nemessége sorában találjuk.

Turányi Márton 1754-ben pozsonyi kanonokból lett esztergami kanonok. Meghalt 1773-ban. Czímere a paizs kék udvarában fiait mellе vérével tápláló pellikán, a paizs fölötti sisak koronáján könyöklö kar, kivont kardot villogtat.

Turcsányi család. (Turcsányi) Régi nemes család — mely mint már e munka II. 208. lapján említve volt — a Divék nemzetségből [3]) a Bossányi stb. családdal közös törzsből eredt.

A család származását nem tudva, csak egyes ágak töredék nemzékrendeit ösmertethetjük.

Ilyen [4]) a következő:

[1]) Böjthi Gáspár Engelnél 321.

[2]) Fölötte emlékbeszédet Szilágyi Ferencz mond.

[3]) Lásd erről okl. Fejér Cod. dipl. tomo IX. vol. 1. p. 135. 183. és tomo X. vol. 2. p. 765.

[4]) Rajcsányi Deduct. geneal. I. 87. 129.

E családból voltak: János, ki 1619-ben Hont megyében Szúd-Daráson 4 telkét elzálogitá Pest vármegyei Györgynek. [1])

György, a ki a múlt században élt, és következő családot alapitott:

György
(Csery Mária
özv. 1759. 1770.)

- László, előbb gr. Károlyi utóbb a beszt. püsp. inspektora 1761. (1. Novotha Jozéfa 2. Majthényi N.)
  - György szül. 1761. N.-Surányban † 1856. kora 84. Szentkereszten.
  - Roza-Anna (Lipthayné)
- Imre.
- Sándor (Hunyady Krisztina)
  - Ferencz.
  - Anna-Mária szül. 1760. april. 8. Nagy-Surányban.
- György.

József (szül. Rajeczen 1769. dec. 24.) a Dunán inneni kerül. tábla elnöke, szintén e családból eredezteté magát.

Czímerök a Divék-nembeli származattokéval közös, t. i. a paizs kék udvarában fa alatt medve, fölül a sisak koronájából szintén medve emelkedik ki.

Turcsányi család. Nemes levelét a XVII. században kapta Turcsányi Illés és általa neje Kriston Zsófia, fiai János, András, Márton és Mátyás, és testvérei János és György, következő czímerrel: a paizs kék udvarában zöld téren fehér pellikán fiait melle vérével táplálja, és a paizs fölötti sisak koronájából egyszarvú emelkedik ki. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Turcsányi család. Trencsin vármegyei nemes család. Törzse Turcsányi Miklós, ki János, András és Mátyás testvéreivel III. Ferdinánd király által nemesítetett meg Pozsonyban 1649. május 19-én czímeres levélben, mely Trencsin megyében azon évben (feria 2-da post fest. decollationis b. Joannis) hirdettetett ki.

A nemességszerző Miklós beiratképen a Balassa családtól Plevnik helységben soltészi birtokot kapott, melyre fiai Turcsányi I. Ádám és István 1680. majus 20-án gr. Balassa Bálinttól új megerősítést nyertek, s mely oklevél alapján

1736-ban a család kimutatván a nemesség szerzőktől származását, nemességét Trencsin megye előtt igazolta, névszerint nevezett I. Ádámnak fiai II. ifj. Ádám és István, továbbá Ferencz, III. Ádám, János és András testvérek (tán János közösszer-

[1]) Az eredetiből.

zőnek fiai) és végre György, János és András testvérek (tán András közösszerzőnek fiai)

A Trencsin megyei nemesi összeírások [1] szerint:

1748-ban Plevniken laktak idősb és ifj. Ádám, László, Ferencz, György és János és Andrásnak fiai.

1768-ban Plevniken lakott Imre s négy fia: András, János, István és Pál; — továbbá Ferencz, és két fia György és Imre; és ez utóbbinak fia András; — továbbá id. András és három fia: János, András és Mihály; — továbbá Miklós és István; továbbá János és fiai: János és Miklós; — ismét másik János és fia György, ismét másik Miklós és fiai József és János, végre harmadik János s fiai György, János és Miklós.

1803-ban Plevniken már 34, 1837-ben 37 férfi tagra szaporodott a család.

A család tagjai közül Imre 1817. april. 22-én vett ki Trencsin megyétől nemesi bizonyítványt.

E család tagja lehetett azon T. Imre is, ki 1766—1787-ben az árvai urodalom Praefectusa volt, és az oda való jobbágyságra a százados régi szerződések ellenére az urbért rá erőszakolván, zendűlésre, kir. biztosi kiküldetésre és katonai karhatalom használatára szolgáltatott okot, és nevét bal emlékezetűvé tette.

E család ivadéka lehetett azon János, ki Wittebergában tanúlt 1740-ben, s hazatérvén, győri tanár lett. [2])

És T. János, ki 1793. dec. 16-án született, és mint győri evang. iskol. igazgató halt meg 1860. jan. 17-én kora 67. évében.

Turkovics család. Turkovics Imre 1790-ben II. Leopold királytól kapott czimeres nemes levelet.

Czímere következő; a paizs harántosan kék pólya által, melyen három arany csillag ragyog, kétfelé oszlik, a felső vörös udvarban arany oroszlán ágaskodik, első jobb lábával kivont kardot villogtatva, az alsó ezüst udvarban zöld halmon kékruhás kar könyököl, irótollat tartva. A paizs fölötti sisak koronáján arany búbos fehér galamb áll, csőrében olajfa galyat tartva. Foszladék jobbról aranyvörös, balról ezüstkék. [3])

Turkovics család. (Máskép Tsepregi) E néven Mihály Ma-

---

[1]) Szontagh Dán. közl.

[2]) Bartholomaeides, Memoriam Ungarorum 121.

[3]) Adami, Scuta gentil. tomo XIII.

gyar országból Apaffy korában Erdélybe szakadt, és ott 1648—1663. között egy pár munkát magyarra fordított, fia Mihály kolosvári tanár volt, ennek fia Ferencz ugyan az volt 1725—35. év között.[1])

Turnfeld család. 1761. sept. 7-én a szebeni ország-gyülésen nyerte Erdély-országi honfiusítását.

Turóczy család. (A. Kereskényi) Nyitra megyei család, János 1792-ben azon megye főügyésze, József ott 1821-ben második alispán.

Trencsinben is laktak tagjai, kik közül Ferencz török fogságba esvén, 1647-ben kiszabadítását Trencsin megye is előmozdítani igyekezett. — 1755—1761-ben Trencsin megyében laktak: Simon, János és András. Utóbb ott nyomaik nincsenek.

Turzó család. (Noszriczi) Trencsin vármegye régiebb nemes családainak egyike. Azon megyében Puchó mváros fölött a Vág balpartján fekszik a család ősi fészke Noszicz helysége, hol a családnak a megnemesités előtt elmaradt ivadéka máig is él Turza néven. Innen a család egyik ága kiemelkedvén, Trencsin sz. kir. városába telepedett, hol a városi polgárok sorában találjuk már a XVI. század végén (1598) Miklóst. Ennek legidősb fia nosziczi Turzó [2]) János már 1587-ben Trencsin sz. kir. város birája volt, és már mint nemes rendű anyától született (agilis) Rudolf király által a pozsonyi királyi várban 1587. dec. 2-án kelt czímeres levélben György, Gábor, Anna, Kata és Osanna testvéreivel, és maradékaikkal együtt nemességre emeltetett, mely nemes levél 1588. (feria 2-da prox. post fest. conceptionis B. M. V.) Trencsin megye törvényszékén kihirdettetett.

Ugy kell lenni, hogy a család megnemesített elődei birtak valamely felszabadított birtokrészt az említett Noszicz helységben, mely onnan elszakadások által más kezekre ment; egyebiránt előnevüket nem csak ez okbúl, de mint eredetök helyéről is kapták a nevezett Nosziczról, mely előnévre akkoron megkülönböztetés végett annál is

---

[1]) Benkő Transylvania gen,

[2]) A családnév így van írva az 1587. évi nemes levélben; és ennélfogva ámbár azóta máig nemcsak mások által, és nyilvános oklevelekben, de a család egyes tagjai által is a családneve gyakran Thurzó alakban is íratott, ama e részben irányt adó nemeslevél alapján a család neve — mint ezt a család egyik érdemes tagja Turzó Lajos is kifejté, — legilletékesebben Turzónak irandó. A család előnevét is gyakran roszúl noszticzi alakban találhatni írva és nyomtatva, főleg a távolabb (Biharba) szakadt ágaknál, holott az illető helység neve Noszicz.

inkább lehetett szükség, mivel akkor és azon megyében is virágzott a más eredetű Thurzó család, mellyel hogy még is történt tollhibából hivatalos iratban is e családnak összetévesztése, [1]) alább említendjük.

A nemesség szerző Turzó János 1589-ben mint Trencsin sz. k. város birája, a következő 1590. 92. és 1593. években mint esküdt (juratus civis) fordúl elő, 1598-ban pedig már csak özvegye Duchon Borbála említetik. Ugyan ez évben testvérét vagy fiát nemes Turzó Györgyöt találjuk megnevezve, midőn maga részére átalában ügyvédet vallott.

Györgynek fiai voltak László és István 1647-ben, kik már Trencsinből Hlozsa helységbe telepedtek, és ott birtokaik voltak. És ezentúl e helység, mely a Vágh folyam regényes völgyében közvetlen Bellus mváros alatt fekszik, lett a család fő fészke. 1685-ben Trencsin megye előtt nevezett Turzó id. István panaszt emelt testvére László ellen, hogy ez őt erőszakos hatalmaskodással Hlozsán saját lakhelyén megtámadta. [2])

A most nevezett két egy testvérrel egykorú volt Turzó Miklós, szintén Hlozsán, kitől a családfa némely ágakra nézve teljesen máig lehozható.

---

[1]) Trencsin város jegyzőkönyveiben átalában a család neve Thurzó, Turzó, söt Turza alakban felváltva fordúl elő.

[2]) Trencsin vármegyének 1617—1690. jegyzőkönyve 700. lapon, hol a vád emelő tévedésből a feleket bethlenfalvi Turzó-knak írta, a mi elnézésből és tévedésből annál könnyebben megtörténhetett, mivel a bethlenfalvi Thurzók még Trencsin megyében fris emlékezetben éltek.

Mielőtt ezen Miklósról és ivadékáról többet mondanánk, lássuk a családfát; [1]) a mennyire azt biztosan és hitelesen szerkeszteni lehetett:

I. t á b l a.

Miklós
Trencsin sz. k. város polgár.

János *agilis* 1587. ns. Trencsini biró (Duchon Bora özv. 1598.) | György 1587. | Gábor 1587. | Anna 1587. | Kata 1587. | Osanna 1587.

János gyermeke: György
György gyermekei: László 1647. | István 1647.

II. t á b l a.

Miklós
lak. Hlozsán
(Michalecz Kara)

Gyermekei: II. János szül. 1678. ev. lelkész. (Eustachius Judit) | N.

N. gyermekei: László 1741. | Mihály 1741. | Ifj. János 1741.
Mihály gyermekei: Mihály | István | György Hlozsán 1768.

II. János gyermekei: III. János 1741. *Szakolczán* lak. | Imre † | Judit (Gunda Mátyás) | II. István Trencsinben † 1783. (1. Csernák Kata † 1772. 2. Sámbokréty Anna)
II. István gyermekei: *Folyt. III. táblán.*

III. János gyermekei: IV. János Szakolczán ügyvéd † 1784. sept. 15. (Langhoffer Kata † 1785.) | N. nyug. hadn.

IV. János gyermekei: VII. János Szakolczán † 1784. máj. 6. (Schöpflin Margit) | Sámuel Szakolczán sz. 1761. † 1809. | Mihály sz. 1765. jul. 19.

VII. János gyermekei: VIII. János (Géring Erzse) | II. Pál sz. 1778. † 1820. városi ügyvéd (Smiriczky Viktoria) | Kata sz. 1880. † 1783. | Mihály sz. 1782. † 1783.

II. Pál gyermeke: Rezső szül. 1816. nov. 11.

VIII. János gyermekei: János sz. 1812. sept. 24. | Karolin sz. 1816. máj. 2. | Anna-Mária sz. 1817. † 1819.

---

[1]) Családi közlés szerint.

III. t á b l a.

II. István, *ki a II. táblán.*
Trencsinben 1741.
meghalt 1783.
(1. Csernák Kata † 1771.
2. Sambokréty Anna)

I. Mátyás † 1827. senator (Nagy Kata † 1827.) — III. István 1768. † — I. József † 1823. Stauff Zsuzsi † 1825.) — I. Mihály Pozsonyban † 1793. (Faust Erzse † 1808. — I. Pál Trencsinb. (Chlivényi Teréz) — 2-t. Sámuel Trencsinb. tanácsnok † 1803. — Zsuzsa (Biely Mihály)

Folyt. IV. táblán.

I. Mátyás gyermekei: Anna sz. 1768. él. — János ur. ügyv. Trencsinben 1859. (Tomcsányi Polexina) — Lidia — Károly. †

János gyermekei: Sándor. — Nándor (Tomcsányi Berta) — Gusztáv tisztartó Nyizsnán (Malatinszky Karolina)

Nándor gyermeke: N. (fiú)

I. Mihály gyermekei: Flóris † 1791. — Teréz † 1792. — Kata Mosonyban (Milkovicsné)

2-t. Sámuel gyermekei: Károly katona † — István † — Mihály sz. 1808. † 1862. Trencsini főügyész 1861. (Fleischer Emilia † 1863.) — Zsuzsa (Gávorné Brezován) — Teréz † — Fáni † — György Dubniczán lelkész 1861.

Mihály gyermekei: Geiza † — Zsófi (Oszvald János) — Hermina. — Miklós Pozsonyban. — Arnold † — Kálmán. — Berczi.

IV. t á b l a.

I. József, *ki a III. táblán.*
Trencsinben † 1823.
(Stauff Zsuzsi)

József kasznár † 1860. (Buday Kata) — Dániel tisztartó egyh. felügy. (Gavora Mária) — Károly kasznár (Rajmannus Mária) — Mihály. — István. — Lajos sz. 1797. † 1803. — János sz. 1800. †

Károly gyermekei: Fáni. — Auguszta (Maczkó József)

Dániel gyermekei: Zsigmond † — Antonia (Zimmerman Rajmund Puchón) — Mária (Liska Samu) — István † — Berta. — Janka (Szvaty Ágost tisztartó Réden) — Vilma. — Gizella. — Anna. — Mihály. — Dániel.

József gyermekei: Gábor Beszterczén. — Lajos Trencsinben 1859. — Anna (Krisán János szulói lelkész) — Karolina (Hausman Eduard) — Mária † — József él. — Gedeon † — Ernesztina él.

Mint szakadt a családnak nemességre emelt ága Hlozsára, nem tudjuk, csak gyanitani lehet, hogy az az I. táblán álló László és István volt. Ez utóbbinak lehetett fia, (mert eddig bizonyosan kitudni nem lehetett) azon Miklós, kit már határozottan Hlozsán lakozónak találunk, és kitől a hlozsai ág származott. Nevezetesen Michalecz Katától ott született 1678. nov. 6-án fia:

II. János, ki főleg a theologiai tudományokra adván magát, 1705-ben Wittebergában tanúlt. [1]) Ez időben egyik tanuló társa és barátja Wisnyovszky Mátyás liptói fi nevenapjára derék latin verseket nyomatott 1707-ben. [2]) Haza térvén Turzó János, Neczpálon lett evang. lelkész, utóbb pedig Trencsinben tanitó, mely állomásán 1725-ben adott ki egy kis nyelvtani latin munkát, [3]) 1729-ben Donatum quadrilingve, és 1730-ban Trencsin megye geographiai leírását. [4]) Még 1710. febr. 16-án vévén nőűl Zsolnáról Eustachius Juditot, attól egy leánya Judit, és három fia maradt, ugymint Imre, ki 1725-ben már atyja alatt tanúlt, és élt meg 1742-ben is, de mag nélkül elhalt, és III. János és II. István, kiknek részére még atyjok nevezett nosziczi T. II. János Trencsin megyétől 1742. januar 31-én nemesi bizonyítványt vett ki, előadván többi közt, hogy az ő atyja Miklós a Hlozsán lakozó volt, és hogy családja már 1642-ben is kapott nemesi bizonyítványt, és rokonai a Hlozsán akkor lakó Turzó családbeliek is elismerék vérségét. — Nevezett fiai egyikétől III. Jánostól a Turzó-k *szakolczai*, II. Istvántól a *trencséni* ág vette származását. Lássuk előbb III. János ivadékát.

III. János Szakolczára költözött, ott két fia maradt, az egyik nyugalmazott hadnagy volt, a másik maga lőtte meg magát. Ezek

---

[1]) Bartholomaeides, Memoria Ungarorum 202.

[2]) Czíme a verseknek ez: „D. O. M. J. Rosa salutaris super die nominali perquam Eximii, Clarissimi et Nobilissimi ac Literarum peritia ornatissimi Juvenis Domini Joannis Thurzo, Hloza Trenchiniensis Hungari, S. S. Theol. et Philos. Cultoris solertissimi, atque Civis optimi, Amici integerrimi, nec non Commilitonis longe aestimatissimi: grati animi Testimonii et Recordationis perpetuae ergo dicta Anno quo totVs OrbIs arDet beLLo et paCeM Integre optat. (1707.) a Matthia Wissnowsky Lyptoviensi Hungaro, jam tum in Patriam revocato, atque remeante S. S. Theol. et Phil. Studioso, atque S. Ordinis Canditato."

[3]) Czíme ez: Regulae de formatione verborum puta praeteritorum et supinorum, quas etc. . . . in usum juventutis Scholasticae locupletavit Johannes Thurzo Ludi Trenchin. evang. Rect. *Nyomt.* Puchón 1725. 12-r.

[4]) Ez utóbbi tán csak kéziratban maradt? Legalább előttem ismeretlen.

egyike volt IV. János ügyvéd Szakolczán, hol 1784. sept. 15-én halt meg. Nejétől Langhoffer Katától († 1785. aug. 22-én) három fia maradt: 1-ső VII. János vaskereskedő ugyanott, meghalt 1784. maj. 6-án — 2-ik Sámuel szül. ott 1761. jan. 29. mhalt 1800. jan. 21-én és 3-ik Mihály szül. 1765. jul. 19-én.

Felebb említett VII. János nőül vette Badeni nagy hzgségből származott Schöpflin Margitot, (ki utóbb Mitták Mihályhoz ment férjhez, és 1845. mart. 11-én halt meg) ettől származott a táblán álló négy gyermeke, s azok ivadéka Fiai közül Pál Szakolczán ügyvéd volt (sz. 1778. oct. 6. † 1820. jun. 21-én) nőül vette Smiriczky Viktoriát 1816. jun. 7 én.

A trencsini ág váltörzse II. István volt, Trencsinben posztó kereskedést üzött. Meghalt 1783-ban jun. 15-én. Első neje Csernák Kata 1772-ben elhalván, másodszor nőül vette Sámbokréty Annát, ez elsőtől III. István, I. Mátyás, I. József, I. Mihály, I. Pál fiai, a másodiktól Sámuel városi tánácsnok († 1803) és leánya Zsuzsa Biely Mihályné születtek.

I. Mátyásnak, ki Trencsin városánál senator volt, gyermekei közül János uradalmi, s evang. egyházi felügyelő, él, kinek gyermekei a táblán láthatók.

I. József posztó és bor-kereskedést üzött, számos maradéka a táblán látható, közülök többen a gazdasági pályán tisztartó és kasznári állomáson élnek

I. Mihály Pozsonyban, mint irnok halt meg 1793-ban. Nejétől három leánya közül egyetlen Karolina (v. Kata) Mosonyban Milkovics sütőnél van férjnél.

II. Pál Trencsinben sütő volt, nejétől ns. chlivényi Chlivényi Teréztől a táblán látható több gyermeke maradt, ezek egyike György lelkész Dubniczán, a másik Mihály (szül. 1808. oct.) hites ügyvéd, a család egyik legérdemesebb tagja, 1861-ben Trencsin megye főügyésze volt. Meghalt 1862. jan. 1-én. Nejétől Fleischer Francziskától a táblán látható több fia maradt.

A fölebbi családfán nincs a Turzó család öszves ivadéka, miután csupán Trencsin megyében Hlozsán és Trencsin városában számos ágazatokban él, melyeknek nemzék rendi kimutatását nem birjuk, mi előtt azonban ezekről a nemesi összeirások alapján emlékeznénk, lássuk a család azon egyes ágait, melyek Trencsin megyéből kiköltözve, fen maradtak, és némely ágban máig virágzanak.

A XVIII. század elején s tán még előbb Hlozsáról elköltözött

János előbb Prileszre, utóbb Ungvárra, ennek három fia közül András Ungvárott maradt, másik fia Kassára, a harmadik Baranecz helységbe települt. Tán Jánosnak testvére volt azon, Panicska melléknévvel nevezett György, kinek fia János 1676-ban Hlozsán született, innen Kassára telepedett, ott biró volt és harminczados. Ennek fia szintén János alapítá a bihari ágat.

Ezen utóbb nevezett János előbb a Tiszántúli kerül. táblánál kiadó s ügyvéd, majd a Hajdú városok ügyvéde lett, 1757 ben Bihar megye főjegyzőjévé neveztetett, 1762-ben pedig alispánná választatott, és az volt haláláig 1765-ig. [1]) Trencsin mégyétől 1761. jul. 30-án vette ki nemesi bizonyítványát. Nejével Kállay Ágnessel, ki utóbb Súghó Györgyhöz ment nőül, következő családfát alkotott, melyet azonban legutóbbi nemzedékeiben nem ismerünk.

I. János
Kassán.

II. János
Bihari jegyző
s alispán † 1765
(Kállay Ágnes)

I. György
volt k. testőr
Bihari főszbiró 1806.
(járd. Kovács Anna)

III. János másod alispán 1848. † 1864.	Dávid 1825—32. esküdt.	II. György.	József.	Ignácz alszbiró 1841—45.	Priska.	Eleonora.	Mónika	Mária.	Ágnes.

Ezen bihari ágból említett II. Jánosnak fia I. György előbb 1760. körül írnok a Tisz. túli ker. táblán, majd gardista, azután táblabiró, végre e század elején (1806) Bihar várm. fő szolgabirája volt. Nejétől járdánházi Kovács Annától gyermekei közül:

III. János 1825. aug. 8-ban lett alszolgabiró, 1832—1837-ig fő szbiró, ismét 1841-től főszolgabiró, megválasztva 1845-ben is. 1848-ban m. alispán volt Bihar megyénél; meghalt 1864. aug. 15-én kora 68. évében.

Testvérei: Dávid 1825—1832-ben rendszerinti esküdt; — Ignácz 1841—45-ig alszolgabiró volt szintén Bihar megyénél.

Ezek utódai közül Miklós 1841-től esküdt. 1845. jun. 16-óta alszolgabiróságot viselt.

---

[1]) B. Vay László, Német hivség 849—858.

Iréne Fényes Menyhértné meghalt B.-Ujfaluban 1862. aug. 19-én.

Trencsin megyében a nemesi összeírások [1]) szerint 1748-ban Hlozsán találjuk: Mihályi, id. Jánost, Pált, Ádámot, Andrást, ifj. Jánost, Mártont, és Istvánt; ez utóbbi Istvánnak fiai András és János, a család elszaporodása folytán már ekkor a Hlozsán lakóknak oly megkülönböztető melléknevek is adattak, melyek később egyedül is használtatva, majd nem a család valódi nevét is feledésbe meriték: ilyen nevek: Zborán, Remenár, Adamek, Martinek, Sevcech, és utóbb ezekhez még ujabb nevek is járultak. 1748-ban Trencsin városában egyedül János iratott össze.

Az 1768. évi nemesi összeírás szerint Belluson lakott János és fia János, továbbá István, — Hlozsán éltek Mihály, és három fia Mihály, István, György, továbbá idősb István és három fia János, István és András, azután idősb János és ennek is három fia: András, György és Mihály, majd idősb András és két fia András és Ádám, végre Pál egyedül. Trencsin városában laktak: János és István és ez utóbbinak fiai István, Mátyás és József.

1803-ban Hlozsán már 25 férfi tagja élt a családnak, kik közül Ádám Podhorie helységbe telepedett, Trencsin városában laktak Istvánnak örökösei: Mátyás fiával Jánossal, József három fiával u. m. Józseffel, Lajossal és Dániellel; Pál szintén három fiával: Károly, István, és Mihály nevüekkel; és Sámuel egyedül.

1837-ben már Hlozsán 23 családapa élt, és nagykorú fiaikkal öszvesen 41-re ment a család fitagjainak száma; ezekből András Kő Porubára szakadt, József Szkala-Ujfaluba települt, János katona volt, ötnek holléte nem tudatott. Trencsin sz. kir. városban ekkor éltek István utódai u. m. 1. János és három fia Sándor, Ferdinánd és Gusztáv; 2. József fiával Lajossal, 3. Dániel 4. Károly, 5. Mihály, 6. György, 7. Sámuel. Ezek közül 1861-ben János és Dániel egyházi felügyelők és gondnokok, Mihály Trencsin megye főügyésze, György Dubniczán lelkész, Lajos Besztercze-bányai ker. jegyző.

E nemesi lajstromból kitünik, hogy a család első ősi fészkében Nosziczon a megnemesült ágból már senki sem lakott; hanem a család fő székhelye Hlozsa volt, és utánna Trencsin sz. kir. városa. A hlozsaiak nagyobbára katholikusok, és átalában földmiveléssel foglalko-

[1]) Kivonva Szontagh Dániel által is.

zók, nevöket is némi különböztetéssel Turzá-nak írják, vagy mondják, ellenben a Trencséni ág protestans.

A család czímere — mint fölebb a metzvény ábrázolja — a paizs kék udvarában alúl harántosan felváltva két vörös pólya látszik, ezek felett három zöld halmon, két kinyilt piros rózsa között felemelt szárnyakkal fehér pellikán áll, lehorgasztott csőrével melle vérét nyitva föl. A paizs fölötti sisak koronáján, szintén ollyan pellikán látható Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Tussa család. Ugocsa vármegyében egyike azon családoknak, melyek 1750 ben Péterfalvára nádori-újadományt kaptak, és hol e század elején közülök István, László és Zsigmond a közbirtokosok között említetnek. 1723-ban közülök Tussa János Ugocsa vármegye rendsz. Esküdtjének választatott. [1])

Tussay család. (Tussai és Tussa-Ujfalusi) Zemplin vármegye régi nemes családa, birtokában a nevet adó Tussa helységnek, melyet ősei V. István királytól 1264-ben adományban kaptak. [2])

A család történetéből csak keveset mondhatunk. 1526-ban Tussay Márton választatott Zemplin megye egyik tábla birájává. [3]) 1582-ben Tussay Jánost szép neje miatt megölte Drugeth György, [4]) miért vád alá vonatott.

1599-ben Tussay Miklós nejével Vay Katával Kucsin birtok része iránt szerződésre lép. [5])

1647-ben Tussay Jakab nevezett megye táblabirájává, 1655-ben orsz. gyűl. követévé, 1656-ban alispánjává választatott. [6])

1685-ben Ugyan ott Tussay Márton szolgabiró lett. [7])

1690-ben Tussay János neje nagy mihályi Pongrácz Éva.

Másik Tussay Jánosnak nejétől Nikházy Krisztinától gyermekei: Márton és Krisztina Szemere Lászlóné.

Tussay György élt a múlt század első felében, nejétől Ráday Ilonától leánya: Eszter Isaák Istvánné, Anna Fáy Istvánné és Ilona Fáy Sámuelné maradtak.

A Tussay család Erdélyben Doboka megyében is birtokosnak

---

[1]) Szirmay C. Ugocsa pag. 60. 125. és 129.
[2]) Szirmay C. Zemplin not. top. 272.
[3]) Jászay, A Magyar nemzet stb. 254.
[4]) Szirmay id. h. 90. not. hist.
[5]) Leleszi Convent.
[6]) Szirmay id. h. not. hist. 179. 184. 185.
[7]) Ugyan ott 265. lap.

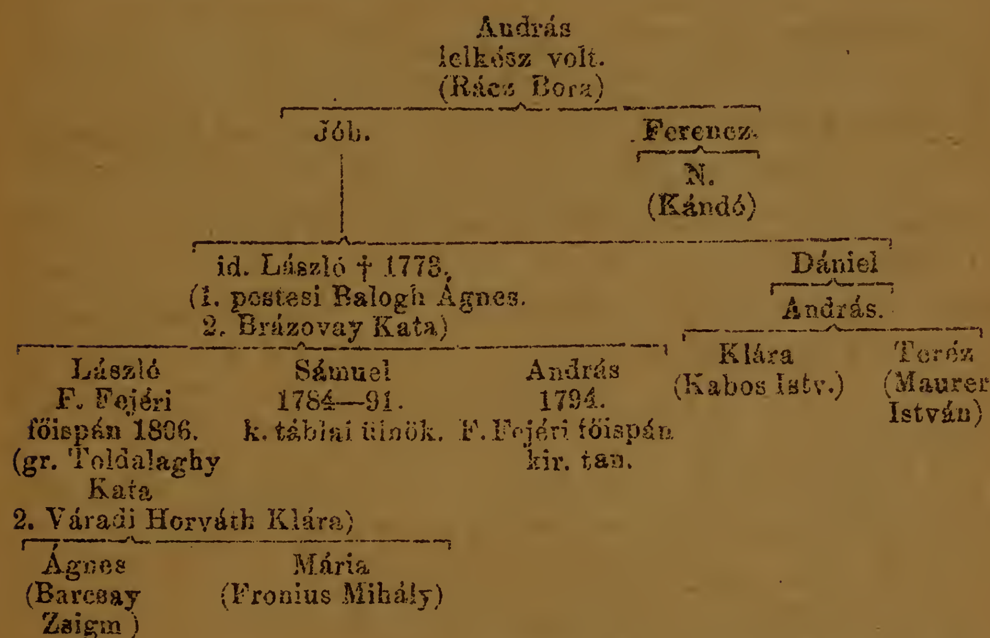
iratik. [1]) Ez ágból I s t v á n 1815 ben Doboka várm. al-szolgabirája volt. Czímere öt gúlaalakba állított koczkán emelkedő grif kivont kardot tartva.

Tűköry család. (Algyesti) A legujobb korban nemesített család, mely Arad megyei A l g y e s t helységét kir. adományban nyerte. [2])

Türcy család. Doboka megyében kidei birtokosnak iratik.

Türy család. (Sarkadi) Úgy látszik, Magyar országból szakadt Erdélybe, hol T ü r nevű helységben már a XVII. században birtokos volt, de 1698-ban már Türi Türy László defectusán a türi nemes telket Apaffytól Keszey János kapta. [3])

A család fáját következőleg szerkesztik: [4])

Idősb L á s z l ó 1773-ban Vesződön és Benedeken A. Fejérben nevezetes birtokot szerzett. Fia

L á s z l ó 1771-ben már hivatalnok a kir. táblán, 1785-ban kormányszéki titkár, 1790—94. itélő mester, 1806. főispáni helyettes 1809-ben F. Fejérben főispán, és udvari tanácsos. Leányaiban kihalt

S á m u e l 1784—1790/1-ben kir. táblai valós. ülnök.

A n d r á s 1771-ben F. Fejérben főjegyző, 1790-ben kir. biva-

---

[1]) Hodor K. által.

[2]) Fényes, Geograph. Szótár I. 19.

[3]) Keszey János Donatiója de Ao. 1698. oct. 16.

[4]) Bettegby Napló 121. lap. Hodor K. és Török Ant. közl. De a családfa — úgy látszik, — nem biztos adatok után készült.

talos, majd megyéjében főispán, 1794-ben és után, egyszersmind kir. tanácsos, és a törvénykezési bizottság tagja.

Jakab 1771-ben kir. testőr, nincs a táblán, úgy

István sem, ki 1809-ben Fogaras vidéki székbiró volt, és

Jób 1827-ben F. Fejérben adó-iró biztos, végre

Sándor F. Fejér megyei írnok.

A család kihaltnak íratik fiágban.

Tüskeházy család. 1615. jan. 15-én Tüskeházy Ferencz Belső-Szolnok megyei birtokába, melyet Németi Györgytől vásárolt, fejedelmi jóváhagyással beiktattatik. 1620-ben ellent mond Haller Zsigmond beiktatásának Torda megyei Oroszfalusi részbirtokára nézve. [1])

Tyifor család. Doboka megyében birtokos volt már 1550-ben. Jelenleg is birtokos N. Iklodon, Mikolán, Marokházán. [2])

Tyúkodi család. (Tyukodi) Szatmár vármegye ős régi családa, melynek neve hajdan Tykudy alakban is iratott. 1352-ben élt Tyukodi Amadénak fia Péter, és a Domahidy család levelében király emberűl neveztetik. [3])

Már 1380-ban Tyukod helységben birtak, és abba új királyi adomány mellett beiktattattak Tyukody László és Jakab és ezek rokonai István és András, kik 1389-ben Erzsébet és Anna nővéreikkel egyezkedtek.

1399-ben a gyulafejérvári káptalan bizonysága szerint Tyukodi Pálnak fia András, és Amadénak fia István 60 arany forinttal Tyukodi Margitot leány negyed fejében ki elegiték.

1425-ben élt Tyukodi máskép Nagy András. [4])

1660-ban élt Tyukody László. [5])

Jelenleg a Tyukody család bir Szathmár megyében Maród helységben. [6])

---

[1]) Okmány után közl. Török Ant.

[2]) Hodor Kár. Doboka várm.

[3]) Szirmay Szatmár várm. II. 121. 126. 127.

[4]) Szirmay Szatmár várm. II. 250.

[5]) Szalárdy, Siralmas krónika. 539.

[6]) Szirmay fölebb id. h. 250.

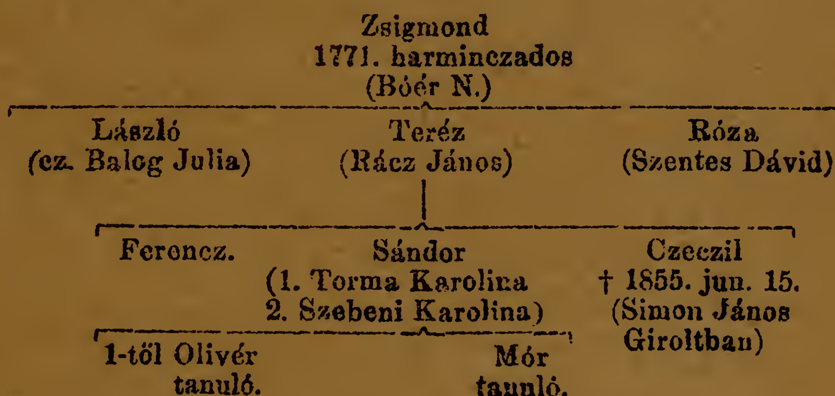
Pótlék és igazitások a T betübeli családokhoz.

Tahy családhoz. A 8. lapon álló Boldizsár a Tiszántúli kerületi tábla ülnöke, (1836.) legidősb fia Lajos pedig (1860.) Sáros fő szolgabirája volt.

Tárdy család. (46—47. lapon) 1565 ben Pozsony megyei Báhony helység felét és Nyitra megyei Bucsánban részt kapott kir. adományban. [1])

Tarsoly családban (68. lapon) A családfán álló Sándor Torda városi tanácsnoknak 1824-ben neje Silling Anna.

Tatrosy család. (Tatrosi) A 74. lapon „Tatrasi“ név alatt fordúl elö, mert igy is íratott. A család állítólag magyar országból telepedett Erdélybe, hol a mult században Zsigmond 1770-ben Szamos-ujvárt harminczadi ellenőr, 1771-ben bánffy-hunyadi harminczados volt. 1770-ben mint armalista, kétséges nemes neje jogán Fel-Őrben birtokosnak említetik; állitolag az addig tiszta magyar Fel-Őrbe ő telepité az első 12 oláh lakost. Neje Boér leány volt, kivel ily családfát [2]) alkotott:

Boér anyai jogon M. Ludason is volt elzálogított birtoka a családnak, valamint Somkereken és Monostorszegen is.

Technovszky család. *Lásd Borbély-Timler cs.*

Tehén család a 76. lapon említetik Tehén máskép Tihanyi (ott sajtó hibából „Tay“ áll) Farkas, ki a Tihanyi családot alapitá. *Lásd a Tihanyi családot a 217. lapon és itt pótlékban a 361. lapon.*

---

[1]) Liber regius folio 293—309.

[2]) Hodor K. közl. szerint.

Teleky család. (Ványai) A 100. lapon eléadottakhoz pótlandó e következő családfa: [1])

I. László
sz 1770. † 1845. febr. 19.
(1. N. N.
2. Ajtay Anna)

1-től Károly	Mária	Póli	Bora †	II. László
Kolos várm.	(Décsey	(Barta	(Sebe	(Feri Mária)
szbiró 1864.	Pál)	Mózses)	Sámuel)	
(Somay Judit)				

Mátyás.	Domokos.	Sándor.	Kata.	Albert
				† 1863.
				kora 25. év.

I. László Kolos megyének 28 évig volt kir. pénztárnoka, birt Fejérden, meghalt ugyan ott özvegysége 18. évében.

Czímere a családnak a paizs kék udvarában álló vitéz, mely jobb kezében tán koronát, a balban nyilakat tart; a paizs fölötti sisak koronájából oroszlán emekedik ki, első jobb lábával három nyilat tartva. A paizs sisakjáról két oldalra foszladék csüng le.

Teleky család. Abauj megyei nemes család. Czímeres nemeslevelét, melyben régibb nemessége megerősíttetik, II. Ferdinánd királytól 1636. január 29-én kapta Sógor Mihály és neje Teleky Kata, és általa sógora Teleky György, kinek utódai helvét hitvallást követő közrendű nemesek sorába tartoztak. Ezek közül e század elején kiemelkedett:

Teleky László, ki 1809. mart. 15-én ügyvédi oklevelet nyert, és azon évben az Abauj vármegyei nemesi felkelő gyalog seregnél hadnagy volt a sereg feloszlásáig. Nejétől Herke Zsuzsannától gyermekei:

a) Zsuzsanna hajadon

b) Katalin Hidegh Károly neje.

c) Péter, 1838. ügyvéd, 1841-ben az Abaúji reform. egyházmegye ügyésze. 1846. Abauj megyei tiszti első al- és 1848. fő-ügyész 1849. junius 24-ig. 1861-ben ismét azon megye főjegyzője. Különben a rendkivüli időközben Kenyheczi birtokán élt. Nejétől Knezsik Teréztől gyermekei: László tanuló, Mária és Petronella kis korúak.

Thassy családból (138. lapon) Ferencznek fiai birták 1700-ban Pest megyében Isák-ot. [2])

Theofili család. Theofili máskép Vallendorff Márton és test-

[1]) Hodor Kár. közl.

[2]) Ferenczy, Pest megye Topographiája.

vére Máté 1595. máj. 12-kén Rudolf királytól kaptak cz. nemes levelet, mely Szepes megyében hirdettetett ki, és most Löcse sz. k. város levéltárában őriztetik.

Tihanyi család. (Ebeczki) A 217. lapon említett Tihanyi Farkasra, ki e családot alapítá, meg kell pótlólag jegyeznünk, hogy előbbi családneve Tehén volt, igy neveztetik 1614-ben azon kerestető parancsban, mely szerint neje Nagy Kata a F. vagy Farkas palojtai Verebesféle részekbe Gyürky Benedek beiktatásáról való jelentést követelte, [1] és azon ellentmondásban, melyet Gyürky Benedek beiktatása ellen 1615-ben fia János tett. [2]

Tolvay család. (Sári) Pest megyei kihalt család. A XV. században élt László, kinek fiai Barnabás, Fábián és Gellért 1449-ben Hunyadi Jánostól pallós-jogot kaptak. [3]

Tordai család. (181. és 250. lapon) Megjegyezzük ezekhez, hogy azon Torday Zsigmondnak, ki Apaffy alatt élt, voltak testvérei is. [4]

Továbbá élt csapói Torday család is, melyből József 1739-ben börtönbe került azért, mivel névtelen levélben csapói Turóczy Jánost elvádolta, azonban ártatlansága kiderülvén, kiszabadult. [5]

Tornyos család (Felső-Őri.) Egyike Vas vármegye azon adományos nemes családainak, melyek Felső-Őr helységre 1582-ben uj kir. adományt vittek. *Lásd Zámbó család.*

Tömösváry család. Lásd a 102. lapon Temesváry név alatt. Az erdélyi Temesvári-akból Temesváry Györgyné 1571-ben n. gezesi jobbágyát zálogba adta Orbai Miklósnak. Szintén Erdélyben Küküllő megyében Szépmezőn és Szacsalban ma is birnak Tömösváry József és Ferencz.

Török család. A Dunántúl lakó nemes családok egyike termette azon Török János-Andrást, ki 1723-ban született Vesz-

---

[1]) A szent-benedeki Conventben fasc. 80. Nr. 8. mely oklevél conventbeli rubruma ez: *„Requisitorium pro Catharina Nagy Wolfgangi Tehén alias Tihanyi consorte intuitu statutionis Benedicti Gyürky in portionibus Verebesianis in Felső seu Farkas Palojta Cottu Hont peractae Ao. 1614."*

[2]) A szent-benedeki Convent levéltárában Protocollo LL. pag. 94. nro. 70. anno 1615. *„Joannes filius Wolfgangi Tehén alias Tihanyi in persona etiam Matris suae Catharinae Nagy contradicit Statutioni Benedicti Gyürky in Felső alias Farkas-Palojta Cottu Hont factae Anno 1615."*

[3]) Kaprinai Mss. Mss. B. tomo III. 37.

[4]) Bethlen Miklós Önéletirása 514. lap.

[5]) Apor Petri, Synopsis Mutationum 204.

prémben, katonának állván, a porosz háborúk alatt vitézsége által ezredességre emeltetett, 1760-ban M. Terézia rendét kapta, és ennek folytán 1761-ben báró lett. 1767-ben altábornagy lett. 1793-ban octob. 11. Vörösváron nyugalomban meghalt.

Turóczy családból. (189. lapon) Bálint Erdélyben Kézdi-Vásárhelyen előbb levéltárnok, majd rendőri igazgató 1843-ban, András jegyző 1846-ban.

Túry család. (Boros-jenői) Istvánnak özvegye Belső-Szolnok megyében 1770-ben Alsó-Ilósván özvegyi jogon volt birtokos.

U.

Ubrisi család. Zemplin megyében 1730-ban Kázmér máskép Alsó-Dopsza helységben volt birtokos. [1])

Ubul család. A Kállay családnak törzsatyja lévén Ubul, ennek nevéről a családnak némely tagjai még a XIV. században I. Károly és I. Lajos király korában is az Ubul nevet családnevül viselték.

Udvardy család. Vas vármegye nemessége sorába tartozik. [2]) Hont megyében Sándor 1845—48. fő adószedő.

Udvary család. E néven Udvary Pált mint vásonkői várnagyot találjuk 1469-ben. [3])

Trencsin megyében a nemesi összeírás 1728-ban Kocsóczon lakó Udvary családot említ. [4])

Udvarhelyi család. Szatmár megyei család, melyből e század elején Gyüre helységben birtokos József és László, birtokosok voltak továbbá Homok és Egri nevü helységekben is. [5])

Tán e család elei közül volt azon Udvarhelyi György, ki restei és törtélyi Kún Györgynek leányát Kún Máriát vévén nőül,

---

[1]) Szirmay C. Zemplin not. top. 229.

[2]) A Trophaeum Estorasianum és ennek nyomán egy két kézirati gyüjtemény is tartalmaz egy olyfelé Udvardy családi táblázatot, melyet az első reá vetett pillanat gyermekes koholmánynak ismer föl. Ez meg van a Geneal. auth. II. kötetében, és Hevenessy XXVIII. kötetében is.

[3]) Teleki, Hunyadiak kora XI. 383.

[4]) Szontagh Dán. közl.

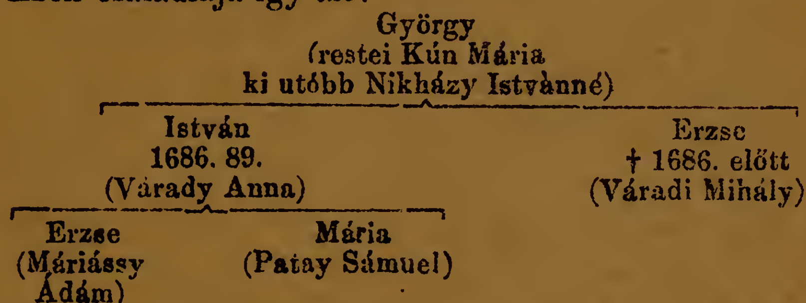
[5]) Szirmay Szatmár várm. II. 95. 234. 294.

ettől gyermekei lettek **István** és **Erzsébet** Várady Mihálynak 1686. előtt elhalt neje.

Minthogy nevezett Kún Mária másodszor Nikházy Istvánhoz ment férjhez, kitől lett fia Nikházy György, ennél fogva e Nikházy György említett Udvarhelyi Istvánnal az anyai birtokban az Egri káptalan előtt 1686-ban osztozkodott. [6])

Nevezett Udvarhelyi Istvánnak neje Várady Anna volt, kivel 1689-ben Bodrog-Keresztúrott egy nemes ház és kuriába, és a nagypokloshegyi szőlő birtokába, melyet Szilvás-Ujfalusi Zsigmondtól vettek, nádori adomány mellett beiktattattak. [1])

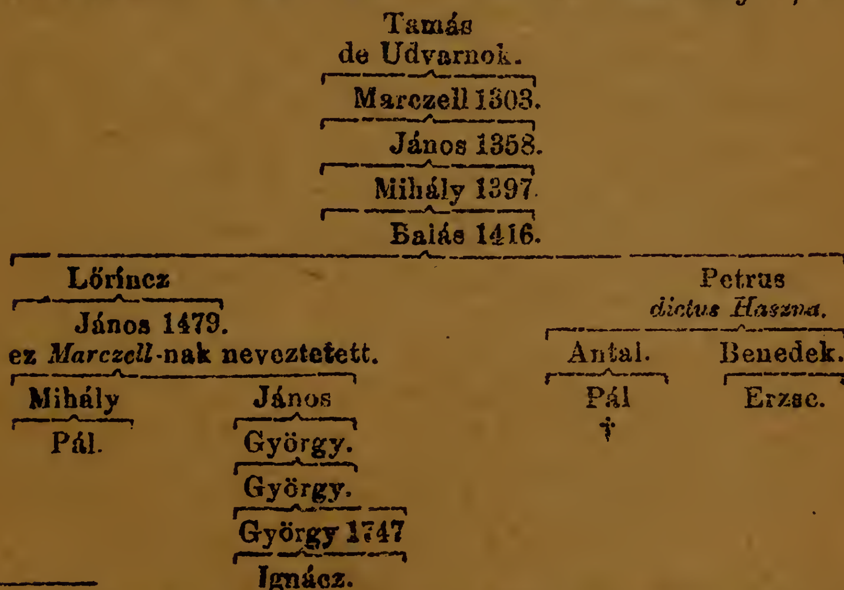
Ezek családfája igy áll:

Ez ág — mint látszik — István leányaiban kihalt.

Udvarnoky család. Egyik **Nagy** nevezetü családnak mellékneve lévén „**Udvarnoky**," ezen nevet most jobbára család nevül használja, különben az érdeklett család e munkában **Nagy** nevezet alatt a VIII. kötet 35. lapján olvasható.

Udvarnoky család. (Marczell) Régebben e néven, utóbb inkább mint **udvarnoki Marczell** ismeretes. Családfája [2]) következő:

[1]) Egri káptalan Protocol. T. pag. 1174.—[2]) Ugyan ott 1215.—[3]) Wagner Mss. tomo LXX. p. 189.

Tán ezen családdal összeköttetésben áll a jókai Udvarnoky család is.

Ughy család. Vas vármegyei nemes család, közülök Ignácz 1787-ben a vörösberényi apátsági uradalom alapit. ügyésze volt.

Ugody család. Közülök Ferencz székesfejérvári, 1549-től csanádi püspök volt. [1])

Ugogh család. Ugocsa vármegye ős nemzetségei közé tartozik. [2])

Ugray család. (Ugrai) Bihar megyének igen régi törzsökös, a mostani században kihalt családa. Első tudható törzse Danela, kinek fiai 1329-ben osztoztak Ugrán, Peszerén és Beölcsin, ugyan azok kielegíték nővérőket Erzsébetet Ajkai Péternét 1310-ben leány negyedképen minden ősi javakból.

1418-ban Zsigmond királytól vérbirósági jogot nyertek Ugrára Ugray János, László, Péter és Zsigmond, Miklósnak fiai.

1426-ban ugyanazok, továbbá Lukácsnak fia Benedek és Elibernek fia János Ugrára uj adományt nyertek Zsigmond királytól.

1448-ban Mátyás királytól Atyásfalura kir. adományt nyert Ugray Benedek.

1603-ban Ugray Gergely Bihar megyének alispánja Ujlak és Preszáka máskép Gyapjú-Pata helységre, és a Baródsági birtokokra kir. helybenhagyást nyert; 1604-ben pedig ugyan ő Nagy Lőrincz hütlenségi bélyegén Rudolf királytól a Telki-Pósalaka birtokrészeket impetrálja. 1611-ben végre Bethlen Gábor fejedelemtől helybenhagyást nyer a nopsitzi Varkucs György által 1602-ben neki s nejének Baránczy Annának bevallott kigyiki és zarándi birtok részekre.

Ezen Gergelynek fia III. György nejének Szemere Ilonának s gyermekeinek a Telegdi reform. egyházban emlékkövet emeltetett, melyen a latin versek most is olvashatók. Ennek fia volt IV. Gergely, előbb 1665-ben dévai, majd (1668.) sz. somlyói kapitány, kinek egyetlen leánya maradt Borbála, kit gróf Teleki Mihályné Véer Judit nevelt fel, és adott 1697-ben férjhez m. telegdi Miskolczy Istvánhoz.

III. György másik fiától IV. György-től ágon korunkig lejött a család, mig nem 1810-ben Ugray István szolgabiró és táblabiró családját magával a sirba vitte. Hajadon nővére Ágnes 1838.

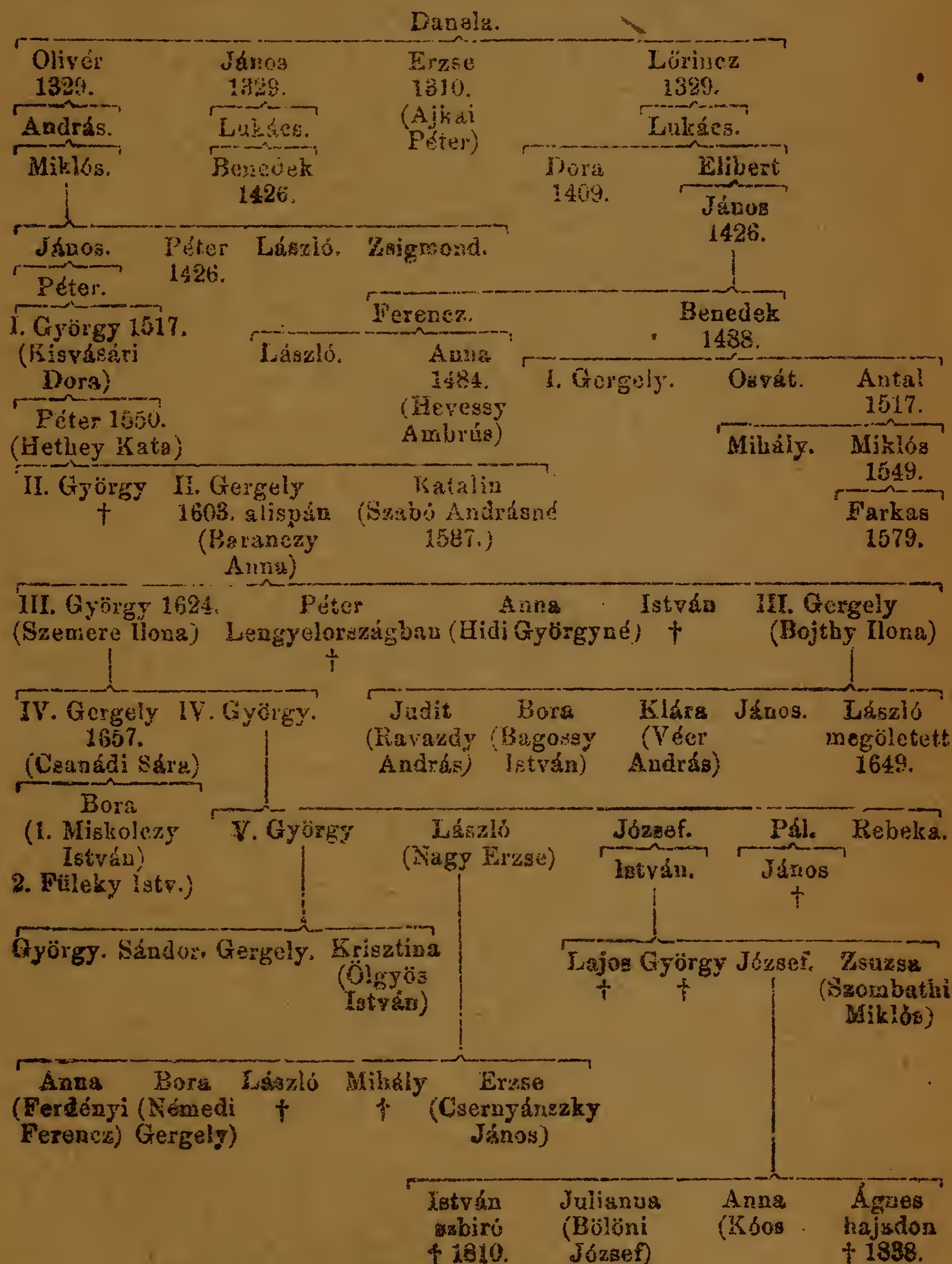
---

[1]) Pray, Hierarchia II. 298.

[2]) Szirmay C. Ugocsa p. 127.

ban húnyt el; másik leánytestvérétől Ugray Juliannától nagy-bölöni Bölöni Józsefnétől született Bölöni Károly örökölte az ugrai uradalmat.

A családfa [1]) következő:

[1]) Miskolczy K. közl. szerint.

A család czímere a paizs kék udvarában levágott, vért csepegő szakallás szerecsenfej.

Ugrai család. (Jánosfalvi) Erdélyi család, melyből László 1815-ben Udvarhely és Csikszék mérnöke volt.

Ugron család. (Ábrahámfalvi) Régi székely család Udvarhely székben, egyes ágai kovásznai, sz.-mihályi, szörcsei, kányádi előnévvel is éltek.

Eldődei közül Ugron Imre 1447-ben élt, és aláírta a Hunyadi János gubernátorságáról szóló végzést. [1]) Egyébiránt az Ugron nevet a székely krónika már a rabonbánok korában említi. [2])

A család törzse, kitől a családfát lehozzák, Ugron László volt, ennek fia Kelemen nejével Jakabfi Erzsébettel nemzé Mihályt, ez feleségével Miklósfalvi Ágnessel nemzé Tamást, ki 1562-ben János-Zsigmond ellen harczolt, és hitvesétől Petki Katától nemzé Pált, ki 1609-ben Udvarhely széki al-király biró volt, [3]) és feleségével fiádfalvi Geréb Annával a következő családfát [4]) alkotta:

Pál
1609. 1614.
udv. alkir. biró
kir. biró 1637—41.
(Geréb Anna)

István	András	Mihály	János	Erzse	Tamás	Franczíska
de Kányád 1663—65. udv. fő kir. biró (Farkas Zsuzsa)	generalis perceptor (Kemény Kata †)	1649. fej. étek-fogó.	főasztaln. 1630—54. (Szőrcsei Anna)	(pálóczi Horváth János)	1638.	(Homorod Sz. Mártony István)

János gyermekei:

Pál	Ferencz	Ilona	Kata	Bora
1667. (Ráday ? Bora) — Pál.	kir. táb. üln. udv. alkir. biró 1668. 1669. (Tompa Ilona)	(Barabás Péter)	(Toldalaghy János)	(Kún István)

Ferencz gyermekei:

András	Tamás	Zsófia	II. János	Anna	Bora
fogarasi kapit. (Biró Sára)	nőtlen.	(1. Bánfiy Gy. 2. Sarmaságí Fer.)	1704. követ (Toldalaghy Krisztina)	(Torma György)	(Nemes Mátyás)

András ága:

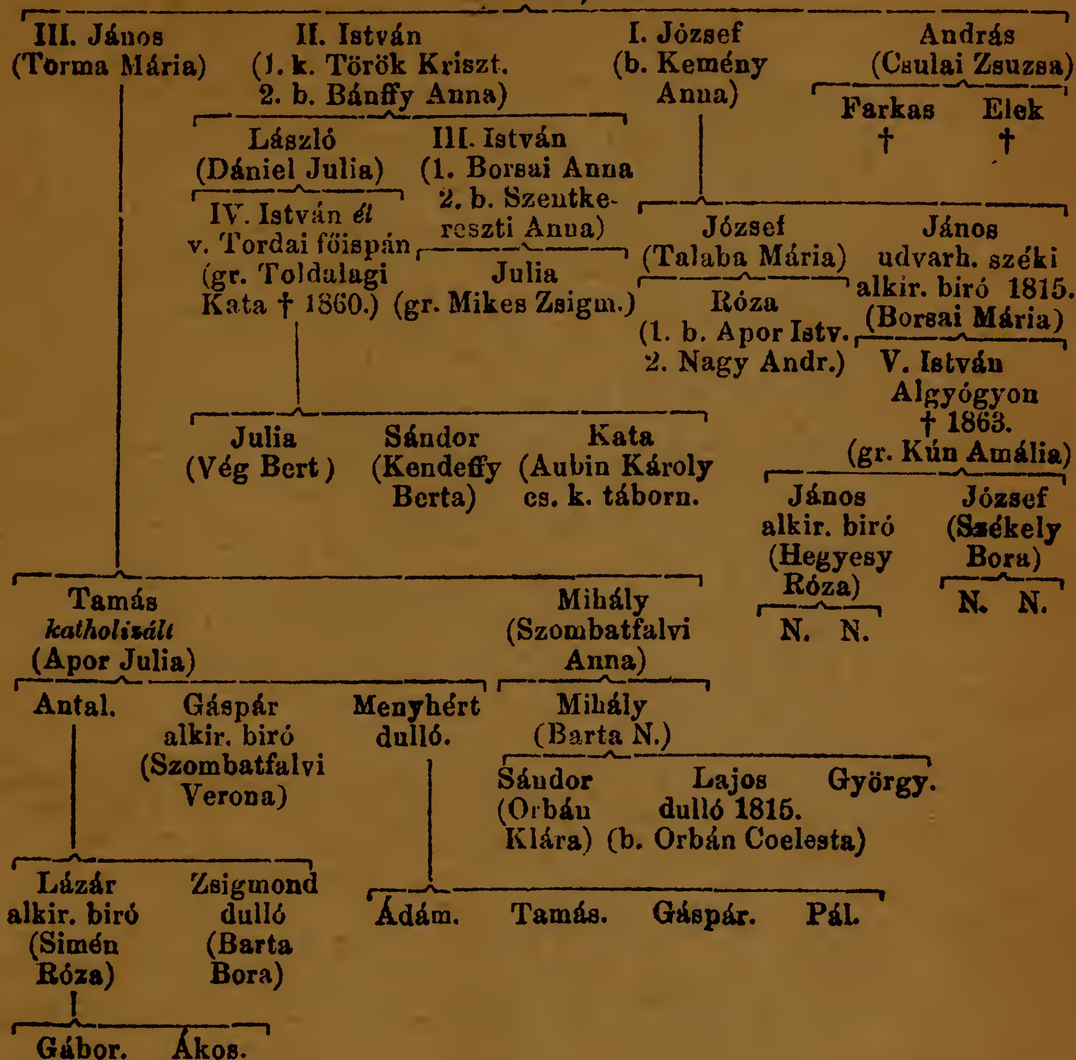
Ferencz
(Biró Mária)

Pál † 1813.
(Siménfalvi Krisztina)

Mária	Karolina
(b. Győrffy József)	(1. b. Győrffy Mih. 2. Farkas Dán)

II. János ága: *Folyt. a köv. lapon.*

[1]) Pray Annales Regum H. III. 61. — [2]) Nemes Székely nemzet Constitutioji. 276. — [3]) Kállay, Székely nemzet 287. — [4]) Kővári, Erdély nev. cs. 245. Apor P. Lusus Mundi 60. stb.

A családfa élén álló P á l nak, ki Kővári szerint 1616-ban Udvarhelyszék alkapitánja, 1626-ban főkapitánja volt, [1]) és szerinte sokáig élvén, 1668 ban tett végrendeletet fiai részére, leánya E r z s é b e t palóczi Horváth János özvegye hosszasan perelt testvéreivel a magva szakadt testvérnek Andrásnak hagyatékából nevezetesen Fejér megyei Csucsi, gabudi, hari, Torda megyei Szentjakabi jószágokból járó öröksége miatt. [2]) Pálnak fiai közül

I s t v á n Kányádról írta magát, 1663—1665. Udvarhelyszék fő

[1]) Kállay szerint pedig 1609-ban Udvarhelyszéki alkirálybiró, 1637—41. fő királybiró volt.

[2]) Kállay id. h. 287. 157. lapon is Pálról van említés

kir. birája volt. [1]) 1660-ban Kővárban börtönben ült, de magát kiszabadítá. [2])

András fogarasi kapitány volt Apaffy alatt, a nagy-szőllősi harczon Kemény mellett harczolt, de fogságba esett, Apaffy azonban szabadon ereszté, mert a tatár rabságból Apaffy megváltását pénzzel segíté. Barcsai alatt fő pénztárnok volt. [3]) Meghalt mag nélkül.

Mihály 1649-ben fejedelmi étekfogó volt. [4])

János 1630-ban fő asztalnok, midőn cserélt jószágokra fejedelmi egyezést nyert. [5]) Ez testvérével Mihálylyal 1654. april. 30-án Rákóczytól Kányádra és Jásfalvára fiágra szóló adományt kapott. Ezen János-nak fiai közül

Pál 1667. mart. 13-án szabadúlt meg a tatár rabságból, fia volt Pál, [6]) ki 1704-ben aláírta Rákóczy számüzését, és János, ki a Rákóczi forradalomból 1709 ben tér haza. [7])

Ferencz 1668—69-ben Udvarhely széki al-király biró, [8]) 1683-ban fő pénztárnok. Valószinűleg ő utóbb kir. táblai ülnök is. [9]) János, a II-ik, tán az, ki 1704 ben Udvarhely szék követe az ország-gyülésre, hol Rákóczi számüzeték. E János nak ága mostanig élő három ágra szakadt, közülök

III. János ágán Tamás katholizált, Gáspár és Lázár al király birák, Menyhért és Zsigmond dullók voltak Udvarhely székben, Menyhértnek négy fia nőtelen.

II. István ága záhi ágnak is neveztetik, ez ágból VI. István ifjú korában (1815) Torda megyei al-jegyző, utóbb fő ispán, melyről 1835-ben lemondott. Neje gróf Toldalaghy Kata meghalt 1860. octob. 10-én házasságok 40. évében, gyermekeik a táblán láthatók.

I. József ágán V. István Algyógyon lakott, meghalt 1863 decemberben kora 70. évében, fiai a táblán láthatók, unokái is élnek.

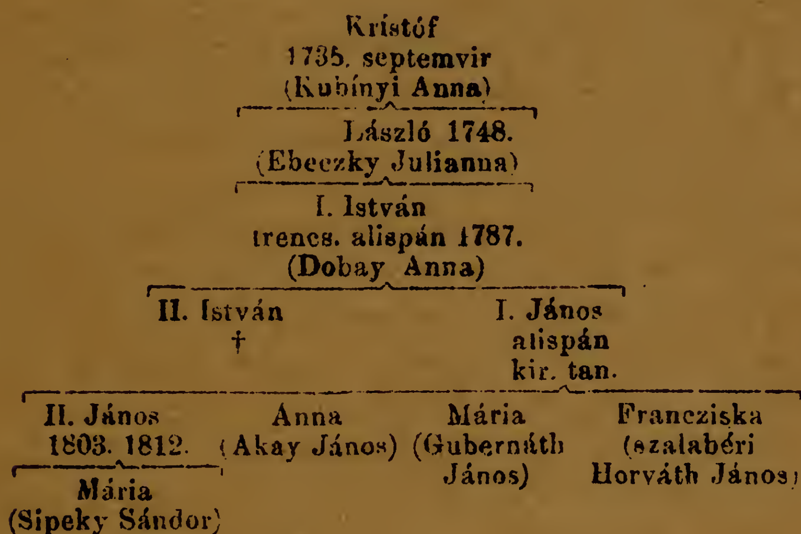
---

[1]) Kállay, Székely nemzet 287.
[2]) Bethlen Miklós önéletirása 268. lap.
[3]) Kállay id. h.
[4]) Kővári id. h.
[5]) Kállay id. h.
[6]) Apor Péter szerint.
[7]) Cserey Mihály Historiája 435.
[8]) Kállay id. h. 287.
[9]) Apor P. Synopsis Mutat. 293.

Ugronovics család. Trencsin vármegye nemessége sorában áll, hol 1662-ben már előfordúl mint rokona a Beniczky családnak, 1689 ben Bicsén találta a nemesi összeirás. 1714 ben ott laktak Pál, és Kristóf. 1728-ban Pál és Anna, 1748-ban a közep járásban László mint birtokos, 1768-ban Borcsiczon laktak István és fiai István és János, 1803-ban ugyanott ifj. János, végre 1837-ben Borcsiczról János mint már meghalt íratott fel. [1])

A múlt században élt Ugronovics Kristóf, kinek nejétől Tarródy Apollóniától leányai: Erzse Szabó Györgyné, Anna lesenyei Nagy Imrené, Bora Dévay Palné.

Nevezett Kristóf vagy annak hasonló nevű fia Kristóf 1722—23-ban Trencsin vármegyei alispán és országgyűlési követ. [2]) 1735-ben hétszemélyes táblai ülnök, nejével Kubinyi Annával ily családfát [3]) alkotott:

I. István Trencsin megyei alispán és országgyűlési követ volt. Egyik fia I. János Trencsin megye alispánja és szintén kir. tanácsos volt. Ennek fiában, ki 1812-ben a Ludoviceára ezer ft. alapítványt tett, a család — úgy látszik — kihalt.

Uhlárik család. Trencsin vármegyei czímerleveles nemes család. A czímerlevelet Uhlárik György és testvére András kapta III. Ferdinánd királytól 1655. mart. 20-án, mely 1656. (feria 3. post Dnicam Invocat.) Trencsin megyében kihirdettetett.

---

[1]) Szontagh Dán. közl.

[2]) Lehoczky Stemmat. I. 213.

[3]) Ugyan ott.

Egy nemességi igazolás szerint, melyet Uhlárik György 1804-ben Trenscin megye előtt eszközölt, a közszerző Uhlárik András még Trencsin megyében nemzvén egy fiát Györgyöt, azt azon megyei Suján hagyta, kinek fia ott János lett, maga pedig nevezett András elköltözvén Nyitra megyébe Bajnocskára, ott ismét megnősült, és nemzett egy másik fiút, kit szintén Györgynek kereszteltetett, (a mi kissé felötlő s valószinütlen) ezen György Bajnocskán nemzé Jánost, ez pedig nemzé azon Györgyöt, ki 1804. jul. 9-én Trencsin megye előtt nemességét per utján ekképen igazolta, és erről 1804. jul. 9-én kapott nemesi bizonyítványát 1804. aug. 29-én Pest, 1813. május 5-én pedig Nógrad vármegyében kihirdette. [1])

Trencsin vármegye nemesi összeirása szerint [2]) azon megyében 1730-ban az Uhlárik családnak egy ága nemességét Hricsovszki néven igazolta, és e néven előfordúl még az 1761. és 1767. évi jegyzőkönyvekben is.

1748. évi nemesi összeirás szerint azon megyében Rajeczen laktak Pálnak fiai Gáspár és György, azután János, Menyhért, András, György, ifj. András, ifj. János, Ferencz és legifj. János. Ugyan ekkor Suján lakott János.

1768-ban Rajeczen már 32 férfi-tagra szaporodott a család; Kő-Porubán lakott György és fia István. Suján laktak: György és fia János; — másik János és ennek öt fia János, József, Gáspár, György és András; — idősb János és két fia György és János, ès ez utóbbinak János nevü fia; — továbbá Ferencz és két fia János és Miklós, nem különben András és fia András, és ettől unokái András és János. — Nagy-Csernán id. György, és négy fia György, Miklós, Sámuel és János; továbbá ifjabb György és fia szintén György, végre Miklós és két fia György és János, nem különben Sámuel két fiával Györgygyel és Józseffel.

1803-ban Rajeczen már 42 férfi-tagja élt a családnak, Suján pedig 28, ezenkivül Kő-Porubán lakott György és fia István, és ez utóbbinak öt fia: Pál, János, György, Elek és Károly. Klacsánban András, Nagy-Csernán György és három fia: János, György és Miklós.

1837-ben Rajeczen már 48, Suján 45 férfi-tagja volt a családnak

---

[1]) Nógrád megyei 1813. évi jegyzőkönyv.

[2]) Szontagh Dán. közl.

összeírva. Kő-Porubán laktak Györgynek örökösei: Pál, János, György, Elek és Károly; — Eleknek fia Tádé, Károlynak fiai: György és Gedeon; Klacsánban András egyedül; Nagy-Csernán Györgynek utódai János és György, azután Györgynek fia János, majd Miklós és fia András. Végre Kis-Kolácsinban lakott Ignácz egyedül.

János 1829-ben gr. Pongrácz Kajetán meghatalmazottja, György gr. Festetich mérnöke a porubai ágból.

1820. jul. 24-én János, ki Léván lakott, vett ki Trencsin megyétől nemességéről bizonyítványt.

Uhrik család. Turócz megyében találjuk 1701-ben, midőn Uhrik András nevezett vármegye jegyzője volt. [1])

Uj család. Uj János 1714-ben III. Károly király által nemesítetett meg. [2]) Czímere a paizs kék udvarában zöld téren jobbról magas karó mellett szőllötő, melynek egyik piros gerezdjét a mellette hátulsó lábain ágaskodó fehér egyszarvú eszi; a paizs fölötti sisak koronájából kiemelkedö kettős farkú oroszlán első lábaival arany búzakévét tart. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról aranykék. [3])

Ujfalussy család. (Divék-ujfalussi gróf † és nemes.) A honfoglaló száznyolcz magyar nemzetségek (vagy hadak) egyike volt a Divék nem (genus), mely Nyitra és Trencsén megye részét Nyitra várától Éjszakfelé a bérczek áljaig szállta meg, és a később várossá lett Divék-et is építé. Mint erről e munka II. köt. 207. lapján emlékeztünk. A Divék nemből több nemes család eredt: névszerint a Bossányi, Ujfalussy, t. i. a Divék-ujfalusi és tökés-ujfalusi, a Rudnay és ezzel rokon Rudnyánszky, a kihalt Cserményi, a Besznák, Sámbokréty stb. családok.

1271-ben Joachim de Seeg, hadi érdemeiért Nyitra várához tartozó Deveche földet kapott V. István királytól adományban. [4]) Ekkor élt Divéki Kozma is. Joachimnak fia Comes Ivanka 1272-ben nevezett Deveche (Divék-Ujfalu?) helységre IV. Lászlótól megerősités nyert. [5])

1277-ben Divéki Bánnak fia Barleus mester és nagybátyjának Kozmának fiai Budimér, Jaroszló és Gergely Turócz me-

[1]) Sidlay Jánosnak 1701. évi nemesi bizonyítványán aláírva. Szontagh Dán. közl.

[2]) Collect. herald. nro. 643.

[3]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[4]) Fejér Cod. dipl. tomo V. 1. pag. 143.

[5]) Ugyan ott tomo V. vol. 2. pag. 48.

gyei Sarkóczi birtokukat elcserélik IV. László királylyal Nyitra megyei Bossány-ért. [1])

Legnevezetesebb azonban a családra nézve az ismertek közül az 1348. évi osztály levél [2]), melyből már látjuk, mily terjedelmesen s több ágra szakadva kezdett virágozni a Divék nemzetség. *(Lásd Bossányi cs. II. köt. 208. lap.)*

Miután eleddig a Divék nemből szakadt családok kimutatását nem közölhettük, tesszük itt, mennyire lehetséges, összeköttetésben. A XIII. század második felében kilencz törzs vált ki a Divék nemből, melyekből a külön családágak eredtek. Ezeket következőleg sorolhatjuk elő:

Először: 1256. táján élt az említett Bán testvérével Bodomérral és Kozmával, ezektől ily ág kezdett sarjadzani:

N.

Bán 1256. — Bodomér.

Bán gyermekei:
- Barleus mester 1277. — *Ettől Bossányi Imre és Ignácz vonala.*
- Budimér 1277. — András 1300. de Tökés-ujfalu. — *Lásd itt a tökés-ujfalusi Ujfalussy cs.*
- Jaroszló 1277.
- Gergely 1277.

Másodszor a most említett idősb Kozma 1268-ban élt, s töle így kezdé leágazását ivadéka:

Kozma id.
1268.

ifj. Kozma
1300.

Lukács
a kitől a Bossányiak
praveniczi vonala.

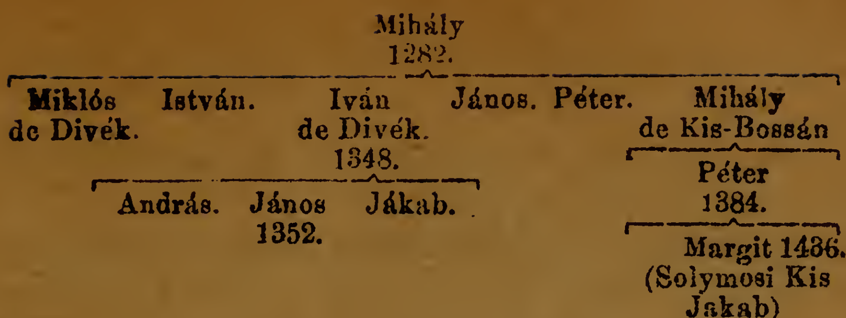
Harmadszor: István 1250-ben élt, kiről mint az Divék-ujfalusi Ujfalussy család törzséről alább emlékezünk.

Negyedszer: Mihály de Kis-Bossány 1282-ben, kinek ivadéka ez:

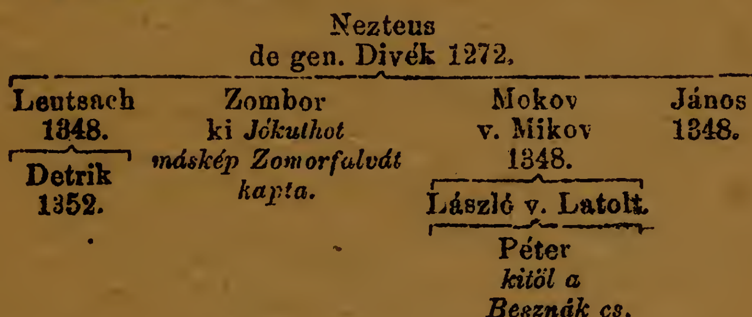
[1]) Fejér Cod. dipl. tomo V. vol. 2. pag. 403.

[2]) Ugyan ott tomo IX. vol. 1. p. 615.

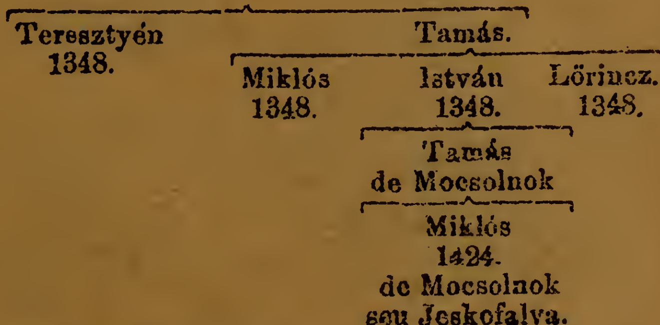
Ötödik: Kis-bossáni Katika, szegi vagy is egyházi Jouka neje 1272-ben.

Hatodik: Nezteus 1272-ben, kinek utódait a Rudnyánszky családnál e munka IX. köt. 813. lapján láthatni, ettől azonban kis részben elütőleg áll egy genealogusnál [1]), és az 1348. évi osztályevélben [2]) a családfa ekképen:

Hetedik: Tamás másképp Csorba vagy fogatlan, ennek két fia volt 1348-ban osztozó, úgymint Egyed de Egyházas Divék, ki Nyitraszeghi Salamonnak Csala nevü leányát vette nőül, és a Divéky nevü családág törzse lett, testvére volt Péter.

Nyolczadik: két egy testvér Terestyén és Tamás, amaz Divékből a Terestyénfalvi részt kapta, azonkivül Terestyén Tornyát vagy Lehotát, mely Mikov-Lehotának is neveztetett. Testvére Tamás Mocsolnakot vagy Jeskofalvat kapta. Családfájokat így kezdék terjeszteni:

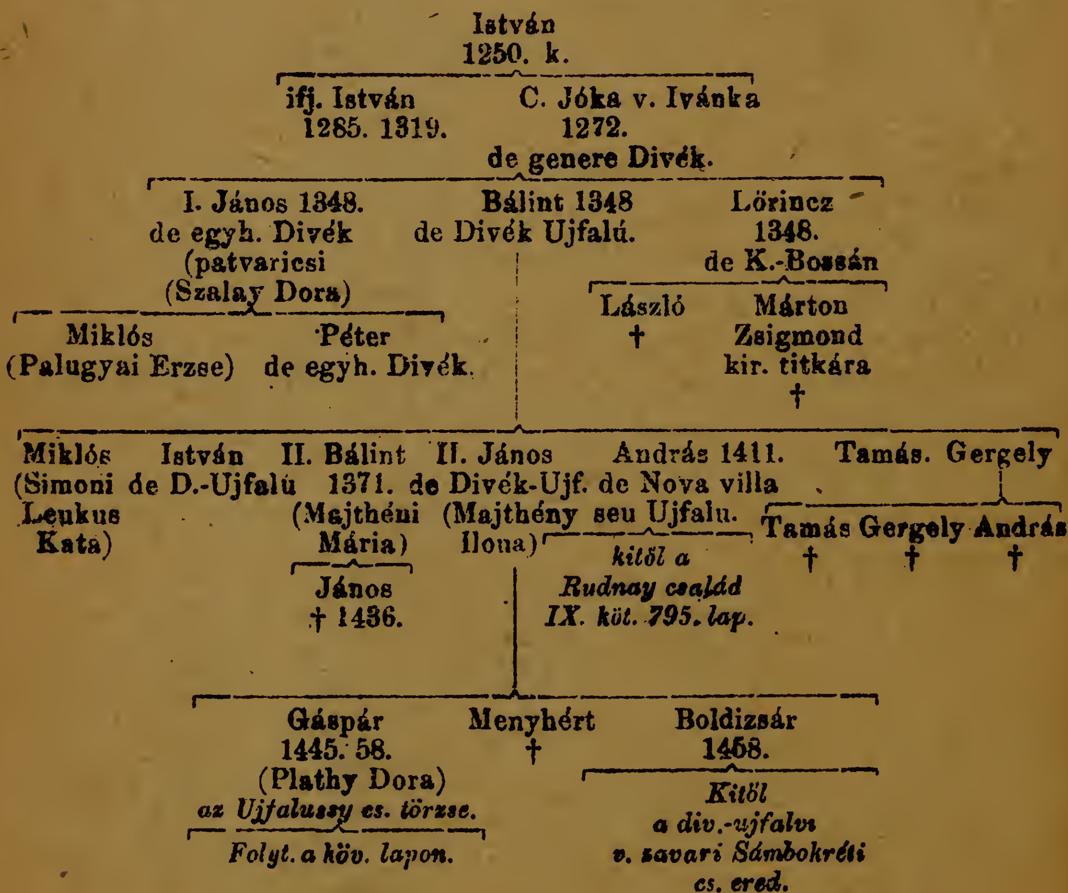
[1]) Rajcsányi Geneal. Mss. I. 145.
[2]) Fejér, Cod. dipl. IX. vol. 1. p. 615—618.

Kilenczedik: Elleus de genere Divék 1272-ben, kinek fiai Miklós és ifjabb Elleus (v. Illés) a kitől a Cserményi család vette származását.

Ez ágból szakadt ki Folkmár (vagy Falkomér is) kitől a Majthényi Motesiczky család származott.

Visszatérve már most a harmadik ágtörzshöz Istvánhoz, melytől az itt közlendő divék-ujfalusi Ujfalussy család származik, meg kell jegyeznünk, hogy Bel M. szerint [1]) e helyen törzsül Joachim de Szeg áll, és ennek fiaúl iratik Jouka, ezt látszanak a fölebb érintett 1271. 1272. évi adománylevelek mutatni, azonban e munka IX. köt. 775. lapján érintett források, és Rajcsányi szerint Jouka atyja az 1250. táján élt István volt. Ezen Istvántól következőleg sarjadzott le az Ujfalussy család.

I. tábla.

[1]) Bel M. Notitia nova Hung. IV. 435. l.

Gáspár
1445. 58.
de Div.-Ujfalu.
(Plathy Dora)

Pál
†

János
†

Imre
1512. 19.
de Div.-Ujfalu
(1. Tőkés Ujfalussy Erzse
2. korosi Lipovniczky Bora)

Lázár
†

Péter
†

Gergely
1524. 1543.
de Div.-Ujfalú
(1. m. Pósár Kata
2. kol. Sólyom Kata

János
†

György
de D.-Ujfalú
(Tőkés Ujfalussy
Fruzsina)

Balás
†

Miklós
1449. 50.
(Baragyán Orsolya
v. Baracskay Bora)

Kata
(Forgách Péter)

Margit
(Baracskay
Gáspár)
†

I. László
1571.
(koloni
Sólyom
Kata
utóbb Egresdi
Gáspárné)

Imre
†

Fruzsina
1587.
(Apponyi
György)

Magdolna
(Kondé
Lázár)

III. János
kir. táb.
ülnök 1596.
(lindvai
Bánffy
Kata)
nemesi ág

Folyt. II. táblán.

Bora
(Eszterházy
Gábor)

Imre
†

András
1618. kir. táb.
ülnök
(Ostrosith
Anna)

István
1646.

Judit
(b. Zay
László)

János
†

István
báró 1667.
(tóti Lengyel
A. Mária)

Zsuzsa
1667.

András
báró 1667.

Zsuzsa
(Szunyogh
Gáspár)

Klára
(b. Berényi
György)

Erzse
(b.Cziráki
László)

Judit
apácza
N.-Szom-
batban.

Ádám
(Balassa
Zsuzsa)

Erzse
(Palásthy
István)

Anna
(Mérey
János)

Pál
báró
(1. Schiffer
Anna-Regina
2. gr. Berényi
Erzse)

Károly
gróf lett 1745.
őrnagy 1767.

Gábor
†

II. t á b l a.

III. János, *ki az I. táblán.*
kir. táb. ülnök
1596.
(lindvai Bánffy Kata)
nemesi ág.

IV. János 1614. (Máriássy Judit) — Gergely végrendel. 1649. (Máriássy Anna) — Miklós 1627. (Bánffy Kata) † — Erzse 1642. (Petróczy Dániel) — Éva. — Anna.

László 1672. (1. Reschin Regina 2. özv. Pongrácz Anna, előbb Palugyainé) — V. János 1697. (b. Zay Éva) — Kata (b. Révay Imre) — Erzse (1. b. Ostrosith Pál 2. Illésházy Gábor) †

Sándor osztoz. 1708. (slav. Sándor Kata) — Éva (b. Berényi Pál) — Magdolna (Justh Fer.) — Mátyás 1708. (Justh Zsuzsa)

László *ez ágon utósó* (1. Motesiczky Julia 2. Prileszky Teréz) — Zsuzsa (Madách László) — Bora (1. Gosztonyi Ádám 2. Ordódy György)

Judit (Ottlik Andr.)

1-től Mária (b. Klobusiczky István) — 2-tól Polexina (b. Hellenbach György)

Így származott le a divék-ujfalusi Ujfalussy család. I. J á n o s 1435-ben Zsigmond királytói kapta még Pozsony megyében Zavart, Nyitrában Sukot.

I. I m r é n e k egyik fia G e r g e l y [1]) többi közt két fiát nemzett: I. L á s z l ó t és III. J á n o s t, e kettő által két ágra oszlott a család, az előbbi a bárói ágat, a másik a nemesi ágat terjeszté.

I. L á s z l ó nak egyik fia A n d r a s kir. táblai ülnök volt, ennek két fia A n d r á s 1662. kir. táblai ülnök, és I s t v á n 1667-ben báróságra emeltetett. [2]) Andrásnak [3]) két rendbeli házasságából is csak négy leánya maradt, kik között volt J u d i t Nagyszombatban

---

[1]) Bel M. id h. e G y ö r g y és testvére G e r g e l y ivadékát felcseréli, és nála ez ágon IV. Jánosnál is sajtó-hiba van.

[2]) Lehoczky Stemmat. I.

[3]) Bethlen Miklós önéletirása I. 347.

apácza fejedelemasszony, ki 1712-ben csehből egy könyvet forditott magyarra. [1]) Testvérének I s t v á n nak többi közt fia volt P á l, ennek második nejétől született K á r o l y, ki 1745-ben gróffá lett, élt még 1766 ban, fia volt G á b o r, ki meghalt magnélkül, s benne ez ág elenyészett.

III. J á n o s a nemesi ág törzse, ügyvédből 1596-ban kir. táblai ülnök lőn. Nőül lindvai Bánffy Katát [2]) vévén, ez által ivadéka leányágon a Bánffy örökségben részesült. Fiai közül IV. J á n o s 1602-ben az országos hadisegély beszedője lehetett; [3]) másik fia G e r g e l y ágát tovább füzé. Ennek fiai közül V. J á n o s nejétől báró Zay Évától nemzé többi közt

S á n d o r t, kinek hitestársától slavniczai Sándor Katától több gyermeke közül csak L á s z l ó fia maradt, ki fiágon ez ágat is sirba vitte, és ekép Rajcsányi Ádám 1750-ben kir. kamarai tanácsos állitása szerint a divék-ujfalusi család e nemesi ága kihalt.

A család nemesi czímere, közös a többi ugyan azon törzsből eredt (Bossányi, Rudnay, Besznák, Divéky stb.) családokéval, csak is a czímer paizs fölötti ábrában térnek el ezen családok czimerei. Az Ujfalussy családé — mint a metszvény is mutatja — a paizs kék udvarában zöld téren egy fa alatt álló medve, fölötte jobbról és balról csillag. A paizs fölötti sisak koronáján egyfejü fekete sas áll kiterjesztett szárnyakkal. Foszladék jobbról ezüstvörös, balról ezüstvörös.

A grófi czímer ettől kevésben különbözik, a paizs udvara vörös,

---

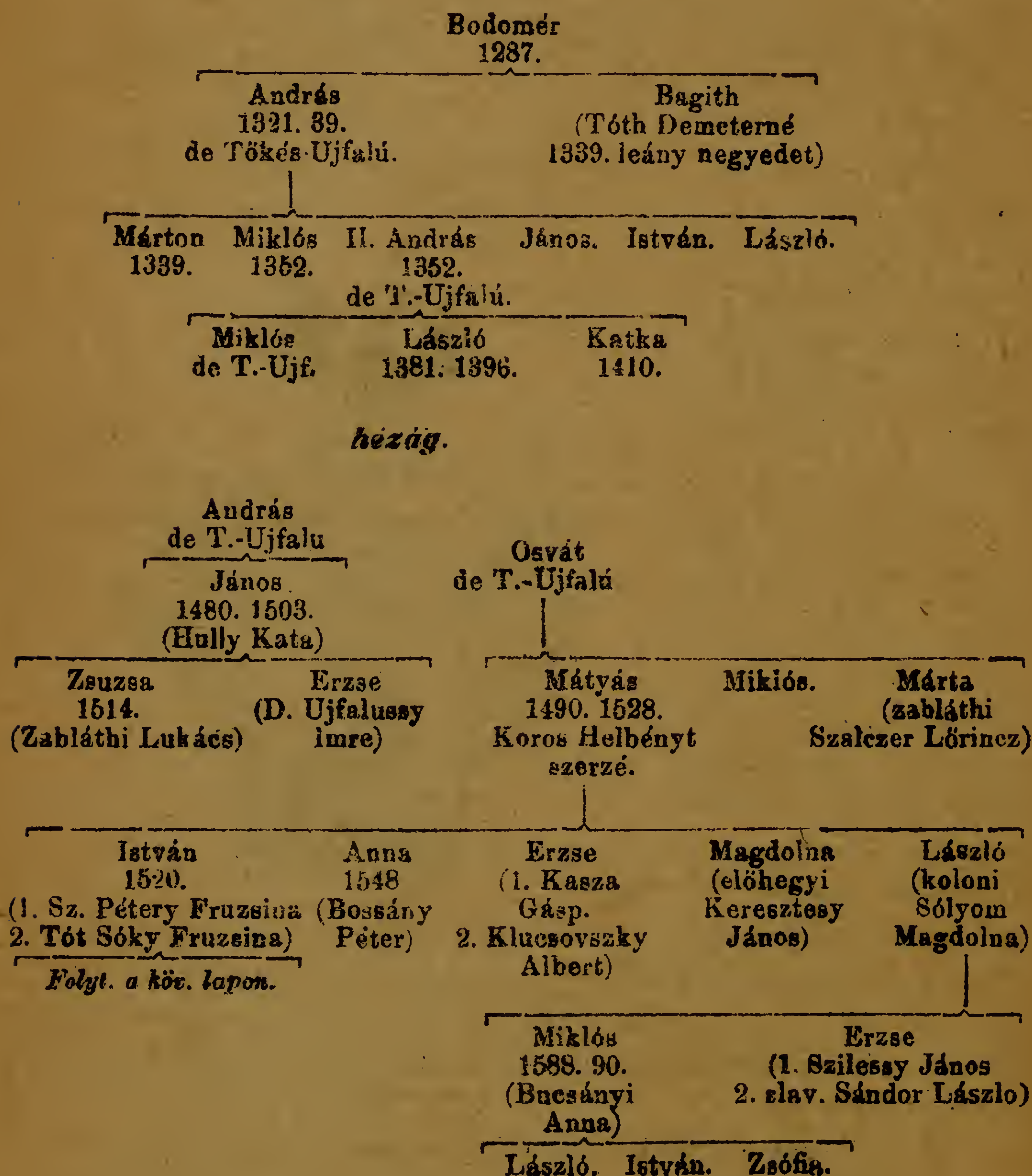
[1]) Makula nélkülvaló tükör. Nyomt. Nagyszombat 1712. és 1722. Lásd Sándor könyvesháza 75. és 79. lap.

[2]) Bélnél sajtó-hibából B e n e f f y Kata áll.

[3]) Collect herald. pag. 129.

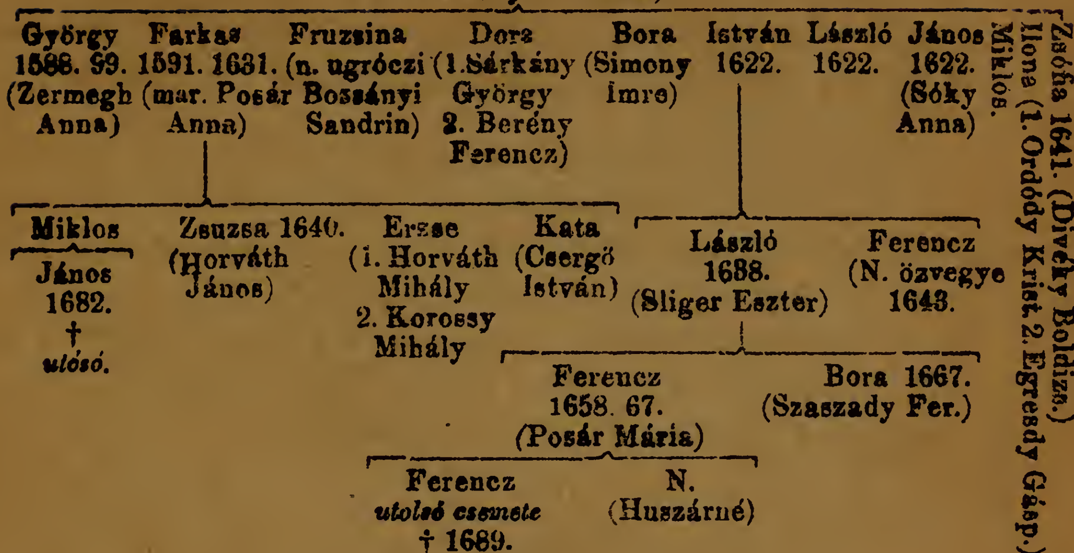
de ugyan azon képlettel, a paizson grófi korona felett a sisak koronáján szintén egyfejü fekete sas áll. Foszladék is ugyan az. Hozzá járúl telamonok gyanánt két oldalról a paizsot tartó két oroszlán. [1])

Ujfalussy család. (Tőkés-ujfalusi †) A fölebbi Divék-ujfalusi családdal egy törzsbül eredt, mint a 372. lapon érintettük, és törzsét kimutattuk; az ott látható Bodomértól így terjeszté [2]) családfáját:

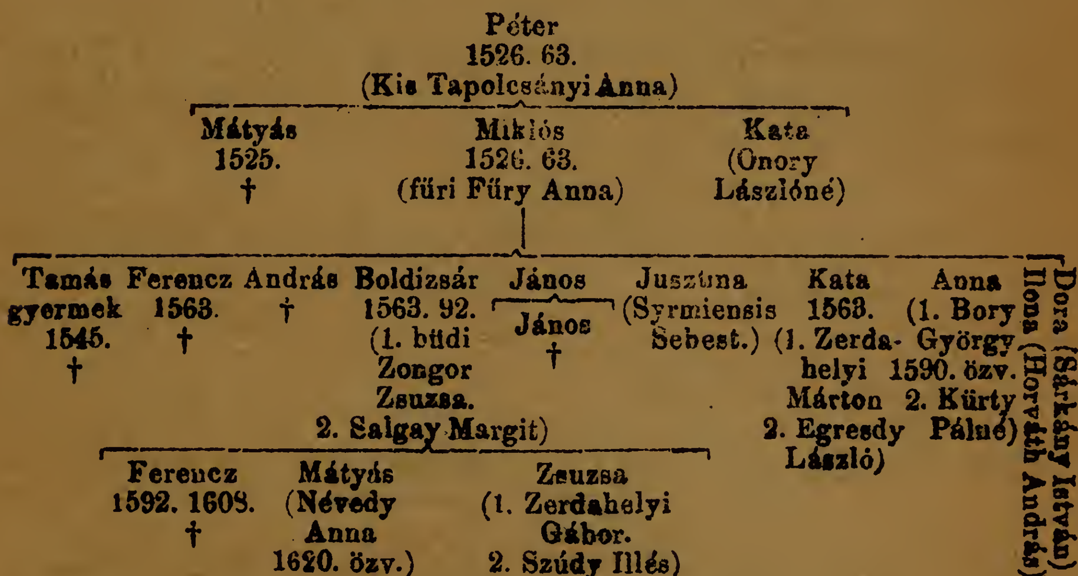
[1]) Adami Scuta gentil. tomo XIII

[2]) Rajcsányi A. Geneal. Mss. tomo I

Ez utolsó Ferenczczel egy időben élt Mária Szászy Istvánné.

Még egy ága volt a Tőkés-ujfalusi Ujfalussy családnak, mely Pétertől, ki 1479—1492-ben Osvát fiaival egykorban élt, ágazott le ekképen:

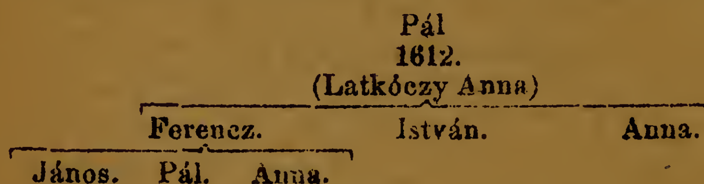

Az e táblán álló Miklós, (Péternek fia) úgy az előbbi táblán álló István és László, Mátyásnak fiai, 1562-ben új királyi adomány mellett fiágra Nyitra megyei Janofalva, másképen Janovecza helységbe az esztergomi káptalan által beiktattak; ugyan azok 1563-ban

uj királyi adomány mellett fiágra Nyitra megyei egész Tőkés-Ujfalú, és hozzá tartozott Hragyán falu, Lekhi és Divék-Banka puszták, és Koros Helbén, Alsó-Atrak, Felső- és Alsó-Sók, Ondrohó, Ohaj és Mosócz helységbeli birtokrészek, Komárom megyei Fűr és Baromlak, és Trencsin megyei Nagy Neporácz és Lucskapuszta birtokába a nyitrai káptalan által beiktattak. ¹)

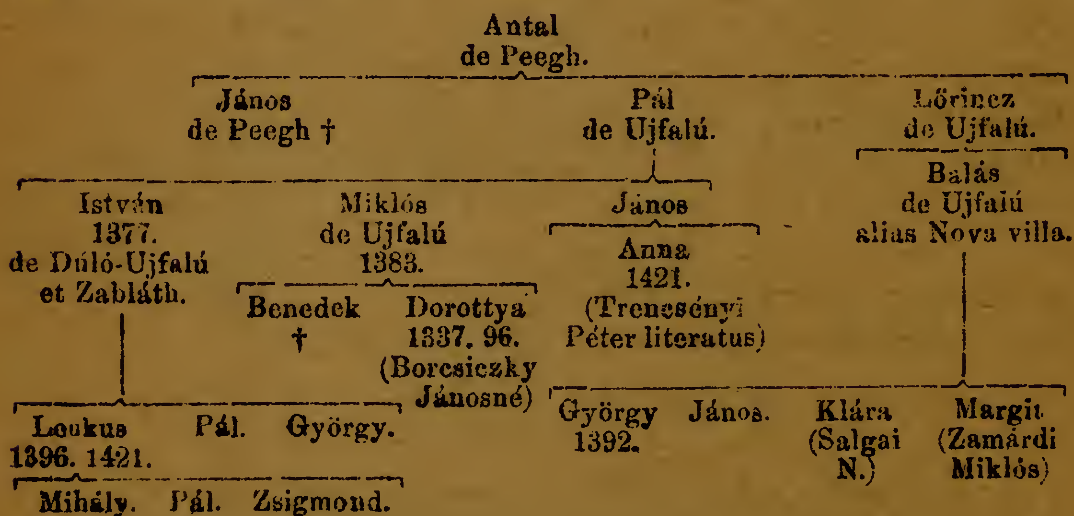
Az utóbbi családfán álló Ferencz, Boldizsár és János Miklósnak fiai megölvén Bossányi Ráfaelt, ennélfogva 1563-ban fejváltságúl Bossányi Ráfael testvéreinek Györgynek és Tóbiásnak Tőkés-ujfalusi részök felét a nyitrai káptalan előtt bevallották.

E két táblázaton kivül még e család ivadéka volt 1612-ben Ujfalussy Pál is, ki Latkóczy Mihály leányát Annát vévén nőül, ezzel három izen ismert következő nemzedéket terjesztett:

Nem merjük e családhoz számítani azon Ujfalussy máskép Novomeczky Mihályt, ki Gálya Andrással 1697-ben Nagy Ferencz és Trombitás András magszakadtán Vág-Zerdahelyen kúriára, és Pozsony megyei Korompán részbirtokra nádori adományt nyert.

Ujfalussy család. (Szkalkai vagy Dúló-ujfalusi †) A XIV. századig Trencsin megyében élt. Törzse Peeghi Antal, kitől így ²) származik:

¹) Nyitrai káptalan. Említi részben Fényes is Komárom várm. 119. 121.
²) Rajcsányi Deduct. geneal. Mss. tomo I. p. 99.

Antalnak, a törzsnek fiai Pál és Lőrincz I. Károly királytól csereadományban kapták Trencsin megyében Ujfalut és Drietomá-t, és azt magok közt megoszták.

Pál ágán Benedek az ö részét nővérének Dorottyának Borcsiczky Jánosnénak örökösen bevallá, valószinüleg gyermektelen lévén, eképen ezen Dorottyának és közel atyafiának Leukusnak az ujfalvi és driethomai jószágrészek oda is itéltettek. Ez ág, úgy Lőrincz ága is a XV. század folytán kihalt.

E családból voltak még Márton, kinek fia Bálint élt 1421-ben, és Tamás, kinek fiai Antal, Péter és István szintén 1421-ben mint élők említetnek.

Ujfalussy család. (Szilvás-ujfalusi †) Zemplin vármegyei kihalt család.

Ismert őse Lőrincz, kinek fia Albert nejével Kázméry Potentiánával nemzé Gáspárt, a ki nejével Kovacsovszky Annával Zsófiát vehéczi Báncsy Miklósnét, kiben a család kihalt és a Zemplin megyei Szilvas-Ujfaluban, Kázméron stb. Zsófia után a leányág örökösödött és máig nagyobb részben Csernel, Splényi, Payzos stb. néven birtokban áll. [1])

Ujfalussy család. (Ujfalusi) Szatmár és Zemplin megyében székelő birtokos család. Eredetét Vas és Heves megyéből veszi, és ott hajdán nevezetes jószágokat birtak, és mind az egyszerü családi közlés kijelöli, a család első impetratora Ujfalussy János volt 1412-ben.

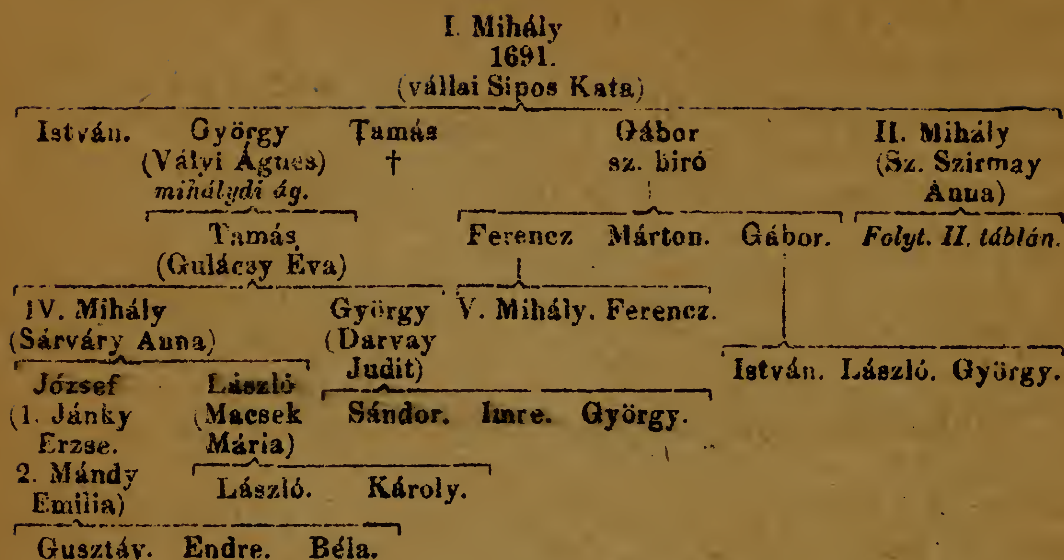
A család második impetratora Ujfalussy Mihály volt 1691-ben, [2]) ő utánna a család ó-pályi, mihálydi és zemplini ágakra oszlott. Nevezett Mihály Szabolcs megye főszolgabirájának, utóbb Rákóczy hívének és tanácsosának íratik, kitől a családfa így terjesztetik elő:

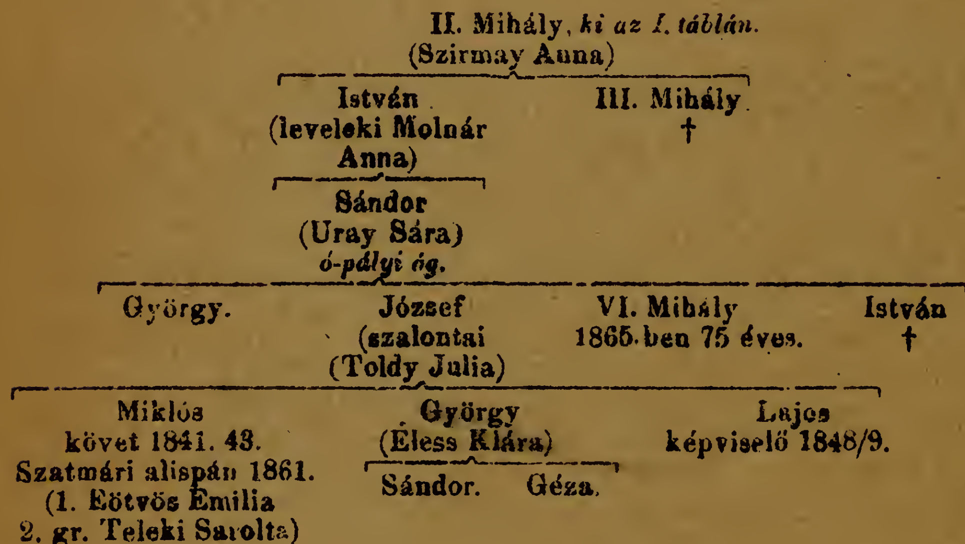
[1]) Geneal. authent. II. Szirmay Szatmár várm. not. top 105 247. És a Kálnássy levéltárból Kolossy közlése szerint.

[2]) A család egyszerü közlése szerint.

I. t á b l a.

III. t á b l a.

A család — mint a családfa mutatja — három fő ágon áll, az ó-pályi, mihálydi és zemplin ágakon; az ó-pályi ágat mutatja a II. tábla.

Ez utóbbi ág II. M i h á l y l y a l kezdődik, ennek unokája S á n d o r, kinek Uray Sárától fiai G y ö r g y, J ó z s e f VI. M i h á l y, (István elhalván ezek közül.)

J ó z s e f nőül vevén Szalontay Toldy Juliát, ettől három fia született, M i k l ó s, G y ö r g y és L a j o s.

Miklós 1841/3-ban Közép-Szolnok várm. követe az erdélyi országyülésre, 1843-ban pedig Szatmár megye követének iratik a pozsonyi országgyülésre [1]) 1860—61-ben Szatmár vármegye első alispánja volt, jelenleg a nagy-bányai ref. egyház megye fő gondnoka. Nejei a táblán láthatók.

Lajos 1848/9. évben Szatmár megyei képviselő a máté-szalkai kerület részéről. A nagy-károlyi ref. egyház megye fő gondnoka.

György nőül vévén rét-sz.-miklósi Éless Klárát, ettől Sándor és Géza tanuló fiai vannak.

A család czímere — mint a metszvény ábrázolja — a paizs kék udvarában fehér hattyú [2]) áll, csőrében lópatkót tartva. A paizs fölötti sisak koronájából grif emelkedik ki, első jobb lábával kivont kardot tartva. Foszládék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Ujfalussy család. E család törzse Ujfalussy N. nőül vevén Thaly János leányát, attól lettek Ujfalussy Pál és Jakab, kik a nevezett Thaly családdal együtt 1602-ben egy czimeres levélben nemesíttettek meg. *Lásd itt a Thaly családot a 128. lapon.*

Ujfalvy család. (Mező-kövesdi) Székely eredetű. Törzs fészke Csejd Marosszékben fekszik, hol fele birtokban a benmaradt ág lakik, más felét a kiszármazott ág birja.

Törzse Ujfalvy János Apaffy alatt adományt kap, és maradéka egy része a magyar megyékre telepszik, nejével kilyéni Székely Klárával következő családfát [3]) alapita:

János
(kil. Székely Klára)

János
(Oláh Erzse)

I. Sámuel
Küküllői főbiró.
(Sombori Bora † 1828.)

Folyt. a köv. lapon.

[1]) Szatmár 1843/44. vármegyének követei Uray Bálint és Gabányi Sándor voltak, tehát csak utóbb ezek valamelyike helyébe küldethetett.

[2]) Már későbbi közlés szerint strucz madár.

[3]) Kövári, Erdély nev. cs. 244.

I. Sámuel, *ki az előbbi lapon.*
Küküllői főbiró
(Sombori Bora † 1808.)

Gábor (Hatos N.) — II. Sámuel b.-szolnoki főbiró (Máté Kata † 1815.) — Krisztina sz. 1761. † 1818. *irónő* (Máté Jánosné)

Gábor: István.
István: József. — Lajos (Miklósi Vikt.)

II. Sámuel: Sándor *híres vadász* (Lészai Jnl.) — III. Sámual nyug. kapit. (Huszár Teréz) — Róza (Földvári Farkas) — I. Károly † (Kakucsi Eszter)

III. Sámual: Károly. — Gyula.
I. Károly: Sámuel (Simó Polix.) — Ádám.
Sámuel: Nina. — Eszter. — Károly.

I. Sámuel fiai közül Gábor ága Küküllő megyében Bessenyőben él.

II. Sámuel 1794-ben Belső-Szolnok megyénél már alszolgabiró, 1815 ben hatalmas alispány, utóbb főbiró. Fiai közül Sándor a híres vadász, kinek életét a Vadász és Versenylapokban olvashatni. Fiatal korában a kanczellarián hivataloskodott, 1841-ben kir. hivatalos volt, kora emlékiratának megirásával foglalkozik. III. Sámuel, és a meghalt I. Károly családot alapítának.

I. Sámuel leánya Krisztina az irónő is, szűl 1761-ben. Molnár Borbálával vitt levelezése nyomva is megjelent. Férje Máté János volt. Faluja jegyzőül is megválasztá. Meghalt 1818. jan. 19-én. Verseiből nehány a nép szájára is átment.

Uj-Györgyi család. Uj-Györgyi (előbb Neumiller) János 1792-ben I. Ferencz királytól magyar nemességet kapott ily czimerrel: a négy részre osztott paizs 1. és 4-ik ezüst udvarában hármas zöld halom középsőjén arany koronából zöldellő élőfa emekedik ki; a 2. és 3-ik kék udvarban gúla alakban három arany csillag ragyog. A paizs fölötti sisak koronájából két kiterjesztett fekete sasszárny között, melyeken egy arany csillag fénylik, a paizsbélihez hasonló élőfa emelkedik ki. Foszladék jobbról ezüstzöld, balról aranykék [1])

Ujházy család. (Budaméri) Sáros vármegye birtokos családs. 1768-ban élt Dániel. E század elején Sámuel és testvérei, kiknek családfai kimutatásuk ez:

[1]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

N.

Sámuel (Radvánszky Polexin)		József (Máriássy Teréz)	Erzse (Sréter János)
Klemen ina † 1853. (Dráskóczy Sámuel)	László 1848. sárosi föisp. és korm. biztos Amerikába teleped.	Antal.	
	N. N.		

László Sáros megye 1848. évi föispánja és forradalmi kormánybiztos, Amerikába telepedett családostúl, de egyik fia Budaméren birtokán él.

A család Sáros megyében birtokos az elönevet adó Budaméren kivül Bogdány, Böki, Kőszeg, Lemes, Terebő és Vargony helységekben, itt birnak jelenleg Sándor, József (lak. Budamér) Albert és Tódor.

A család czímere jobbról balra vont vörös pólya által, melyben három ezüst liliom van, kétfelé osztott paizs, a jobb oldali kék udvarban zöld hegyről magas zöld ág (vagy fa) emelkedik föl, a baloldali kék udvarban arany grif ágaskodik, első lábaival földtekét tartva. A paizs fölötti sisak koronáján kiterjesztett szárnyakkal fehér pellikán ül, három fiát melle vérével táplálva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [1])

A család nemességét Ujházy György kapta nejével Pugelin Orsolyával 1669. mart 25-én I. Leopold királytól és czímeres nemes levele Szepes megyében 1670-ben hirleltetett. [2])

Ujhelyi család. (Tisza-Ujhelyi.) Ugocsa vármegyének egyik legrégiebb és törzsökösebb családa, mely a Hunt-Paznán nemből (genus ered. [3]) 1250. körül élt törzse Comes Marczellus (Marthelleus) de genere Hunt-Paznan, kinek fiai Mikó és Chepán 1274-ben az Ottokar ellen viselt háborúban elesett Achilles testvérök és saját érdemeik tekintetéből V. István királytól Ugocsa megyében Visk földét kapták adományban, [4]) mely adományt 1281-ben IV. László, és 1292-ben III. András király is megerősíte. 1300-ban azonban a Viski várdát és földet elcserélték III. András királylyal Rakaz,

[1]) Burgstaller, Collectio Insignium.

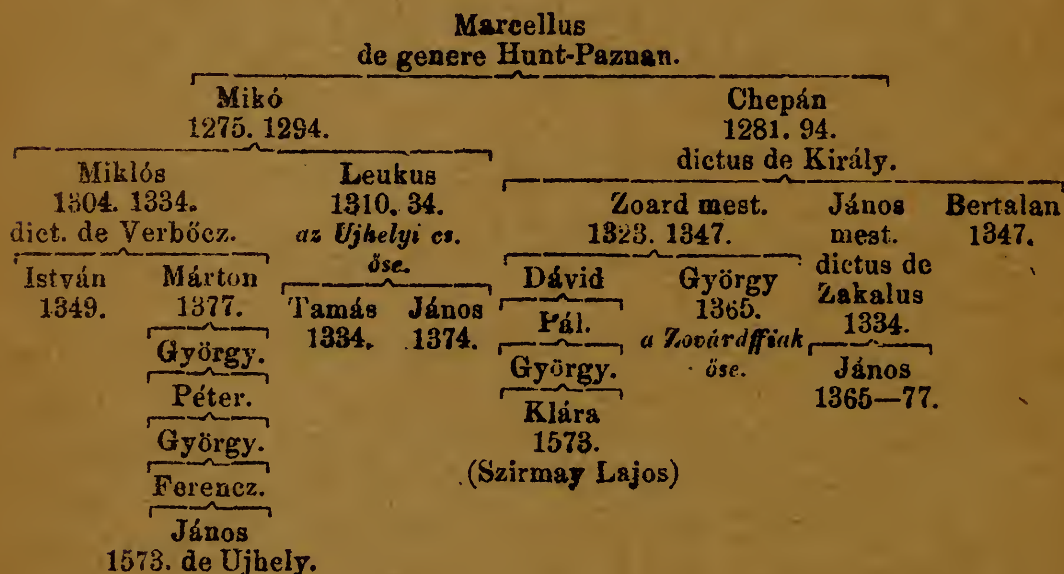
[2]) Az eredeti armális Szatmár várm. levéltárában.

[3]) Horvát Istv. M. orsz. gyökeres nemzetségei.

[4]) Horvát Istv. Verbőczy Istv. emléke II. köt. kiadta az Ujhelyi ek régi okmánytárát.

Ardó helységért, Sz.-Ilonáért és Nyírtelekért stb., mely utóbbi az ő megszállásokért Ujhely nevet kapott s utóbb róla maradékaik is családnevöket vették, és azt a család ma is birja, nevezetesen e század elején birták: Ujhelyi Sándor, Lászlónak özvegye, Zsigmond, Alajos, Gábor, Lajos, József és Antal. [1])

Marcellustól kezdve a XIV. és egy ágon a XVI. századig így ismerjük a családfát:

Marcellus ágából a Zovárdffy és Verbőczy családok is származtak, és Mikónak fiától Leukustól az Ujhelyi család vette eredetét.

Mint folyt tovább a család leágazása, erről teljes adataink nincsenek; ennél fogva csak a család egyes tagjait említhetjük fel.

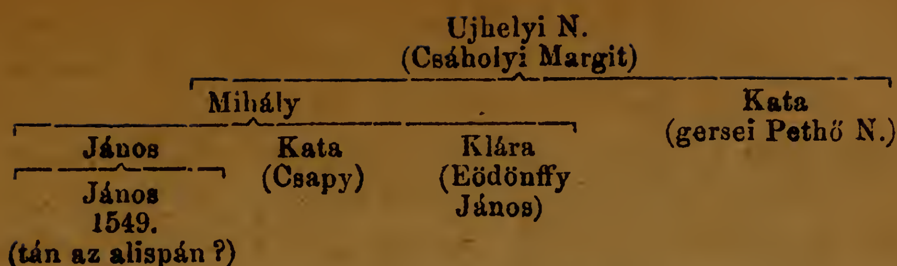
1467-ben élt és Szőlős-Vég-Ardón birt Ujhelyi Miklós. 1513-ben élt Boldizsár, 1548—50-ben Egyed, ki Karátfalvát birta. [2]) 1543 ban Zsigmond, 1549-ben János csalyai várnagy, 1559-ben András a fölkelő nemességnél lustralis mester, és János akkor huszti vár- és jószág praefectus. Ezen időtől ismerünk egy családfai töredéket, [3]) mely következő:

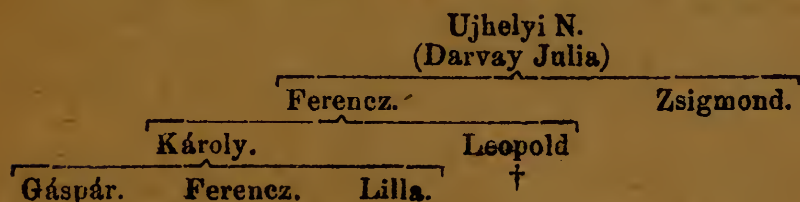
[1]) Szirmay, C. Ugocsa p. 70. stb.

[2]) Ugyan ott 73.

[3]) Rajcsányi Geneal. Mss. 25.

Egy más töredék-családfa az ujabb időkig következő:

A család Ugocsa megyénél a legrégibb idők óta főbb megyei tisztségeket [1]) viselt: így

György 1505 ben követ a rákosi országgyülésre.

János 1506. és 1541-ben alispán.

János 1602. 1629 ben alispán, 1637-ben követ.

Ferencz 1641-ben szolgabiró, 1649-ben és 1652-ben alispán.

István 1688-ban s ujra 1704-ben jegyző.

Sándor 1700-ban jegyző, 1706—1718—1726. alispán, közben 1712-ben követ.

László 1722—23-ban szolgabiró, 1729 ben követ, 1736-ban alispán.

József 1765 ben követ.

László zemplini tbiró, kinek kis-csep. Sántha Juliától gyermekei Alajos 1804-ben szolgabiró, Norbert pedig alhadnagy, Benedek, Ágoston és Rajmund, ki a franczia hadban elesett.

Károly 1797-ben insurrectionalis főhadnagy,

József 1800-ban ugyan az.

A család pallós joggal is birt. 1548-ben Ujhelyi Anna Ákos Mihályné leány-negyedet kapott. Ugyan ez időben Ujhelyi Egyednek leánya Anna Daróczi Simonné volt, kinek utódai az Ujhelyiek ellen leány-örökség végett pereltek. [2])

1552 ben néhai Ujhelyi Ferencznek fiai János és András, néhai Gáspárnak fia János, néhai Kristófnak fiai Zsigmond és Gábor, néhai Imrének fiai Ferencz, Péter és Demeter,

[1]) Szirmay C. Ugocsa 50—63.
[2]) Ugyan ott 72—73.

és néhai Benedeknek fia István Ujhely, Karacsfalva, Ujlak, Verbőcz, Ardó és Rakazra I. Ferdinánd királytól új királyi adományt vittek. [1])

A család egy ága Szatmár megyébe is átszármazott, ott Ujhelyi Péter kapta Darnó és Palád felét. [2]) 1496-ban Ujhelyi László, és Ujhelyi Ágata Szepessy Lászlóné kir. adományt nyert Czégény, Cseke, Istvándi, Szekeres, Fülesd, Csécse, Milota helységekre. [3])

Szatmár megyében e század elején birt a család Kocsord, Méhtelek, Gacsály és Rosály helységekben, nevezetesen pedig Ujhelyi Antal Csáholy, Csenger, Cs.-Ujfalu helységben, József Tisza-Becsén stb.

1659-ben Ujhelyi András és fia István, és Jánosnak leánya országgyűlési végzés folytán részesűltek Kún István hagyatékában. [4])

A család birtokos Zemplin megyében Kólcs-hosszú-mezőn, és Kis-Ráskán és Mármaros megyében is.

Ujhelyi család. Turócz és Trencsin megyei kurialis család. Az utóbbi megyében a nemesi összeirások szerint [5]) 1666-ban lakott a család Trencsin sz. kir. városban, 1728-ban Kiszucza-Ujhelyben is.

1748-ban Szedlicsnán találjuk: Mihályt, Jánost és Istvánt; Nemes-Podhragyon Jánost, Beczkón szintén Jánost.

1768-ban Szedlicsnán laktak János, és fiai István és János; továbbá András, és ennek fiai János, András és Pál, végre István s fia István; Nemes Podhragyon János és fiai János és András.

1803-ban Szedlicsnán István és fia Mihály.

1837-ben ugyan ott István örökösei István és Zsigmond.

1821-ben Mihály Pest megyéből kérte nemesi bizonyítványát.

Ezen Ujhelyi családnak szerzője Ujhelyi Jakab volt, ki testvéreivel Izsák és Mihálylyal 1655. jul. 20-án III. Ferdinánd királytól nyert czímeres nemes levelet, mely a következő évben 1656-ban Nyitra megyében kihirdettetett.

Czímerök a paizs kék udvarában hármas zöld halmon arany korona, melyből vörös mezű emberi kar nyúlik fel, egy fejér liliomot

---

[1]) Szirmay C. Ugocsa p. 71.

[2]) Szirmay, Szatmár varm. II. 247—268.

[3]) Ugyan ott II. 224. 239. 240. 245. 253. 259. 260.

[4]) 1659. évi 117. törv. cz.

[5]) Szontagh Dán. közl.

mutogatva, fölötte jobbról ezüst félhold, balról arany csillag ragyog; a paizs fölötti sisak koronáján hasonló kar látszik járulékaival együtt. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A család — mely mint fölebb említve volt — Trencsin megyébe telepedett, egy részének ágazása [1]) következő:

Ujhelyi család. Ujhelyi János és általa Kovács Mihály és János anyáról testvérei III. Ferdinánd királytól kaptak czímeres nemeslevelet, mely Nógrád vármegyében 1656. april. 3-án kihirdettetett. [2])

1709-ben élt Nógrádban Ujhely Kata.

Ujj család. Ujj 1641-ben kapta III. Ferdinánd királytól czímeres nemes levelét. Czímere a paizs kék udvarában hármas zöld halmon hátulsó lábain álló tigris, első lábaival elszakadt ívet tartva, fölötte jobbról ezüst félhold, balról arany csillag ragyog. A paizs fölötti sisak koronájából az előbbihez mindenben hasonló tigris emelkedik ki. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [3])

Ujj nevü család Zemplin megye nemessége sorában található. [4])

Arad megyében Ujj Mihály és fia Zsigmond 1813-ban

Ujlaky család. (Kihalt.) Azon történelmi családok egyike, melyek a vegyes házakbeli királyok korszakában szerepeltek. Eredetét

---

[1]) Décsy Lajos közlése szerint
[2]) Protoc. Cott. Neograd. anni 1656.
[3]) Adami Scuta gentil. tomo XIII
[4]) Szirmay C. Zemplin. top. p. 118.

a Hedervári nemzetségből, nevét pedig Ujlak (másképp Illók) váráról vette. Már a a XIII. század végén e néven leljük Ugrint, Ujlaki Póthnak fiát 1289-ben, de a kit családfai összeköttetésbe hozni mindeddig nem sikerült. Az első, kitől a családfát lehozzák, [1]) Miklós, ki *Bakó*-nak is neveztetett, ennek három közül Jánostól a tulajdonképeni Hederváryak származnak, (*lásd V. köt. 73. lap.*) testvérétől I. Lőrincz mestertől, ki *Tóth*-nak is neveztetett, és 1322-ben élt, az Ujlaky család ered.

Nevezett I. Lőrincznek három fia maradt: Miklós, Lewkes (v. Lukács) ki 1355-ben kir. asztalnok volt, [2]) és Bertalan, ki Dalmatiában Skekach vára alatt vitézül esett el Turóczi szerint.

Lewkes (v. Lukács) fia volt Konth István, a kemény vitéz, [3]) kit Zsigmond király Budán a 32 nemessel lefejeztetett.

II. Miklós, ki *Tóth*-nak és nagyobbára *Konth* nak neveztetett, 1355-ben kir. főpohárnok mester, Nyitra, Vas, Bars, Varasd vármegyék főispánja volt, részt vevén I. Lajos király alatt a nápolyi hadjáratban, ezért kapta Galgócz várat, melynek német nevéről tótosan Fristák, és *Freistadszky* nak is neveztetett, [4]) utóbb erdélyi vajda, 1356-tól pedig 1367-ig haláláig magyar ország nádora volt. Három fia maradt: III. Miklós, II. Bertalan, II. Lewkes. Ezek közül:

II. Bertalan két fiat nemzett: Lászlót és Imrét, kik mindketten 1412-ben machói bánok voltak.

Lászlónak fia lett IV. Miklós, 1448-ban helytartó, 1453-ban erdélyi vajda, machói és slavoniai bán, Somogy és Fehérmegye főispánja, Galgócz és Temetvény várakra megerősitést nyert. Telchaki őrgróf (marchio) s végre Bosnyák ország királya lett. Mátyás király alatt egyik leghatalmasabb oligarcha. Első neje a Garai családból volt, ez összeköttetés folytán szerződött 1476-ban, fia Lőrincz terhét is magára vevén, Garai Jóbbal, [5]) második neje Rozgonyi Margit volt. Ezektől gyermekei: Hieronima, Henrik cseh királyfi jegyese, Fruzsina Lenárd görczi gróf neje, Orsolya Perényi Istvánné, Katalin Maróthi Lajosné, és II. Lőrincz.

II. Lőrincz szerémi hzg. — Corvin János hive, II. Ulászló el-

[1]) Wagner C. Collect. geneal. dec. I. 132—145. Budai Fer. Hist. lex. III.

[2]) Bartal, Csallóköz 61.

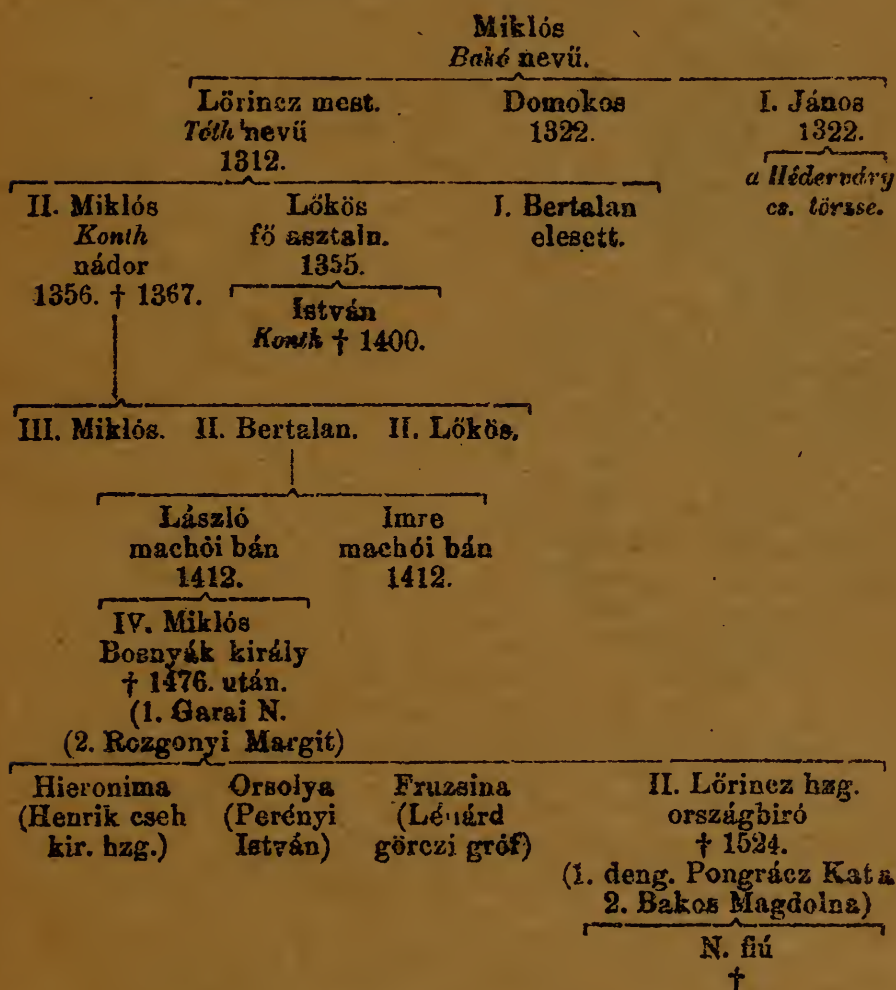
[3]) Horváth Mihály szerint is.

[4]) Épen úgy, mint mai napon hzg. Batthyányt uradalma fejétől *körmendi hzgnek* is nevezhetni.

[5]) Teleki, Hunyadiak kora XI köt. 577.

lensége, ezért várai elfoglaltattak, 1492-ben Machói bánnak olvassuk, 1498-ban kibékül Ulászlóval. 1516—1524-ig [1]) ország birája volt. 1518-ban II. Lajos mellé kormányzó tanácsosúl neveztetett. Meghalt 1524-ben. Eltemettetett Illókon ékes sirkö alá, mely még életében vésetett. Első neje volt dengeleghi Pongrácz Kata, ki 1510-ben halt meg, a második neje Bakos [2]) Magdolna, ki utóbb Móré Lászlóhoz ment férjhez. Egyetlen fia gyermekkorban halván meg, benne a hatalmas Ujlaky ág sirba szállt.

A családfa következő :

A család ősi czímere, mint azt Wagner (dec. I. fig. 15.) Ujlaki Miklós 1467. évi pecsétén közli: a paizs udvarában, két harántosan fekvő pólya, a paizs fölötti sisakból pedig koronás, szárnyas

---

[1]) Curia Judicum R. Hung. Tyrnaviae 1726. pag. 59—63.

[2]) Némelyek szerint második neje Széchy Magdolna lett volna.

nemtő emelkedik ki. Miklósnak fia L ő r i n c z egy, 1519-ben Forgách Péter s rokonai részére mint országbiró által kiadott oklevélen függő pecséten ily czímert [1]) viselt: a paizs négy udvarra oszlik, az 1-söben van két szemközt álló oroszlán, első lábaikkal koronát tartva, a 2. és 3. udvarban két harántosan fekvő pólya látszik, a 4 ik udvarban egy fedeles vár-torony, vagy kút emelkedik, a paizs fölötti sisak koronájából koronás női alak alak emelkedik ki, feje fölé emelt két széttcrjesztett szárnyakkal, a paizst foszladék, és két oldalról telamon gyanánt két oroszlán veszi körül, mint lényegében e czimert a metszvény is mutatja.

Ujlaky család. Nógrád megyei nemes család, melyből a XVI. század végén élt Ujlaky M i h á l y, kinek nejétől Terchy Ilonától gyermekei Mihály és F r u z s i n a 1602-ben éltek. 1654-ben Ujlaky Mihálynak fiai M i h á l y és J á n o s nemességökről azon megyétől nemesi bizonyítványt nyertek. [3])

1660-ban a kétségtelen nemesek sorában állt F e r e n c z, [4])

---

[1]) Török János „*Hazánk*" czímű folyóiratában, s utánna a Vasárnapi Ujságban is közölve van az Ujlakyak sírköve Paur Iván magyarázatával, de a sírköveken látható czímerek magyarázatán el nem igazodhatni; íme az itt közlött pecsétczímer világosan felderíti, mi volt az Ujlakyak családi czímere!

[2]) Protoc. C. Neograd. anni 1602.

[3]) Ugyan ott de anno 1654.

[4]) Nógrádi levéltár Acta anni 1663

1684-ben szintén Ferencz, ki a nemesi fölkeléshez egy lovást állítatott. [1])

1660. táján élt Ujlaky Kata Borbély András özvegye, 1686-ban Ujlaky Anna Michalek idősb Miklós neje. [2])

1700. táján élt Ujlaky András, kinek nejétől Kubinyi Magdolnától fia Pál 1755-ben, ki 1759-ben megyei esküdt volt, ennek fia Miklós 1780. körül.

Utóbb igen leapadt a család, még e század derekán élt Nógrád megyében Ujlaky család az igen közrendű nemesek sorában.

A család czímere Pálnak 1759. évi hivatalos pecséte szerint a paizs udvarában lovas vitéz, a paizs fölötti sisak koronájából grif emelkedik ki, buzogányt tartva.

Komárom megyében is találunk Ujlaky-akat, melyből Ferencz neje Nedeczky Ilona jogán 1719-ben birt. Lábatlan faluban és 1726-ban Ekelen Morócz Krisztina javait megvevé. [3])

Trencsin megyében 1660. 1686-ban Ujlaky nevű nemes család birt és lakott Beczkón.

Ujlaky család. (Bacskai †) Zemplin megye kihalt családa, mely hajdán azon megyében Bodzás máskép Nagy-Ujlakot és Kis-Ujlakot birta. [4])

Ujlaky család. Szatmár megyei régi család, mely hajdán Szamos-Ujlakot birta. 1459-ben élt Ujlaky Margit, zeleméri Kamarás Benedekné. [5])

1484-ben Ujlaky Antal Szatmár vármegye alispánja volt. [6]) Ez 1488-ban Ujlaky Györgygyel egész Gyügye helységre nyert királyi adományt. [7]) Ugyancsak Ujlaky Antal 1495-ben Ujlaky Jánossal kir. új adományt nyert egész Mező-Bikó, Szamos-Ujlak helységre és az egész Malonthai és Vármegye nevű pusztára. [8])

1607-ben Ujlaky Mátyás Szatmár vármegye alispánja volt. [9])

1629-ben rosályi Kún Borbála Ujlaky Ferenczné volt. [10]) 1633-

[1]) Protoc. C. Neogr. anni 1684.
[2]) Ugyan ott.
[3]) Fényes, Komárom várm. 100. 182.
[4]) Szirmay C. Zemplin not. top. 105. 235. 284.
[5]) Szirmay Szátmár várm. II. 185.
[6]) Ugyan ott I. 128.
[7]) Ugyan ott II. 217.
[8]) Ugyan ott II. 179. 215. 216.
[9]) Ugyan ott I. 128.
[10]) Ugyan ott II. 275.

ben Ujlaky György nejével Pethő Magdolnával egész Darah helységre kir. adományt nyert. [1])

E családból ez utóbb említett György lehetett az, kinek javaira 1650-ben Vay Péter adományt nyert.

Ujlaky család e század elején is birtokos Szatmár vármegyében Rohod és Zsarolyán helységben. [2])

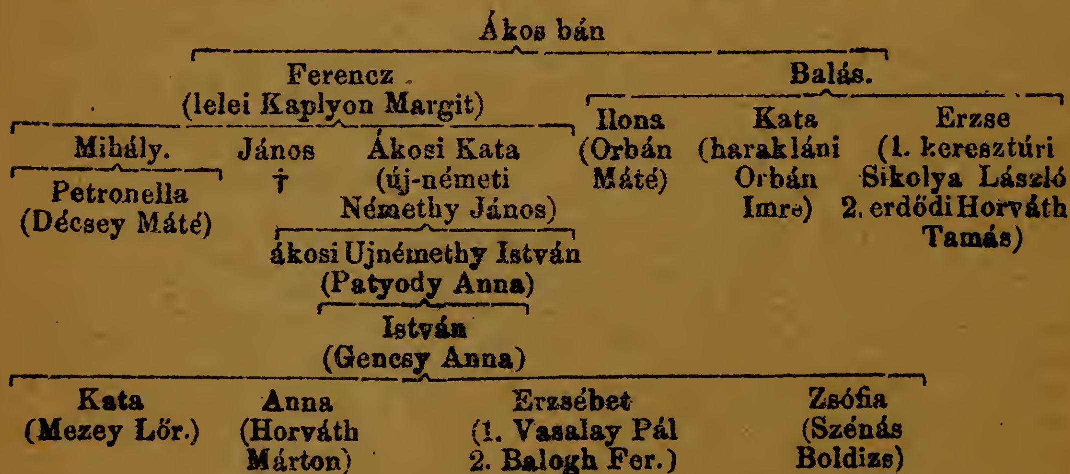
Tán e családhoz sorozandó azon Ujlaky Ferencz is, ki 1539—1555. győri püspök és helytartó is volt, [3]) és kinek nővére is volt.

Ujlaky család. Zemplin vármegye czímerleveles nemes családa, e század elején birtokos ott Izbugya és Gatály helységben. [4])

Ujlaky család. (Sárközi) Ugocsa megye család, melyből István ott 1699—1705. másod- 1707-ben első alispány lett, meghalt 1708-ban. [5])

Ujnémethy család. (Ákosi †) Közép-Szolnok vármegyének a mult században kihalt családa, birtokos volt azon megyében a Kraszna mellett Ákos és szomszéd Új-Német helységben.

Családfáját Ákos bántól hozza le egy régi genealogia, mely Ákos bánról azt irja; hogy „N.-Lajos király valamely notabilis enormitásért még a gyermekeit is levágatta, és mintegy 40 esztendeig tiszta pusztában állott, hanem a nagyszombati scholában maradt két fia Balás és Ferencz, a kik Zsigmond királytól nova donatióval impetrálják Ákos helységét.“ Leszármazásuk [6]) ez :

[1]) Szirmay Szatmár várm. II. 204.
[2]) Ugyan ott II. 91. 275.
[3]) Pray Hierarchia I. 324.
[4]) Szirmay C. Zemplin not. top. 118. 366. 375.
[5]) Szirmay C. Ugocsa 54.
[6]) Décsey Miklós közl.

Egy közelebbi nemzékrend, melyben a családnak magva szakadt, következő:

Ákosi Ujnémethy Ferencz
1614—1655.
Középszolnoki alispán.

István katona †	László 1674. (macskási (Komjáthszeghy Bora)

Ferencz ügyefogyott †	Gáspár ügyefogyott †	Zsuzsa 1710. (1. Pákay János 2. géresi Balogh Péter)

Ujszászy család. (Daróczi) 1598-ban élt daróczi Ujszászy János. [1])

Ujvárossy család. Ugocsa vármegye nemes családa, azon vármegyében Fáncsikán e század elején birtokos volt Ujvárossy Mihály. [2])

Ujvárossy család. Székely család, melyből József Krassó vármegyébe telepedvén, Sepsi, Kézdi-Orbai és Miklósvár széktől 1824. febr. 10-én kapott nemességéről elismervényt, melyet Krassó vármegyében 1825. dec. 5-én publicáltatott. Fia István volt Krassó megyei esküdt, most kapriorai uradalmi tiszt. Fiai vannak.

Ujváry család. Nemes család Gömör és Somogy vármegyékben. A XVII. században élt Ujváry Miklós, kinek nejétől Kovács Zsuzsannától leánya volt Erzsébet 1640. körül Darvas Mihályné.

Az Ujváry nemes családból kiemelkedett Ujváry Imre, a XVII. század végén, és a XVIII. elején m. kir. udvari lajstromozó, levéltári őr és aranysarkantyús vitéz, kinek nejétől Sigray Borbálától, mint a táblán [3]) láthatni, hat gyermeke volt:

Imre
(Sigray Bora)

László kapit. *1722. báró* tábornok.	Ádám zászlós *1722. báró* †	Ferencz váradi kanonok.	Jozéfa (Stipsics László)	Róza apácza.	Erzse (Szász Pál)

László mint kapitány testvérével Ádámmal 1722-ben bárósá-

[1]) Nógrád megyei jegyzőkönyv 1598. évről.
[2]) Szirmay C. Ugocsa pag. 120.
[3]) Wagner, Mss. t. LXX. pag. 193.

got kapott [1]) és ily czimert: a paizs négy részre oszlik, az 1. és 4. vörös udvarban hármas zöld halom középsőjén arany korona van, abból pánczélos kar nyúlik fel, könyökével balra fordulva, és markában kivont pallóst tartva lefelé a jobb oldalra (az 1. udvarban); a 4 ik udvarban kard helyet nyilat tart lefelé baloldalra; A 2. kék udvarban zöld halmon arany koronából egyszarvú emelkedik ki; a 4-ik kék udvarban zöld halmon királyi korona van, azon fehér galamb áll, piros csőrében olajfa gallyat tartva. A paizs fölött bárói (csak öt gombos) korona van, és a fölött két koronás sisak, a jobb oldaliból ezüst egyszarvú emelkedik ki, a baloldaliból két fekete sasszárny között piros lábú és csőrü fehér galamb, csőrében zöld olajfa galyat tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. A paizst két oldalról arany oroszlánok őrzik telamonok gyanánt. [2])

Ujváry család. Úgy látszik, a fölebbitől különböző. Ennek nemeslevelét 1718-ban Ujváry M i h á l y kapta III. Károly királytól. [3]) Czímere a paizs kék udvarában zöld tér fölött fekete lovon ülő magyar vitéz, vörös ruhában, kék mentében, lova alatt levágott török hulla hever, melynek feje felé vág kardjával. A paizs fölötti sisak koronáján vörös kereszt van. Foszladék jobbról vörösezüst, balról aranykék.

Ujváry család Nyitra megyében honos, honnan L á s z l ó 1790. sept. 2-án vévén ki nemesi levelet, azt lakhelyén Krassó megyében, hol Esküdt volt, 1791. april. 5-én kihirdetteté.

Ujváry család. (Érsek-ujvári.) Ez előnévvel találjuk Kolos megyében K á r o l y t, ott birtokost és megyei főbirót, ifj. K á r o l y t irnokot, I m r é t kir. közügy-igazgatósági és Á d á m bányászati hivatalnokot 1848. előtt.

Uketyevics család. Szabolcs vármegye nemes családai közé közé soroztatik [4]) és birtokos ott Gyulaházán, Thasson és Petneházán. [5])

Uky család. (Uki) Zala vármegye kihalt családa. 1625 ben Uky J á n o s országos biztosúl küldetett a Rába vizéhez. [6])

---

[1]) Adámi, Mss. lat. 4-rét. nro. 182. és Leboczky Stemmat. I. 170
[2]) Adámi Scuta gentil. tomo XIII.
[3]) Collect. herald. nro 542.
[4]) Fényes Elek, Magyar orsz. stat. geogr. állapotja IV. köt. 219.
[5]) Ugyan ott 224. 227. 252.
[6]) 1625. évi 15. törv. czikk.

Ez időtájban élt Uky Ferencz, kinek nejétől Dömölky Magdolnától leánya Uky Éva Szily Dániel felesége volt.

A család czímere harántosan kétfelé osztott paizs, az alsó kék udvar üres, a felső vörös udvarban szétterjesztett szárnyakkal fehér pellikán áll, csőrével mellét vájva. Hasonló pellikán látható a paizs fölötti sisak koronáján is. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.[1])

Ulefeld család. Ulefeld Leo 1715-ben nyert országgyűlésileg magyar honfiusitást. [2])

Ullmann család. (Szitányi) Alapitója Ullmann Móricz, ki e század első negyedében nagy kereskedelmi, főleg pedig szerencsés dohány üzlete által megvagyonosodván, 1828. táján Bihar megyébe „Szitány“ helységre nyert kir. adomány által I. Ferencz király által megnemesítetett, több megyében jelentékeny fekvő birtokot szerzett. Nemességét Békes megyében 1828-ik évben hirdetteté ki. [3]) Második neje Szentiványi Szent-Iványi Borbála volt. Első nejével következő családfát alkotott:

Móricz 1828.
(1. N. N.
2. Szent-Iványi Bora)

Antónia.	László 1839—47. Trencsin megyei főj. és fő adószedő (Akay Karolina † 1865.)	Bernát 1845—45. honti fő szbiró 1861. trencsini képviselő.	Sámuel.	Frigyes.	Izidor.	Adolf.	Vilmos D.-Pentelén † 1864. (pechaui Montbach Matild)	Sarolta.

Vilmos gyermekei: Eugenia. Károly. Vilma. Irma. Aladár. Béla.

A táblán állók közül László Trencsin megyében, (hol a család többi közt Besztercze-Podhragyon bir) 1836-ban másod aljegyző, 1839—41. tisztbeli főjegyző utóbb fő adószedő volt. Neje akai Akay Karolina, meghalt 1865. jan. 15-én kora 45. évében.

Bernát Hont vármegyében 1839. máj 7-iktől al-, 1842. évi máj. 13-tól pedig 1845. april. 24-ig fő szolgabiró, az 1861. évben Trencsin megye országgyűlési képviselője volt.

Ulrich család. Ulrich János 1755-ben Mária-Teréz királyasszony által nemesítetett meg. [4]) Czímere jobbról balra húzott vonal

---

[1]) Adami Scuta gentil tomo XIII.
[2]) 1715. évi 133. törv. czikk.
[3]) Békes megyei jegyzőkönyv 1828. évi 724. szám alatt
[4]) Collect. herald. nro. 269.

által rézsutosan fehér vörösre osztott paizs, közepén ágaskodó griffel, melynek a vörös udvarban levő fele testrésze arany, a fehér udvarban levő fele teste barnavörös. A paizs fölötti sisak koronájából pánczélos kar nyúlik ki, kivont kardját balfelé villogtatva. Foszladék jobbról aranyvörös, balról ezüst és vörösbarna.

Unger család. Unger Richard, András és Ferdinánd 1756-ban Mária Terézia király asszonytól kaptak czímeres nemeslevelet. [1])

Czímere a paizs ezüst udvarában zöld téren hátulsó lábain ágaskodó oroszlán, első jobb lábával kivont kardot tartva, fölötte függönyszerűleg, a paizs két felső vörös szegletében egy egy fehér rózsafej látszik. A paizs fölötti sisak koronájából vörös magyar ruhás, kék nadrágos, arany öves, fekete lódingos, vörös lefityegővel prémkalpagos, vállán párducz bőrös vitéz emelkedik ki, jobb kezével kivont kardot, a balban lófarkú zászlót tartva. Foszladék jobbról ezüstkék, balról ezüstvörös. [2])

E család Soprony megyei. [3])

Ungnad család. (Sonnecki báró, Weissenwolfi gróf) Honfiusított és a XVI. században hazánkban szerepelt családok egyike. Eredetét Karinthiából származtatják, [4]) nevét egyik őse nőn elkövetett kegyetlensége miatt kapta volna. Daczára, hogy a család történetéről és nemzékrendjéről több források nyujtanak adatokat, teljes családfáját nem tartalmazzák, nem pedig főleg azon családtagok összeköttetésére nézve, melyek indigenáltatásuknál fogva minket közebbről érdekelnek. A család fáját a XV. század közepétől Ungnád I. Jánostól kezdjük, de azon Ungnad Ádámot, ki az 1563. évi 77. törvényczíkben magyar honfiusitást nyert, nem találjuk, ha csak az a táblán álló III. Jánossal nem egy személy volt, vagy mi még inkább valószinű, Andrásnak és III. Jánosnak testvére nem volt legyen. Ezen

Ungnad Ádám magyar nőt birt feleségül, úgymint Thurzó Eleknek leányát Thurzó Erzsébetet. [5]) Azonban valószinűleg kihalt,

[1]) Collect. herald. nro 269. et Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[2]) Burgstaller, Collect. Insignium.

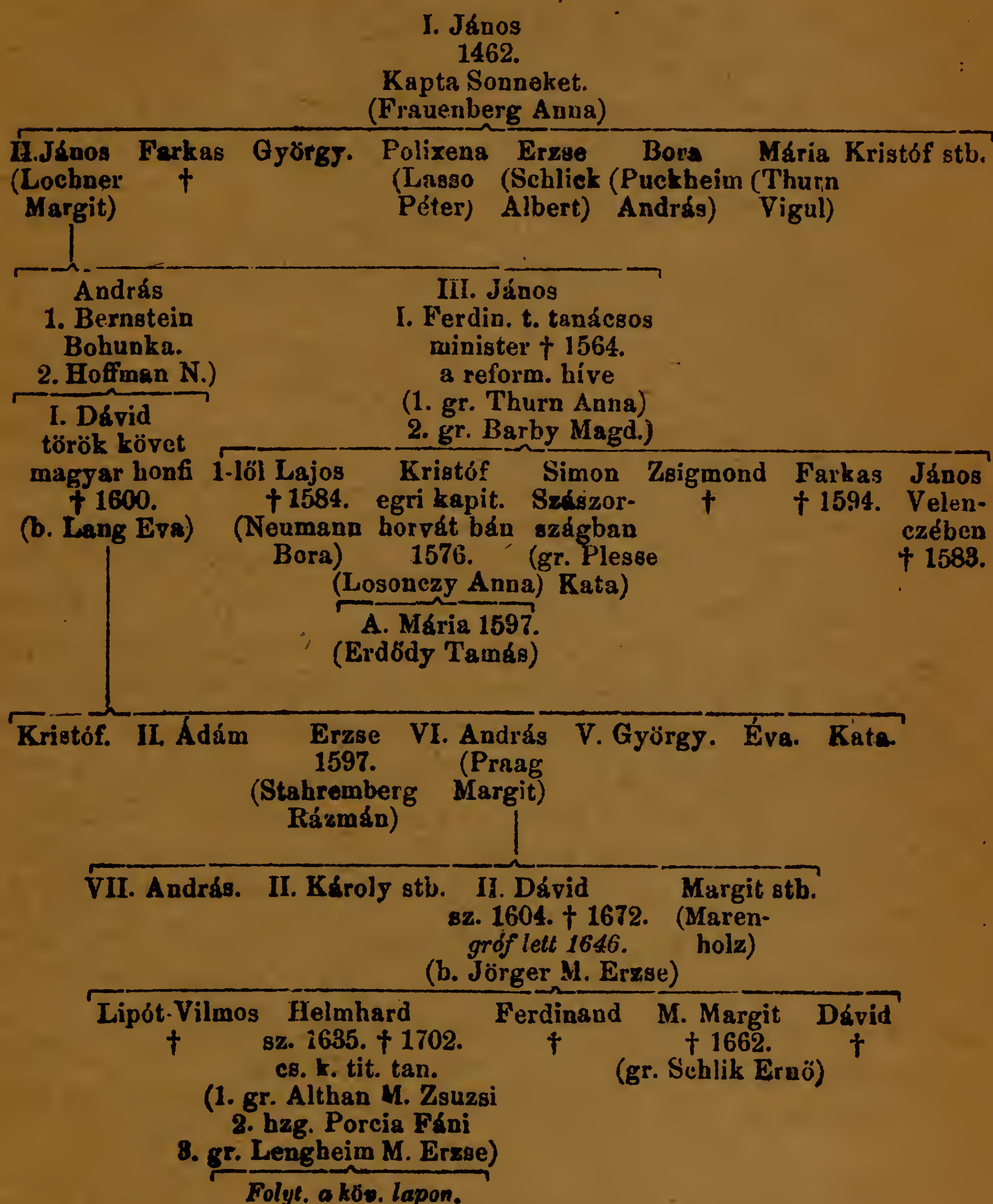
[3]) Bartholomaeides Memoria Ungarorum. 184. 191. 197.

[4]) Dresser Math. Isagoges Pars II. 579—581. Hübner Cseheknek mondja. Lazius és Buzelinus keleti Franconiából telepíti a krajnai földre.

[5]) Forgách Fr. Commentarii 318. Rajcsányi Mss. Geneal. I. 14. Wagner, Analecta Scepus IV.

mert 30 év mulva másik Ungnád (I. D á v i d) nyert magyar honfiusítást, kinek ága Weissenwolf gróf néven ott kün máig él.

Lássuk a családfát [1]) lehozva a mult század harmadik tizedeig:

[1]) Hoheneck, Geneal. und hist. Besch. d. Erh. Österreich. Passau, 1732, II. 766. — Hübner Joh. Genealogische Tabellen. Leipzig, 1728. III. Bd. 667—669.

Helmhard, *ki az előbbi lapon.*
sz. 1685. † 1702.
cs. k. tit. tan.
(1. gr. Althan M. Zsuzsi
2. hzg. Porcia Fáni
3. gr. Lengheim M. Erzse)

1-t. M. Erzse (1. gr. Althan Mih. 2. gr. Cavriani Károly)
Mihály-Vencz. sz. 1658. † 1678. (gr. Montecucoli Ernesztina)
M. Ernesztina (hzg. Trautsohn János)
2 t. Leopold †
József-Antal † 1692.
M. Józéfa (gr. Enck-voirt Ven.)
Ferencz Ferdinand (gr. Lamberg Franciska 1701-től)
M. Jozéfa (hzg. Trautsohn János-Vilm.)
3-t. József cs. kamar. 1719. (gr. Stahremberg Mária)
cs. k. kam. 1717. (gr. Pálffy M. Anna)
Mária (gr. Galler)

Erzse. Dávid. Ferencz Quidobald 1726. Fáni. Alajos.

Erzse 1726. Antal.

A családfán álló III. Jánosnak fia Kristóf volt az, ki szintén hazánkba beszármazván, itt a temesvári hős Losonczynak egyik leányát Annát vette nőül; [1]) ez összeköttetésnél fogva birtokokhoz jutva, 1576-ban Eger vára kapitánya, [2]) majd 1578—1583-ig horvátországi bán, [3]) midőn helyébe veje Erdődy Tamás lőn, ki leányát Ungnad Anna Máriát birta nőül, a kitől származott utódai atyjoktól az anyai örökséget országgyülésileg követelték. [4])

Más oldal-ágból származván a táblán látható Ungnad I. Dávid, miután reá az Ádám által 1563-ban nyert honfiusítás nem háromlott, ő pedig Miksa király korában 1572-ben, és ismét 1574—1578. török követséget viselt, majd a cs. hadi tanács elnöke volt, 1593. évben az országgyülés által a 23. törv. czikben magyar honfiusítást nyert. Meghalt Kassán 1600-ban. Ennek unokája (*lásd a táblán*) II. Dávid udvari kamarai alelnök, biztos Kassán, 1646-ban a család ősi nevén (mit iratik) Weissenwolfi grófságra emeltetett; [5]) és innen utóbb, valamit jelenleg is a család leginkább a Weissenwolfi grófi né-

[1]) Lehoczky Stemmat. I. p. 420. — Hübnernél nem Losonczy, hanem Lasanszky Anna áll, de ez szokásos tévedés lehet.
[2]) Istvánffy Hist libro XXV. 1685. évi kiadás 381.
[3]) Kerchelich Hist. Eccl. Zagrab. p. 171. Feszler Gesch. VII. 225.
[4]) 1622. évi 69. törv. cz. és Catalogus Mss. Bibliothecae Nationalis Hung. Széchenyiano regnicolar. I. 549. — Rajcsányi Mss. deduct. I. 14
[5]) Hoheneck id. h. II. 774.

ven lett ismeretes. Ezen II. Dávidnak egyik unokája József a mult század elején erdődi grófi Pálffy M.-Annát vette nőül.

A család jelenleg Weissenwolf néven Austriában és Galicziában lévén honos, nem ide tartozik róla többet elmondanunk.

Tájékozásúl a most élők családfája itt következik:

Ungnad von Weissenwolf
N.

Ferdinánd.	Francziska sz. 1773. (hzg. Kaunitz Alajos)	János sz. 1779. cs. k. kam. ezredes (gr. Breuner Zsófia)	Pál-Ipoly sz. 1780. cs. k. kam. katona (gr. Stadnicka Teréz)
M. Anna sz. 1795. (gr. Eszterházy Bálint † 1838.)			Guidobald sz. 1817. (gr. Krasicka Hedvig)
		Konrád sz. 1855.	M. Henriette sz. 1862.

A család czímere négyfelé osztott paizs, az első vörös udvarban fehér farkas (a családnévre Weissenwolf vonatkozólag) ágaskodik; a 2. és 3-dik kék udvarban arany várfal látható; a 4-ik kék udvarban két egymással háttal összefűzött fehér vadász-eb hátulsó lábaikon állva láthatók. A paizs fölötti sisak koronáján három koronás sisakon 1. a fehér farkas, 2. sasszárnyak és elefánt-ormány, és 3. két vadász eb szemlélhetők stb.

Ungi család. Nógrád vármegyében Erdő-Tarcsa udvartelki helységben lakos és birtokos. Czímeres nemeslevelét közösön, a szintén azon helységben székelő Fejér családdal együtt kapta 1648. febr. 6-án névszerint Unghy Péter. Czímerök is közös. (*Lásd Fejér cs. e munka IV. köt. 135--136. lap.*)

Nógrád megye nemesi összeírásai [1]) szerint: 1684-ben éltek Ungi Benedek, János, Péter és Mátyás, kik a nemesi fölkelésben személyes részvételre írattak össze.

1705-ben szintén a nemesi felkelésre összeírattak Ungi Mátyás, ki fia által, Mihály, ki fogadott ember által, Pál személyesen, András és Benedek fogadottak által veendettek részt a fölkelésben. Ugyan azok 1711-ben mint a Rákóczy forradalom alatt hűségben honn maradtak jegyeztettek fel.

[1]) Nógrád megyei Protocol.

1732-ben a nemesi vizsgálatkor a család kétségtelen nemesnek ismertetett, valamint 1734-ben is.

Az 1755. évi nemesi összeírás Tarcsán találta az Ungi családból idősb és ifj. Pált, idősb, középső és ifj. Mihályt, és id., köz. és ifj. Pétert, Ferenczet, Andrást, Jánost és Istvánt, öszszesen tizenkét személyt.

A család nagyobbára erdő-tarcsai ősi fészkében maradva, nagyobbára szerény és osztályok által különben is leapadt birtokrésze művelésével foglalkozik. 1842-ben közülök Ungi Tamás Nógrád megyei tiszteletbeli Esküdt lett.

Ungur család. (Nádasdi) Hunyad vármegye kihalt régi családa, melyből Felső-Nádasdi Ungur nemesember Hunyad megyei Felsőnádasdi birtokrészére 1447-ben Hunyadi János M. orsz. kormányzójától uj adományt nyert. [1])

Ezen Ungur (vagy Hungur) fia volt Felső-Nádasdi Péternek, és 1457-ben felső-nádasdi részjószágára, melyet már ősei is békével birtak, V. László királytól uj adomány mellett beiktató parancsot kapott. [2])

Nevezett Ungur-tól a család Ungur-nak neveztetett. Így neveztetik már a család Mátyás királynak 1458. évi azon adomány levelében, melyben Hunyad megyei Nádasd helység felét (elszakasztván azt Hunyad várától) Nádasdi Ungur Jánosnak és testvéreinek Péternek és Sándornak adományozta, és annak folytán az erdélyi káptalanhoz reá beiktató parancsot adott; [3]) az oklevélben mondatik: *„fidelis nostri Johannis filii Ungur dicti de Nádasd“*. [4]) és továbbá: *„memorato Joanni Ungur dicto de predicta Nádasd et per eum Petro similiter Ungur dicto pariter et Sandrino fratri carnali.“*

Nevezett nádasdi Ungur János 1462-ben Szatmár megyében P.-Daróczon és Homok helységben is kapott Drágffy Miklóssal kir. adományt. [5])

A család — úgy látszik — a XVII. században halt ki.

Ungváry család. Abauj, Szabolcs, Zemplin vármegye nemes családa. Abauj megyéből Ungváry János mint kir. kincstári ügyész

[1]) Gr. Teleki, Hunyadiak kora X k. 196.
[2]) Ugyan ott X. köt. 343.
[3]) Ugyan ott X. 587. 588.
[4]) Most oláhosan „N a d a s t i a.“
[5]) Szirmay, Szatmár várm. II. 199. 284.

Krassó megyébe telepedve, Abauj megyétől 1837. octob. 12-én nyert bizonyítványát Krassó megyében 1838. april. 23-án hirdetteté ki. Utóbb 1850. után Szatmár városi lakos lőn.

Szabolcs megyében birtokos a család Fejértón, [1])

Zemplin megyében 1730-ban birt Ungváry család Barancs helységben, e század elején Hegyi helységben. [2])

Unverzagt család. Unverzagt Farkas és fia az 1600. évi országgyülésen nyert magyar honfiúsítást. [3])

Upory család. (Upori, kihalt.) Az Akus nemből (genus) eredt. 1435-ben élt Upori Imre. [4]) Nevezetes tagja volt a családnak Upory László 1461-ben Szapolyay István felső Magyarországi főkapitány mellett alkapitány.[5]) Zemplinben birta többek közt Gellényes és Abara várkastélyt. [6]) Maradt leánya Borbála, Czékei Jánosné, kinek leányát Czékei Zsófiát Dobó Domokos vette nőül, és így lőn a Dobó család az Uporyak örököse.

Ez Upory-t tévedve számítá ősei közé az Apor család. [7])

Uray család. (Urai) Szatmár vármegyének egyik legrégibb ős nemzetsége, mely azon megyében a most is birtokában lévő Ura nevű falut, melyről vezeték- és előnevét vette, mint mondják — az első foglalás óta birja.

Már a XIV. században találjuk e helység birtokában az Uray család több tagját, midőn 1347-ben Miklós nádor előtt Szatmár és Ugocsa vármegye közgyülésén Uray Jakabnak fiát Pétert a többi urai birtokos Uray családbeliek, névszerint: Uray Jánosnak fia János, és ennek fiai János és Mihály, továbbá Uray Péternek fia Mihály, és végre Benedeknek fia István, nevezett Jakab fiát Pétert rokonuknak (patruelis frater) és urai ősi birtokosnak ösmerik. [8])

A család tagjai a legrégibb időtől kezdve Szatmár megyében hívatalokat viseltek.

---

[1]) Fényes M. orsz. geogr. stat. állapotja. IV. köt. 230. lap.
[2]) Szirmay, C. Ugocsa p. 118. 236. 378.
[3]) 1600. évi 29. törv. cz.
[4]) Szirmay, C. Zemplin not. top. 379.
[5]) Ugyan ott 105. 372. stb. Kaprinay, Diplomat. II. 475. 492. 498.
[6]) 1471. évi 29. törv. cz.
[7]) Apor Péter, Lusus Mundi stb. munkái.
[8]) Fejér, Cod. dipl. tomo IX. vol. 1. pag. 552.

Főszolgabirák voltak: 1575-ben Miklós, 1589—1592-ben Sándri, 1623—1636-ban Ferencz. [1])

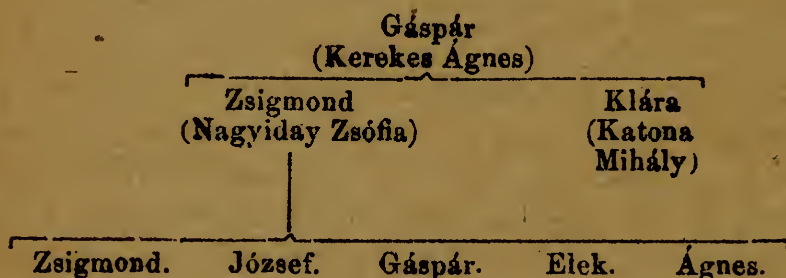
Alispánok: 1435-ben Tamás, 1648-ban Gáspár, 1721—24-ben László, 1784—1800-ban József. [2])

1560 ban Uray Albert másokkal Vitka és Kápolna helységek felébe adomány mellett beiktattatik. [3])

1578-ban Miklós, Sándri (volt sz. birák) és György Erdődön szöllőjökre felmentést nyertek. [4])

1590—1600. táján élt Uray Mihály, kinek neje szaniszlófi Báthori Istvánnak Parlagi Borától való leánya Báthori Zsuzsanna volt. [5])

A család teljes nemzékrendjét nem ismerjük, úgy látszik a múlt századból e század elejeig nyúlik a következő nemzékrend:

E század elején a család tagjai közül Zsigmond és Ferencz birt Csengerben, Györgyné Csenger Ujfaluban, Gáspár, Pál és István Veresmarton, Antal Vetésen. — Azon kivül Urán, Endréden, Győrteleken, Tyukodon, Szárazberken és Egriben. [6])

A család három főágra lévén oszolva, miután a családfát egészben, és így e mai három ág összefüggését sem ismerjük, közöljük a nemzékrendeket áganként, [7]) mint következnek:

---

[1]) Szirmay, Szatmár vármegye I. köt. 131—135.
[2]) Ugyan ott I. 128—129.
[3]) Ugyan ott II. 97. 98.
[4]) Ugyan ott II. 170.
[5]) Wagner Mss. geneal. Fam. Báthor.
[6]) Szirmay, Szatmár várm. II. 30—294.
[7]) Luby Károly közl.

Első ág.

Sámuel
(Majos N.)

Zsófia
(1. Bay Ignácz
2. Péchy Pál)

Bálint
volt alispán
és követ stb.
Várad ker. cs. kir. főisp.
báró lett 1864.
(1. ludányi Bay N.
2. ludányi Bay Anna)

Anna
(Vetéssy
Dániel)

Bálint gyermekei:

Klára
(Jékey Móricz)

Hulda
(Ilosvay
Sándor)

Endre
Szatmári alisp.
1861.
(ipi Vályi Otil)
— Sándor. Leona.

Gyula
(Iklódy
Hermina)
— N. N.

Kálmán.

Ilona
(Vályi
János
1861. képvis.)

Ez ágon B á l i n t egykor Szatmár megye alispánja és 1843-ban országgyűlési követe, 1850. után N.-Várad kerületi cs. kir. főispán, és cs. k. fő törvényszéki elnök, udvari tanácsos, és szent István-rend kis keresztes vitéze. Mondják, hogy a fő törv. széki elnökséget csak addig viselé, míg a magyar nyelvet kerületében fentarthatá, utóbb nyugalmaztatott. 1864. dec. 9-én mint a szent István-rend lovagja e rend szabályainak értelmében díj nélkül utódaival együtt báróságot nyert.[1]) Fiai közül E n d r e 1849-ben Szatmár megyei fő szolgabiró, 1861-ben választott alispán.

Második ág.

György
(lekcsei Sulyok Julia)

György
(Makó Veronika)
— Antal
(Potor Erzse)
— Berta. Vilma.

Ambrús
1832—40.
szatmári szbiró
(n.-váradi
Tóth Teréz)

Károly
(Papp
Ágnes)
— Elek.

Bora
(Makó
Károly)

Teréz
(Molvay)

Ambrús gyermekei:

Emilia.

József
ügyvéd
N.-Károlyban
(Brandl Ida)
— Irén.

János
ügyvéd
(Révész
Erzse)
— N.

Janka
(Krasznay
Ádám)

Ábrahám
segédbiró
ügyvéd
(Szabó Emma)
— Margit.

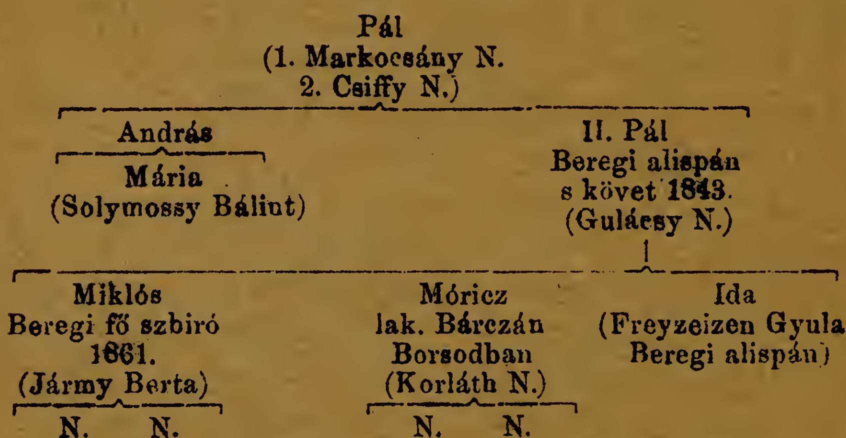
Ez ágon A m b r ú s 24 évig Szatmár megyei tisztviselő, 1832—40-ben szolgabiró volt. Fiai közül J ó z s e f 1849-ben a 73-ik honvéd

[1]) Sürgöny, hivat. lap. 1864. (dec. 23.) 293. szám.)

zászlóalj századosa, utóbb Nagy-Károlyban ügyvéd, János szintén ügyvéd, Ábrahám volt segédbiró, utóbb ügyvéd.

Ez ághoz tartoznak még idősb József és Tamás laknak Tyukodon, Antal 1845 ben volt esküdt, lakik Simában, Imre Angyalosban, Menyhért 1861-ben megyei biztos Urában, mindnyájan birtokosok.

Harmadik ág.

Ez ágon második Pál Bereg megyének több évig 1848-ig első alispánja, 1843-ban országgyülési követe. Fiai közül Miklós 1861-ben Bereg vármegye választott fő szolgabirája, Móricz lakik Borsod megyében Bárczán.

Ez ágból való Károly, lakik Ér-Endréden, egykor ügyvéd és cs. kir, segédbiró. Első neje Balogh, a második Teleky leány. Gyermekei vannak. Leányai Róza Gyulay Antalné.

Zemplin megyében e század elején birtokos az Uray család Gesztelyben. [1])

Ugocsa megyében e század elején Uray Zsigmond birtokos Rákóczon és Batáron. [2])

Szabolcs megyében is van Uray nevü család, mely Bujon birtokos, de a Szatmár megyei Uray családdal nem egy eredetü.

Urbán család. (Beharfalvi) Liptó vármegye nemes családa, melyből egy ág leszakadt Nógrád megyébe is, hol András 1755-ben Nagy-Kürtösön birt és lakott. Ugyan akkor Nógrád megyében Sza-

---

[1]) Szirmay C. Zemplin not. top. 227.
[2]) Szirmay C. Ugocsa pag. 89. 172.

kalban laktak a nemesi összeirás szerint Urbán Mátyás, Imre és András.

Zemplin megye szintén nemesei közé számítja az Urbán családot. [1])

Arad megyében a nemesség sorában áll József és annak fia Gyula. [2])

Tán szintén ezen család ivadéka volt Urbán Ignácz is, ki az 1827. évi országgyülésen a porták összeirására küldetett ki. [3])

Urbánfalvy család. Szepes megyében élt a család a XIV. században. 1385-ben éltek Pálnak fia Miklós, és ennek fia István és Colinnak fia István, [4]) az Usz családból, *lásd Usz cs.*

Urbanovics család. Urbanovics Pál sárfői póstamester 1766-ban M. Terézia királyasszony által nemesitetett meg. [5]) Czímere következö: a paizs balról jobbra húzott vonal által rézsutosan vörös és kék udvarra oszlik, az előtérben hármas zöld halom középsöjén fekete holló áll, csőrében drága köves arany gyürüt tartva, és mellén arany nyillal átütve. A paizs fölötti sisak koronáján egyfejü fekete sas áll arany lábakkal. Foszladék jobbról aranyvörös, balról ezüstkék. [6])

Urbanovszky család. (Urbanói és benyói) Trencsin vármegye legrégiebb családainak egyike, mely a Benyovszky családdal egy törzsből ered, mint ezt e munka I. kötet 304. lapján említettük.

Trencsin megyében az ösi fészekben a nemesi összeirások szerint találjuk 1736-ban Lászlót és fiát Istvánt, azután Jánost, Mihályt, ifj. Jánost és Miklóst, kik ekkor nemességöket igazolták.

1748-ban Benyón laktak László és János.

1768-ban ugyan ott Mihály, Miklós, György, Albert és János, és ennek fiai: András és István, továbbá Kristóf fiával Józseffel, ugyan akkor Hliniken György és fiai János és György.

1803-ban Hliniken laktak Albert és Jánosnak fiai József és Gáspár, Urbanón laktak: János, Károly, Tamás,

---

[1]) Szirmay C. Zemplin not. top. 118.
[2]) Arad vármegye jegyzökönyve.
[3]) 1827. évi 7. törv. cz.
[4]) Fejér Cod. dipl. tomo X. vol. 1. p. 264.
[5]) Collect. heral. nro. 161.
[6]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

Dávid és Kristóf és ennek fiai: József és Antal, valamint Mihály és Ferencz és István fiaival és János egy maga. Végre

1837 ben Hliniken székeltek id. és ifj. András, és ennek fiai Pál és Péter, azután Albert, továbbá Jánosnak örökösei u. m. József fiával Lajossal, Gáspár fiaival Jusztin, Erneszt és Móriczczal; — Urbanón pedig laktak: János, Károly, Tamás, Dávid és Kristóf, ez utóbbi József és Antal fiaival, nem különben Antalnak fia Urbán, továbbá Mihály és ennek fiai István Ferencz és János. Végre János egyedül.

1818-ban nemesi bizonyságot nyert Nyitra megyében lakó József. [1])

Az elé adottakból csupán a hliniki àgnak családfáját ismerjük, mely következő:

- György, Hliniken 1768.
  - János, 1803. (Morvay Bora)
    - József, 1837.
      - Lajos, 1837.
    - Gáspár, 1837.
      - Jusztin. Pest várm. alszol. biró 1845.
      - Erneszt, 1837.
      - Móricz. 1837. 1861. Trencsin m. képviselő.
  - György, 1803.
    - ifj. András, 1837.
      - Pál, 1837.
      - Péter, 1837.

Ez ágon Gáspárnak fiai közül Jusztin 1845-ben Pest megye alszolgabirája volt.

Móricz 1861. Trencsin vármegyei képviselő.

E családból 1844-ben a helytartóságnál szolgáltak János és Ferencz.

Urbánszky család. Ebből Urbánszky Ferensz 1822-ben F.-Ludányban Nógrád megyében plébános volt. Czímere a paizs udvarában két egymással szemközt vívó magyar és török lovas; a paizs fölötti sisak koronájából első lábával kardot tartó oroszlán emelkedik ki.

Urbányi család. Zólyom vármegye nemes családa. Ősi fészke

---

[1]) Szontagh Dán. közl.

Breznó-Bánya szabad kir. város. A család egyik ágából Urbányi András 1647. évi jun. 3 án sógoraival a hajniki Bezzegh családdal [1]) együtt kapott czimeres nemes levelet. Ez ágból volt János, ki 1672-ben mint ügyvéd Nógrád megyében is működött.

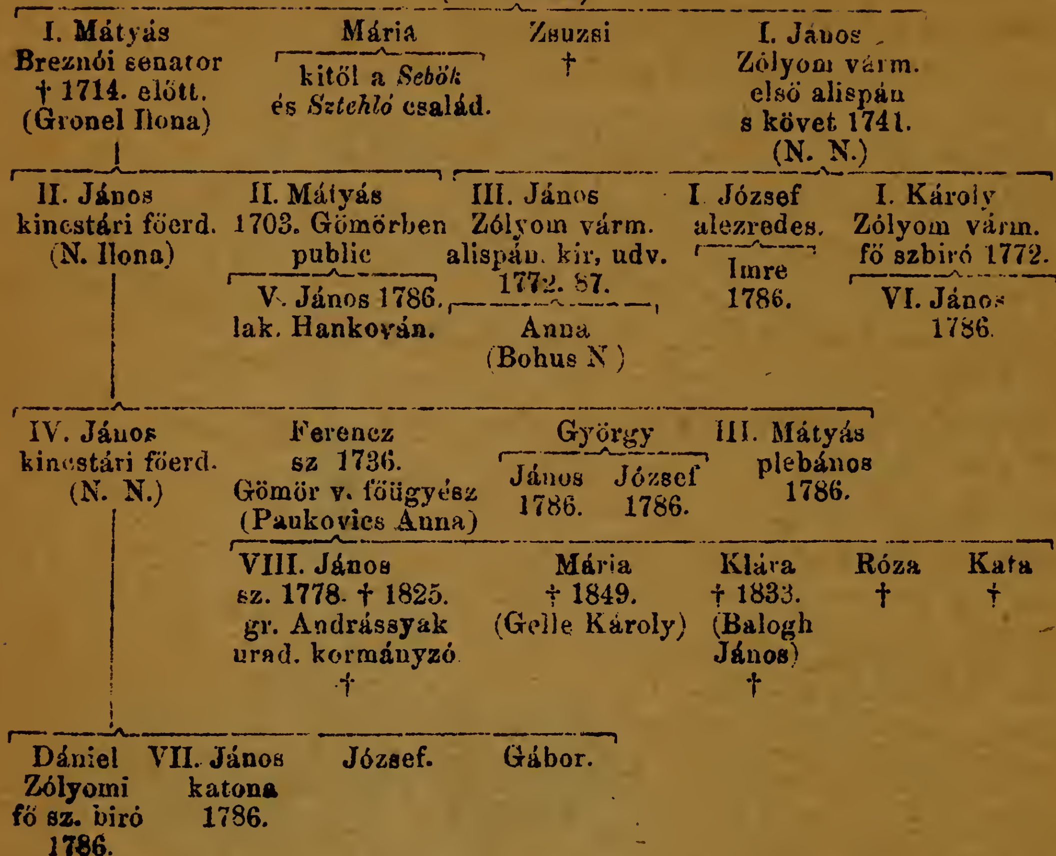
A család másik ágából, mely a kath. vallásra tért, és elődei Breznóbánya szabad kir. városánál előkelő tanácshivatalokat viseltek, származott Urbányi András, ki a XVII. század végén a Besztercebányai cs. kir. kamaránál Benyuson az erdőszet fő felügyelője volt, és a kir. kincstárnál szerzett érdemei tekintetéből Zólyom vármegye közönségének, gróf Erdődy György, gróf Löwenburg Jakab, és Mayer Benedek Theobald kamarai gróf ajánlatára I. Leopold királytól maga s neje Zsuzsanna, továbbá gyermekei Urbányi I. Mátyás, I. János, Mária és Zsuzsanna és ezek utódai számára 1701. febr. 20-kán Bécsben kelt czimeres nemeslevelet nyert, mely azon évi május 20 án Zólyom vármegye közgyűlésén kihirdettetett.

A család czímere — mint itt a metszvény mutatja — a paizs kék udvarában zöld hegy tetején emelkedő zöld fenyőfa, fölötte két oldalról két arany csillag ragyog. A paizs fölötti sisak koronájából szintén hasonló fenyőfa emelkedik föl, derekánál keresztbe téve két arany nyelü fejsze látszik. Foszladék mindkét oldalról aranyvörös, kékkel vegyítve.

I. Andrástól kezdve a családfa következő:

[1]) E munka II. köt. 91, és 92. lapján hibásan van a Bezegh család két családra osztva, miután az egy család, mely a Hajnikra szóló adományt az armális nyerése után később kapta.

I. Andrásnak két fia I. Mátyás és I. János, és két leánya Mária, kitől leányágon a ns. Sebők és Felső-Sajón a Sztehló család eredt, és Zsuzsanna maradtak.

I. Mátyás Breznó-Bánya sz. kir. város jeles törvénytudós tanácsnoka volt. Neje Gronel Ilona, ivadéka azon helybeli családnak, melyből Gronel Jakab többször követséget viselt, és nevezetesen 1683-ban a Tököly forradalom után a császári biztosság előtt Breznó b. város részéről a hódolatot letette, [1]) ugyan e város részéről jelen volt 1707-ben az evang. rozenbergi zsinaton. [2]) Urbány I. Mátyás és neje 1714-ben már nem éltek. Fia kettő maradt: II. János és II. Mátyás, ki

[1]) Kaprinai Mss. tomo X. p. 410.

[2]) Acta Synodus Rosenbergensis. — E családból Gronel Simon 1563-ban már Breznóbánya város esküdt tanácsnoka, továbbá Gronel Jakab Zólyom megyei sz.-Andrási fi, 1722 ben a nagyszombati iskolában tüntetté ki magát. Lásd Quinque Lustra Georgii Lippa Tyrnav. 1722. a Promotorok között.

Gömör megye előtt már 1703 ban hirdetteté nemességét. [1]) Ennek fia V. János 1786 ban Hankován anyai birtokán élt.

II. János a kincstári hivatalban nagyatyjának I. Andrásnak utóda lett és N. Zsuzsanna nevü nejétől négy fiát nemzett: IV. Jánost, I. Ferenczet, Györgyöt és III. Mátyást. Ezek közül IV. János atyját követé a kincstári hivatalban és négy fiút hagyott maga után: 1. Dánielt, ki 1786-ban Zólyom vármegye főszolgabirája volt, 2. VII. Jánost, ki 1786-ban katona volt, 3. Józsefet, és 4. Gábort, 1786-ban tanulókat. Ezek ágából eredt azon Dániel is, ki e század másod tizedében Zólyom megye főjegyzője volt. — Ezen ág ivadéka a Zólyom megyében most élö Urbányi József is, ki Zólyom vármegyének 1832-ben már rendszerinti esküdtje, 1833—1837, alszolgabirája volt, 1840—1849. és jelenleg ismét 1862-től számvevője.

Györgynek 1786-ban éltek fiai János és József.

III. Mátyás papi pályára lépvén, mint plébános halt meg.

I. Ferencz szül. 1736. jul. 1-én Zólyom megyei Valaszkán, elvégezvén Egerben a jogot, és ügyvédi vizsgát tévén, miután 1772. jul. 28-án Zólyom megyétől kivett nemesi bizonyitványát Gömör megyében azon évi sept. 25-én kihirdetteté, azon megyében megtelepedvén, megyei ügyészséget vállalt és e pályán mint al- majd megyei főügyész 1771—1784. évig szolgált, utóbb mint táblabiró szerepelt. Nejétől senkviczi Paukovics Annától (Paukovics András Gömör megyei fő jegyző leányától † 1818.) egy fia VIII. János, és négy leánya 1. Mária Gelle Károlyné, meghalt Nógrád megyei Horpácson 1849. sept. 11-én; 2. Klára ramocsaházi Balogh Jánosné mhalt 1833. 3. Róza és 4. Katalin Rozsnyón haltak el.

VIII. János Rozsnyón szül. 1778. jan. 16 án, letévén 1799. mart. 1-én az ügyvédi vizsgát Pesten a kir. tábla előtt, Gömör és több megye táblabirája és gr. Andrássy István és özvegye javai és jogkormányzója lett. Meghalt nőtlenül 1825. jun. 21-én Rozsnyón. Benne I. Ferencz ága kihalt.

A másik ágat az impetrator I. Andrásnak ifjabb fia I. János alapitá. Ez kitűnő tehetsége miatt Zólyom vármegye első alispánjává választatott, és az volt hosszú ideig; egyszersmind a hires 1741. évi országgyülésen azon megye követe, [2]) Mária Terézia királykoronázá-

[1]) Protoc. C. Gömör anni 1703. pag. 98.

[2]) Kolinovics G. Nova Hungariae Periodus pag. 662. és Lehoczky Stemmat. I. 221. ott a 222. lapon már hibából Györgynek írva.

kor a RR. táblájától a Ferenczések templomának kapuja elé rendelt országos küldöttség tagjáúl választva.[1]) 1751-ben szintén követ volt.[2]) 1741-ben Holecz Márton magszakadtán N.-Szalatnyán Oszik Osvald nevű, Zolnán Gyürky Benedek magvaszakadtán Palojtay Péter nevű, és végre Ocsován Engler Dora magvaszakadtán Hlabovszka nevü három nemes curiára adományt nyert.[3]) Nejétől három fia maradt: III. János, I. József és I. Gábor.

III. János előbb katonai pályán szolgált, azt mint kapitány oda hagyván, Zólyom vármegyének főszolgabirája, már 1771-ben másod alispánja volt, 1780. táján pedig kir. udvarnoknak neveztetett, élt még 1787-ben is. Lakott Dubraván. Egy leánya maradt Anna pethőfalvi Bohusné.

I. József a hadipályán szerepelt, és mint alezredes esett el 1786. előtt. Egy fia volt Imre.

I. Gábor szintén Zólyom megyénél hivataloskodott, és 1772-ben főszolgabiró volt.

A család neve némely nemes leveleiben Urbány alakban van írva, de a család nagyobbára a kiejtés határozottabb volta miatt Urbányi-nak írá magát.

A család más ágából eredt azon Ferencz, kinek leánya Anna-Mária 1760-ban Tajnay Andrásné volt; valamint azon Urbányi János, ki 1754 ben mint pap, a nagy-szombati akadémiában a szentirás tanára volt.

E család ivadéka volt azon Urbányi Ádám is, ki Zólyom megyéből eredt, és 1775-ben mint növendékpap a pesti fő papnöveldében tanúlt; utóbb 1821-ig mosóczi plebános volt, meghalt nyugalmazva és mint jubilált miséspap Priekopán 1833. mart. 11-én.

Szintén e család más ágából eredhetett azon Urbányi Julianna, ki e század elején Sztachó János Bihar megyei szolgabiró neje volt.

Urházy család. Ősi fészke Pest vármegyében N.-Körös városa, hol a XVII. század folytán a város előkelőbb és legvagyonosabb családai közé tartozott. Ez időben éltek a családból Urházy János, ki második nejével Fekete Zsuzsannával és fiokkal I. Andrással, továbbá testvérével Urházy Péterrel és ennek neje Csúty Annával és ettől Mihály, II. János, Ilona és Orsolya gyermekeivel,

[1]) Kovachich, Solennia Inaugurationis pag. 210.
[2]) Lehoczky id. h. I. 222.
[3]) Sz. benedeki Convent Capsa H. fasc. 2. nro. 5.

és végre másik testvérével **Urházy Istvánnal** és ennek nejével Szemes Margittal érdemeik tekintetéből I. Leopold királytól 1671. dec. 20-án kelt czímeres nemes levelet nyertek, mely Pest, Pilis és Solt megyék közgyűlésen Fülek várában 1673. évi mart. 7-én ünnepélyesen kihirdettetett. És ugyan ez alkalommal a megye közönsége előtt nevezett Urházy Péter személyesen megjelenvén, vármegyei esküdtnek választatott, és fel is hiteltetett. [1])

A család czímere — mint itt a metszvény is ábrázolja, — a paizs kék udvarában zöld téren álló arany búzakéve, mely fölött természetes szinü sas őrködik. A paizs fölötti sisak koronáján hasonló, mintegy repülésre készülő, sas áll, csőrében sarlót tartva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

A család megnevezett eldődei közül a három testvér legifjabbika: **Urházy István** 1674-ben Nagy-Körös városa hatóságánál mint esküdt tanácsnok hivataloskodott [2]) midőn egyszersmind Haszán szergi töröktül a misei pusztát bérlette; [3]) 1677 ben székbiróságot viselt; [4]) élt még 1686-ban is. [5]) Nejétől Szemes Margittól származott utódainak családfáját nem ismerjük.

Istvánnál kitűnőbb szerepet vitt bátyja Urházy **Péter**, ki vagyonos állásán kivül személyes kiváló tulajdonai által is tekintélyre emelkedett; és míg egy részről a török világban gyakran megszorúlhatott Körös városának gyakran hitelezett, [6]) úgy más részről a legzivatarosabb időben 1685-ben a város fő birói hivatalát is elvállalta. [7]) Innen történt, hogy hivatalos túlbuzgóságának folytán nemes Oláh János özvegyén ns. Kökény Ilonán, kit

---

[1]) Pest megye 1673. évi jegyzőkönyve 118. lap.
[2]) Török-magyarkori Oklevelek. Kiadta a m. t. akadémia II. 9.
[3]) Ugyan ott 13. lap.
[4]) Ugyan ott 41—44. l.
[5]) Ugyan ott 45. l.
[6]) Ugyan ott 19. 20. 59. stb. És Körös város levéltára.
[7]) Ugyan ott 126. És Balla Gergely N.-kőrösi Krónika 55. lap.

elzárstott, tett hatalmaskodása miatt nemesi kiváltság-sértő perbe is keveredett, [1]) és Pest megye a per lefolytáig a merész férfiú javait is czélszerűnek tartá lefoglaltatni. [2]) U. Péter a vád tárgyalására sem jelenvén meg, 1688-ban elmarasztaltott; azonban, utóbb 1691-ben Péter a vádpört a vármegye törvényszéke előtt barátságos egyezség utján semmisíteté meg. [3]) Csúty Margittol a már megnevezett és a táblán látható négy gyermeke volt, kik közül Mihály, az akkori ifjusági, úgy nevezett hős társaságnak tagja, egy lakadalom alkalmával 1685-ben (szintén atyja birósága) idejében egy terhes nőt véletlenül meglővén, egyház kirekesztéssel bűnhödött. [4]) Utódait azonban családfailag ez ágnak sem ismerjük, miután a török világban a család elszéledvén, most egyes ágainak tagjai Pest megyén (Kecskeméten) kivül Gömör, Közép-Szolnok, Fejér, Bihar megyékben, sőt Erdélyben is találhatók.

A legidősb testvérnek Jánosnak fia András, ki az 1671. évi nemesi levélben is előfordúl, ősi székhelyét N.-Köröst elhagyva, Gömör és Kis-Hont megyei Rima-Szombatba telepedett, és ott élt még hiteles okmány szerint 1733-ban is, és ott nemzé fiát I. Lászlót, ki 1749. után Rima-Szombat városából Közép-Szolnok vármegyébe Zilahra költözött és a mostani Közép-Szolnoki zilahi ágnak alapítója lett. Ennek fiai II. László, Mihály és András, kik Hont vármegyétől 1792. febr. 12-én vették ki nemességökről szóló bizonyítványukat, és az elveszvén; 1813. évi május 3-án nevezett II. László, ugy Mihálynak fia József, és Andrásnak fiai Sámuel és András Hont megyétől újra kivévén nemesi bizonyítványukat, azt azon évi aug. 9-én Közép-Szolnok megyében is kirhirdetteték.

I. Lászlónak fia volt Sándor, kinek fia György n. dobai ref. lelkész és K.-Szolnok megye táblabirája, nemességét fiai részére is nevezett megyében 1844. nov. 15-én kihirdeté. Nejétől Kemény Teréztől, ki 1860. mart. 24-én halt meg, a táblán látható fiai közül György, (szül. 1823. Tokajban, honnan anyja származott) ifjú korában az irói pályára lépett, 1849-ben magyar huszár százados, 1861-ben Közép-Szolnok megyei Zsibói kerületének képviselője a pesti országgyűlésen, 1861-ben a m. akademia tagja, és jelenleg „A Hon“ politikai lap szerkesztője.

---

[1]) Török Magyarkori Oklevelek. Kiadta a M. t. akadémia II. 190. l.
[2]) Ugyan ott 159. lap.
[3]) Ugyan ott 192 l.
[4]) Ugyan ott 130. l.

A család nemzék rendje ez:

Urházy N.

János 1671. (2. Fekete Zsuzsi) — Péter Körösi főbiró 1671—1691. (Csúty Anna) — István Körösi tanácsos 1641. 1686. (Szemes Margit)

János gyermeke: András 1671. 1738. Rima-Szombatba telep.

Péter gyermekei: Mihály 1671. 1685. — János 1671. — Ilona 1671. — Orsolya 1671.

András gyermeke: János R.-Szombatban 1749.

János gyermekei: I. László Zilahra költöz. — N.

N. gyermekei: Ferencz — János — Mihály Rima-Szombatban 1792.

I. László gyermekei: I. Sándor. † 1792 előtt. — Mihály sz. 1759. pub. 1792. — János sz. 1763. † — II. László sz. 1770. pub. 1792. 1813. Zilahon. † — András sz. 1774. public. 1792.

Mihály gyermeke: József 1813.

András gyermekei: Sámuel 1813. — András 1813.

I. Sándor gyermekei: II. Sándor sz. 1790 — György szül. 1792. N.-Dobán r. lelk tbiró (Kemény Terez † 1860.)

György gyermekei: György 1861. zsibói képviselő szerk. Pesten. — Károly † — Antal. — Ferencz † — Teréz (Dienes József) — Róza † — Ilona (Träger Kár.) — Amália. stb.

Uriel család. Uriel Ferencznek fiai 1550-ben Zaránd megyei Kis-Kakuczára kir. adományt kaptak. [1])

Urik család. Urik András Makó város jegyzője 1765. sept. 11-én M. Terézia király asszonytól kapta czímeres nemes levelét. [2])

Czímere harántosan kétfelé osztott paizs, az alsó arany udvarban vörös oroszlán ágaskodik, a felső kék udvarban fehér hattyú áll, félemelt jobb lábával kivont tollat tartva, fölötte jobbról és balról arany rózsa fej látszik. A paizs fölötti sisak koronáján pánczélos kar könyököl, kivont kardot villogtatva. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös. [3])

A család nemességét 1792 april. 30-án Krassó megyében is kihirdetteté.

Uriszovics család. Trencsin megyei czímerleveles nemes

---

[1]) Liber Reg. folio 110.

[2]) Collect. herald. nro. 162.

[3]) Adami Scuta gentil. tomo XIII.

család. A nemességet Uriszovics máskép Berdóczy Miklós kapta és azt 1662-ben Trencsin megyében kihirdetteté. Utóbb nyoma Trencsin megyében nincs, bizonyára tovább költözése miatt. Egyébiránt a Vrisovich vagy Vrichevich családdal azonosnak tartatik.

Bizonyosabb az, hogy e Miklós törzse a Korodínyi családnak is, mely máskép Berdóczy-nak neveztetett.

Ursin család. Közűlök Farkas és Ádám gróf 1687-ben magyar honfiusítást nyert. [1] *Lásd Blagay cs.*

Ursini család. Mellék neve a dvoreczi Koncsek családnak. *Lásd Koncsek cs.*

Ursini család. Másik ismert neve a Blagay grófoknak, *lásd Blagay cs.*

Ursziny család. A Medveczky család egyik ágát képezi, mint e munka VII. köt. 388. és 390. lapjain eléfordúl. Ezek utódai Eperjesen, Csetneken, és Békes megyében székeltek. Az eperjesiek utóbb visszatértek régi család nevökhöz, az utóbbiak azonban most is e néven ismeretesek. [2]

Úry család. Szabolcs vármegye nemessége sorában áll, és ott Fejértón és Balkányban közbirtokos. [3]

Usaly család. Veszprém megyében virágzott család, 1564—1579-ben élt Usaly Balás, és birt Egyházas Görsönyben, továbbá Kapolnás-Takácsiban, mindkét helyen birtokát többekkel zálogba adván, az előbbit egy rokonának fogságsából kiszabaditására. [4]

1559-ben Usaly Péter fiai János Sáros megyei Keresztésen és Karácsony-mezőn és Zólyom megyei Kremnicsén, birtokot kapnak királyi adományba. [5]

Usaly Péter és László 1570-ben Verancsics Antal egri érsek szolgálatában voltak, az előbbi Érsekujvárott annak tisztartója. [6]

1601-ben Usaly László magba szakadtnak iratik. [7]

---

[1]) 1687. évi 27. törv. cz.

[2]) Szontagh Dán. közl.

[3]) Fényes M. ország geog. stat leírása IV. köt. 230. 231.

[4]) Csornai Convent Prot. 3. fol. 6. Nro. 14. anni 1564. továbbá Prot. 2. fol. 15. nro 14. anni 1574. és végre Prot. 1. és 4. fol. 18. 19. nro. 28. 30. anni 1579.

[5]) Liber regius fol. 173.

[6]) Codex Veranchich az esztergomi könyvtárban.

[7]) Győri káptalan Capsa H. fasc. 2. nro. 10.

1639-ben Usali Pál többekkel Soprony megyei Sebeházan Zádori Mihály özvegyétől Győrfi Erzsébettől birtokot szerez. [1])

Ugy látszik — meg 1760-ban élt az Usaly család Pál személyében, midőn Győr megyei Enesei birtoka végett az Enessey család ellen tiltakozott. [2])

Usovich család. (Pethőfalvi) Nyitra vármegye birtokos családa, hol Petőfalvát most is birja. 1694-ben Usovich János nejével Lévay Erzsébettel Könyök puszta-részre adományt nyert. [3])

Nógrád megyében a múlt században 1755-ben birtokos Usovich Mózses, ennek fia György 1760-ban m. kir. testőr.

Nyitra megyében Ferencz 1790-ben és 1794-ben másod alispán, közben 1792-ben követ, tán ennek fiai: János szül. Könyökön 1791. maj. 17 én; azon megyénél kezdé hivatalos pályáját, 1825. sept. 26-tól ott első alispán 1832-ig, közben az 1825. évi országgyűlésen követ, 1833-tól m. kir. helytartói tanácsos, 1836-tól 1846-ig Esztergom megye főispáni helyettese, 1841-től egyszersmind a hétszemélyes táblabirája 1849-ig. Testvére

Sándor szül. Könyökön 1793. oct. 24-én, Nyitra megyének 1839—48. fő úti igazgatója és cs. kir. kamarás.

Pál birtokos jelenleg Petöfalván.

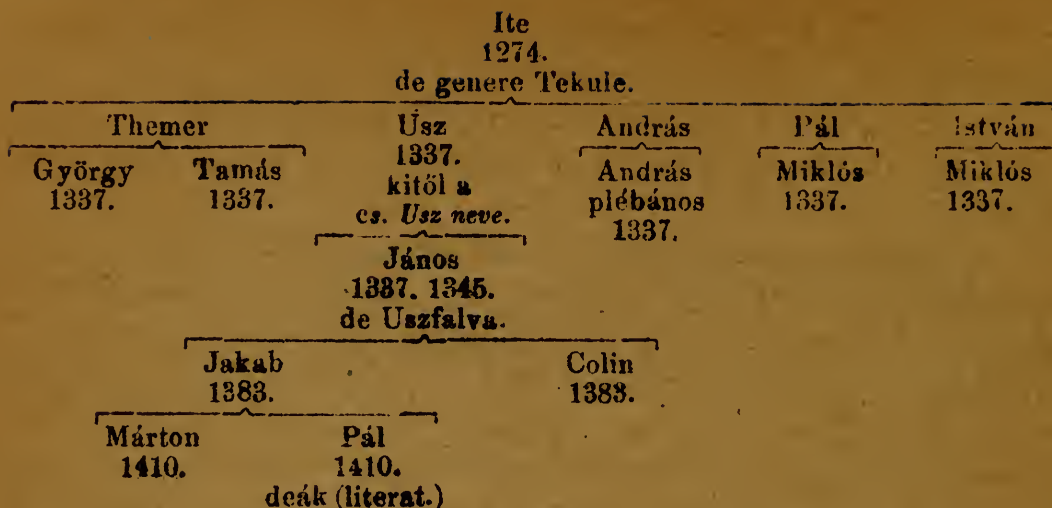
Eléfordúl a család neve írva Uzovich és Uzsovich alakban is.

Usz család. (Uszfalvi) Sáros vármegye legrégibb törzsökös családa, mely a vele egy eredetű Dobai, Gombos, Buzinkai, Roskoványi és Szentgyörgyi (Tamásfalvay, Pankotay, Salgói, Mocsolay, Olsaviczai, Fekete, Ternyey családokkal együtt a Tekule nemből (genus) származott, a mint ezt az 1337. évi osztály levél [4]) is igazolja, ma már csak a Dobai, Gombos, Roskoványi és Usz család maradván fel; a többi magba szakadt.

Az Usz család törzse Ite vagy Jute volt, ki 1274-ben élt, ettől nehány izen a családfa igy terjedt:

---

[1]) Győri káptalan Prot. anni 1639. folio 360.
[2]) Ugyan ott Prot. anni 1760. folio 546.
[3]) Liber regius folio 315.
[4]) Fejér Cod. dipl. tomo VIII. vol. 4. p. 258.

A család történetére nézve következő adatok említhetők;

János 1315—44-ben Sáros megye szolgabirájának iratik, és rokonával olsaviczai Úsz Miklóssal vivott párbajban esett el. [1]

1383-ban Jánosnak fiai Jakab és Colin Radoma és Peklen birtokról leveleiket a szepesi káptalan által átiratni kérik. [2]

1399-ben Jakab Sáros megy alispánja volt. [3]

1410-ben Jakab fiai Márton és Pál Pruchekmál birtokában megerősítetnek Zsigmond király által. [4]

1418-ban az Usz családból Pál és János a Hassaghi, delnei Kakas, Macsolay, Komlósy vérséges családágakkal Zsigmond királytól czímerlevelet kapnak. [5]

1430-ban él Zsigmond (literatus) deák. 1470 ben László szintén deák; ennek fia Lőrincz, szintén literatus, kit Buzlay Gergely és Miklós megölt. [6] Testvérei Péter és Tóbiás nemcsak megidézték a gyilkosokat, de meg is verték, miért javaik 1501-ben gergelylaki Buzlay Mózesnek adományoztatottak. Lőrincznek fiai voltak II. Lőrincz, ki a vád alól fölmentetett és Osváth, ki 1526-ban Mohácsnál esett el. [7]

1538-ban Bertalan Sáros vármegye szolgabirája volt. Fiai

---

[1] Potemkin, Sáros várm. 118. *De 1345-ben még élt*, Fejér Cod. diplom. IX vol. 1. pag. 340.

[2] Wagner dipl. Sáros p. 349.

[3] Potemkin id. h. 118 Lehoczkynál nincs meg.

[4] Wagner Dipl. Sáros p. 361.

[5] Fejér Cod. dipl. tomo X. vol. 6. pag. 141. és Wagner, Dipl. Sáros p. 373.

[6] Potemkin id. h. 119. és Wagner id. h.

[7] Ugyan ott.

János 1577—95. ügyvéd, Bálint Dersffy Ferencz főispán jószágai kormányzója.

1567-ben György Sáros várm. alispán. [1]) Fiai: Sándor 1567-ben ügyvéd, 1594. Sáros várkapitánya; és István, ki 1619-ben testvérével párbajt vív, mivel az javait Semsey Györgynek eladá.

1624-ben János Bálint fia, Szepesi várnagy, utóbb kamarai gróf. István 1637-ben Sáros vármegyei alispán és követ, 1644-ben Jeszenő-vár kapitánya, Rákóczy alatt szepesi kamarai tanácsos és 1649-ben Sáros vár kapitánya. Ennek fia III. István, Rákóczy udvarnoka 1661-ben, Rákóczy buktával javai lefoglaltatnak, de mint kettős szerepet játszott, azt visszanyeré 1679-ben. Ennek fia II. Bálint 1705—1732-ben Sáros megyei alispán és Kapivár parancsnoka, és Kapy Gábor veje, a várat erélyes védelem után 1709. jul. 9-án adá át Rákóczy híveinek. Testvérét Zsigmondot 1710-ben czéczei lakában rablók gyilkolták meg.

1663-ban Usz Sándor nejével iványi Fekete Annával Ung megyében Koromlyán birt, de azt elzálogitá Gyulaffy Lászlónak. [2])

1698-ban Usz Ferencz Nógrád megyei Kálnó helységre adományt nyert. [3])

1700-ban Usz Gábor, Zsigmond, Bálint és Erzsébet Zemplin megyei Abény felét kapják kir. adományban. [4])

1734-ben élt IV. István II. Bálint fia. 1755-ben V. János és László.

1770-ben Usz István a Tiszán inneni kerületi tábla birája volt.

1790-ben I. Antal, 1820-ban II. Antal.

A most élők közül Szilárd 1848-ban megyei irnok, most főszolgabiró, István jelenleg alszolgabiró.

Az eléadottakból a családfa egy része igy állitható össze:

László
1470.
literatus.

I. Lőrincz 1500. megöletett. | Péter 1501. | Tóbiás 1501.

(I. Lőrincz fiai:) II. Lőrincz 1501. | Osváth elesett 1526.

[1]) Potemkin id. h.
[2]) Regestrum Gyulaffianum a nzti Muzeumban fol. lat nro. 2340.
[3]) Liber regius folio 339.
[4]) Ugyan ott 598.

ismét:

Bertalan
1538. szbiró

- III. János, ügyvéd 1570.
  - IV. János, 1624. Szepesi várnagy
- I. Bálint, 1577—95. jog kormányzó
  - II. István, 1637—49. Sárosi alisp. és kapit.

György
1567. sárosi alisp.

- Sándor, 1594. Sárosi kapit.
  - I. István, 1629.
    - N:
      - III. István, 1661. Rákóczy udvarnoka
        - III Bálint, 1705. † 32. Sárosi alisp.
          - IV. István, 1734.
        - Zsigmond, † 1710.
  - György, 1619.

II. Bálint volt Sáros megyei alispán 1732-ben halt meg. [1])

Uszkay család. Bereg, Szabolcs vármegye nemes családa.

A mult században élt közülök Zsigmond, kinek Püspöky Zsófiától leányai Kata Dopsa Istvánné, Bora Kövér Károlyné voltak.

Uszkay György 1845—48-ig Bereg vármegye fő szolgabirája volt.

Utasy család. Heves vármegye nemes családai közé számítatik.

Utjesenich család. A Martinuzzi nevet hazánk történelmében nevezetessé tette György váradi püspök és kincstárnok János király és fia János-Zsigmond korában. [2]) Azonban neki csak anyai neve volt a Martinuzzi, atyjáról az Utjesenich nevet öröklé. Ennélfogva kell, hogy e családról az eddig felmerült hiteles adatokat ismerjük, bár mi legyen is állítva e munka IV. köt. 253. és köv. lapjain; mert azt az Utjesenich családról bebizonyitani nem lehet, hogy az, az ott közlött állítás szerint a Dobra nevü magyar nemzetségből eredt legyen, el eddig csak annyi tény: hogy a Fráter család leány ágon eredt Utjesenich máskép Fráter György püspöktől, és pedig úgy, hogy valószinüleg a Fráter családot alapító Fr. Pálnak anyja lehetett Utjesenich leány, az az György püspöknek valamely

---

[1]) Lehoczky Stemmat. II. 421.

[2]) Lásd Hatvani (Horváth) Mihály, Rajzok a magyar történelemből. Pest 1859. 81—462.

húga, és innen maradt rajta a püspök nagybátyjáról a Fráter név. Csak igy hitték ezt ez előtt is. [1])

Az Utjesenich vagy Utissenich család eredetileg Horvát országi kamicsáczi előkelő nemes volt, melynek ősei a viszováczi vár mellett a szigetbeli bernard-szerzetesek sírboltjába temetkeztek. A család mondailag a szegények iránti bőkezüségéről kapta az Utissenich (vigasztaló) nevet. Ismeretes volt Gergely, jeles katona, ki e családfát alkotá:

Utjesenich N.

Bartók	Gergely
1490.	(Martinuzzi Anna)

Miklós	Mátyás	Jakab	Ilona	György
†	†	elesett 1521.	(Draskovich-né)	váradi püspök † 1551.

Gergely és testvére Bartók miután számos gyermekeik lőnek, megosztozván, amaz Kamicsáczot kapta, Bartók Likkába vonúlt és Horvát országban szerepet vitt.

Gergely fiai közül Miklós és Jakab korán elhaltak. Jakab Belgrád védelmében 1521-ben esett el. [2])

Miután György váradi püspöknek sógoraiúl iratnak Mihályfi Tamás, és Perusich Gáspár is, [3]) lehet, hogy ezeknek feleségeik az Utissenich Bartók leányai voltak, és ennek leánya és igy unokahuga lehetett azon Utissenich leány is, kitől a Fráter család származott, és ki által a püspök nagybátyáról nevezett család a Fráter nevet is öröklé.

Ezen adatok szolgáljanak felvilágositásúl e munka IV. köt. 253. lapján a családi hiteles összeköttetésre nézve is.

Uza család. (Szászfai és Uza-panniti) Abauj vármegye egyik legrégiebb családja, melynek törzse Uza, kitöl nevét vette, IV. Béla király korában élhetett. Egyik fia Péter 1271-ben a nyulak-szigetebeli apáczákat tetemes adományokkal látta el. [4]) Másik fia Comes Tó-

---

[1]) Lásd Felső-Magyarországi Minerva 1827. évi foly. 2097. lap. és Tud. gyüjtemény 1820. évi foly. XI. köt. 87. lap.

[2]) Lásd mindezt Veranchich munkái, közli Szalay László, kiadja a m. tud. akadémia I. köt. 16—34. lap.

[3]) Gr. Mikó Imre, Erdély Tört. adatok. III. köt. 131. 159.

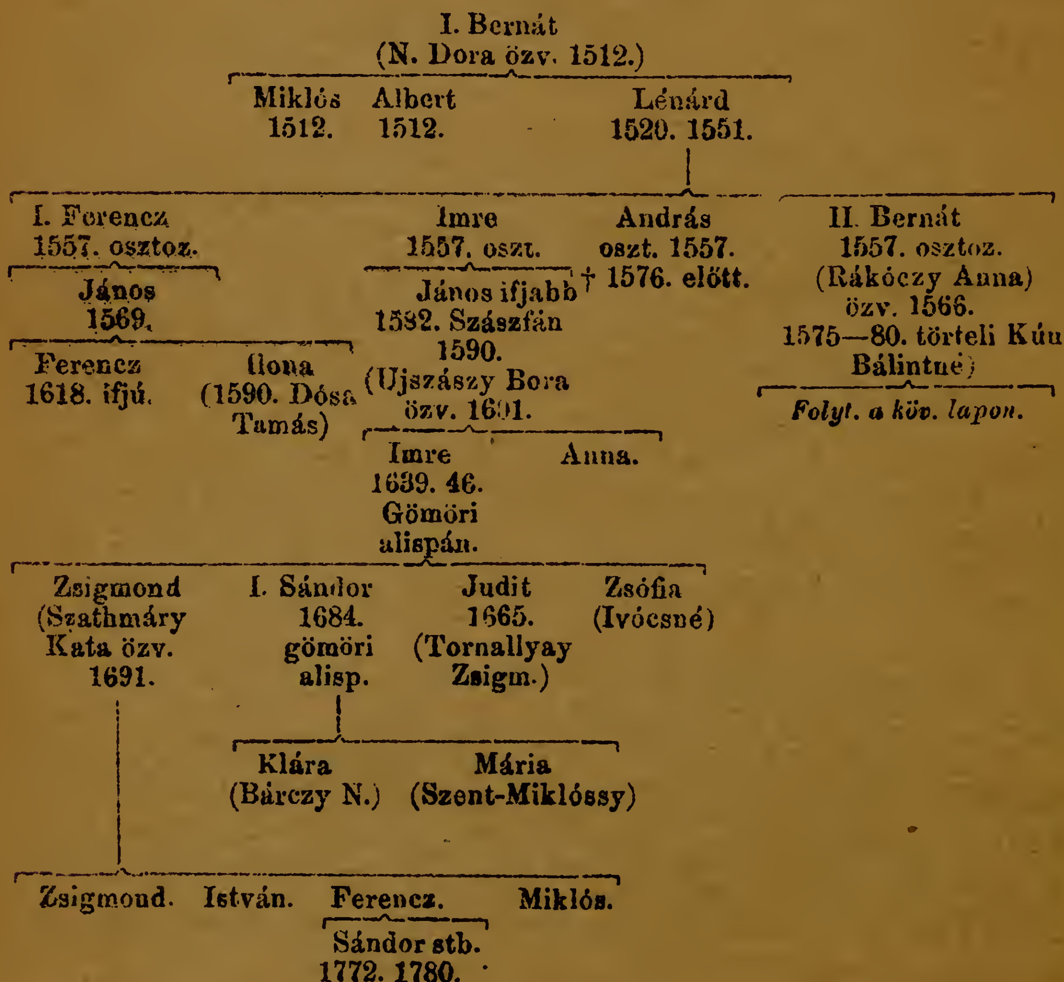
[4]) Lehoczky Stemmat. II. 421.

biás 1270-ben Sáros megyében Felső-Szilvára kapott V. István királytól megerősitő adományt. [1])

1311-ben élt Uza mester. [2]) 1415-ben panniti Uza Miklós (e genere Cumanorum) birta Oroszházát.[3]) 1476-ban élt Uza Antal.[4])

A XIV. század elején élt Uza Mihály, kinek fia György 1383-ban, ennek fiai György és Miklós.

Ezektől származott szászfai Uza Bernát, ki 1500-ban Abauj megyei Szászfára rokonaival együtt új adományt nyert. 1512-ben már csak özvegye Dorottya élt. Ettől a családfa a Leleszi Convent és Abauj megye levéltári adatai szerint következőleg jött le:

[1]) Lehoczky Stemmat. II. 421. és Fejér Cod. dipl. tomo V. vol. 1. p. 19.
[2]) Fejér, Codex dipl. tom. XI. p. 424.
[3]) Lehoczky id. h. 425.
[4]) Wagner Dipl. Sáros p. 71.

II. Bernát, *ki az előbbi lapon.*
1557. osztoz.
(Rákóczy Anna
özv. 1566.
1575—80. törteli Kún
Bálintné)

Tamás
1562—66.
† 1591. előtt
(Bárczay Erzse)

Zsigmond
1586 95.
† 1618. előtt.
(Bozinkay
Zsuzsa 1594.)

Bora
(Kardos
Péter 1618.

Péter
1599. 91.

Pál
1591.
1597.

Miklós
1600.

Ilona
(Athffy)

III. János
1571—1616.
(Vadász Ilona
özv. 1643.)

III. Bernát
1633. megölet.
1642.
Abauj szbíró
(sejebi Kovács
Dorkó 1638.)

I. Mihály
1656. tbíró
(1. Jánoky Zsuzsa
2. Báthori Anna
3. Keresztury Rebeka)

Kata
Hangácson
(Ferencz Istv.)
†

Erzsébet
(1. szántói
Szabó Márton
1640.
2. r. Soldos Sámuel)

IV. Bernát
Abauj Esküdt
1667.1683.

II. Mihály
1707. 1720.
(Szabó Kata)

III. Mihály
1769.

IV. Mihály
T. Szöllősön
1781.

János.

III. Zsigmond
Lövön Borsodban
1763.

Zsigmond.

Pál
1780.
hadnagy.

Mária.

II. Zsigmond
1720.
lak. Szászfán.

Mária
1763.

Anna.

Kata
(Keresztúry
István)

Sára
1763.

IV. János
1631.
1641. esküdt.

Bora
1643.
(Szendy Pál)

Kata.

Zsófia
(1. Berczely
Gergely 1578.
2. Lánczy János
1586. szbíró 1593.)

Lenárdnak fiai 1557-ben osztoztak meg. Ezek közül Ferencznek fia János, az idősb, 1569-ben élt, 1580 ban már leányának Ilonának, ki 1590-ben Dósa Tamásné volt, gyámságát nénje Uza Ilona Derencsényi Ambrúsné viselte, ki úgy látszik, szintén Ferencz leánya volt. Jánosnak 1618 ban fia Ferencz mint ifjú emlí, tetik. Tovább ez ágnak leszármazását nem ismerjük.

Imrének fia volt szintén János, ki ifjabbnak neveztetett, 1582-ben és 1590-ben élt Szászfán. Neje Ujszászy Bora 1601-ben már özvegy; gyermekei Anna és Imre, 1604—1615-ben is előfordúl, 1639—46-ban Gömör vármegye alispánja volt.[1] Négy gyermeke maradt,

[1] Bartholomaeides, Not. C. Gömör. 758.

úgymint: Zsigmond, I. Sándor, Judit Tornallyay Zsigmondné, és Zsófia kis-ragályi Ivócsné.

Zsigmondnak 1691-ben özvegye Szathmáry Kata élt, fiai voltak Zsigmond, István, Ferencz és Miklós. Ezek közül Ferencznek több gyermeke, köztök Sándor 1772—1780. körül élt.

I. Sándor 1684-ben Gömör vármegye alispánja, a midőn Wesselényi elfogatta. [1])

Andrásnak, ki 1576. előtt halt meg, mert ekkor már Andrásnak neje özvegyül említetik, ágát nem ismerem.

II. Bernátnak 1566-ban már csak özvegye f.-vadászi Rákóczy Anna élt, ki 1575—80-ban már mint törteli Kún Bálint hitvese említetik. Gyermekei: Tamás ágát csak unokájáig ismerjük; Kata, Zsófia előbb 1578-ban Berczely Gergelyné, utóbb 1586-ban már lánczi Lánczy Jánosnak, ki 1593-ban Abauj szolgabirája volt, neje. Végre a negyedik gyermek Uza III. János.

III. János 1571—1616. körül élt. Neje Vadász Ilona, kit 1643-ban Uza János özvegyének olvasunk. Gyermekei közül IV. János 1641-ben Abauj megye esküdtjének választatott, ennek testvére

III. Bernát 1633—35-ben Abauj megyei esküdt, 1636-ban törvényszéki táblabiró, 1638-ban szolgabiró lett. Lakott Gágy-Bátorban, hol nemes Osvárt István 1642-ben megölte, ki ellen Bernát özvegye sejebi Kovács Dorkó 1642-ben e megye előtt vádat emelt. [2]) Nevezett nejétől négy gyermeke maradt, ú. m. I. Mihály, ki 1651-ben Abauj vármegye táblabirájává választatott, valamint 1670-ig még többször is, 1672-ben a fölebbviteli táblához választatott biróúl. Első feleségül Bazy Mihály özvegyét Jánoky Zsuzsannát vette, ki 1649—56. idő körben volt neje, másodszor nőül vette gagyi Báthori Annát 1669-ben. Harmadik neje és 1700-ban már özvegye volt Keresztúry Rebeka. Ezen Mihály 1683-ban alispánságra is kijelöltetett, ugyan

---

[1]) Bartholomaeides, Not. C. Gömör pag. 253.
[2]) Abauj várm. Protocol. anni 1642. fol. 40.

az évben a felkelő nemesség hadnagya volt, 1686-ban pedig szolgabiró.

III. Bernátnak leányai Kata Ferencz Istvánné Hangácson magtalan múlt ki és Erzsébet előbb 1640. körül Szantói Szabó Mártonné, utóbb ennek halálával runyai Soldos Sámuel hitvese. (*Lásd Soldos és Szabó cs.*)

III. Bernátnak fia IV. Bernát 1676—1683. év idő-közben Abauj vármegye esküdt táblabirája volt. Két fia maradt II. Mihály és II. Zsigmond, kik 1707-ben osztoztak meg; Zsigmond Szászfán lakott és csak a táblán látható négy leánya maradt.

II. Mihály élt még 1720-ban. Nejétől Szabó Katalintól gyermekei: III. Mihály és III. Zsigmond, amannak fiai IV. Mihály 1781. T. Szöllösön, és János.

III. Zsigmond Borsod megyében Lövön lakott, fiai közül Pál 1780-ban a Gyulay ezredben hadnagy volt. Tovább a családfát nem ismerjük.

Azonban több tagja ösmeretes még a családnak, kik a táblázaton nem állanak. Így

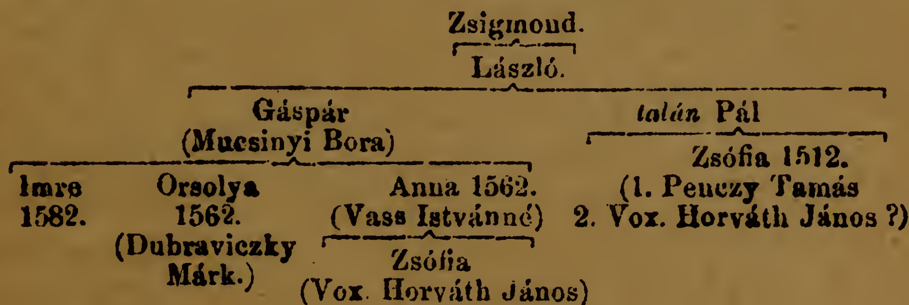
1369-ből Uzanak fia Imre, 1381-ben Imrének fiai András és Illés. Ugyan csak Imrének leánya Margit, ki 1399-ben apácza volt, és a Sárospataki apácza klastromnak gazdag hozományát vitte. Ezen Imre tolcsvai Uzának iratott.

1452-ben éltek Uza Bereczk, Péter és Antal. [1])

1566-ban élt Uza Benedek és Bálint.

1567-ben egyik Uza Bernátnak özvegye Uza Ilona.

Még előbb élt, mintegy a XV. század közepén Uza Zsigmond, kinek ágát utóbb Nógrád megyében találjuk, ennek nemzékrende ez:

Ez ágon Uza Anna, Vass Istvánné 1563-ban gyermekeivel és

[1]) Mind a Leleszi Convent levéltárából.

Sárkány Orsolyával Nógrádban a csalári, gergei, pilisi birtokba új adomány mellett beiktatik.

1580-ban Uza Ilona Derencsényi Ambrús özvegye, ki — úgy látszik — a családfán álló I. Ferencznek leánya volt.

1611-ben élt Miklós.

1642-ben Uza Zsuzsanna, alpári Horváth Lőrincz özvegye.

1649-ben Istvánnak özvegye, ennek fia Miklós 1676-ban Varkucs György szolgáját Pamlényben agyon üté, miért 1677-ben Abauj megye 100 f. birságban marasztalta el. 1683-ban élt Uza István.

A család czímere — mint fölebb a metszvény is mutatja — a paizs udvarában ágaskodó oroszlán, első jobb lábával kivont kardot tartva, a paizs fölötti sisak koronáján kar könyököl, kivont kardot villogtatva.

Uzdi család. Tolna vármegye kihalt régi családainak egyike, melyből Uzdi László 1431-ben azon megye szolgabirája volt. [1] Tán egy ezen család az Ozdi családdal.

Uzonyi család. Szabolcs vármegye nemes családainak sorában áll.

Tán egy ezen család a Zemplin megyei Uzonyi-Kiss családdal. [2])

Uzovics család. *Lás Usovich cs.*

Ülkei család. (Vargyasi) Székely család, melyből vargyasi Ülkei Bálint 1656—83-ban Bardócz szék főjegyzője, 1683—1690. azon szék alkirály-birája volt. [3])

Ürményi család. (Ürményi) Nyitra vármegye legrégibb családainak egyike, mely hajdán Ilméri néven volt ismeretes, és akkoron még a család ősi birtoka Ürmény (most mváros) is Ilmér nevet viselt, idővel a hely- és család-név is Ürménynyé változván. Az Ilméri család törzs-őse Comes Korch volt, [4]) ennek fia Benedek élt IV. Béla király korában, kitől terjedelmes nemzedék származván, a Vágtól a Nyitra vizéig ősi jogú birtokain terjeszkedett, és a XIV. század elején már annyira terjedelmes ágakra oszlott, hogy az osztályok is — mint Bel M. irja — apróbbakká váltak.

A XIII. század végen már élt a család az Ilméri (de Ilmer

---

[1]) Fejér, Cod. dipl. tomo X..7. pag. 412.

[2]) Szirmay C. Zemplin not. top. 118.

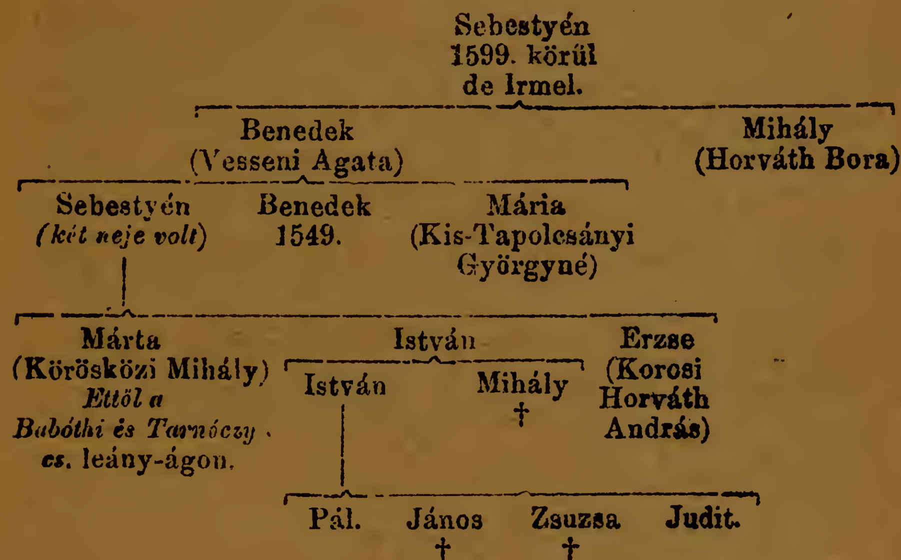
[3]) Kállay Székely nemz. 288.

[4]) Bel M. Notitia nova Hung. IV. p. 399 utánna Lehoczky Stemmat. II. p. 197. és Budai Polg. lex. II 310.

vagy Ilmur) névvel, és ez időben a család egyik nevezetes tagja János de Ilmur 1278—1301-ig kalocsai érsek volt. [1])

Egy századdal utóbb találjuk Ilméri Pált, kinek fia László, kinek leánya részére 1419-ben Zsigmond király Szőlős, Vásárd, Gergelyfalva s más birtokokról szóló leveleinek elvesztése miatt parancsot ád a nyitrai káptalanhoz, azoknak felkerestetésére. [2])

A XV. század végén három családtagot találunk, kik közül András de Irmel (vagy Ürmény) utódai leány-ágra terjedve, maradtak Ürmény felében birtokosok. A másik Ilméri (v. Irméli) Sebestyén volt, ki öt ízre terjeszté ivadékát, de akkor szintén leányágon kihalt; ez ág következő: [3])

A harmadik, ki a XV. század végén élt, volt Ilméri I. János, ki Deméndy Margitot vévén nőül, ezzel a következő családfát [4]) alapítá:

[1]) Katona S. Historia Colocensis Ecclesiae II. 327—333. — Hormayr und Mednyánszky Taschenbuch f. vaterländische Geschichte. 1822. évi foly. 137. stb. Ezen János kalocsai érseket a gr Forgách cs. is ősei közé számítja, mert azon időben a családból egy János szintén fő papi személy volt, és noha Mednyánszky idézett helyen a Forgách család leirásában a kalocsai érsekséget nem meri annak részére követelni, Mocsáry Antal Nógrád vármegye leirásában IV. köt. 68—69 stb. lapon igyekezett azt a Forgáchok részére vindicálni, de vitatása gyenge tartalmával nem birta azt igazolni.

[2]) Fejér, Cod Dipl tom. X vol 6. pag. 197

[3]) Wagner Tab. geneal tab. LXI.

[4]) A Deméndy-Theszéri-féle jogi perből és más hitelcs adatok szerint.

Ilmér I. János
1490.
(Deméndy Margit)

András
(Zomor Verona 1490.)

Zsófia.

Imre
1520.

Lőrincz
1520.

Anna
(Sámbokréty
László)

I. István
(Gradethy
Kata)

László.

Ferencz
(Teszéry
Fruzsina)

Osvald.

Kata 1564.

György
(Pongrácz
Margit)

I. Pál.

II. István
de Ürmény.

II. Pál 1721.

III. István
1760. kanczell. hivat.
(Voszticzky Bora)

II. János.

III. János
kir. tab.
ülnök 1787.

Mihály
bácsi kam.
administrator
helyt. tan.
1787—90.

I, József
sz. 1741. † 1825.
országbiró
(Komjáthy Anna)
† 1830.)

Bernát
sz. 1750. † 1793.
altárnok
(Hunyady Teréz)

Fáni
(Somogyi Antal)

Kata
(Inkey
Boldizsár)

I. Miksa
sz. 1773. † 1836.
cs. k. tan. és kam.
(f.-bükki Nagy
Julianna † 1826.)

IV. János
sz. 1778.
† 1843.
cs. k. kam.
tábornok.

Ferencz
sz. 1780.
† 1858.
fiumei korm.
korona-őr.

Jozéfa
(mohai
Kerekes
Timót
altáborn.)

Vincze
huszár
kapit.
(Almásy
Teréz)
†

Imre
sz. 1790.
† 1822.
ker. táblai
ülnök
†

Karolina
†

II. József
cs. k. kam.
volt alnádor
(Festetich
Amália)

László
(gr. Keglevich
Alexandra)

II. Miksa
Soproni képviselő
1861.
(Festetich Bora)

Klaudia
† 1859.
(Bencsik
György)

Pál
(Vukovics
Mária
1870-től.)

Ágota
(gr. Dessewffy
Egyed.)

Bárha a XV. század végéről szakadatlanúl jő le a családfa, még is tagjairól nincs mit följegyeznünk, mért fényét a család csak a múlt század végén kezdte terjeszteni, mid ön jelentékeny szerepre jutott. A család régi nemzedékei az Ilméri (vagy Ilmúri) néven a többi nemesség középszerűségében vegyültek el. A XVII. században látjuk a családfán álló II. István t már a hangzatosabb, szebb Ürményi névvel élni, ennek fia Pál, valószinüleg az, ki a Trencsin megyei 1721. évi összeirás szerint azon megyében Hornyán volt közbirtokos, ennek fia III. István még 1787-ben a m. kir. udv. kanczellariánál lajstromozó hivatalt viselt, de — úgy látszik — ő szerzé Fejér me-

gyében Váll helységet, és nejétől Moszticzky Borbálától négy fia, különösen I. József a családot már magasra emelték. III. Istvánnak említett fiai ezek voltak: III. János, Mihály, I. József, és Bernát, [1]) és egy leánya Kata pallini Inkey Boldizsárné. Szólunk a fiakról egymás után.

III. János 1761-ben még Bernát testvérével együtt N.-Szombatban tanúlt, és 1780-ban ugyancsak Bernát testvérével elcserélte Ürményi ősi javait b. Hunyadival Marosfalva és Arma helységért, 1787-ben a kir. tábla ülnöke volt.

Mihály 1770-ben mint németül is tudó, Nyitra várm. főjegyzője lett, már 1787—90-ben a bácsi kamarai igazgatóság administratora és helytartói tanácsos volt. Voltak-e, legalább leány utódai, azt erről sem tudjuk.

Bernát szül. 1750-ben, 1783-ban lett személynöki itélő mester, innen altárnok, a hétszemélyes tábla ülnöke már 1786-ban és udvari tanácsos, meghalt 1793. aug. 30-án kora 43. évében. Nejétől kis-krstenei Hunyady Teréztől egy leánya maradt: Francziska, ki gyöngyösi Somogyi Antalhoz ment férjhez. — Végre

I. József, kit kor szerint Bernát előtt kellett volna említenem, született 1741. dec. 6-án Ürményben. Hivatalos pályáját, melyen oly magas méltóságokra emelkedett, 1766-ban kezdte, mint királyi ügyész, 1769-ben itélő mester, 1773-ban a m. kir. kamaránál, és 1774-ben a m. kir. udv. kanczellariánál ref. tanácsos lett. Az ujjon szervezett püspökségek, iskolák és Egyetem ujabb rendezése mellett szerzett érdemeiért 1775. évi dec. 5-én nyert kir. adománylevelet a már birt Fejér megyei Váll mváros és Agárd birtokára és egyszersmind sz. István rendkeresztjét nyerte. 1780. jun. 19-én Pest megye főispáni helyettesévé neveztetett. 1782-ben Bihar megye főispánjává, 1785-ben a Nyitrai kerület kir. biztosává, Nyitra megye főispánjává, Pozsony,

[1]) És úgy látszik, még Antal és Lázár, de azok korán elhaltak.

Trencsin, Bars megyék administratorává, és belső titkos tanácsossá nevezte öt József császár, 1788. dec. 18-án kincstári elnök, 1789. aug. 24-én kir. személynök (az maradt 1795. juliusig), 1790. febr. 12-én ismét Pest megye administratora, mart. 18-án Bács megye föispánja és a sz. István rend közép keresztese lön. 1801-ben Galiczia kormányzóságát, 1802. april 3-án Fejér megye főispánságát nyerte, és végre 1806. sept. 6-án országbiró, és 1808. jan. 24. sz. István nagy keresztese lett és legvégül ministeri czímet nyert. Meghalt Váll-ban 1825. jun. 8-án kora 84. évében. [1]) Nejétől Komjáthy Annától [2]) (ki 1830. febr. 12. kora 79. évében halt meg) hét gyermeke volt, ezek közül Vincze huszár kapitány, (neje Almássy Teréz volt,) Imre cs. kir. kamarás és nagyszombati kerületi tábla ülnöke meghalt Ürményben 1822. april 12 én kora 31. évében, eltemettetett Vállon, és leánya Karolina még atyjok életében haltak el mag nélkül. Másik leánya Jozéfa mohai Kerekes Timót altábornagy neje volt. Másik három fia pedig itt következik: I. Miksa, kiről utóbb, IV. János és Ferencz.

IV. János, katonai pályára lépvén, tábornokságig emelkedett, meghalt nyugalmazva Pozsonyban 1843. april. 7-én, kora 65. évében.

Ferencz szül. Bécsben 1780. nov. 8-án, a hivatalos pályán szintén magasra emelkedett, volt temesi kamarai igazgató, 1824-ben már cs. kir. kam. és Fiumei főkormányzó, utóbb valós. bel. tit. és udv. tanácsos, és 1843-tól a m. sz. korona őre. Meghalt 1858. febr. 12-én, kora 79. évében, mag nélkül.

I. Miksa, a testvérek legidősbike, 1810-ben Fejér megye első alispánja, (1808-ban orsz. gyülési követe) cs. kir. tanácsos és kamarás volt. Meghalt 1836. nov. 27. kora 65. évében Léván. Nejétől felsőbükki Nagy Juliannától, (ki meghalt 1826. oct. 17-én kora 38. házassága 22 évében) két fia maradt: II. József és László.

II. József cs. kir. kamarás, 1838—39-ben szintén Fejér vármegye alispánja, 1839. évi országgyülésen követ, azután kir. táblai ülnök s 1841—1846. alnádor volt, az 1861. orsz. gyülésen Tolna megyéből képviselő. Nejétől Festetich Amáliától gyermekei a táblán láthatók, kik közül Miksa az 1861. orsz. gyülésre Soprony megyei kis-martonyi kerület képviselője, Pál 1860. mart. 19-én vette nőül Vukovics Máriát

[1]) Lásd életrajzát s arczképét Felső-Magyarországi Minerva 1826. évi foly. 643—648.

[2]) Életirását, Vahot Imre által kiadott: Magyar irók pályakönyve. Pest 1856.

Ugyan-e családból volt, azonban — úgy látszik — a táblán álló I. Pál ágából eredt Ürményi Péter, ki 1768. jun. 19-én születettt Nyitra-Sámbokréten. Papságra lépvén, előbb pozsonyi, majd 1805-ben esztergemi kononok, 1820-ban fölszentelt czimz. corici püspök, és 1829-től esztergami nagy prépost, meghalt 1839. nov. 15-én. [1])

A család czimere — mint fölebb a metszvény is mutatja — a paizs ezüst udvarában zöld téren álló kék ruhás, arany derekú, fehér csipkés kötényű hajadon nő, kinyujtott jobb kezében három piros rózsát, a bal kezében pálma-galyat tartva. Ugyan ilyen alak látható a paizs fölötti sisak koronáján is. Foszladék jobbról aranykék, balról ezüstvörös.

Ürményi család. Különbözik az előbbitől. Ürményi János 1794. dec. 27-én Bécsben kelt czímeres nemeslevelet nyert I. Ferencztől, mely nemeslevél 1795. nov. 3-án kihirdettetett Krassó megyében, hol nevezett nemesség szerző megyei adószedői hivatalt viselt. Jelenleg azon megyében utóda nam létezik.

A nemeslevélben ily czímert kapott, a négyfelé osztott paizs 1. és 4. kék udvarában zöld téren egy piros szegélyű nyitott török tábori sátor áll, fölül félholddal; a 2. és 3. ezüst udvarban pej lovon kék ruhás magyar huszár vágtat, jobb kezében kivont kardot tartva. A paizs fölötti sisak koronájából vörös magyar ruhás vitéz, fején prémes kalpaggal, emelkedik ki, felemelt jobb kezében zöld erszényt tartva. Foszladék jobbról aranykék. balról ezüstvörös. [2])

Üveges család. (Talmácsi) Erdélyi kihalt család, melyből Gergely 1553-ban élt. [3])

Még pótlék a T betűbeli családokhoz.

Tárkány család. (Nagy-Tárkányi) A 49. és 51. lapon említett Tárkányi I. Péter szerepéhez el nem mulasztjuk pótlólag megjegyezni a fontos tényt, miszerint 1447-ben ő egyike volt Zemplin megye azon választott követeinek, kik az ország nevében Hunyadi János kormányzónak Buda várát ünnepélyes okmányban átadták. [4])

---

[1]) Memoria Basilicae Strigoniensis. pag. 180.

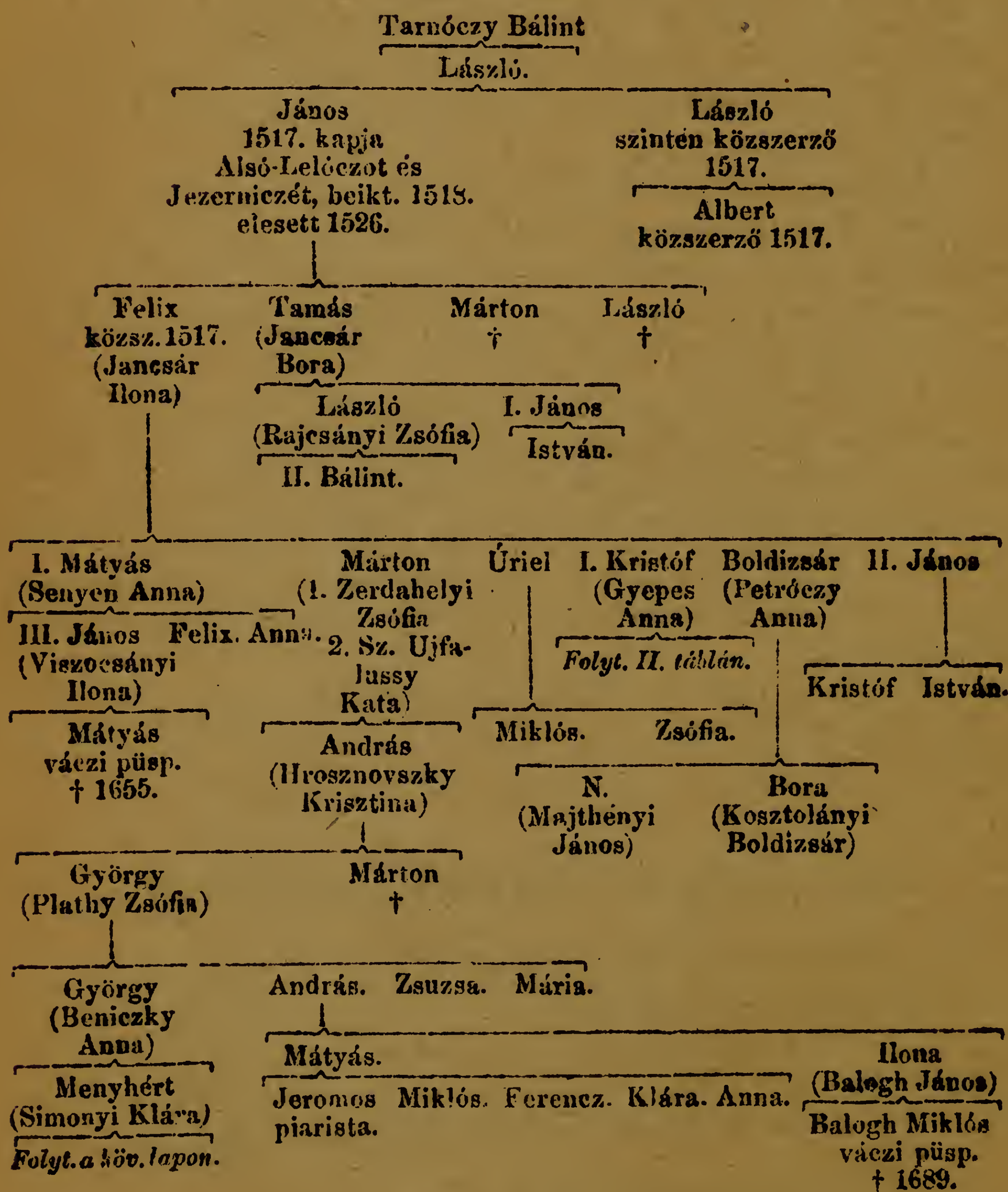
[2]) Collect herald. pag. 137. és Adami Scuta gentil. tomo XIII.

[3]) Kemény Not. Cap. Albensis. pag. 231.

[4]) Bel M. Notitia nova Hung. tom. III. pag. 208. és Kovachich, Vestigia Comitiorum pag. 266.

Tarnóczy család. (Alsó-Lelóczi és Jezerniczei) Törvényes hitelességű forrás után [1]) alkalmam lévén az 58. és 59. lapon közlött családfát több mellékágra nézve kipótolhatni, erre nézve álljon itt a következő bővebb családfa, mely amannak némi csekély tévedéseit is kiigazitja:

I. t á b l a.

[1]) A nagy szombati kerületi táblán T a r n ó c z y M i k l ó s n a k fölperessége alatt Tarnóczy Menyhért, Imre, Mihály, György és István, és más több alperesek ellen 1725-ben inditott pernek 250. lapjáról, megtoldva 1842-ben Tarnóczy Eleknek fia Gábor által.

Menyhért, *ki az előbbi lapon.*
(Simonyi Klára)

II. Imre 1712. Nyitrai fő szbiró (1. Bartakovics Klára. 2. Apponyi Teréz) — Pál nyitrai kanonok † 1753. — Menyhért jesuita. — László piarista.

II. Imre gyermekei:
1-től László — Anna (1. Balogh Miklós. 2. Beniczky László) — Krisztina (Bacskády János) — Bora (Frideczky Tadé) — 2-tól Zsófia (Abaffyné) — III. Imre Nyitrai fő adószedő (Brogyányi Magdolna)

László: Klára (Majthényi János)

III. Imre: Károly sz. 1765. cs. k. kam. (Detrich Róza) — Flórián 1808. 37. Viszocsányban. — Borbála (Detrich Ignácz)

Károly: Antónia cs. kereszt. hölgy (1. gr. Batthyány Ernő. 2. gr. Batthyány József) — Kázmér Barsi főisp. (Majthényi Amália)

Kázmér: Malvina. Gusztáv. Béla. Róza. Antónia. Etelka. Amália. Ilona.
mint az 59. lapon.

II. tábla.

I. Kristóf, *ki az I. táblán.*
(Gyepes Kata)

IV. János — Pál — I. Imre — Miklós — Tamás †

IV. János: András. János. Zsófia.

Miklós: András.

I. Imre: György. — Mihály.

Mihály: Miklós.

Miklós: Ádám 1695.

Pál: András. — Gergely (1. Bory Judit 2. Koncsek Anna) — György. — Erzsébet.

Gergely: György. — V. János (Papes Eszter) — Erzse. — Judit. — Bora.

V. János: Mihály (Kromholcz Éva) — György (Huszár Magdolna) — István (Divéki Franciska)

Mihály: Judit (Horváth Mihály) — if. Imre †

György: János főhadnagy a Kálnoky ezredben. — Kata.

István: *Folyt. a köv. lapon.*

István, *ki az előbbi lapon.*
(Divéki Francziska)

András (Végh Róza) | Ádám *ikrek* Kata (Tarnóczy Kubinszky Mária) | (Csúzy János) | Pál őrnagy (Stomensbach Bora) † | id. Imre † | ifj. Ferencz (1. Tarnóczy Kata. 2. Poligrády Mária) | Klára (Baranyay Mihály)

Ádám gyermekei: Ignácz hadnagy † | István (1. Morvay N. 2. Plachy Mária)

István gyermekei: Francziska. | János katona † | Ignácz (Lissovényi Alojzia) | Mária (Petróczy Károly)

Ignácz gyermekei: Fridrik. | Jozéfa. | Luiza. | Karolina. | N.

András gyermekei: Teréz (Miskolczyné) | József (Braunecker Anna) | István

József gyermeke: Janka (Erdélyiné)

István gyermekei: József. | András.

ifj. Ferencz gyermekei: 1-től Kata. | 2-tól Elek (Bellay Teréz) | János katona. | Julia. | Anna (Névery László) | Mária (Névery Elek)

Elek gyermekei: Róza (Kubínyi András) | Gábor (Tarnóczy Julia)

Gábor gyermekei: Teréz. | Ferencz. | Eugen 1840.

Az e táblázaton állók viseltek Nyitra megyében hivatalokat, mint azon megye jegyzőkönyve [1]) mutatja, és pedig:

M á t y á s (a táblán I.) 1572-ben főszolgabiró volt, még Tarnovszky néven. [2])

J á n o s (a táblán II.) 1580—1587-ig, és ismét 1604—1608-ig fő sz. biró, Tarnovszky utóbb már Tarnóczy néven. [3])

J á n o s (tán a II. táblán álló IV.) 1639—1642. fő sz. biró. [4])

M i k l ó s (tán a II. táblán álló Mihály fia, vagy az I táblán álló Uriel fia) 1664—1668- fő szolgabiró, [5]) és ismét ő vagy másik M i k l ó s 1688-tól lemondásáig 1690-ig. [6])

[1]) Nagy József, Nyitra megyében helyiratában közlött kivonatok után.
[2]) Ugyan ott 5. lap.
[3]) Ugyan ott 6. 7. 10. és 12. lap.
[4]) Ugyan ott 18. lap.
[5]) Ugyan ott 21. lap.
[6]) Ugyan ott 27. lap.

II. Imre (az 1. táblán álló) 1712-ben Nyitra várm. fő szolgabírája volt, [1]) és igy ennek fia III. Imre volt fő adószedő 1763. táján, mi az 58. és 60. lapon helytelenül II. Imréről iratott.

Végre Pál (nincs a táblán) 1777 ben lett Nyitra vármegye főügyésze. [2])

E táblázat nem csak bővíti az előbbi családfát, de annak egyes tévedéseit is kiigazítja, főleg pedig az oldal-ág leszármazását elég teljesen kimutatja.

Török család. (Szendrői) A 303. és 305. lapon egy felötlő hiba van, t. i. III. József fiai közül Napoleon *meghalt*-nak jelöltetik, [3]) holott él és az 1861. évi országgyűlésen Ung megye szobránczi kerületéből képviselő volt.

---

[1]) Nagy József, Nyitra megye helyirata 33. l.

[2]) Ugyan ott 51. lap.

[3]) E hiba némileg egy részben azon okból is történhetett, mivel neve a család által a Góthai grófi Almanach sem 1859. sem 1864. évi folyamában tett közlésében nem található.

A tizenegyedik kötet tartalma.

Jegyzés. A T-betűbeli családokhoz e kötetben a 359. és 431. lapokon pótlék van.

Kiigazítandó hibák a XI. kötetben.

Lapon	*Sorban*	*helyett*	*olvasandó.*
37.	5.	fest. 6.	fest. b.
55.	11.	nupernum	modernum
70.	25	atyja	atyja Antal
76.	5.	Tay	Tihanyi
81.	[3]) jegyz.	Chronicum	Chronicon
84.	5.	Közép-Szolnok	Belső-Szolnok
85.	25.	elvált 1841.	elvált 1864.
85.	22.	*Miksának most neje Tatár Mária és gyermekei : 1. Irén sz. 1857. 2 Antónia sz. 1859. és 3. Blanka szül. 1864.*	
98.	9.	gróf Bethlen Eszter	mhalt 1865. mart.
170.	11.	1840-ig	1849-ig
172.	17.	1881.	sz. 1781.
193.	7.	1670. körül	1570. körül.
195.	14.	hatona	katona
290.	7.	fia	*elhagyandó*
—	7	*Szabbásnak unokaöcscse volt Péter*	
305.	18.	elhaltak	él, és 1861. volt orsz. gy. képviselő.

Tő
Tő
T

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
3 1197 21320 4941

